ओं.

THE

Upanishad Artha Deepika

OR

THE PRINCIPAL UPANISHADS

WITH

Advaita, Visishtadvaita and Dwaita Bhashyas

IN TAMIL.

III.-KATHOPANISHAD.

PUBLISHED BY

A. SIVA ROW,

Of the Registration Department and Translator of Vicharsagar and Isa & Kena Upanishads in Tamil.

உபநிஷதர்த்த தீபிகை

என்னும்

மூன்றுமத பாஷ்யங்களுடன் உபநிஷத்துக்களின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

III—கடோபநிஷத்து.

குத்தாலம் சப் ரிஜிஸ்தரார் ஏ. சிவராயரால்
பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டது.

Madras :
PRINTED BY MESSRS. THOMPSON AND CO., AT THE "MINERVA" PRESS.

1901

[*Copyright and right of translation reserved.*

Price-Rs. 4.

பதிப்புரை.

முதல் சஞ்சிகையில் பதிப்புரையிற் சொல்லிய விவரங்களுடன் ஈசாவாஸ்யம், கேனம் இவ்விரண்டு உபநிஷத்துக்களும் முடிந்தமையால் கடோபநிஷத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறேன். இதுவரையிலும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு பாஷ்யகாரருடைய பாஷ்யாம்சம் அச்சிடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் கீழ் ஒரு பாஷ்யத்தை முற்றிலும் அச்சடித்து பிறகு வேறு பாஷ்யத்தை அச்சடிக்க வேண்டும் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஒரே மூலத்திற்கு மூன்று மதஸ்தர்கள் மூன்று விதமாய் அர்த்தஞ் செய்வதை ஒரே இடத்தில் பார்க்கும்படி அச்சிட வேண்டியதென்னும் ஆதி உத்தேசம் நிறைவேறாமற் போகுமானதாலும், வெவ்வேறு பக்கங்களில் பாஷ்யங்களை அச்சிடுவதினால் மூன்று அபிப்பிராயங்களை சுலபமாய் பார்க்க சௌகரியப்படாததினாலும், வாசிப்பதிலுண்டாகும் ஸ்வல்ப சிரமத்தைப்பார்க்கிலும் உத்தேசித்தபலன் விசேஷமாயிருப்பதாலும், இனியும் முன்போலவே பாஷ்யங்கள் அச்சிட்டு வரப்படும். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு பாஷ்ய ஆரம்பத்திலும் மூலபதங்களை அச்சிட்டிருப்பதைக் கொண்டு உத்தேசம் வெளியாகலாம்.

முகவுரை.

கடோபநிஷத்து கட என்னும் முனிசுவரரால் ருஷிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டு பிரவிர்த்தித்திருப்பதால் இப்பெயரை அடைந்ததென்று பிரம்மஸ்ரீ பீதாம்பரஜீ என்பவர் தன்னுடைய ஹிந்தி உபநிஷத் மொழிபெயர்ப்பிற் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வுபநிஷத்திற்கு இப்பெயர் வரவேண்டிய வேறு காரணம் யாதொன்றும் தெரியவில்லை.

அதர்வ உபநிஷத்துக்களில் இவ்வுபநிஷத்து ஒன்றென அநேகர் பாவித்தாலும் இது கிருஷ்ணயஜுர் வேதத்தைச் சேர்ந்ததே. தைத்தரீய யஜுர்வேதத்தின் ஒரு பிராமணத்தில் நசிகேதஸுடைய கதைசொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இக்கதையில் நாசிகேதாக்கினி சயனத்தின் (யாகத்தின்) ஆதி விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த கடோபநிஷத்தில் இக்கதையை வியாஜமாய் வைத்துக்கொண்டு யமன் பரம இரகசியங்களை உபதேசிக்கிறான்.

இந்த உபநிஷத்தில் இரண்டு அத்தியாயங்கள் அடங்கிய இரண்டு பாகங்களுண்டு. ஆதியில் முதலாவது பாகம்தா னிருந்திருக்கலாமென்றும் பிறகு இரண்டாவது பாகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாமென்றும் சிலர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். எக்காலத்தில் இரண்டு பாகங்களும் ஒன்றாய் சேர்ந்திருக்கலாமென்பது தெரியவில்லை. ஸ்ரீசங்கராசாரியார் பாஷ்யம் எழுதுவதற்கு முன்னமே அவைகள் சேர்ந்திருக்க வேண்டு மென்பது நிச்சயம்.

இரண்டு பாகங்கள் வெவ்வேறு என்பதற்கு பலகாரணங்கள் காணப்படுகின்றன. (1) முதல் பாகமே பூர்ணமா யிருக்கிறது. இந்த பாகத்தின் கடைசியில் பலத்தைக் கூறி உபநிஷத்து முடிவு பெறுகிறது. (2) இரண்டாவது பாகத்தில் விசேஷமான நூதன உபதேசம் யாதொன்று மில்லை. முதல் பாகத்திற் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட விஷயங்களே இரண்டாவதில் விவரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. (3) இரண்டாவது பாகத்தில் விசேஷமாய் வேத வாக்கியங்களே ஆதாரங்களாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராமண பாகங்களில் तदपि एषश्लोको भवति ததபி ஏஷஶ்லோகோ பவதீ முதலிய வசனங்களால் ஆதாரங்கள் கூறப்படுவதுபோல் இவ்விடத்திலும் एतद्वै तत् ஏதத்வைதத் என்கிற பதங்களால் ஆதாரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (4) இரண்டு அத்தியாயங்களிலும் வாசகதோரணையில் பேதங்காணப்படுகின்றது. முதலாவது அத்தியாயத்தில்

சிஷ்யனை நசிகேதஸ் என்கிறபெயராலும், இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் விசேஷமாய் கௌதம என்கிற பெயராலும் ஒரே ஒருதடவை கடைசியில் நாசிகேத என்கிற பெயராலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. முதலாவது பாகத்தில் கௌதம என்கிற பெயரால் சிஷ்யன் குறிப்பிடப்பட்டதாக தெரியவில்லை. (5) அதர்வ ஜாப்தாவில் இவ்விரண்டு பாகங்களும் வெவ்வேறு உபநிஷத்துக்களாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காரணங்களால் இந்த இரண்டு பாகங்களும் காலாந்தரத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று தோன்றுகின்றது.

இவ்வுபநிஷத்தின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் மூன்று பாகங்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் வல்லி (கொடி) என்று பெயர். ஆகவே இதில் ஆறுவல்லிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்த வல்லி என்னும் பெயரை தைத்திரீய உபநிஷத்திலும் காணலாம். ஒரு மரத்தின் கிளைகளை கொடிகள் ஆசிரயித்திருப்பதுபோல், இவைகள் வேதசாகை (பிரிவு)களை அடுத்திருப்பதால் இவைகளை வல்லிகள் என்று கூறலாம். அல்லது பிரிவு என்னும் அர்த்தத்திலேயே வல்லி என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த உபநிஷத்து வெகு பிரசித்தமானது. இதிற்காணப்படும் மேன்மையான மனோபாவங்கள், அவைகளின் வாசகபதங்கள், உபமானங்கள், மனிதன் கேட்கக்கூடிய உத்க்ருஷ்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம், சிஷ்யனுடைய தீவரமான வைராக்கியம், நசுவரமான இஹபரபோக யோகங்களில் வெறுப்பு, முதலியவைகளை உத்தேசித்துப்பார்க்கையில் ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சிறந்த உபநிஷத்துக்களில் இந்த கடம் ஒன்றென்பது நிச்சயமே.

உபநிஷத்தின் விஷயங்களின் விபாகவிவரம் முதல் பார்வையில் ஸ்பஷ்டமாய் தெரியவில்லை. ஆயினும் கவனித்துப் பார்க்குமளவில், ஒவ்வொரு வேதாந்த சாஸ்திரத்திலும் முக்கியமாய் விசாரிக்கவேண்டிய அடியிற்கண்ட நான்கு பிரச்னங்களுக்கும் உத்தரம் இவ்வுபநிஷத்திலும் பார்க்கலாம்.

(1) மனிதன் அடையவேண்டிய முக்கியமான பிரயோஜனமென்ன?

(2) பிரபஞ்சத்துக்கு மூலகாரணமென்ன?

(3) இந்த காரணம் பிரபஞ்சத்துடன் எவ்விதமாய் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது.

(4) இந்த மூலகாரணத்தை நாம் எப்படி அறியலாம்?

இந்த உபநிஷத்தின் சாந்திமந்திரம் குருவுக்கும் சிஷ்யனுக்கும் சாந்தியைக் கூறுகிறது.

இவ்வுபநிஷத்தில் நசிகேதஸ்ஸுடைய கதையும், அவனுக்கு யமனால் (அதாவது இரண்டு ஜன்மங்களுக்கு மத்தியிலிருக்கும் ஸ்திதிகளை செவ்வையாய் அறிந்திருக்கிறவனால்) செய்யப்பட்ட ஞானோபதேசமும் காணப்படுகின்றன. ஸ்வர்க்கலோகத்தை இச்சித்த வாஜஸிரவஸ் என்பவன் ஒரு யாகத்தைச்செய்து, அதில் உபயோகமற்றதாயும் சுவர்க்கசாதகமாகாமலு மிருக்கும் பசுக்களை தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தான். இவனுடைய பிள்ளையாகிய நசிகேதஸ் இதைக்கண்டு துக்கமடைந்து, பிதாவின் இச்சைநிறைவேறும் பொருட்டு தன்னைக் கொடுத்தாவது பிதா ஸ்வர்க்கத்தை அடையட்டும் என்னும் புத்தியுடன் "என்னை எந்த பிராமணனுக்கு தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கிறீர்" என்று பிதாவைகேட்க, அவர் கோபத்துடன் யமனுக்குக் கொடுப்பதாய்ச் சொன்னார். நசிகேதஸ் துக்கமடையாமல் யமன் வீட்டுக்குப்போய் யமனுடைய சந்தோஷத்தை சம்பாதித்து அவனுடைய அனுக்கிரகப்படி மூன்று கேள்விகளைக் கேட்கிறான்.

I. முதலில் பிதாவின் கோபம் சாந்தமாகவேண்டும் என்று நசிகேதஸ் கேட்டுக்கொண்டு அந்த அபீஷ்டத்தை அடைந்தான். இந்த கேள்வி விஷயமாய் மூன்று மதஸ்தர்களும் ஒரே அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளுகிறார்கள்.

II. இரண்டாவது கேள்வியை மூன்று மதஸ்தர்களும் மூன்றுவிதமாய் அறிகிறார்கள்.

(1) அத்துவைத மதப்படி, நசிகேதஸ் பிரசித்தமான சுவர்க்கலோகத்தை அடைய சாதகமாகும் அக்கினி வித்தையை கேட்கிறான்.

(2) விசிஷ்டாத்துவைத மதப்படி, அவன் விஷ்ணுலோகப்பிராப்திக்குச் சாதகமான அக்கினி உபாசனையை கேட்கிறான்.

(3) துவைத மதப்படி, அவன் பகவானுடைய சாதாரண ஸ்வரூபஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிறான்.

III. மூன்றாவது கேள்வியை மூவரும் மூன்று விதமாய் அறிகிறார்கள்.

(1) அத்துவைத மதப்படி, நசிகேதஸ் ஆத்ம ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிறான்.

(2) விசிஷ்டாத் துவைத மதப்படி, அவன் மோக்ஷஸ்வரூபத்தை அபேக்ஷிக்கிறான்.

(3) துவைதமதப்படி அவன் முக்தநியாமகனான பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தின் விசேஷ ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிறான்.

இவ்விதமாக மூன்று மதஸ்தர்களும் தங்கள் தங்கள் மதத்தை அனுசரித்து இந்த உபநிஷத்துக்கு மூன்று விதமாய் அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசங்களையும் ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கிய விஷயமாய் அத்துவைதிகளின் காரணங்களையும், பேதபரமாய் துவைதிகளின் காரணங்களையும் ஆங்காங்கு கண்டு கொள்ளலாம்.

அத்துவைதம்

இந்த உபநிஷத்துக்கு ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார். ஆநந்தகிரி சுவாமியும், கோபாலயதீந்திரரும் டீகை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

முதலாவது வல்லியில், மனிதன் அடைய வேண்டிய முக்கியமான பிரயோஜனமென்ன வென்னும் முதல் கேள்விக்கு உத்தரம் கூறப்படுகின்றது. வேதத்திற் சொல்லிய கர்மானுஷ்டானத்தாலும் வேத ஞானத்தாலும் சுகம் கிடைக்குமென்று ஜனங்கள் சாதாரணமாய் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சுகம் சாஸ்வதமல்ல. நாசமற்ற சுகத்தை இச்சிக்கும் புருஷனுக்கு சுவர்க்க சுகமிஷ்டமன்று. ஜீவன் ஒரே நிலைமையிலிருந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட நாசமற்ற சுகம் சாத்தியமாகும். ஆகவே அற்பசுகத்துக்குச் சாதகமான மனது, இந்திரியங்கள், முதலியவைகளுக்கு வேறான ஜீவன் மரணத்திற்குப்பிறகு இருக்கிறானா இல்லையா என்னும் கேள்வி ஜனிக்கிறது. இவ்விஷயம் கடினமாயிருந்தாலும் பரம சுகத்துக்குக் காரணமாயிருப்பதால் அவசியம் விசாரிக்கத்தக்கதே.

இந்த வல்லியின் முக்கியமான விஷயங்களாவன :—

1-4 :—பிதா செய்த தானத்தால் திருப்தி அடையாத நசிகேதஸ், சிலாக்கியமானதை கொடுக்கும்படி சாஸ்திரத்தில் விதித்திருக்கிறபடி, தன்னையே யமனுக்குக் கொடுக்கும்படி செய்து கொண்டான்.

5-6 :—தன் ஸ்திதியைப்பற்றி நசிகேதஸ் யோசனை செய்கிறான்.

7-9 :—பிறகு யமனுடைய வீட்டுக்குப் போகிறான். அதிதி பூஜை வெகு முக்கியமான தர்மம். நசிகேதஸ் வந்தவுடன் அதிதி பூஜை செய்யாத தோஷத்திற்காக யமன் மூன்று வரன்களைக் கொடுக்கிறான்.

10-11 :—பிதாவின் கோபம் சாந்தமாக வேண்டியதாய் நசிகேதஸ் முதலில் கேட்டுக்கொண்டபடி யமன் அனுக்கிரகம் செய்கிறான்.

12-19 :—புனர் ஜனனமற்ற ஸ்திதியை அடைய சாதகமான அக்கினி வித்தையை இரண்டாவது வரமால் நசிகேதஸ் கேட்கிறான்.

12-13 :—ஸ்வர்க்கஸ்வரூப வர்ணனை.

14-15 :—யமனுடைய உத்தரம். ஸ்தூல சூட்சும பிரத்தியக்ஷப் பிரம்மாண்டத்திற்கு அக்கினியே ஆதி. இந்த விவரத்தை இதர உபநிஷத்துக்களிலும் பார்க்கலாம்.

16. யமன் நசிகேதசுக்கு ஒரு விசித்திர மாலையைக் கொடுக்கிறான். II-3ல் கூறியபடி இந்த மாலையானது பிரத்தியக்ஷ பிரம்மாண்டத்தின் நசுவர சுபாவத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

17-19 :—அக்கினி சயனத்தால் உண்டாகும் பலன்.

20. ஆத்மாவின் ஞானம் அதை அடையும் உபாயம் இவைகளை மூன்றாவது கேள்வியில் நசிகேதஸ் கேட்கிறான்.

21-29 :—யமன் பரம இரகஸியத்தை உபதேசிப்பதற்கு முன் மனிதன் ஆசைப்படும்படியான வெகு பதார்த்தங்களைக் கொடுப்பதாய் சொல்லியும் நசிகேதஸ் அவைகளை வெறுத்து விட்டான்.

2-வது வல்லி.

இதில் ஜகத்காரணமென்ன, இதை நாம் எப்படி அறியலாம் என்னும் கேள்விகளுக்கு சாதாரண உத்தரம் கொடுக்கப்படுகின்றது. மோக்ஷ சாதகமான வித்தையும் பிராபஞ்சிக சுகசாதகமான ஞானமும் வெவ்வேறு. விசாரித்துப்பார்க்குமளவில் பிராபஞ்சிக ஞானத்தைவிட மோக்ஷ வித்தையே சிரேஷ்டமெனத் தெளிவாகும். ஏனெனின், இந்த பிரபஞ்ச ஞானமே அஞ்ஞானம்; இந்த பிரபஞ்சம், அதின் சுகம், இவைகளைத்தவிர வேறு ஒன்று மில்லை என்னும் பிராந்திக்குக் காரணம். இந்த அஞ்ஞானத்தால் ஜீவன் அடிக்கடி ஜனன மரணங்களை அடைகிறான். சுத்த ஞானமோ மோக்ஷத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது; ஜீவனுடைய யதார்த்தஸ்வரூபத்தை விஷயமாக்குகின்றது. இது தர்மாதர்மங்கள், காரிய காரணங்கள், மூன்று காலங்கள், இவைகளைவிட வேறு, ஜீவன் ஜனிக்கிற தில்லை, மரிக்கிற தில்லை, காரியமன்று, காரணமுமன்று, யாதொரு விகாரங்களையும் அடைகிறதில்லை. விகாரங்களெல்லாம் சரீரத்துக்குரியன. சரீரமற்ற, சர்வவியாபக பிரம்மமே ஜீவன். இந்தபிரம்ம ஞானம் தர்க்கத்தாலாவது வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் படிப்பதாலாவது உண்டாகமாட்டாது. குரு உபதேசத்தால் ஜனிக்கும் ஆத்ம ஞானத்தால் மாத்திரம் இதை அடையலாம், பிரணவத்தியானம் இதற்குச்சாதகம், இந்திரிய நிக்கிரகம்,

மனோநிக்கிரம், இவைகளில்லாதவன் பிரம்மத்தை அறியமாட்டான். இந்த வல்லியின் முக்கிய விஷயங்களாவன :—

1-4 :—மோக்ஷ சாதகம் ; பிரிய விஷயசாதகம்.

5-6 :—பிரிய மார்க்கத்தை அனுசரிக்கிறவர்களின் ஸ்திதி.

7 :—ஆத்மாவை அறிவது கஷ்டம். ஆத்ம ஞானத்தை உபதேசிக்கும் குருவைக்காண்பதுமரிது.

8-9 :—ஆயினும் குரு அவசியம் வேண்டியது.

10-12 :—தான் கூட ஆபேக்ஷிக நித்திய பதவியை அடைந்திருக்க, நசிகேதஸ் கேவல நித்தியமான ஆத்ம ஞானத்தையே அபேக்ஷிக்கிறதைப் பார்த்து யமன் நசிகேதஸுடைய மனோதைரியத்தை ஸ்துதிக்கிறன்.

13-22 :—ஆத்மா, ஆத்மஞான பலன் விவரிக்கப்படுகின்றன.

23-24 :—ஆத்மாவை அடையும் உபாயம் கூறப்படுகின்றது.

3-வது வல்லி.

இதில் பிரம்மத்துக்கும் ஜகத்துக்கும் உள்ள சாமான்னிய சம்பந்தமும் பிரம்மத்துக்கும் ஜீவனுக்குமுள்ள விசேஷ சம்மந்தமும் கூறப்படுகின்றன. ஜகத்தில் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவென இரண்டு ஆத்மாக்கள் விளங்குகின்றன. இந்திரியங்கள், அவைகளின் விஷயங்கள், மனது, புத்தி, இவைகளுடன் கூடினவனும், இவைகளை நியமனஞ் செய்து கொண்டும், போக்தாவாயுமிருக்கிறவன் ஜீவாத்மா. இந்திரியம் முதல், பிரம்மம் வரையில் ஒன்றைவிட ஒன்று சிரேஷ்டமென்று அறிவதே பரமசிரேஷ்டமான பிரம்மத்தை அறிவதற்கு உபாயம். பரமாத்மா சகலத்துக்குள்ளு மிருப்பதால் வியக்தமாய் காணப்படுகிறதில்லை. சூட்சும புத்தியுள்ளவர்கள் ஆத்மாவை அறிந்து மோக்ஷத்தை அடைவார்கள்.

இதில் முக்கிய விஷயங்களாவன :—

1. ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களின் பிரஸ்தாபம். ஜீவாத்மாவின் சம்பந்தத்தால் பரமாத்மாவும் கர்ம பலத்தை அனுபவிப்பதாக ஔபசாரிகமாக சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுவித உபாசகர்கள்:— (1) ஐந்து அக்கினிகளை உபாசிக்கும் சாதாரண கிரஹஸ்தர்கள். (2) மூன்று அக்கினிகளை உபாசிக்கும் முதல் வல்லியில் கூறப்பட்ட கிரஹஸ்தர்கள். (3) பிரம்ம ஞானிகள்.

2. பரம இரகசியத்தை உபதேசிப்பதில் நாசிகேதாக்கினி சாதகத்தை யமன் யாசிக்கிறன்.

3-9. இந்திரியங்கள், மனது, அவைகளின் நிக்கிரகம்,

10-11. மனிதனுடைய தத்துவாம்சங்கள் :—இந்திரியங்கள்; தன் மாத்திரைகள்; மனது; புத்தி; மஹத்து; அவ்வியக்தம்; புருஷன்.

12. சூட்சும திருஷ்டியுள்ளவர்கள்தான் ஆத்மாவை அடைய முடியும்.

13. ஆத்மாவை அடையும் யோகமார்க்க விவரம்.

14. எல்லாரும் சாக்கிரதையா யிருக்கும்படி குரு சொல்லி

15. மரணத்தை அதிக்கிரமிக்கும் மார்க்கத்தை உபதேசிக்கிறார்.

16. உபதேசத்தை அனுஷ்டிக்கும் பலன்.

17. உபதேசத்துக்கு யோக்கியமான தேசகால நிர்ணயம்.

4-வது வல்லி.

பிரம்ம ஞானத்திற்குப் பிரதி பந்தகமான அஞ்ஞானத்தை இந்த வல்லி பிரதிபாதிக்கிறதாக ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் சொல்லுகிறார். ஆயினும் முன் வல்லியில் ஆத்மா சகலத்திலும் மறைந்திருப்பதாக சொல்லியிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை எப்படி அறியலா மென்னும் கேள்விக்கு இந்த வல்லி உத்தரம் கொடுப்பதாயும் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஜாக்கிர ஸ்வப்நாவஸ்தைகளில் சகலத்தையும் அறிவது ஆத்மாவே. இது அறியாதது யாதொன்று மில்லை. இதுவே ஞானஸ்வரூபம். எப்போது விஷயங்களினின்றும் இந்திரிய முதலியவைகள் நிக்கரிக்கப் படுகின்றனவோ அப்போது ஆத்மா தன்னாலேயே தெரியவருகின்றது. ஞானஸ்வரூபமான ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா. இதுவே ஹிரணியகர்ப்பன். சகல பூதங்களிலுமிருக்கிற ஆத்மா இதுவே. ஜீவப்பிரம்ம அபேத ஞானமே மோக்ஷ சாதனம்.

இதில் முக்கியமான விஷயங்களாவன :—

1-2 :—ஞானி அஞ்ஞானிகளின் பேதம்.

3-5 :—ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம்; பரமாத்மாவைவிட இது வேறல்ல.

6-7:—ஹிரணியகர்ப்பனுடைய விஞ்ஞானகிரியாசக்திகள்.

8. யஞ்ஞாக்கினியே தேஜோமய பிரம்மஸ்வரூபத்தின் பிரதீகம்.

9-15 :—பிரபஞ்சத்தில் பிரம்மம் ஒன்றே சத்தியம். ஆகையால் எல்லாம் ஒன்றே. இதற்கு விபரீதமாய் அறிகிறவன் ஜனன மரணமாகிய சம்சாரத்தை அடைகிறான்.

5-வது வல்லி.

சரீரத்துக்கு வேறாய் ஆத்மா இருக்கிற தென்பதும் ஒரே ஆத்மா பலவிதமாய் எப்படி காணப்படு மென்பதும் இந்த வல்லி யில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. சகல இந்திரியங்களுக்கும் எச மானனாயிருக்கிறவன் ஆத்மா. சகலஜீவ வியவஹாரங்களும் ஆத் மாவையே ஆசிரயித்திருக்கின்றன. ஆத்மாவை விட்டு சரீரம் விலகினால் சகல வியவஹாரங்களும் ஒழிவடைகின்றன. பிராணு பானுதிகளின் வியாபாரங்களால் மனிதன் ஜீவிக்கிறதில்லை. இவை களுக்கு ஆதாரமான வேறொன்றால் மனிதன் ஜீவிக்கிறான். ஒரே ஆத்மா பலவிதமாய் காணப்படலா மென்பதை அநேக திருஷ் டாந்தங்களால் காட்டுகிறார். ஒரே அக்கினியும் ஒரே ஜலமும் பல உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால் பல பெயர்களை அடைவது போல் ஆத்மாவும் பல உபாதிபேதத்தால் பலவிதமாய் தோன்று கின்றது. நேத்திரங்களுடன் சம்பந்தப்படும் சூரியன் நேத்திர தோஷங்களால் பாதிக்கப்படாததுபோல், ஆத்மாவும் உபாதிதோ ஷங்களால் பாதிக்கப்படுகிறதில்லை.

இதின் முக்கிய விஷயங்களாவன :—

1 ஆத்மாவுக்கு ஆலயமாயிருக்கும் சரீரத்தை புருஷன் ஸ்வா தீனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

2 ஆத்மாவின் சர்வ வியாபகத்தன்மையை காட்டும் ஒரு இரு க்கு வேதமந்திரம்.

3-5 யோக இரகசியம்; சகல பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கும் பரமாத்மாம்சம்.

6-7 கர்மம்; புனர் ஜன்மம். ஸ்தாணு யென்பதினால் கந்தமூல பாஷாணலோகங்களை அறியவேண்டுவது.

8-15 ஆத்மஸ்வரூபம். இது சகலத்திலும் வியாபித்தும் சுத் தமாயிருக்கிறது

6-வது வல்லி.

5-வது வல்லியின் முடிவில் பிரம்மத்தை எப்படி அறியலாம்; அது வியக்தமாய் விளங்குகிறதா இல்லையா என்று கேள்வி ஏற் பட்டு, அதற்கு உத்தரம், பிரம்மத்தை யாதொன்றும் விளக்கி வைக்கமாட்டாதென்றும், அதினால்தான் சகலமும் விளங்குகிற தென்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்த ஆறாவது வல்லியும் இவ்விஷயத்தையே தொடர்ச்சியாய் கூறுகின்றது, முதலில் ஒரு திருஷ்டாந்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேரை மேல்பாகத் திலும் கிளைகளை கீழ்பாகத்திலு முடைய ஒரு அரசமரம் போலிருக் கிற இந்த ஜகத்து பிரம்மத்தையே ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்

கிறது. பிறகு மூன்றாவது வல்லியிற்போல் ஆத்மாவுக்கும் இந்திரியாதிகளுக்கு முள்ள சம்பந்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மாவை இந்திரியங்களாலும் (பிராபஞ்சிக) மனதினாலும் அறிய முடியாது; ஹிருதய கமலத்திலிருக்கிற சங்கற்பாதிகளற்ற புத்தியால் விசாரிப்பதால் அதை அறியமுடியும். ஒரு விருக்ஷத்தைப் பார்த்து பூமிக்குள்ளிருக்கும் அதின் வேரை ஊஹிப்பது போல் ஆத்மாவின் காரியமான ஜகத்தினால், அதின் காரணமான ஆத்மாவை ஊஹிக்கலாம், இந்த காரணத்தை சகல காரியங்களினின்றும் வேறுபடுத்தி தனிமையாக விசாரிப்பதால் பிரம்மத்தின் யதார்த்த ஞானம் சித்திக்கிறது, இந்த ஞானத்தை அடைவதற்கு முக்கியமான சாதகம் யோகம், இது ஒரு ஸ்திதிவிசேஷம், இதில் இந்திரியங்களும் மனதும் அவைகளின் விஷயங்களினின்றும் திருப்பப்பட்டு புத்தியின் விசாரம் பிரம்ம விஷயமாகவே பிரவிர்த்திக்கிறது. இப்படிப்பட்ட யோகத்தால் பிரம்மத்தை அறிய முடியும்.

இந்த வல்லியின் முக்கிய விஷயங்களாவன :—

1. ஜகத்தாகிற விருக்ஷத்தின் நிரூபணம்.

2-3 சகலமும் ஆத்மாவினிடமிருந்து உண்டாகி ஆத்மாவையே ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆத்மாவை ஒன்றும் அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை.

4-5 ஆத்மாவை இந்த ஜகத்திலேயே அறிய வேண்டியது. மரணத்திற்குப் பிறகு ஆத்மாவை அறியலாமென்பது வீணாசை. ஆத்மாவின் சுத்ததேஜோமயஸ்வரூபத்தை உத்தேசித்து பிரம்மலோகத்திற்கூட வெய்யிலும் நிழலும் கலந்ததுபோற்றான் ஆத்மதத்துவம் பிரகாசிக்கிறது.

6-8:—3வது வல்லி 10-11-13ற் சொல்லியதுபோல் இவ்விடத்திலும் மனிதனுடைய தத்துவாம்சங்கள் கூறப்படுகின்றன.

9-15 :—யோக விவரம்.

16 :—சரீர சாஸ்திரம். சரீரத்தை ஆத்மாவிடும் விதங்கள்.

17 :—யோகாப்பியாசத்தில் சரீரத்தை விடவேண்டியகிரமம்.

19 :—உபநிஷத்தின் முடிவு.

அகண்டப் பிரம்மத்தை நாம் எப்படி அறியலாம் என்னும் விஷயம் அநேக உபநிஷத்துக்களைவிட இந்த கடவல்லியில் வெகு விரிவாய் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிரம்ம ஞானம் குரு உபதேசத்தால் சாத்தியமா? அல்லது, புத்தி விசாரத்தாலா? "இது சுலபமாய் அறியத்தக்க தல்ல, இது வெகு சூட்சுமமானது" (I-21.) "சகலமுமறிந்த குரு வேண்டியது" (II-7.) சூட்சுமத்தைவிட சூட்சுமமாயிருக்கும் ஆத்மாவை தர்க்கத்தால் அறிய

முடியாது." இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களால் உபதேசமே பிரம்ம ஞானத்திற்குச் சாதகமென்று தெரிய வருகின்றது. ஏனெனின், தர்க்கத்தாலும் பிரத்தியக்ஷாதி பிரமாணங்களாலும் பிரம்மத்தை அறிய முடியா விட்டால், குரு உபதேசம் தவிர வேறு உபாயம் காணப்படவில்லை. குருவும் அவசியம் வேண்டியது என்றும் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. அவர் அவருடைய குருவினிடம் ஞானத்தை சம்பாதித்திருக்க வேண்டும். இவர் இவருடைய குருவினிடம் சம்பாதித்திருக்க வேண்டும். இப்படியே உபதேசம் பரம்பரையாக மூல குருவினிடமிருந்து வந்திருக்க வேண்டும். இவர் சாக்ஷாத் பிரம்மத்தினிடம் உபதேசம் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ம ஞானம் பரம் பரோப தேசத்தால் ஜகத்தில் பிரவிர்திக்க வேண்டும்.

இப்படி சிலவாக்கியங்களால் காணப்பட்டாலும், புத்திவிசாரணையே பிரம்ம ஞானத்துக்குச் சாதகம் என்பது உபநிஷத்தின் அபிப்பிராயம் என்று அநேக வாக்கியங்களால் தெரிய வருகிறது. எப்படி எனின்.

I "வேதாத்தியயனத்தாலும், வேதார்த்த ஞானத்தாலும், வெகுசாஸ்திரங்களின் ஞானத்தாலும் ஆத்மாவை அடைய முடியாது" என்னும் (II-23.) சுருதியால் பிரம்ம ஞானத்திற்கு வேதம் சாதகமல்லவென்று நினைக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது.

II - (1) "பார்க்கக்கூடிய விஷயங்களில் ஆத்மா ஒன்றல்ல; ஆத்மாவை ஒருவனும் கண்ணால் பார்த்ததில்லை." VI. 9.

(2) "வாக்கினாலும், கண்ணாலும், மனதினாலும் அதை அடையமுடியாது." VI. 12.

(3) "சூரியாதிகள் ஒன்றும் பிரம்மத்தை விளக்கிவைக்கிறதில்லை. அவருடைய தேஜஸால்தான் சூரியாதிகள் பிரகாசிக்கின்றன" V. 15.

இந்த வசனங்களால், பிரகிருதி சம்பந்தமற்ற ஆத்மா இந்திரியங்களால் அறியத்தக்கதல்ல; ஆகையால் பரம்பரையான உபதேசம் சாதகமன்று என்று சித்திக்கிறது.

III. ஆத்மஞானம் ஒன்றுடனும் சம்பந்தப்படவில்லை. ஆத்மாவால் ஆத்மாவை அறியவேண்டியது. இது அடியிற் கண்ட சுருதிகளால் வியக்தமாகிறது.

(1) "இந்த ஆத்மா எந்த ஆத்மாவைப் பிரார்த்திக்கிறானோ அந்த ஆத்மாவாலேயே அடையத்தக்கது. அவனுக்கு தன்னுடைய பரமார்த்த தத்துவத்தை பிரகாசம் செய்கிறது." V. 23.

(2) இவன் "சகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மா" V. 12.

IV. ஆத்மஞானம் புத்தி விசாரத்தால் அடையத்தக்கது என்பது அடியிற் கண்ட சுருதிகளால் வியக்தமாய் தெரியவருகிறது :—

(1) "அநேகவிதமாய் சிந்திக்கத்தக்கவன்" II-8.

(2) "ஞானிகள் அத்தியாத்ம யோகத்தால் சுகதுக்கத்தை விடுகிறார்கள்." II-12.

(3) "சூட்சுமபுத்தி யுள்ளவர்களுடைய ஏகாக்கிரமான சூட்சும புத்தியால் ஆத்மா பார்க்கப்படுகிறான்." III-12.

(4) "கண்ணால் ஒருவனும் ஆத்மாவைபார்க்கிறதில்லை. புத்தி விசாரத்தால் ஆத்மா வியக்தமாகிறான்." VI-9.

இந்த வாக்கியங்களால் ஆத்ம ஞானத்திற்கு புத்தி விசாரமென்றே ஏற்படுகிறது. இந்த விசாரமும் இன்னவிதமாய் செய்யத்தக்கதென்பதும் அடியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(1) "வாக்கினாலும், மனதினாலும், கண்ணாலும் ஆத்மாவை அடையமுடியாது. ஆத்மா இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறவனைவிட வேறான நாஸ்திகனால் ஆத்மா எப்படி அறியப்படும்" VI-12.

(2) "ஆத்மா இருக்கிறான் என்கிறபாவத்தாலும், ஆத்மாவின் யதார்த்த ஞானத்தாலும் இவ்விரண்டாலும் ஆத்மாவை அறியவேண்டியது. அதாவது ஆத்மாஇருக்கிறான் என்று அறிந்தவனுக்கு ஆத்மாவின் யதார்த்த ஸ்வரூபம் வியக்தமாய் விளங்குகிறது. VI-13.

அதாவது, ஜகத்துகாரணப்படுவதால் அதற்கு ஒருகாரணமிருக்கவேண்டும். இந்தகாரணம் பிரம்மம். இவ்வித யுக்தியால் ஆத்மாவின் ஸ்திதி நிச்சயப்படுகின்றது,

V. (1) "ஆத்மா தன் ஸ்வரூபத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறான்" II-23.

(2) "ரூபாதிகளை அறியும் ஆத்மாவுக்குத்தெரியாதது எது" IV-3 பிரபஞ்சத்தை பிரம்மதிஷ்டியால் பார்ப்பதே ஞானம். இதரதிருஷ்டியால் பார்ப்பது அஞ்ஞானம். மேற்கண்ட வாக்கியங்களால் ஞானஸ்வபாவமா யிருப்பதால் ஆத்மாவும் பிரம்மமும் ஒன்று என்பதும், ஆனதால் ஆத்மா தன் ஸ்வபாவத்தாலேயே பிரம்மஞானத்தை அடையும் என்பதும் சித்திக்கிறது.

மேற்கண்ட விசாரத்தால் கடோபநிஷத்தின் கருத்து விசேஷமாய் புத்திவிசாரபரமாயிருக்கலா மென்றும், உபதேசபரமல்லவென்றும் தோன்றும். பிரம்ம ஞானத்திற்கு இரண்டு உபாயங்களும் அவசியம் வேண்டிய தென்பதே வெகு பேர்களின் சம்மதம்,

வேதாந்தத்தின் முக்கிய கருத்தாகிய ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியமே இந்த கடோபநிஷத்தின் முக்கியமான அபிப்பிராயம். அவ்வியக்தம், மஹத்தத்துவம், புத்தி, மனது, விஷயங்கள், இந்திரியங்கள் இவ்விதமாக இந்த உபநிஷத்தில் சொல்லிய சிருஷ்டி கிரமம் இதர உபநிஷத்துக்களிற் சொல்லிய கிரமத்துக்கு வெறாயிருந்தாலும், சாங்கியக் கிரமத்தை அநுசரித்திருக்கிறது. மஹத்தும் புத்தியும் ஒன்றென சாங்கியர்கள் சொல்லுவதே வித்தியாசம். இதனாலும் யோகத்தின் பிரஸ்தாபத்தாலும் இவ்வுபநிஷத்து பிரவிர்த்தித்த காலத்திலேயே சாங்கியமதமும் பிரவித்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. I - 20 - ல் ஆத்மா இருக்கிறானா இல்லையா என்னும் சந்தேகக் கேள்வியால் சார்வாக மதமும் முனீசுவரருடைய மனதிலிருந்திருக்கலாம்.

ஸ்ரீசங்கராசாரியார் அடியிற்கண்டகடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களுக்கு அடியிற்கண்ட பிரம்ம சூத்திரபாஷ்யத்தில் அர்த்தத்தை விசாரித்திருக்கிறார்.

உபநிஷத்து மந்திரம்.	பிரம்ம சூத்திரம்.
(1) I-2-20. यस्यब्रह्मच யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச	I-2- 4. अत्ताचराचरग्रहणात् அத்தா சராசர க்ரஹணாத்
(2) I 3- 1. ऋतं पिबन्तौ ருதம் பிபந்தௌ	I-2-11. गुहां प्रविष्टौ குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ
(3) I-3-10. इन्द्रियेभ्यः पराः இந்த்ரியேப்ய: பரா:	III-3- 7. आध्यानाय प्रयोजनात् ஆத்யாநாய ப்ரயோஜநாத்
(4) I-3-11. महतःपरं மஹத:பரம்	I-4- 1. आनुमानिकं ஆநுமாநிகம்
(5) II-2-15. नतत्रसूर्यः நதத்ர ஸூர்ய:	I-3-22. अनुकृतेस्तस्यच அநுக்ருதேஸ்தஸ்ய ச
(6) II-4-12. अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்ட மாத்ர:	I-3-24. शब्दादेव प्रमितः ஶப்தாதேவ ப்ரமித:
(7) II-6- 2. यदिदं किञ्च யதிதம் கிஞ்ச	I-3-39. कंपनात् கம்பநாத்

விசிஷ்டாத்வைதம்.

இந்த உபநிஷத்துக்கு ஸ்ரீரெங்க ராமானுஜாசாரியார் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார், பாஷ்யகாரரான இராமனுஜா சாரியார் பாஷ்

யம் எழுதவில்லை. ஆயினும் அவர் தன்னுடைய சூத்திரபாஷ்ய த்தில் அடியிற் காட்டிய மந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் எழுதியிருக்கிறார்.

கட I-17 க்கு அர்த்தம்,	பிரம்மசூத்திரபாஷ்யம்,	विशेषणाच्च விஶேஷணாச்ச (I-2-12) என்னும் அதிகரணத்திலும்,
,, I-20	,,	,, अत्ताचराचरग्रहणात् அத்தாசராசர க்ரஹணாத் (I-2-9) என்னும் மந்திரத்திலும்,
,, II-18 & 19 ,,		,, नियमाच्च & उत्पत्ति असंभवात् நியமாச்ச & உத்பத்தி அஸம்பவாத் (III-4-7 & II-2-42) என்பதிலும்,
,, II-20	,,	,, द्युभ्वादि த்யுப்வாதி (I-3-1) அதிகரணத்திலும்,
,, II-25	,,	,, अत्ताचराचरग्रहणात् அத்தாசராசர க்ரஹணாத் (I-2-9) என்பதிலும்
,, III-10 & 11 ,,		,, आनुमानिकाधिकरण ஆநுமாநிகாதிகரணத்திலும், (I-4-1)
,, IV-7	,,	,, गुहां प्रविष्टौ குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ (I-2-11) என்பதிலும்,
,, V-15	,,	,, ज्योतिर्दर्शनात् ஜ்யோதிர்தர்ஶநாத் (I-3-40) என்பதிலும்,
,, VI-1	,,	,, கீதையின் (XV-1) சுலோக வியாக்கியானத்திலும்,
,, VI-2	,,	,, कंपनात् கம்பநாத் (I-3-39) சூத்திர பாஷ்யத்திலும்,

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குச்சம்பந்தப்பட்ட வேறு விஷயங்களை ஆங்காங்கு பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

1-11. நசிகேதஸுடைய கதையையும் அவனுக்கு யமன்முதல் வரன்கொடுத்ததையும் அத்வைதத்திற்போலவே அறியவேண்டியது.

12-19. கர்மத்தால் மோக்ஷம் சித்திக்கும் என்னும் விசிஷ்டாத்வைத மதத்தை அநுசரித்து இரண்டாவது வரத்தால் நசிகேதஸ் மோக்ஷசாதனமான அக்கினி உபாசனையை அபேக்ஷிக்கி

றுன். அதற்கு யமன் விஷ்ணுலோக பிராப்திக்குச் சாதனமான உபாசனையை உபதேசிக்கிறுன். விஷ்ணுலோகத்தை அடைந்தவன் திரும்பிவருகிறதில்லை. பரமாத்மாவை ஜீவாத்மாவின் அந்தர்யாமியாக அறிந்து, நாசிகேதாக்கினி சயனத்தைச் செய்கிறவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறுன்.

20-21. மோக்ஷஸ்வரூப விஷயத்தில் வெகுபெயர்கள் வெகுவித அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். சிலர் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபநாசமே மோக்ஷமென்கிறுர்கள். சிலர் அவித்தியநாசமே மோக்ஷமென்றும், சிலர் சகலகுணநாசமே மோக்ஷமென்றும், சிலர் உபாதிநாசமே மோக்ஷமென்றும், சிலர் கர்மநாசமே மோக்ஷமென்றும், இப்படிப்பலவிதமாய்ச் சொல்லுகிறுர்கள். இதின் உண்மையைத் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்னு மிச்சையுடன் நசிகேதஸ் யமனை மூன்றுவது கேள்வியாற்கேட்கிறுன். இந்தகேள்வியிலேயே பிரம்மஸ்வரூபம், ஜீவஸ்வரூபம், பிரம்மத்தை அடையும் உபாயம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

22-25. இந்தகேள்விக்கு உத்தரம் கொடுப்பதற்குமுன் சிஷ்யனுடைய தீவ்ரவைராக்கியத்தைப் பரீக்ஷித்துப் பார்க்கும்பொருட்டு, ஆசைப்படும்படியான அநேக பதார்த்தங்களை கொடுக்கிறதாக யமன் சொல்லுகிறுன்.

26-29. நசிகேதஸ் இவைகளை திரஸ்காரஞ்செய்துவிட்டு தான் கேட்ட உபதேசத்தையே அபேக்ஷிக்கிறுன்.

2-வது வல்லி.

1-19. யமன் சொல்லுகிறுன் :—மோக்ஷமார்க்கம் வேறு. போகமார்க்கம் வேறு. புத்திமான் மோக்ஷமார்க்கத்தையே தேடுகிறுன். நீ இதையே தேடுவதால் சிறந்தவனுயிருக்கிறுய். பரலோகத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதவன் யமபாதையை அடைகிறுன். ஆத்மாவை அறிந்து உபதேசிக்கிறவன் அறிது. ஏகாந்தபக்தியுடன் பிரம்மசாக்ஷாத்காரமடைந்தவன்தான் உபதேசிக்க முடியும். கேவலதர்க்கத்தால் பகவானை அறியமுடியாது. மோக்ஷமென்பது நாசம்பயம் இவைகளற்றது; சத்திய சங்கற்பாதி தன்மையை உடையது. சகலத்துக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறவன் பரமாத்மா. இந்த ஆத்மாவை அத்தியாத்மயோகத்தால்தான் அறியலாம்.

18-19. ஜீவஸ்வரூபம் :—ஜனனமரணங்களற்றது; அதிசூட்சுமம்.

20. அந்தர்யாமிஸ்வரூபம் :—ஜீவனுக்குள் பிரவேசிக்கத்தக்கவன்; சர்வவியாபகன் பகவதனுக்கிரகமன்றியில் அறியமுடியாதவன்.

21-24. ஆத்மாவை அடையும் உபாயம் :—மனனம், பகவானிடத்தில் பிரீதி, சத்விருத்தி, இந்திரிய நிக்கிரகம் முதலியவை.

3-வது வல்லி.

1-2. முந்தினவல்லியிற் கடைசியில் சகலஸ்தாவர ஜங்கமங்களையும் சம்காரஞ்செய்யும்பரமாத்மாவைஇப்படிப்பட்டதென்று எவன் அறிவான் என்று சொன்னதைக்கேட்டுபரமாத்மாவை அறியமுடியாதோ என்று சந்தேகம் ஜனிக்கலாம். அதைநிவர்த்திக்கும்பொருட்டு பரமாத்மாவும் ஜீவனும் ஒரே குஹையிலிருப்பதால் பரமாத்மாவை உபாசிக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட

3-13. வைஷ்ணவபதத்தை அடையும் ஜீவஸ்வரூபத்தையும், அடையும்பொருட்டு இந்திரியாதிகளை ஸ்வாதீனப்படுத்தல் முதலிய உபாயங்களையும், இவைகளுக்குள்ளிருக்கும் தாரதம்மியத்தையும், யமன் சொல்லுகிறான்.

14-17. குருவை அடைந்து ஞானத்தை சம்பாதித்து முக்தர்களாகவேண்டுமென்று குரு ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

4-வது வல்லி.

அப்படி உற்சாகப்படுத்தியும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறியாதவர்களைப்பார்த்து குரு துக்கப்படுகிறார். இந்திரியங்கள் ஆத்மாவை அறியமாட்டா. இந்தவல்லியிலும் பரமாத்மாவே சகலத்திற்கும் அந்தர்யாமி என்னும் உபதேசமே கூறப்படுகின்றது.

5-வது வல்லி.

முக்த ஸ்வரூபம் விவகரிக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாவை சரீரத்துக்கு வேறாகப்பார்க்கிறவன் சரீரசம்பந்தமான துக்கங்களினின்றும் விடுபட்டு பிராரப்தம் முடிந்தபின் பிரகிருதி சம்பந்தத்தையும் விட்டுவிடுகிறான்.

சகலமும் பிரம்மத்தையே அந்தர்யாமியாயுடையது. சகலத்தையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்கிறது பரமாத்மாவே.

6 வது வல்லி.

இந்த சம்சாரவிருக்ஷத்துக்கு சதுர்முகபிரம்மாவே வேர். மனிதன், பசு, பக்ஷி, எல்லாம் கிளைகள். பரமாத்மாவினிட மிருந்தே சகலமும் உண்டாகி, பிரவிர்த்தித்து, அதற்கே பயந்திருக்கின்றன. சரீரம் நாசமாகு முன்னமேயே ஆத்மஞானத்தை சம்பாதிக்கவேண்டும். இந்தபரமாத்மா இந்திரிய கோசரமன்று. ஆயினும் பக்தியாலும், தைரியத்தாலும், இந்திரிய நிக்கிரமாகிய யோகத்தாலும் பரமாத்மாவை அடையலாம்,

துவைதம்.

ஈசகேனங்களுக்குப்போல் இந்த கடோபநிஷத்துக்கும் பாஷ்யம், டீகை, கண்டார்த்தம், ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ ஆநந்த தீர்த்தாசாரியாரவர்கள் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதில் தான் செய்யும் அர்த்தத்திற்கு ब्रह्मसार ப்ரஹ்மஸார गतिसार கதிஸார, तत्वसार தத்வஸார, पद्म பத்ம புராணம், कूर्म கூர்ம புராணம் वराह வராஹ புராணம் महावराह மஹாவராஹ, भविष्यत्पर्व பவிஷ்யத்பர்வ ब्रह्मांड ப்ரஹ்மாண்ட, ब्रह्मवैवर्त ப்ரஹ்மவைவர்த்த, என்னும் கிரந்தங்களிலிருந்து சுலோகங்களை ஆதாரமாக எடுத்து எழுதியிருக்கிறார். வியாசதீர்த்தர் சுருக்கமான டீகையையும், வேதேசபிக்ஷு விஸ்தாரமான டீகையையும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இராகவேந்திர சுவாமிகள் கண்டார்த்தத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்லும் விஷயங்களெல்லாம் கோர்வையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டீகாகாரருடைய அர்த்தமும் கண்டார்த்தக் காரருடைய அர்த்தமும் பேதப்படும்போது வித்தியாசங்கள் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நூதனமாய் மத்வ பாஷ்யங்களைப் பார்க்கிறவர்களுக்கு இந்த கோர்வை வெகு உபயோகமுள்ளதாக இருப்பது மன்றியில் டீகை முதலியவைகளை தனித்தனியே பார்த்தவர்களுக்குக்கூட உபயோகமாயிருக்கலாம்.

இந்த உபநிஷத்து யமதர்ம ராஜாவுக்கும் நசிகேதஸுக்கும் நடந்த சம்வாத ரூபம். யமன் இதற்கு இருஷி. வாமன சப்தத்தால் கூறப்படும் ஹரியே தேவதை (தியானவிஷயம்)

1-11 :—நசிகேதஸுடைய விருத்தாந்தத்தையும் முதல் கேள்வியையும் அத்வைதத்திற்போல் அறிந்துகொள்க.

12-19 :—இரண்டாவது கேள்வியால் நசிகேதஸ் விஷ்ணு லோகத்துக்குச் சாதகமான அக்கினியிலிருக்கும் பகவத்ஸ்வரூப ஞானத்தை யாசிக்கிறான். இந்த பகவானுக்கே அக்கினி என்றும் பெயருண்டு. சகல லோகங்களுக்கும் காரணமாயும், சகலபிராணிகளின் புத்தி குஹையிலும், வேதத்தால் வியக்தமாய் அறியப்படுகிறவனையும், விஷ்ணு லோகப்பிராப்திக்குச் சாதகமாயுமிருக்கிற பகவத் ஸ்வரூபத்தை யமன் நசிகேதஸுக்குச் சொன்னான். இந்த ஸ்வரூபத்தை அறிவதினால் ஒருவன் கர்ம பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். நாசிகேதாக்கினியை மூன்று தடவை அனுஷ்டிக்கிறவர்களும், வேதத்திற் சொல்லியபடி பகவானுடைய தத்துவம் முதலியவைகளை அறிகிறவர்களும், யஜ்ஞம் தானம் தபஸ் இவைகளை அனுஷ்டிக்கிறவர்களும் சம்சாரத்தைத் தாண்டி முக்தர்களாகிறார்கள்,

இறந்த புருஷனிடத்திலும், முக்தி அடைந்தவனிடத்திலும், பகவான் நியாமகனாக இருக்கிறார் என்று சிலரும் இல்லை என்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள். ஞானிகளின் மதமே நசிகேதஸுக்குச் சம்மதமானாலும் முக்தர்களிடத்திலிருக்கும் பகவத் ஸ்வரூபத்தை விசேஷமாய் தெரிந்து கொள்ளும்பொருட்டு நசிகேதஸ் மூன்றாவது வரத்தால் முக்தநியாமக பகவத் ஸ்வரூபத்தைக் கேட்டுக்கொண்டான். இரண்டாவது பிரச்னமே அக்கினிரூப பகவத் பரமாயினும், அந்த அக்கினிஞானம் சுகாதிக்கியத்தைக் கொடுக்குமே தவிர மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது. பகவானுடைய விசேஷஞானம் மோக்ஷத்துக்கு வேண்டியதாகையால் இந்த கேள்வியை நசிகேதஸ் கேட்டான்.

இந்த உபதேசத்தைச் செய்வதில் வெகு கஷ்டமிருப்பதாலும், அதிகாரிக்கே உபதேசம் செய்யவேண்டியதாகையாலும் நசிகேதஸுடைய மனதை பரிக்ஷிக்கும் பொருட்டு யமன் வெகு ஆசைகளைக்காட்டியும் நசிகேதஸ் இணங்கவில்லை.

2 - வது வல்லி.

நசிகேதஸுடைய திடமான வைராக்கியத்தைப்பார்த்து சந்தோஷமடைந்து யமன் முதலில் பந்தமோக்ஷ லக்ஷணங்களையும் வெகுபேர்கள் காம்மிய விஷயங்களையே இச்சிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறான்.

இதற்குக்காரணம் பகவதஞ்ஞானம். பகவானைப்பற்றிச் சொல்லுகிறவன் அரிது. ஜீவனும் பிரம்மமும் வெவ்வேறு என்னும் ஞானமே சரியானது. இந்த ஞானம் தர்க்கத்தால் கிடைக்கமாட்டாது.

பின்னும் பகவானுடைய விசேஷ ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது. பகவான் சகலஜகத்தின் ஸ்திதிக்கும் காரணம். வேதங்களாற்கூட முற்றிலும் பிரதி பாதிக்கமுடியாதவர்; முக்தர்களின் ஆசிரயம்; சகலத்தையும் பிரேரணைசெய்கிறவர்; ஹிருதய குஹையிலிருக்கிறவர்; முக்த ஜீவனிடத்திலிருக்கிறவர்; நாசமற்றவர்; குணபரிபூரணம்; தியானயோகத்தால் அவரை அடைகிறவன் மேன்மையான ஆநந்தத்தை அடைகிறான். ஜீவப்பிரம்மபேத ஞானமே மோக்ஷ சாதனம். பகவானை மேற்சொல்லியபடி அறிகிறவன் சத்தியலோகத்தில் பூஜ்ஜியனாகிறான். பகவானுக்கு ஜனனமரணங்களில்லாமையால் பகவானை அறிந்தவனுக்கும் தேகசம்பந்த வியோகமாகிற ஜனனமரணங்களில்லை. பகவானுடைய பிரசாதமன்றியில் மோக்ஷம் கிடைக்கமாட்டாது. பக்தனுக்கு இந்தப் பிரசாதம் கிடைக்கும். சிரவணாதிகளும் சமதமாதிகளும் அவசியம் வேண்டியவை.

3 - வது வல்லி.

இரண்டாவது வல்லியிற் சொல்லிய பகவத்தியானம் எவ்விடத்திற் செய்யத்தக்கதென்பதை இதிற் சொல்லுகிறார். புண்ணிய சரீரத்தில் அதிலும் முக்கிய வாயுவினிடத்தில் விஷ்ணுவின் ஆத்மா அந்தராத்மாவாகிய இரண்டு ரூபங்கள் தியானிக்கத்தக்கவை. இதற்குச்சாதகம் இந்திரிய நிக்கிரகம். பகவத்தியானமும் தாரதம்மியமாகவே செய்யவேண்டியது. சிரவணாதிகள், பகவத் பிரசாதம், இவைகளுடன் கூடினவர்களால் பகவான் பார்க்கப்படுவார். வாக்காதிகளின் அபிமான தேவதைகளை நியமனம் செய்கிறவன் பகவான் என்றே தியானம் செய்யவேண்டியது. இந்த வல்லியின் முடிவில் வேதபுருஷனாற் செய்யப்பட்ட ஹிதோப தேசமும் பலனும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

4 - வது வல்லி.

இதில் பிரம்ம வித்தைக்குச் சாதகமான வைராக்கியம், முக்த நியாமக பகவத் ஸ்வரூபத்தின் விஸ்தார நிரூபணம் கூறப்படுகின்றன. ஜாக்கிற ஸ்வப்நங்களை நியமனம் செய்கிறவர் பரமாத்மா. சதுர்முக பிரம்மாவை சிருஷ்டித்தவர் இவரே. மத்சியகூர்மாதி அவதாரங்கள் இவரே. சர்வஜ்ஞன் இவரே. சூரியன் உதிக்கிறதும் அஸ்தமிக்கிறதும் இவரிடத்திலேயே. பகவானுடைய மூலரூபத்திற்கும் அவதார ரூபங்களுக்கும் பேதமில்லை. பகவானுக்கும் பகவத்தர்மங்களுக்கும் பேதத்தைப் பார்க்கிறவன் அந்தந்தமஸை அடைகிறான். பகவானை அறிகிறவன் பகவானுக்குச் சமானமாகிறானே தவிர பகவானாகிறதில்லை.

5 - வது வல்லி.

இந்த வல்லியிலும் பகவத் ஸ்வரூபமே விஸ்தரிக்கப்படுகின்றது. சரீராதிகள் பகவதாதீனம் என்கிற ஞானத்தால் அவைகளில் அபிமானம் நீங்கி, பரோக்ஷஞானம் ஜனித்து பிராரப்தம் முடிந்தவுடன் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் முக்கியமோக்ஷம் சித்திக்கிறது. இந்த வல்லியில் ஜீவேசுவரபேதம் விசேஷமாய் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஜீவன் கர்மபலத்தை அனுபவிக்கிறான், பரமாத்மா அனுபவிக்கிறதில்லை. ஜீவன் சோகமுள்ளவன்; பரமாத்மா சோகமற்றவன். ஜீவன் பரதந்திரன்; பகவான் ஸ்வதந்திரன். பகவான் பூர்ணன்; ஜீவன் அப்படிப்பட்டவனல்ல. பகவான் சகல லோகங்களுக்கும் ஆசிரயம்; ஜீவன் அப்படிப்பட்டவனல்ல. பகவானை ஒன்றும் அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை; ஜீவனை பகவான் அதிக்கிரமிக்கிறான். இப்படிப்பட்ட ஜீவனை நியமனஞ்செய்கிறவன் பகவான் சகல ஜீவர்களுக்கும் அந்தராத்மா பகவான். ஆனால் பகவானுக்கு

துக்க சம்பந்தமில்லை. இப்படிப்பட்ட பகவத்ரூபத்தை அறிகிறவர்களுக்குத்தான் பரமமோக்ஷம் சித்திக்கும். அதற்கும் பகவானுடைய பிரசாதம் வேண்டியது.

6 - வது வல்லி.

இதிலும் பகவானுடைய மகிமையே பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. ஜகத்தாகிற விருக்ஷத்திற்கு பகவான் அடிபாகம்போலிருக்கிறார். இந்திராதிகள் இவருடைய பயத்தால் தங்கள் தங்கள் வியாபாரங்களை சரியாய் செய்து வருகிறார்கள். பகவத் ஞானமும் எல்லாருக்கும் ஓரேவிதமாய் உண்டாகமாட்டாது. கேவலம் பகவத் ஞானம்மட்டும் மோக்ஷசாதகமன்று. தேவதைகளின் தாரதம்மிய ஞானமும் வேண்டியது. பக்தி சிரவணம் முதலியவையும் வேண்டியவை. குருவின் உபதேசமும் அவசியமே. இவைகளில்லாதவர்களுக்கு ஞானமேயில்லை. கடைசியில் பகவத் பிரசாதத்தாலுண்டாகும் பலன் கூறப்பட்டு உபநிஷத்து முடிவு பெறுகிறது.

ஷட்விதலிங்கதாற்பரிய நிருபணம்.

ஈசாவாஸ்யத்தின் 15-வது பக்கத்தில் ஷட்விதலிங்கங்களின் விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் அவைகளை காட்டிய வசனங்கள்மட்டும் கூறப்படும்.

I **येयं प्रेते मनुष्ये** யேயம் ப்ரேதே மநுஷ்யே (இறந்தமனிதனிடத்தில்) முதலிய I-1-20-வது மந்திரத்தால் **உபக்கிரமலிங்கம்** சாதாரணமாயும், **अन्यत्र धर्मात्** அந்யத்ர தர்மாத் (தர்மத்துக்குவேறு) முதலிய I-2-14-வது மந்திரத்தால் விசேஷமாயும் விளங்குகின்றது. **अगुष्ठमात्र:पुरुषोन्तरात्मा** அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோந்தராத்மா (அங்குஷ்டபரிமாணமுள்ள புருஷன் அந்தராத்மா) என்னும் II-6-17-வது வாக்கியத்தில் **உபசம்ஹாரலிங்கம்** விளங்குகிறது.

II அப்பியாசலிங்கம் அடியிற்கூறப்பட்ட சுருதிகளில் காணப்படுகின்றது.

(1) **नजायतेम्रियतेवा** நஜாயதே ம்ரியதே வா (ஜனிக்கிறதில்லை, மரிக்கிறதில்லை) I-2-8.

(2) **अशरीरंशरीरेष्व नवस्थेष्ववास्थितम्** அசரீரம் சரீரேஷ்வ நவஸ்தேஷ்வவஸ்திதம் (அஸ்திரமான சரீரத்திலிருக்கிற சரீரமற்றவன்.) I-2-21.

(3) नित्योनित्यानां चेतनश्चेतनानां நித்யோநித்யாநாம் சேதநஃசேதநாநாம் (நித்தியமானவைகளுக்குள் நித்தியன், சேதனங்களுக்குள் சேதனன்) II-5-13.

(4) अस्तीत्येवोपलब्धव्यः அஸ்தீத்யேவோபலப்தவ்ய꞉ (இருக்கிறான் என்றே அறியத்தக்கது) II-6-13 முதலியவை.

III नैववाचा नमनसा प्राप्तुंशक्यो नचक्षुषा நைவ வாசா ந மநஸா ப்ராப்தும் ஶக்யோ ந சக்ஷுஷா (வாக்கினாலும் மனதினாலும் கண்ணாலும் அடையமுடியாதவன்) முதலிய II-6-12-வது மந்திரத்தால் அபூர்வலிங்கம் விளங்குகிறது.

IV मृत्युप्रोक्तां ம்ருத்யுப்ரோக்தாம் (மிருத்தியுவால் சொல்லப்பட்ட) முதலிய II-6-18-வது மந்திரத்தால் பல லிங்கம் காணப்படுகின்றது..

समोदते मोदनीयं हि लब्ध्वा ஸமோததே மோதநீயம் ஹி லப்த்வா (சந்தோஷரூபத்தை அடைந்து சந்தோஷப்படுகிறான்) என்கிற I-2-13-வது சுருதியும் பல லிங்கத்தை விளக்கிவைக்கிறது.

V यस्यब्रह्मचक्षत्रंच उभे भवत ओदनः யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதந꞉ (எவனுக்கு பிராமணக்ஷத்திரியர்கள் சாப்பாடு ஆகிறார்களோ) என்னும் I-2-24-வது வாக்கியத்தால் அத்துவைத பிரம்மத்தின் ஸ்துதியாகிற அர்த்தவாதலிங்கம் கூறப்படுகின்றது. அப்படியே

मृत्योःसमृत्युमाप्नोति य इह नानेवपश्यति ம்ருத்யோ꞉ஸம்ருத்யுமாப்நோதி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி (பேதத்தைப்பார்க்கிறவன் மரணத்திற்குப்பிறகு மரணத்தை அடைகிறான்) என்னும் I-4-10-வது மந்திரத்தால் பேதஞானத்தின் நிந்தாரூபமான அர்த்தவாதலிங்கம் கூறப்படுகின்றது.

VI अग्निर्यथैकोभुवनंप्रविष्टः அக்நிர்யதைகோ புவநம் ப்ரவிஷ்ட꞉ (ஜகத்தை பிரவேசித்திருக்கிற ஒரே அக்கினிபோல) முதலிய II-5-9 முதல் 11 - வரையிலுள்ள மந்திரங்களாலும், येनरूपं रसंगन्धं யேந ரூபம் ரஸம் கந்தம் (எவனால் ரூபாதிகள்) என்கிற II-4-3 முதலிய அநேகவாக்கியங்களாலும் யுக்தி என்னும் உபபத்திலிங்கம் காணப்படுகின்றது.

இந்த லிங்கங்களால் கடவல்லி உபநிஷத்தின் தாற்பரியம் அத்வைத பிரம்மவிஷயமாக இருக்கிறதென்பது நிச்சயமாகிறது.

ओं	ஓம்
तत्सद्ब्रह्मणेनमः	தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:
यजुर्वेदीय	யஜுர்வேதீய
कठोपनिषत्	கடோபநிஷத்.

சாந்தி மந்திரம்.

ओं सहनाववतु सहनौ भुनक्तु सहवीर्यं करवावहै ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु माविद्विषावहै ॥
ओं शान्तिः । शान्तिः । शान्तिः ॥

ஓம் ஸஹநாவவது ஸஹநௌ புநக்து
ஸஹவீர்யம் கரவாவஹை ।
தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து மாவித்விஷாவஹை ॥
ஓம் ஶாந்தி: । ஶாந்தி: । ஶாந்தி: ॥

(ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிர்ம்மம்)

नौ सह நௌ ஸஹ = (குரு, நான், ஆகிய) இருவரையும்சேர்த்து

अवतु அவது = இரக்ஷிக்கட்டும்.

नौ सह நௌ ஸஹ = எங்களிருவரையும் சேர்த்து

भुनक्तु புநக்து = பாலனம் செய்யட்டும்

(आवां) सह ஆவாம் ஸஹ = நாம் இருவரும்

वीर्यं வீர்யம் = வித்தியாநிமித்தமான சாமர்த்தியத்தை

करवावहै கரவாவஹை = உபயோகம் செய்யவேண்டும்

नौ अधीतं நௌ அதீதம் = நாம் அத்தியயனம் செய்த கிரந்தமெல்லாம்

तेजस्वि தேஜஸ்வி = அர்த்தத்தை பிரகாசம்செய்கிறதாக

अस्तु அஸ்து = இருக்கட்டும்

(आवां ஆவாம் = நாம்)

माविद्विषावहै மாவித்விஷாவஹை = பரஸ்பரம் துவேஷம் கொள்ளவேண்டாம்

ओं शान्तिः ३ ஓம் ஶாந்தி: 3 = சாந்தி இருக்கட்டும் (3 தடவை)

இந்தசாந்தியின் அர்த்தம் வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகளின் பாஷ்யத்-

தை அனுசரித்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது:—குருவானவர்கிருதார்த்தராயிருப்பதால் அவர் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளும்படியானதாக ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் சிஷ்யன் இந்த மந்திரத்தால் தனக்கும் குருவுக்கும் கலியாணம் (க்ஷேமம்) ஆகவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறான்.

सहनाववतु सहनौ भुनक्तु ஸஹநாவவது ஸஹநௌ ஹுநக்து குருவின் அனுக்கிரஹத்தின்பேரில் எந்தப்பிர்ம்மம் எனக்குத்தெரியப்போகிறதோ, அந்தப்பிர்ம்மம் எங்களிருவரையும் இரக்ஷிக்கட்டும், பாலனம் செய்யட்டும். இரக்ஷித்தல், பாலனம்செய்தல் இவ்விரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுவதானாலும், இரண்டு வெவ்வேறு காலங்களில் இரக்ஷித்தலை ஒரேகாலத்தில் பிரார்த்திப்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன. எப்படியெனில்:—(1) குருவானவர் ஆலசியமன்றியில் உபதேசிக்கவேண்டும். அப்படி உபதேசித்த அர்த்தத்தை நான் செவ்வையாக சந்தேகமன்றியில் கிரகிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக உபதேசகாலத்தில் பிர்ம்மம் எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டும். இது முதல்வாக்கியத்தின் அர்த்தம். (2) உபதேசித்த அர்த்தத்லைத நான் கிரகித்ததினால் என்னுடைய அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாகவேண்டும். என்னுடைய அஞ்ஞானநிவர்த்தியைப் பார்த்து குருவுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகவேண்டும். இவ்விதமாக உபதேசத்திற்குப் பிற்பட்டகாலத்திலும் பிர்ம்மம் எங்களை பாலனம்செய்யட்டும். இது இரண்டாவது வாக்கியத்தின் அர்த்தம்.

सह वीर्यं करवावहै ஸஹவீர்யம் கரவாவஹை (நாமிருவரும் எங்களுடைய சாமர்த்தியத்தை வித்தைவிஷயத்தில் உபயோகம் செய்யவேண்டும். அதற்கு உபாயம் எப்படி யெனில்

तेजास्वि...अस्तु தேஜஸ்வி...ஸ்து நாம் அத்தியனம்செய்தகிரந்தங்களெல்லாம் அவைகளின் அர்த்தத்தைப் பிரகாசம்செய்வதாய் இருக்கட்டும்

मा...ரா...நாம் ஒருவரை ஒருவர் துவேஷிக்கக்கூடாது அதாவது குருவானவர் செவ்வையாய் சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை என்று சிஷ்யன் குருவைத்துவேஷித்தல், சிஷ்யன் செவ்வையாய் சேவிக்கவில்லை அல்லது கேட்கவில்லை என்று குருவானவர் சந்தோஷமடையாமலிருத்தல் இவ்விரண்டும் சம்பவிக்கக்கூடாது.

ओं शान्तिः ஓம் ஶாந்திः (3 - தடவை) ஆத்தியாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் ஆகிய மூன்றுவித் தாபங்களும் சாந்தியுடையட்டும்.

கடோபநிஷத்தின்

1 - வது அத்தியாயம் 1 - வது வல்லி 1 - மந்திரம்.

ओं उशन्हवैवाजश्रवसः सर्ववेदसंददौ ।

तस्य हनाचिकेता नामपुत्र आस ॥ १ ॥

𑌓𑌂 𑌉𑌶𑌨𑍍𑌹𑌵𑍈𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍌 ।

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹 𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌸 ॥ ௧ ॥

பத உரை :—

वाजश्रवसः 𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃=வாஜ சிரவசன்

उशन्हवै 𑌉𑌶𑌨𑍍𑌹𑌵𑍈 = (யாக பலத்தை) இச்சித்தவனாய், (𑌹, 𑌵𑍈 இவ்விரண்டும் சென்றவிஷயத்தை ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவரும்பொருட்டு உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.)

सर्ववेदसं 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 = தனக்குச் சாரமாயிருக்கும் சகமான தனத்தையும்

ददौ 𑌦𑌦𑍌 = கொடுத்தான்

तस्यह 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹 = அவனுக்கு

नचिकेतानाम 𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 = நசிகேதன் என்று பெயருள்ள

पुत्रः 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 = புத்திரன்

आस 𑌆𑌸 = இருந்தான்

விசிஷ்டாத்துவைத பாஷ்யம்.

अतसीगुच्छसच्छाय मञ्चितोरस्थलंश्रिया ।

अञ्जनाचलशृङ्गार मञ्जलिर्ममगाहताम् ॥

व्यासंलक्ष्मणयोगीन्द्रं प्रणम्यान्यान्गुरूनपि ।

व्याख्यास्येविदुषांप्रीत्यै कठवल्लीं यथामति ॥

𑌅𑌤𑌸𑍀𑌗𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌰𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।

𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌚𑌲𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰 𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌗𑌾𑌹𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌪𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌠𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌂𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 ॥

துவைதபாஷ்யம்.

ஸ்ரீ குருக்களுக்கு நமஸ்காரம். இஹலோக பரலோகங்களின் போகத்தில் விரக்தனையும் சமதமாதி சாதனங்களுடன்கூடியு மிருக்கிற முமுக்ஷுவுக்கு, அநிஷ்ட நிவர்த்தி சுகப்பிராப்தி இவைகளுக்குக் காரணமான பகவத் ஸ்வரூபத்தைத் தெரியப்படுத்த ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், இந்த கடோபநிஷத்து சரியாய் வியாக்கியானம் செய்யப்படவில்லை என்றும் உள்ளபடி வியாக்கியானம் செய்யப்படாததினுல் அந்த பகவத்ஸ்வரூபம் தெரியமாட்டாது

ச-பா:—ஓம்-பகவானுயும் [1] சூரிய புத்திரனுயும் [2], பிரம்மவித்தியா ஆசாரியனுயும் இருக்கும் யமனுக்கும் நசிகேதசுக்கும் [3] நமஸ்கா

வி-பா:—காசாம்பூ கொத்துபோல் கருபபாயும் இலக்ஷ்மியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மார்பு உடையவராயும் மைமலைக்குச் சமானமாயுமிருக்கிற பகவானை என்னுடைய அஞ்சலிபந்தம் அடையட்டும்.

வியாசரையும், இலக்ஷ்மணயோகீந்திரரையும், இதர குருக்களையும் நமஸ்கரித்து, வித்துவான்களுடைய பிரீதியின்பொருட்டு கடவல்லியை புத்திக்குத் தக்கபடி வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

து-பா:—என்றும் நினைத்து, அதற்குச் சரியான வியாக்கியானம் செய்ய இச்சிக்கிறவராகிய பகவான் பாஷ்யகாரராகிய ஸ்ரீ ஆநந்த தீர்த்தமுனிவர், செய்யப்போகிறகிரந்தம் நிர்விக்கினமாய்முடியும் பொருட்டும், சிஷ்டாசாரப்படி சிஷ்யர்களுக்குத் தெரியும் பொருட்டும், உபநிஷத்திற் சொல்லிய பகவானையே, அதிற் சொல்லிய குணங்களாலேயே, அதாவது (1) **इन्द्रियेभ्यः परा: अर्था:** இந்த்ரியேப்ய: பரா: அர்தா: (கட-I-3-10)என்பதினுல் சகலத்திற்கும் சிரேஷ்டனு யிருத்தல், (2) **ईशानोभूतभव्यस्य** ஈசானோ பூதபவ்யஸ்ய (கட: II-1-12) முதலிய வசனத்தால் ஐசுவரியத்தை உடைத்தாயிருத்தல், (3) **ब्रह्मजज्ञं** ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் (கட I-1-17) என்பதில் **ब्रह्मज** ப்ரஹ்மஜ என்பதினுல் வேதாதிகளில் பிரசித்தமாயிருத்தல், (4) **निहितंगुहायां** நிஹிதம் குஹாயாம் (கட: I-2-20) என்பதினுலும் **अंगुष्ठमात्र: पुरुषो मध्य आत्मनितिष्ठति** அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ மத்ய ஆத்மநி திஷ்டதி (கட: II-4-12) என்பதினுலும் சகலப்பிராணிகளி

1. லோகங்களின் உற்பத்திநாசங்களையும், பிராணிகளின் உற்பத்திநாசங்களையும், வித்தை அவித்தைகளையும் அறிகிறவன் பகவான் என்று ஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பரமாநந்தஸ்வரூபமான பரப்பிரம்மத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தவனுயும், பிராரப்தகர்மத்தால் ஏற்பட்ட யமபதவி என்னும் அதிகாரத்திலிருந்தபோதிலும், அகர்த்தாவான பிரம்மமேதான் என்னும் அனுபவத்தால் பிராணிகளை ஹிம்சித்தலாகிற தோஷமற்றவனுயும், நசிகேதசுக்கு பிரம்மாத்மைக்கிய வித்தையை உபதேசிக்கிறவனுயுமிருக்கும் யமனுக்கு ஆசாரியார் நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறுர்.

2. சூரியபுத்திரன் என்னும் விசேஷணம் யமனுடைய பெருந்தன்மையைக்காட்டுகிறது.

3. யமன் வரதானத்தால் எவனுக்கு பிரம்மவித்தையை உபதேசித்தானே, எவனிடத்தினின்றும் பிரம்மவித்தை லோகத்தில் விர்த்தியை அடைந்ததோ, அவன் என்று அர்த்தம்.

ச-பா:—ரம் [4]. இப்போது [5] காடகோபநிஷத்தின் வல்லிகளுக்கு சுலபமாய் [6] அர்த்தம் தெரியும்பொருட்டு விஸ்தாரமாயிராத [7] வியாக்கியானம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

து-பா:-னுடையவும் ஹ்ருதயத்தி லிருத்தல், (5) मध्येवामनमासीनं மத்யே வாமநமாஸீநம் (கட: II-5-3) என்பதினால் வாமன என்கிற பெயரை உடைத்தாயிருத்தல், இவைகளால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, அடியில் வரும் சுலோகத்தால் நமஸ்காரம் செய்கிறார்.

नमोभगवतेतस्मै सर्वतः परमायते ।

सर्वप्राणिहृदिस्थाय वामनाय नमोनमः ॥

நமோ பகவதே தஸ்மை ஸர்வத: பரமாயதே ।

ஸர்வப்ராணிஹ்ருதிஸ்தாய வாமநாய நமோ நம: ॥

இந்த உபநிஷத்து யமனுக்கும் நசிகேதசுக்கும் நடந்த சம்வாதரூபமாயிருப்பதால், யமதேவன் இதற்கு உருஷி. இந்த உபநிஷத்தின் தேவதை வாமன என்கிற பெயருள்ள ஹரி என்று அறியத்தக்கது. பிரத்தியகாத்மாவான பரப்பிரம்மம் இந்த உபநிஷத்துக்கு விஷயம் என்று சிலர் சொல்லுவது பொருந்தாது. எழுத்துக்களைக் கூட்டி அனுஷ்டுப் முதலிய சந்தஸ்களை அறியவேண்டியது.

ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் கடோபநிஷத்தின் பாஷ்யாரம்பத்தில் ஸ்வர்க சப்தத்திற்கு பிரசித்த ஸ்வர்க்கலோகமென்று அர்த்தம் செய்கிறார். அந்த அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏனெனின் இரண்டாவது வரத்தால் நசிகேதசுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வித்தை அக்கினியிலிரு

4. யமநசிகேதஸம்வாதமாய்ப் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற கடவல்லிக்கு பாஷ்யம் செய்ய இச்சித்தவரான ஆசாரியர் விக்கினமின்றியில் வேலை நிறைவேறும்பொருட்டு இருவருக்கும் நமஸ்காரரூப மங்களாசரணத்தைச் சொல்லி, பக்தி பிரம்மவித்தியை அடையச் சாதகம் என்று காட்டுகிறார்.

5. இது மங்களத்தைக் கூறுகிறது.

6. अत्ता चराचरग्रहणात् அத்தா சராசரக்ரஹணாத் என்னும் (I-2-9) முதலிய பிரம்ம சூத்திரத்தின் அதிகரணங்களாலேயே அர்த்தமாகும்படியாக இருப்பதால் இந்த பாஷ்யம் அனாவசியம் எனின், சுலபமாய் அர்த்தமாகவேண்டியதற்காக இதைச்செய்கிறார்.

7. பர்த்திருப்பிரபஞ்ச முதலானவர்களால் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் இப்போது பாஷ்யம் அனாவசியம் எனின், இதரர்களுடைய கிரந்தம் விஸ்தாரமாயும் அர்த்தம் உபாயமாயுமிருப்பதால் இந்த பாஷ்யம் எழுதப்பட்டதென்கிறார்.

ச-பா:-उप + नि + सद्+क्विप् (प्रत्ययं) உப+நி+ஸத் +க்விப் என்னும் விகுதி சேர்ந்து உபநிஷத்து [8] என்னும் பதத்தின் உருவம் ஏற்படுகின்றது. सद् ஸத் என்னும் பகுதிக்கு (1) பிளத்தல் (2) அடைதல் (3) நாசம்செய்தல் ஆகியமூன்று அர்த்தங்களுள. உபநிஷத்து [9] சப்தத்தாலும் வியாக்கியானம் செய்யப்படும் [10] கிரந்த

து-பா:-க்கிற விஷ்ணுவை விஷயமாக்குவதால், மோக்ஷஹேது வாயிருக்கிறதே தவிர கேவலம் ஸ்வர்க்கத்துக்குமட்டும் ஹேது வல்ல.

மேலும், உபநிஷத்து என்னும் பதம் கிரந்தத்தாற் கூறப்பட்டும் அறியப்பட்டுமிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாக்கும் வித்தை என்று அவர் சொல்லுவதும் பொருந்தாது. ஏனெனின், (1) வித்தை என்கிற அர்த்தத்தில் உபநிஷத்து சப்தத்தின் பிரயோகம் காணப்படவில்லை. (2) "உபநிஷத்தை அத்தியயனம் செய்

(8) உபநிஷத்தின் வியாக்யானத்தை ஆரம்பிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அதிகாரி, விஷயம், பிரயோஜனம், சம்பந்தம் இவைகள் இல்லை. (1) அதிகாரி எப்படி இல்லை எனில் :—இச்சைகளால் மலினமாயிருக்கிற சித்தத்தையுடையவர்கள் உபநிஷத்தை சிரவணம் செய்ய மாட்டார்கள். விவேகாதிகளுடன் கூடின அதிகாரிகளோ துர்லபம். ஆகையால் அதிகாரி இல்லை. (2) கர்த்திருத்வாதிகளுடன் ஜீவன் அசம்சாரியான பிர்ம்மம்தான் என்று நிரூபிக்க முடியாத படியால் விஷய மில்லை. (3) பந்தம் சத்தியம் கர்மத்தால் தான் நிவிர்த்தியாகக் கூடியதாகையால் பிரயோஜனமுமில்லை. (4) அதிகாரி விஷயம் பிரயோசனம் இவைகளில்லாத படியால் சம்பந்தமும் சித்திக்க வில்லை. ஆகையால் வியாக்கியானம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய தில்லை.

இதற்குச்சமாதானம் :—உபநிஷத் என்னும் பதத்தை உச்சரிப்பதாலேயே பிர்ம்ம வித்தைக்கு அதிகாரி முதலியவை ஏற்படுகின்றன. ஆனதால் இந்த வித்தையைக் கற்பிக்கும் கிரந்தத்துக்கும் அதிகாரி முதலியவை ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் வியாக்யானம் செய்யத்தகுந்தது என்று நினைத்து பாஷ்யக்காரர் முதலில் உபநிஷத்து என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் எழுதுகிறார்.

9 இப்படி உபநிஷத்து என்னும் பதத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டி, उपनिषदं भो ब्रूहि உபநிஷதம் போ ப்ரூஹி (केन கேந IV-7) முதலியவைகளில் உபநிஷத்து சப்தத்தைப் பிரம்மவித்தை என்கிற அர்த்தத்தில் பிரயோகம் செய்திருப்பதால், உபநிஷத்து சப்தத்தால் பிரம்ம வித்தை கூறப்படுகின்றது என்று சொல்லுகிறார்.

10 உம் என்பது மேற்சொல்லிய சுருதி பிரசித்தம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

ச-பா:—த்தாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டும்(அதிகாரியால்) அறியக் கூடியதாயுமிருக்கிற (பிரம்மாத்மைக்கிய மென்கிற) வஸ்துவை விஷயமாக்கும்வித்தை கூறப்படுகின்றது.

எந்த 11 அர்த்தசம் பந்தத்தைக்கொண்டு உபநிஷத்து சப் தத்தால் வித்தை கூறப்படுகிற தெனின் (இனி) சொல்லப்படு கிறது 12.

उप :— உப :—கேட்கப்பட்டும் 13 பார்க்கப்பட்டுமிருக்கிற 14 சகல பதார்த்தங்களிலும் ஆசையற்று 15 சமதமாதிகளுடன்கூடின முமுக்ஷுக்கள் உபநிஷத் சப்தத்தால் சொல்லப்படுவதும் இனி சொல்லப்போகிற லக்ஷணத்தோடு கூடியுமிருக்கிற வித்தையை उपसद्य உபஸத்ய அடைந்து.

து-பா:—கிறேன், செய்துவைக்கிறேன்", என்கிற வியவாஹார வாக்கியங்களிலும்,

"सर्वासुशाखासु आरणमावर्त्तयेत् आरणमावर्त्तयेत् ।
उपनिषदमावर्त्तयेत् उपनिषदंआवर्त्तयेत्" ॥

"ஸர்வாஸு ஶாகாஸு ஆரணமாவர்த்தயேத்
ஆரணமாவர்த்தயேத், உபநிஷதமாவர்த்தயேத்
உபநிஷதமாவர்த்தயேத்"

என்னும் வேதவாக்கியத்திலும், உபநிஷத்து சப்தத்தால் கிரந்தமே அர்த்தமாகின்றது. (3) விசரணமுதலிய பகுதி அர்த்தத்தைக் கொண்டு கேவலம் கிரந்தம் சம்சாரத்தை நாசம் செய்யாத

11 உபநிஷத்து சப்தத்துக்கு வித்தை என்னும் அர்த்தம் சமுதாய சக்தியால் (ரூடியால்) சித்திக்கிறதா ? அல்லது அவயவ சக்தியால் (யோகத்தால்) சித்திக்கிறதா ? முதலாவது பொருந்தாது. ஏனெனின் பிரபஞ்சத்தில் உபநிஷத்து சப்தம் வித்தை என்னும் அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதும் பொருந்தாது. ஏனெனின் யோகார்த்தம் சமம்முதலியவைகளுக்கும் பொருந்தலாம். ஆகவே யோகார்த்தம் ரூடி அர்த்தம் இவ்விரண்டும் பொருந்தாதபடியால் இந்த கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

12. षद्लृविशरणगत्यवसादनेषु ஷத்லு விஶரண கத்யவஸாதநேஷு என்கிற ஸ்மிருதியால் அவயவார்த்தத்தைக்கொண்டு உபநிஷத் சப்தத்துக்கு வித்தைஎன்று அர்த்தம் என்பதை காட்டுவதாக பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்.

13. ஸ்வர்க்காதிகள்.

14. புஷ்பம், சந்தனம், ஸ்திரீ முதலானவை.

15. நாசமாகின்றன என்றும் காரணத்தால்.

ச-பா:—नि நி:—வேறு வியாபாரங்களைவிட்டு, அந்த பிர்ம்மவித்தையிலே இருந்துகொண்டு அப்படி யிருப்பதினுல் பலன் அவசியம் கிடைக்கும் என்கிற புத்தியுடன் வித்தையை எவர்கள் பரிசீலனம், செய்கிருர்களோ

सादयति ஸாதயதி:—அவர்களுடைய [16] சம்சார காரணமான அவித்தை முதலியவைகளை विशरणात् விஶரணாத் [17] சிதறும்படி செய்தல் என்னும் அர்த்தத்தினுலும் अवसादनात् அவஸாதநாத் [17] விநாசம்செய்தல் என்னும் அர்த்தத்தினுலும் பிரம்மவித்தை உபநிஷத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த அர்த்தத்துக்குச் சுருதிப்பிரமாணம் என்னவெனின் निचाय्यतं मृत्युमुखात्प्रमुच्यते நிசாய்ய தம் ம்ருத்யுமுகாத் ப்ரமுச்யதே (கட: 1-3-15) (பரமாத்மாவைப் பார்த்து மிருத்யு முகத்தினின்றும் விடுபடுகிருன்). முன் சொன்ன விசேஷணங்களுடன்கூடின [18] முமுக்ஷுக்களை பரப்பிர்ம்மத்தை அடையும்படி [19] செய்வதினுல் பிர்ம்மவித்தை உபநிஷத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்குச் சுருதிப்பிரமாணம்:—

து-பா:—படியால் வித்தையே முக்கியார்த்தம் என்று பூர்வபக்ஷி சொல்வதும் பொருந்தாது. ஏனெனின் கிரந்தமும் ஞானபூர்வமாக அவித்தையின் நிவர்த்திக்குக் காரணமாகின்றது. (4) மேலும் எந்த அர்த்தத்தில் எந்த சப்தத்திற்குப் பிரயோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அது முக்கியமல்லவென்றும், எதில் பிரயோகமில்லையோ அது முக்கியமென்றும் ஒரு இடத்திலும் காணப்படவில்லை.

இந்தப்படி சங்கரபாஷ்யத்தைக் கண்டிக்க வேண்டியதற்காக ஆதியில் स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते ஸ்வர்கலோகா அம்ருதத்வம் பஜந்தே (கட I-1-13) என்கிற வாக்கியத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டு பிறகு கிரமமாக அடிமுதல் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகின்றது. सर्वलोका: ஸர்வலோகா: என்னும் மந்திரத்தின் வியாக்கியானத்தை அம்மந்திரத்திற்குக் கீழ் கொடுக்கப்படும்.

अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் (கட: I-1-14) முதலிய வசனங்களால் பிரம்ம வித்தையை இனி சொல்லப்போகிருர்.

16. முதலிய என்பதால் காமம் கர்மம் முதலியவைகளையும் அறியவும்.

17. ஷத் பகுதியின் இரண்டு அர்த்தங்களை முதலில் விவரிக்கிருர்.

18. கர்த்தா என்னும் பாவம் முதலிய அநர்த்தங்களுக்குக் காரணமான அவித்தையை நாசம்செய்து சாதனசதுஷ்டய சம்பத்திகளுடன் கூடின.

19. சத் பகுதியின் கதி அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு உபநிஷத் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிருர்.

ச - பா:---ब्रह्मप्राप्तोविरजोऽभूद्विमृत्यु: (கட.வல்லி II - 3 - 18) ப்ரஹ்மப்ராப்தோவிரஜோऽபூத்விம்ருத்யு: (வித்தையால் பிர்ம்மத்தை அடைந்தவன் அஞ்ஞான மற்றவனாயும் மிருத்தியுவால் குறிப்பிடப்பட்ட சம்சார மற்றவனாயும் ஆகிறான்). லோகங்களுக்கு[20] ஆதியாயும் (I-1-15) பிரம்மத்தினின்றும் உண்டானவனாயும் (I-1-17) ஞாதாவாயுமிருக்கிற (I-1-17) யாதொரு அக்கினி உண்டோ அந்த அக்கினியை விஷயமாக்குகிறதாயும், நசிகேதசால் யமனிடத்தில் இரண்டாவது வரமாகக் கேட்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற அக்கினிவித்தை ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைவிக்கிறதினால் இதரலோகத்தில் அடிக்கடி உண்டாகிற கர்பவாசம் ஜனனம் ஜரை மரணம் முதலிய உபத்திரவங்களை अवसादनेन அவஸாதநேந நாசம் செய்வதினால் षद् ஷத் என்னும் பகுதியின் நாசம்செய்தல் என்னும் அர்த்தம் கூடிவருவதால் அக்கினி வித்தையும் உபநிஷத்து என்று சொல்லப்படலாம். இதற்குச் சுருதிப்பிரமாணம் :—

स्वर्लोका अमृतत्वं भजन्ते ஸ்வர்லோகா அம்ருதத்வம் பஜந்தே (கட:-I-1-13) (ஸ்வர்க்கலோகத்தை அபேக்ஷித்து யாகம்செய்கிறவர்கள் மரணமில்லாத தன்மையை அடைகிறார்கள்)

ஆக்ஷேபம் :—அத்தியயனம் செய்கிறவனும் அத்தியயனம் செய்து வைக்கிறவனும் கிரந்தத்தை உபநிஷத்தாகச் சொல்லுகிறார்களே. உபநிஷத்தை அத்தியயனம் செய்கிறோம், உபநிஷத்தை அத்தியயனம் செய்து வைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனதால் பிர்ம்மவித்தை உபநிஷத்து என்கிற பதத்திற்கு எப்படி அர்த்தமாகும்.

சமாதானம் :—இதில் தோஷமில்லை. அவித்தை முதலிய சம்சார காரணத்தை நாசம்செய்தல் என்கிற षद्‌ ஷத் என்னும்

து-பா:-இதற்குக் கேவலம் மோக்ஷந்தான் பலனல்ல, ஸ்வர்க்கமும் பலன். இந்த வித்தையைச்சொல்லும்பொருட்டு சுரோதாவு(கேட்கிறவனு)க்கு சிரத்தை உண்டாவதற்காக வேதபுருஷன் ஒரு கதையை उशन् உசந் முதலிய வாக்கியங்களால் சொல்லுகிறார்.

20. வியாக்கியானம் செய்ய இச்சிக்கப்பட்ட கிரந்தத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படும் வித்தை உபநிஷத்து என்று சொல்லுவது அயுக்தம். அப்படியானால் அக்கினி வித்தையும் உபநிஷத்து ஆகலாமே. இந்த சங்கைக்கு, அக்கினி வித்தை விஷயத்தில் षद्‌ ஷத் பகுதிக்கு, நாசம் செய்தல் என்கிற அர்த்தத்தை பொருந்துவதால், உபநிஷத்து என்னும் பதத்தை உபயோகிக்கலாம் என்று சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ச—பா:—பகுதியின் அர்த்தம் கேவலம் கிரந்தவிஷயத்திற் கிடைக்க மாட்டாது. அது வித்தை விஷயத்தில் தான் உபயோகப்படும். ஆயினும் கிரந்தமும் அந்தவித்தைக்கே சாதகமாயிருக்கிறபடியால் அதையும் உபநிஷத்து என்று சொல்லலாம். ஆயுசுக்குச் சாதகமான நெய்யையே ஆயுசு என்று சொல்லுவது போலும். ஆகையால் உபநிஷத்துபதம் பிர்ம்மவித்தையை முக்கியமாயும் கிரந்தத்தை உபசாரமாயும் குறிப்பிடுகிறது.

இவ்விதமாக உபநிஷத்து சப்தத்தை அர்த்தம் செய்வதினுலேயே பிர்ம்மவித்தைக்கு அதிகாரி [21] சொல்லப்பட்டவனுக ஆகிறுன். இந்த வித்தைக்கு விஷயம் [22] பிரத்தியகாத்மாவான பரப்பிர்ம்மமே. இந்த உபநிஷத்துக்குப் பிரயோசனம் சம்சாரம் சுத்தமாய் நிவிர்த்தியாவதும் பிரய்மப் பிராப்தியுமே. இப்படிப் பட்டப் பிரயோஜனத்தால் சம்பந்தமும் [23] சொன்னதாக ஆகிறது. ஆகவே அதிகாரி, விஷயம், சம்பந்தம், பிரயோசனம் இவைகளுடன் கூடின பிர்ம்ம வித்தையை உள்ளங்கையிலிருக்கும் நெல்லிக்காய் போல் இந்தக் கிரந்தம் பிரகாசம் செய்வதால் இந்த வல்லிகளும் அதிகாரி முதலியவைகளுடன் கூடினவையாக ஆகின்றன, இனி அவைகளை புத்தியில் படுகிறபடி வியாக்கியானம் செய்கிறேன். பிர்ம்மவித்தையை ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டியதற்காக மேல் கதை [24] சொல்லப்படுகிறது.

21. विशरण अवसादन விஶரண அவஸாதந அர்த்தங்களால், வித்தைக்கு விவேகம் முதலிய விசேஷணங்களுடன் கூடின அதிகாரி ஏற்படுகிறுன்.

22. गति கதி அர்த்தத்தை அனுசரித்து முமுக்ஷு சப்தத்தால் கூறப்பட்டும், "நீ" त्वं த்வம் பதத்துக்கு லக்ஷியார்த்தமாயு மிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவான பரப்பிர்ம்மம் விஷயம் என்று ஏற்படுகிறது.

23. கிரந்தத்துக்கும் கிரந்தத்தால் கிடைப்பதற்கும் உள்ள சாத்திய சாதன முதலிய சம்பந்தம்.

24. अन्यत् श्रेय அந்யச் ஶ்ரேய (I-2-1) முதல் உபநிஷத்து பாகம் ஆரம்பமாகிறபடியால் அதுதான் வியாக்கியானம் செய்யத்தக்கதெனின், அக்கினி வித்தையைப் பிரதிபாதிக்கும் இந்த கதை பிர்ம்ம வித்தையில் பிரவிர்த்தி யுண்டாவதற்குக் காரணமாயிருப்பதால் இதுவும் வியாக்கியானம் செய்யத்தக்கது தான் என்று பாவம்,

ச-பா:-उशन् உஶந் இந்தப்பதம் वश् வஶ என்னும் பகுதியினின்று வருகிறது. இதற்கு அர்த்தம் இச்சித்தல்

हवै ஹவை :—இவைகள் சென்றகாரியங்களை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

वाजश्रवस : வாஜஶ்ரவஸ: :—வாஜமென்றால் அன்னம் இதைக் கொடுப்பதினால் எவனுக்கு கீர்த்தி உண்டாயிருக்கிறதோ அவன் வாஜசிரவஸ். அல்லது அது ரூடி (இடுகுறி) ப் பெயராக இருக்கலாம். அவனுடைய புத்திரன் வாஜஸ்ரவஸ் [25]. இவன் விசுவஜித்

வி-பா:-उशन् உஶந்=பலத்தை இச்சித்துக்கொண்டு

हवै ஹவை=என்பது நடந்த சங்கதியை ஸ்மரணைக்குக் கொண்டுவருகிறது.

वाजश्रवस: வாஜஶ்ரவஸ:=वाजेन வாஜேந அன்னத்தாலும் தானம் முதலிய கர்மங்களாலும் श्रव: ஶ்ரவ: கீர்த்தி எவனுக்கு உண்டாயிருக்கிறதோ அவன் वाजश्रवा: வாஜஶ்ரவா:, அவனுடைய பிள்ளை வாஜசிரவஸன். (அல்லது) वाजश्रवा: வாஜஶ்ரவா: என்னும் பெயருடையவனுடைய பிள்ளையான வாஜசிரவஸ். இந்த ரிஷி சகல சொத்துக்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டியதான விசுவஜித் என்னும் யாகத்தைச் செய்து, அந்த யாகத்தில்

து-பா:-वाजस्रवस: வாஜஶ்ரவஸ:—வாஜம் என்றால் அன்னம். அதைக் கொடுப்பதினால் உண்டான சிரவ: யசசு எவனுக்கு இருக்கின்றதோ அவன் வாஜசிரவா:. அவனுடைய பேரன்தான் இவ்விடத்திற் சொல்லிய வாஜசிரவஸ். அவனே உத்தாலகன். வாஜசிரவா: என்பவனுடைய பிள்ளை வாஜசிரவஸ் என்று சிலர் சொல்வது யுக்தமன்று.

उशन् உஶந் :—(1) वश् வஶ என்கிற பகுதிக்கு இச்சை என்று அர்த்தம். இப்பகுதியில் வ காரம் உ காரமாகி உசன் என்னும்பதம் உண்டாயிருக்கலாம். (2) அல்லது, उश् உஶ என்கிறதே பகுதியாயிருக்கலாம். ஆகவே உசன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை இச்சிக்கிறவனாய்.

25. இவன் அருண ரிஷியின் புத்திரனானதால் ஆருணி என்று சொல்லப்படுகிறான். உத்தாலகன், கௌதமன் என்றும் இவனுக்கே பெயர்கள். இது இந்த உபநிஷத்தின் முதலாவது வல்லி 11-வது மந்திரத்தால் தெரியவருகிறது. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின் 6 வது பாகத்தில் "தத்வமஸி" என்னும் மஹாவாக்கியத்தை சுவேதகேதுவுக்கு உபதேசம்செய்த அவன் பிதாவான உத்தாலக முனியும் இவன்தான் என்று அறியத்தக்கது.

ச-பா:-என்னும் யாகத்தின் பலத்தை 26 இச்சித்தவனாய்

सर्ववेदसंददौ ஸர்வவேதஸம் ததௌ = சகல தனத்தையும் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்து அந்தயாகத்தைச் செய்தான்.

तस्य ... आस தஸ்ய...ஆஸ :—அவனுக்கு நசிகேதஸ் என்கிற பிரசித்தனான புத்திரன் இருந்தான். ॥ I ॥

வி-பா:—**सर्ववेदसं** ஸர்வவேதஸம் = சகல சொத்தையும்

ददौ ததௌ = கொடுத்தான். **उशन्** உஶந் என்கிற பதத்தால் இந்த யாகம் காம்மியகர்மம் என்று தோன்றுகிறபடியால் சரியான தக்ஷிணை கொடுப்பது அவசியம் என்று சூசிப்பிக்கப்படுகிறது.

तस्य...आस தஸ்ய...ஆஸ :—**आस** ஆஸ=இருந்தான். (மற்றபதங்களுக்கு இந்த பாஷ்யத்தில் அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால பாஷ்யகாரரால் கொடுக்கப்படவில்லை. பதங்களின் அர்த்தத்தை பத உரையில் பார்த்துக்கொள்ளவும். அவனுக்கு நசிகேதஸ் என்கிற பிள்ளை இருந்தான் என்பது கருத்து). ॥ I ॥

து-பா:- **सर्ववेदसं** ஸர்வவேதஸம் :—சர்வவேதஸ் என்றும் ஒரு பாடம் சம்ஸ்தமான தக்ஷிணையை அதாவது இந்திரியமற்ற முதலிய இனிசொல்லப்போகிற இலக்ஷணங்களுடன் கூடின பசுக்களை. சமஸ்தமானதையும் என்று அர்த்தம் செய்தால் தக்ஷிணையை கொடுக்கையில் ஆஸ்திக்கியபுத்தி வரவேண்டிய காரணமில்லை. பீதோதகா: முதலியவைகளின் பிரயோசனமில்லாமற் போகும் என்பது கருத்து.

ददौ ததௌ :—பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்தான்

हवै ஹவை :—இது பிரசித்தமானது.

तस्य ह தஸ்யஹ :—பிரசித்தனான அந்த வாஜசிரவசனுக்கு

नचिकेताः நசிகேதா: = நசிகேதஸ் என்று பெயருள்ள

पुत्रः புத்ர: = புத்திரன்

आस ஆஸ = இருந்தான்

नाम நாம = இது பிரசித்தம்.

26. பிர்ம்ம நிஷ்டனான உத்தாலக முனிக்கு பரலோகம் முதலிய பலன்களில் இச்சை உண்டாகாவிட்டாலும், ஜனங்கள் சிரவணம் பண்ணுகிறதினால் அவர்களுக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்கிறதாகிய கீர்த்தியாகிய பலன், ஜனங்களை கெட்டமார்க்கங்களினின்றும் திருப்பி நல்ல மார்க்கத்தில் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்யும் பலன், பக்தர்களின் இச்சைகளை பூர்த்திசெய்யும் பலன் இப்படி பலன்களிருப்பதால், அவைகளை இச்சித்தவனாய் சகலதனத்தையும் அந்த யஞ்ஞத்தில் தானமாக கொடுத்தான்.

I - 1 - 2 வது மந்திரம்.

तꣳ हकुमारꣳ सन्तं दक्षिणासु नीयमानासु
श्रद्धाऽऽविवेशसोऽमन्यत ॥ २ ॥

தம்ஹகுமாரம்ஸந்தம்தக்ஷிணாஸு நீயமாநாஸு

ஶ்ரத்தாऽऽவிவேஶஸோऽமந்யத ॥ ௨ ॥

பதவுரை :—

दक्षिणासु தக்ஷிணாஸு = தக்ஷிணைகளாக
(गोषु கோஷு = பசுக்கள்)
नीयमानासु நீயமாநாஸு = கொண்டு வருகையில் பிரித்து கொடுக்கையில்
कुमारं குமாரம் = வாலிபனாக
सन्तं ஸந்தம் = இருக்கிற
तं ह தம் ஹ = அந்த பிரசித்தமான நசிகேதஸை
श्रद्धा ஶ்ரத்தா = ஆஸ்திக்கியபுத்தி
आविवेश ஆவிவேஶ = பிரவேசித்தது
सः ஸঃ = அவன் (பின்வருகிறபடி)
अमन्यत அமந்யத = நினைத்தான்

ச-பா:-तं...सन्तं தம்...ஸந்தம் :—பிரஜோத் பத்தியைச் செய்ய சக்தி அடைந்திராத வாலிபனா யிருந்தும் அந்த நசிகேதஸை

श्रद्धा आविवेश ஶ்ரத்தா ஆவிவேஶ :—பிதாவின்[27] நன்மையைக்[28]

I. 1-2-வது மந்திரம்.

வி-பா:-तं ह தம் ஹ= அந்த நசிகேதஸை
कुमारं सन्तं குமாரம் ஸந்தம் = குழந்தையாயிருக்கும்போதே

து-பா:-பிரமாணவாக்கியம் :—

इच्छन्वाजश्रवोमत्ता ददौ सर्वस्वदक्षिणाम् ॥ (गतिसारे)

உஶந்வாஜஶ்ரவோமத்தா தததௌ ஸர்வஸ்வதக்ஷிணாம் ॥ (கதி ஸாரே) ॥ I ॥

I. 1 - 2 - வது மந்திரம்.

तं தம் = அந்த நசிகேதஸ் என்கிற
कुमारं सन्तं குமாரம் ஸந்தம் = பாலியவயதுள்ள புத்திரனை

27. குருவுக்குள் அடங்கியிருக்கிறவன் தன்னிஷ்டப்படி ஒரு வியாபாரமும் செய்யக்கூடாதென்கிற நியாயமிருப்பதால் எப்படி நசிகேதஸ் தன்னிஷ்டத்துக்குத் தகுந்த சிரத்தையை அடையக்கூடுமெனின், பிதாவுக்கு ஸ்வர்க்கம் முதலியவை கிடைக்கவேண்டும் என்று பிதாவை உத்தேசித்து அந்தச் சிரத்தை உண்டானதால் தோஷமில்லை.

28. ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளை.

ச-பா:—கோரும் ஆஸ்திக்கிய புத்தி பிரவேசித்தது. எக்காலத்தில் எனின் சொல்லுகிறார்.

दक्षिणासु नीयमानासु தக்ஷிணாஸு நீயமாநாஸு :—ரித்விக்குகளுக்கும் யஞ்ஞசபையில் கூடியிருக்கிறவர்களுக்கும் தக்ஷிணையின் பொருட்டு பசுக்கள் இன்னாருக்கு இன்னது என்று பிரித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்தில்

सः अमन्यत ஸ: அமந்யத = சிரத்தையோடு கூடின நசிகேதஸ் மனதில் (பின்வருகிறபடி) யோசனை செய்தான். ॥ 2 ॥

I - 1 - 3 வது மந்திரம்.

पीतोदका जग्धतृणादुग्धदोहानीरिन्द्रियाः ।
अनन्दानामतेलोका स्तान्सगच्छतितादद्त् ॥ ३ ॥

பீதோதகா ஜக்த்தருணா துக்தேதோஹா நிரிந்த்ரியா: ।
அநந்தா நாம தே லோகா ஸ்தாந் ஸ கச்சதி தா ததத் ॥ ௩ ॥

पीतोदकाः பீதோதகா: = ஜலபானம் செய்த

जग्धतृणाः ஜக்த்தருணா: = திருணங்களை கடித்த

வி-பா:—दक्षिणासु नीयमानासु தக்ஷிணாஸு நீயமாநாஸு = ரித்விக்கு பிராமணர்களுக்கு தக்ஷிணையாக பசுக்கள் கொடுக்கப்படும் போது.

श्रद्धा ச்ரத்தா = பிதாவின் ஹிதத்தை உத்தேசித்ததினால் ஏற்பட்ட பரலோகம் உண்டென்னும் ஆஸ்திக்கிய புத்தி

आविवेश ஆவிவேச = உண்டாயிற்று. ॥ 2 ॥

து-பா:—दक्षिणासु தக்ஷிணாஸு = பிதாவால் பிராமணர்களுக்குப் பசுதக்ஷிணையாக

नीयमानासु நீயமாநாஸு = கொடுக்கப்படுகையில்

श्रद्धा ச்ரத்தா = பிதாவின் ஹிதத்தைக்கோரும் ஆஸ்திக்கிய புத்தி

आविवेश ஆவிவேச = பிவேசித்தது. (சிரத்தையுள்ளவனாக ஆனான் என்றவாறு).

அநேகவிதமான உபயோகமுள்ள வஸ்துக்களைக் கொடுக்க வேண்டிய சமயத்தில் உபயோக மில்லாதவைகளாயும், ஸ்வர்க்க சாதனங்களாகாதவைகளாயு மிருக்கிற நாநாவித பசுக்களை யாது காரணத்தால் தகப்பனார் கொடுக்கிறார். இவைகளைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன் என்கிற புத்தி புத்திரனுக்கு உண்டாயிற்று என்பது கருத்து.

ह - ஹ - இது, குமாரனுக்குக்கூட சிரத்தையுண்டாயிற்று என்பதில், ஆச்சிரியத்தைக் கூறுகின்றது. ॥ 2 ॥

दुग्धदोहा: து₃க்₃த₄தோ₃ஹா: = பாலைக்கறந்த
निरिन्द्रिया: நிரிந்த்₃ரியா: = கர்ப்பந்தரிக்க சக்தியற்ற
(या:गाव: யா: கா₃வ: = எந்த பசுக்களோ)
ता: தா: = அவைகளை
(य: ய: = எவன்)
ददत् த₃த₃த் = கொடுக்கிருனே
स: ஸ: = அந்த யஜமானன்
अनन्दा: नाम அநந்தா₃: நாம = சுகத்தைக் கொடுக்காதவை என்று பிரசித்தமான
(ये) ते (யெ) தெ = எந்த பிரசித்தமான
लोका: லோகா: = லோகங்களோ
तान् தாந் = அவைகளை
गच्छति க₃ச்ச₂தி = அடைகிருன்.

ச-பா:—அ-கை:—எப்படி மனதில் விசாரணைசெய்தான் என்பது இந்த மந்திரத்திற் சொல்லப்படுகிறது. தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கப்பட்ட பசுக்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பது கூறப்படுகிறது.

पीतोदका: பீதோத₃கா: :—தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கும் முன்னமேயே ஜலத்தைக் குடித்த, அதாவது கொடுத்தபின் ஜலபானம் செய்யச் சக்தியற்ற

जग्धतृणा: ஜக்₃த₄த்ருணா: :—அப்படியே தானம் செய்தபின்

I. 1-3-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—சிரத்தையின் பிரகாரத்தைக் காட்டுகிருர்.

पीतोदका: பீதோத₃கா: = குடிக்கவேண்டிய ஜலம் முழுமையும், குடித்துவிட்ட (அதாவது இனி ஜலம் குடிக்க அயோக்கியமான)

जग्धतृणा: ஜக்₃த₄த்ருணா: = தின்னவேண்டிய புல்லைத் தின்றுவிட்ட, (அதாவது இனி புல்தின்ன சக்தியற்ற)

I-1-3-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—சிரத்தையுடன் கூடினதன்மையையே पीतोदका: பீதோத₃கா: முதலிய வசனங்களால் விவரிக்கிருர்.

पीतोदका: பீதோத₃கா: = எவைகளால் உதகம் பானம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றதோ, இனி பானம் பண்ணக்கூடியதாக இல்லையோ, இப்படிப்பட்டவைகளாயும்,

जग्धतृणा: ஜக்₃த₄த்ருணா: = எவைகளால் பில் கடிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, இனி கடிக்கும்படியான சக்தியில்லையோ, இப்படிப்பட்டவைகளாயும்

ச-பா:—புல்லுதின்ன சக்தியற்ற

दुग्धदोहाः துக்³த⁴தோ³ஹா: —தானம் செய்தபின் பால்கறக்க சக்தியற்ற

निरिन्द्रियाः நிரிந்த்³ரியா: :—தானம் செய்தபின் கர்ப்பம் தரிக்கச் சக்தியற்ற, இப்படிப்பட்ட பிரயோஜனமற்ற கிழப்பசுக்கள்

अनन्दा...ददत् அநந்தா³...த³த³த் :—இப்படிப்பட்ட பசுக்களை தக்ஷிணையாக நினைத்து யாகத்தில் ரித்விக்குகளுக்கு எவன் கொடுக்கிறானோ அவன் சுகத்தைக் 29 கொடுக்காத லோகத்தை அடை

वि-पा:-दुग्धदोहाः துக்³த⁴தோ³ஹா: = கறக்கவேண்டிய பால்முழுமையுங் கறந்துவிட்ட, (அதாவது இனி பால் கறக்க சக்தியற்ற)

निरिन्द्रियाः நிரிந்த்³ரியா:=இனி கன்றுபோட சக்தியற்ற, (அதாவது நிஷ்பலனான)

((**याः** யா:=எந்த பசுக்களோ)

ताः தா: = அப்படிப்பட்ட பசுக்களை ரித்விக்குக்களுக்கு தக்ஷிணை என்னும் புத்தியால்

ददत् த³த³த்=கொடுக்கிறவன்

अनन्दाः அநந்தா³: = சுகமற்றவை என்று

ते தே = சாஸ்திரங்களிற் சொல்லிய

लोकाः லோகா: = லோகங்கள்

த்வி-பா:-दुग्धदोहाः துக்³த⁴தோ³ஹா: = எவைகளின் பால் கறக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, இனி கறக்கும்படியான பால் எவைகளுக்கு இல்லையோ இப்படிப்பட்டவைகளாயும்

निरिन्द्रियाः நிரிந்த்³ரியா: = கண்காதுமுதலிய இந்திரியங்களில்லாதவைகளாயும், அல்லது, கர்ப்பம்தரிக்க வீரியமற்றவைகளாயும், அதாவது, பலமற்றவைகளாயு மிருக்கிற

ताः தா: = இப்படிப்பட்ட பசுக்களை

(**यः** ய: = எந்த புருஷன்)

ददत् த³த³த் = கொடுக்கிறானோ

सः ஸ: = அவன்

(**ये** யே = எந்த)

ते தே = பிரசித்தமான

अनन्दाः नाम அநந்தா³: நாம = சுகமற்ற

लोकाः லோகா: = லோகங்களிருக்கின்றனவோ

तान् தாந் = அவைகளை

29. பிருஹதாரண்யகம் IV - 4 - 11 பார்க்க.

ச-பா:-கிறுன். अनन्दाः आनन्दयतीति नन्दाः ते न भवंति इति अनन्दाः அநந்தா: ஆநந்தயதி இதி நந்தா: தேநபவந்தி இதி அநந்தா: சுகத்தைக்கொடுக்காத என்பது அர்த்தம் ॥ 3 ॥

I - 1 - 4 - வது மந்திரம்.

सहोवाचपितरंततकस्मै मांदास्यसीति ।
द्वितीयं तृतीयंतꣳ होवाचमृत्यवेत्वा ददामीति ॥ ४ ॥
ஸஹோவாச பிதரம் தத கஸ்மை மாம் தாஸ்யஸீதி ।
த்விதீயம் த்ருதீயம் தம் ஹோவாச ம்ருத்யவே த்வா ததாமீதி॥ ௪॥

हेतत ஹே தத = தகப்பனுரே

कस्मै கஸ்மை = எவன் பொருட்டு, எவனுக்கு

मां மாம் = என்னை

दास्यासि தாஸ்யஸி = கொடுக்கிறீர்

इति இதி = என்று

सह ஸஹ = அந்த நசிகேதஸ்

पितरं பிதரம் = தகப்பனுரை

उवाच உவாச = கேட்டான்.

द्वितीयं த்விதீயம் = இரண்டாவது தடவை

उवाचह உவாசஹ = ஸ்பஷ்டமாய்க் கேட்டான்

तृतीयं த்ருதீயம் = மூன்ருவது தடவை

வி-பா:-(सन्ति) नाम (ஸந்தி) நாம=இருக்கின்றன அல்லவா.

तान् தாந்=அவைகளை

सः ஸ:=அந்த யஜமானன்

गच्छति கச்சதி = அடைகிறுன். இப்படி அவன் (நசிகேதஸ்) நினைத்தான் என்றபடி. ॥ 3 ॥

து-பா:-गच्छति கச்சதி = அடைகிறுன்.

இவ்விதமாக சிரத்தை புத்திரனை அடைந்தது.

नित्यदुःखस्वरूपत्वा दनन्दं तत्तमोमतं நித்யது:கஸ்வரூபத்வா தநந்தம் தத்தமோமதம் என்கிற பிரமாணப்படி अनन्द அநந்த சப்தத்திற்கு நித்தியநரகமாகிற அந்ததமஸ்என்று அர்த்தம் இப்படி உபயோகமற்ற கோதானம் செய்தவர்களுக்கு இந்த நரகம் எப்படிகிடைக்கலாம். கோதானம் செய்தவன் தமோயோக்கியனு யிருந்தால் अनन्द அநந்த சப்தத்திற்கு தமஸ் என்னும் நித்திய நரகமென்றும் அர்த்தம். இல்லாவிட்டால் அநித்தியமான துக்கரூப நரகம் என்று அர்த்தம்.

பிரமாணவாக்கியம் :—

उद्दालकाः स्वर्गलोकं ददौगाश्च निरिन्द्रियाः ॥ गतिसारे) உத்தாலகா: ஸ்வர்கலோகம் ததௌகாஶ்ச நிரிந்த்ரியா: ॥ (கதிஸாரே) 3

उवाचह உவாசஹ = ஸ்பஷ்டமாய்க் கேட்டான்

उवाचह உவாசஹ=மூன்றுவது தடவை

तृतीयं த்ருதீயம் = ஸ்பஷ்டமாய்க் கேட்டான்

मृत्यवे ம்ருத்யவெ = யமனுக்கு

त्वा த்வா = உன்னை

ददामि इति ததாமி இதி = கொடுக்கிறேன் என்று

तं தம் = அந்த நசிகேதஸுக்கு

(सः ஸः = அந்த பிதா)

उवाच உவாச = சொன்னன்

ச-பா:-அ - கை :—இந்த யாகத்திற் கொடுக்கவேண்டிய சிரேஷ்டமான சாமக்கிரிகளில்லாத படியால் பிதாவுக்கு அனிஷ்டபலன் கிடைக்கும். சத்புத்திரனை [30] நான் என் சரீரத்தைக் கொடுத்தாவது [31] அந்த அனிஷ்டத்தை நிவிர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று மனதில் நினைத்து

सः...दास्यसीति ஸः...தாஸ்யஸீதி :—பிதாவின் சமீபம்போய் ஐயா [32], எந்த ரித்விக் பிராமணனுக்கு என்னை தக்ஷிணையாகக்

I. 1-4-வது மந்திரம்.

வி-பா:-सः ஸः=கொடுக்கப்படும் தக்ஷிணை சரியானதல்ல என்று நினைத்து தன்னைக் கொடுத்தாவது பிதாவின் யாகம் சரியாய் நிறைவேரவேண்டும் என்ற இச்சையுடையவனும், ஆஸ்திகர்களுக்குள் முந்தினவனுமான அந்த நசிகேதஸ் பிதாவின் சமீபத்திற் சென்று

तत தத=பிதாவே

I-1-4-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ - கை :—இப்படிப்பட்ட பசுக்களைக் கொடுக்கிறவனுக்குஅநர்த்தம் உண்டாகும் என்று சொல்லியிருக்க இவர் இப்படிப்பட்ட பசுக்களையேகொடுக்கிருர். ஆகையால் இவருக்கு அநர்த்தமே உண்டாகும். புத்திரனை என்னல் அது நிவர்த்திக்கத் தக்கது என்று நினைத்து என்னையாவது கொடுக்கட்டும், அந்த பசுக்களை கொடுக்கலாகாது என்கிற கருத்துடன் பிதாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிருன்.

30. புத் என்னும் நரகத்தினின்றும் இரக்ஷிக்கிறவன் புத்திரன்.

31. வேறு திரவியம், ஸ்வாதீனத்திலில்லை என்பதை ஆவது என்னும் பதம் சூசிப்பிக்கிறது.

32. இதற்கு (தத) என்னும் பதம் (தாத) என்பதற்கு பதிலாக உபயோகித்திருப்பது சாந்தஸம்.

ச-பா:—கொடுக்கப் போகிறீர் என்று நசிகேதஸ் பிதாவைப் பார்த்து ஸ்பஷ்டமாய் கேட்டான்.

द्वितीयं...होवाच த்விதீயம் ஹோவாச = பிதா தன்னை உபேக்ஷை செய்தாலும் என்னை எந்த ரித்விக் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கிறீர் என்று இரண்டு மூன்று தடவை [33] கேட்டான்.

வி-பா:-**कस्मै** கஸ்மை = எந்த ரித்விக்கின் பொருட்டு

मां மாம் = தக்ஷிணையாக என்னைக் கொடுக்கப்போகிறீர் என்று

पितरं பிதரம் = பிதாவை நோக்கி

उवाचह உவாசஹ = சொன்னான். (கேட்டான்)

द्वितीयं तृतीयं த்விதீயம் த்ருதீயம் = இந்தப்பிரகாரம் சொல்லப் பட்ட பிதாவால் உபேக்ஷிக்கப்பட்டாலும் இரண்டாந்தரம் மூன் முந்தரம் எவனுக்கு என்னைக் கொடுக்கிறீர் என்று நசிகேதஸ் கேட்டான்.

(**पिता** பிதா = மேற் சொன்னபடி மிகவும் நிர்ப்பந்தப்பட்டு கோபத்தை அடைந்த பிதா)

து-பா;—**सः** ஸः = இவ்விதமாக சிரத்தையுடன்கூடின அந்தபுத்திரன்

पितरं பிதரம் = பிதாவைநோக்கி

हेतत=हेतात ஹே தத = ஹே தாத :—ஐயா.

मां மாம் = என்னை

कस्मै கஸ்மை = எவனுக்கு

दास्यसि தாஸ்யஸி = கொடுக்கிறீர்

इति இதி = என்று

उवाचह உவாசஹ = கேட்டான்

என்னைக்கொடுத்தாவது, சகலத்தையும் கொடுக்கிறேன் என்கிற பிரதிஞ்ஞையை பூர்த்திசெய்யவேண்டியது. இப்படி பசுக்களைக் கொடுக்கலாகாது என்பது அவனுடைய வார்த்தைக்கு அபிப்பிராயம் என்று அறியத்தக்கது.

द्वितीयं तृतीयं த்விதீயம் த்ருதீயம் = பாலகனுனதால் எதையாவது சொல்லுவான் என்று பிதாவால் உபேக்ஷிக்கப்பட்டவனாய் புத்திரன், இந்தப்பிரகாரம் இரண்டுதடவைமூன்றுதடவைசொன்னான்

என்னை எவனுக்குக்கொடுக்கிறீர் என்று புத்திரனால் மூன்று தடவை கேட்கப்பட்டதின் பேரில், இந்தபாலகன் பாலகஸ்வபாவத்தை உடையவனல்ல, என்று நினைத்து, கோபமடைந்த பிதா

33. அடிக்கடி கேட்டான் என்று அர்த்தம்.

ச-பா:—मृत्यवे…इति ம்ருத்யவே…இதி=அப்போது தகப்பன், இவன் பாலகனுடைய ஸ்வபாவமுள்ளவனல்லன் என்று அறிந்து, கோபங்கொண்டு, மகனே, சூரிய புத்திரனான யமனுக்கு உன்னை கொடுக்கிறேன் என்று புத்திரனைப்பார்த்து ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொன்னான். ॥ 4 ॥

வி-பா:—त्वा த்வா = உன்னை

मृत्यवे ம்ருத்யவே=யமனுக்கு

ददामि ததாமி = கொடுக்கிறேன்

इति இதி = என்று

तं தம் = அந்த நசிகேதசை நோக்கி

उवाचह உவாசஹ = சொன்னான். ॥ 4 ॥

து-பா:—त्वा த்வா = உன்னை

मृत्यवे ம்ருத்யவே = யமனுக்கு

ददानि इति ததானி இதி = கொடுக்கிறேன் என்று (ததாமி என்பது அத்வைதப

तं தம் = அந்த புத்திரனைநோக்கி

उवाच உவாச = சொன்னான்

ह ஹ :—இப்படிப்பட்ட புத்திரனைக்குறித்து சாக்ஷாத்பிதாவே இப்படிசொன்னான் என்கிற ஆச்சரியார்த்தத்தில் ஹ உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இறந்துபோவென்று பிதா சபித்தான் என்பது கருத்து. இந்த சாபத்தில் இன்னும் கொஞ்சமதிகம் சேர்ந்திருக்கிறது-அதாவது நீ இறந்துபோ, இறந்துபோய் யமன் வீட்டுக்குப்போ, அப்போதும், வெளியே போயிருக்கும் யமனை உத்தேசித்துப்போவாய், அவனுடைய வீட்டில் மூன்று இராத்திரிகள் போஜனம் செய்யாமல் இரு. மகனே எத்தனை இராத்திரிகள் இருந்திருக்கிறாய் என்று யமன் உன்னைக்கேட்டால் மூன்று என்று சொல்லு. முதல் இராத்திரி என்ன சாப்பிட்டாய் என்று கேட்கப்பட்டால், உன்னுடைய பிரஜைகளை என்று சொல்லு. இரண்டாவது இராத்திரி என்ன சாப்பிட்டாய் என்று கேட்கப்பட்டால் உன்னுடைய பசுக்களை என்று சொல்லு. மூன்றாவது இராத்திரி என்னசாப்பிட்டாய் என்று கேட்டால் உன்னுடைய சுபகர்மங்களை என்றுசொல்லு. இவ்விதமாக சாபம் கொடுத்ததாக யஜுர்வேத காடகத்தில் (III-1-8) சொல்லியிருப்பதால் இவ்விடத்திலும் "யமனுக்கு உன்னைகொடுக்கிறேன்" என்பதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்

I - 1 - 5 - வது மந்திரம்.

बहूनामेमिप्रथमो बहूनामेमिमध्यमः ।

किंस्विद्यमस्यकर्तव्यं यन्मयाद्यकरिष्यति ॥ ५ ॥

ബഹൂനാ മേമി പ്രഥമോ ബഹൂനാ മേമി മധ്യമഃ ।

കിംസ്വിദ് യമസ്യ കർത്തവ്യം യന്മയാദ്യ കരിഷ്യതി ॥ ரு ॥

बहूनां ബഹൂനാം = அநேகர்களுக்குள்

प्रथमः പ്രഥമഃ = முக்கிய விர்த்தியுடையவனாக

एमि ഏമി = அடைகிறேன்.

बहूनां ബഹൂനാം = அநேகர்களுக்குள்

मध्यमः മധ്യമഃ = மத்திய விர்த்தியுடையவனாக

एमि ഏമി = அடைகிறேன்.

(प्रत्तेन പ്രത്തേന = கொடுக்கப்பட்ட)

मया മയാ = என்னால் (என்மூலமாக)

यमस्य യമസ്യ = யமனுக்கு

यत् യത് = எந்த

कर्त्तव्यं കർത്തവ്യം = செய்யவேண்டியதை, பிரயோசனத்தை

अद्य അദ്യ = இப்போது

(स: സഃ = அந்தபிதா)

करिष्यति കരിഷ്യതി = செய்யப்போகிறான்.

(तत्) किंस्वित् (തത്) കിംസ്വിത് = அது என்ன.

ச-பா:-அ-கை:—இப்படி பிதாவால் சொல்லப்பட்ட புத்திரன் ஏகாந்தத்தில் தீர்க்காலோசனை செய்தான். எப்படி யெனில்:—

I. 1-5-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—இவ்விதமாய் பிதாவாற் சொல்லப்பட்ட நசிகேத்ஸ் என்னும் புத்திரன் பிதா சொன்னதில் கொஞ்சமேனும் பயத்

து-பா:-கொண்டு முழு சாபத்தையும் அறியவேண்டியது.

பிரமாணவாக்கியம் :—

मां दत्वापिनतेगावो दातव्या ईदृशा इति ।

उवाचपुत्रस्तंबालस्तं शशापपितास्वयम् ॥ (गतिसारे)

മാം ദത്വാപി നതേ ഗാവോ ദാതവ്യാ ഈദൃശാ ഇതി ।

ഉവാച പുത്രസ്തം ബാലസ്തം ശശാപ പിതാ സ്വയം ॥

(ഗതിസാരേ) ॥ 4 ॥

I-1-5-வது மந்திரம்.

அ-கை:—பிதாவால் சபிக்கப்பட்ட புத்திரன் சாபத்தை அங்கீகாரம் செய்தான் என்று **बहूनां** ബഹൂനാം என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

ச-பா:—बहूनां பஹூநாம்=அநேக சிஷ்யர்கள், அல்லது புத்திரர்கள், இவர்களுக்குள்

एमि प्रथम : ஏமி ப்ரதம: = முக்கியமான 34 சிஷ்யர் முதலானவர்களின் 35 வியாபாரத்தால் (பிதாவை) அடைகிறேன்.

बहूनां...मध्यम: பஹூநாம்...மத்யம: :—மத்தியமர்களான 36 அநேகர்க்குள்ளும் மத்தியமமான வியாபாரத்தால் அடைகிறேன். ஒருகாலும் அதமமான 38 வியாபாரத்தால் அடைகிறதில்லை.

किं...करिष्यीत கிம்...கரிஷ்யதி :—இப்படிப்பட்ட குணங்களு

வி-பா:—தையும் துக்கத்தையும் அடையாமல் பிதாவைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

बहूनां...मध्यम: பஹூநாம்...மத்யம: :—யமனுடைய வீட்டுக்குப் போகும் எல்லாருக்கும் முன்னமேயாவது மத்திமிலாவது போகிறேன்; பின்னால் போகிறதில்லை. யமனுடைய வீட்டுக்குப் போகும் விஷயத்தில் எனக்கு விசாரமில்லை என்பது கருத்து.

(**मृत्यु:** ம்ருத்யு:=யமன்)

यत् யத்=எதை

து-பா:—बहूनां பஹூநாம்= இனி இறந்துபோகும் அநேகர்களுக்குள்

प्रथम: ப்ரதம:= நான் முதல்வனாக

(**यमं** யமம்= யமனை)

एमि ஏமி= அடைகிறேன்

बहूनां பஹூநாம்= இதற்கு முன் இறந்துபோனவர்களுக்குள்ளும் இனி இறந்துபோகிறவர்களுக்குள்ளும்

मध्यम: மத்யம:= நான் மத்தியமனாய் யமனை

एमि ஏமி= அடைகிறேன்

तदा ததா= அப்போது

यमस्य யமஸ்ய= யமனுக்கு

(**मया** மயா= என்னால்

किंश्चित् கிஞ்சித்= என்ன

34. சமயமறிந்து குருவின் சுச்ரூஷை செய்வது முக்கியவிர்த்தி.

35. ஆதி என்பதால் புத்திரன், பாரியை முதலானவர்கள் கிரகிக்கத்தக்கன.

36. ஆஞ்ஞையின் பேரில் குருவை சேவித்தல் மத்தியம விர்த்தி.

37. உம் என்பது இரண்டுவித விர்த்திகளும் காலபேதத்தில் நசிகேதனிடத்தில் காணப்படுவதைக் கூறுகிறது.

38. பிதா கோபித்துக் கொண்டதின்பேரில் சேவித்தல் அதமவிர்த்தி.

ச-பா:-டன் கூடியிருந்தும்[39] புத்திரனான என்னை யமனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று பிதா சொன்னார். கொடுக்கப்பட்ட என்மூலமாய் யமனுக்கு என்னப் பிரயோஜனத்தைச் செய்யப்போகிறார். பிரயோஜனத்தை அபேக்ஷிக்காமலே கோபத்தால்பிதாசொன்னார் என்பது நிச்சயம். ஆயினும் பிதாவினுடைய அந்தவார்த்தை வியர்த்த மாகக்கூடாதென்று ஆலோசனையின்பேரில் நினைத்து என்னால் என்னால் சொல்லப்பட்டதென்று துக்கத்தை அடைந்தவனாய் மனவருத்தப்பட்டிருக்கும் பிதாவைப்பார்த்துச் சொன்னான். ॥ 5 ॥

வி-பா:-मया மயா = என்னால்

करिष्यति கரிஷ்யதி = செய்யப்போகிறான். அப்படி

कर्तव्यं கர்தவ்யம் = செய்யப்பட வேண்டியது

यमस्य யமஸ்ய = யமனுக்கு

किं स्वित् கிம் ஸ்வித் = என்ன இருக்கிறது.

பூர்ணகாமனான யமனுக்கு என்னைப் போன்ற பாலகனால் என்னப் பிரயோஜனம் உண்டாகும். எப்படி ரித்விக்கு பிராமணர்களுக்கு என்னைக்கொடுப்பது சபலமாகுமோ, அப்படி யமனுக்குக் கொடுப்பதில் என்ன பலனிருக்கிறது. ஆகையால் இதை உத்தேசித்துத் தான் துக்கப்படுகிறேன் என்பது கருத்து. ॥ 5 ॥

து-பா:-कर्त्तव्यं கர்தவ்யம் = செய்யவேண்டியதாக

(अस्ति அஸ்தி = இருக்கின்றது)

यत् யத் = எதை

मया மயா = என்னால்

(यम: யம: = யமன்)

अद्य அத்ய = இப்போது

करिष्यति கரிஷ்யதி = செய்வானோ

(तत् किं தத் கிம் அஸ்தி = அது என்ன

नकिमपि ந கிமபி = யாதொன்றுமில்லை.)

முக்கியனாக யமனை அடைகிறேன். அப்போதும் நான் யமனால் சுச்ரூஷை செய்யப்படுவதற்கு யோக்கியனாகிறேனேதவிர யமனை சேவிக்க யோக்கியனாகமாட்டேன். ஆகையால் மத்தியமனாக யமனை அடைகிறேன். அப்போதும் யமனை நியமமாய் சேவிக்கிறவர்களிருப்பதால் நான் போயும் பிரயோசனமில்லை. ஆகையால் நீர்செய்த தானம் வியர்த்தமே என்பது கருத்து. ॥ 5 ॥

39. உத்தம மத்திம விர்த்திகளுடன் கூடியிருக்கும் சிஷ்யனை தானம் செய்வது அனுசிதம் என்பது காண்பிவிக்கப்படுகிறது.

I - 1 - 6-வது மந்திரம்.

अनुपश्य यथा पूर्वे प्रतिपश्य तथापरे ।
सस्यमिव मर्त्यः पच्यते सस्यमिवाजायते पुनः ॥ ६ ॥

அநுபஶ்ய யதா² பூர்வே ப்ரதிபஶ்ய ததா²பரே ।
ஸஸ்யமிவ மர்த்ய꞉ பச்யதே ஸஸ்யமிவாஜாயதே புந꞉॥ ௬॥

पूर्वे பூர்வே = முன்னிருந்தவர்கள்

यथा யதா² = எந்தபிரகாரம் (நடந்துகொண்டார்களோ அதை)

अनुपश्य அநுபஶ்ய = ஆலோசித்துப்பாரும்

तथा ததா² = அப்படியே

अपरे அபரே = மற்றவர்களை

प्रतिपश्य ப்ரதிபஶ்ய = ஆலோசிப்பீராக

मर्त्यः மர்த்ய꞉ = மனிதன்

सस्यमिव ஸஸ்யமிவ = பயிர்போல

पच्यते பச்யதே = ஜீர்ணித்து மரணமடைகிருன்

पुनः புந꞉ = மறுபடியும்

सस्यमिव ஸஸ்யமிவ = பயிர்போல

आजायते ஆஜாயதே = பிறக்கிருன்

ச-பா:—अनु...पूर्वे அநு...பூர்வே :—உம்முடைய பிதா, பாட்

I 1-6-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—பயம் கோபம் !இவைகளன்றியிலிருக்கும் மேற்சொன்ன புத்திரனுடைய வார்த்தையை கேட்டு, கோபத்தால் உன்னை யமனுக்குக்கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னேன், இப்படிப்பட்ட புத்திரனை யமனுக்குக் கொடுக்க இச்சிக்கவில்லை என்று மனதில் பச்சாத்தாபத்தை அடைந்த பிதாவைப் பார்த்து நசிகேதஸ் சொல்லுகிருன்.

पूर्वे பூர்வே=முன்னோர்கள்

यथा யதா²=எப்படி பொய்வார்த்தைகளன்றியி லிருந்தார்களோ அதை

I-1-6-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ - கை :—அப்படி செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் போவென்று சொன்னபடியால் போகவேபோகிறேன். உம்முடையதானம் வியர்த்தமாகுமே என்பதுதான் என்னுடையதுக்கம். 'மரணத்தை நீர்கொடுத்ததில் எனக்கு துக்கமில்லை. ஏனெனின் சரீரத்தை அடைந்தவனுக்கு மரணம் நிச்சயமே.

पूर्वे பூர்வே=முன்னோர்கள்

यथा யதா²=எப்படி மரணமடைந்தார்களோ

ச-பா:—டன்முதலான முன்னோர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்களோ அதை கிரமமாக தீர்க்காலோசனைசெய்துபாரும். அவர்களைப்பார்த்தும் அவர்களுடைய நடத்தையை அனுசரிப்பதற்கு அர்ஹனாகிறீர்.

प्रति...अपरे ப்ரதி...அபரே :—இப்போது இருக்கிற சாதுக்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்களோ, அதையும் ஆலோசியும். முன்னிருந்தவர்களுக்குள்ளும் இப்போது இருக்கிறவர்களுக்குள்ளும்[40] பொய் அனுசரித்தல் வழக்கமாயில்லை. அவர்களுக்கு எதிரிடையாயிருக்கும் அசத்துக்களுடைய நடவடிக்கையானது பொய்யை அனுசரித்திருக்கிறது. பொய்யை அனுஸரிப்பதினால் ஒருவனும் கிழத்தனம் மரணம் இவைகளற்றவனாக ஆகிறதில்லை. ஏனெனின்

सस्यमिव...पुनः ஸஸ்யமிவ...புந: = பயிர்போல் மனிதன் ஜீர்ணனாய் இறந்துபோகிறான். இறந்தும் பயிர்போல் மறுபடியும்

வி-பா:—**अनुपश्य** அநுபஶ்ய=பார்த்து

अपरे அபரே=சாதுக்கள் இப்போதும் எப்படி பொய்வார்த்தைகளன்றியி லிருக்கின்றார்களோ அதையும்

प्रतिपश्य ப்ரதிபஶ்ய=பார்த்து

तथा ததா = அப்படியே (நீரும் இருக்க வேண்டும்).

मर्त्यः மர்த்ய:=மனிதன்

सस्यं इव ஸஸ்யம் இவ = பயிர்போல்

து-பா:—(**तान्** தாந்=அவர்களை)

अनुपश्य அநுபஶ்ய=பார்த்து

तथा ததா=அப்படியே

अपरे அபரே=பின்னோர்கள் மரணமடைவதையும்

'**प्रतिपश्य** ப்ரதிபஶ்ய=பார்த்து, துக்கத்தைவிட்டு யமனை நான் அடைகிறேன் என்று முன்னிலை யர்த்தத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இது கண்டார்த்தத்தின் அர்த்தம். வேதேச பிக்ஷுவின் டீகைப்படி அர்த்தம் என்னவெனின்:—ஓ பிதாவே எப்படி முன்னோர்கள் இறந்துபோனார்களோ அதை நீர்பாரும், அதாவது அறியும். முன்னோர்கள்போல் இதரர்களும் போவார்கள் என்பதை அறியும். இருவர்களும் தேகிகளானதால் இருவர்களுக்கும் பேதமில்லை என்பது கருத்து.

सस्यमिव ஸஸ்யமிவ :—தேகமுள்ளவர்களுக்கு மரணம் நிச்சயம் என்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

40. இனிவரப்போகிற சாதுக்களுக்குள்ளும் என்றுசேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ச-பா:—உண்டாகிறுன் 41. இப்படி இருப்பதால் அநித்தியமான இந்த லோகத்தில் பொய்யை அனுசரிப்பதால் என்னப்பிரயோஜனம். உம்முடைய சத்தியத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும். என்னை யமனிடம் அனுப்பும் என்பது கருத்து. ॥ 6 ॥

வி-பா:—पच्यते பச்யதே=கொஞ்சகாலத்தில் நசித்துப்போகிறுன்.

पुनः புன:=மறுபடியும்

सस्यं इव ஸஸ்யம் இவ=பயிர்போல்

आजायते ஆஜாயதே=உண்டாகிறுன்.

இவ்விதமாய் ஜீவலோகம் அநித்தியமாயிருப்பதால், பொய் வார்த்தையால் என்ன பிரயோஜனம். சத்தியத்தைக் காப்பாற்றும்; என்னை யமனிடம் அனுப்பும் என்பது கருத்து. ॥ 6 ॥

து-பா:—सस्यं इव ஸஸ்யம் இவ=எப்படி பயிர் சரியான காலத்திற் பக்குவமடைந்து அழிந்தும்போகிறதோ அப்படி

मर्त्यः மர்த்ய:=மனிதனும்

पच्यते பச்யதே=ஜரைமுதலியவைகளால் பரிபாகம் அடைந்து இறந்துபோகிறுன்.

सस्यं इव ஸஸ்யம் இவ=யமனுடைய சாஸனத்தை அனுபவிப்பதற்கு, பயிர்போல்

मर्त्यः மர்த்ய:=மனிதன்

पुनः புன:=மறுபடியும்

जायते ஜாயதே=உண்டாகின்றுன்

பிராணிகளுக்கு ஜன்மமரணங்கள் நிச்சயமாயிருக்கின்றன. ஆகையால் நிச்சயமான மரணமே உம்மால் கொடுக்கப்பட்டபடியால் எனக்கு துக்கமில்லை என்பது கருத்து. பயிர்திருஷ்டாந்தத்தால் கடாதிகள்போல் தேகிகளுக்கும் பூராவாய் நாசம்சம்பவிக்கமாட்டாது என்பது சித்திக்கிறது, அல்லது, தேகிகளுக்கு மரணம் நிச்சயமானுலும் விர்த்தாவஸ்தையிலேயே அது சம்பவிக்க வேண்டும் என்கிற நியமமில்லாதபடியால், பாலகனை எனக்கு நீர் மரணத்தைக் கொடுத்ததில்கூட எனக்கு துக்கம் கொடுக்கவில்லை என்கிற கருத்துடன் ஸஸ்யமிவ என்று சொல்லுகிறுன். அவசியமாக ஆகவேண்டியவிஷயத்தில் துக்கமில்லை என்பது கருத்து(பகவத்கீதை II-1-27 சுலோகத்தைப் பிரமாணமாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.) ॥ 6 ॥

41. வர்ஷாகாலத்தில் மழைஜலத்தால் பயிர் உண்டாவது போல், சஞ்சித கர்மத்தால் இறந்த மனிதனும்வேறு சரீரத்தை அடைகிறுன்.

I - 1 - 7 - வது மந்திரம்.

ச-பா:—वैश्वानरः प्रविशत्यतिथि र्ब्राह्मणो गृहान् ।
तस्यैताꣳ शान्ति कुर्वन्ति हर वैवस्वतोदकम् ॥ ७ ॥

வைஶ்வாநர: ப்ரவிஶத்யதிதி ர்ப்ராஹ்மணோ க்ருஹாந் ।
தஸ்யைதாம் ஶாந்திம் குர்வந்தி ஹர வைவஸ்வதோதகம் ॥ எ ॥

वैश्वानरः வைஶ்வாநர: = அக்கினி
अतिथिः அதிதி: = அதிதியான
ब्राह्मणः ப்ராஹ்மண: = பிராமணனாய்
गृहान् க்ருஹாந் = கிரகங்களை
दहन् इव தஹந் இவ = தஹிக்கிறவன்போல்
प्रविशति ப்ரவிஶதி = பிரவேசிக்கிறுன்
तस्य தஸ்ய = அக்கினிக்கு
एतां ஏதாம் = இந்த
शान्ति ஶாந்திம் = சாந்தியை
(सन्तः (ஸந்த:) = சாதுக்கள்
कुर्वन्ति குர்வந்தி = செய்கிறூர்கள்
वैवस्वत வைவஸ்வத = யமனே
उदकं உதகம் = ஜலத்தை
हर ஹர = கொண்டுவாரும்

அ-கை :—இப்படி [42] புத்திரனுற் சொல்லப்பட்ட அந்தபிதா தன்னுடைய வார்த்தை பொய்யாகாம லிருக்கும்பொருட்டு புத்திரனை யமனிடம் அனுப்பினுன். அந்தபுத்திரன் யமனுடைய வீட்

I. 1-7-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—நசிகேதஸ் இந்தப் பிரகாரம் சொல்லி, பிதாவின் அனுஞ்ஞைபெற்று, யமனுடைய வீட்டுக்குப்போய், அவன் ஊரி லில்லாதபடியால் வாசலில் மூன்று நாள் சாப்பிடாமல் வசித்தான். தேசாந்தரம்போய் திரும்பிவந்த யமனுக்கு வாசலிலிருந்த பெரியோர்கள் वैश्वानरः प्रविशति வைஶ்வாநர:ப்ரவிஶதி என்று சொன்னுர்கள்.

I-1-7-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—பிறகு நசிகேதஸ் யமலோகம்போனுன். அப்போது யமன் வேறுலோகத்திற்குப் போயிருந்தான். யமனுடைய சம்சாரத்தாற் செய்யப்பட்ட அதிதிபூஜையை யஜமானன் இல்லாதபடியால் கிரகிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லி, யமனுடைய வர

42. சுருதியில் சொல்லப்படாமலும், கதை அபேக்ஷித்து மிருக்கிற முன் வசனங்களைச் சொல்லுகிறுர்.

ச-பா:-டுக்குப்போய் மூன்று இராத்திரிகள் வசித்தான். அக்காலத்தில் யமன் பிரம்மலோகத்துக்குப் போயிருந்தான். பிரம்மலோகமிருந்து திரும்பிவந்த யமனைப்பார்த்து மந்திரிகளும், பத்நீகளும் சொன்னது யாதெனில்.

वैश्वानरः...गृहान् வைஶ்வாநர:...க்³ருஹாந் = சாக்ஷாத் அக்கினியே அதிதிப் பிராமணனாய் கிரகங்களை தஹிக்கிறவன்போல் கிரகங்களைப் பிரவேசிக்கிறான்.

तस्य...कुर्वन्ति தஸ்ய...குர்வந்தி = அவனுடைய (அக்கினியி

வி-பா:-वैश्वानरः வைஶ்வாநர: = பிரத்தியக்ஷமாக அக்கினியே

अतिथि ब्राह्मणः அதிதி ப்³ராஹ்மண: = ஒருநாளும் முன்வராத அதிதி பிராமணனாய்

गृहान् க்³ருஹாந்=கிரகங்களை

प्रविशाति ப்ரவிஶதி=பிரவேசிக்கிறான்.

அவனுடைய அபசாரத்தால் தஹிக்கப்படாமலிருக்கவேண்டுமென்கிற கருத்துடன் பெரியோர்கள்

तस्य தஸ்ய = அந்த அக்கினியாகிய அதிதி பிராமணனுக்கு

து-பா:-வை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு மூன்றுநாள் வரையில் உபவாசம்செய்து யமனுடையவீட்டில் நசிகேதஸ் இருந்தான். இப்படி உபவாசம் செய்ததற்கு பிதா சொன்னதே காரணம். பிறகு யமன் வந்த சமயத்தில் அவனுடைய சம்சாரம் **वैश्वानरः** வைஶ்வாநர: என்கிற வசனத்தால் அடியில்வருமாறு யமனுக்குச்சொன்னாள். இந்த வாக்கியம் யமனுடைய மந்திரிகளாற் சொல்லப்பட்டதாக சிலர் வியாக்கியானம் செய்வது பொருந்தாது.

अथितिः ब्राह्मणः அதிதி: ப்³ராஹ்மண:=அதிதிபிராமணன்

वैश्वानरः (सन्) வைஶ்வாநர:ஸந் வைசுவாநரனாய்

गृहान् =க்³ருஹாந்=கிரகங்களை

प्रविशाति ப்ரவிஶதி = பிரவேசிக்கிறான். கிரகங்களில்அக்கினியின் பிரவேசம் எப்படியோ, அப்படி பிரம்மஞானியான பிராமணன் அதிதிரூபமாய் வீட்டுக்குவந்தும் மரியாதை செய்யப்படாவிட்டால், வைசுவாநரன்போல் தஹித்துவிடுவான் என்பதுகருத்து. ஸ்ரீபாகவதம் ஆறுவது ஸ்கந்தத்திலும் **अग्नेरभ्यागतोमूर्तिः** அக்³நேரப்⁴யாக³தோமூர்த்தி:(அக்கினியின் மூர்த்தி அதிதிரூபமாகவந்திருக்கிறது) என்று சொல்லியிருக்கிறது.

तस्य தஸ்ய=அக்கினிபோல் பிரவேசித்திருக்கிற அந்த அதிதிக்கு

ச-பா:-னுடைய) தாகத்தை சாந்திசெய்வதுபோல், மஹான்கள் அதிதியின்பொருட்டு அர்க்கியம், பாத்தியம, ஆசமனம் முதலிய வைகளைக்கொடுப்பதாகிய சாந்தியைச் செய்கிறார்கள்.

हर...उदकं ஹர...உதகம் :—இப்படி யிருப்பதால் ஓ யமனே நசிகேதசுடைய பாதப் பிரக்ஷாளனத்திற்காக ஜலம் கொண்டுவாரும். அப்படி செய்யாவிடின் தோஷம் சாஸ்திரத்தில் சொல்லி யிருப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். ॥ 7 ॥

வி-பா:-**एतां शान्ति** ஏதாம் ஶாந்திம்=பாத்தியம் ஆசனம் முத லியவை கொடுப்பதான சாந்தியை

कुर्वन्ति குர்வந்தி=செய்கிறார்கள். ஆனதால்

वैवस्वत வைவஸ்வத=ஓ யமனே

उदकं உதகம்=நசிகேதஸ் கால் அலம்பவேண்டியதற்காக ஜல த்தை

हर ஹர=கொண்டுவாரும். ॥ 7 ॥

ஞ-பா:-**एतां** ஏதாம்="**सइद्भोजोयोगृहवेददात्यन्न कामाय चरतेकृशाय** ஸஇத்போஜோயோக்ருஹவேததாத்யந்நகாமாய சரதே க்ருஶாய" முத லிய ரிக்வேத சுருதிகளிற் சொல்லிய அர்க்கியம்முதலிய

शान्तिं ஶாந்திம்=சாந்தியை

(**महान्त:** மஹாந்த:=பெரியோர்களும்)

कुर्वन्ति குர்வந்தி=செய்கிறார்கள். இக்காரணத்தால்

हेवैवस्वत ஹே வைவஸ்வத=ஓ சூரியபுத்திரா

उदकं உதகம்=உதகம் முதலியவைகளால் அதிதிபூஜையை

(**अस्मैब्राह्मणाय** அஸ்மை ப்ராஹ்மணாய=இந்தப் பிராமணனுக்கு)

हर ஹர **आहर** =ஆஹர=செய்யும் என்று யமனுடைய சம்சா ரம் யமனுக்குச்சொன்னாள் என்பது கருத்து. பிரமாணவாக்கியம்:-

सजगामयमंबालोब्रह्मचारीयमस्यतु ।
पत्न्यासंपूज्यमानोपि जग्राहार्घ्यादिकंनतु ।
आगतेतुयमेप्राहयमंसोदकमाहर ॥ (गतिसारे)

ஸஜகாம யமம் பாலோ ப்ரஹ்மசாரீ யமஸ்யது ।
பத்ந்யா ஸம்பூஜ்யமாநோபி ஜக்ராஹார்க்யாதிகம் நது ।
ஆகதேது யமே ப்ராஹ யமம் ஸோதகமாஹர ॥

(கதிஸாரே) ॥7॥

I-1-8-வது மந்திரம்,

आशाप्रतीक्षेसङ्गतं् सूनृतांचेष्टापूर्त्तेपुत्रपशूं्श्चसर्वान् ।
एतद्वृङ्क्तेपुरुषस्याल्पमेधसोयस्यानश्नन् वसतिब्राह्मणोगृहे ॥ ८ ॥

ஆஶாப்ரதீக்ஷேஸங்கதம் ஸூந்ருதாஞ்சேஷ்டாபூர்த்தே புத்ரபஶூம்ஶ்சஸர்வாந் । ஏதத்வ்ருங்க்தே புருஷஸ்யால்பமேதஸோ யஸ்யாநஶ்நந்வஸதிப்ராஹ்மணோக்ருஹே ॥ ८ ॥

यस्य யஸ்ய = எந்த
अल्पमेधसः அல்பமேதஸ: = அற்பபுத்தியுள்ள
पुरुषस्य புருஷஸ்ய = புருஷனுடைய
गृहे க்ருஹே = வீட்டில்
अनश्नन् அநஶ்நந் = போஜனம் செய்யாமல்
ब्राह्मणः ப்ராஹ்மண: = பிராமணன்
वसति வஸதி = வாசம்செய்கிறானோ
(तस्य தஸ்ய = அவனுக்கு)

I-1-8-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:— செய்யாவிடின் தோஷம் உண்டென்று காண்பிக்கிறார்.

यस्य யஸ்ய = எந்த
अल्पमेधसः அல்பமேதஸ: = அற்பபுத்தியுள்ள
पुरुषस्य புருஷஸ்ய = புருஷனுடைய
गृहे க்ருஹே = வீட்டில்
अनश्नन् அநஶ்நந் = சாப்பிடாமல்
ब्राह्मणः ப்ராஹ்மண: = அதிதிப்பிராமணன்
वसाति வஸதி = வசிக்கிறானோ
तस्य தஸ்ய = அவனுடைய

I-1-8-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:— அதிதி பூஜையை செய்யாவிடின் அநிஷ்டம் உண்டாகிறதென்பதைச் சொல்லுகிறார்.

यस्य யஸ்ய = எந்த
अल्पमेधसः அல்பமேதஸ: = அற்ப புத்தியுள்ள
पुरुषस्य புருஷஸ்ய = புருஷனுடைய
गृहे க்ருஹே = வீட்டில்
ब्राह्मणः ப்ராஹ்மண: = பிராமணன்
अनश्नन् அநஶ்நந் = புஜிக்காமல்
वसाति வஸதி = வசிக்கிறானோ
(तस्य தஸ்ய = அவனுக்கு)

ச-பா:-आशाप्रतीक्षे ஆஶாப்ரதீக்ஷே=அறியப்படாதவும் அடையக் கூடியவையுமானவை (தங்கமிவைபோலவை)தனக்கு கிடைக்கட்டும் என்று பிரார்த்தித்தல் आशा ஆஶா. பிரத்தியக்ஷமாய் அறியப்பட்டும் அடையக்கூடியவைகளை (இராஜ்ஜியமுதலிய) குறித்த பிரார்த்தனை प्रतीक्षा ப்ரதீக்ஷா. இப்பேர்ப்பட்டவைகளையும்.

सङ्गतं ஸங்கதம்=சத்புருஷசங்கத்தால் உண்டாகும் பலனையும்

सूनृतां ஸூந்ருதாம்=பிரியமான வசனத்தையும் அதின் நிமித்தத்தையும்

इष्टापूर्ते இஷ்டாபூர்த்தே=யஞ்ஞத்தா லுண்டாகும் பலன், சுவர்க்காதி, इष्टा இஷ்டா (தோட்டம் முதலியவைகளை ஏற்படுத்துதல் முதலிய) ஆராமாதிகிரியையாலுண்டாகும் பலன் पूर्ते பூர்த்தம் பிதிர்லோகாதிகள். இப்படிப்பட்டபலன்களையும்

पुत्रपशून् புத்ரபஶூந்=புத்திரர்களையும் பசுக்களையும்

வி-பா:-आशाप्रतीक्षे ஆஶாப்ரதீக்ஷே=இச்சை சங்கற்பங்கள், (அல்லது, உண்டாகாமலிருக்கும் வஸ்துவின் இச்சை ஆசை; உண்டான வஸ்துவை அடையவேண்டுமென்னும் இச்சை பிரதீக்ஷை, இவைகள்,)

संगतं ஸங்கதம்=சாதுக்களின் சேர்க்கை

सूनृतां ஸூந்ருதாம்=சத்தியமாயும் பிரியமாயுமிருக்கிற வார்த்தை

इष्टापूर्ते இஷ்டாபூர்த்தே=इष्ट இஷ்டம் யாகம்முதலிய கர்மம் पूर्त्त பூர்த்தம் குளம்வெட்டுதல் முதலிய நல்லகாரியம்.

पुत्रपशून् புத்ரபஶூந்=பிள்ளைகள், பசுக்கள்

து-பா:-आशाप्रतीक्षे ஆஶாப்ரதீக்ஷே=(கிடைக்காதது கிடைக்கவேண்டும் என்னுமிச்சை ஆசை - இது இன்ன காலத்தில் சித்திக்கும் என்று நிச்சயித்து அக்காலத்தை எதிர்பார்த்தல் பிரதீக்ஷை-ஆக இந்த) ஆசா பிரதீக்ஷைகளையும்

संगतिं ஸங்கதிம் = சுஹிர்த்து ஜனங்களுடைய சஹவாசத்தையும்

सूनृतांच ஸூந்ருதாஞ்ச = அவர்களுடைய இனிய வசனத்தையும்

इष्टापूर्ते இஷ்டாபூர்த்தே = இஷ்ட மென்றால் யாககர்மம். பூர்த்தமென்றால் குளம் முதலியவைகளை வெட்டுதல் முதலான தர்மகாரியங்கள். ஆகவே இஷ்டா பூர்தே என்றால் இவைகளால் உண்டாகும் பலன்களையும்

पुत्रपशून् च புத்ரபஶூந் ச=புத்திரர்களையும் பசுக்களையும்

I - 1 - 9 - வது மந்திரம்.

तिस्रोरात्रीर्यदवात्सीर्गृहेमेऽनश्नन्ब्रह्मन्नातिथिर्नमस्यः ।
नमस्तेऽस्तुब्रह्मन्स्वस्तिमेऽस्तुतस्मात्प्रतित्रीन्वरान्वृणीष्व ॥ ९ ॥

திஸ்ரோ ராத்ரீர்யதவாத்ஸீர்க்ருஹே மேऽநச்நந்ப்ரஹ்மந்நதிதி
ர்நமஸ்ய: । நமஸ்தேऽஸ்து ப்ரஹ்மந் ஸ்வஸ்தி மேऽஸ்து தஸ்மாத்ப்ரதி த்ரீ
ந்வராந்வ்ருணீஷ்வ ॥ ௯ ॥

ச-பா:-एतत् सर्वान् ஏதத்ஸர்வாந்=இந்த ஸமஸ்தமானவைகளை யும்

(सः ब्राह्मणः ஸ: ப்ராஹ்மண: = அந்த பிராமணன்)

वृङ्क्ते வ்ருங்க்தே = நசிக்கச்செய்கிறான்

பதஉரையில் சொல்லிய அர்த்தத்துக்கு அதிகமாக பாஷ்யத்தில் இல்லாதபடியால் பாஷ்யம் மறுபடியும் எழுதப்படவில்லை. சாப்பிடாத அதிதி சகலத்தையும் நாசம்செய்கிறான் என்று சாஸ்திரங்களால் கேட்கப்பட்டிருப்பதாலும், விர்த்தர்கள் அர்க்கிய பாத்தியாதிகளால் அதிதிகளை பூஜிக்கிறபடியாலும், எந்தசமயத்திலும்[43] அதிதியை உபேக்ஷிக்கத்தக்கதல்ல என்பது கருத்து.॥ 8 ॥

9. —**हे ब्रह्मन्** ஹே ப்ரஹ்மந் = பிரம்மஸ்ரூபமான ஓ நசிகேதசே

यत् யத் = எந்தக்காரணத்தினால்

मे மே = என்னுடைய

गृहे க்ருஹே = வீட்டில்

तिस्रः திஸ்ர: = மூன்று

வி-பா:-सर्वान् ஸர்வாந் = இவைகளை எல்லாம்

एतत् ஏதத் = பிராமணன் சாப்பிடாததால் உண்டாகும் பாபம்.

वृङ्क्ते வ்ருங்க்தே = நாசம்செய்கிறது. ॥ 8 ॥

து-பா:-एतत् सर्वान् ஏதத் ஸர்வாந் = இந்த சமஸ்தங்களையும்

वृङ्क्ते வ்ருங்க்தே = நீக்கி விடுகிறான்.

இவனும் நான்செய்த பூஜையை கிரகிக்காமல் இருக்கிறான். போஜனம் செய்யாத பிராமணன் சகலத்தையும் நாசம் செய்துவிடுவான் என்பது கருத்து.

(பிராப்த விஷயமான இச்சை ஆசை என்றும் அப்பிராப்த விஷயமான இச்சை பிரதீக்ஷை யென்றும் கண்டார்த்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. பிராப்த விஷயத்தில் இச்சை உண்டாகும் விஷயத்தில் அதன் அபிப்பிராயம் தெரியவில்லை) ॥ 8 ॥

43. கஷ்டதசையில் கூட என்று அர்த்தம். கூட என்பதினால் நல்ல ஸ்திதியில் சொல்லவேண்டியதென்ன என்பது கருத்து.

ச-பா:-रात्री : ராத்ரீ: = இராத்திரிகள்

अनश्नन् அநஶ்நந் = போஜனம் செய்யாமல்

I - 1 - 9 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ - கை:—இப்படி விருத்தர்களால் சொல்லப்பட்ட யமன் நசிகேதசைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

मे மே = என்னுடைய

गृहे க்ருஹே = வீட்டில்

यत् யத் = எக்காரணத்தால்

नमस्यः நமஸ்ய: = நமஸ்காரத்துக்கு யோக்கியனை

ब्रह्मन् ப்ரஹ்மந் = பிராமணனே

अतिथिः அதிதி: = முன் ஒருநாளும் வராமலிருக்கும் நீ

तिस्रः रात्रीः திஸ்ர: ராத்ரீ: = மூன்று இராத்திரி

अनश्नन् அநஶ்நந் = சாப்பிடாமல்

I - 1 - 9 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—இவ்விதமாய் சம்சாரம் சொன்னதின்பேரில் யமன் அந்த அதிதிக்கு அர்க்கியம் முதலியவைகளால் பூசை செய்து, அந்த குமாரனைப்பார்த்து, ஓ குமாரனே எத்தனை இராத்திரி இருந்திருக்கிறாய் என்று கேட்டான். மூன்று என்று அவன் பதில்சொன்னான். முதல் இராத்திரி என்ன சாப்பிட்டாய் என்று யமன் கேட்டான். உம்முடைய பிரஜைகளை என்று வாலிபன் உத்தரம் கொடுத்தான். இரண்டாவது இராத்திரி எதை சாப்பிட்டாய் என்று யமன்கேட்க, உம்முடைய பசுக்களை என்று நசிகேதஸ் பதில் சொன்னான், மூன்றாவது இராத்திரி என்ன சாப்பிட்டாய் என்று யமன்கேட்க உம்முடைய சத்கர்மங்களை என்று வாலிபன் சொன்னான். இப்படி இதரசாகையிற் சொல்லியதை இவ்விடத்திற்சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இவ்விதமாக வாலிபன் சொன்னபிறகு நசிகேதசுக்கு யமன் வசனம் சொல்லுகிறான்.

हे ब्रह्मन् ஹே ப்ரஹ்மந் = ஓ பிராமணா

नमस्यः நமஸ்ய: = நமஸ்காரத்திற்கு யோக்கியனும்

अतिथिः அதிதி: = அதிதியுமாகிற நீ

यत् யத் = எதற்காக

अनश्नन् அநஶ்நந் = புஜிக்காமல் (பட்டினியாக)

मे மே = என்னுடைய

गृहे க்ருஹே = வீட்டில்

तिस्रः रात्रीः திஸ்ர: ராத்ரீ: = மூன்று இராத்திரி

சா-பா:-अवात्सीः அவாத்ஸீ: = வாசம் செய்தாயோ

नमस्यः நமஸ்ய: = நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவனை

अतिथिः அதிதி: = அதிதியாகவும் இருக்கிறாயோ

(**तस्मात्** தஸ்மாத் = அக்காரணத்தினால்)

ते தே = உனக்கு

नमः நம: = நமஸ்காரம்

अस्तु அஸ்து = இருக்கட்டும் (உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன்]

हे ब्रह्मन् ஹே ப்ரஹ்மந் = ஓ பிராமணனே நசிகேதஸே

तस्मात् தஸ்மாத் = தோஷத்தினின்றும் (விடுபட்டு)

स्वस्ति ஸ்வஸ்தி = கலியாணம், சுபம்

मे மே = எனக்கு

अस्तु அஸ்து = உண்டாகட்டும்

வி-பா:-अवात्सीः அவாத்ஸீ: = வசித்தாயோ

नमः...मे अस्तु நம:...மே அஸ்து = அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம் (பத உரையை பார்க்க)

तस्मात् தஸ்மாத் = அக்காரணத்தால், எனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்பொருட்டு நீ

त्रीन् वरान् प्रति த்ரீந் வராந்ப்ரதி = மூன்று வரன்களை உத்தேசித்து

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள். உனக்கு வரன்களில் இச்சை இல்லாவிட்டாலும் என்னுடைய க்ஷேமத்தை உத்தேசித்து நீ சாப்பிடாமலிருந்த மூன்றுநாள்களுக்கும் மூன்றுவரன்களை கேட்டுக்கொள் என்பது கருத்து. ‖ 9 ‖

து-பா:-अवात्सीः அவாத்ஸீ: = வாசம் செய்தாயோ

तस्मात् प्रति தஸ்மாத் ப்ரதி = அதற்குப் பதிலாக

त्रीन् वरान् த்ரீந் வராந் = மூன்று வரங்களை

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = வரித்துக்கொள்ளு கேட்டுக்கொள்ளு.

ते தே = உனக்கு

नमः अस्तु நம: அஸ்து = நமஸ்காரமிருக்கட்டும்

मे மே = எனக்கு

स्वस्ति अस्तु ஸ்வஸ்தி அஸ்து = மங்களமிருக்கட்டும். பிரமாணவாக்கியம் :—

इत्युक्तस्सयमस्तन्तु संपूज्यादाद्वरत्रयम् ॥ (गतिसारे)

இத்யுக்தஸ்ஸயமஸ்தந்து ஸம்பூஜ்யாதாத்வரத்ரயம்॥ (கதிஸாரே)

‖ 9 ‖

I - 1 - 10-வது மந்திரம்.

शान्तसङ्कल्पःसुमनायथास्याद्वीतमन्युर्गौतमोमाभिमृत्यो ।
त्वत्प्रसृष्टंमाभिवदेत्प्रतीत एतत्त्रयाणांप्रथमंवरंवृणे ॥ १० ॥

ஶாந்தஸங்கல்ப꞉ஸுமநாயதாஸ்யாத்வீதமந்யுர்கௌதமோமாபி ம்ருத்யோ । த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம்மாபிவதேத்ப்ரதீத ஏதத்த்ரயாணாம் ப்ரதமம்வரம்வ்ருணே ॥

ச-பா:-एकैकां रात्रीं प्रति ஏகைகாம் ராத்ரீம் ப்ரதி = ஒவ்வொரு இராத்திரிக்குமாக

त्रीन् த்ரீந் = மூன்று

वरान् வராந் = வரன்களை

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

அ - கை:—இவ்விதமாக (பத்நிகளாலும் மந்திரிகளாலும) சொல்லப்பட்ட யமன் பூஜைக்கு வேண்டிய சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டு நசிகேதசிடம் வந்து அடியில்வருமாறு சொன்னான்.

तिस्रः...ते अस्तु திஸ்ர꞉...தே அஸ்து = ஓ பிராமணனே, என் வீட்டில் மூன்று இராத்திரிகள் அதிதியாக போஜனம்செய்யாமல் இருந்தாயாகையாலும் நமஸ்காரத்துக்கு அர்ஹனாயிருக்கிறாயாகையாலும் உனக்கு நமஸ்காரம்.

ब्रह्मन्...तस्मात् ப்ரஹ்மந்...தஸ்மாத் :—நீ போஜனம் செய்யாமல் என்வீட்டில் வாசம்செய்ததால் உண்டான தோஷம் நிவர்த்தியாகி எனக்கு சுவியாணம் (க்ஷேமம்) உண்டாகட்டும்.

प्रति...वृणीष्व ப்ரதி...வ்ருணீஷ்வ :—உன்னுடைய அனுக்கிரகத்தால் தோஷம்நீங்கி எனக்கு சகலக்ஷேமமும் உண்டானாலுங்கூட, உனக்கு என்னிடத்தில் அதிக பிரீதி உண்டாகும்பொருட்டு நீ பட்டிணியாயிருந்த ஒவ்வொரு இராத்திரிக்கும் ஒவ்வொருவரனாக மூன்றுவரன்களை அதாவது இஷ்டமானவைகளை என்னிடம கேட்டுக்கொள். ॥ 9 ॥

I - 1 - 10 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ - கை:—இந்தப்பிரகாரம் யமனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்

I - 1 - 10 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—இவ்விதமாக யமனால் சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் முதலில் ஒருவரத்தைக் கேட்கிறான் என்று வேதபுருஷன் சாந்த என்பதினால் சொல்லுகிறார்

ச-பா:—हे मृत्यो ஹே ம்ருத்யோ = ஓ யமனே

गौतमः கௌதம: = உத்தாலகன் என்கிற என் தகப்பன்

माभि மாபி = என்னை குறித்து

शान्तसङ्कल्पः ஶாந்தஸங்கல்ப: = சாந்தி அடைந்த நினைவு உடையவராயும்

सुमनाः ஸுமனா: = பிரசன்ன மனதை உடையவராயும்

वीतमन्युः வீதமன்யு: = கோப மற்றவராயும்

यथा யதா = எந்தப் பிரகாரம்

स्यात् ஸ்யாத் = ஆவாரோ

(तथा ததா = அப்படி)

(कुरु குரு = செய்யும்)

त्वत्प्रसृष्टं த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் = உம்மால் விடப்பட்ட

வி-பா—हे मृत्यो ஹே ம்ருத்யோ = ஓ யமனே

गौतमः கௌதம: = கௌதமர் என்னும் என் தகப்பனார்

माभि மாபி = என்னை குறித்து

शान्तसंकल्पः ஶாந்தஸங்கல்ப: = என்னுடைய புத்திரன் யமனை அடைந்து என்ன செய்யப்போகிறானோ என்று என் விஷயத்தில் சிந்தையில்லாதவராயும்

सुमनाः ஸுமனா: = தெளிவான மனதுடையவராயும்

वीतमन्युः வீதமன்யு: = கோபமற்றவராயும்

यथा स्यात् யதா ஸ்யாத் = எப்படி ஆவாரோ

त्वत्प्रसृष्टं த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் = மேலும் உம்மால் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட

து-பா:—हेमृत्यो ஹே ம்ருத்யோ = ஓ யமனே

गौतमः கௌதம: = கௌதமர் என்கிற என்னுடைய தகப்பன் அல்லது கௌதம கோத்திரத்திற்பிறந்த என்னுடைய தகப்பன்

शान्तसङ्कल्पः ஶாந்தஸங்கல்ப: = எனக்கு இஷ்டமில்லாத சங்கற்பத்தை விட்டு விட்டவராக

यथा யதா = எப்படி

स्यात् ஸ்யாத் = ஆவாரோ

सुमनाः ஸுமனா: = நல்ல சந்தோஷமான மனதை உடையவராக

यथास्यात् யதாஸ்யாத் = எப்படி ஆவாரோ

माभि மாபி = என்னைக் குறித்து

वीतमन्युः வீதமன்யு: = கோபமற்றவராக

यथास्यात् யதாஸ்யாத் = எப்படி ஆவாரோ

त्वत्प्रसृष्टं த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் = உம்மால் அனுப்பப்பட்ட

ச-பா:—मां மாம் = என்னை

प्रतीतः ப்ரதீத꞉ = ஸ்மரணை யுண்டானவராக

अभिवदेत् அபிவதேத் = பேசட்டும்

एतत् ஏதத் = இதை

त्रयाणां த்ரயாணாம் = மூன்றுகளில்

प्रथमं ப்ரதமம் = முதலாவதான

वरं வரம் = வரமாக

वृणे வ்ருணே = கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்

शान्त…मृत्यो ஶாந்த…ம்ருத்யோ :—நசிகேதஸ் சொல்லுகிறுன்: உமக்கு வரன் கொடுக்க இஷ்டமிருந்தால் யமனிடம்போன என் புத்திரன் என்னசெய்கிறுன் என்கிற கவலையடைந்த என் பிதாவான கௌதமர் என் விஷயத்தில் கவலையற்றவராயும், பிரசன்ன மனதை உடையவராயும், கோபமற்றவராயும் ஆகட்டும்.

त्वत्प्रसृष्टं…प्रतीतः த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம்…ப்ரதீத꞉ :—உம்மால் விடப்பட்டு அதாவது அனுப்பப்பட்டு வீட்டை அடைந்தவுடன் நான் தன்னுடைய பிள்ளைதான் என்று அறியட்டும்.

एतत्…वृणे ஏதத்…வ்ருணே :—மூன்று வரன்களில் பிதாவின் சந்தோஷத்தைப் பிரயோஜனமாயுடைய இந்த முதல்வரனைக் கேட்கிறேன். 44॥ 10 ॥

வி-பா:—मा अभि மா அபி = என்னைக்குறித்து

प्रतीतः ப்ரதீத꞉ = இதற்குமுன்போல் பிரீதியுடன் வார்த்தை சொல்லுவாரோ, அல்லது, ஆசிர்வாதம் செய்வாரோ

एतत्…वृणे ஏதத்…வ்ருணே :—அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம் (பத உரையை பார்க்க.) மூன்றுவரன்களுக்குள் இதைமுதலாவது வரமாக கேட்டுக்கொள்ளுகிரேன்॥ 10 ॥

துபா:—माभि மாபி = என்னைக்குறித்து

प्रतीतः ப்ரதீத꞉ = உம்மிடமிருந்து நான் திரும்பி வந்திருக்கிறேன் என்கிற ஞானம் அவருக்கு உண்டாகி எப்படி

वदेत् வதேத் = பேசுவாரோ

एतत् ஏதத் = இதையே

त्रयाणां (वराणां) த்ரயாணாம் (வராணாம்) = மூன்று வரன்களுக்குள்

प्रथमं वरं ப்ரதமம்வரம் = முதலாவது வரமாக

वृणे வ்ருணே = கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் ॥ 10 ॥

44. "இறந்தவன் பிரேதமாய் யமனிடமிருந்து வந்திருக்கிறுன். இவன் பார்க்கத்தகாதவன்" என்று நினைத்து என்னை எப்படி உபேக்ஷிக்கமாட்டாரோ அப்படி அனுக்கிரகம் செய்யும் என்பதுகருத்து.

-1-11-வது மந்திரம்.

यथापुरस्ताद्भविताप्रतीत औद्दालकिरारुणिर्मत्प्रसृष्टः ।
सुखꣳ रात्रीःशयितावीतमन्युस्त्वां ददृशिवान्मृत्युमुखात्प्रमुக्तम् ॥ ११ ॥

யதாபுரஸ்தாத்பவிதாப்ரதீத ஒளத்தாலகிராருணிர்மத்ப்ர ஸ்ருஷ்ட: । ஸுகꣳராத்ரீ:ஶயிதாவீதமந்யுஸ்த்வாம் தத்ருஶிவாந் ம்ருத்யுமுகாத்ப்ரமுக்தம் ॥ கக ॥

ச-பா:—यथा யதா=எப்படி

पुरस्तात् புரஸ்தாத்=முன்னேயோ

तथा ததா=அப்படி

आरुणिः ஆருணி:=அருணா ரிஷியின் புத்திரனும்

औद्दालकिः ஒளத்தாலகி:=உத்தாலகன் என்று பேருடையவனு மான உன்னுடைய பிதா

I-1-11-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—இவ்விதமாக நசிகேதசால் கேட்கப்பட்ட யமன் உத்தரம் சொல்லுகிறான்.

मत्प्रसृष्टः மத்ப்ரஸ்ருஷ்ட:=என்னுடைய அனுக்கிரகம்பெற்றவனாய்

औद्दालकिः ஒளத்தாலகி:=(1) உத்தாலகன் என்று பெயருடையவனும், (2) அல்லது உத்தாலகனுடைய பிள்ளையும்

आरुणिः ஆருணி:=(1) அருணனுடைய பிள்ளையுமாகிய உன் பிதா, (2) அல்லது அருணகோத்திரத்தில பிறந்தவனுமான உன் பிதா

यथा पुरस्तात् யதா புரஸ்தாத்=முன்போல

प्रतीतः ப்ரதீத:=உன்னிடத்தில் சந்தோஷமுள்ளவனாக

भविता பவிதா=ஆவான்

I-1-11-வது மந்திரம்.

து-பா:—இந்த மந்திரத்தை நசிகேதஸ் பரமாய் கண்டார்த்தத்திலும், பிதாபரமாய் வேதேசிய டீகையிலும் அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இரண்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, முதலில் **கண்டார்த்தப்படி :—**

அ-கை :—இப்படி நசிகேதசாற் கேட்கப்பட்ட யமன் அப்படியே வரத்தைக்கொடுத்தான் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

औद्दालकिः ஒளத்தாலகி:=உத்தாலகனுடைய புத்திரனும்

आरुणिः ஆருணி: = அருண என்பவனுடைய புத்திரனுமான

ச-பா:–मृत्युमुखात् ம்ருத்யுமுகாத்=யமனுடைய முகத்தினின்றும் (அதாவது தேசத்தினின்றும்)

प्रमुक्तं ப்ரமுக்தம்=விடப்பட்டு, அடையப்பட்ட

त्वां த்வாம்=உன்னை

ददाशिवान् ததாசிவாந்=பார்த்து

प्रतीतः ப்ரதீத:=ஸ்மரணை அடைந்தவனாய்

भाविता பாவிதா=ஆவார்

(किञ्च கிஞ்ச=மேலும்)

मत्प्रसृष्टः மத்ப்ரஸ்ருஷ்ட:=என்னிடம் ஆஞ்ஞைபெற்றவனாய்

रात्रीः ராத்ரீ:=இராத்திரிகளில்

सुखं ஸுகம்=சுகமாக

शयिता சயிதா=தூங்குவான்

வி-பா:–मृत्युमुखात् प्रमुक्तम् ம்ருத்யுமுகாத் ப்ரமுக்தம்=என்னிடமிருந்து விடுபட்ட

त्वां த்வாம்=உன்னை

ददाशिवान्=दृष्टवान् सन् ததாசிவாந்=த்ருஷ்டவாந் ஸந்=பார்க்கிற உன்பிதா

वीतमन्युः வீதமந்யு:=உன்னிடத்தில் கோபமற்றவனாய்

रात्रीः ராத்ரீ:=இனிவரும் இராத்திரிகளில்

सुखं ஸுகம்=சுகமாய்

शयिता சயிதா=படுத்துகொள்ளுபவனாய் சுகமான நித்திரையை அடைவான் என்பதுகருத்து.

து-பா:–मत्प्रसृष्टं மத்ப்ரஸ்ருஷ்டம்=என்னால் அனுப்பப்பட்டவனாய்

पुरस्तात् புரஸ்தாத்=முன்போல, கிராமாந்தரத்தினின்றும் வந்தவன்

यथा யதா=எப்படியோ

तथा ததா=அப்படி.

प्रतीतः ப்ரதீத:=பிதாவால் அறியப்பட்டவனாக

भाविता பாவிதா=ஆவாய்

(तव पिता தவ பிதா=உன்னுடைய தகப்பன்)

रात्रीः ராத்ரீ:=இராத்திரி

सुखं ஸுகம்=சுகமாக

शयिता சயிதா=தூங்குகிறவனாக

भविता பவிதா=ஆவான்

वीतमन्युः வீதமந்யு:=கோபமற்றவனாய்

ச-பா:-(किञ्च கிஞ்ச=மேலும்)

वीतमन्युः வீதமந்யு:=கோபமில்லாதவனாயு மிருப்பான்.

அ-கை:—யமன் சொல்லுகிறான் :—

यथा...भविता யதா...பவிதா=யமனாகிய என்னிடம் வருவதற்குமுன் உன்பிதா உன் விஷயத்தில் எவ்வளவு பிரீதியுடன் இருந்தானோ அவ்வளவு பிரீதியுடன் கூடினவனாக உன்பிதா இருப்பான்.

औद्दालकिः आरुणिः ஔத்தாலகி: ஆருணி:=உத்தாலகனே ஔத்தாலகன், அருணனுடைய பிள்ளை ஆருணி. இப்படி அர்த்தம் செய்யலாம். அல்லது உத்தாலகனுடைய புத்திரன், அருணனுடைய புத்திரன். இப்படியும் அர்த்தஞ்செய்யலாம். இரண்டாவது அர்த்தத்தில் வார்த்தை வித்தியாசத்தால் இரண்டு பேர்களுடைய புத்திரன் என்று பாவமேதவிர, ஜாரஜன் என்று அர்த்தமல்ல.

प्रतीतः सन् ப்ரதீத: ஸந்=உன்னை அறிந்தவனாய் **मत्प्रसृष्टः... शयिता** மத்ப்ரஸ்ருஷ்ட:...ஶயிதா=என்னனுக்கிரஹத்தை அடைந்த உன் பிதா (இனிவரும்) இராத்திரிகளில் சுகமாகவும் பிரசன்ன மனதை யுடையவனாகவும் தூங்குவான்.

वीत...प्रमुक्तम् வீத...ப்ரமுக்தம் :—யமனால் விடப்பட்ட உன்னைப்பார்த்து, யமனிடம் அனுப்பப்பட்ட இவன் என் உத்திரவை மீறி திரும்பி வந்துவிட்டான் என்கிற கோபத்தை அடையாதவனாக ஆகட்டும். ॥ 11 ॥

வி-பா:-**मत्प्रसृष्टः** மத்ப்ரஸ்ருஷ்ட:=என்கிறமுதல் வேற்றுமைக்கும் பதிலாக **मत्प्रसृष्टं** மத்ப்ரஸ்ருஷ்டம்=என்று இரண்டாம்வேற்றுமை பாடம் இருக்கும்பக்ஷத்தில், இதை இரண்டாவது வாக்கியத்திலுள்ள **त्वां** த்வாம் என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.॥ 11 ॥

து-பா:-**मृत्युमुखात्** ம்ருத்யுமுகாத் = யமனுடைய வாயிலிருந்து

प्रमुक्तं ப்ரமுக்தம் = விடுபட்ட

त्वा த்வா = உன்னை

ददृशिवान् தத்ருஶிவாந்=பார்க்கிறவனாய் ஆவான் என்று யமன் முதல்வரத்தைக் கொடுத்தான் என்றபடி

(டீகையின்படி அர்த்தம்.)

औद्दालकिः ஔத்தாலகி: = உத்தாலகனே உத்தாலகி என்பவன் அவனுடைய பிள்ளை ஔத்தாலகி என்பவனாயும்

आरुणिः ஆருணி: = அருணையுடைய புத்திரனுமான உன்தகப்பன்

I - 1 - 12 - வது மந்திரம்.

ச-பா:-स्वर्गेलोकेनभयंकिंचनास्ति नतत्रत्वंनजरयाबिभेति ।
उभेतीर्त्वाऽशनायापिपासेशोकातिगोमोदतेस्वर्गलोके ॥ १२ ॥

ஸ்வர்கே லோகே ந பயம் கிஞ்சநாஸ்தி ந தத்ர த்வம் ந ஜரயா பிபேதி । உபே தீர்த்வாऽசநாயா பிபாஸே சோகாதிகோ மோததே ஸ்வர்கலோகே ॥ ௧௨ ॥

I - 1 - 12 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—நசிகேதஸ் இரண்டாவது வரத்தை 12-13-வது மந்திரங்களில் பிரார்த்திக்கிறான்.

து-பா:-मृत्युमुखात् प्रमुक्तं त्वां ददृशिवान् ம்ருத்யுமுகாத் ப்ரமுக்தம் த்வாம் தத்ருசிவாந் = யமனிடமிருந்து விடுபட்ட உன்னை பார்க்கிறவனும்

मत्प्रसृष्टं மத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் = என்னால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு

वीतमन्युः सन् வீதமந்யு: ஸந் = கோபமற்றவனும்

पुरस्तात् यथा புரஸ்தாத் யதா = முன் உன்விஷயத்தில் எப்படி நடந்துவந்தானோ

तथा भविता ததா பவிதா = அப்படி உன்னை அறிந்தவனும் ஆவான். இவ்விடத்தில் யதாபுரஸ்தாத் பவிதா என்பதினாலும் சுகம் ராத்ரீ சயிதா என்பதினாலும் முந்தின மந்திரத்திற் கேட்கப்பட்ட சாந்த சங்கற்பத்தன்மையும் ஸௌமனஸ்யமும் சொன்னதாக ஆகின்றன. இந்த மந்திரத்திற்கும் இனிவரும மந்திரங்களுக்கும் பிரமாணவாக்கியம்:—

सौमनस्यं पितुश्चैव नाचिकेताग्निं हरिं ।
मृते स्थितञ्च तं विष्णु मितिप्रादाद्वरत्रयम् ॥ (इति गतिसारे)

ஸௌமநஸ்யம் பிதுஶ்சைவ நாசிகேதாக்நிம் ஹரிம் ।
ம்ருதே ஸ்திதஞ்ச தம் விஷ்ணு மிதிப்ராதாத்வரத்ரயம் ॥
(இதி கதிஸாரே)

॥ 11 ॥

I - 1 - 12 - வது மந்திரம்.

அ-கை:—ஸ்வர்க்க லோகத்தைத்தரும் அக்கினி ஸ்வரூபஞானமான இரண்டாவது வரனைக்கேட்கும் பொருட்டு இந்த அக்கினி ஞானத்திற்குப் பலனையும், ஸ்வர்க்க சப்தத்தால் கூறப்படும் விஷ்ணு லோகஸ்வரூபத்தை நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்

ச-பா:—स्वर्गेलोके ஸ்வர்கே லோகே=ஸ்வர்க்கலோகத்தில்

भयं பயம் = ரோகாதிநிமித்தமான பயம்

किञ्चन கிஞ்சந = கொஞ்சங்கூட

न अस्ति நாஸ்தி=இல்லை

तत्र தத்ர=அவ்விடத்தில்

त्वं த்வம்=நீர்

न ந=இல்லை

तत्र தத்ர = அந்தஸ்வர்க்கத்தில்

जरया ஜரயா = கிழத்தனத்தால்

न बिभेति ந பிபேதி = ஒருவனும் பயப்படுகிறதில்லை

வி-பா:—स्वर्गः ஸ்வர்க்க:—இவ்விடத்திலுள்ள ஸ்வர்க்கசப்தம் மோக்ஷ ஸ்தானத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இதற்குக் காரணம் மேல் கூறப்படும்.

(स्वर्गे…अस्ति ஸ்வர்கே...நாஸ்தி:—அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம் பதவுரைபார்க்க)

नतत्रत्वं நதத்ரத்வம்:—ஓ யமனே, நீர் அவ்விடத்தில் சமர்த்தராகமாட்டீர். அவ்விடத்தில் உம்முடைய அதிகாரம் செல்லாது என்பது கருத்து.

(तत्र वर्त्तमानः पुरुषः தத்ர வர்த்தமாந: புருஷ: = அவ்விடத்திருக்கும் புருஷன்)

न जरया बिभेति ந ஜரயா பிபேதி:—கிழத்தனம் வருமோ என்று பயப்படமாட்டான். அதாவது, அவனுக்குக் கிழத்தனம் வரமாட்டாது என்பது கருத்து.

து-பா:—स्वर्गे लोके ஸ்வர்கே லோகே=பகவானுடைய லோகத்தில்

किंचन கிஞ்சந = யாதொரு

भयः பய: = பயம்

न अस्ति ந அஸ்தி = இல்லை. அற்பபயமில்லாவிட்டாலும் மரணபயமிருக்குமே எனின்

तत्र தத்ர = அந்த லோகத்தில்

त्वं (च) த்வம் (ச) = நீரும்

न ந = மந்வந்திர காலம் வரையில் இல்லை. தண்டிக்கிறவர் இல்லை என்பது கருத்து.

(तल्लोकगतः தல்லோககத:=அந்த லோகத்தை அடைந்தவன்)

जरया ஜரயா = கிழத் தன்மையால்

न बिभेति ந பிபேதி = பயப்படுகிற தில்லை,

ச-பா:—अशनाया पिपासे அஶநாயாபிபாஸே = பசிதாகங்களாகிற
उभे உபே = இரண்டையும்
तीर्त्वा தீர்த்வா = கடந்து (அதாவது அடையாமல்)
शोकातिगः ஶோகாதிக: = மானச துக்கமற்றவனாய்
स्वर्गलोके ஸ்வர்கலோகே = ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
मोदते மோத₃தே = ஆநந்தப்படுகிறான்.

அ - கை:—நசிகேதசன் சொல்லுகிறான்[45] :—

स्वर्गे...अस्ति ஸ்வர்கே...அஸ்தி:—ஸ்வர்க்கலோகத்தில் ரோகம் முதலியவைகளால்[46] உண்டாகும் பயம் கொஞ்சங்கூட இல்லை.

न...बिभेति ந...பி₃பே₄தி:—ஓ யமனே அவ்விடத்தில்[47] நீர் சீக்கிரத்தில் சமர்த்தனாகிறதில்லை. (அவ்விடத்திலிருக்கிறவர்கள் சீக்கிரத்தில் உம்முடைய வசமாகிறதில்லை. கிழத்தனம் முதலியவைகளடைந்து ஒருவன் இந்தலோகத்தில் பயப்படுவதுபோல் அந்த லோகத்தில் உம்முடைய நிமித்தமாய்ப் பயப்படுகிறதில்லை.

उभे...लोके உபே...லோகே :—பசிதாகங்களைத் தாண்டிமானசிகதுக்கமற்று திவ்வியமான ஸ்வர்க்கலோகத்தில் சந்தோஷமடைவான். ॥ 12 ॥

விபா:—उभे...स्वर्गलोके உபே...ஸ்வர்கலோகே:—இந்த வாக்கியத்திலிருக்கிற ஸ்வர்க்கசப்தமும் மோக்ஷஸ்தானத்தைக் கூறுகிறது.

अशनाया அஶநாயா=சாப்பிடவேண்டும் என்கிற இச்சை. (பாக்கிபதங்களுக்கு அர்த்தத்தை பதவுரையில் பார்க்க) ॥ 12 ॥

து-பா:—स्वर्गलोके ஸ்வர்கலோகே = ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
अशनाया पिपासे அஶநாயா பிபாஸே = பசி தாகங்களாகிற
उभे உபே = இரண்டையும்
तीर्त्वा தீர்த்வா = கடந்து
शोकातिगः ஶோகாதிக: = துக்கங்களைத் தாண்டினவனாக
मोदते மோத₃தே = சுகத்தை அனுபவிக்கிறான்.

45. பிதாவின் ப்ரசன்னதையை அடைந்தபின், ஸ்வர்க்கத்துக்குச் சாதனமான அக்கினி ஞானத்தைக் கேட்கும்பொருட்டு ஸ்வர்க்கத்தை முதலில் கூறுகிறான்.

46. முதலிய என்பதால் திருட்டு முதலிய ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்களையும் அறியவேண்டியது.

47. ரோகாதி பயமில்லாவிட்டாலும், யமனால் பயம் உண்டாகட்டுமே எனிற் சொல்லுகிறார்.

I-1-13-வது மந்திரம்.

स त्वमग्निꣳ स्वर्ग्यमध्येषि मृत्यो प्रब्रूहि त्वꣳ श्रद्दधानाय मह्यम् ।
स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्त एतद्द्वितीयेन वृणे वरेण ॥ १३ ॥

ஸ த்வமக்நிம் ஸ்வர்க்யமத்யேஷி ம்ருத்யோ ப்ரப்ரூஹி த்வம் ச்ரத்ததாநாய மஹ்யம் । ஸ்வர்க்கலோகா அம்ருதத்வம் பஜந்த ஏதத்த்விதீயேந வ்ருணே வரேண ॥ ௧௩ ॥

स्वर्ग्यं ஸ்வர்க்யம் = ஸ்வர்க்கலோகப் பிராப்திக்குச் சாதகமான

अग्निं அக்நிம் = அக்கினியை

सः त्वं ஸஃ த்வம் = பிரசித்தாமன நீர்

अध्येषि அத்யேஷி = ஸ்மரிக்கிறீர் (அதாவது அறிந்திருக்கிறீர்.)

I - 1 - 13 - வது மந்திரம்.

விபா:—सः त्वं ஸஃ த்வம்:—புராண முதலியவைகளில் பிரசித்தராயும் சர்வஞ்ஞராயுமிருக்கிற நீர்

स्वर्ग्यं ஸ்வர்க்யம் :—ஸ்வர்க்கத்துக்குச் சாதகமான (அதாவது ஸ்வர்க்கத்தைப் பிரயோஜனமாயுள்ள)

अग्निं அக்நிம்=அக்கினியை

अध्येषि அத்யேஷி=அறிவீர். (அக்கினி உபாசனே ஸ்வர்க்கசாதகம் என்பது இனி வியக்தமாய் சொல்லப்படும்.

து-பா:—ஸ்வர்க்கலோக: என்று இரண்டுதடவை சொன்னது ஆதரவின்பொருட்டாம். அல்லது, மந்வந்திரகாலம் வரையில் ஸ்வர்க்கத்தில் பயமற்றவனுக இருக்கிறுன் என்று பாஷ்யத்திற் சொல்லியிருப்பதால், இந்தலோகம் விஷ்ணுலோகமல்ல பிரசித்தமான ஸ்வர்க்கந்தான் என்று சொல்லும் பொருட்டாம். ॥ 12. ॥

I - 1 - 13 - வது மந்திரம்.

அ-கை :—இவ்விதமாக ஸ்வர்க்க சாதனமான அக்கினியை அறிவதினுல் உண்டாகும் பலத்தை நிரூபித்து ஸ்வர்க்க சாதனமான அக்கினியைப்பற்றி **सत्वं** ஸத்வம் என்பதினுல் கேட்கிறுன்.

हे मृत्यो ஹே ம்ருத்யோ = ஓ யமனே

सः त्वं ஸஃ த்வம் = நீர்

स्वर्ग्यं ஸ்வர்க்யம் = மேற்சொன்ன பிரகாரமாயிருக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சாதகமான

अग्निं அக்நிம் = இஷ்டாசிதியிலிருக்கிற அக்கினியிலிருக்கிறதாயும், அக்ரேபவ: முதலிலிருப்பதால் அக்கினி என்றுபெயருள்ள பரமாத்மாவை

अध्येषि அத்யேஷி = அதிகமாய், விசேஷமாய் அறிவீர்.

ச-பா:—हे मृत्यो ஹெ ம்ருத்யோ = ஓ யமனே

श्रद्धानाय ஶ்ரத்தாநாய = சிரத்தையுடன் கூடின

मह्यं மஹ்யம் = எனக்கு

त्वं த்வம் = நீர்

प्रब्रूहि ப்ரப்ரூஹி = சொல்லும்.

(येन चितेन யேந சிதேந = எந்த அக்கினிசயனத்தால்)

स्वर्गलोकाः ஸ்வர்கலோகா: = ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைந்த ஜனங்கள் (யாகம் செய்தவர்கள்)

अमृतत्वं அம்ருதத்வம் = மரணமற்ற தேவபாவத்தை

விபா:—श्रद्धानाय ஶ்ரத்தாநாய :—மோக்ஷத்தில் சிரத்தையுள்ள.

स्वर्गलोकाः ஸ்வர்கலோகா: :—ஸ்வர்க்கலோகத்தில் என்ன சித்திக்குமெனின் சொல்லுகிறார். स्वर्गः ஸ்வர்க: लोकः येषांते லோக: யேஷாம்தே = எவர்களுக்கு ஸ்வர்க்கலோகம் உண்டோ அவர்கள் பரமபதத்தை அடைந்தவர்கள் என்பதுகருத்து.

परंज्योतिरुपसंपद्य स्वेन रूपेण अभिनिष्पद्यते பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேண அபி நிஷ்பத்யதே என்னும் வாக்கியத்தால் (வைகுண்ட) தேச விசேஷத்திலிருக்கும் பரப்பிர்ம்மத்தை அடைந்ததின்பேரில் தன்னுடைய ஸ்வரூபம் பிரகாசிக்கிறது. இதுவே மோக்ஷமென்னும் अमृतत्वं அம்ருதத்வம் என்பது கருத்து.

(மற்ற பதங்கள் ஸ்பஷ்டம் - பதஉரையைப்பார்க்க) ॥ 13 ॥

து-பா:—तं தம் = சிதியிலிருக்கிற அக்கினி என்று பெயருள்ள ஹரியை

श्रद्धानाय ஶ்ரத்தாநாய = சிரத்தையுடன் கூடின

मह्यं மஹ்யம் = எனக்கு

प्रब्रूहि ப்ரப்ரூஹி = செவ்வையாகச் சொல்லும். ஏனெனின் ஸ்வர்க்க சாதனத்தைச் சொல்லும் ஸ்வரூபமாய்மட்டும் உம்முடைய வசனம் அவசியமல்ல. ஜ்யோதிஷ்டோமாதி அக்கினியிலிருக்கிற விஷ்ணுவை அறிகிறவர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம்மட்டும் பலனல்ல. ஆனால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தபிறகு மோக்ஷமும் கிரமமாக கிடைக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

(येन अग्निना யேந அக்நிநா = எந்த அக்கினியால்)

स्वर्गलोकाः ஸ்வர்கலோகா: = ஸ்வர்க்கலோகம் எவர்களுக்கு உண்டோ அவர்கள் அல்லது ஸ்வர்க்கவாசிகள் மந்வந்திரம் வரையில் ஸ்வர்க்க லோகத்திலிருந்து பிறகு

अमृतत्वं அம்ருதத்வம் = முக்தியை

ச-பா:—भजन्ते ஹஜ்ஞெ = அடைகிறார்களோ,

एतत् வஎதக் = இந்த அக்கினி ஞானத்தை

द्वितीयेन விதீயெந = இரண்டாவதான

वरेण வரெண = வரத்தால்

वृणे வ்ருணெ = கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அ:—स:...अध्येषि ஸ:...குயெஷி:—இவ்விதகுணத்துடன்[48] கூடின ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடையச் சாதனமான அக்கினியை பிரசித்தனான யமனாகிய நீர் அறிந்திருக்கிறீர்.

मृत्यो मह्यम् ம்ருத்யோ...மஹ்யம்:—ஓ யமனே, இப்படியிருப்பதால்[49], ஸ்வர்க்கத்தை பிரார்த்திக்கும் சிரத்தாவானான[50] எனக்குச் சொல்லும்.

து-பா:—भजन्ते ஹஜ்ஞெ = அடைகிறார்கள்

एतत् வஎதக் = இந்த அக்கினிரூப பரமாத்ம ஞானத்தை

द्वितीयेन वरेण விதீயெந வரெண = இரண்டாவது வரத்தால்

वृणे வ்ருணெ = வரிக்கிறேன். இரண்டாம் வரனைக் கேட்கிறேன் என்று அர்த்தம்.

10 - வது மந்திரத்திற் கூறிய பிரமாண வாக்கியத்தில் नाचिकेताग्निं हरिं நாசிகெதாக்நிம் ஹரிம் = என்று சொல்லியிருப்பதால், இரண்டாவது கேள்விக்கும் உத்தரத்திற்கும் கேவலம் அக்கினிதான் விஷயம் என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. ஹரி என்றால் ஹரியின் ஞானம்.

12 - வது மந்திரத்தில் ஸ்வர்க்க லோகத்தில் பயமில்லை என்றும் முதலிய விவரத்தால் ஸ்வர்க்கத்தின் ஸ்வரூபமும் 13 - வது மந்திரத்தில் அதை அடையும்படிசெய்யும் அக்கினியும் சொல்லியிருப்பதாக சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது பொருந்தாது. ஏனெனின் அக்கினி மாத்திரம் ஸ்வர்க்க சாதனமானால், அக்கினிசயனம் செய்யாதவனுக்கும் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கலாம். யஜுர்வேதத்தில் அக்கினிசயனம் செய்யாதவனுக்கு ஸ்வர்க்கப்பிராப்தி சொல்

48. பயம், மரணம், பசி, தாகம், சோகம், இவைகளற்ற

49. நீர் தேவதையானதால் உமக்கு ஞானமிருக்கிறது என்று பாவம் உமக்கு ஞானமிருப்பதால் சொல்லும். உம்முடைய ஞானத்துக்கு இதுவே பலம்.

50. அக்கினி ஞானத்தை சிரத்தை யில்லாதவனுக்கும், அதின் பலத்தில் இச்சையற்றவனுக்கும் சொல்லக்கூடாது. இந்தச் சிரத்தை ஸ்வர்க்க இச்சையைக் காண்பிக்கிறது.

ச-பா:—स्वर्गलोकाः...भजन्ते ஸ்வர்க்லோகா:...ஹஜந்தே:—எந்த அக்கினிசயனத்தால் உபாசனையால் ஸ்வர்க்கலோகத்தை யடைய யாகம் செய்கிறவர்கள் மரணதர்மமற்ற தேவபாவத்தை அடைகிறார்களோ

एतत्...वरेण ஏதத்...வரேண:—அந்த அக்கினிஞானத்தை இரண்டாவது வரத்தால் யாசிக்கிறேன்[51]. ॥ 13 ॥

து-பா:—லியிருப்பதால் இவ்விடத்திலும் அக்கினிசயனமே ஸ்வர்க்கசாதனம் என்று கூறியிருப்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் அக்கினி சயனமும் ஸ்வர்க்கப்பிராப்திக்கு ஹேதுவானாலும், स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते ஸ்வர்க்லோகா அம்ருதத்வம் ஹஜந்தே என்று ஸ்வர்க்கம் அடையப்பட்டபிறகு மோக்ஷமும் அடையப்படுவதாகக் கூறியிருப்பதால் அந்த மோக்ஷப் பிராப்திக்கு அக்கினி சயனம் ஹேதுவாகமாட்டாது. மேலும் தமேவம் வித்வான் முதலிய சுருதி விரோதமும் சம்பவிக்கிறது. ஆகையால் அக்கினி பதத்திற்கு அக்கினி சயனம் என்று அர்த்தம் செய்யலாகாது.

अमृतत्वं அம்ருதத்வம் என்பதற்கு மரணமில்லாமைஎன்று அர்த்தம் செய்வதும் அயுக்தம். ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைந்தவர்களுக்கு மரணமில்லாமை எப்போதும் கிடையாது. மன்வந்திர காலம்வரையில் வசிக்கும் தன்மைஎன்றும் அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனின் முந்தின மந்திரத்தில் நதத்ரத்வம் என்னும் வாக்கியத்தாலேயே இந்த அர்த்தம் கிடைத்துவிட்டது. தேவ பாவப்பிராப்தி அர்த்தமெனின், தேவ பாவத்தை யோக்கியன் மட்டும் அடையலாமேதவிர கர்மம்செய்யும் எல்லாரும்அடையமாட்டார். மோக்ஷத்தையும் யோக்கியன்மட்டும் அடையக்கூடியவனே எனின், மெய்யே, अग्नौ विष्णुं அக்னௌ விஷ்ணும் என்னும் பிரமாண வாக்கியத்தால் இந்த மந்திரம் மோக்ஷ யோக்கியனை உத்தேசித்தே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உன் பக்ஷத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரமாண வாக்கியம் யாதொன்றுமில்லை.

பிரமாண வாக்கியம்:—

अग्नौ विष्णुं सदा ध्यायन् त्रिशोऽग्नि नाचिकेतसम् ।
उष्यमन्वन्तरं कालममृतत्वं भजेत् क्रमात् ॥ (इति ब्रह्मसारे)

அக்னௌவிஷ்ணும்ஸதாத்யாயந் த்ரிஶோऽக்னிம்நாசிகேதஸம் ।
உஷ்யமந்வந்தரம்காலம் அம்ருதத்வம்ஹஜேத்க்ரமாத் ॥
(இதி ப்ரஹ்மஸாரே)

51. அக்கினிவித்தை மரணமற்ற தன்மைக்குச் சாதனமாயிருப்பதால், அதை கேட்கிறேன்.

I - 1 - 14 - வது மந்திரம்.

प्र ते ब्रवीमि तदु मे निबोध स्वर्ग्यमग्निं नचिकेतः प्रजानन् ।
अनन्तलोकाप्तिमथो प्रतिष्ठां विद्धि त्वमेतं निहितं गुहायाम् ॥ १४ ॥

ப்ர தே ப்ரவீமி தது மே நிபோதய ஸ்வர்க்யமக்நிம் நசிகேதஃ ப்ரஜாநந் । அநந்தலோகாப்திமதோ ப்ரதிஷ்டாம் வித்தி த்வமேதம் நிஹிதம் குஹாயாம் ॥ ௧௪ ॥

हे नचिकेतः ஹே நசிகேதஃ = ஓ நசிகேதசே
स्वर्ग्यं ஸ்வர்க்யம் = ஸ்வர்க்க சாதனமான
अग्निं அக்நிம் = அக்கினிஞானத்தை
प्रजानन् ப்ரஜாநந் = நான் அறிந்தவனாய்
ते தே = உனக்கு
प्रब्रवीमि ப்ரப்ரவீமி = சொல்லுகிறேன்.
उ உ = எது (உன்னால் பிரார்த்திக்கப்பட்டதோ)
तत् தத் = அந்த அக்கினிஞானத்தை
मे மே = என்னுடைய வார்த்தையினின்றும்
निबोध நிபோதய = ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் தெரிந்துகொள்.

I - 1 - 14 - வது மந்திரம்.

விபா:—அ-கை:—இப்படி சொல்லப்பட்ட யமன் சொல்லுகிறான்.

ते தே=பிரார்த்திக்கிற உனக்கு
प्रब्रवीमि ப்ரப்ரவீமி=நான் சொல்லுகிறேன்.
तदुमेनिबोध ததுமேநிபோதய :—என்னுடைய உபதேசத்தால் அதை நீ அறி என்பது கருத்து.

I - 1 - 14 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை :—இப்படி யாசிக்கப்பட்ட யமன் இந்தமந்திரத்தினால் உத்தரம் சொல்லுகிறான்.

हे नचिकेतः ஹே நசிகேதஃ = ஓ நசிகேதா
स्वर्ग्यं ஸ்வர்க்யம் = ஸ்வர்க்க சாதனமான
अग्निं அக்நிம் = சித்தியிலிருக்கிற அக்கினி என்று பெயருள்ள ஹரியை
प्रजानन् ப்ரஜாநந் = விசேஷமாய் அறிந்த நான்
ते தே = உனக்கு
प्रब्रवीमि ப்ரப்ரவீமி = சொல்லுகிறேன்.
तत् उ தத் உ = அதையே, அதாவது நீ கேட்டதும் நான் சொல்லப் போகிறதுமான அக்கினி என்று பெயருள்ள ஹரியினுடைய ஸ்வரூபத்தையே
मे மே = என்னிடமிருந்து
निबोध நிபோதய = அறி

ச-பா:—अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் = ஸ்வர்க்கலோக பலப்பிராப்திக்குச் சாதனமாயும்

अथो அதோ = இன்னமும்

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் = விராட்டாகிய ஜகத்துக்கு ஆசிரயமாயும்

गुहायां குஹாயாம் = வித்துவான்களுடைய புத்தி ரூபகுஹையில்

வி-பா:—स्वर्ग्य ஸ்வர்க்யம் :—ஞானத்தின் பலத்தைக் காட்டுகிறார்.

अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் :— விஷ்ணுலோக பிராப்தியை.

(तद्विष्णोः परमंपदं தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் என்று மேல்சொல்லப்படுகிறது.)

अथो அதோ :—விஷ்ணுலோகத்தை அடைந்தபிறகு

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் :—திரும்பி வராமையை

लभते லபதே = அடைகிறான்)

து-பா:—அ-கை:—உத்தரார்த்தத்தால்தான் பிரதிஞ்ஞை செய்த ஸ்வர்க்க சாதனமான அக்கினி ஸ்வரூபத்தை யமன் சொல்லுகிறான்.

अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் = அநந்தஸ்ய + லோக: + ஆப்யதே + ஏனஸ: = அநந்த லோகாப்தி: அதாவது விஷ்ணு லோகம். இது ஒரு விக்கிரகம் மற்றொரு விக்கிரகம் :—அநந்தம் + லோக: + ஆப்யதே + ஏனஸ: = அநந்த லோகாப்தி; அதாவது நித்தியலோகம். ஆகவே அநந்த லோகாப்தி என்பதற்கு விஷ்ணு அல்லது நித்தியலோகத்தை அடைவதற்குச் சாதனம் என்று அர்த்தம்.

இதற்கு ஸ்வர்க்கலோக பலப்பிராப்திக்குச் சாதனம் என்று சிலர் அர்த்தம் செய்வது பொருந்தாது. ஏனெனின் ஸ்வர்க்கம் அநந்தமன்று. விஷ்ணு எங்கும் வியாபித்திருப்பதால் பிரசித்த ஸ்வர்க்கலோகமும் விஷ்ணுலோகமென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனின், முக்கியமாய் விஷ்ணுலோகத்திற்கே அந்தப் பெயர் விளங்குவதாலும், பிரசித்த ஸ்வர்க்கலோகம் நாசமுடையதாக இருப்பதாலும் அநந்தலோகம் என்பது விஷ்ணு லோகத்தையே கூறும்.

अथो அதோ = மேலும்

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் = ஸ்வர்க்க லோகத்தின் ஸ்திதிக்குக் காரணமாயும்

गुहायां குஹாயாம் = சகலப் பிராணிகளின் ஹிருதய குஹையில்

ச-பா:—निहितं நிஹிதம் = வைக்கப்பட்டதுமாக
एनं வனம் = இந்த அக்கினியை
त्वं த்வம் = நீ
विद्धि வித்தி = அறி

அ - கை:—இது யமனுடைய பிரதிஞ்ஞை:—

ப்ர...प्रजानन् ப்ர...ப்ரஜாநந் :—ஓ நசிகேதசா, ஸ்வர்க்கசாதனமான எந்த அக்கினிஞானத்தை நீ பிரார்த்தித்தாயோ அதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். அதை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். என் வார்த்தை கேள். நான் சொல்லுகிறேன் "நீகேள்" என்று சொன்னவார்த்தை சிஷ்யன் ஏகாக்கிரசித்தத்துடன் இருக்கவேண்டியதற்காகத்தான்

விபா:—विद्धि · गुहायां வித்தி...குஹாயாம் :—அந்த ஞானத்திற்கு இப்படிப்பட்ட சாமர்த்தியம் எப்படி உண்டாகுமென்று நினைக்கிறவனைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார். மேற்சொன்ன ஞானம் பிரம்மோபாசனத்துக்கு அங்கமானதால், அந்த ஞானம் மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகும். இதின் ஸ்வரூபம் निहितं गुहायां நிஹிதம் குஹாயாம் அதாவது புத்திகுஹையில் அடங்கியிருக்கிறது. அதாவது அறியமுடியாததாயிருக்கிறது. நீ அறி என்பது கருத்து. (அல்லது) ஞானத்தைக் குறிப்பிடும் वित् வித் என்னும் பகுதிக்கு லாபம் என்று அர்த்தம் ஆகலாம். அப்போது மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகத்துக்கு அர்த்தமென்னவெனின் அக்கினியை அறிந்த நீ அநந்தலோகப் பிராப்தியையும், பிரதிஷ்டையையும் அடை. இந்தபக்ஷத்தில் மேற்சொன்ன லோகப்பிராப்தி காரியமாயும் அக்கினிஞானம் காரணமாயும் ஏற்படுகிறது. ॥ 14 ॥

துபா:—निहितं நிஹிதம் = அதிகமா யிருக்கிறதும்,

(1) கேவலம் வித்வான்களுடைய புத்தியில் இருப்பதாக சிலர் சொல்லுவது பொருந்தாது (2) மேலும் आत्मास्यजन्तोः निहितोगुहायां ஆத்மாஸ்யஜந்தோ: நிஹிதோகுஹாயாம் (I - 2 - 20) என்னும் முதலிய மேல்வாக்கியங்களில் ஆத்மா ஜீவனுடைய ஹிருதய குஹையில் இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறது. (3) நீரும் அப்படியே வியாக்கியானம் செய்திருப்பதால் இவ்விடத்திலும் ஏன் அப்படி செய்யக்கூடாது. (4) அக்கினி ஹிருதய குஹையிலிருப்பதாகச் சொல்லக் கூடாதபடியால், புத்தி என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டுமெனின், அக்கினி பதத்திற்கு விஷ்ணு என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் ஹிருதயகுஹை என்ற

ச-பா:-अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம்:—இப்போது[52] அக்கினி யை ஸ்துதிக்கிறார். இந்த அக்கினி ஸ்வர்க்கலோகமாகிய பலத்தை அடையச் சாதனமாயிருக்கிறது,

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் விராட்டாய்[53] ஜகத்துக்கு ஆதாரமாயிருக் கிறது

विद्धि... வித்தி...:—வித்துவான்களுடைய புத்தி குஹையில் இருக்கிறது[54]. நான் சொல்லுகிற அக்கினியை நீ தெரிந்து கொள். ॥ 14 ॥

து-பா:—அர்த்தமே பொருந்தும்.

(மேல் மந்திரத்தின் முதல் ஐந்து பதங்கள் இவ்விடத்தில் சே ர்த்து அர்த்தம் செய்யப்படுகின்றன.)

लोकादिं லோகாதிம் = சகல லோகங்களுக்கும் ஆதிகாரணமான

तं एतं தம் ஏதம் = நீ கேட்ட இந்த

अग्निं அக்நிம் = அக்கினி என்று பெயருள்ள ஹரியை

विद्धि வித்தி = அறி (என்று)

तस्मै उवाच தஸ்மை உவாச = யமன் நசிகேதசுக்குச் சொன் னான். **லோகாதிம்** என்பதற்கு முதலாவது சரீரத்தை உடையவன் என்னும் வியாக்கியானம் பொருந்தாது. ஏனெனின் அக்கினிக் குத்தான் முதல் சரீரம் உண்டாயிற்று என்பதற்குப் பிரமாண மில்லை.

तत्तेजोऽसृजत தத்தேஜோऽஸ்ருஜத (சா-VI-2-3) என்பதினால் அக்கினியே முதலாவது என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் **आकाशात् वायुः वायोःअग्निः** ஆகாசாத் வாயு: வாயோ: அக்நி: (தை- II-1) என்று சொல்லியிருக்கிறது. குஹையிலிருக்கிற தென்பதற் குப் பிரமாண வசனங்கள்:—

(1) गुहांप्रविष्टावात्मानौहितद्दर्शनात् ब्र-सू (I-2-11)

(2) योवेदनिहितं गुहायां (तै II-1)

(1) குஹாம்ப்ரவிஷ்டாவாத்மாநௌஹிதத்தர்சநாத் ।

(ப்ர-ஸூ. I-2-11)

(2) யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம் । (தை II-1) இந்த மந் திரத்திற்கும் மேல் மந்திரத்திற்கும் பிரமாண வாக்கியம்:—

52. பிரவிர்த்தி உண்டாகும் பொருட்டுச் சொல்லுகிறார்.

53. **स त्रेधात्मानं व्याकुरुत** ஸ த்ரேதாத்மாநம் வ்யாகுருத

என்கிற சுருதிப்படி அக்கினி வாயு ஆதித்தியன் ஆகிய மூன்று ரூப மாக சமஷ்டி விராட் இருக்கிறான். அக்கினி இந்த விராட்ரூபமாய் ஜகத் துக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது.

54. இந்த உபநிஷத்தின் II - 1 - 7 & 8 பார்க்க

I - 1 - 15 - வது மந்திரம்.

लोकादिमग्निं तमुवाच तस्मै या इष्टका यावतीर्वा यथावा ।
स चापि तत्प्रत्यवदद्यथोक्तमथास्य मृत्युः पुनरेवाह तुष्टः ॥ १५ ॥

லோகாதிமக்நிம் தமுவாச தஸ்மை யா இஷ்டகாயாவதீர்வா யதாவா । ஸசாபி தத்ப்ரத்யவதத்யதோக்தமதாஸ்ய ம்ருத்யு: புநரேவாஹ துஷ்ட: ॥ 15 ॥

लोकादिं லோகாதிம் = லோகங்களுக்கு ஆதியாயும்
तं தம் = பிரசித்தமாயுமிருக்கிற
अग्निं அக்நிம் = அக்கினியையும்
याः इष्टकाः யா: இஷ்டகா: = சயனம் என்கிற யஞ்ஞத்தில் எவ்விதமான, யஞ்ஞவேதிக்கு உபயோகமான கற்களோ

I - 1 - 15 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—लोकादिं லோகாதிம் :—லோகத்துக்குக் காரணமான, (ஸ்வர்க்கசாதனமான)

तं अग्निं उवाच தம் அக்நிம் உவாச :—அந்த அக்கினியைச் சொன்னான்.

या…यथावा யா…யதாவா :—எப்படிப்பட்ட இஷ்டகைகள் (செங்கற்கள்) எத்தனை இஷ்டகைகள், எவ்விதமாக அவைகளை

து-பா:-अग्रथत्वादाग्निनामासौ नाचिकेताग्निगोहरिः ।
लोकोविष्णोरनन्तस्य तज्ज्ञानान्नित्य आप्यते ।
प्रतिष्ठासर्वलोकस्य सविष्णुस्सर्वदृद्गतः ।
सएवसर्वलोकादि स्तं ज्ञात्वामुच्यतेध्रुवम् ॥ (गतिसारे)
அக்ரத்வாதக்நிநாமாஸௌ நாசிகேதாக்நிகோஹரி: ।
லோகோவிஷ்ணோரநந்தஸ்ய தஜ்ஞாநாந்நித்ய ஆப்யதே ।
ப்ரதிஷ்டாஸர்வலோகஸ்ய ஸவிஷ்ணுஸ்ஸர்வஹ்ருத்கத: ।
ஸஏவஸர்வலோகாதி ஸ்தம் ஜ்ஞாத்வாமுச்யதேத்ருவம் ॥
(கதிஸாரே) ॥ 14 ॥

I - 1 - 15 வது மந்திரம்.

लोकादिमग्निं तमुवाचतस्मै லோகாதிமக்நிம் தமுவாசதஸ்மை என்பதற்கு முந்தின மந்திரத்தில் அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன் சொன்னதற்கு அதிகமாக இந்த மந்திரத்தில் யமன் சொல்லுகிறான்.

इष्टकाः இஷ்டகா:=இஷ்டகைகளின் (செங்கற்களின்) தேவதையான விஷ்ணு.

याः யா: = எந்த ஸ்வரூபமுள்ளவன்

ச-பா:-यावतीः वा யாவதீ: வா = எவ்வளவு எண்ணிக்கை உள்ளவையோ

यथावा யதாவா = எந்தப்பிரகாரத்தினுல் அதில் அக்கினி தரிக்கப்படுமோ, இவைகளை எல்லாம்

मृत्युः ம்ருத்யு: = யமன்

तस्मै தஸ்மை = நசிகேதசுக்கு

उवाच உவாச = சொன்னுன்

सः च अपि ஸ: ச அபி = அந்த நசிகேதசும்

तत् தத் = அப்படி சொன்னதை

यथोक्तं யதோக்தம் = சொன்னபிரகாரம்

अस्य அஸ்ய = யமனுக்கு

प्रत्यवदत् ப்ரத்யவதத் = திரும்பிச் சொன்னுன்

अथ அத = பிறகு

तुष्टः துஷ்ட: = நசிகேதஸ்சொன்னதினுல் சந்தோஷத்தை அடைந்த

मृत्युः = ம்ருத்யு: = யமன்

पुनः एव புந: ஏவ = மறுபடியும்

आह ஆஹ = சொன்னுன்.

வி-பா:—அடுக்க வேண்டியது, இவைகளை எல்லாம் சொன்னுன் என்பது கருத்து.

सः च ஸ: ச = அந்த நசிகேதசும்

तत् தத் = கேட்ட எல்லாவற்றையும்

यथोक्तं प्रत्यवदत् யதோக்தம் ப்ரத்யவதத் = அனுவாதித்துத் தானும் சொன்னுன்.

अथ अस्य तुष्टः அத அஸ்ய துஷ்ட: :—சிஷ்யனுடைய கிரகிக்கும் தன்மையைபார்த்து சந்தோஷமடைந்த

मृत्युः ம்ருத்யு: = யமன்

पुनः एवआह புந: ஏவ ஆஹ :—மறுபடியும் சொன்னுன்.

यावत्यः யாவத்ய: என்பதற்குப் பதிலாக यावतीः யாவதீ: என்கிற பிரயோகம் வேதசம்மதம். ॥ 15 ॥

து-பா:-यावतीःवा யாவதீ:வா = இஷ்டகைகளின் சங்கை. இது 360.

यथावा யதாவா = எப்படிப்பட்ட பரிமாண முள்ளவைகள் அல்லது எப்படி அறியக்கூடியவைகள். 360 இஷ்டகைகளுக்கும் தேவதையான விஷ்ணுவையும், எண்ணிக்கை, பரிமாணம் இவைகளையும் யமன் சொன்னுன் என்பது கருத்து.

ஐதரேய பாஷ்யத்தில் 1080 இஷ்டகைகள் சொல்லியிருப்ப

ச-பா:-அ - கை :—இது சுருதிவசனம் :—

लोकादिं...तस्मै லோகாதிம் தஸ்மை :—முதல் சரீரத்தைத் தரித்தபடியால் லோகங்களுக்கு ஆதியாயும், பிரகிருதத்தில் நசிகேதசால் பிரார்த்திக்கப்பட்டதுமான அக்கினியை நசிகேதசுக்கு யமன் சொன்னான்.

या...वा :—மேலும், (சயனம் என்னும் யஞ்ஞத்தில்) யஞ்ஞவேதிக்கு உபயோகப்படும்படியான கற்கள் ஸ்வரூபத்தில் எப்படிப்பட்டவை என்பதையும், அவைகளின் சங்கியையும், எவ்விதமாக[55] அக்கினி அவைகளில் தரிக்கப்படும் என்பதையும், இவைகளெல்லாம் யமன் சொன்னான் என்று அர்த்தம்.

து-பா:-தால் அந்த பாஷ்யத்துக்கும் இந்த பாஷ்யத்துக்கும் விரோதம் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் அந்த உபநிஷத் பாஷ்யத்தில் கௌண்டரவ்வியருடைய மதமும் இந்த உபநிஷத்தில் வேறு ரிஷியின் மதமும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது, ஒவ்வொரு இஷ்டகையில் 1080 ரூபமிருப்பதாக அந்த ஐதரேய பாஷ்ய தாத்பரியம் என்றும், இவ்விடத்தில் இஷ்டகைகளின் சங்கையிற் தாத்பரியம் என்றும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

இஷ்டகாதேவதையான விஷ்ணு ஒருவனானாலும், இஷ்டகைகள் அநேகமாயிருப்பதாலும், அல்லது பகவத்ரூபம் அநேகமாயிருப்பதாலும், இஷ்டகா: என்று பன்மைப் பிரயோகம் சம்பவித்திருக்கிறது.

எத்தனை இஷ்டகைகள் சயனம் செய்யத்தக்கவையோ அவைகளை யமன் சொன்னான் என்னும் வியாக்கியானம் பொருந்ாது ஏனெனில் இஷ்டகைகள் பிரத்தியக்ஷமாய் காணப்படுவதால் அவைகளின் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. மேலும்,

55. அந்தந்த இஷ்டகைக்கு ஏற்பட்ட மந்திரோச்சாரணத்தால் என்பது கருத்து.

ச-பா:-सः...उक्तं ஸ: உக்தம் :—அந்த நசிகேதசும் யமன் சொன்னபடி [56] யமனுக்குச் சொன்னான்.

अथ...तुष्टः அத...துஷ்ட: :—பிறகு, இப்படி நசிகேதஸ் சொனதினால் சந்தோஷமடைந்தவனாய், தான் கொடுக்கிறதாகச்சொன்ன மூன்று வரன்களுக்கும் வேறான நான்காவது வரனைக் கொடுக்க இச்சித்து, யமன் மறுபடியும் வசனித்தான். ॥ 15 ॥

து-பா:-त्रिणाचिकेतः शान्तियत्यन्तमेति த்ரிணாசிகேத: ஶாந்திமத்யந்தமேதி என்றும் மேல் (கட I-1-17) வாக்கியத்தில் இஷ்டகா ஞானத்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கிறதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கேவலம் இஷ்டகைகளின் ஞானத்தால் மோக்ஷமுண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் இப்பதத்தால் இஷ்டகாதேவதை என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியது. இதர தேவதா ஞானத்தால் மோக்ஷம் சித்திக்காதபடியால் இந்த தேவதை விஷ்ணு என்றே அறியத்தக்கது.

सः च अपि ஸ: ச அபி = இப்படி உபதேசிக்கப்பட்ட அந்த நசிகேதசும்

यथोक्तं யதோக்தம் = யமன் சொல்லியபடி

तत् தத் = அந்த பகவத்ஸ்வரூபத்தை

प्रत्यवदत् ப்ரத்யவதத் = அனுசரித்துச் சொன்னான். (சொல்லிக்காட்டினான்)

अथ அத = சொல்லிக்காட்டின பிறகு, அல்லது அப்படிச் சொல்லிக் காட்டினதினாலேயே

अस्य அஸ்ய = இந்த நசிகேதஸ் விஷயமாய்

तुष्टः துஷ்ட: = சந்தோஷமடைந்த

मृत्युः ம்ருத்யு: = யமன்

पुन: புந: = மறுபடியும்

एवं ஏவம் = அடியில்வருமாறு

आह ஆஹ = சொன்னான்

பிரமாணவாக்கியம் :—

सएवसर्वलोकादि स्तज्ज्ञात्वामुच्यतेध्रुवं ।
इष्टकादेवतांविष्णुं षष्ट्युत्तरशतत्रिकम् ।
यथावेदेवविज्ञाय मुच्यतेकर्मबन्धनात् ॥ (गतिसारे)

ஸஏவஸர்வலோகாதி ஸ்தஜ்ஞாத்வாமுச்யதேத்ருவம் ।
இஷ்டகாதேவதாம்விஷ்ணும் ஷஷ்ட்யுத்தரஶதத்ரிகம் ।
யதாவதேவவிஜ்ஞாய முச்யதேகர்மபந்தநாத் (கதிஸாரே)

॥ 15 ॥

56. இது நசிகேதஸ்னுடைய கிரகிக்கும் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுகிறது.

கேள்விகேட்ட நசிகேதஸை ஸ்துதிக்கிறார்.

I - 1 - 16 - வது மந்திரம்.

तमब्रवीत्प्रीयमाणो महात्मावरं तवेहाद्य ददामिभूयः ।

तवैवनाम्ना भवितायमग्निः सृङ्कांचे मामनेकरूपां गृहाण ॥ 16 ॥

தமப்ரவீத்ப்ரீயமாணோ மஹாத்மா வரம்தவேஹாத்யததாமி பூய: । தவைவநாம்நா பவிதாயமக்நி:॥ ஸ்ருங்காம்சேமாமநேகரூபாம் க்ருஹாண ॥ 16 ॥

ச-பா:—प्रीयमाण: ப்ரீயமாண: = பிரீதியை அடைந்த

महात्मा மஹாத்மா = பெரும்புத்தியுள்ள யமன்

अद्य அத்ய = இப்போது

इह இஹ = இவ்விடத்தில்

भूय: பூய: = மறுபடியும்

वरं வரம் = வரத்தை

तव தவ = உனக்கு

ददामि ததாமி = கொடுக்கிறேன்.

I - 1 - 16 வது மந்திரம்.

வி-பா:—प्रीयमाण: ப்ரீயமாண: :—சந்தோஷ மடைந்தவனும்

महात्मा மஹாத்மா = நல்ல மனதுடையவனுமிருக்கிற யமன்

तं தம் = நசிகேதசைப்பார்த்து

भूय: பூய: = மறுபடியும்

वरं...ददामि வரம்...ததாமி :—நான்காவது வரன் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னான்.

I - 1 - 16 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை :—எதைச் சொன்னான் என்பதை சந்தோஷ மடைந்த சமயத்திலேயே **தம்** என்பதினால் யமன் சொல்லுகிறான்.

तं தம் = நசிகேதசிடத்தில் சிஷ்யனாகும்படியான யோக்கிய தையைக்கண்டு அவனிடத்தில்

प्रीयमाण: ப்ரீயமாண: = பிரசன்னமானவனாய்

महात्मा மஹாத்மா = உதார மனமுள்ள யமன்

अब्रवीत् அப்ரவீத் = சொன்னான். ஆதரவின் பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்டதே சொல்லப்படுகின்றது.

अद्य அத்ய = இப்போது

भूय: பூய: = மறுபடியும், மூன்று வரன்களைவிட வேறான

इह இஹ = சிதிவிஷயமாய்

वरं வரம் = வரத்தை

ददामि ததாமி = கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னான் என்பதாய்கருத்து. அந்தவரத்தை **तवैव** தவைவ என்பதினால் சொல்லுகிறான்.

ச-பா:-(इति ஐதி = என்று)

तं தம் = நசிகேதசுக்கு

अब्रवीत् அப்ரவீத் = சொன்னான்

अयं அயம் = இந்த

अग्निः அக்நி: = அக்கினி

तव தவ = உன்னுடைய

नाम्नाएव நாம்நா ஏவ = பேராலேயே

भविता பவிதா = பிரசித்தம் ஆகட்டும்

इमां இமாம் = இந்த (சமீபத்திலிருக்கிற)

अनेकरूपां அநேகரூபாம் = அநேகரூபங்களுள்ள

सृङ्कां ஸ்ருங்காம் = இரத்தினமாலையை, கர்மகதியை

गृहाण க்ருஹாண = ஸ்வீகரி.

வி-பா:—तव...अग्निः தவ...அக்நி: :—அது என்னவெனில் சொல்லுகிறார். என்னால் சொல்லப்படும் அக்கினி உன் பெயரால் நாசிகேதாக்கினி என்று பிரசித்தமாகப் போகிறது.

सृंकां ... गृहाण ஸ்ருங்காம்...க்ருஹாண :—விசித்திரமாயும் சப்தத்துடன் கூடியுமிருக்கிற இரத்தின மாலையை ஸ்வீகரித்துக் கொள். ॥ 16 ॥

து-பா:—अयं அயம் = இந்த, (என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட)

अग्निः அக்நி: = இஷ்டகாசிதி ரூபமான அக்கினி

तव தவ = உன்னுடைய

नाम्ना एव நாம்நாஏவ = பெயராலேயே அதாவது நாசிகேதாக்கினி என்கிற பெயராலேயே

भविता பவிதா = பிரசித்தமாக ஆகட்டும்

इमां இமாம் = இந்த

अनेकरूपां அநேகரூபாம் = ஸ்வர்ண மயமான, (சப்தத்தையுடைய அல்லது விசித்திரமான என்று சொல்லக்கூடாது)

सृंकांच ஸ்ருங்காஞ்ச = கண்ட மாலையையும்

गृहाण க்ருஹாண = எடுத்துக்கொள்ளு என்று யமன் சொன்னான். பிரமாணவாக்கியம் :—

यमोनुवादसंतुष्टो वन्हेस्तन्नामतामपि ।

शृंकांस्वर्णमयींचैवकण्ठमालामदाद्विभुः ॥ (इति पाद्मे)

யமோநுவாதஸந்துஷ்டோ வந்ஹேஸ்தந்நாமதாமபி ।

ஸ்ருங்காம்ஸ்வர்ணமயீஞ்சைவகண்டமாலாமதாத்விபு: ॥

(இதி பாத்மே)॥ 16 ॥

I - 1 - 17 - வது மந்திரம்.

त्रिणाचिकेतस्त्रिभिरेत्यसन्धिं त्रिकर्मकृत्तरतिजन्ममृत्यू ।
ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं विदित्वा निचाय्येमांशान्तिमत्यन्तमेति ॥ 17 ॥

த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரிபிரேத்யஸந்திம் த்ரிகர்மக்ருத்தரதிஜந்மம்ருத்யூ।
ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் தேவமீட்யம் விதித்வா நிசாய்யேமாம் ஶாந்திமத்யந்தமேதி॥17॥

ச-பா:-அ-கை :—तं···भूय:— தம்...பூய: — என்ன (யமன் பேசினான்) எனின், சிஷ்யனுடைய யோக்கியதையைக் 57 கண்டு சந்தோஷமடைந்த பெரும்புத்தியுள்ள 58 யமன் பிரீதிநிமித்தமாக மறுபடியும் நான்காவது[59] வரத்தை இப்போது உனக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று நசிகேதசைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

तव···अग्नि: தவ...அக்நி: :—என்னால் சொல்லப்படும் அக்கினி உன்னுடைய பெயராலேயே (அதாவது நாசிகேதாக்கினி என்கிற பெயரால்) விளங்கட்டும்.

सृङ्कां···गृहाण ஸ்ருங்காம்...க்ருஹாண — மேலும்[60], சப்தத்துடன் கூடியும், இரத்தினமயமாயும், விசித்திரமாயு 61 மிருக்கிற இந்த[62] மாலையை ஸ்வீகரி; அல்லது நல்லதான 63 கர்மமார்க்கத்தை ஸ்வீகரி. கர்மஞானம் 64 அநேக பலன்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதால் அங்கீகரி என்பது கருத்து. ॥ 16 ॥

57. சொன்ன விஷயத்தை சொன்னபடி கிரகித்த சாமர்த்தியம்

58. தான் சொன்னதை கிரகித்துவிட்டானே என்பது லோப புத்தி. அப்படிப்பட்ட புத்தியில்லாதவன் பெரும் புத்தியுள்ளவன்.

59. தகப்பனாருடைய சந்தோஷம்; அக்கினிவித்தை; ஆத்மவித்தை; இவைகளைத்தவிர நான்காவது

60. இது மட்டுமல்ல; நசிகேதசுக்கு ஆசை யுண்டாகும்படியான வேறு ஒன்றையும் கொடுக்கிறேன்.

61. நீலமுதலிய அநேக வர்ணங்களான விசித்திரமான

62. பிரத்தியக்ஷமாய் எதிரிலிருக்கிற

63. தூமமார்க்கம், அர்ச்சிராதி மார்க்கம் இவை முதலியவைகளால் அடையக்கூடிய பலம். सृज् ஸ்ருஜ் என்னும் வினைப்பகுதியின் கதி என்னும் அர்த்தத்தால் இந்த இரண்டாவது அர்த்தம் ஏற்படுகிறது.

64. 'கர்மத்தைச் செய்யாவிட்டால் வரப்பிரதானத்தால் பலம் கிடைக்கமாட்டாதாகையால், கர்மத்தின் விசேஷ ஞானத்தை சம்பாதித்துக் கொள்.'

ச-பா:—**त्रिणाचिकेत** த்ரிணாசிகேத° = நாசிகேதாக்கினியைமூன்று தடவை அனுஷ்டித்தவன்

त्रिभि: த்ரிபி: = மூன்று பெயர்களுடன்

संधि ஸந்தி° = சம்பந்தத்தை

एत्य ஏத்ய = அடைந்து

त्रिकर्मकृत् த்ரிகர்மக்ருத் = மூன்று கர்மங்களைச் செய்கிறவன்

जन्ममृत्यू ஜந்மம்ருத்யூ = ஜனன மரணங்களை

तरति தரதி = அதிக்கிரமிக்கிறான்

ब्रह्मजज्ञं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் = ஹிரணிய கர்பனிடமிருந்து உண்டானவனையும் சர்வஞ்ஞனையும்

देवं தேவம் = ஞானாதி குணங்களால் பிரகாசிக்கிறவனையும்

ईड्यं ஈட்யம் = ஸ்தோத்திரம் செய்யத் தகுந்தவனையுமிருக்கிற அக்கினியை

विदित्वा விதித்வா = சாஸ்திரத்தால் அறிந்து

निचाय्य நிசாய்ய = ஆத்ம பாவத்தால் பார்த்து

इमां இமாம் = இந்த

शान्तिं சாந்திம் = சாந்தியை

अत्यन्तमेति அத்யந்தமேதி = அதிகமாய் அடைகிறான்

அ-கை:—மறுபடியும்[65] யமன் கர்மத்தை ஸ்துதிக்கிறான்.

त्रिणाचिकेत: த்ரிணாசிகேத: = நாசிகேதாக்கினி சயனத்தை

I - 1 - 17 வது மந்திரம்.

வி-பா:—**அ-கை:**—மறுபடியும் கர்மத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்.

त्रिणाचिकेत: ...**अयंत्रायः पवते** த்ரிணாசிகேத:...ஸ்வயம்வாவய:

I - 1 - 17 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—(கண்டார்த்தப்படி):—உன் பெயராலேயே அக்கினிவிளங்கட்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியே தானும் சொல்லிக்கொண்டு அதை அனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு இந்த மந்திரத்தில் பலனை யமன் சொல்லுகிறான். (டீகைப்படி):—**அநந்த லோகாப்திம்** என்பதினால் அக்கினியிலிருக்கிற பகவானுடைய ஞானம் அநந்தலோகப் பிராப்திக்குச சாதனமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ஞானம்தான் எப்படி உண்டாகும் என்கிற சங்கையை நிவிர்த்தித்து **அநந்த லோகாப்தி** என்னும் வாக்கியத்தால் கூறினதையே யமன் கூறுகிறான்.

त्रिनाचिकेत: த்ரிநாசிகேத: :—நசிகேதஸ: + அயம் = நாசி கே

65. பிரீதியின் பேரில் அதிகமான வரத்தைக் கொடுத்ததின் பிறகு அந்த அக்கினிஞானபலத்தின் பலத்தைச்சொல்லி அதை மறுபடியும் ஸ்துதிக்கிறார்.

ச-பா:—மூன்றுதடவை அனுஷ்டித்தவன் - (அல்லது அக்கினியை அறிந்து, அத்தியயனம் செய்து, அதை அனுஷ்டித்தவன்)

त्रिभिरेत्यसन्धिं த்ரிபிரேத்யஸம்திம் = (1) மாதா, பிதா, குரு, இவர்களுடன் சம்பந்தத்தை [66] அடைந்து-சுருதிப் பிரமாணம்:—

यथामातृमान् पितृमान् आचार्यवान्

ब्रूया त्तथातच्छैलिनोब्रवीत्

யதா மாத்ருமாந் பித்ருமாந் ஆசார்யவாந்

ப்ரூயாத் ததாதச்சைலிநோப்ரவீத்

முதலிய வசனங்கள் அல்லது,

வவதே என்பது முதல் (யஜுர்வேகடம் 2-வது அத்தியாயம் 7—8—9) மூன்று அனுவாகங்களை அத்தியயனம் செய்கிறவன்

त्रिकर्मकृत् த்ரிகர்மக்ருத் = யாகம், அத்தியயனம், தானம், இம்மூன்று கர்மங்களைச் செய்கிறவன் அல்லது பாகயஞ்ஞம், ஹவிர்யஞ்ஞம், சோமயஞ்ஞம் என்னும் மூன்று யஞ்ஞங்களைச் செய்கிறவன்

त्रिभिः த்ரிபி: = மூன்று தடவை அனுஷ்டிக்கப்பட்ட அக்கினியால்

संन्धिं ஸம்திம் = பரமாத்ம உபாசனத்தோடு சேர்க்கையை

एत्य ஏத்ய = அடைந்து

து-பா:—தஸ: என்று வரவேண்டிய இடத்தில் நாசிகேத: என்பது சாந்தஸம் त्रयः + नाचिकेताः + यस्य + असौ = त्रिनाचिकेतः— अथवा — त्रिशः + चितः + नाचिकेताग्निः + येन सः = त्रिनाचिकेतः -- த்ரய: + நாசிகேதா: + யஸ்ய + அஸௌ = த்ரிநாசிகேத: — அல்லது— த்ரிஶ:+சித: + நாசிகேதாக்நி: + யேநஸ: = த்ரிநாசிகேத:— அதாவது நாசிகேதாக்கினி சயனத்தை மூன்று தடவை அனுஷ்டித்த புருஷன்.

त्रिभिः த்ரிபி: = மூன்று, ரிக், யஜுஸ், சாம என்கிற வேதங்களுடன்.

संन्धिं ஸம்திம் = சம்பந்தத்தை

एत्य ஏத்ய = அடைந்து எவன் இருக்கிருனே - அதாவது மூன்று வேதங்களுக்கு விரோதமன்றியில் எவனிருக்கிருனே, அதாவது, மூன்று வேதங்களிற் சொல்லியபடி பகவானுடைய தத்துவம் முதலியவைகளை எவன் அறிந்திருக்கிருனே (வேத விருத்தமானுல் வேதசம்பந்தம் கிடைக்கமாட்டாது என்பதுகருத்து).

66. உபநயனம் வரையில் தாயாருடையவும், வேதாத்தியயனம் வரையில் தகப்பனர் குரு இவர்களுடையவும் சிக்ஷையிலிருந்து.

ச-பா:-(2)வேதம்ஸ்மிருதி, சிஷ்டபுருஷன், இவர்களுடைய ஆஞ்ஞைக் குட்பட்டு, அல்லது,

(3) பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், வேத சாஸ்திரம், இம்மூன்று பிரமாணங்களுக்கு உட்பட்டு (அதாவது இவைகளால் எல்லாவற்றையும் நன்ருய் தெரிந்து கொண்டு. இவைகளினின்றும் தர்மஞானமுண்டாவது பிரத்தியக்ஷம்

त्रिकर्मकृत् ...मृत्यू த்ரிகர்மக்ருத்...ம்ருத்யூ = ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலியயாகம், அத்தியயனம், தானம், இவைகளை அனுஷ்டிக்கிறவன், ஜன்ம மரணங்களை அதிக்கிரமிக்கிருன்.

வி-பா—जन्ममृत्यूतरति ஜந்மம்ருத்யூதரதி = ஜனனமரணங்களைத் தாண்டுகிருன், அதாவது ஜனனமரணங்களற்றவனுக ஆகிருன்

करोतितद्येनपुनर्नजायते கரோதிதத்யேநபுநர்நஜாயதே = (எதினுல் திரும்பி வருகிறதில்லையோ அதைச் செய்கிருன்) என்கிற வாக்கியத்திற் சொல்லிய அர்த்தமே இவ்விடத்திற் சொல்

து-பா:— त्रिभिः एत्यसंधि த்ரிபிः ஏத்யஸந்திம் என்பதை முந்தினபதத்துடனும் பிந்தின பதத்துடனும் அன்வயித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

மாதா பிதா குரு இவர்களின் அனுஜ்ஞையை மீருமல் என்று அர்த்தம் செய்வது பொருந்தாது. ஏனெனின் இதுவும் கர்மமாத்திரமாயிருப்பதால் ஜனனமரணங்களைத்தாண்ட சாக்ஷாத் சாதகமாகமாட்டாது.

त्रिकर्मकृत् த்ரிகர்மக்ருத் = யஞ்ஞம், தானம், தபஸ், இவைகளைச் செய்கிறவன் - யஞ்ஞம், அத்தியயனம், தானம் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனின் பகவத்கீதை (XVIII-5) யில் यज्ञदानतपः कर्मनत्याज्यं कार्यमेवतत् யஜ்ஞதாநதப:கர்ம நத்யாஜ்யம் கார்யமேவதத் (யஞ்ஞம், தானம், தபஸ் தள்ளத்தக்கவைகளல்ல, செய்யத்தக்கவைகள் என்று) சொல்லி யிருப்பதால் யஞ்ஞம், தானம், தபஸ், இம்மூன்றையே இவ்விடத்தில் கிரகிக்கவேண்டியது. அத்தியயனம் தள்ளத்தக்க விஷய மல்லவே எனின், இவ்விடத்திலிருக்கும் தபஸ்சப்தம், பகவத்கீதை (XVII-14-15-16) யில்சொல்லிய சாரீரக, மானசிக, வாசிகதபஸைச் சொல்லுவதால், வாசிக தபஸில் அத்தியயனம் சேர்ந்திருக்கிறது.

जन्ममृत्यू ஜந்மம்ருத்யூ = ஜனனமரணங்களை

तरति தரதி = தாண்டுகிருன்; முக்தனுகவே அவன் ஆகிருன் என்பது கருத்து.

ச-பா:-ब्रह्मजज्ञं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் = மேலும்[67] இந்த அக்கினி ஹிரணிய கர்ப்பனிட மிருந்து உண்டானவனாயும் சர்வஞ்ஞனாயு மிருக்கிறான்.

வி-பா:— லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே இந்த அர்த்தம் **त्रयाणमेव चैवं** த்ரயாணாமேவசைவம் = என்னும் (I - 4 - 6) பிரம்மசூத்திரத்தில் வியாசரால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ब्रह्मजज्ञं इति ...त्रिभिरत्यसन्धिं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞமிதி த்ரிபிரேத்யஸந்திம் என்னும் வாக்கியத்தால் சொல்லப்பட்ட அங்கியான (பிரதானமான) பரமாத்ம உபாசனையைச் சொல்லுகிறார்.

இந்த மந்திரம் **विशेषणाच्च** விசேஷணாச்ச என்னும் (I-2-12) பிர்ம்ம சூத்திர பாஷ்யத்தில் பாஷ்யகாரரால் அடியில் வருமாறு வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ब्रह्मजज्ञः ப்ரஹ்மஜஜ்ஞ: = பிரம்மத்தினிடமிருந்து உண்டானதாலும், ஞானத்தோடு கூடியிருப்பதாலும் இந்த சப்தம் ஜீவனைக் குறிப்பிடுகிறது.

து பா:—ब्रह्मजज्ञं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் = (அ-கை) (கண்டார்த்தப்படி) நாசிகேதாக்கினியை அனுஷ்டித்தல், யஞ்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்தல், இவைகளால் மட்டும் முக்தி கிடைக்கமாட்டாது. **த்ரிபிரேத்திய சந்திம்** என்பதால் கூறப்பட்ட பகவானுடைய தத்வ ஞானமும் அவசியம் வேண்டியது என்று சொல்லுகிறார். (டீகைப்படி) வேதத்திற் சொல்லிய பகவத்ஞானம் சாக்ஷாத் மோக்ஷத்திற்கு சாதனமாக மாட்டாது. ஆனால் மனனாதிகள் மூலமாய்த்தான் இது சாதனமாகும்: மோக்ஷமும் ஜனனமரணங்களைத் தாண்டுதல் மட்டுமல்ல, ஆனால் சுகரூப மாயுமிருக்கிறது. இந்த பாவத்தால் அக்கினியிலிருக்கிற பகவானுடைய ஞானமும் மோக்ஷசாதனம் என்று வேறு விதமாய்ச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मजज्ञं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் :— **ब्रह्मण :(वेदात्) + जायते (अभिव्यज्यते)= ब्रह्मज:** ப்ரஹ்மண: (வேதாத்) + ஜாயதே (அபிவ்யஜ்யதே) = ப்ரஹ்மஜ: **सर्वंजानातीतिज्ञः** ஸர்வம்ஜாநாதீதிஜ்ஞ:, **ब्रह्मजश्चासौज्ञश्च = ब्रह्मजज्ञः** ப்ரஹ்மஜச்சாஸௌஜ்ஞச்ச = ப்ரஹ்மஜஜ்ஞ: அதாவது வேதத்தால் வியக்தமாய் அறியப்படுகிறவனாயும், சர்வத்தையும் அறிகிறவனாயுமிருக்கிற ஹரி, இந்த பதத்திற்கு **ब्रह्मण: (हिरण्यगर्भात्) जायते** ப்ரஹ்மண: (ஹிரண்யகர்ப்பாத்) ஜாயதே = அதாவது ஹிரணிய கர்ப்பனிடமிருந்து உண்டானவன் என்று சிலர் அர்த்தம் செய்வது அடியிற் கண்ட

67. வேறு பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

ச-பா:—देवमीड्यं தேவமீட்யம் = பிரகாச ஸ்வரூப முடையவனையும் அதாவது ஞானமுதலிய குணங்களை யுடையவனையும் ஸ்துதிக்கத் தகுந்தவனையு மிருக்கிறான்.

विदित्वा निचाय्य விதித்வா நிசாய்ய = இப்படிப்பட்டவனை சாஸ்திரத்தால் தன் ஸ்வரூபமாக 68 அறிந்து.

इमां...एति இமாம்...ஏதி = தன் புத்திக்கு பிரத்தியக்ஷமான 69

வி-பா:—तं देवं ईड्यं विदित्वा தம் தேவம் ஈட்யம் விதித்வா:—உபாசகனை ஜீவாத்மாவை பரமாத்மகனாக (பிரம்மத்தை அந்தர்யாமியாக உடையவனாக) அறிந்து.

தேவசப்தம் பரமாத்மாவைக் கூறுகிறபடியாலும், ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் ஐக்கியம் சம்பவிக்காததாலும் இவ்விடத்திலிருக்கும் தேவசப்தம் பரமாத்மகம் என்று அர்த்தம் என்பது பாஷ்யத்தின் கருத்து.

निचाय्य நிசாய்ய :—பிரம்மத்தை அந்தர்யாமியாக உடைய தன் ஆத்மாவின் சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்து

इमां = त्रिकर्मकृत्तरति இமாம் = த்ரிகர்மக்ருத்தரதி என்னும்

து-பா:—ब्रह्मेतिवेदेउद्दिष्टः तस्माद्व्यक्तोयतोहरिः।
ब्रह्मजस्तेनकथितस्सएवज्ञोखिलज्ञतः॥ (इतिनामनिरुक्ते)
ப்ரஹ்மேதிவேதேஉத்திஷ்டஸ்தஸ்மாத்வ்யக்தோயதோஹரி:।
ப்ரஹ்மஜ்ஞஸ்தேநகதிதஸ்ஸஏவஜ்ஞோஅகிலஜ்ஞத:॥
(இதி நாமநிருக்தே)

புராணப் பிரமாண வசனத்திற்கு விருத்தமாகையால் பொருந்தாதெனத் தெரியவரும். ஆகையால் வேதத்தால் வியக்தமாய் அறியக்கூடியவனையும் சர்வஜ்ஞனையும்

देवं தேவம் = கிரீடை முதலிய குணங்களுடன் கூடினவனையும்

ईड्यं ஈட்யம் = பிரம்மா முதலானவர்களால் ஸ்துதிக்கத் தகுந்தவனையுமிருக்கிற ஹரியை

निचाय्य நிசாய்ய = விசாரித்து

विदित्वा விதித்வா = சாக்ஷாத்காரமாக்கி

इमां இமாம் = வேதம் முதலியவைகளிற் சொல்லிய

68. அக்கினி சயனத்துக்கு வேண்டிய இஷ்டகைகள் 720. காலமேயும் சாயந்திரமும் ஒரு சம்வத்சரம் அனுஷ்டிக்கப்படும் அக்கினி ஹோத்திரங்கள் 720. இந்த இஷ்டகைகளுக்குச் சதிர்சமான அக்கினிஹோத்திரங்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் அக்கினியே நான் என்று தியானித்து

69. தான் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய உபாசனையால் சாக்ஷாத்தாய் உண்டாகக் கூடிய

ச-பா:—உபரதியை விசேஷமாய் அடைகிறான் - விராட் பலத்தை ஞான70கர்மங்களால் 71 அடைகிறான் என்பது கருத்து. ॥ 17 ॥

வி-பா:—முன் மந்திரத்திற்சொல்லியிருக்கிற சம்சாரத்தின்

शान्ति ஶாந்திம் = சாந்தியை

एति ஏதி = அடைகிறான். ॥ 17 ॥

I-1-18- (a) மந்திரம்.

यो वाप्येतां ब्रह्मजज्ञात्मभूतां चितिं विदित्वाचिनुते नाचिकेतम् । सएव भूत्वा ब्रह्मजज्ञात्मभूतः करोति तद्येनपुनर्नजायते ॥ 18 a ॥

யோவாப்யேதாம் ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாத்மபூதாம் சிதிம் விதித்வாசி நுதே நாசிகேதம் । ஸ ஏவஸ்பூத்வா ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாத்மபூத: கரோதி தத்யேந புநர்நஜாயதே ॥ 18 a ॥

यः ய: = எவன்

एतां ஏதாம் = இந்த

चितिं சிதிம் = அக்கினி சிதியை

ब्रह्मजज्ञात्मभूतां ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாத்மபூதாம் = பிரம்மத்தை அந்தர்யாமியாக உடைய தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக

विदित्वा விதித்வா = தியானம் செய்து

नाचिकेतं நாசிகேதம் = நாசிகேதாக்கினி சயனத்தைச் செய்கிறானோ

सः एव ஸ: ஏவ = அவனே

ब्रह्मजज्ञात्मभूतः भूत्वा ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாத்மபூத: பூத்வா = பிரம்மத்தை அந்தர்யாமியாக உடைய தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைத் தியானம் செய்துகொண்டு

करोति...जायते கரோதி...ஜாயதே :—பிரகிருதி மண்டலத்தில் மறுபடியும் ஜனிக்காமலிருப்பதற்குக் காரணமான பதவது

து-பா:—शान्ति ஶாந்திம் = முன் சொன்ன ஜனனமரணங்களைத் தாண்டுதலாகிய, அல்லது இனி சொல்லப்போகிற சுகரூபமான சாந்தியை, மோக்ஷத்தை

अत्यन्त அத்யந்தம் = உள்ளபடி, அல்லது அத்தியந்த சாந்தியை அதாவது அத்தியந்த சுகரூப மோக்ஷத்தை

एति ஏதி = அடைகிறான். பிரமாணவாக்கியம்

तं ज्ञात्वा मुच्यतेध्रुवं ॥ इतिगतिसारे ॥

தம்ஜ்ஞாத்வா முச்யதே த்ருவம் ॥ இதி கதிஸாரே ॥

70. உபாசனை
71. சயனகர்மம்

1 - 1 - 18 - வது மந்திரம்.

त्रिणाचिकेतस्त्रयमेतद्विदित्वा य एवंविद्वांश्चिनुते नाचिकेतम् ।
समृत्युपाशान्पुरतः प्रणोद्य शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥ 18 ॥

த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரயமேதத்விதித்வா ய ஏவம்வித்வாம்ஶ்சிநுதே நாசிகேதம்। ஸம்ருத்யுபாஶாந்புரத: ப்ரணோத்ய ஶோகாதிகோ மோததே ஸ்வர்கலோகே ॥ 18 ॥

ச-பா:—**त्रिणाचिकेतः** த்ரிணாசிகேத:=முன்சொல்லப்பட்ட திரு ணாசி கேதபுருஷன்

एतत् ஏதத்=இந்த

त्रयं த்ரயம்=மூன்றையும் (15 - வது மந்திரத்தில் சொல்லிய கற்களின் ஸ்வரூபம், அவைகளின் சங்கியை, ஆவைகளில் அக்கினி தரிக்கும் விதம்)

வி-பா:—பாசனையைச் செய்கிறான். ஆனதால் தன்னுடைய ஆத்மாவை பகவதந்தர்யாமி என்று நினைத்துக்கொண்டே அக்கினிசயனம் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. ஏனெனின், **त्रिभिरेत्यसन्धि त्रिकर्मकृत् तरतिजन्ममृत्यू** த்ரிபிரேத்யஸந்திம் த்ரிகர்மக்ருத் தரதிஜந்மம்ருத்யூ என்னும் பூர்வமந்திரத்தில், இவ்விடத்திற் சொல்லிய அக்கினிசயனம், பகவதுபாசனத்தின் வழியாய் மோக்ஷசாதனம் என்று சொல்லியிருக்கிறதென்பது கருத்து.

இந்த மந்திரம் சில புஸ்தகங்களிலில்லை. சிலர் வியாக்கியானம் செய்யவில்லை. ஆயினும் ரொம்பபிராமாணிகர்களான வியாசர் முதலானவர்களால் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இந்த மந்திரம் நூதனமென்று நினைக்கக்கூடாது.

I - 1 - 18 - வது மந்திரம்.

त्रिणाचिकेतः த்ரிணாசிகேத: = முன்சொன்னபடியே அர்த்தம்

त्रयमेतद्विदित्वा ...ब्रह्मजज्ञंदेवमीड्यं த்ரயமேதத்விதித்வா...ப்ரஹ்மஜ

1 - 1 - 18 வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—சொன்ன அர்த்தத்தையே மறுபடியும் விவரிக்கிறார்.

यः ய:=எந்த

विद्वान् வித்வாந்=பிரம்மஞானி

त्रिनाचिकेतः த்ரிநாசிகேத: = மூன்று தடவை நாசிகேதாக்கினியை அனுஷ்டித்தவனாய்

एतत् ஏதத் = இந்த

त्रयं த்ரயம் = மூன்றை, 15 - வது மந்திரத்திற் சொல்லிய

ச-பா:-विदित्वा விதித்வா=தெரிந்துகொண்டு

एवं ஏவம்=இந்தபிரகாரம் ஆத்மாவாக

विद्वान् வித்வாநு=அக்கினியை அறிந்தவனாய்

यः ய:=எவன்

नाचिकेतं நாசிகேதம்=நாசிகேதாக்னி விஷயமான தியானத்தை

चिनुते சிநுதே=செய்கிறானோ

सः ஸ:=அவன்

मृत्युपाशान् ம்ருத்யுபாசாநு=அதர்மம், அஞ்ஞானம், ராகம், துவேஷம் முதலிய மிருத்தியுபாசங்களை

पुरतः புரத:=முதலில் சரீரம் விழும்முன்னமேயே

வி-பா:—ஜ்யோதிஷ்வரூபம் என்னும் மந்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட பிரம்மஸ்வரூபத்தையும் அதை அந்தர்யாமியாயுடைய தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், त्रिभिरेत्यसन्धि த்ரிபிரேத்யஸந்தி: என்னும் வாக்கியத்தால் கூறப்பட்ட அக்கினி ஸ்வரூபத்தையும் विदित्वा விதித்வா குரு உபதேசத்தாலாவது சாஸ்திரத்தாலாவது அறிந்து

यः...नाचिकेतसं ய:...நாசிகேதஸம்:—மேற்சொன்ன அர்த்தத்திரயத்தின் அனுசந்தானத்தோடு எவன் நாசிகேதாக்கினி சயனத்தைச் செய்கிறானோ

सः ஸ: = அவன்

मृत्यपाशान् ம்ருத்யுபாசாநு = இராகத்துவேஷம் முதலியவைகளை

पुरतः புரத: = சரீரவியோகத்துக்கு முன்னமேயே

து-பா:—விஷ்ணுரூப இஷ்டகா தேவதை, இஷ்டகா சங்கியை, இஷ்டகா பரிமாணம், ஆக இம்மூன்றையும்

विदित्वा விதித்வா = அறிந்து

एवं ஏவம் = இந்தப்படி ஞானத்தை அடைந்து

नाचिकेतं நாசிகேதம் = நாசிகேதாக்கினி விஷயமாய்

चिनुते சிநுதே = பரந்து, ஆமை, முதலிய ஆகாரமாக இஷ்டகைகளால் வேதியை (மேடு, திண்ணை) சித்தம் செய்கிறானோ

सः ஸ: = அவன்

पुरतः புரத: = தனக்கு முன் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற

मृत्युपाशान् ம்ருத்யுபாசாநு = யமபாசங்களை

ச-பா:—प्रणोद्य ப்ரணோத்ய = விட்டு

शोकातिग: ஶோகாதிக: = மானசிகதுக்கரஹிதனாய்

स्वर्गलोके ஸ்வர்க்லோகே = ஸ்வர்க்கலோகத்தில்

मोदते மோததே = சுகத்தை அடைகிறான்

அ - கை:—இப்போது அக்கினிஞானம், சயனயாகபலன், பிரகிருதபிரசங்கம், இவைகளை யமன் உபசங்காரம் செய்கிறான்.

त्रिणाचिकेत:...नाचिकेतं த்ரிணாசிகேத:...நாசிகேதம் :— சயனயாகத்திற்கு வேண்டிய கற்களின் ஸ்வரூபம், அவைகளின் சங்கியை, அவைகளில் அக்கினியை தரிக்கும்விதம், இம்மூன்றையும் அறிந்து அந்த அக்கினியே தான் என்று தெரிந்துகொண்டு நாசிகேதாக்கினி 72 யஞ்ஞத்தை முடித்தவன் 73

स:...लोके ஸ:...லோகே :— அதர்மம், அஞ்ஞானம், ராகம், துவேஷம் முதலிய மரணபாசங்களை இந்த சரீரம் விழுந்துபோவதற்குமுன்னமேயே விட்டவனாய், விராட்டாகிய அக்கினியைதான் என்று தெரிந்துகொண்டதினால் விராட்டிற் சம்பந்தமுள்ள ஸ்வர்க்கலோகத்தில் சந்தோஷிக்கிறான். ॥ 8 I ॥

வி-பா:—प्रणोद्य ப்ரணோத்ய = தள்ளி, ஜீவிக்கும்போதே இவைகளற்றவனாயிருந்து

शोकातिग:...लोके ஶோகாதிக:...லோகே :— 12 - வது மந்திரத்தில் சொல்லியபடியே அர்த்தம். ॥ 18 ॥

து-பா:—प्रणोद्य ப்ரணோத்ய = திரஸ்கரித்து

शोकातिग: ஶோகாதிக: = சோகத்தைத் தாண்டினவனாய்

स्वर्गलोके ஸ்வர்கலோகே = விஷ்ணு லோகத்தில்

मोदते மோததே = சுகத்தை அனுபவிக்கிறான். (இது கண்டார்த்தப்படி அர்த்தம். டீகாக்காரருடைய அன்வயம் எப்படி எனின்)

அ-கை :—அக்கினியிலிருக்கிற பகவத் ஞானம்மட்டும் மோக்ஷசாதனமன்று. ஆனால் இஷ்டகாதிகளுடன் கூடின இஷ்டகா தேவதாஞானமும் வேண்டியது என்கிறார்.

त्रिणाचिकेत: त्रयमेतत् विदित्वा த்ரிணாசிகேத: த்ரயமேதத் விதித்வா என்கிற பதங்களை முந்தின மந்திரத்திலுள்ள शान्तिमत्यन्तमेति ஶாந்திமத்யந்தமேதி என்கிற பதங்களுடன் சேர்த்து அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

72. அக்கினி சப்தத்தால் அக்கினி விஷயகத்தியானம் கூறப்படுகிறது
73. பிரயத்தினமாக தியானம் செய்கிறவன்

து-பா:—சொன்னபடி அறிந்து கர்மத்தைச் செய்கிறவன் யோக்கியனுனல் சாயுஜ்ஜிய பலத்தை அடைகிருன் என்று **य एवं** யஏவம் என்பதினல் சொல்லுகிருர்.

यः யঃ = எந்த அதிகாரி

एवं ஏவம்=மேற் சொல்லியபடி அக்கினியிலிருக்கிற விஷ்ணுவை

विद्वान् வித்வாந் = அறிந்து

नाचिकेतं நாசிகேதம் = நாசி கேதாக்கினியை

त्रिनुते த்ரிநுதே = மூன்று தடவை அனுஷ்டிக்கிருனே

सः ஸঃ = அவன்

पुरतः புரதঃ = முதலில்

मृत्युपाशान् ம்ருத்யுபாசாந் = சம்சாரத்தை

प्रणोद्य ப்ரணோத்ய = நிரசனம் செய்து

शोकातिगः சோகாதிகঃ = சோகத்தைத் தாண்டினவனுய்

स्वर्गलोके ஸ்வர்கலோகே = ஆநந்தஞான பிரகாசாத்மகமான விஷ்ணு வினிடத்தில் பிரவேசித்தவனுய்

मोदते மோததே = சந்தோஷப்படுகிருன். பிரசித்த ஸ்வர்க்க லோகத்தில் சந்தோஷித்த பிறகு விஷ்ணு லோகமாகிற ஸ்வர்க்க லோகத்தில் சந்தோஷிக்கிருன். மோக்ஷத்தை அடைவதாகச் சொல்லியிருப்பதால் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு பிரசித்த ஸ்வர்க்க லோகம் அர்த்தமன்று.

ஸ்வர்க்க சாதன அக்கினி என்பதற்கு அந்த அக்கினியி லிருக்கிற பகவான் என்பதாய் புராண வசனத்தால் அர்த்தம் செய்யப்பட்டது. இந்த உபநிஷத்தின் அடியிற்கண்ட யுக்திகளா லும் அப்படியே தெரியவருகிறது.

மேலும், இந்தப் பிரகரணம் விஷ்ணு பரமாய் இருந்தாலும் பிரசித்தமான அக்கினி பரமாயும் ஏன் இருக்கக்கூடாது. இரண்டு பக்ஷங்களிலும் பாதகம் ஒன்றும் தோன்றவில்லை. சகல சப்தங் களும் பகவத் வாசகங்களானதாலும், அக்கினி சப்தமும் பகவா னையே குறிப்பிட்டாலும், ஸமாகர்ஷ நியாயத்தால் பகவானுக்குச் சொன்னதை அக்கினிக்கும் ஏன் அங்கீகாரம் செய்யக்கூடாது. இவ்விரண்டிற்கும் உத்தரம் அடியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

लोकादिः லோகாதிঃ உலகங்களுக்கு ஆதியாயிருத்தல், **गुहानिहितत्वं** குஹாநிஹிதத்வம் ஹிருதய குஹையிலிருப்பு, ஜன்ம மரண ங்கள் முதலியவைகளைத் தாண்டுதலாகிய மோக்ஷத்திற்குக் காரண

து-பா:-மான ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருத்தல், प्रतिष्ठा, ப்ரதிஷ்டா, ब्रह्मजज्ञः ப்ரஹ்மஜஜ்ஞ: अनन्तलोकाप्तिः அநந்தலோகாப்தி: முதலிய விசேஷணங்கள் பகவானுக்கே பொருந்தும். அக்கினி சப்தம் பகவத்வாசகமாயும் பிரசித்தாக்கினி வாசகமாயு மிருந்தாலும், பிரசித்தாக்கினிக்கு லோகாதி: முதலிய விசேஷணங்கள் பொருந்தாவாகையால், அக்கினி சப்தத்தால் பகவான் என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும் மேலும் कामस्याप्तिं जगतःप्रतिष्ठां क्रतोरनन्त्यमभयस्यपारं । स्तोममहदुरुगायंप्रतिष्ठां दृष्ट्वा காமஸ்யாப்திம் ஜகத: ப்ரதிஷ்டாம் க்ரதோரநந்த்யம் அபயஸ்யபாரம் । ஸ்தோமமஹதுருகாயம் ப்ரதிஷ்டாம் த்ருஷ்ட்வா என்கிற மேல்மந்திரத்தில் अनन्तलोकाप्तिमथोप्रतिष्ठां அநந்தலோகாப்திமதோப்ரதிஷ்டாம் முதலிய இப்போது சொன்னவைகளே சொல்லப்படுகின்றன.

जगतःप्रतिष्ठां ஜகத:ப்ரதிஷ்டாம் என்பதால் अथोप्रतिष्ठां அதோப்ரதிஷ்டாம் என்பதும், क्रतोरनन्त्यं க்ரதோரநந்த்யம் என்பதால் अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் என்பதும், अभयस्यपारं அபயஸ்யபாரம் என்பதால் तरतिजन्ममृत्यूशान्तिमत्यन्तमेति தரதிஜந்மம்ருத்யூ சாந்திமத்யந்தமேதி என்பதும், स्तोममहत् ஸ்தோமமஹத் என்பதால் ब्रह्मज ப்ரஹ்மஜ என்பதும், प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் என்பதால் मोदतेस्वर्गलोके மோததே ஸ்வர்கலோகே என்பதும் கூறப்படுகின்றன. அவ்விடத்தில் சொல்லிய उरुगाय உருகாய விசேஷணங்களும் இவ்விடத்திற் சொல்லிய अनन्तलोकाप्ति அநந்தலோகாப்தி முதலிய விசேஷணங்களும் பகவானுக்கேப் பொருந்தும், அக்கினிக்குப் பொருந்தாவாம்.

जगतः प्रतिष्ठां ஜகத:ப்ரதிஷ்டாம் முதலியவை उरुगाय உருகாய விசேஷணங்களாயினும் பகவானுடைய விசேஷணங்கள் என்று எப்படிச் சொல்லலாம் எனின், त्वंविष्णुरुरुगायोनमस्यः த்வம்விஷ்ணுருருகாயோ நமஸ்ய: என்கிற சுருதிவசனத்தாலும், श्रीर्यत्ररूपिण्युरुगायपादयोः करोतिमानं वहुधाविभूतिभिः ஸ்ரீர்யத்ரரூபிண்யுருகாயபாதயோ: கரோதிமாநம் பஹுதாவிபூதிபி: என்கிற பாகவத வசனத்தாலும், இன்னும் சில வசனங்களாலும் उरुगाय உருகாய சப்தம் பகவானுக்கே உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதால், சகல விசேஷணங்களும் பகவானுக்கே பொருந்தும்-

गुहानिहितत्वं குஹாநிஹிதத்வம் என்கிற விசேஷணம் பகவானுக்கே பொருந்தும் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் ஜாடராக்கினி ரூபமாய் அக்கினியும் குஹையிலிருப்பதாய் அக்கினிக்கும் இந்த

து-பா:—விசேஷணம் பொருந்தும். அக்கினியும் தேவதையான தால் சரீரத்துடன் கூடியிருக்கிறான். ஆகையால் அக்கினி ஹிருதய குஹையி லிருக்கக்கூடும். இது பொருந்தாது. ஏனெனின், योवेदनिहितंगुहायां யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம் முதலிய சுருதிகளில் ஹிருதயத்தில் பகவான் இருக்கிறதாகவே சொல்லியிருக்கிறது. ஜீவனும் ஹிருதயத்தி லிருப்பதாக சொல்லப்பட்டாலும், பகவானுக்கே இந்த விசேஷணம் விசேஷமாய்ப் பிரசித்தம். சரிதான் அக்கினியும் குஹையிலிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறதே? ஆயினும் சுருதி முதலியவைகளில் பகவானுக்கே விசேஷமாய் இந்த விசேஷணம்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசேஷப்பிரசித்தியையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. मैथिलः மைதிலঃ என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் மிதிலா தேசத்திலிருக்கிறவன் என்று ஒருவனும் அறிகிறதில்லை; ஆனால் மிதிலா தேசத்தின் அதிபதி என்றே அறிகிறார்கள். இவ்விதமாக இந்த விசேஷணங்களால் பகவானே அறியத்தக்கவன்.

மேலும் अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் முதலிய விசேஷணங்கள் அக்கினிக்குப் பொருந்தா. பகவத் ஞானமன்றியில் அக்கினி ஞானத்தால் மட்டும் அநந்த லோகம் கிடைக்கமாட்டாது. பகவத் ஞானமன்றியில் அக்கினி ஞானத்துடன் யஞ்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்வதால் அநந்தலோகம் கிடைக்கட்டுமே எனின் तद्वा एतदक्षरं தத்வா ஏதத³க்ஷரம் முதலிய (பிரஹ III-1-8) சுருதி வசனத்தால் பகவத் ஞானமில்லாத அஞ்ஞானிகளுக்கு ஹோமம் முதலியயாவும் முடிவுள்ள பலத்தையே கொடுக்கும்என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக்ஷேபம்: அக்கினி ஞானத்தால் மட்டும் அநந்த லோகம் கிடைக்கும். ஏனெனின் மோக்ஷம் கிடைக்காவிட்டாலும் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கும். இதுவும் அநந்தம்தான். ஏனெனின் வெகுகாலமிருக்கிறபடியால் வியவஹாரம் அப்படியே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உத்தரம்:—अनन्तलोक அநந்தலோக சப்தத்துக்கு மோக்ஷம் முக்கியார்த்தம்; ஸ்வர்க்கம் அமுக்கியார்த்தம். முக்கியார்த்தத்துக்கும் பாதகம் இல்லாத பக்ஷத்தில் அமுக்கியார்த்தம் சித்திக்கமாட்டாது. அப்படியே அநந்தலோக சப்தத்துக்கு மோக்ஷம் முக்கியார்த்த மாயினும், அதற்கும் அக்கினி ஞானம் பரம்பரையாய் சாதக மாகலாமே எனின், நேரான சாதகம் என்று சொல்லுவது முக்கியமானதால் பரம்பரா சாதகமா யிருக்கிறது என்று

I - 1 - 19 - வது மந்திரம்.

ச-பா:-एषतऽग्निर्नचिकेत: स्वर्ग्योयमवृणीथाद्वितियेनवरेण ।
एतमग्नितवैव प्रवक्ष्यंति जनासस्तृतीयंवरं नचिकेतोवृणीष्व ॥19॥

ஏஷதே(அ)க்நிர்நசிகேத: ஸ்வர்க்யோயமவ்ருணீதா த்வீதீயேந வரேண । ஏதமக்நிம்தவைவப்ரவக்ஷ்யந்திஜநாஸஸ்த்ருதீயம்வரம் நசிகேதோவ்ருணீஷ்வ ॥ 19 ॥

ச-பா:-हेनचिकेत: ஹேநசிகேத: = ஓ நசிகேதசா,

द्वितीयेन த்விதீயேந = இரண்டாவது

वरेण வரேண = வரத்தால்

यं யம் = எந்த அக்கினி வரத்தை

अवृणीथा: அவ்ருணீதா: = வரித்தாயோ

I - 1 - 19 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-एष: ஏஷ:...—ஸ்வர்க்கலோக சாதகமான இந்த அக்கினிஉனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது.

यम् யம் ...वरेण வரேண... :—ஸ்பஷ்டம். மேலும்

து-பா:-சொல்லுவதும் அமுக்கிய விஷயம். முக்கிய சாக்ஷாத் சாதனமே அங்கீகரிக்கத்தக்கது.

ஆ:—अनन्तलोकाप्ति அநந்தலோகாப்தி என்கிற விசேஷம் அக்கினிக்குப் பொருந்தாவிட்டாலும், लोकादिः லோகாதி: முதலிய விசேஷணங்கள் பொருந்தலாமே. எப்படி யெனின், முதல் சரீரம் தரித்தவனானதால் लोकादिः லோகாதி: ஜகத்துக்கு ஆசிரயனா யிருப்பதால் प्रतिष्ठा ப்ரதிஷ்டா ஹிரணியகர்ப்பனிடமிருந்து உண்டான படியாலும் சர்வஞ்ஞனானதாலும் ब्रह्मजज्ञः ப்ரஹ்மஜஜ்ஞ: வித்வான்களுடைய புத்தியிலிருப்பதால் गुहानिहितः குஹாநிஹித: இப்படி இருக்க இந்த விசேஷணங்கள் பகவானுக்குக் தகும் என்று எப்படிச் சொல்லலாம்.

உத்தரம்:—இது சரியன்று. அக்கினிக்கு இந்த விசேஷணங்கள் முக்கியமாய் பொருந்தாவாம்.

ஆ:—எப்படியாவது பொருந்துகின்றன.

உத்தரம்:—முக்கியமாய் பொருந்தாத படியால் அங்கீகரிக்கலாகாது ॥ 18 ॥

I - 1 - 19 வது மந்திரம்.

து-பா:-அ - கை :—உபசம்ஹாரம் செய்கிறார்.

द्वितीयेनवरेण த்விதீயேநவரேண = இரண்டாவது வரத்தால்

यं யம் = எதை

ச-பா:-(स: ஸஃ = அப்படிப்பட்ட)

स्वर्ग्यः ஸ்வர்க்யஃ = சுவர்க்கப்ராப்தி சாதனமான

एष: ஏஷஃ = இந்த

अग्निः அக்நிஃ = அக்கினி வரமானது

ते தே = உனக்கு

(दत्त: தத்தஃ = என்றல் கொடுக்கப்பட்டது)

(किञ्च கிஞ்ச = மேலும்)

एतं ஏதம் = இந்த

अग्निं அக்நிம் = அக்கினியை

जनास: ஜநாஸஃ = ஜனங்கள்

तव தவ = உன்னுடைய

(नाम्ना एव நாம்நா ஏவ = பேராலேயே)

प्रवक्ष्यन्ति ப்ரவக்ஷ்யந்தி = சொல்லுகிறார்கள். இது நான் கொடுத்த நான்காவது வரம்

हेनाचिकेतः ஹேநசிகேதஃ = நாசிகேதசா

तृतीयं த்ருதீயம் = மூன்றுவது

वरं வரம் = வரத்தை

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

வி-பா:-एतं ஏதம்...:—ஜனங்கள் உன்பெயராலேயே இந்த அக்கினியைச் சொல்லப்போகிறார்கள்.

तृतीयं த்ருதீயம்...:—ஸ்பஷ்டம்

து-பா:-अवृणीथा: அவ்ருணீதாஃ = வரித்தாயோ

एष: ஏஷஃ = அந்த

स्वर्ग्यः ஸ்வர்க்யஃ = ஸ்வர்க்கசாதனமான

नाचिकेतः अग्निः நாசிகேதஃ அக்நிஃ = நாசிகேதாக்கினி

ते தே = உனக்கு

(कथित: கதிதஃ = சொல்லப்பட்டது)

एतं ஏதம் = இப்போது பிரீதியால் தான் கொடுத்த வரத்தை ஏதம் என்பதினுல் நிர்த்தாரணை செய்கிறார்.

एतं ஏதம் = இந்த

अग्निं அக்நிம் = அக்கினியை

तवएव தவவேவ = உன் சம்பந்தமான பெயராலேயே

जनास: ஜநாஸஃ = ஜநங்கள்

प्रवक्ष्यन्ति ப்ரவக்ஷ்யந்தி = சொல்லுவார்கள்

तृतीयं த்ருதீயம் : — இப்போது இரண்டாவது வரத்தையும் கொடுத்து, பிரீதிபூர்வமாய் தானுகவே கொடுத்த வரத்தை யு

ச-பா:-அ - கை :—மேற்சொன்னதை உபசம்ஹாரம் செய்கிறார்.

एषः...वरेण ஏஷ:...வரேண :— ஓ நசிகேதஸே, இரண்டாவது வரத்தால் கேட்ட ஸ்வர்க்க சாதனமான அக்கினி வரத்தை நான் உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். இது சொன்னதின் சுருக்கம்.

तव ...जनासः தவ...ஜநாஸ: = மேலும் இந்த அக்கினியை ஜனங்கள் உன்பெயராலேயே சொல்லுவார்கள். இப்படி நான்காவது வரம் கொடுத்தேன்.

तृतीयं...वृणीष्व த்ருதீயம்...வ்ருணீஷ்வ:= மூன்றாவது வரத்தைக் கேட்டுக்கொள். இதைக் கொடாதவனாயில் நான் ரிண கிரஸ்தனாகவே 74 இருப்பேன் என்பது கருத்து. ॥ 19 ॥

வி-பா:-I. ஆக்ஷேபம் :—இந்தப்பிரகாணத்திலிருக்கிற ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு மோக்ஷம் அர்த்தம் என்பதற்கு என்ன பிரமாணம் ?

II. சமாதானம் :—சர்வஞ்ஞான பாஷ்யகாரர் स्वर्ग्यं अग्निं ஸ்வர்க்யம் அக்நிம் என்னும் மந்திரத்தை (I - 1 - 13) பிரஸ்தாபித்துச் சொல்லுவதாவது :—

(1) இவ்விடத்திலுள்ள ஸவர்க்க சப்தம் பரம புருஷார்த்தமென்னும் மோக்ஷத்தைக் கூறுகின்றது. ஏனெனின், स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते ஸ்வர்கலோகா அம்ருதத்வம் பஜந்தே என்னும் வாக்கியத்தில் அவ்விடத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு ஜனன மரணங்களில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(2) மேலும், त्रिणाचिकेतः த்ரிணாசிகேத:...मृत्यू த்ரிணாசிகேத:... என்னும் பிரதிவசனத்தில் ஜன்ம மரணங்கள் அற்றும்போவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றது.

(3) மூன்றாவது வரனைக் கேட்கும்போது நசிகேதஸ் நாசத்தை அடையும் பலன்களை நிந்திக்கப் போகிறபடியால், மேற்சொன்ன நசுவரபலத்திலிச்சையில்லாத நசிகேதஸ் நாசத்தையடை

து-பா:-ஸ்திரப்படுத்தி மூன்றாவது வரத்தைக்கேள் என்று யமன் சொல்லுகிறான்.

हे नाचिकेतः ஹே நசிகேத: = ஓ நசிகேதா

तृतीयं த்ருதீயம் = மூன்றாவது

वरं வரம் = வரத்தை

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள் என்று யமன் சொன்னான் என்றபடி. ॥ 19 ॥

74. பிரார்த்திக்கப்படாமல் ஸ்வயமாகவேகேள் என்று சொல்லுவது அனுசிதமாகையால், கொடாதவனாயில் என்று சொல்லுகிறார்.

யும் ஸ்வர்க்கமென்னும் பலத்துக்குச் சாதனமானதை பிரார்த்திக்கிறுன் என்று சொல்லுவது சரியன்று.

(4) ஸ்வர்க்க சப்தம் ரொம்ப மேன்மையான சுகத்தைச் சொல்லுகிறபடியால் அளவற்ற சுகமாகிய மோக்ஷமும் ஸ்வர்க்க சப்தத்தால் சொல்லப்படலாம்.

இப்படி நேராகவும் தாற்பரியத்தாலும் பாஷ்யகாரர் சொல்லியிருப்பதால் சங்கைக்கு இடமில்லை.

III ஆக்ஷேபம் :—

1. முக்கியார்த்த விஷயத்தில் :—

* **स्वर्गलोकेनभयं किञ्चनास्ति** (I - 1 - 12)

ஸ்வர்க்கலோகே நபயம் கிஞ்சநாஸ்தி (I - 1 - 12)

शोका ஶோகா (I - 1 - 12)

सत्वमाग्निं ஸத்வமக்நிம் (I - 1 - 13)

स्वर्गलोका ஸ்வர்க்கலோகா ... (I - 1 - 13)

என்னும் இரண்டாவது வரனைக்கேட்கும் இரண்டு மந்திரங்களில் நான்கு தடவை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்க்க சப்தம் முக்கிய விர்த்தியால் மோக்ஷத்தைக் கூறுகின்றதா? அல்லது அமுக்கிய விர்த்தியால் அதை கூறுகின்றதா?

(1.) முதல் பக்ஷம் பொருந்தாது. ஏனெனின் **स्वर्गापवर्गाभ्यां, स्वर्गापवर्गयोरेकं, न स्वर्गं नापुनर्भवं, सस्वर्गस्स्यात्सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वात्** ஸ்வர்க்காபவர்க்காப்யாம், ஸ்வர்க்காபவர்க்கயோரேகம், நஸ்வர்க்கம் நாபுநர்பவம், ஸஸ்வர்க்கஸ்ஸ்யாத்ஸர்வாந்ப்ரத்யவிஶிஷ்டத்வாத் முதலியபிரயோகங்களில் மோக்ஷத்திற்கு வேருன வஸ்துவைச் சொல்லுவதாய் லோகத்திலும் வேதத்திலும் பிரசித்தமாய் விளங்கும். ஸ்வர்க்க சப்தம் மோக்ஷத்தை சொல்லமாட்டது.

(2) **ध्रुवसूर्यान्तरं यत्तुनियुतानिचतुर्दश ।**
स्वर्गलोकः सकथितो लोकसंस्थानचिन्तकैः ॥

(2) த்ருவஸூர்யாந்தரம் யத்துநியுதாநிசதுர்தஶ ।
ஸ்வர்க்கலோகஃஸகதிதோ லோகஸம்ஸ்தாநசிந்தகைஃ ॥

லோகங்களின் ஸ்தானங்களை அறிந்த பெரியோர்கள் துருவ மண்டலத்திற்கும் சூரிய மண்டலத்திற்கும் மத்தியில் 14 - நியுத (280000 - யோஜனை) முள்ள பிரதேசம் ஸ்வர்க்க லோகமென்று சொல்லுகிருர்கள். இந்த புராண வசனத்தை அனுசரித்து சூரியனுக்கும் துருவனுக்கும் மத்தியிலிருக்கும் லோக விசேஷத்தையே ஸ்வர்க்க சப்தத்தின் அர்த்த மென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டி

யது. லோகத்திலும் வேதத்திலும் மேற்சொல்லிய ஸ்தானமே ஸ்வர்க்க மென்று சொல்லப்படுகின்றது. மோக்ஷம் அப்படியல்ல ஆகையால் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கிய விர்த்தியால் மோக்ஷம் அர்த்த மென்று சொல்லக்கூடாது.

2. அமுக்யார்த்த விஷயத்தில் :— அமுக்கிய விர்த்தியால் ஸ்வர்க்க சப்தம் மோக்ஷத்தைகூறும் என்னும் பக்ஷமும் பொருந்தாது. முக்கியார்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் பாதக முண்டானால், அமுக்யார்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி பாதகமிருக்கவில்லை. எப்படி யெனின்.

(1) பிரச்ன வாக்கியத்திலிருக்கும் ஜராமரண மற்ற தன்மை அமிருதத்துவமடையும் தன்மை சுவர்க்க சப்தத்தின் முக்கியார்த்தத்துடன் பொருந்தாமையால், அந்த அர்த்தம் பாதகமாக பாவிக்கப்படுகின்றதா ?

(2) பிரதி வசனத்திலிருக்கும ஜரா மிருத்யுகாரணம் சுவர்க்க சப்தத்தின் முக்கியார்த்தத்துடன்பொருந்தாமையால்,அந்த அர்த்தம் பாதகமாக பாவிக்கப்படுகின்றதா ?

(3) அல்லது நாசத்தை அடையும் ஸ்வர்க்கத்தை, சகலவித இச்சைகளிலும் ஆசையற்ற நசிகேதஸ் பிரார்த்திகக மாட்டானாகை யால் சுவர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தம் பொருந்த மாட்டா தென்று பாவிக்கப்படுகின்றதா !

முதலாவதுக்குச் சமாதானம் :—

(a) ஸ்வர்க்க லோகத்தில் வசிக்கிறவர்களுக்கு கிழத்தன்மை, மரணம், பசி, தாகம், துக்கம், முதலியவைகளின் இல்லாமையும், அமிருதபானத்தால் மரணமடையாத தன்மையின் பிராப்தியும் புராணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுவதில் பாதகமில்லை.

(b) மேலும் **अभूतसंप्लवस्थानं अमृतत्वं हिभाष्यते** 𑌅𑌭𑍂𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌹𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 என்னும் ஸ்மிருதியில் பூதங்களின் பிரளயம் வரையில் இருக்கும் லோகம் **अमृतत्वं** 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த உபநிஷத்திலும் **अजीर्यतां अमृतानां उपेत्य** 𑌅𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 என்னும் (கட I. 1-28) வாக்கியத்தில்மிருத்யுவினிடத்திலும் **अमृत** 𑌅𑌮𑍃𑌤 சப்தம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காரணங்களால் **अमृत** 𑌅𑌮𑍃𑌤 சப்தம் மோக்ஷத்தையே குறிப்பிடவேண்டும் என்கிற அவசிய

வி-ப:—மில்லை. ஆகையால் **अमृतत्व** அம்ருதத்வ சப்தத்திற்கு மோக்ஷந் தான் அர்த்தம் என்று அனுவசியமாக வைத்துக்கொண்டு, அப்படி வைத்துக்கொண்டதை அனுசரித்து சுவர்க சப்தத்திற்கும் முக்கியார்த்தத்தைவிட்டு அமுக்கியார்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்க வேண்டியதில்லை.

மேலும் **अमृतत्व** அம்ருதத்வ சப்தத்திற்கு மோக்ஷமே அர்த்தம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சுவர்க சப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தமான லோக விசேஷத்தையே ஒப்புக்கொள்ளலாம். எப்படியெனின், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வசிப்பவர்களே பிரம்மோபாசனம் செய்து **तेब्रह्मलोकेतुपरान्तकाले** (मु III-2-6) தேப்ரஹ்மலோகேஷு பராந்தகாலே (மு III-2-6) என்கிற சுருதிப்படி மோக்ஷத்தை அடையலாம்.

மேலும் **स्वर्गलोका अमृतत्वंभजन्ते** ஸ்வர்கலோகா அம்ருதத்வம் பஜந்தே என்னும் வாக்கியத்தில் **स्वर्ग** ஸ்வர்க சப்தம் முதலிலிருக்கிறது, வஸ்துவை குறிப்பிடுகிறது, அதற்கு அன்னியமான வஸ்துவை குறிப்பிடமாட்டாது. **अमृतत्व** அம்ருதத்வ பதம் கடைசியிலிருக்கிறது, வஸ்துவின் தன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றது, ஆபேக்ஷிக அமிருதத்துவம் (ஒரு லோகத்தில் வெகுகாலவாசம்) என்று மோக்ஷத்துக்கு வேறான அர்த்தத்தைக்கூட குறிப்பிடக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் **अमृतत्व** அம்ருதத்வ சப்தம் மோக்ஷத்தைத் தான் குறிப்பிடுகிறதாக பாவித்து, அதை அனுசரித்து ஸ்வர்க சப்தத்திற்கும் முக்கியார்த்தமான லோக விசேஷத்தை விட்டு அமுக்கியார்த்தமான மோக்ஷமென்னும் அர்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்க வேண்டியதில்லை.

வஸ்துவின் தன்மையை குறிப்பிடும் சப்தத்தை அனுசரித்து வஸ்துவை குறிப்பிடும் சப்தத்தின் அர்த்தத்தை மாற்றக்கூடாதென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம்:—**देवदत्तःअभिरूपः** தேவதத்த: அபிரூப: என்னும் வாக்கியத்தில் **देवदत्तः** தேவதத்த: என்பது வஸ்துவை குறிப்பிடும் பதம். **अभिरूपः** அபிரூப: என்பது வஸ்துவின் தன்மையாகிய நல்ல அழகை குறிப்பிடும்பதம். **देवदत्तः** தேவதத்த: கொஞ்ச மழகுள்ளவனயிருக்கிறான். **यज्ञदत्तः** யஜ்ஞதத்த: நிரம்ப அழகுள்ள வனயிருக்கிறான். **देवदत्तः अभिरूपः** தேவதத்த: அபிரூப: என்கிற வாக்கியத்திற்கு தேவதத்தன் ஸ்வற்ப அழகுள்ளவனயிருக்கிறான் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமேதவிர, **अभिरूपः** அபிரூப: என்கிறபதத்தின் முக்கியார்த்தத்தையே முக்கியமாய் வைத்துக்கொண்டு, அதை அனுசரித்து வாக்கியார்த்தத்

வி-ப:—தைச் செய்யக்கூடாது. அதாவது தேவதத்தன் என்கிற பதத்திற்கு தேவதத்தன் என்கிற புருஷன் அர்த்தமல்லவென்றும் யஞ்ஞதத்தன் அர்த்தமென்றும் அர்த்தத்தைமாற்றக்கூடாது. இது போல் வஸ்துவின் தன்மையைக் குறிப்பிடும் अमृतत्व அம்ருதத்வ சப்தத்தை அனுசரித்து வஸ்துவை குறிப்பிடும் स्वर्ग ஸ்வர்க சப்தத்தின் அர்த்தத்தை மாற்றக்கூடாது.

ஆகையால் स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते ஸ்வர்கலோகா அம்ருதத்வம் பஜந்தே என்னும் பிரச்ன வாக்கியதிலுள்ள अमृतत्व அம்ருதத்வ சப்தத்தால் स्वर्ग ஸ்வர்க சப்தத்தின் முக்கியார்த்தத்தைமாற்றி மோக்ஷமென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியதில்லை.

இரண்டாவதுக்குச் சமாதானம்:—பிரதிவசன வாக்கியத்தில் ஜராமிருத்யுவைத் தாண்டல் என்னும் வசனத்தை வைத்துக்கொண்டு स्वर्ग ஸ்வர்க சப்தத்திற்கு மோக்ஷம்தான் அர்த்தம் என்பதுங் கூடாது.

त्रिणाचिकेत: त्रिभि: த்ரிணாசிகேத: த்ரிபி: என்னும் (I-1-17) மந்திரம், ஸ்வர்க்க சாதனமான அக்கினி சயனத்தை 3-தடவை செய்தால் ஜனனமரணங்களைத் தாண்டுதற்குக் காரணமாகிய பிரம்மவித்தை கிடைக்கும் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதால், ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தமான லோக விசேஷத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் பாதகமில்லை. ஆனதால் இதனுடைய அர்த்தத்தையே கூறும். करोतितद्ये नपुनर्जायते கரோதி தத்யே ந புநர் ஜாயதே என்னும் (18 a) வாக்கியமும் ஸ்வர்க்க சப்தத்தின் முக்கியார்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் பாதகப்படமாட்டாது.

3-விகற்பத்துக்குச் சமாதானம்:—நாசமற்ற மோக்ஷத்தைத் தவிர வேறுபலத்தை இச்சிக்காத நசிகேதஸ், நாசத்தை அடையும் லோக விசேஷமான ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பமாட்டான் என்னும் மூன்றுவது பக்ஷமும் கூடாது. ஸ்வர்க்கத்துக்குச் சாதனமான அக்கினியை நசிகேதஸ் கேட்டான். நசிகேதசுடைய ஹிதத்தைக் கோறும் யமன் பதில் சொல்லுகையில், நசிகேதஸ் மோக்ஷஸ்வரூபத்தை கேட்காவிட்டாலும்,

अनन्तलोकाप्तिं अतोप्रतिष्ठां (I - 1 - 14)
அநந்தலோகாப்திம் அதோ ப்ரதிஷ்டாம் (I-1-14)
त्रिणाचिकेत: ... जन्ममृत्यू (I - 1 - 17)
த்ரிணாசிகேத:—ஜந்மம்ருத்யூ (I-1-17)

வி-பா:-என்கிற வாக்கியங்களில் மோக்ஷ ஸ்வரூபத்தைப் பிரஸ்தாபித்தான். அதனால் அந்த மோக்ஷ ஸ்வரூபத்தில் நசிகேதசுக்கு இச்சை உண்டாயிற்று. अन्यंवरंनाचिकेतोवृणीष्व அந்யம்வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ (I - 1 - 21) என்னும் வாக்கியத்தில் மோக்ஷசாதனத்தை விட்டு வேறு வரத்தைக்கேள் என்று யமன் சொன்னதினால், நசிகேதசுக்கு மேற்சொன்ன மோக்ஷ இச்சை பலப்பட்டது. அக்காலத்தில் நசிகேதஸ் நாசத்தை அடையும் பலன்களை நிந்தித்ததைக் கொண்டு அதற்கு முன்னரே செய்த ஸ்வர்க்கப்பிரார்த்தனையைச் செய்திருக்கமாட்டான் என்று எப்படி சொல்லலாம்.

மேலும், श्वोभावामर्त्यस्य ஶ்வோபாவாமர்த்யஸ்ய என்னும் முதலிய இடங்களில் மனிதனுடைய போக நிந்தையே காணப்படுகின்றதே தவிர ஸ்வர்க்கநிந்தை காணப்படவில்லை. ஸ்வர்க்கசப்தம் மோக்ஷத்தைக்கூறும் பக்ஷத்தில், அது ஞானமொன்றாலேயே சாதிக்கத்தக்கதாகையால், மேற்சொன்ன அக்கினிக்கு மோக்ஷம் பிரயோசனமாகமாட்டாது. ஆகையால் உபக்கிரம உபசம்ஹாரத்துக்கு மத்தியில் அநேகந்தடவை பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு லோகவிசேஷத்தைத் தவிர வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லும்பக்ஷத்தில் சரியான வியாக்கியானம் ஏற்படமாட்டாது.

ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்குச் சரியான அர்த்தம் செய்தால் பிரதி வசனத்தில் பாதகமில்லை என்று முன்னரே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி பாதகமென்று சொன்னாலும் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு வேறு அர்த்தஞ் செய்யவேண்டியதில்லை. ஏனெனின் உபக்கிரமாதி கரணத்தில் उच्चैरृचाक्रियते உச்சைர்ருசாக்ரியதே என்னுமிடத்தில், ऋक् ருக் சப்தம் சகல வேதங்களிலுமிருக்கும் ரிக் மந்திரங்களைக் கூறினாலும், அதற்குமுன் अग्नेः ऋग्वेदः அக்னே: ருக்வேத: என்று ரிக்வேதம் அக்கினியினிடம் உண்டானதாய் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டிருப்பதால், பின் வரும் ऋचा ருசா என்னும் பதமும் ரிக்வேதத்தையே கூறுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளுவது போல், இவ்விடத்திலும் முன் ஆரம்பத்திலிருக்கும் ஸ்வர்க்க சப்தத்தை அனுசரித்து பின்வரும் பிரதிவசனத்தில் வரும் சப்தங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

विप्रतिषेधे भूयसांस्यात् सधर्मत्वं
விப்ரதிஷேதே பூயஸாம் ஸ்யாத் ஸதர்மத்வம்

வி-பா:—அதாவது சப்தங்களுக்கு விரோதார்த்தங்கள் தோன்றுமிடத்தில் அதிகமான சப்தங்களை அனுசரித்து ஸ்வற்பசப்தங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யவேண்டும் என்கிற நியாயத்தால், பிரகிருதத்தில் **अमृतत्वं** அம்ருதத்வத்தைச் சொல்லும் ஜாஸ்தியான சப்தங்களை அனுசரித்து ஸ்வர்க்கத்தைச் சொல்லும் பதங்களுக்கு முக்கியார்த்தத்தை விட்டு, மோக்ஷமென்னும் அர்த்தத்தைச் செய்யலா மெனின்.

मुख्यं वा पूर्वचोदनात् लोकवत्

முக்யம்வா பூர்வசோதநாத் லோகவத்

என்னும் சூத்திரத்தில் முடிவிலிருக்கும் தர்மத்தைச் சொல்லும் அநேக சப்தங்களைப் பார்க்கிலும், வஸ்துவைச் சொல்லும் ஆரம்பத்திலிருக்கும் சப்தம் பிரபலம் என்று சொல்லியிருப்பதால், மேற்சொன்ன ஆக்ஷேபம் சரியன்று. ஆகையால் பிரகிருதத்தில் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தமான லோகவிசேஷத்தைவிட யாதொரு காரணமுமில்லை (இனி இந்த ஆக்ஷேபங்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லப்படும்.)

IV. சமாதானம் :—

ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामोयजेत ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோயஜேத என்னுமிடத்திலுள்ள ஸ்வர்க்க சப்தம் அதிகமான சுகத்தைச் சொல்லுவதாய் ஸ்வர்க்காம அதிகரணத்தில் பூர்வமீமாம்சையில் சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் நிரம்ப அதிகமான (**निरतिशय**) நிரதிசய சுகத்தை ஸ்வர்க்க சப்தம் முக்கியமாய் கூறுவதில் பாதகமில்லை. ஏனெனின் **पार्थ** பார்த்த சப்தம் அர்ச்சுனனிடத்தில் அதிகமாய் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதுபோல், மற்றவர்களிடத்தில் ஜாஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கப்படாமல் போனாலும், அவர்களையும் **पार्थ** பார்த்த சப்தத்திற்கு முக்கியமான அர்த்தமாய் ஒப்புக்கொள்ளுவது போல், ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு சூரியனுக்கும் துருவனுக்கும் மத்தியிலுள்ள லோகவிசேஷத்தின் சுகத்தில் ஜாஸ்தியான பிரயோக மிருப்பதுபோல் மோக்ஷத்தில் இல்லாமல் போனாலும், மோக்ஷமும் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கியமான அர்த்தமென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஏனெனின் **बर्हिः आज्यादि** பர்ஹி: ஆஜ்யாதி சப்தங்களை யஞ்ஞம் செய்கிறவர்கள் சம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத தர்ப்பை, நெய் இவைகள் விஷயத்தில் உபயோகிக்காமற் போனாலும், அக்காரணத்தால் மற்றவர்களும் உபயோகிக்கக்கூடாது என்னும் நியமமில்லாதபடி

வி-பா:-யால், மற்றவர்கள் சம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத தர்ப்பை, நெய் இவைகளை बर्हिः आज्यं பஹி꞉ ஆஜ்யம் என்ற பதங்களால் கூறலாம் என்று बर्हिराज्यादि பஹிராஜ்யாதி அதிகரணத்தில் சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதால் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு மோக்ஷார்த்தத்தில் பிரயோகமில்லாம லிருப்பதைக்கொண்டு, மோக்ஷம் ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு அர்த்தமல்ல வென்று சொல்லக்கூடாது ; அர்த்தம் என்று சொல்லுவதில் பாதகமில்லை.

V. ஆக்ஷேபம் :—बर्हिः आज्यं பஹி꞉ ஆஜ்யம் இப்பதங்களை யஞ்ஞம் செய்கிறவர்கள் சம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத தர்ப்பை நெய் இவைகளுக்கு பிரயோகிக்காவிட்டாலும், மற்றவர்கள் பிரயோகிக்கிறபடியால், இந்த பதங்கள் சாதாரணமான தர்ப்பையும் நெய்யையும் கூறலாம். இவ்விடத்திலோ, ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு சூரியதுருவ மத்தியிலுள்ள லோகத்தின் சுகத்தைத்தவிர மற்ற விடத்தில் எக்காலத்திலும் பிரயோகமே யில்லாதபடியால், மேற்சொன்ன லோகவிசேஷ சுகத்தைத்தவிர வேறொன்றை அர்த்தமாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது.

VI. சமாதானம் :—மெய்யே. ஸ்வர்க்க சப்தம் மோக்ஷார்த்தத்தில் எக்காலத்திலும் பிரயோகிக்கப்படாமலிருந்தால், மோக்ஷத்தை சுவர்க்க சப்தார்த்தமாகச் சொல்லக்கூடாது.

ஆனல் மோக்ஷார்த்தத்திலும் சில இடங்களில் ஸ்வர்க்க சப்தம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

तस्यां हिरण्मयःकोशः स्वर्गोलोके ज्योतिषावृतः यो वैतां ब्रह्मणोवेद

தஸ்யாம் ஹிரண்மய꞉ கோஶ꞉ ஸ்வர்கோலோகே ஜ்யோதிஷாவ்ருத꞉ யோவைதாம் ப்ரஹ்மணோவேத

तेनधीराअपियन्ति ब्रह्मविदः स्वर्गलोकमितऊर्ध्वाविमुक्ताः

தேநதீரா அபியந்தி ப்ரஹ்மவித꞉ ஸ்வர்கலோக மித ஊர்த்வா விமுக்தா꞉

अपहतपाप्मानं अनन्तेस्वर्गेलोके ज्येयेप्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति

அபஹதபாப்மாநம் அநந்தே ஸ்வர்கேலோகே ஜ்யேயே ப்ரதிதிஷ்டதி ப்ரதிதிஷ்டதி

இவைமுதலிய அத்தியாத்ம சாஸ்திரங்களில் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களில ஸ்வர்க்க சப்தம் மோக்ஷார்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த உபநிஷத்திலும் शोकातिगोमोदते स्वर्गलोके ஶோகாதிகோ மோததே ஸ்வர்கலோகே என்னும் மந்திரத்தில், ஞானகர்மயோகத்தால் உண்டாகும் பலத்தைச்சொல்லு

வி-பா:—வதாய் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு, சூரியதுருவ மத்தியிலுள்ள லோகத்திற்கு வேறான விராட்புருஷனுடைய ஸ்தானம் அர்த்தம் என்பதாய் பூர்வபக்ஷியுங்கூட வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறான்.

ஆகையால் ஸ்வர்க்க சப்தம் மோக்ஷத்தைக் கூறலாம்.

स्वर्गापवर्गाभ्यां ஸ்வர்காபவர்காப்யாம் என்கிற இடங்களில் மோக்ஷமும் ஸ்வர்க்க சப்தார்த்தத்தில் சேர்ந்திருந்தாலும்,—இவ்விடத்தில் பிராமணர்களுக்கு அன்னம் போடவேண்டும், அந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் சன்னியாசிக்கு அன்னம் போடவேண்டும். என்னுமிடத்தில் சன்னியாசியும் பிராமணர்களுக்குள் சேர்ந்தவனானாலும், பிராமணர்களுக்குள் உயர்ந்தவன் என்பதை காண்பிக்கும்பொருட்டு அவனைப் பிறித்துச் சொல்லுவதுபோல், பிரகிருதத்தில் மோக்ஷமும் மேன்மையான சுகமென்னும் சுவர்க்க சப்தார்த்தத்தில் சேர்ந்திருந்தாலும் மோக்ஷமென்னும் சுகவிசேஷம் அளவற்ற மேன்மையுள்ளதென்பதை குறிப்பிடுவதற்காக வேறாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஸ்வர்க்க சப்தத்தால் முக்கியமாகவே மோக்ஷம் கூறப்படலாம்.

முக்கியமாய் ஸ்வர்க்க சப்தம் மோக்ஷத்தைக் கூறாவிட்டாலும், அமுக்கியமாகவே கூறலாம். முக்கியார்த்தத்தை ஸ்வீகரிப்பதில் ஒருபாதகம் இருக்கிறது. அதாவது ஸ்வர்க்கலோகத்தின் சுகானுபவம் முடிந்த உடன் பாபவசத்தால் அந்தலோகத்தை விட்டுவிடவேண்டு மென்னும் பயமிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் स्वर्गेलोकेनभयं किञ्चनास्ति ஸ்வர்கேலோகே நபயம் கிஞ்சநாஸ்தி என்னும் கேள்வி மந்திரத்தில் பயமில்லை என்பதினால் பயமற்றதன்மைகூறப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட லோகம் பாபமற்றதன்மையுடையவனுக்கே கிடைக்கக்கூடியது. ஆகையால் ஸ்வர்க்க சப்தம் சாதாரண சுவர்க்க லோகத்தை குறிப்பிடாது.

नतत्रत्वं न जरयाबिभेति நதத்ரத்வம் ந ஜரயாபிபேதி என்னும் வாக்கியத்தால் கிழத்தனமற்றதன்மை மரணமற்றதன்மை இவைகள் கூறப்படுகின்றன.

उभेतीर्त्वाअशनायापिपासे உபேதீர்த்வா அசநாயாபிபாஸே என்னும் வாக்கியத்தால் பசிதாகங்களற்ற தன்மை கூறப்படுகின்றது.

शोकातिग: சோகாதிக: என்பதால் துக்கமற்ற தன்மை சொல்லப்படுகின்றது.

வி-பா:—मोदते स्वर्गलोके மோத³தே ஸ்வர்க³லோகே என்கிற வாக்கியத்தால்—स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेव अस्य पितरस्समुत्तिष्ठन्ति - तेन पितृलोकेन संपन्नो महीयते ஸயதி³ பித்ருலோககாமோ ப⁴வதி ஸங்கல்பாதே³வ அஸ்ய பிதரஸ்ஸமுத்திஷ்ட²ந்தி தேந பித்ருலோகேந ஸம்பந்நோ மஹீயதே=(முக்தன் பிதிர்கள் வேண்டுமென்று இச்சித்தால், அவனுடைய சங்கற்பத்தால் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கிரீடிக்கிறான் என்றும் சுருதி சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்—சத்தியகாமத்வம் (நிறைவேறாமல் போகாத இச்சை) சத்திய சங்கற்பத்வம் (நிறைவேறாமல்போகாத சங்கற்பம்) இவை இரண்டும் मोदते மோத³தே என்பதால் கூறப்படுகின்றன.

ஆகையால் வேதாந்தசாஸ்திரத்தில் பிரசித்தமான பாபமற்ற தன்மை முதலிய பிரம்மத்தின் 8 குணங்களின் பிரகாசம் இவ்விடத்தில் தோன்றுகிறபடியால், அதையே இவ்விடத்தில் ஸ்வீகரித்தல் யுக்தமாயிருக்க, புராணங்களில் சொல்லியிருக்கும் ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள ஆபேக்ஷிக ஜனனமரணாதிகளின் அபாவம் அதாவது வெகுகாலம்வரையில் கிழத்தனம் மரணம் முதலியவைகள் இல்லாமையை ஸ்வீகரிப்பது யுக்தமன்று. மேலும் योगिनः प्रति स्मर्यते स्मार्ते चैते யோகி³ந: ப்ரதி ஸ்மர்யதே ஸ்மார்தே சைதே என்னும் சூத்திரத்தில் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மார்க்கங்களை வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் ஸ்வீகரிக்கக்கூடாதென்று பூர்வமீமாம்சர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனதால் स्वर्गलोके ஸ்வர்க³லோகே என்னும் மந்திரத்தில் அத்தியாத்ம சாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்ட பிரம்மத்தின் பாபமற்றதன்மை முதலிய 8 குணங்களையே ஸ்வீகரிப்பது உசிதம்.

स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते ஸ்வர்க³லோகா அம்ருதத்வம் ப⁴ஜந்தே என்னும் இரண்டாவது பிரச்ன மந்திரத்தில் அமிருதத்வத்தை அடைவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் अमृतत्वं அம்ருதத்வம் சப்தம் மோக்ஷார்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் இவ்விடத்தில் अजीर्यतां अमृतानां அஜீர்யதாம் அம்ருதாநாம் என்னும் (I - 1 - 28) இடத்தில் अमृत அம்ருத சப்தம் अमृतत्व அம்ருதத்வ மென்னும் மோக்ஷத்தை அடைந்த முக்தர்களைச் சொல்லுவதாலும் மேற்சொன்ன 2-வது பிரச்னத்திலிருக்கும் अमृतत्व அம்ருதத்வ சப்தம் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர, ஆபேக்ஷிக்க அமிருதத்வத்தை (வெகுகாலம் ஸ்வர்க்காதிலோகவாசம்) சொல்லுவதாய்

வி-பா:—ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. இனி சொல்லப்படும்

ततोमयानाचिकेतः चितोग्निः
தநொமயா நாவிகெுதஃ விநொமிஃ
अनित्यैःद्रव्यैः प्राप्तवानस्मिनित्यं (I - 2 - 10)
அநிதெ்ஃஷவெ்ஃ வ்ராவ்தவா நஹ்ஸி நிதுு
अभयंतितीर्षतां पारंनाचिकेतं शकेमहि (I - 3 - 2)
அஹயம் திதீஷதாம் வாரம் நாவிகெுதம் ஶகெஹி

என்னு மிடங்களில் பரப்பிர்ம்மமே நாசிகேதாக்னி சயனத்தால் அடையப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதால், **स्वर्ग** ஸுவர்க சப்தம் பிரசித்தமான சூரியதுருவ மத்தியிலுள்ள லோக விசேஷத்தில் அனுபவிக்கக்கூடிய சுக விசேஷத்தைச் சொல்லுவதாய் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடாது.

மேலும் **नान्यंतस्मात् नाचिकेतोवृणीते** நாநூம் தஸ்ாக் நவிகெதொ வூணீதெ= (I - 1 - 29) என்று பிரம்மத்துக்கு வேறுன வஸ்துக் களில் ஆசையற்ற நசிகேதஸ் நாசமடையக்கூடிய ஸ்வர்க்கத்தை பிரார்த்திக்கிறுன் என்று சொல்லுவது பொருந்தவில்லை. **मुख्यं वा पूर्वचोदना लोकवत्** முவுூவா வூவவொஉநா லொகவக் என்னு மிடத்தில் ஒரே எண்ணிக்கையுள்ள இரண்டு வஸ்துக்களுக்குள் விரோதம் ஏற்பட்டால் முக்கியமானதை அனுசரித்து மற்றவை களுக்கு அர்த்தம் செய்யவேண்டும். எவ்விடத்தில் முதலில் கூறப்படுவது அற்பமாயும் பின்னுல் கூறப்படுவது அதிகமாயும் ஏற்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்விடத்தில் **भूयासांस्यात् स्वधर्मत्वं** ஹூயா ஸாம்ஸ்ாக ஸ்யஊவம் அதிகமானவைகளுக்கு முக்கியார்த்தத் தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டும் என்னும் நியாயம் பிரவிர்த்திக்கிறதெ ன்று மீமாம்சகர்கள் சித்தாந்தம் செய்திருக்கிறுர்கள். **प्रतर्दन** ப்ரதநூந வித்தையில் **एषह्येवसाधुकर्म कारयाति एषलोकाधिपतिएषलोकपालः आनन्दोजरोमृतः** ஏஷஹெூவ ஸாயுகூ காரயதி ஏஷ லொகாயிவதிஃ ஏஷலொகவாலஃ ஆநந்தொ ஜரொமுதஃ என்கிற உபசம்ஹாரத்தில் பரமாத்மாவின் தர்மம் ஜாஸ்தியாய் சொல் லப்பட்டிருப்பதால், உபக்கிரமத்தில் சொல்லப்படும் ஜீவ தர் மத்திற்கு பாதகம் (வேறு விதமாய் பரிஹாரம்) செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று **प्राणस्तथानुपमात्** ப்ராணஸ்தயா நுவமாக் என்கிற அதிகரணத்தில் சொல்லியிருப்பதால் இவ்விடத்திலும் முன் சொல்லியிருக்கும் **अपहतपाप्मत्व** அவஹதவாப்மக்வ முதலிய குணங்களை அனுசரித்து முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்க்க சப்தத் திற்கு மோக்ஷமென்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்,

I - 1 - 20 - வது மந்திரம்.

येयंप्रेतेविचिकित्सा मनुष्येऽस्तीत्येके नायमस्तीति चैके ।
एतद्विद्यामनुशिष्टस्त्वयाऽहं वराणामेषवरस्तृतीयः ॥ 20 ॥

யேயம் ப்ரேதே விசிகித்ஸா மநுஷ்யேऽஸ்தீத்யேகே நாயமஸ்தீதி சைகே । ஏதத்வித்யாமநுஶிஷ்டஸ்த்வயாऽஹம் வராணாமேஷ வரஸ்த்ருதீய꞉ ॥ 20 ॥

प्रेते ப்ரேதே = மரணமடைந்த
मनुष्ये மநுஷ்யே = மனிதன் விஷயத்தில்
एके ஏகே = சிலர்
अयं அயம் = இந்த ஆத்மா
अस्ति इति அஸ்தி இதி = இருக்கிறதென்றும்
एके ஏகே = சிலர்
नास्तीति நாஸ்தீதி = இருக்கவில்லை என்றும் (சொல்லுவதால்)
इय இயம் = இந்த
विचिकित्सा விசிகித்ஸா = சந்தேகம்
या யா = எதுவோ
त्वया த்வயா = உம்மால்
अनुशिष्टः அநுஶிஷ்ட꞉ = சிக்ஷிக்கப்பட்டவனாய்
एतत् ஏதத் = இந்த விஷயத்தை
विद्यां வித்யாம் = அறிவேன்
वराणां வராணாம் = வரன்களுக்குள்
एषः ஏஷ꞉ = இது
तृतीयः த்ருதீய꞉ = மூன்றாவது
वरः வர꞉ = வரம்

அ-கை:—இதுவரையிலுள்ள[75] கிரந்தங்களால் இரண்டு வரன்களால் குறிப்பிடப்பட்டதாயும், பிதா புத்திரஸ்நேஹம், ஸ்வ

வி-யா:—இது நசிகேதசுடைய வசனம், अत्ताचराचरग्रहणात् அத்தா சராசர க்ரஹணாத் என்னும் பிரம்ம சூத்திரத்தின் (I-2-9) வது அதிகரணத்தில் இந்த மந்திரத்தைப் பிரஸ்தாபித்து பாஷியகாரர் அடியில் வருமாறு வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்:—இவ்விடத்தில்

I - 1 - 20 வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—நசிகேதஸ் மூன்றாவது வரத்தைக்கேட்ட பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

75. முதலிரண்டு வரன்களால் ஆத்மாவில் அத்தியாரோபமான சம்சாரம் கூறப்பட்டது. இனி இதின் அபவாதம் கூறப்படுகிறது.

ச-பா:-ர்க்கப்ராப்தி, இவைகளாயு மிருக்கிற ஸம்ஸாரம் சொல்லப் பட்டதேதவிர ஆத்மாவை விஷயமாக்கும் யதார்த்த ஞானம்

வி-பா:-பரம புருஷார்த்தமான பிரம்மப்ராப்தியாகிய மோக்ஷத் தின்யதார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்காக அதற்கு

து-பா:-प्रेतमनुष्ये ப்ரேதெமநுஷ்யே=இறந்தபுருஷனிடத்திலும் முக்தேச முக்தி அடைந்த புருஷனிடத்திலும். प्रेते ப்ரேத சப் தத்திற்கு சாமான்னியமாய் மிருதபுருஷன் என்று அர்த்தமானு லும், விசேஷார்த்தமான முக்தன் என்னும் அர்த்தத்தை இவ்விட த்தில் கிரகிக்கவேண்டுமென்று பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிருர்.

अस्ति इति அஸ்தி இதி = பகவான் நியாமகனுக இருக்கிருர் எ ன்று

एके ஏகே = ஞானிகள்

(वदन्ति வதந்தி = சொல்லுகிருர்கள்)

अयं அயம் = இந்த பகவான்

न अस्ति इति च நஅஸ்தி இதி ச=நியாமகனுக இல்லை என்றும்

एके ஏகே = அஞ்ஞானிகள்

(वदन्ति வதந்தி = சொல்லுகிருர்கள்)

या इयं யா இயம் = எந்த இந்த

विचिकित्सा விசிகித்ஸா = சந்தேகம், மிருத முக்த ஜீவர்களின் பிரேரகஸ்வரூப விஷயமாய் சந்தேகம்

(मम जाता மமஜாதா = எனக்கு உண்டாயிருக்கிறதோ)

एतत् ஏதத் = இதை, அதாவது சந்தேக விஷயமான மிருத முக்த ஜீவர்களின் பிரேரகஸ்வரூபத்தை

अहं அஹம் = நான்

त्वया த்வயா = உம்மால்

अनुशिष्टः அநுசிஷ்ட:=உபதேசிக்கப் பட்டவனுய்

विद्यां வித்யாம் = அறிவேன்

वराणां (मध्ये) வராணாம் (மத்யே) = வரங்களுக்குள்

एषः ஏஷ: = இது

तृतीयः த்ருதீய:=மூன்ருவதானது

वरः வர: = வரன் அதாவது, மேற்சொல்லியபடி பிரேரகன் விஷயமாய் உபதேசத்தைப் பிரார்த்தித்தலாகிய ரூபமான வரனே

சொல்லவில்லை. ஆதலால், விதிநிஷேதங்களுக்குவிஷயமாயும், ஆத்மாவில் கிரியை, காரகன், பலன் இவைகளின் ஆரோபமாயும் ஸ்வபாவசித்தமான (அநாதியான) அஞ்ஞானமாயுமிருக்கிற சம்ஸார பீஜத்தின் நிவர்த்திக்காக, அதற்கு விபரீதமாயும், கிரியை, காரகன்பலன் இவைகளின் அத்தியாரோபமன்றியிலும், பரமமோக்ஷத்தைப் பிரயோஜனமாயுடைய பிரம்மமே ஆத்மா என்னும் ஞானத்தை உபதேசிக்கவேண்டியதற்காக மேல்கிரந்தம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது வரனாற்குறிப்பிடப்படும் ஆத்மஞானமன்றியில், இரண்டாவது வரனை அடைந்தும் மோக்ஷம் கிடைக்கமாட்டாதென்பதை கதை விவரிக்கிறது. சாத்தியசாதனமாயும் அநித்தியமாயு மிருக்கிற விஷயங்களில் விரக்தி அடைந்த புருஷனுக்கே ஆத்மஞானத்தில் அதிகாரமிருப்பதால், கர்மத்தை நிந்திக்கும்பொருட்டு, புத்திரன் முதலானவைகளைக் கொடுப்பதாய் யமன் நசிகேதசுக்கு ஆசையுண்டுபண்ணுகிறான். மூன்றாவது வரனைக்கேட்கும்படி யமன் சொன்னதின்பேரில் நசிகேதஸ் கேட்கிறான்.

வி-பா:-உபாயமான பரமாத்மாவின் உபாசனத்தையும் பரஅபர ஆத்மதத்வத்தையும் (பரமாத்மா ஜீவாத்மா இவைகளின் தத்வத்தையும்) அறியவேண்டுமென்னு மிச்சையால் இந்த கேள்வி கேட்கப்பட்டது. ஆனதால் येयंप्रेते யெயம்ப்ரெதெ என்கிற வாக்கியம் சரீரவியோகத்தைமட்டும் சொல்லமாட்டாது; ஆனால் சகலவித பந்தமோக்ஷத்தையும் சொல்லும். नप्रेत्यसंज्ञास्ति நப்ரெத்யஸம்ஜ்ஞாஸ்தி என்னுமிடத்தில் प्रेत्य ப்ரெத்ய என்னும் சப்தம் எல்லாவித பந்தங்களின் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுவதுபோலும். இதனால் இவ்விடத்தில் ஏற்படும் அர்த்தமாவது மோக்ஷத்தில் அதிகாரம் பெற்ற மனுஷியன் प्रेते ப்ரெதெ சர்வபந்தங்களினின்றும் விடுபட்டிருக்கும்போது அவனுடைய ஸ்வரூப விஷயத்தில் வாதிகளின் வெவ்வேறான அபிப்பிராயங்களால் உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் சந்தேகம் ஜனித்து, அதை நிவிர்த்திசெய்து கொள்வதற்காக அவனுடைய வாஸ்தவஸ்வரூபத்தை உன்னால் உபதேசிக்கப்பட்டு நான் அறியவேண்டும்.

மோக்ஷ விஷயத்தில் வாதிகளின் வெவ்வேறான அபிப்பிராயங்களாவன :—

து-பா:-நான்வரிக்கிறேன் என்று நசிகேதஸ் யமனை நோக்கிச் சொல்லுகிறான். "என்றவாறு

ச-பா:-யேயம்... ஏகே யேயம்...வாகே :—ஓ யமனே, மனிதன் 76 இறந்தபின், சரீரம், இந்திரியம், மனது, புத்தி, இவைகளுக்கு வேறானதும், வேறு சரீரத்தை அடையும்படியானதுமான ஆத்மா இருக்கிறது என்று சிலரும் இப்படி இல்லை என்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் சந்தேகமிருக்கிறது.

வி-பா:-(1). சிலர் ஞானஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூப நாசமே மோக்ஷ மென்கிறார்கள்.

(2) சிலர் ஞானமாகவே யிருக்கும் ஆத்மாவுக்கு அவித்தையின் நாசமே மோக்ஷ மென்கிறார்கள்.

(3) சிலர் கல்லைப்போன்ற ஆத்மாவுக்கு ஞானமுதலிய சகல விசேஷ குணத்தின் நாசமென்னும் கைவல்லியம் மோக்ஷ மென்கிறார்கள்.

(4) வேறு சிலர் பரமாத்மாவை அபஹதபாப்மா அதாவது பாபமற்றவனாக ஒப்புக்கொண்டு, அவனுக்கு உபாதி சம்பந்தத்தால் ஜீவபாவம் ஏறபட்டிருப்பதால், உபாதியின் நாசத்தால் மிச்சப்படும் பரமாத்ம பாவமே மோக்ஷ மென்கிறார்கள்.

(5) வேதாந்த அர்த்தத்தைச் செவ்வையாய் அறிந்திருக்கிற விசிஷ்டாத்வைதிகள், சகல ஜகத்துக்கும் ஒரே காரணமாயும், யாதொரு கெட்ட குணமுமில்லாமலும், நாசமற்ற ஞானஸ்வரூபமாயும், ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட அளவற்ற மேன்மையுள்ளதாயும், எண்ணிக்கைக்கு அடங்காத கலியாணகுணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், தனக்கு அன்னியமான சகலவஸ்துக்களுக்கும் விலக்ஷணமாயும், எல்லாருக்கும் அந்தர்யாமியாயு மிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு ஜீவன் சரீரமாயிருப்பதால், எப்போதும் அவனைவிட்டு விலகாமலும், அனுகூலமாயும் அபரிச்சின்னமாயு மிருக்கிற ஞானஸ்வரூபமுடையவனாயும், பரமாத்மாவை அனுபவிப்பதில் முக்கியமான விருப்பமுள்ளவனாயு மிருக்கிற ஜீவனுக்கு, அநாதியான கர்மமெ

து-பா:-இந்த மூன்றாவது பிரச்னத்தில்கூறிய சந்தேகத்தை சிலர் அடியில் வருமாறு அறிகிறார்கள்:—மனிதன் இறந்தபிறகு சரீரம், இந்திரியம், மனது, புத்தி, இவைகளுக்கு வேறாயும், வேறு சரீரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டும் ஆத்மா இருக்கிறான் என்று சிலரும், அப்படி அல்ல என்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் நமக்கு பிரத்தியக்ஷத்தாலும் அனுமானத்தாலும் நிர்ணயம் ஜனிக்கவில்லை. ஆகையால் சந்தேகம் உண்டாகிறது.

76. மனிதன் என்பதால் பிராணி என்று அறியவேண்டியது.

ச-பா:-एतत्...अहं வரதக...க்ஷஹ:—ஆகையால் 77 பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தாலாவது அனுமானப் பிரமாணத்தாலாவது நிச்சயமான ஆத்மஞானம் நமக்குண்டாகவில்லை. இந்த ஞானத்தால் தான் பரமபுருஷார்த்தம் கிடைக்கும். ஆகையால் உம்முடைய உபதேசத்தால் அதை அறியவேண்டும்,

वराणां... வராணாம்:—இதுவே நான் கேட்டுக்கொள்ளும் மூன்றுவதுவரம். || 20 ||

வி-பா:-ன் னும் அவித்தையின் நாசத்தின்பேரில், ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் பரமாத்மானுபவமே மோக்ஷமென்றார்கள்.

ஆனதால் மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபம், அதற்குச் சாதனம் இவ்விரண்டையும் உம்முடைய பிரசாதத்தால் அறியவேண்டுமென்று நசிகேதஸ்யமனை கேட்டான். (இப்படி பாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது).

து-பா:-இந்த சந்தேகஸ்வரூபம் பொருந்தாது என்று பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்.

अस्ति க்ஷதி = சில அஞ்ஞானிகளுடைய மதத்தில், பகவான் வியாபகனாய் அங்கிகரிக்கப் பட்டிருப்பதால் முக்த மனிதனிடத்திலும் ஆகாசம்போல் சும்மா இருக்கிறார் என்று அர்த்தமாகலாமாகையால், இவ்விடத்தில் நியாமகனாயிருக்கிறார் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியது.

77. சரீரத்திற்கு வேறான ஆத்மா இல்லை என்று சிலரும், இந்திரியத்திற்கு வேறான ஆத்மா இல்லை என்று சிலரும், மனதிற்கு வேறான ஆத்மா இல்லை என்று சிலரும், புத்திக்கு வேறான ஆத்மா இல்லை என்று சிலரும், கர்த்தாபோக்தா என்று சிலரும், கர்த்தாபோக்தாவல்ல என்று சிலரும் **अन्यत्र धर्मात्** க்ஷநீதூ யகூாக (I-2-14) என்னும் மந்திரத்திற்கூறியபடி பசிதாகம் முதலியவைகளை அதிக்கிரமித்த பிரம்மத்தைவிட வேறல்லவென்று சிலரும், சொல்லுகிறபடியால் சந்தேகத்திற்கு இடம் உண்டாயிற்று. பிரத்தியக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களால் தானே சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியதாகையால், கேள்வி அனுசிதமெனின், நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான் :—ஒரு பதார்த்தம் கட்டை என்று பிரத்தியக்ஷமாய் அறியப்பட்டவளவில், அது புருஷனா, அல்லவா, என்கிற சந்தேகத்துக்கிடமில்லை. தேகம் முதலியவைகளுக்கு வேறாய் ஆத்மா இருக்கிறதா என்கிறவிஷயத்தில் சந்தேகமிருப்பதால் அதை பிரத்தியக்ஷ பிரமாணத்தால் நிவர்த்திசெய்ய முடியாது. பரலோக சம்பந்தமான ஆத்மா இருக்கிறதாக யாதொரு லிங்கமும் (அடையாளமும்) இல்லை.

வி-பா:—அப்படியே त्रयाणामेवचैवं த்ரயாணாமேவசைவம் என்னும் (I—4—6) ஸூத்திரத்தில் 3-வது வரத்தல் மோக்ஷஸ்வரூபத்தைக் - கேட்கிறமூலமாய், அடையத்தகுந்த பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபமும், அடையும் ஜீவனுடைய ஸ்வரூபமும், அடைவதற்கு உபாயமான கர்மசகித உபாசனையின் ஸ்வரூபமும் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பாஷ்யத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பாஷ்யத்தின் பேரில் ஏற்பட்ட சுருதப்பிரகாசிகை என்னும் வியாக்கியானத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது :—யேயம் என்னும் கேள்விவாக்கியத்தில் மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபவிஷயமாய் கேள்வி நேராய் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது - மறுமொழியை யோசித்துப்பார்த்தால் உபாசனை முதலியவைகளின் கேள்விகளும் ஏற்பட்டதாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

மோக்ஷமென்பது நிர்விசேஷ ஸ்வரூப பிராப்தியானல் மஹா வாக்கியார்த்த ஞானம் மோக்ஷத்துக்கு உபாயமாகும். இரண்டு லிங்கங்களுடன் கூடின (அதாவது செட்டகுணமற்று, நல்லகுணத்துடன் கூடின) பிரம்மம் அடையத்தகுந்த வஸ்துவானல் அப்படி உபயலிங்கமான பிர்ம்மத்தின் உபாசனை மேற்சொன்ன மோக்ஷத்திறகுக் காரணமாகும். ஆனதால் மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபஞானம், அதைச்சேர்ந்த வஸ்துவின் ஞானத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி சுரதப்பிரகாசிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

து-பா—இந்த சுருதியால்சந்தேகம் ஞானிகளுக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் தோன்றுமோ எனில், அஞ்ஞானிகளுக்கு ஞானமில்லாதபடியால் பகவான் நியாமகன் அல்ல என்று அஞ்ஞானிகளே சொல்லவேண்டும்.

பகவான் முக்த நியாமகன் என்று ஞானிகளும், அல்லவென்று அஞ்ஞானிகளும் சொல்லுகிறார்கள் என்று நசிகேதஸ் சொல்லுவதால், அவனுக்குச் சந்தேகம் நீங்கிவிட்டது. ஏனெனின் ஞானிகளின் மதத்தையே அங்கிகரிக்கவேண்டும். அந்த மதத்தில் பகவான் முக்த நியாமகன் என்று சித்தமாயிருக்கிறது, ஆகையால் एतद्विद्यां ஏதத்வித்யாம் என்பதினல் நசிகேதஸ் நியாமகனை பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பிரார்த்திக்கிறன் என்று அறியவேண்டும். இதுவே அவனுடைய சம்சய விஷயம் என்பது கருத்து. முக்தனிடத்தில் பகவான் நியாமகனுக இருக்கிறனு இல்லையா என்கிற சந்தேகத்தை நசிகேதஸ் அடைந்து

வி-பா:--ஆனதால்யேயம் என்னும் வாக்கியத்தால் முக்தஸ்வரூபம் கேட்கப்பட்டதென்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும்; தேகாதிகளுக்கு வேருயும், பரலோகபலத்திற்குச் சாதனமான கர்மாநுஷ்டானங்களுக்கு உபயோகமுள்ள கர்த்தாவாயும் போக்தாவாயுமிருக்கிற ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் கேட்டதாக அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. அப்படி செய்தால், கேட்டவிஷயம் அறிவதற்கு அசக்கியம் என்று யமன் சாண்பிவிக்கிறதும், அநேகவித போகங்களைக் கொடுப்பதாய் ஆசையைக்கொடுத்து பரிக்ஷை செய்வதும் யுக்தமன்று.

• நசிகேதசுக்கு இனி சொல்லப்போகிறதுதான் அபிப்பிராயம்:—ஹிதத்தைக் கோருகிறவர்களின் வார்த்தையால்,—ஆத்மாவானவன் கடைசியான சரீரத்தைவிட்டு, அப்போது பிரகாசிக்கும் பாபமற்ற தன்மைமுதலிய 8 குணங்களுடன் கூடினவனுகிறுன்— என்பதை கேட்டு, स्वर्गेलोके नभयं ஸ்வர்கேலோகே நபயம் என்னும் (I—1—12) இரண்டு மந்திரங்களால் மோக்ஷத்துக்குச் சாதகமான அக்கினியை கேட்டேன். இப்போது வாதிகளின் வெவ்வேறன அபிப்பிராயத்தால் அந்தவிஷயத்தில் சந்தேகம் உண்டாகின்றது. अयं அயம் அதாவது स्वर्गेलोके...नास्ति ஸ்வர்கேலோகே...நாஸ்தி என்கிற வாக்கியங்களால் என்னுல் உபநியாசம் செய்யப்பட்டு, பாபமற்ற தன்மை முதலிய 8-குணங்களுடன் கூடின ஆத்மா, இருக்கிறுன் என்று சிலரும் இல்லை என்று சிலரும் சொல்லுகிறுர்கள். உன்னுடைய உபதேசத்தால் இதை அறியவேண்டும்.

அதை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு யமனைப் பிரார்த்திக்கவில்லை. முக்தனிடத்தில் நியாமகனுன பகவான் இருக்கிறுர் என்பது சித்தமே, அவருடைய ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி அறியும் பொருட்டு நசிகேதஸ் யமனைப்பிரார்த்திக்கிறுன். ஆகையால் நசிகேதஸ் அறிந்திருந்தும் பிரார்த்தித்ததில் தோஷமில்லை.

இவ்விதமாக ஏன் அர்த்தஞ்செய்யவேண்டும். இதரர்கள் சொல்லுவதுபோல் ஏன் அர்த்தமிருக்கக் கூடாதெனின் இந்த உபநிஷத்திலேயே,

अस्यविस्रंसमानस्य शरीरस्थस्यदेहिनः ।
देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्रपरिशिष्यते । एतद्वैतत् ॥

அஸ்யவிஸ்ரம்ஸமானஸ்ய ஶரீரஸ்தஸ்யதேஹிநः ।
தேஹாத்விமுச்யமானஸ்ய கிமத்ரபரிஶிஷ்யதே ।
ஏதத்வைதத் ॥

வி-பா:—ஆனதால்மறுமொழியில் एतत् श्रुत्वा...लब्ध्वा ஏதத் ச்ருத்வா...லப்த்வா (I—2—)என்னுமிடத்தில் மேற்சொன்ன பிரச்னத்திற்குச் சரியான உத்தரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனதால் மேற்சொல்லியபடியே அர்த்தம்.

சிலர் இவ்விடத்தில் அர்த்தம் செய்வதாவது :—पराभिध्यानात्तु तिरोहितं ततोह्यस्यबन्धविपर्ययौ பராபித்யாநாத்து திரோஹிதம் ததோஹ்யஸ்ய பந்தவிபர்யயௌ என்னும் (III—2—5) சூத்திரத்தில் திரோஹிதம் (மறைவு அடைந்த வஸ்து) என்னும் பதத்தில் விசேஷணமாய்ச் சொல்லப்பட்ட மறைவு, देहयोगाद्वासोपि தேஹயோகாத்வாஸோபி என்னும் மேல் (III—2—6) சூத்திரத்தில் ஸோபி என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டிருப்பது போல், யேயம் ப்ரேதே என்கிற இடத்தில் प्रेते ப்ரேதே என்கிற சப்தத்தில் விசேஷணமாய்ச் சொல்லப்படுகிற प्रायण ப்ராயண (மரண) சப்தத்தால் குறிப்பிடப்படும் மோக்ஷம், नायमस्तीतिचैके நாயமஸ்தீதிசைகே என்னுமிடத்தில் अयं அயம் என்னும் பதத்தால் கூறப்படுகின்றது.

து-பா:—என்று 5-வது வல்லி 4-வது மந்திரத்தில் இந்த பிரச்ன விஷயமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

येयंप्रेतेविचिकित्सा யேயம்ப்ரேதேவிசிகித்ஸா என்பதில் சொல்லப்பட்டதே மேல் अस्यविस्रंसमानस्य அஸ்யவிஸ்ரம்ஸமாநஸ்ய (II - 5 - 4) என்பதால் அனுவாதம் செய்யப்பட்டு, एतत् ஏதத் என்பதால் எது கேட்கப்பட்டதோ. तत् एतत् தத் ஏதத் (அது தான் இது) என்பதால் அதைப் பிரதிஞ்ஞை செய்து न प्राणेन न अपानेन நப்ராணேந நஅபாநேந(கட. II - 5 - 5) என்னும் முதலிய வசனங்களால் ஜீவனஹேது முதலியவைகளுடன் கூடிய பகவானுடைய ஸ்வரூபமே கூறப்பட்டிருப்பதால், இவ்விடத்திலும் முக்தனிடத்திலிருக்கிற பகவானைப்பற்றியே கேட்கிறார் என்பது சித்திக்கிறது.

அப்படியே இருக்கட்டும். இந்த பிரச்னம் முக்த பரமாயிருப்பானேனெனின் देहाद्विमुच्यमानस्य தேஹாத்விமுச்யமாநஸ்ய என்று தேகத்தினின்றும் விசேஷமாய் விடுபட்டவனுடைய என்று சொல்லியிருப்பதால் முக்தனை பற்றியதென்று அறியவேண்டியது. இல்லாவிடின் வி என்பதற்கு பிரயோஜனமில்லாமற் போகும்.

मरणमानुप्राक्षीः மரணமாநுப்ராக்ஷீ: (கட: I - 1 - 25) என்று மரண விஷயத்தில் பிரச்னம் செய்யவேண்டாம் என்பதாய் சொல்

வி-பா:-சங்கை:—சாப்பிட்டவன் விஷயத்தில் சாப்பாடு உண்டா இல்லையா என்கிற வாக்கியம்போல், மோக்ஷத்தை அடைந்தவன் விஷயத்தில் மோக்ஷம் உண்டா இல்லையா என்று கேட்பது யுக்த மன்று.

சமாதானம்:—பொதுவாய் மோக்ஷத்தை அறிந்தவனுக்கே, அதின் விசேஷ அம்சத்தில் சந்தேகம் உண்டாகலாமென்று சொல்லலாம், ஏனெனின் அயம் என்னும் பதத்தால் விசேஷம் கூறப் படலாம்.

சங்கை:—பிராயண சப்தம் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுவதாய் ஒரு இடத்திலும் காணப்படவில்லை. அது பொதுவாய் சரீர வியோகத்தைச் சொல்லுகின்றது. ஏனெனின் சுருதைப்பிரகாசிகை யில் சரீரவியோகத்தைச் சொல்லுவதாய் ஒப்புக்கொண்டே, கடைசியான சரீரவியோகத்தைச் சொல்லுவதாய் பிராயண சப்த த்திற்கு வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சமாதானம் :—ஆனல் அப்படி இருக்கட்டும். ஆகிலும் அயம் என்னும் சப்தத்தால் கடைசியான சரீர வியோகம் கூறப்படுமா கையால் அது விஷயத்தில் சந்தேகமிருக்கக்கூடும்.

து-பா :—லியிருப்பதால், இந்த பிரச்னம் மரணவிஷயமானதே தவிர முக்தவிஷயமல்லவென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் முக்தியும் மரணஸ்வரூபந்தான்.

தேகத்தினின்றும் விசேஷமாய் விடுபடுதலே முக்தி என்று சொன்னது யுக்தமன்று, தேகத்தினின்றும் விசேஷமாய் விடுப டுதல் என்றால் ஸ்தூல சரீரத்தைத் தியாகம் செய்தல் என்று அர்த்தம்.

இந்த ஆக்ஷேபம் யுக்தமன்று. विस्रंसमानस्य (விஸ்ரம்ஸமாநஸ்ய) என்பதினலேயே இந்த அர்த்தம் சித்திக்கிறபடியால், இதையே देहाद्विमुच्यमानस्य (தேஹாத்விமுச்யமாநஸ்ய) என்பதினல்கூறுதல் பௌன ருக்தி (கூறியதைக் கூறல் எனும்) தோஷமாகும். இரண்டாவது மூன்றாவது பிரச்னங்கள் பகவத்பரமாகவே இருக்கின்றனவென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இது யுக்தமன்று. ஏனெனின் ஒரே பகவானைப்பற்றி கேள்வியிருந்தால் இரண்டாவது பிரச்னத்திற்கு சீக்கிரமாய் உத்தரமும், மூன்றாவது ப்ரச்னத்திற்கு அதிகிரமத் தின்பேரில் உத்தரமும் ஏற்படவேண்டியதில்லை. மேலும் அப் படி ஏற்படவேண்டியதற்குக் காரணமுமில்லை. இந்த காரண விசேஷத்தை அடியிற்கண்ட பிரமாண வாக்கியங்களில் பார்க்க லாம்.

வி-பா:—சங்கை:—மேற்சொன்ன கடைசியான சரீரவியோகம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதுவிஷயத்தில் சந்தேகம் உண்டாக மாட்டாது.

சமாதானம்:—மெய்யே. ஆயினும், மேற்சொன்ன கடைசியான சரீரத்தினின்றும் பிரிதல், பிரம்மஸ்வரூப ஆவிர்பாஸத்துக்கு முந்தினதாக இருக்கிறதா இல்லையா என்று சந்தேகம்வரலாம். ||20||

अग्निस्थं परमात्मानं सामान्याज्ञानतोपितु ।
अजानतस्तुमुक्तौतु जीवांतस्थितमीश्वरं ।
नियामकंचजीवानां मुक्तानामपिसर्वदा ।
गुणान्सर्वोत्तमादीन विज्ञायहरेस्तथा ।
नैवमुक्तिर्भवेत्तस्मात् कृच्छ्रात्तदवदद्यमः ।
तस्यगोप्यत्वविज्ञप्त्यै तथाग्निस्थवेदनात् ।
सुखादिक्यंभवेन्मुक्तौ तस्मात्तत्पृथगीरितं ॥
(इति तत्वसारे)

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋𑌪𑌿𑌤𑍁 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ।
𑌨𑌿𑌯𑌾𑌮𑌕𑌂𑌚𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌵𑌦𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌤𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂 ॥
(𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑍇)

இரண்டாவது பிரச்னத்திற்கு உத்தரமாக பகவத்ஸ்வரூபம் சாமான்னியமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. இதை அறிவதால் மட்டும் மோக்ஷம் கிடைக்க மாட்டாதாகையால் 3-வது பிரச்னத்தில் பகவானுடைய விசேஷ ஞானம் யாசிக்கப்பட்டு, பகவான் முக்தாமுக்தர்களுடைய நியாமகன் என்னும் ஞானமும், சர்வோத்தமமுதலிய குணவிசேஷசகிதன் என்னும் ஞானமும் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஞானமன்றியில் மோக்ஷம் சித்திக்கமாட்டாது. இரண்டாவது பிரச்னத்துக்கு உத்தரம் சுலபமாயும் 3-வது பிரச்னத்துக்கு உத்தரம் வெகு கஷ்டத்தின் பேரிலும் கொடுத்திருக்கின்றது. இந்த வித்தை மிகவும் கோப்பியமாயிருப்பதால் இதைச் சொல்லுவதில் வெகு சிரமம் உண்டாகும் என்பது கருத்து.

சிலர் ஜீவவிஷயகவித்தை மிகவும் கோப்பியமாயிருப்பதாக அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இது பொருந்தாது. ஏனெனின் வித்தை

து-பா:—ஜீவவிஷயமாயிருந்தால் மிக்க சிரமத்துடன் யமன் உபதேசிக்கவேண்டியதில்லை. பகவத்பரமாயிருப்பதால்தான் மிக்க சிரமம் இருப்பதாக யமன் சொல்லுகிறான்.

பகவான் முக்த நியாமகன் என்கிற ஞானமன்றியில் மோக்ஷம் கிடைக்காவிட்டால், அக்கினியிலிருக்கிற பகவத்ஸ்வரூபத்தை முதலில் உபதேசிப்பானேன் எனில், அதினால் சம்சார நிவர்த்தியாகிய மோக்ஷம் நேரில்கிடைக்காவிட்டாலும், பரம்பரையாக (அதாவது முதலில் சுவர்க்கம்,பிறகு மோக்ஷம் இவ்விதமாக)மோக்ஷம் கிடைக்கலாமாகையால் பகவானுடைய சாமான்னிய ஞானம் உபதேசிக்கப்பட்டது. இப்போது விசேஷ சுகத்தின் பொருட்டு விசேஷஞானம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

य: एषसुप्तेषु யஃ வஷஸுப்தேஷு (கட. II-2-8) என்னும் மேல் வாக்கியத்தில் ஜீவர்களிடத்தி லிருக்கிற பகவானைப் பற்றியே சொல்லி யிருப்பதால், பிரச்னவாக்கியத்திலும் ஜீவர்களிடத்திலிருக்கிற பகவானே விஷயம் என்று சொல்லவேண்டும். இல்லாவிடின் பிரச்னத்திற்கு அனுகுணமான பிரதிவசனம் ஏற்படமாட்டாது. II-2 8-ல் சம்சார ஜீவனிடத்திலிருக்கிற பிரம்மஸ்வரூபம் சொல்லியிருப்பதாலும், பிரச்னவாக்கியத்தில் முக்த நியாமகஹரி விஷயமாயிருப்பதாலும் பிரச்னத்திற்குச் சரியான பிரதிவசனம் ஏற்படமாட்டாதே எனின், முக்த அமுக்த ஜீவர்களிடத்திலிருக்கிற பகவத் விஷயமாய் பிரச்னம் ஏற்பட்டபடியால், அதற்கு உத்தரம் (அதாவது அமுக்த ஜீவனிடத்திலிருக்கிற பகவானுடைய நிரூபணம்) அனுகுணமல்லவென்று சொல்லக்கூடாது प्रेत ப்ரேத சப்தம் முக்த அமுக்த இருவர்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கிறது. இப்படியே மேல் வாக்கியங்களிலும் அறியத்தக்கது. மூன்றுவது பிரச்னம் மிருதஜீவ விஷயமாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் येयंप्रेतेविचिकित्सा யேயம்ப்ரேதெவிசிகித்ஸா (I-20)என்பதற்கு வாக்கியார்த்தமே பொருந்தாது. எப்படி எனின், மரணமடைந்தபின் ஜீவனிருக்கிறான் என்பது தன்னனுபவத்தாலேயே நசிகேதசுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிந்திருப்பதால், நிஸ்ஸந்தேகமான விஷயத்தில் சந்தேகம்வர வேண்டியதில்லை. மேலும் சரீரத்துடன் யமனிடம் நசிகேதஸ் போயிருப்பதால் நசிகேதசுக்கு மரணம் தான் எப்படி சம்பவித்திருக்கும் என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடாது. அப்படியானால் "யமனை அடை" என்பது நசிகேதசுக்குச் சாபமாகமாட்டாது. மேலும் पितरमेवजीवन्नयानि பிதரமேவஜீவனயானி

1 - 1 - 21 - வது மந்திரம்.

देवैरत्रापि विचिकित्सितंपुरा नहिसुज्ञेय मणुरेषधर्मः ।
अन्यंवरंनचिकेतोवृणीष्व मामोपरोत्सीरति मासृजैनम् ॥ 21 ॥

தைவைரத்ராபி விசிகித்ஸிதம் புரா நஹிஸுஜ்ஞேயமணு-
ரேஷதர்ம꞉ । அந்யம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ மாமோபரோத்-
ஸீரதி மாஸ்ருஜைநம் ॥ 21 ।

अत्र அத்ர = இந்த ஆத்மா விஷயத்தில்

देवैः अपि தைவை꞉ அபி = தேவதைகளாலுங்கூட

पुरा புரா = பூர்வகாலத்தில் (சிருஷ்டி காலத்தில்)

विचिकित्सितं விசிகித்ஸிதம் = சம்சயிக்கப் பட்டது.

नहिसुज्ञेयं நஹிஸுஜ்ஞேயம் = இது சுலபமாய் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கதல்ல.

एषः ஏஷ꞉ = இந்த

धर्मः தர்ம꞉ = ஆத்ம தர்மம்

अणुः அணு꞉ = சூட்சும மானது

हेनचिकेतः ஹே நசிகேத꞉ = ஓ நசிகேதஸே

अन्यं அந்யம் = ஆத்ம ஞானத்திற்கு வேறான

वरं வரம் = வரனை

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

मा மா = என்னை

मा उपरोत्सीः மா உபரோத்ஸீ꞉ = நிர்ப்பந்தம் செய்யவேண்டாம்.

मा மா = என்னைக்குறித்து (எனக்காக)

एनं ஏநம் = இந்த வரத்தை

अतिसृज அதிஸ்ருஜ = விட்டுவிடு

அ-கை:—இவன் உறுதியாய் மோக்ஷ சாதனமான ஆத்மஞா

I - 1 - 21 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—இவ்விதமாய் முக்த ஸ்வரூபத்தை கேட்கப்பட்டயமன், உபதேசிக்கப்படும் விஷயம் நிரம்ப சூட்சுமமானதால்

து-பா:-(பிழைத்து தகப்பனை அடையவேண்டும்) என்று சாகாந்தரத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும் यथापुरस्ताद्भविता யதாபுரஸ்தாத்பவிதா என்கிற வாக்கியத்தால முன்போல் தன்னுடைய ஞாபகம்பிதாவுக்கு வரவேண்டும் என்றுநசிகேதஸ்கேட்டு யமனும் அப்படியே வரம் கொடுத்தபடியாலும், அவன் சரீரத்துடன் போகவில்லை என்று ஏற்படுகின்றது. ॥ 20 ॥

I - 1 - 21 வது மந்திரம்.

அ - கை :—(கண்டார்த்தப்படி), இவ்விதமாக நசிகேதசால்

ச-பா:—னத்துக்கு யோக்கிய ஞயிருக்கிருஞயில்லேயா வென்று தெரிந்து கொள்ளும்பொருட்டு யமன் நசிகேதசைப் பார்த்து சொல்லுகிருன். 78

देवैः...पुरा தெெவெஃ...வுாா :—இந்த வஸ்து விஷயத்தில்

வி-பா:—கனாகாண அசமர்த்தனுயும் மத்தியில் நின்றுவிடத்தகுந் தவனுயு மிருக்கிறவனுக்கு உபதேசம் செய்யக்கூடாதென்று நினேத்துச் சொல்லுகிருன்:

देवैःअपि தெெவெஃகுவி = நன்ருய் அறிந்த தேவதைகளால்

து-பா:—பிரார்த்திக்கப்பட்ட யமன், முதலாவது அத்தியாயத் தில் **अणारणीयान्** குணொாரணீயாநு(I-2-20) முதலிய வசனங்களால் முக்த ஜீவர்களின் நியாமகருடையஸ்வரூபத்தையும்,இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் **यथाचमरणंप्राप्य** யயாவரோணஂவு்ாவு்(II-2 - 6) முதலிய வசனங்களால் மிருதஜீவர்களின் நியாமகனுடைய ஸ்வ ரூபத்தையும் சொல்லுகிறவனுய், மூன்ருவது பிரச்ன விஷயமான மிருதப்பிரேரக ஈசுவரஸ்வரூபம் கஷ்டத்தின் பேரில் அறியப்ப டும் என்னும் முதலிய மாஹாத்மியத்தைச் சொல்லுகிருன். **प्रतेब्रवी** மி வு்தெவு்வீஜி (14வது மந்திரம்) முதலிய மந்திரங்களில் இரண்டாவது வர விஷயமாய் யமனுல் கொடுக்கப்பட்ட உத்த ரம் இஷ்டகாசிதாக்கினியி லிருக்கிற பகவத் விஷயமாகவே இருந் தாலும், அந்த ஞானத்தால் சுகாதிக்கியம் கிடைக்குமேதவிர, முக்தி உண்டாகமாட்டாது. அது பிரேதப்பிரேரகனை ஈசுவர னுடைய குணமுதலிய மாஹாத்மியத்தை அறிவதால் மட்டும் உண்டாகிறது. ஆகையால் பகவானே கஷ்டத்தின் பேரில் அறியத் தக்கது என்று சொல்லப்பட்டது.

(டீகாகாரர்மதபடி) முக்தாமுக்த ஜீவநியாமகபகவத் ஞானமே மோக்ஷசாதனம். அது அதிக கோப்பியமானது. ஆனதால் கேட் கிறவனுடைய புத்தி அதிதிடமா யிராதபக்ஷத்தில் அது உபதே சிக்கத்தக்கதல்ல என்னும் எண்ணத்துடன் நசிகேதசுடைய புத்தி யை பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு பகவத் ஸ்வரூபத்தை கஷ்டத்தின்பே ரில் அறியத்தக்கது என்பதை யமன் சொல்லுகிருர்.

देवैःअपि தெெவெஃகுவி = தேவதைகளாலும் **अत्र** கூது் =

78. ஆத்மா இருக்கிறதா என்று கேட்டசமயத்தில் அதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதை விட்டு வேறு ஒன்றை எப்படி சொல்லலாமெனின் விவேகாதிகளேச் சம்பாதித்தவனே ஞானத்துக்கு தகுந்தவனுகிருன். இவன் அப்படி சம்பாதித்திருக்கிருனுவென்று பார்க்கும்பொருட்டு யமன்சொல் லுவது யுக்தமே.

ச-பா:-சிருஷ்டிகாலத்தில் 79 தேவதைகளுங்கூட 80 சந்தேகத்தை அடைந்தார்கள்.

नहिसुज्ञेयं நஹிஸுஜ்ஞேயம் :—பிராகிருத ஜனங்களால் கேள் விப்பட்டிருந்தாலும் இந்த ஆத்மா செவ்வையாக அறியத்தக்கவ னல்ல

अणुधर्म :... அணுர்யதர்ம: :—ஏனெனின் ஆத்மாவென்கிற தர் மம் சூட்சுமமானது (அதாவது அதை அறிவது கஷ்டம் என்பது கருத்து)

வி-பா:- கூட

अत्र அத்ர = இந்த முக்தஸ்வரூபவிஷயத்தில்

विचिकित्सितं किल விசிகித்ஸிதங்கில = சந்தேகம் அடையப்பட் டிருக்கிறது:

नै...धर्मः ந...தர்ம:: = இந்த ஆத்மதத்துவம் சுலபத்தில் அறியத்தகுந்ததல்ல வாகையால் சூட்சுமமான தர்மமாயிருக்கி றது, பொதுவாய் தர்மமே அறியத்தகாதவஸ்துவாயிருக்கிறது. அதிலும் இந்த ஆத்மதத்துவம் நிரம்ப சூட்சுமமானது என்பது கருத்து.

து-பா:-உன்னால் செய்யப்பட்ட பிரச்ன விஷயத்தில், அதாவது முக்தாமுக்த ஜீவநியாமக பகவத் விஷயத்தில்

पुरा புரா = முன்

विचिकित्सितं விசிகித்ஸிதம் = சந்தேகம் தரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களும் சந்தேகமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள்.

हि ஹி=ஏனெனின்

एष: ஏஷ: = இந்த மிருதமுக்த நியாமகனான

धर्मः தர்ம: = ஜகத்தைத் தரிப்பதினால் தர்மன் என்று பெய ருள்ள பகவான்

नसुज्ञेय: ந ஸுஜ்ஞேய: = சுகமாய் அறியப்படக்கூடியவனல்ல.

अणु: அணு: = ஏனெனின், சூட்சுமமானவன் அதாவது வியக்தமாயிராத ஸ்வபாவமுள்ளவன். ஆகையால்

नचिकेत: நசிகேத: = ஓ நசிகேதா

79. தேவதைகள் தடையற்ற ஞானமுடையவர்களானதால் எப்படில் சந்தேகம் வரக்கூடுமெனின் சிருஷ்டிகாலத்தில் என்கிறார்.

80. தேவதைகளாலும் என்பதினால் மனிதர்களைப்பற்றிச் சொல்லவே ண்டியதில்லை.

ச-பா:–अन्यं...वृणीष्व அந்யம்...வ்ருணீஷ்வ :—ஓ நசிகேதஸே சந்தேக மில்லாத பலத்தைக் கொடுக்கும்படியான வேறு ஒரு வரனைக்கேட் டுக்கொள்.

मा मोपरोत्सीः மாமோபரோத்ஸீ:—கடன் கொடுத்தவன் கடன் காரனை நிர்ப்பந்தப் படுத்துவதுபோல் என்னை நிர்ப்பந்தம் செய்ய வேண்டாம்.

अति...एनम् அதி...ஏநம் :—எனக்காக இந்தவரனை விட்டு விடு ॥

வி-பா:–अन्यं ... वृणीष्व அந்யம்...வ்ருணீஷ்வ– ஸ்பஷ்டம் (பதஉரை யைப்பார்க்க)

मामाउपरोत्सीः மாமாஉபரோத்ஸீ :—மா - மா - என்பது தடை யைக்கூறுகிறது. என்னை நிர்ப்பந்திக்கவேண்டாம்

एनं ஏநம்=இந்த

मा மா=என்னை

सृज ஸ்ருஜ=விட்டுவிடு. ॥ 21 ॥

து-பா:–अन्यवरं அந்யவரம் = பிரேத நியாமகன் விஷயமான உப தேசத்தைத் தவிர வேறு வரத்தை

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்.

मा மா = என்னை

मा उपरोत्सीः மாஉபரோத்ஸீ:= உபத்திரவம் செய்யவேண் டாம்; இதையே சொல்லவேண்டு மென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டாம். इति இதி என்று யமன் சொன்னான்.

अतिमासृजैवं அதிமாஸ்ருஜைவம் என்பதை கண்டார்த்தக் காரர் நசிகேதஸ் பரமாயும டீகாகாரர் யமபரமாயும் அர்த்தம் செய்கிறார்கள். (கண்டார்த்தப்படி)

एवं ஏவம்=இவ்விதமாக

माअतिसृज மாஅதிஸ்ருஜ = என்னை விட்டுவிடவேண்டாம் என்று நசிகேதஸ் யமனைநோக்கிச் சொன்னான். (டீகைப்படி)

मा மா = என்னை உத்தேசித்து

एवंअतिसृज ஏவம் அதிஸ்ருஜ = இந்த ப்ரச்னம் செய்யவேண் டாம் என்று யமன் நசிகேதசை நோக்கிச் சொன்னான் ॥ 21 ॥

81. பசுபுத்திராதிகளை;

I - 1 - 22 - வது மந்திரம்.

देवैरत्रापि विचिकित्सितं किलत्वंच मृत्यो यन्नसुज्ञेयमात्थ ।
वक्ताचास्यत्वादृगन्यो नलभ्यो नान्योवरस्तुल्य एतस्य कश्चित् ॥ २२ ॥

𑌦𑍈𑌵𑍈𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑍁𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 । 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌗𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌲𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌵𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௨௨ ॥

हेमृत्यो 𑌹𑍇𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 = ஓயமனே

अत्र 𑌅𑌤𑍍𑌰 = இந்த பிரம்ம விஷயத்தில்

देवैः अपि 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌿 = தேவதைகளாலுங்கூட

विचिकित्सितं किल 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌲 = சந்தேகிக்கப் பட்டிருக்கிறது உண்மை யல்லவா.

त्वं च 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 = நீரும்

यत् 𑌯𑌤𑍍 = எக்காரணத்தால்

I - 1 - 22 வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—இவ்விதமாய்ச்சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் சொல்லுகிருன்.

देवैः...किल 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃...𑌕𑌿𑌲:—ஸ்பஷ்டம் (பத உரையைப் பார்க்க)

हे मृत्यो 𑌹𑍇𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 = ஓ யமனே,

त्वंच 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 = நீரும்

यत् 𑌯𑌤𑍍 = இந்த ஆத்மதத்துவம்

I - 1 - 22 வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—முந்தின மந்திரத்தில் நசிகேதஸ் தன்னை விட்டுவிடவேண்டாம் என்று சொன்னதற்குக்காரணத்தைச் சொல்லுகிருன்.

हेमृत्यो 𑌹𑍇𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 = ஓயமனே

यत् 𑌯𑌤𑍍 = எக்காரணத்தால்

देवैः अपि 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃𑌅𑌪𑌿 = தேவதைகளால் கூட

अत्र 𑌅𑌤𑍍𑌰 = இந்த விஷயத்தில்

विचिकित्सित किल इति 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌇𑌤𑌿 = முன்னே சந்தேகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று (கில என்பது முன் நடந்த சங்கதியைக் கூறுகின்றது.)

न सुविज्ञेयं इति 𑌨 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 = ஆனதால் அந்த பிரம்ம ஸ்வரூபம் நன்ருய் அறியப்படமாட்டாது என்று

त्वं च 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 = நீரே

ச-பா:—नसुज्ञेयं நஸு஼ஜ்ஞேயம் = இது செவ்வையாக அறியத்தக்க தல்ல வென்று

आत्थ ஆத்த = சொன்னீரோ

(अतः அதஃ = அக்காரணத்தால்)

अस्य அஸ்ய = இந்த ஆத்ம தத்துவத்தை

वक्ता வக்தா = சொல்லுகிறவன்

त्वादृक् अन्यः த்வாத்ருக஼ந்யஃ = உமக்குச் சமானமாக வேறு ஒருவன்

नलभ्यः நலப்யஃ = அடையப்பட மாட்டான்

एतस्य ஏதஸ்ய = இந்த வரனுக்கு

तुल्यः துல்யஃ = சமானமான

अन्यः அந்யஃ = வேறு

वरः வரஃ = வரம்

कश्चित् न கஶ்சிந்ந = யாதொன்று மில்லை

வி-பா:—नसुज्ञेयं நஸு஼ஜ்ஞேயம் = சுலபத்தில் அறியத்தக்கதல்ல

इति இதி = என்று

आत्थ ஆத்த = சொன்னீர்.

त्वादृक्=त्वादृशः த்வாத்ருக் = த்வாத்ருஶஃ = உம்மைப்போல

वक्ता…कश्चित् வக்தா…கஶ்சித் :— ஸ்பஷ்டம் (பதஉரையைப் பார்க்க) ॥ 22 ॥

து-பா:—आत्थ ஆத்த = சொல்லுகிறீரோ அக்காரணத்தால் அந்த வரமே என்றால் யாசிக்கப்படுகின்றது.

वक्ता வக்தா :—இந்த வரத்தையே வேறு ஒருவனிடத்தில் கேட்கலாமே எனின், சொல்லுகிறார்.

अस्य அஸ்ய = என் பிரச்ன விஷயத்தை

वक्ताच வக்தாச = சொல்லுகிறவனும்

त्वादृगन्यः த்வாத்ருக஼ந்யஃ = உம்மைப்போல்வேறு ஒருவன்

नलभ्यः நலப்யஃ = கிடைக்கமாட்டான்

नान्यः நாந்யஃ = இந்த வரத்தையே கேட்பானேன், வேறு வரத்தைக் கேட்கக்கூடாதா எனின் சொல்லுகிறார்.

एतस्य ஏதஸ்ய = இதற்கு

तुल्यः துல்யஃ = சமமான

वरः வரஃ = வரம்

अन्यः அந்யஃ = வேறு

कश्चित् கஶ்சித் = ஒன்றும்

न ந = இல்லை. ஆகையால் இதையே சொல்லும் என்றவாறு ॥ 22 ॥

I - 1 - 23 - வது மந்திரம்.

शतायुषः पुत्रपौत्रान्वृणीष्व बहून्पशून्हस्ति हिरण्यमश्वान् ।
भूमेर्महदायतनं वृणीष्व स्वयंच जीवशरदो यावदिच्छसि ॥ २३ ॥

ஶதாயுஷ: புத்ரபௌத்ராந்வ்ருணீஷ்வ பஹூந்பஶூந்ஹஸ்திஹிரண்யமஶ்வாந் । பூமேர்மஹதாயதநம்வ்ருணீஷ்வ ஸ்வயம்ச ஜீவஶரதோ யாவதிச்சஸி ॥ உ௩ ॥

ச-பா:—அ-கை :—இப்படிச் சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் சொல்லுகிறன்

देवैः ... किल தேவை:...கில :—இந்த வஸ்துவிஷயத்தில் தேவதைகளுங்கூட சந்தேகித்திருக்கிறார்கள் என்று உம்மிடமிருந்தே நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

त्वं...आत्थ த்வம்...ஆத்த :—ஓ யமனே எக்காரணத்தால் இந்த ஆத்மதத்துவம் செவ்வையாக அறியத்தக்கதல்லவென்று சொன்னீரோ அக்காரணத்தால்

वक्ता...लभ्यो வக்தா...லப்யோ :—பண்டிதர்களும்[82] அறியாததினல் இந்த ஆத்ம தர்மத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிற உமக்குச் சமானமான வேறு பண்டிதன் தேடிப்பார்த்தாலும் அகப்படமாட்டான்[83].

नान्योकश्चित् நாந்யோ...கஶ்சித் :—இந்த வரமோ மோக்ஷத்தை அடையக் காரணமாயிருக்கிறது. இதற்குச் சமானமாக வேறுவரம் யாதொன்றுமில்லை. மற்ற எல்லா வரங்களும் அநித்திய பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவை என்பது கருத்து ॥ 22 ॥

ச-பா:-शतायुषः ஶதாயுஷ: = நூறு வருஷமாயுளுள்ள

पूत्रपौत्रान् புத்ரபௌத்ராந்=புத்திரர்களையும் பேரன்களையு

बहून् பஹூந் = அநேக

पशून् பஶூந் = பசுமுதலிய மாடுகளையும்

हस्तिहिरण्यं ஹஸ்திஹிரண்யம்=யானைகளையும் ஸ்வர்ணத்தையும்

अश्वान् அஶ்வாந் = குதிரைகளையும்

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

भूमेः பூமே: = பூமியின்

82. உபதேசிக்கக்கூடிய பண்டிதர்களிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் போகலாமெனில்.

83. உலகத்தில் யமனைத்தவிர வேறு பிரம்மவித்துகளிருந்தாலும் யமன் சமீபத்திலிருப்பதால் இவனைவிட்டு பக்கத்திற் போகக்கூடாதென்று இப்படி சொல்லப்பட்டது.

ச-பா:—महत् மஹத் = விஸ்தாரமான

आयतनं ஆயதநம் = ஆசிரயத்தை, (மண்டலத்தை, இராஜ்ஜியத்தை)

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

स्वयञ्च ஸ்வயம்ச = நீயும்

यावत् शरदः யாவத்ஶரத: = எத்தனை சம்வச்சரங்கள் ஜீவிக்க

इच्छसि இச்சஸி = இச்சிக்கிறாயோ

(तावत्) जीव (தாவத்) ஜீவ = அதுவரையில் ஜீவிப்பாயாக.

அ-கை:—இந்தப் பிரகாரம் நசிகேதஸ் சொல்லியும் மறுபடியும் யமன் ஆசை உண்டுபண்ணச் சொல்லுகிறான்.

शतायुषः— आयतनं वृणीष्व ஶதாயுஷ:...ஆயதநம்வ்ருணீஷ்வ :— நூறு வருஷம் ஜீவிக்கும்படியான புத்திரர்கள், பௌத்திரர்கள்,

I - 1 - 23 வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—இவ்விதமாய் நசிகேதசால்சொல்லப்பட்ட யமன், விஷயம் அறியத்தகாததாயிருக்கிறதே என்று மத்தியில் இவன் விடமாட்டான் என்பதாய் நிச்சயித்து, அறியுந்தன்மையிருந்தாலும் வேறு விஷயத்தில் மனது இருக்கிறவனுக்கு இனி சொல்லப்போகிற முக்தாத்ம தத்துவம் உபதேசிக்கத்தக்கதல்லவென்று நினைத்து, மோக்ஷ இச்சையின் நிலமை நீடித்திருக்க வேண்டியதற்காக ஆசைகொடுத்து, வார்த்தை சொல்லுகிறான்.

शतायुषः...अश्वान् ஶதாயுஷ:...அஶ்வாந்:—ஸ்பஷ்டம் (பத உரையைப் பார்க்க)

I - 1 - 23 வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—ஆசையை உண்டு பண்ணக்கூடிய அநேகவித பதார்த்தங்களால் எவனுடைய மனது கலங்கவில்லையோ, அதாவது எவன் விஷயத்தில் விரக்தி அடைந்திருக்கிறானோ அவனே இனிசொல்லப்போகிற பிரம்ம வித்தைக்கு அதிகாரியாவான் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, யமன், இரஹசிய விஷயமாய் வரங்கேட்ட நசிகேதசுக்கு ஆசைகாட்டும் பொருட்டுச் சொல்லுகிறான்.

शतायुषः ஶதாயுஷ: = நூறு வருஷம் ஜீவிக்கும், தீர்க்காயுளுள்ள

84. செவ்வையாய் பரிசோதிக்கப்பட்ட சிஷ்யனுக்கே பிரம்மவித்தை சொல்லத்தக்கது என்கிற அபிப்பிராயத்தால் யமன் மறுபடியும் சொல்லுகிறான்.

ச-பா:—மாடுகள், யானை [85], சுவர்ணம், குதிரைகள் பூமண்டலாதி பத்தியம் இவைகளை கேட்டுக்கொள்.

स्वयं...इच्छसि ஸ்வயம்...இச்சஸி :—மேலும் தான் ஸ்வயம் அற்பாயுஸ் உள்ளவனாக இருந்தால் இவைகள் எல்லாம் வியர்த்தமாகுமேஎனில், நீ எத்தனைவருஷம் ஜீவிக்க இச்சிக்கிறாயோ அத்தனை வருஷம் சகல இந்திரியங்களுடன் கூடின சரீரத்தைத் தரித்து ஜீவித்திரு ॥ 23 ॥

வி-பா:—भूमेः பூமேஃ = பிருதிவியின்

महदायतन மஹதாயதநம் = விஸ்தாரமான மண்டலத்தை, (இராஜ்ஜியத்தை)

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்; அல்லது பூமிசம்பந்தமாயும் விசித்திரமான கட்டடங்கள், மெத்தை (மாடி) கள், இவைகளுடன் கூடியுமிருக்கிற வீடுகளைக் கேட்டுக்கொள்.

यावत् शरद: யாவத் ஶரதஃ = எவ்வளவு வருஷம்

इच्छसि இச்சஸி = ஜீவிக்க இச்சிக்கிறாயோ

स्वयंच जीव ஸ்வயம்வஜீவ :—அவ்வளவு வருஷம் ஜீவித்திரு.

॥ 23 ॥

पुत्रपौत्रान् புத்ரபௌத்ராந் = புத்திரர்களையும் பேரன்களையும்

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

बहून् பஹூந் = அநேகமான

पशून् பஶூந் = பசுக்களையும்

हस्ति हिरण्यं ஹஸ்திஹிரண்யம் = யானைகளையும் தங்கத்தையும் (இவ்விரண்டும் ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன)

अश्वान् அஶ்வாந் = குதிரைகளையும்

भूमेः महदायतनं பூமேஃ மஹதாயதநம் = அதி விஸ்தாரமான பூமண்டலத்தையும் அதாவது இராஜ்ஜியாதி பத்தியத்தையும் பூமே: என்னும் ஐந்தாம்வேற்றுமை பதத்திற்கு ஆறும்வேற்றுமையில் அர்த்தம் செய்யப்படவேண்டியது.

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

स्वयं ஸ்வயம் :—புத்திராதிகளுக்கு மட்டும் தீர்க்காயுள் கொடுக்கப்படவில்லை. நீ அற்பாயுளுள்ளவனானால் எல்லாம் வியர்த்தம் ஆய்விடும். ஆகையால் நீயும் நீடித்து ஜீவிப்பாயாக என்கிறார்

85. ஜாதியை குறிப்பிடுகிறதால் ஒருமைப் பிரயோகம்.

I - 1 - 24 - வது மந்திரம்.

एतत्तुल्यंयदि मन्यसे वरं वृणीष्ववित्तं चिरजीविकां च ।
महाभूमौ नचिकेतस्त्वमेधि कामानां त्वा कामभाजंकरोमि ॥ २४ ॥

ஏதத்துல்யம்யதிமந்யஸே வரம் வ்ருணீஷ்வாவித்தம் சிரஜீவிகாம்ச। மஹாபூமௌ நசிகேதஸ்த்வமேதிகாமாநாம் த்வா காமபாஜங்கரோமி ॥ உ௪ ॥

एतत्तुल्यं ஏதத்துல்யம் = முன் சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்களுக்குச் சமானமாக இதர வஸ்துக்களை

वरं வரம் = கேட்கக்கூடிய வரமாக

मन्यसेयदि மந்யஸேயதி = நீ நினைத்தால்

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = அதை கேட்டுக்கொள்

वित्तं வித்தம் = வெகு தனத்தையும்

चिरजीविकाञ्च சிரஜீவிகாஞ்ச = தனசகித தீர்க்காயுளையும்

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ = கேட்டுக்கொள்

I - 1 - 24 வது மந்திரம்.

வி-பா:—एततुल्यंवरं ஏதத்துல்யம்வரம்:—மேற்சொன்ன வரத்துக்குச் சமானமாக வேறொன்றை

मन्यसेयदि மந்யஸேயதி = நினைக்கும்பக்ஷத்தில்

वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ :— அதையும் கேட்டுக்கொள்.

वित्तं...च வித்தம்...ச :— அதிகமானபணம், இரத்தினம், முதலியவைகளையும், வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கும் தன்மையையும் கேட்டுக்கொள்.

து-பா:—यावत्इच्छासि யாவதிச்சஸி = எவ்வளவு காலம் வரையில் ஜீவிக்க இச்சிக்கிறாயோ அவ்வளவு

शरदः च சரத: ச = சரத்காலம் அதாவது வருஷம்

स्वयं ஸ்வயம் = நீயும்

जीव ஜீவ = ஜீவிப்பாயாக ॥ 23 ॥

I-1 - 24-வது மந்திரம்.

அ-கை:— (ட) நான் கேட்ட வரனை நீர்கொடுக்காதபக்ஷத்தில் நீர் கொடுத்தது வியர்த்தமாகுமே எனின் சொல்லுகிறார்.

एततुल्यंवरं ஏதத்துல்யம்வரம் = (ட) உனக்கு என்னால் கொடுக்கப்பட்ட வரத்திற்கு சமானமாக (கண்டா) நீ கேட்டு கொண்டதற்குச் சமானமாக வேறு வரம் இருப்பதாக.

यदिमन्यसे யதிமந்யஸே = நீ நினைத்தால்

(ताह मयादीयमानं ததா மயாதீயமாநம் = அப்போது, என்

ச-பா:—हेनचिकेत: ஹெநசிகெத: = ஓ நசிகேதஸே
महाभूमौ மஹாபூமௌ=விஸ்தாரமான பூமியில்
त्वं த்வம்=நீ
एधि ஏதி=இராஜாவாக விருத்தி அடை
कामानां காமாநாம் = காம்மிய வஸ்துக்களுக்குள்
त्वां த்வாம் = உன்னை
कामभाजंकरोमि காமபாஜம்கரோமி=காமத்தை அடைந்தவ

வி-பா:—एधि ஏதி = இராஜாவாக ஆய்விடு.
कामानां காமாநாம் = ஆசைப்படத்தகுந்த அப்ஸரஸ் திரீகள் முதலான விஷயங்கள்

து-பா:—ஞல் கொடுக்கப்படும்)
वित्तं வித்தம்=தனத்தையும்
चिरजीविकाञ्च சிரஜீவிகாஞ்ச= தீர்க்காயுளையும் (இது உபலக்ஷணம்)
वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ= கேட்டுக்கொள். (கண்டார்த்தப்படி) நீ கேட்டுக் கொண்டதற்குச் சமானமான வேறு வரத்தையும் கேட்டுக்கொள்; தனத்தையும் தீர்க்காயுளையும் கேட்டுக்கொள். ஆதாவின் பொருட்டு இப்படி இரண்டாம் தடவை சொல்லப்பட்டபடியால் கூறியதைக் கூறல் என்னும் தோஷமில்லை.
महाभूमौ மஹாபூமௌ=இப்படி நினைக்காவிட்டால் வேறு விஷயங்களை கேட்டுக்கொள் என்று யமன் சொல்லுகிறான்.
हेनचिकेत: ஹெநசிகெத:= ஓ நசிகேதா
त्वं த்வம்=நீ
महाभूमौ மஹாபூமௌ =மஹாராஜ்யாதி பத்தியத்தில், அல்லது புண்ணிய பூமியில்
एधि ஏதி=அபிவிர்த்தி அடை அல்லது, ஜனி,
இந்த வினைச்சொல்லை अस् அஸ் என்னும் பகுதியிலிருந்து வருவதாக நினைத்தால் ஜனி என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும். एध् ஏத் என்றும் பகுதியிலிருந்து வருவதாக நினைத்தால் விர்த்தி அடை என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.
महान्भूमौ மஹாந்பூமௌ என்று பாடமிருந்தால் பூமியில் மஹானாக एधि ஏதி = ஆவாயாக என்று அர்த்தம் செய்ய வேண்டும்.
त्वां த்வாம் = உன்னை
कामानां காமாநாம் = இச்சிக்கக்கூடியவஸ்துக்களுக்குள்

ச-பா:—னுகச் செய்கிறேன்.

அ-கை:—एतत्...वृणीष्व ஏதத்...வ்ருணீஷ்வ :—மேற் சொல்லியவைகளுக்கும் [86] சமானமான வேறு எதையாவது நீ நினைத்தால் அதையும் [87] கேட்டுக்கொள்.

वित्तं...च வித்தம்...ச :—மேலும் [88] விசேஷ ஹிரணியம் இரத்தினம் முதலியவைகளையும், தனத்துடன் தீர்க்காயுளையும் கேட்டுக்கொள்.

महा...एधि மஹா...ஏதி:—அதிகமாய்ச் சொல்லுவானேன் ஓ நசிகேதசே, விஸ்தாரமானபூமியில் நீ இராஜாவாக வாழ்.

कामानां करोमि காமானாம்...கரோமி :—மேலும் தேவலோக[89] மனுஷ்யலோக [90] சம்பந்தமான வேறு போகங்களை அடைய யோக்கியனுகை உன்னை நான் செய்கிறேன். நான் சத்திய சங்கற்பனுன [91] தேவனல்லவா. ॥ 24 ॥

வி-பா:—कामभाजं காமபாஜம் = இச்சை அடைகிறதாக, அதாவது ஆசைப்படத்தகுந்த அபஸ்ரஸ் முதலானவர்கள்கூட உன்னை இச்சிக்கும்படி

करोमि கரோமி = செய்கிறேன். ॥ 24 ॥

து-பா:—कामभाजंकरोमि காமபாஜம்கரோமி = இஷ்டமானவைகளை உடையவனுகச் செய்கிறேன் ॥ 24 ॥

86. முதலாவது உம் புத்திராதிகளின் சமுச்சயத்தை (சேர்க்கையை) காட்டுகிறது.

87. இரண்டாவது உம் வர சமுச்சயத்தைகாட்டுகிறது.

88. புத்திரன் முதலானவர்களைத் தனித்தனியே சொல்லி இப்போது சேர்த்து சொல்லுகிறுர். இவைகளை எல்லாம்சேர்த்து வாங்கிக்கொள்.

89. இரம்பை, ஊர்வசி, கல்பகவிருக்ஷம், காமதேனு முதயவைகள்.

90. புஷ்பம், சந்தனம், ஸ்திரீ முதலானவை.

91. கர்மஞ்செய்யாத புருஷனுக்கு இஷ்டப்படி கொடுக்க சாமார்த்தியம் எப்படி வந்ததெனில், தடையற்றஞானம், ஐசுவரியம், தேஜஸ், பலம், இவைகளை உடையவனுனதால் நான் சுத்தியசங்கற்பன். ஆகையால் எனக்குச் சாமர்த்தியம் இருக்கிறது.

I - 1 - 25 வது மந்திரம்.

ச :—ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान्कामाꣳश्छन्दतः प्रार्थयस्व। इमा रामाः सरथाः सतूर्या नहीदृशा लंभनीया मनुष्यैः। आभिर्मत्प्रत्ताभिः परिचारयस्व नचिकेतो मरणं मानुप्राक्षीः ॥ २५ ॥

𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵। 𑌇𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌹𑍀𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌲𑌂𑌭𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃। 𑌆𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑍋 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌃 ॥ ௨௫ ॥

ये ये कामा: 𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 = எந்த எந்த காமங்கள்

मर्त्यलोके 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 = மனுஷிய லோகத்தில்

दुर्लभा: 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 = அடையத் தகாதவையோ

(तान् 𑌤𑌾𑌨𑍍 = அந்த)

सर्वान् 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 = சமஸ்தமான

कामान् 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 = காமங்களையும்

छन्दत: 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌤𑌃 = இஷ்டப்பிரகாரம்

प्रार्थयस्व 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 = கேட்டுக்கொள்.

(किञ्च 𑌕𑌿𑌂𑌚 = மேலும்)

इमा: 𑌇𑌮𑌾𑌃 = இந்த

रामा: 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 = அப்ஸரஸ்திரீகளாயும் (புருஷர்களை சந்தோஷிப்பிக்கிறபடியால் ராமா:)

सरथा: 𑌸𑌰𑌥𑌾𑌃 = ரதங்களுடன் கூடினவர்களாயும்

I - 1 - 25 வது மந்திரம்.

வி:—छन्दत: 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌤𑌃 = இஷ்டப்படி

इमा:...मनुष्यै: 𑌇𑌮𑌾𑌃...𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 :—இரதம், வாத்தியங்கள், இவைகள் சகிதமாய் நான் கொடுத்த ஸ்திரீகள் மனிதனுக்கு கிடைக்கத்தகாதவைகள்.

I - 1 - 25-வது மந்திரம்.

து:—அ-கை :—மேற் சொன்னதை விவரிக்கிறார்.

मर्त्यलोके 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 = பூலோகத்தில் அல்லது மானிட சரீரத்தில்

कामा: (काम्या:) 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 (𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃) = இச்சிக்கக் கூடியவைகளான அதாவது

इमा: 𑌇𑌮𑌾𑌃 = ரூபம் முதலிய குணங்களுள்ளவர்களாயும் அல்லது என் லோகத்திலிருக்கிறவர்களாயும்

सरथा: 𑌸𑌰𑌥𑌾𑌃 = இரதங்களோடு கூடியிருக்கிறவர்களாயும்

ச :—सतूर्याः ஸதூர்யா:=வாத்திய விசேஷங்களுடன் கூடினவர்களாயுமிருக்கிற

ईदृशाः ஈத்ருஶா:= இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திரீகள்

मनुष्यैः மநுஷ்யை:=மனிதர்களால்

नलम्भनीयाः நலம்பநீயா:=அடையத் தகாதவர்கள்

मत्प्रत्ताभिः மத்ப்ரத்தாபி: = என்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற

आभिः ஆபி: = இந்த ஸ்திரீகளால்

(आत्मानं ஆத்மாநம் = தனக்கு)

परिचारयस्व பரிசாரயஸ்வ = சுசுரூஷை செய்துகொள்

हेनाचिकेतः ஹேநசிகேத: = ஓ நசிகேதஸே

मरणं மரணம் = மரணத்தை

मानुप्राक्षीः மாநுப்ராக்ஷீ: = கேட்க அர்ஹனல்ல

வி-பா:—मत्प्रत्ताभिः மத்ப்ரத்தாபி:= என்னால் கொடுக்கப்பட்ட

आभिः ஆபி: = இந்த பரிசாரக ஸ்திரீகளைக்கொண்டு

परिचारयस्व பரிசாரயஸ்வ :—கால்பிடித்தல் முதலிய சுச்ருஷைகளைச் செய்துகொள்.

து :-सतूर्याः ஸதூர்யா: = வாத்திய விசேஷணங்களுடன் கூடினவர்களாயும் இருக்கிற

रामाः ராமா:= இரமணீயமான ஸ்திரீகள் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொள்.

ईदृशा — ईदृशा ஈத்ருஶா —ஈத்ருஶா= என்று ஒருபாடம் இப்படிப்பட்ட

(संपत् ஸம்பத் = சம்பத்து)

मनुष्यैः மநுஷ்யை: = மனிதர்களால்

नलंभनीया நலம்பநீயா = அடையப்படமாட்டாது. ஆனதால் கொடுக்கப்பட்ட சம்பத்தையே எடுத்துக்கொள்

आभिः ஆபி: :-இவர்களால் என்ன பிரயோஜனம் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

मत्प्रत्ताभिः மத்ப்ரத்தாபி: = என்னால் கொடுக்கப்பட்ட

आभिः ஆபி: = இந்த ஸ்திரீகளால்

परिचारयस्व பரிசாரயஸ்வ = நாட்டியம் சங்கிதம் முதலியவைகளால் சேவித்துக் கொள்

हेनाचिकेतः ஹேநசிகேத: = ஓ நசிகேதா

मरणं மரணம் = மரித்தவனிடத்திலிருக்கிற பகவானை

मानुप्राक्षीः மாநுப்ராக்ஷீ: = கேட்கவேண்டாம்

I - 1 - 26 - வது மந்திரம்.

श्वोभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत् सर्वेन्द्रियाणाञ्जरयन्तितेजः ।
अपिसर्वञ्जीवितमल्पमेवतवैव वाहास्तव नृत्यगीते ॥ 26 ॥

ஶ்வோபாவா மர்த்யஸ்ய யதந்தகைதத்ஸர்வேந்த்ரியாணாஞ்ஜ ரயந்திதேஜ: । அபிஸர்வஞ்ஜீவிதமல்பமேவதவைவவாஹாஸ்தவந்ருத்யகீதே ॥ 26 ॥

அ-கை:—**ये...प्राथयस्व**: யே...ப்ராதயஸ்வ :—மனுஷ்ய லோகத்தில் அபேக்ஷிக்கும் படியாயும் கஷ்டத்தின்பேரில் கிடைக்கக் கூடியதாயும் எந்த எந்த போகங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் இஷ்டப்படி கேட்டுக்கொள்.

इमाः...मनुष्यैः இமா ... மநுஷ்யை:—எங்களைப் போன்றவர்களுடைய தயவு அன்றியில் இந்த அப்சர ஸ்திரீகளை மனிதர்கள் அடையத் தகுந்தவர்களல்ல.

आभिः...परिचारयस्व: ஆபி:...பரிசாரயஸ்வ: = நான் கொடுக்கிற இந்த அப்ஸர ஸ்திரீகளால்பாதப்பிரக்ஷாலனம் முதலிய சுச்ருஷையைச் செய்துகொள்.

नचिकेतः...मानुप्राक्षीः நசிகேத:...மாநுப்ராக்ஷீ: :— ஓ நசிகேதசே, காகதந்த பரிக்ஷையாகிய மரணசம்பந்தப் பிரச்னத்தைக் கேட்க நீ யோக்கியனல்ல. (கேட்காதே என்று அர்த்தம்) ॥ 25 ॥

श्वोभावा: ஶ்வோபாவா: = நீர்கூறினபோகங்களின் ஸ்திதிநாளை இருக்குமோ இராதோ என்று சந்தேகமாயிருக்கிறது. அவைகள்

வி:—**मरणं अनु** மரணமநு = மரணத்துக்குப்பின் அதாவது முக்தாத்ம ஸ்வரூபத்தை என்பதுகருத்து. மரணசப்தம் பொதுவாய் தேகவியோகத்தைச் சொன்னாலும், பிரகரணவசத்தால் இவ்விடத்தில் விசேஷ அர்த்தமான சரம (கடைசியான) சரீர வியோகத்தைக் கூறுவதில் தோஷமில்லை. (மற்ற பதங்களுக்கு பதஉரையைப்பார்க்க). ॥ 25 ॥

I - 1 - 26 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—இவ்விதமாய் ஆசைப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் நசிகேதஸ் மனது கலங்காமற் சொல்லுகிறான்.

I-1 - 26-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—இவ்விதமாக யமனால் ஆசைப் படுத்தப்பட்ட நசிகேதஸ் **शतायुषः** ஶதாயுஷ: (I-1-23) முதலிய வசனங்களுக்கு இப்போது உத்தரம் சொல்லுகிறான்.

ச:—हेअन्तक ஹேஅந்தக=ஓ யமனே

मर्त्यस्य மர்த்யஸ்ய=மனிதனுடைய

सर्वेन्द्रियाणां ஸர்வேந்த்ரியாணாம்=சகல இந்திரியங்களின்

यत् யத்=எந்த

एतत् ஏதத்=இந்த

तेजः தேஜ:=தேஜஸை

जरयन्ति ஜரயந்தி=குறைந்துபோகச் செய்கின்றன

सर्वं ஸர்வம்=சமஸ்தமான

जीवितं ஜீவிதம்=ஆயுளும்

अल्पमेव அல்பமேவ=அற்பமே

வி:-हे अन्तक ஹே அந்தக = ஓ யமனே, மனிதனுல் இச்சிக்கத் தக்கவைகளாய் எவைகள் உம்மால் உபநியாஸம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகள்.

श्वोभावाः ஶ்வோபாவா: = நாளை இல்லாதவைகள், அதாவது இரண்டுதினம்கூட ஸ்திரமாய் இருக்கத்தக்கவையல்ல.

सर्वेन्द्रियाणां ஸர்வேந்த்ரியாணாம்:—சகல இந்திரியங்களின்

यत् तेजः யத் தேஜ: = யாதொருதேஜஸ் உண்டோ அதை

जरयन्ति ஜரயந்தி = குறைத்து விடுகின்றன. (அப்ஸரஸ்திரீகள் முதலான போகங்களெல்லாம் சகல இந்திரியங்களுக்கும் பலஹீனத்தைக் கொடுக்கின்றன.

து:-हे अन्तक ஹே அந்தக=ஓ யமனே

मर्त्यस्य மர்த்யஸ்ய = மரிக்கும் தன்மையுள்ள புருஷனுடைய

यत् एतत् யதேதத்=புத்திர பௌத்திர பசுமுதலியவைகள் எவையுண்டோ அவை

श्वोभावाः ஶ்வோபாவா: = (கண்டா) श्वः ஶ்வ:=மறுநாள் अभावाः அபாவா:=அஸ்திரங்கள். (ட) நாளேதினங்கூட இருக்கிறவைகளன்று, ஏனெனில் சீக்கிரமாய் நாசமாகிறவைகள். மேலும் அவைகள் இருக்குங்காலத்திலும்

सर्वेन्द्रियाणां ஸர்வேந்த்ரியாணாம்=சகல இந்திரியங்களின்

तेजः தேஜ:=சாமர்த்தியத்தை

जरयन्ति ஜரயந்தி=தங்களை இரக்ஷிக்கும் பிரயாசத்தால், தங்களுடைய விர்த்தி நாசங்களின் சிந்தையால் போக்கடிக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் என்னுல் பிரார்த்திக்கத் தக்கவைகளல்ல.

स्वयञ्चजीव ஸ்வயஞ்ஜீவ (I - 1 - 23) என்பதற்கு உத்தரம் अपिसर्वं அபிஸர்வம் என்பதினுல் கூறப்படுகின்றது.

तव தவ = உம்முடைய

वाहा: வாஹா: = இரதங்கள்

नृत्यगीते ந்ருத்யகீதே = நாட்டியகானங்கள்

तव एव தவ வஏவ=உமக்கே இருக்கட்டும்.

அ - கை:—இவ்விதமாக நசிகேதசுக்கு யமன் ஆசைகாட்டினு லும் பெரியதடாகம்போல் கலக்கமடையாமல் சொல்லுகிறுன். 92

श्वोभावा: ஶ்வோபாவா: = (பத உரையிற் சொல்லியபடியே)

मर्त्यस्य ...तेज: மர்த்யஸ்ய...தேஜ: :—மேலும் 93, ஓ யமனே மனிதனுடைய சகல இந்திரியபராக்கிரமும் குறைவு (நாசம்) அடைகிறது. அப்ஸரஸ்திரீகள் முதலான போகங்கள் அநர்த்தத் துக்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஏனெனின் இவைகள் தர்மம் 94

வி:—अपि... ஜீவி :—சதுர்முகப் பிர்ம்மாவின் ஜீவகாலங்கூட ஸ்வற்பம், நம்முடைய ஜீவகாலம் ஸ்வற்பம் என்று சொல்லுவா னேன். ஆகையால் வெகுகாலம் ஜீவிக்கும் தன்மையைப் பிரார்த் திப்பது அயோக்கியம் என்பது கருத்து.

वाहा: வாஹா: = இரதம் முதலியவைகள்

(तिष्ठन्तु திஷ்஠ந்து — இருக்கட்டும்) (மற்ற பதங்களுக்கு பத உரையைப் பார்க்க.) ॥ 26 ॥

து :-सर्वं अपि जीवितं ஸர்வம் ஜீவிதம்=பிரம்ம கல்பம்வரையில் ஜீவிப்பதும்

अल्पमेव அல்பமேவ= அற்பந்தான். ஜீவித்தலும் முடிவை பெறு கிறது - (கண்டா) முக்தியில்போல் முடிவில்லாததன்று. முடி வில்லாத ஜீவனம் மோக்ஷத்தைவிட வேறிடத்தில் இல்லை ஆகை யால் அதுவும் பிரார்த்திக்கத் தக்கதல்ல.

इमा: रामा: இமா: ராமா: (I-1-25) என்பதற்கு तवैव தவைவ என்பதினுல் உத்தரம் சொல்லுகிறுர்.

वाहा: வாஹா: = இரதங்கள்

नृत्यगीते ந்ருத்யகீதே= நாட்டிய சங்கீதங்கள் - (இரண்டும் ஒன்றுக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது)

तव एव தவவஏவ = உமக்கே இருக்கட்டும்

92. சமதமாதிகளுடன் கூடிய விரக்தனுக்கே ஞானுதிகாரம் என்ப தை நசிகேதஸ் சூசிப்பிக்கிறுன்.

93. மனிதனுக்கு இவைகளால் உபகாரமில்லை என்று நிந்திக்கிறுன்.

94. இஷ்டாபூர்த்தாதிகள் (யாகம் குளம்வெட்டல் முதலியவை)

I - 1 - 27 - வது மந்திரம்.

नवित्तेनतर्पणीयो मनुष्यो लप्स्यामहे वित्तमद्राक्ष्मचेत्त्वा ।
जीविष्यामो यावदीशिष्यसित्वं वरस्तुमेवरणीयः स एव ॥ 27 ॥

ந வித்தேந தர்பணீயோ மநுஷ்யோ லப்ஸ்யாமஹே வித்தம் அத்ராக்ஷ்ம சேத்த்வா । ஜீவிஷ்யாமோ யாவதீஶிஷ்யஸி த்வம் வரஸ்து மே வரணீயஃ ஸ ஏவ ॥ 27 ॥

ச:—வீரியம் [95], பிரஞ்ஞை [96] தேஜஸ் [97], கீர்த்தி முதலியவைகளை குறைத்துவிடுகின்றன.

अपि...एव அபி...ஏவ :—நீர் கொடுக்க இச்சிக்கிற தீர்க்காயுஸ் விஷயத்திலும் சொல்லுகிறேன், கேளும். பிரம்மாவினுடைய சர்வ [98] ஆயுசும் அற்பமே. என்னைப்போன்றவர்களின் தீர்க்காயுசைப்பற்றி நான்சொல்லவேண்டியதென்ன.

तव ... गीते தவ...கீதே :—ஆகையால் [99] இரதாதிகள் நாட்டியங்கள், கானங்கள் உமக்கே இருக்கட்டும். ॥ 26 ॥

मनुष्यः மநுஷ்யஃ=மனிதன்

वित्तेन வித்தேந=தனத்தால்

नतर्पणीयः நதர்பணீயஃ=திருப்தி அடைவிக்கத் தகுந்தவனல்ல

I - 1 - 27 - வது மந்திரம்.

வி:-**न...मनुष्यः** ந...மநுஷ்யஃ :—அடையப்பட்ட பணத்தால் ஒருவனுக்காவது திருப்தி வந்ததாக நாம் பார்க்கவில்லை. இஷ்டமான பதார்த்தங்களை அனுபவிப்பதால் இச்சை ஒருக்காலும் சாந்தியடைகிறதில்லை என்கிற நியாயப்படி என்பது கருத்து.

I - 1 - 27 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—वृणीष्ववित्तं வ்ருணீஷ்வ வித்தம் (I-1-24) என்பதற்கு உத்தரம் **नवित्तेन** நவித்தேந என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

न...मनुष्यः ந...மநுஷ்யஃ= மஹத்தான தனம்கிடைத்தாலும்

95. சாமர்த்தியம்

96. சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வதில் சக்தி.

97. சரீரத்தின் தேஜோரூபம்.

98. சர்வசப்தப் பிரயோகத்தால் ஹிரணியகர்ப்பத்தின் ஆயுளை அயவேண்டியது. ஏனெனின் சகல ஆயுஸுக்களும் அதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

99. ஆயுளே இப்படியிருப்பதால் அதற்குள்ளடங்கிய விஷயபோகங்கள் அற்பமென்று சொல்லுகிறார்.

ச:—त्वा க்வா = உம்மை

अद्राक्ष्मचेत् அத்ராக்ஷ்மசேத் = பார்த்தோமானால்

वित्तं வித்தம் = தனத்தை

लप्स्यामहे லப்ஸ்யாமஹே = அடைவோம்

त्वं த்வம் = நீர்

यावत् யாவத் = எதுவரையில்

ईशिष्यासि ஈசிஷ்யஸி = யமபதவியில் பிரபுவாயிருக்கிறீரோ.

வி:-त्वां த்வாம் = உம்மை

अद्राक्ष्मचेत् அத்ராக்ஷ்மசேத் = நாம் பார்க்கும் பக்ஷத்தில்

वित्तं வித்தம் = தனத்தை

लप्स्यामहे லப்ஸ்யாமஹே = அடைவோம். உம்முடைய தர்சன மிருந்தால் தனத்தைச் சம்பாதிப்பதில் என்ன வருத்தம் என்பது கருத்து. அப்படியானால் வெகுகாலம்ஜீவிக்கும் தன்மையைக் கேட்டுக்கொள்ளெனின்.

त्वं த்வம் = நீர்

यावत् ईशिष्यासि யாவதீசிஷ்யஸி = எவ்வளவுகாலம் யமபதவியில் யஜமானாக இருக்கிறீரோ அதுவரையில்

து:-மனிதன் திருப்தி அடைவதாக காணப்படுகிறதில்லை என்பது கருத்து,

लप्स्यामहे லப்ஸ்யாமஹே :—(அ-கை) ஏனெனின் உங்களைப் போன்றவர்களிடமிருந்து தனம் முதலியவைகள் தனிமையாகப் பிரார்த்திக்கத் தக்கவைகளல்ல. ஏனெனின் அவைகள் தானாகவே நடுவாந்திரத்தில் கிடைத்துவிடும் என்பது கருத்து.

त्वा த்வா = உம்மை

अद्राक्ष्मचेत् அத்ராக்ஷ்மசேத் = பார்த்தால்

वित्तं வித்தம் = தனத்தை

लप्स्यामहे லப்ஸ்யாமஹே = அடையவே அடைவோம் உம்முடைய தர்சனத்தாலேயே தனலாபம் உண்டாவதால் அதை தனிமையில் பிரார்த்திக்க வேண்டியதில்லை என்பது கருத்து.

जीविष्यामः ஜீவிஷ்யாம: —(அ-கை) ஜீவிப்பதும் உம்முடைய ஆதீனமாயிருப்பதால் அதையும் தனிமையில் பிரார்த்திக்க வேண்டிய தில்லை என்று இப்போது சொல்லுகிறார்.

त्वं த்வம் = நீர்

यावत् ईशिष्यासि யாவத் ஈசிஷ்யஸி = எவ்வளவு வரையில் இரக்ஷிக்கிறீரோ (கண்டா) எவ்வளவுவரையில் என்னுடைய யா

ச:—(तावत् தாவத் = அதுவரையில்)

जीविष्याम: ஜீவிஷ்யாம: = ஜீவிக்கிறோம்

मे மே = எனக்கு

वरणीय: வரணீய: = பிரார்த்திக்கத்தகுந்த

वर: तु வர: து = வரமோவெனில்

स:एव ஸ:ஏவ = அதுவே.

அ:—न...मनुष्य: ந...மநுஷ்ய: :—மேலும் 100 விசேஷதன த்தால் மனிதன் திருப்தியாகமாட்டான் என்றார். பிரபஞ்சத்தில் விசேஷதனலாபம் எவனுக்கும் திருப்தியைக்கொடுப்பதாகக் காண ப்படுகிறதில்லை அல்லவா 101

लप्स्यामहे...त्वा லப்ஸ்யாமஹே...த்வா :—எங்களுக்கு 102 தன இச்சை இருந்தால், நாம் உம்மை பார்த்ததினாலேயே தனத்தை அடைவோம்.

जीविष्याम:...ईशिष्यसि ஜீவிஷ்யாம:...ஈஶிஷ்யஸி 103 :—ஜீவிக்கிற விஷயத்திலும் அப்படியே. யமபதவியில் எதுவரையில் நீங்கள் பிர

வி:—जीविष्याम: ஜீவிஷ்யாம: = எங்களுடைய ஜீவகாலம் நிச்சயமாக ஏற்பட்டேயிருக்கிறது. உம்முடைய ஆஞ்ஞையை மீறுகிறதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் எங்களுடைய ஜீவதசைக்கு ஹானி கொடுக்க மாட்டாது. வரனை அடைந்தாலும் அடையாவிட்டாலும் அவ்வ ளவு காலந்தான் பிழைத்திருக்கலாம் என்பது கருத்து.

वरस्तु ... एव வரஸ்து...ஏவ :—ஆனதால் येयंप्रेते யேயம் ப்ரேதே என்று முன் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட வரம்தான் பிரார்த் திக்கத்தக்கது. ‖ 27 ‖

து:—வத்தாயுளுக்கும் ஈசுவரனாக இருக்கிறீரோ அதுவரையில் (ஆயுளுக்கு கர்த்தாநீர்.)

जीविष्याम: ஜீவிஷ்யாம: = ஜீவிப்போம்.

वरं வரம் = (அ - கை) ஆகையால் இந்தவரம் கேட்கத்தக்க தன்று. ஆனால் எது கேட்கத்தக்கதெனின்

मे மே = என்னால்

वरणीय: तुवर: स: एव வரணீய: துவர: ஸ: ஏவ = முன் கேட்கப்பட்டவரமே கேட்கத்தக்கது.

तु து என்பது இது நிரம்ப மேன்மையான தென்பதைக் காட்டுகிறது.

100. திடமான வைராக்கியத்தின்பொருட்டு முன் சொன்னதையெ ல்லாம் நிந்திக்கத்தக்கது என்று நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்.

101. அர்த்தத்தைச் சம்பாதிப்பது கஷ்டம் என்கிற நியாயப்படி திருப்தியில்லாமை ஜகத்பிரசித்தம் என்பதை இந்தபதம் காண்பிக்கிறது.

102. திருப்திகொடுக்காத தனத்தால் இச்சையே இல்லை ஒருகால் இருந்தால் வரனன்றியிலேயே அதை அடைவோம் என்கிறான்

103. இந்த परस्मैपद பரஸ்மைபத ப்பிரயோகம் வேதசம்மதம்

I - 1 - 28 - வது மந்திரம்.

अजीर्यताममृतानामुपेत्य जीर्यन्मर्त्यः क्वधःस्थः प्रजानन् ।
अभिध्यायन्वर्णरति प्रमोदानतिदीर्घे जीविते को रमेत ॥ 28 ॥

அஜீர்யதாமம்ருதாநாமுபேத்ய ஜீர்யந்மர்த்ய: க்வத:ஸ்த: ப்ரஜாநந் । அபித்யாயந்வர்ணரதி ப்ரமோதாநதிதீர்கே ஜீவிதே கோ ரமேத ॥ 28 ॥

ச-பா:—புவாயிருக்கிறீர்களோ [104] அதுவரையில் நாம் ஜீவித்திருப்போம். மனிதன் உம்முடன் சேர்ந்து எப்படி அற்பாயுசையும் அற்ப தனத்தையும் உடையவனாக ஆவான். [105]

वरस्तु...एव வரஸ்து...ஏவ :—ஆத்மஞானம் ஒன்றே நான் வரிக்கும் வரம். ॥ 27 ॥

अजीर्यतां அஜீர்யதாம்=ஆயுளின் குறைவை அடையாத

अमृतानां (सकाशं) அம்ருதாநாம் (ஸகாசம்) =தேவதைகளின்

I - 1 - 28 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—अजीर्यतां அஜீர்யதாம் = கிழத்தனம், மரணம், இவைகளற்ற

अमृतानां அம்ருதாநாம் = முக்தர்களின்

I - 1 - 28 வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—ஏன் இப்படி நிர்பந்தம் செய்யவேண்டுமென்றால், உம்மைப்போன்ற குருவை அடைந்த சமயத்திலுங்கூட, பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், புத்திரன் முதலானவர்களை கேட்டுக்கொள்ளும் எனக்கு தமஸே உண்டாகும். அப்படியே **इहचेदवेदीदथ सत्यमस्ति** இஹசேதவேதீதத ஸத்யமஸ்தி (கேன II-5) என்கிற சுருதிவசன மிருக்கிறது. ஆகையால் இப்படி அறிகிற நான் அவைகளை பிரார்த்திக்கவில்லை என்கிற கருத்துடன் **अजीर्यतां** அஜீர்யதாம் என்று சொல்லுகிறார் (கண்டா) முந்தின மந்திரத்தில் அடைவோம் என்று சொன்னதையே விவரிக்கிறார்.

प्रजानन् ப்ரஜாநந் = ஞானியானயமனே அல்லது ஞானியான

मर्त्यः மர்த்ய: = மனிதன்

अजीर्यतां அஜீர்யதாம் = ஜரையில்லாத, (கண்டா) வயது முத

104. புண்ணியபாவங்களைச் செய்கிறவர்களை நியமனம் செய்கிறவன்

105. உம்மைப்பார்த்ததினலேயே சமஸ்தமும் கிடைக்கிறது. உம்மை அடைந்து, உம்முடன் சம்பாஷணைசெய்து அவைகளையடைவதிற் சந்தேகமென்ன. தேவதைகளைச் சந்தித்ததால் அபேக்ஷிக்கப்பட்டதெல்லாம் கிடைக்கும் என்பது சுருதிஸ்மிருதி லோகசித்தம்,

ச-பா:—சமீபத்தை

उपेत्य உபெத்ய=அடைந்து

जीर्यन्मर्त्यः ஜீர்யந்மர்த்ய: = ஜனனமரணங்களுடன் கூடினவனும்

क्वधः स्थः க்வத: ஸ்த: =அந்திரிக்ஷத்தை உத்தேசித்து கீழ்ஸ்தானமாகிய பூமியிலிருக்கிறவனும்

प्रजानन् ப்ரஜாநந்=தேவதைகளிடமிருந்து உத்கிருஷ்டமான பிரயோஜனத்தை அடையலாமென்று தெரிந்துகொண்ட எவன் புத்திரன் முதலான அஸ்திரமானவைகளை பிரார்த்திப்பான் மேலும்.

वर्णरतिप्रमोदान् வர்ணரதிப்ரமோதாந்=கானம், கிரீடை, இவைகளாலுண்டாகும் சுகங்களை

अभिध्यायन् அபித்யாயந்=வெகுகாலம் நீடித்திருப்பதாக நினைக்கும்.

कः க: =எந்த விவேகி

வி-பா:—(स्वरूपं ஸ்வரூபம் = ஸ்வரூபத்தை)

उपेत्य உபெத்ய = அடைந்து (தெரிந்துகொண்டு)

प्रजानन् ப்ரஜாநந் = விவேகியான, (ஜராமரணங்களால் உபத்திரவிக்கப்பட்ட)

मर्त्यः மர்த்ய: = மனிதன்

जीर्यन्स्थः क्वधः ஜீர்யந்ஸ்த:க்வத: = (तदास्थः ததாஸ்த: என்று விசிஷ்டாத்வைதபாடம்) ஜராமரணங்களால்உபத்திரவிக்கப்பட்ட அப்ஸரஸ்முதலான விஷயங்களில் எப்படி ஆசைப்படுவான்.

वर्णरतिप्रमोदान् வர்ணரதிப்ரமோதாந் = சூரியனுக்குச் சமானமான வர்ணத்தோடு கூடியிருக்கும் தன்மை, பிரம்ம யோகத்தால் உண்டாகும் ஆநந்த விசேஷம், இவைகளை

अभिध्यायन् அபித்யாயந் = செவ்வையாய் ஆலோசிக்கிற

कः க: = எவன்

து-பா:—திவ்ய சம்பத்துகளுள்ள

अमृतानां அம்ருதாநாம் = மரணமற்ற

(त्वाद्विधानां देवानां த்வாத்விதாநாம் தேவாநாம் = உம்மைப் போன்ற தேவதைகளின்)

उप உப = சமீபத்தை

एत्य ஏத்ய = அடைந்து, அல்லது (கண்டா)

(सकाशं ஸகாஶம்= சமீபத்தை)

उपेत्य உபெத்ய = அடைந்து

जीर्यन् ஜீர்யந் = நாசமடைகிறவன்

क्व க்வ = எங்கே எங்குமில்லை என்பது கருத்து.

ச-பா:-अतिदीर्घे அதிதீர்க்கே = அதிதீர்க்கமான

जीविते ஜீவிதே = ஆயுள் விஷயத்தில்

रमेत ரமேத = ஆசைகொள்ளுவான்.

अजीर्यतां...प्रजानन् [106] அஜீர்யதாம்...ப்ரஜாநந்:— தீர்க்காயுளுள்ள தேவதைகளை அடைந்து அவைகளினின்றும்தனம் முதலியவைகளைவிட உத்கிருஷ்டமான பிரயோஜனத்தை அடையலாம் என்று நினைக்கிறவனும், பூலோகத்தில் ஜராமரணங்களுடன் கூடினவனுமான எந்த விவேகி, அவிவேகி ஜனங்கள் பிரார்த்திக்கும் அப்ஸராதிகளையும், கானம், நாட்டியம் இவைகளையும் அஸ்திரங்கள் என்று அறிந்தும் அதிகமாய் நீடித்திராத ஆயுளை அபேக்ஷிப்பான். क्वतदास्थः க்வததாஸ்த: என்னும்பாடத்தில் तेषु தேஷு புத்திராதிகளிடத்தில் आस्थितः ஆஸ்தித: = ஆசையுள்ளவன். அவைகளைவிட மேன்மையாயும் அடையத்தகுந்ததாயு மிருக்கிற புருஷார்த்

வி-பா:-अतिदीर्घे जीविते அதிதீர்க்கே ஜீவிதே = நிரம்ப ஸ்வல்பமான இந்த பூலோகவாசத்தில்

रमेत ரமேத = இச்சையுடையவனுவான். ॥ 28 ॥

து-பா:—क्वाधस्थः க்வாதஸ்த: = (அ-கை) ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபத்தில் நாசமில்லாததாலும், பகவத்ஞான முள்ளவனுக்கும் தேகவியோகம் அவசியம் சம்பவிப்பதாலும் ஜீர்யன் என்று சொன்னதை விவரிக்கிறார்.

अधस्थः அதஸ்த: = அந்ததமஸ் முதலிய அதோகதியை அடைந்தவன்

क्व க்வ = எங்கே - எங்குமில்லை என்பது கருத்து ஜரையைக் அடையாமல் மஹானுகவே இருக்கிறுன் என்பதாய் கண்டார்த்தக்காரர் சொல்லுகிறுர்.

अभिध्यायन् அபித்யாயந் = (அ-கை) துக்கத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதால் தீர்க்காயுளும் கேட்டுக்கொள்ளத் தக்கதில்லை என்கிறுன்.

वर्णः வர்ண: = ஸ்திரீபுத்திரன் முதலானவர்களுடைய வர்ணம் - (கண்டா) பிராமணுதி வர்ணங்கள் - அல்லது தேகத்தின் விசேஷ சோபை.

रतिः ரதி: = கிரீடை (க) விஷயானு பவத்தால் உண்டாகக்கும்சுகம்

106. உத்தமபுருஷார்த்தம் கிடைக்கும்படியிருக்க அதமபுருஷார்த்தத்தை இச்சித்தால் நான் மூர்க்கனுவேன். ஆகையால் நான் ஆத்மஞானத்தையே பிரார்த்திக்கிறேன் என்று நசிகேதஸ் சொல்லுகிறுன்.

यस्मिन्निदं विचिकित्सन्ति मृत्यो यत्साम्पराये महति ब्रूहि नस्तत् ।
योऽयं वरो गूढमनुप्रविष्टो नान्यं तस्मान्नचिकेता वृणीते ॥ 29 ॥

யஸ்மிந்நிதம் விசிகித்ஸந்தி ம்ருத்யோ யத்ஸாம்பராயே மஹதி ப்ரூஹி நஸ்தத் । யோऽயம் வரோ கூடமநுப்ரவிஷ்டோ நாந்யம் தஸ்மாந்நசிகேதா வ்ருணீதே ॥ 29 ॥

ச-பா:—கத்தை எவன் எப்போது இச்சிப்பான். அவைகளை அசாரமென்றுதெரிந்துகொண்ட ஒருவனும் அவைகளைப் பிரார்த்திக்கமாட்டான். எல்லாரும் மேன்மையான புருஷார்த்தத்தையே இச்சிக்கிறார்கள். ஆகையால் பரம புருஷார்த்தத்தால் ஆசையுள்ள நான்புத்திராதிகளில் ஆசை கொள்ளமாட்டேன்.

अभिध्यायन्...रमेत அபித்யாயந்...ரமேத=மேலும் அப்ஸரஸ் முதலான போகங்களை நிலையற்றவை என்று தெரிந்துகொண்ட எவன்தான் தீர்க்ககால ஜீவனத்தில் ஆசையுள்ளவனுவான். ஒருவனும் ஆகமாட்டான் என்றபடி. ॥ 28 ॥

हेमृत्यो ஹேம்ருத்யோ = ஓயமனே

यस्मिन् யஸ்மிந் = எந்த மரணமடைந்தவன் விஷயத்தில்

து-பா:-प्रमोदः ப்ரமோத:=அதினுல் உண்டாகும் சுகவிசேஷம் (க) மேன்மையான விஷயங்களை அனுபவிப்பதால் உண்டாகும் சுகவிசேஷம் இவைகளை, முன் அனுபவிக்கப்பட்டு இப்போது இல்லாமலிருக்கிற இந்த விஷயங்களை

आभिध्यायन् அபித்யாயந் = ஸ்மரித்து

अतिदीर्घे... அதிதீர்கே...:—தன்னுடைய ஜீவ தசையிலேயே பிறர்கள் இரந்துபோகலாம். ஏனெனின் அவர்கள் அதிதீர்க்ககாலம் ஜீவிப்பார்கள் என்கிற நியமமில்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய நாசத்தில் அவர்களை ஸ்மரிப்பதினுல் துக்கம் உண்டாகும். மேலும் வயது அதிகமானுல் கிழத்தனம் முதலியவை வந்துவிடும். அதினுல் போகசக்தியும் இல்லாமற்போகும். இப்படி தீர்க்ககாலம் பிழைத்திருப்பதில் புருஷனுக்குப் பிரயோசனமில்லாதபடியால், அதுவிஷயத்தில் ஒருவனும் பிரியப்படமாட்டான். தீர்க்காயுள் துக்கத்துக்கே காரணமென்பது கருத்து ॥ 28 ॥

I - 1 - 29 - வது மந்திரம்.

அ-கை :—முன் சொன்னதையே நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறுன் (கண்டா) ஆகையால் உன் அபிப்பிராயம் என்னவெனின் சொல்லுகிறுன்.

ச-பா:—इदं ஐதம் = ஆத்மா இருக்கிறுனு இல்லையா என்று
विचिकित्सन्ति விசிகித்ஸந்தி = சந்தேகிக்கிறார்களோ
महति மஹதி = பெரியதான, வெகு பிரயோசனத்தையுடைய
साम्पराये ஸாம்பராயே = பரலோக விஷயத்தில்
यत् யத் = எது நிச்சயமான ஞானமோ
तत् தத் = அந்த ஆத்ம தத்துவத்தை
नः நः = எங்களுக்கு
ब्रूहि ப்ரூஹி = சொல்லும்
यः अयं யः அயம் = எந்த இந்த
वरः வரः = வரம்
गूढं கூடம் = கஷ்டத்தாற் செய்யப்படும் விவேசனத்தை

I - 1 - 29 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—महति மஹதி = பெரியதாயும்
सांपराये ஸாம்பராயே = பரலோகசம்பந்தமாயு மிருக்கிற
यस्मिन् யஸ்மிந் = எந்த முக்தாத்மஸ்வரூபத்தில்
विचिकित्सन्ति விசிகித்ஸந்தி = (முந்தினவர்கள்) சேர்ந்திருக்கிறார்களோ
तत् தத் = அதையே
नः நः = எங்களுக்கு
ब्रूहि ப்ரூஹி = சொல்லும்
गूढं கூடம் = மிகவும் சூட்சும்மான ஆத்மதத்துவத்தை
अनुप्रविष्टः அநுப்ரவிஷ்டः = பிரவேசித்திருக்கிற (அதாவது விஷயமாக்குகிற)
यः अयं वरः யः அயம்வரः = யாதொரு இந்த வரமுண்டோ

துபா:—हे मृत्यो ஹெம்ருத்யோ = ஓ யமனே
महतिसांपराये மஹதிஸாம்பராயே = முக்தியில்
इदं இதம் = நியாமகமாக பிரம்மம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று
यस्मिन् யஸ்மிந் = எந்த விஷயத்தில்
विचिकित्सन्ति விசிகித்ஸந்தி = ஜனங்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள்
तत् தத் = முக்த நியாமக பகவத்ஸ்வரூபத்தையே (கண்ட) பிரேத பிரேரக ஸ்வரூபத்தை
नः ब्रूहि நः ப்ரூஹி = எங்களுக்கு உபதேசியும்
योयं யோயம் இது சுருதிவசனம்
यः अयंवरः யः அயம்வரः = (கண்டா) எந்த பிரேத பிரோ

अनुप्रविष्टः அநுப்ரவிஷ்ட: = அடைந்திருக்கிறதோ

तस्मात् தஸ்மாத் = இதைவிட

अन्यं அந்யம் = வேறு யாதொன்றையும்

नाचिकेताः நசிகேதாஃ = நசிகேதஸ்

नवृणीते நவ்ருணீதே = வரிக்கிறதில்லை.

यस्मिन् ... भूयो யஸ்மிந்...பூயோ = ஆனதால் அநித்திய மான வஸ்துக்களில் என்னை ஆசைப்படுத்தாமல், ஓ யமனே எந்த ஆத்மா இருக்கிறதா இல்லையா வென்று சந்தேகிக்கிறார்களோ

यत् ...तत् யத்...தத் = எது பரலோக விஷயத்தில் வெகு பிரயோஜன முள்ளதோ, என்றால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட அந்த ஆத்மதத்துவத்தின் நிச்சய ஞானத்தை எனக்குச் சொல்லும்.

योयं ... वृणीते யோயம்...வ்ருணீதே = அதிகமாகச் சொல்லு வானேன். சிரமத்தின் பேரில் விவரிக்கத்தகுந்த பிரகிருத ஆத்ம தத்துவத்தைத் தவிர, அவிவேகிகளால் பிரார்த்திக்கக்கூடிய அநித்திய விஷயமான வரத்தை நசிகேதஸ் மனதில்கூட நினைக்க மாட்டான். இது சுருதிவசனம். ॥ 29 ॥

முதலாவது வல்லி.

முற்றிற்று.

नान्यं...वृणीते நாந்யம்...வ்ருணீதே :—இதைத் தவிர வேறு வரத்தை நசிகேதஸ்கேட்கமாட்டான் என்பது சுருதிவசனம்.॥29॥

க்ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்படி கேட்கப்படும் வரம்.

गूढं கூடம்=இரகசியத்தை

अनुप्रविष्टः அநுப்ரவிஷ்டஃ=அடைந்திருக்கிறதோ அதையே

नचिकेतः वृणीते நசிகேதஃவ்ருணீதே = நசிகேதஸ்வரிக்கிறான்

नतस्मात् अन्यं நதஸ்மாத்அந்யம் = இதற்கு வேறானவத்தை நசி கேதஸ் கேட்கிறதில்லை.

கண்டார்த்தத்தால் सांपराये ஸாம்பராயே என்பதை तत् தத் என்பதற்குப்பின் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முக்தியின் பொருட்டு என்று அர்த்தம். இதற்கு சாதாரணமாய் சிரேயஸ் என்று அர்த்தமானதால் முக்தி என்னும் அர்த்தம் சித்திக்கும்பொ ருட்டு மஹதி என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது

1-வது வல்லி முற்றிற்று.

I-வது அத்தியாயம். II-வது வல்லி.

1 - வது மந்திரம்.

अन्यच्छ्रेयोऽन्यदुतैव प्रेयस्ते उभे नानार्थे पुरुषं सिनीतः ।
तयोः श्रेय आददानस्य साधु भवति हीयतेऽर्थाद्य उ प्रेयो वृणीते ॥ 30 ॥

அந்யச்ச்ரேயோऽந்யதுதைவ ப்ரேயஸ்தே உபே நாநார்த்தே பு
ருஷம் ஸிநீத: । தயோ: ச்ரேய ஆததாநஸ்ய ஸாது பவ
தி ஹீயதேऽர்த்தாத்ய உ ப்ரேயோ வ்ருணீதே ॥ 30 ॥

ச-பா:-श्रेयः ச்ரேய: = மோக்ஷசாதனமான வித்தை

अन्यत् एव அந்யத் ஏவ = வேறுனதே

प्रेयः उत ப்ரேய: உத = அத்தியந்தம் பிரியமான அதாவது போகசாதனமான அவித்தையும்

I - 2 - 1 வது மந்திரம்.

வி-பா:-अन्यत् அந்யத் = (அ-கை) இவ்விதமாக சிஷ்யனை பரீக்ஷித்து, அவனுக்கு மோக்ஷ இச்சையில் ஸ்திரபுத்தி யிருக்கிறதென்று நிச்சயித்து, உபதேசத்துக்கு யோக்கியன் என்று நினைத்து மோக்ஷ இச்சையை யமன் ஸ்துதிசெய்கிறுன்.

श्रेयः ச்ரேய: = மிகவும் மேன்மையான மோக்ஷமார்க்கம்

अन्यत् அந்யத் = வேறு

प्रेयः ப்ரேய: = விரும்பப்படும் போகமார்க்கம்

अन्यत् அந்யத் = வேறு

I-2-1-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—இச்சிக்கக்கூடிய புத்திராதிகளைக் கொடுத்தும், அவைகளைத்தியாகம்செய்து பிரம்மவித்தையையே நசிகேதஸ் கேட்கிறுன். விஷய இச்சை இல்லாததினுல் இவன்பிரம்மவித்தைக்கு யோக்கியன் என்கிற கருத்துடன் நசிகேதசை **सत्वांप्रियान्** ஸத்வம் ப்ரியாநு (II - 3) முதலிய வசனங்களால் ஸ்துதிக்கும் பொருட்டு விஷய இச்சை யுள்ளவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், அந்த இச்சை இல்லாதவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், பிரம்ம வித்தையின் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையையும், புத்திராதி காம்மியவஸ்துக்களின் பந்தத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையையும், இவைகளை ஸ்வீகரிக்கிறவர்களின் ஸ்துதி நிந்தனைகளையும் இரண்டா மந்திரங்களால் யமன் நிரூபணம் செய்கிறுன்.

श्रेयः ச்ரேய: = மோக்ஷ சாதனமாயிருப்பதால் மிகவும் பிரசஸ்தமாயிருக்கிற பிரம்மவித்தை

(प्रेयसः ப்ரேயஸ: = பிரீதி விஷயமாகிய புத்திராதி காம்மிய விஷயத்தைவிட.

अन्यत् அந்யத் = விலக்ஷணமானது

ச-பா:—अन्यत् एव அந்யத் ஏவ = வேறானதே

तं उभे தே உபே = இவ்விரண்டும்

नानार्थे நாநார்த்தே = வெவ்வேறு பிரயோஜனங்களை உடையவையாக இருந்துகொண்டு

पुरुषं புருஷம் = அதிகாரியான புருஷனை

सिनीतः ஸிநீத꞉ = கட்டுப்படுத்துகின்றன.

तयोः தயோ꞉ = அவைகளில்

வி-பா:—ते தே = மேற்சொன்ன

उभे உபே = இவ்விரண்டும்

नानार्थे நாநார்த்தே = ஒன்றுக்கொன்று வெவ்வேறு பிரயோஜன முள்ளவைகளாய்

पुरुषं புருஷம் = புருஷனை

सिनीतः ஸிநீத꞉ = கட்டுகின்றன. (புருஷனை தங்கள் வசப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றன.)

तयोः தயோ꞉ = அவைகளுக்குள்

து-பா:—प्रेयः उत ப்ரேய꞉உத = பிரேயஸும்

(श्रेयसः ச்ரேயஸ꞉=சிரேயஸைவிட)

अन्यत् அந்யத் = விலக்ஷணமானது.

इव இவ = இது நிச்சயத்தைக் கூறுகிறது. அல்லது அஞ்ஞானிக்கு சிரேயஸும் பிரேயஸும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிற தென்பதை இப்பதம் கூறுகிறது. ஏவ என்பது அத்வைத பாடம். இவ என்பது துவைதபாடம். (க) சிரேயஸும் பிரேயஸும் வெவ்வேறு என்று அறிகிற புருஷனுக்கு ஸ்திரீ புத்திராதிகளாகிற பிரேயஸும் ஸத்தர்மமூலமாக சிரேயஸே என்பதைசூசிப்பிக்கும் பொருட்டு இவபதம் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

तेउभे தேஉபே :—இவ்விரண்டும் இஹபர சுகங்களுக்குக் காரணங்களா யிருப்பதால் பரஸ்பரம் விலக்ஷண மென்பதைக் காட்டுகிறார்.

तेउभे தேஉபே = சிரேயஸ் பிரேயஸ் ஆகிய இவ்விரண்டும்

नानार्थे நாநார்த்தே = வெவ்வேறு பிரயோஜனங்களை உடையவைகளாய்.

पुरुषं புருஷம் = தேஹியை, ஜீவனை

सिनीतः ஸிநீத꞉ = கட்டுகின்றன. புருஷனுக்கு இரண்டு பற்றுதல்க ளுண்டென்பது கருத்து.

तयोः தயோ꞉... :—இவைகளை ஸ்வீகரிக்கிற வனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறார்.

ச:—श्रेयः 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 = சிரேயஸை
आददानस्य 𑌆𑌦𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 = கிரஹிக்கிறவனுக்கு
साधुः 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌃 = கலியாணம் (சுபம்)
भवति 𑌭𑌵𑌤𑌿 = உண்டாகிறது.
य:उ 𑌯𑌃𑌉 = எவனானல்
प्रेयः 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 = பிரேயஸை (பிரியமானதை)
वृणीते 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 = வரிப்பனே
सः 𑌸𑌃 = அவன்
अर्थात् 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 = பரம புருஷார்த்தத்தினின்றும்
हीयते 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 = விடுபடுகிறான்.

வி:—श्रेयआददानस्य 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌆𑌦𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 = மோக்ஷத்தின் பொருட்டு பிரயத்தினம் செய்கிறவனுக்கு
साधुः 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌃 = நன்மை
भवति 𑌭𑌵𑌤𑌿 = உண்டாகிறது
य:उ 𑌯𑌃𑌉 = எவன்
प्रेयः 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 = மேற்சொன்ன போக மார்க்கத்தை
वृणीते 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 = விரும்புகிறானே
(सः 𑌸𑌃 = அவன்)
अर्थात् 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 = புருஷார்த்தத்தினின்றும்
हीयते 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 = விலகிப்போகிறான். ॥ 30 ॥

து-பா:—तयोः 𑌤𑌯𑍋𑌃 = இவைகளுக்குள்
श्रेयः 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 = சிரேயஸாகிற பிரம்ம வித்தையை
आददानस्य 𑌆𑌦𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 = எடுத்துக் கொள்ளுகிற வனுக்கு, உபாசிக்கிறவனுக்கு
साधु 𑌸𑌾𑌧𑍁 = சம்சார மோசனமாகிற க்ஷேமம்
भवति 𑌭𑌵𑌤𑌿 = உண்டாகிறது.
य: उ 𑌯𑌃𑌉 = எவன்தான்
प्रेयः 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 = காம்மிய புத்திராதிகளாகிற பிரேயஸை
वृणीते 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 = வரிக்கிறானே
सः 𑌸𑌃 = அவன்
अर्थात् 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 = மோக்ஷ மென்கிற பிரயோஜனத்தினின்றும்
हीयते 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 = நஷ்டமடைகிறான், சம்சாரபாசத்தாலேயே கட்டுப்படுகிறான் என்றபடி ॥ 30 ॥

ச:—அ - கை :—சிஷ்யனை பரிக்ஷித்து 107 வித்தைக்கு யோக்கியன் என்பதையும் அறிந்து யமன் சொல்லுகிறான்.

अन्यत्श्रेयः அந்யச்ச்ரேயஃ = மோக்ஷ சாதனமான வித்தை வேறு.

अन्यत्...प्रेयः அந்யத்...ப்ரேயஃ = அப்படியே அத்தியந்தம் பிரியமானது 108 (போகசாதனமான கர்மம் அவித்தை) வேறு தான்

ते...सिनीतः தெ...ஸிநீதஃ = வித்தை அவித்தைகளாகிய இவ்விரண்டும் வெவ்வேறு பிரயோஜனங்களுடன் கூடினதாய் வர்ணாசிரம முதலியவைகளுடன் கூடின அதிகாரியான மனிதனை கட்டுகின்றன 109. இவைகளைச் செய்யும்படி இவைகள் சகலபுருஷர்களையும் ஏவுகின்றன. மோக்ஷத்தையும் போகத்தையும் இச்சிக்கிறவர்கள் அவையவைகளின் சாதனங்களில் பிரவிர்த்திக்கிறார்கள். ஆகையால் புருஷன் கட்டுப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

तयोः...भवति தயோஃ...ஹவதி :—இவ்விரண்டும் வெவ்வேறு பிரயோஜனங்களுடன் சேர்ந்திருந்தாலும், வித்தை அவித்தைகளா யிருப்பதினால் விருத்தங்கள். ஆகையால் ஒன்றைத் தள்ளாமல் இரண்டையும் ஒரே புருஷன் அனுஷ்டிக்க முடியாதபடியால், இவைகளுக்குள் அவித்தையாகிய பிரேயஸைவிட்டு, கேவலம் சிரேயஸையே ஸ்வீகரிக்கிறவனுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகிறது.

हीयते...वृणीते ஹீயதெ...வ்ருணீதெ :—எவன் தீர்க்கதிர்ஷ்டியில்லாத அவிவேகியா யிருந்து பிரேயஸை இச்சிக்கிறானோ அவன் பரமபுருஷார்த்தமாகிற நித்தியமான பாரமார்த்திகப் பிரயோஜனத்தினின்றும் நழுவுகிறான். ॥ 30 ॥

107. போகமோக்ஷங்களின் பேதத்தையும், அவைகளுக்குச் சாதனமான வித்தை அவித்தைகளின் பேதத்தையும் காண்பித்தும் கேவலவித்தையையே அபேக்ஷிக்கும் சிஷ்யனைப்பார்த்து யமன் ஸ்தோத்திரம்செய்கிறான்.

108. போகசாதனமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மங்கள்.

109. ஜன்மம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாயிருப்பதினால் கர்மம் பந்தஹேதுவானாலும், பந்தத்தை நிவிர்த்திக்கிற வித்தை எப்படி பந்தஹேதுவாகுமெனில், ஜன்மாதிகளுக்குஹேதுவாகிறதினால்கர்மமும், வித்தையின் அலாபத்தால் வித்தையும் பந்தஹேதுவாகின்றன.

I - 2 - 2 - வது மந்திரம்.

ச:—श्रेयश्च प्रेयश्च मनुष्यमेतस्तौ संपरीत्य विविनक्तिधीरः ।
श्रेयोहिधीरोऽभिप्रेयसो वृणीते प्रेयो मन्दोयोगक्षेमाद्वृणीते ॥ 31 ॥

ஶ்ரேயஶ்ச ப்ரேயஶ்ச மநுஷ்யமேதஸ்தௌ ஸம்பரீத்யவிவிநக்தி தீர꞉। ஶ்ரேயோஹிதீரோऽபிப்ரேயஸோ வ்ருணீதே ப்ரேயோ மந்தோயோகக்ஷேமாத்வ்ருணீதே ॥ 31 ॥

श्रेयश्च ஶ்ரேயஶ்ச = மோக்ஷசாதனமும்

प्रेयश्च ப்ரேயஶ்ச = கர்மமாகிய சம்சாரசாதனமும்

मनुष्यं மநுஷ்யம் = மனிதனை

एतः ஏத꞉ = அடைகின்றன

धीरः தீர꞉ = புத்திசாலியானவன்

तौ தௌ = அவைகளை

सम्परीत्य ஸம்பரீத்ய = நன்முக ஆலோசித்து

विविनक्ति விவிநக்தி = வேறுபடுத்துகிறுன்.

धीरः தீர꞉ = புத்திசாலியானவன்

I - 2 - 2 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-श्रेयश्चप्रेयश्चमनुष्य ஶ்ரேயஶ்சப்ரேயஶ்ச மநுஷ்யம்=இவைகள்

एतः ஏத꞉ = அடைகின்றன

तौ தௌ = இவைகளை

संपरीत्य ஸம்பரீத்ய = செவ்வையாக ஆலோசித்து

धीरः=धिया+रमते इति धीर தீர꞉=தியா+ரமதெஇதி தீர꞉ = புத்தியால் இரமிக்கிறவன், தைரியசாலி

विविनक्ति விவிநக்தி = (ஹம்சம் பாலையும் ஜலத்தையும் வேறு படுத்துவது போல) வேறுபடுத்துகிறுன்.

1 - 2-2 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ - கை :—மேற்சொன்னதையே பலப்படுத்தி ஞானியின் ஸ்திதியைக் கூறுகிறுர்.

श्रेयः च ஶ்ரேய꞉ச = சிரேயஸும்

प्रेयः च ப்ரேய꞉ச = பிரேயஸும்

मनुष्यं மநுஷ்யம் = மனிதனை

एतः (आ+इतः) ஏத꞉ (ஆ+இத꞉) = கர்மவசத்தால் அடைகின்றன.

(तदा ததா = அப்போது)

धीरः தீர꞉ = புத்திசாலியானவன், (ஞானி)

तौ தௌ = அடையப்பட்ட சிரேயஸ் பிரேயஸ் ஆகிய விஷ

ச:—प्रेयस: ப்ரேயஸ: = பிரேயஸைக்காட்டிலும்

श्रेयः हि ச்ரேய: ஹி = சிரேயஸையே

अभिवृणीते அபிவ்ருணீதே = மிகவும் இஷ்டமாக வரிக்கிறுன்

मन्दः மந்த: = சுவற்ப புத்தியுள்ளவன்

प्रेयः ப்ரேய: = பிரேயஸை (அதாவது பிரேயஸின் பலத்தை)

योगक्षेमात् யோகக்ஷேமாத்=தேகாதிகளின் விர்த்தியே யோகம், சம்ரக்ஷணை க்ஷேமம். இப்படிப்பட்ட யோக க்ஷேமத்தின் பொருட்டு

वृणीते வ்ருணீதே = வரிக்கிறுன்.

வி-பா:-धीर: தீர: = புத்திமானுன புருஷன்

प्रेयस: ப்ரேயஸ: = போகமார்க்கத்தை அபேக்ஷித்து

अभि அபி = சிரேஷ்டமாக

श्रेय:हि ச்ரேய:ஹி = மோக்ஷமார்க்கத்தையே

वृणीते வ்ருணீதே = விரும்புகிறுன்

मन्दः மந்த: = மந்த புத்தியுள்ளவன்

योगक्षेमात् யோகக்ஷேமாத் = யோகக்ஷேமத்துக்காக (சரீரத்தின் விர்த்தியோகம் அதன் பரிபாலனம் க்ஷேமம்)

प्रेयः ப்ரேய: = போகமார்க்கத்தை

वृणीते வ்ருணீதே = விரும்புகிறுன் ॥ 31 ॥

து-பா:—யங்களே, அதாவது இவைகளால் கூறப்படும் பிரம்ம வித்தை காமம் இவைகளே

संपरीत्य ஸம்பரீத்ய = நன்றுக அறிந்து

विविनक्ति விவிநக்தி = இது புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும், இது அதை கொடுக்காமல் பந்தத்தைக்கொடுக்கும் என்று விவேசனை செய்கிறுன். இப்படி விவேகத்தால் பகுத்தறிந்த பிறகு

धीर: தீர: = விவேகி

प्रेयस: ப்ரேயஸ: = அத்தியந்தம் பிரியமான ஸ்திரீ புத்திரன் முதலான காம்மியங்களே

अभि அபி = அறியாமல், (அதாவது விட்டுவிட்டு)

श्रेय हि ச்ரேயஃஹி = பிரம்மவித்தையையே

वृणीते வ்ருணீதே = வரிக்கிறுன்

मन्दः மந்த: = விவேகமில்லாதவன்

योगक्षेमान् யோகக்ஷேமாநு=அடையாதத்தை அடைதல் யோகம். அடைந்ததை பரிபாலித்தல் க்ஷேமம். இப்படிப்பட்ட யோக

I - 2 - 3 - வது மந்திரம்.

स त्वं प्रियान्प्रियरूपांश्च कामानभिध्यायन्नाचिकेतोऽत्यस्राक्षीः।
नैतांसृङ्कां वित्तमयीमवाप्तो यस्यां मज्जन्ति बहवो मनुष्याः ॥ 32 ॥

ஸ த்வம் ப்ரியாநுப்ரியரூபாம்ஶ்ச காமாநபித்யாயந்நாசிகேதோऽத்யஸ்ராக்ஷீ: । நைதாம் ஸ்ருங்காம் வித்தமயீமவாப்தோ யஸ்யாம் மஜ்ஜந்தி பஹவோ மநுஷ்யா: ॥ 32 ॥

ச:—அ-கை:—இவ்விரண்டையும் புருஷன் ஸ்வதந்திரமாகச் செய்ய யோக்கியமானால், உலகத்தில் வெகு ஜனங்கள் பிரேயஸைப்பட்டும் ஏன் கிரகிக்கிறார்கள். இதற்கு உத்தரம் சொல்லப்படுகிறது.

श्रेयश्च...एत: ஶ்ரேயஶ்ச...ஏத: :—இரண்டும் புருஷனால் ஸ்வதந்திரமாகச் செய்யக்கூடியதா யிருந்தாலும் இன்னத்திற்கு இன்னது சாதனம், இன்னது பலம் என்று பிரித்து அறியமுடியாத மந்தபுத்தி யுள்ளவர்களை இவைகள் ஒன்றோடொன்று கலந்தவைகள் போல் அடைகின்றன.

तौ...धीर: தௌ...தீர: :—ஆகையால் புத்திமானான புருஷன் ஜலத்தையும் பாலையும் ஹம்சபக்ஷி பிரித்து விடுவதுபோல், சிரேயஸையும் பிரேயஸையும் மனதில் செவ்வையாக ஆலோசித்து, குருலாகவத்தை 110 நிற்ணயம் செய்கிறான்.

श्रेयः ...वृणीते ஶ்ரேய:...வ்ருணீதே :—விவேசனை செய்து பிரேயஸைவிட சிலாக்கியமா யிருக்கிற சிரேயஸை புத்திமானானவன் வரிக்கிறான்.

प्रेयः...वृणीते ப்ரேய:...வ்ருணீதே :—அல்ப புத்திமானானவன் பிரித்து அறிய சாமர்த்தியக் குறைவால் சரீரம் முதலியவைகளின் விர்த்தி இரக்ஷணை இவைகளின் பொருட்டு பசுபுத்திராதிகளாகிய பிரேயஸை வரிக்கிறான். ॥ 31 ॥

து-பா-க்ஷேமங்களாகிய

प्रेयः ப்ரேய: = பிரேயஸை
वृणीते வ்ருணீதே = வரிக்கிறான். ॥ 31 ॥

110. கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் ரொம்ப சிரம்ப இருக்கிறது. பலமும் துக்கத்துடன் கூடியிருக்கிறது. வித்தைவிஷயத்தில் பிரயத்தினமில்லை. துக்கநிவிர்த்தியும் ஆநந்தப்பிராப்தியும் உண்டாகிறது. இப்படி புத்திமான் விவேசனைசெய்கிறான் என்று அர்த்தம்.

ச:— हेनाचिकेतः ஹெநசிகேதஃ = ஓ நசிகேதசே

सः ஸஃ = அந்த

त्वं த்வம் = நீ

प्रियान् ப்ரியாந் = புத்திராதிகளாகிய பிரியமானவைகளையும்

प्रियरूपान् ப்ரியரூபாந் = அப்சராதி பிரியங்களான

कामान् காமாந் = போகங்களையும்

अभिध्यायन् அபித்யாயந் = ஆலோசித்தவனாய்

अत्यस्राक्षीः அத்யஸ்ராக்ஷீஃ = அதிக்கிரமித்தாய். (விட்டுவிட்டாய்)

1-2-3-வது மந்திரம்.

வி-பா:-सः त्वं ஸஃத்வம் = அப்படிப்பட்ட புத்திமானான நீ

कामान् காமாந் = ஆசைப்படத்தகுந்த

प्रियान् ப்ரியாந் = ஸ்வயமாய் பிரியமாயுள்ளவைகளையும்

प्रियरूपान् च ப்ரியரூபாந்ச = உருவத்தால் பிரியமாயுள்ளவைகளையும், (ஸ்திரீமுதலியவர்களை)

अभिध्यायन् அபித்யாயந் = துக்கமாய் முடியும் தன்மை, துக்கத்துடன் சேர்ந்திருக்குந் தன்மை முதலிய தோஷங்களோடு சேர்ந்திருப்பதாக நிரூபித்துப்பார்த்து.

अत्यस्राक्षीः அத்யஸ்ராக்ஷீஃ = விட்டுவிட்டாய்

1-2-3-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—எவனை ஸ்துதிக்கும்பொருட்டு மேற்சொல்லியவை கூறப்பட்டனவோ அவனை இப்போது யமன் ஸ்துதிக்கிறான்.

हेनचिकेतः ஹெநசிகேதஃ = ஓ நசிகேதா

सः त्व ஸஃத்வம் = என்னால் ஆசைப்படுத்தப்பட்ட நீ

प्रियरूपान् ப்ரியரூபாந் = மனோஹரங்களான ரூபங்களை உடையனவாயும்

कामान् காமாந் = இச்சிக்கக்கூடியவைகளாயுமிருக்கிற

प्रियान् ப்ரியாந் = ஸ்திரீபுத்திராதி பிரியமானவைகளை என்னால் கொடுக்கப்பட்டும்

अभिध्यायन् அபித்யாயந் = அநித்தியம் முதலிய தோஷங்களுள்ளவைகளாகப் பாவித்து

अत्यस्राक्षीः அத்யஸ்ராக்ஷீஃ = சுத்தமாய்தள்ளிவிட்டாய். अन्यत्प्राक्षीः அந்யத்ப்ராக்ஷீஃ என்று ஒருபாடம். அப்போது अन्यत् அந்யத் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை प्राक्षीः (अप्राक्षीः) ப்ராக்ஷீஃ (அப்ராக்ஷீஃ) கேட்டாய். அகார லோபம் வேதசம்மதம்

ச:—यस्यां யஸ்யாம் = எதில்

बहव: பஹவ: = அநேகர்

मनुष्या: மநுஷ்யா: = மனிதர்கள்

मज्जन्ति மஜ்ஜந்தி = முழுகுகிறார்களோ (அப்படிப்பட்ட)

वित्तमयीं வித்தமயீம் = தனயுக்தமான

एतां ஏதாம் = இந்த

सृङ्कां ஸ்ருங்காம் = கர்ம மார்க்கத்தை

नअवाप्त: நஅவாப்த: = அடையாமல் போகிறாய்

सत्वं ... अत्यस्राक्षी: ஸத்வம்... அத்யஸ்ராக்ஷீ: — ஓ நசிகேதஸே, மறுபடியும் மறுபடியும் நான் ஆசைகாட்டியும், புத்திரன் முதலான பிரியமானவைகளையும், அப்சர ஸ்திரீகள் முதலான பிரிய போகங்களையும் அநித்தியம் அசாரம், முதலிய தோஷங்களுடன் கூடினவைகளாக நினைத்து, அவைகளை தள்ளிவிட்டாய். உன்னுடைய புத்திசாலித்தனம் ரொம்ப ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயிருக்கிறது 111.

வி-பா:-वित्तमयीं வித்தமயீம் = தனமான

एतां सृङ्कां ஏதாம் ஸ்ருங்காம் = மாலையை (அதாவது பணங்கள் தான்) கெட்டகதியைக் கொடுக்கத் தகுந்ததாயும் மூடர்களால் சேவிக்கப்படுகிறதாயு மிருக்கிற இந்த மாலையை.

न अवाप्त: ந அவாப்த: = நீ அடையவில்லை.

यस्यां யஸ்யாம் முதல் அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம் (பதஉரையைப் பார்க்க) ॥ 32 ॥

து-பா:-एतां ஏதாம் = நான் கொடுத்த இந்த

वित्तमयीं வித்தமயீம் = ஸ்வர்ணமயமான

श्रृंकां ஸ்ருங்காம் = சிருங்கலையை (கழுத்தில் தரிக்க யோக்கியமான இந்த சிருங்கலையை) இந்த பதத்திற்கு பாஷ்யகாரர் சிருங்கலை என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார் ஏனெனின் श्रृंकांचेमां अनेकरूपां गृहाण ஸ்ருங்காம்சேமாம் அநேகரூபாம் க்ருஹாண (I - 16) என்கிற இடத்தில் शृंकां ஸ்ருங்காம் என்பதற்கு கண்டமாலை என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டது. நசிகேதசுடைய (மனோவலிமையால்) அனுவாதத்தால் சந்தோஷமடைந்த யமன் அதைக் கொடுத்தான். நசிகேதஸ் வாங்கினான். இதையோ 3-வது வரனாக யமன் கொடுக்கவில்லை. நசிகேதசும் இது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே நசிகேதஸ் கண்டமாலையை அடைந்தே யிருக்கிறான். நீ அடையவில்லை என்னும் नैताम् என்கிற வசனத்துடன் இது பொருந்தவில்லை. கேவலம் கண்டமாலை ஜீவர்களுக்கு பந்தகாரணம் என்று சொல்லுவதும் பொருந்தவில்லை, ஆகையால் இவ்

I-2-4-வது மந்திரம்.

ச:-दूरमेते विपरीते विषूची अविद्याया च विद्येति ज्ञाता ।
विद्याभीप्सिनं नचिकेतसं मन्ये न त्वा कामा बहवोऽलोलुपन्तः ॥ 33 ॥

தூரமேதே விபரீதே விஷூசீ அவித்யாயா ச வித்யேதி ஜ்ஞாதா । வித்யாபீப்ஸிநம் நசிகேதஸம் மந்யே ந த்வா காமா பஹவோ ऽலோலுபந்த ॥ 33 ॥

ச:-नेतां...मनुष्या: நேதாம்...மநுஷ்யா: :—எந்த மார்க்கத்தில் அநேக மூடஜனங்கள் முழுகிப் போகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட மூட ஜனங்களால் பிரவிர்த்திக்கப்பட்டதாயும், நிந்திக்கத்தக்கதாயும், கறுதிக்கியத்துடன் கூடியுமிருக்கிற கர்ம மார்க்கத்தை நீ அடையவில்லை. ॥ 32 ॥

I-2-4-வது மந்திரம்.

या யா = எது

து-பா:- விடத்தில் **श्रृंकां** ஸ்ருங்காம் என்பதற்கு சிருங்கலை என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சிருங்கலையை

न अवाप्त: ந அவாப்த:=நீ அடையவில்லை, ஸ்வீகரிக்கவில்லை. இதரர்களும் அடையாத பக்ஷத்தில் நசிகேதசுக்கு விசேஷமென்ன வெனில் **यस्यां** யஸ்யாம் என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

यस्यां யஸ்யாம்=எந்த ஸ்வர்ணமயமான சிருங்கலையில்

बहव:मनुष्या: பஹவ: மநுஷ்யா: = வெகுபேர்கள்

मज्जन्ति, மஜ்ஜந்தி = முழுகு கிறார்களோ, அந்த விலங்கால் தங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சிருங்கலையை நான் கொடுத்தும் நீ ஸ்வீகரிக்காததால் நீ மிகவும் சிரேஷ்டன் என்பது கருத்து. ॥ 32 ॥

I-2-4-வது மந்திரம்.

அ-கை:—(உ) சிரேயஸ் பிரேயஸ்களின் ஸ்வரூபங்களை நிரூபித்து, அவைகள் வெவ்வேறு பிரயோஜனங்களுள்ளவை என்பதைமோ விவரிக்கிறார். (க) முன் **योगक्षेमान्** யோகக்ஷேமாந் (II-2) என்பதினாலும் **प्रियान्प्रियरूपान्** ப்ரியாந் ப்ரியரூபாந் (II-3) என்பதினாலும் பிரேயஸின் ஸ்வரூபம் கொஞ்சம் ஸ்பஷ்டமாக்கப் பட்டது. சிரேயஸின் ஸ்வரூபமோ **श्रेयआददानस्य** ச்ரேய ஆததாநஸ்ய (II - I) என்று சாமான்னியமாய்ச் சொன்னதினால் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கவில்லை. ஆகையால் இவ்விரண்டையும் ஸ்பஷ்டமாக்கி நசிகேதசை யமன் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறான்.

(**विद्वद्भि:** வித்வத்பி: = வித்துவான்களால்)

या யா = பிரேயஸாகிய எது

ச:-अविद्या அவித்³யா = அவித்தை
इति இதி = என்றும்
याच யாச = எது
विद्या வித்³யா = வித்தை
इति இதி = என்றும்
ज्ञाता ஜ்ஞாதா = தெரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ
एते ஏதே = இவ்விரண்டும்
दूरं தூ³ரம் = முற்றிலும்
विपरीते விபரீதே = வேறாகவும்
विषूची விஷூசீ = வேறு பிரயோஜனங்களுள்ளவைகளாயுமிருக்கின்றன.
नाचिकेतसं நசிகேதஸம் = நசிகேதசை

வி-பா:—अविद्या அவித்³யா = அவித்தை
इति இதி = என்று
ज्ञाता ஜ்ஞாதா = அறியப்பட்டிருக்கிற காமகர்மமோ
या ...ज्ञाता யா...ஜ்ஞாதா = எது வித்தை என்று அறியப்பட்ட வைராக்கிய தத்துவ ஞானமோ
एते ஏதே = இவ்விரண்டும்
दूरं தூ³ரம் = அத்தியந்தம்
विषूची = विषूच्यौ விஷூசீ = விஷூச்யௌ = வெவ்வேறு மார்க்கங்கள்.
विपरीते விபரீதே = பரஸ்பரம் விருத்தமானவை

து-பா:—अविद्या அவித்³யா = வித்தைக்கு விருத்தம்
इति இதி = என்று
विज्ञाता விஜ்ஞாதா = அறியப்பட்டிருக்கிறதோ
याच யாச = சிரேயஸ்ரூபமான எது
विद्या इति வித்³யா இதி = வித்தை என்று
ज्ञाता ஜ்ஞாதா = அறியப்பட்டிருக்கின்றதோ
(ते) एते (தே) ஏதே = அப்படிப்பட்ட சிரேயஸ் பிரேயஸ்களாகிய இவ்விரண்டும்
दूरं विपरीते தூ³ரம் விபரீதே = பரஸ்பரம் தூரத்திலிருக்கின்றன—ஆகையால் பரஸ்பரம் விருத்தங்கள்.
विषूची விஷூசீ = விருத்தபலன்களுக்குக் காரணங்கள். அப்படியிருக்க
नाचिकेतसं நசிகேதஸம் = நசிகேதசை

विद्याभीप्सिनं வித்³யாபீ⁴ப்ஸிநம் = வித்தையைக்கோருகிறவனாக
मन्ये மந்யே = நினைக்கிறேன்
बहवः ப³ஹவ: = அநேக
कामाः காமா: = காமங்கள்
त्वा த்வா = உன்னை
नलोलुपन्त: நலோலுபந்த: = ஆசைப்படும்படி செய்யவில்லை

दूरं...विषूची தூ³ரம்...விஷூசீ :—முதலாவது மந்திரத்தில் சிரேயஸை ஸ்வீகரிக்கிறவன் க்ஷேமத்தை அடைகிறான் என்றும், பிரேயஸை ஸ்வீகரிக்கிறவன் மோக்ஷத்தினின்றும் நழுவிப்போகிறான் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இது யாது காரணத்தால் எனின் சொல்லுகிறார். இவைகள் விவேகம் அவிவேகம் என்று வெளிச்சம் இருட்டு இவைகள்போல் பரஸ்பரம் வெகு விருத்தமாயிருக்கின்றன [112]; மேலும் சம்சாரத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாயிருப்பதால் வெவ்வேறு பலன்களை யுடையவைகளாயுமிருக்கின்றன. இவைகள் எவை எனின்.

अविद्या:...ज्ञाता அவித்³யா...ஜ்ஞாதா :— பிரேயஸை விஷயமாயுடைய அவித்தையும், சிரேயஸை விஷயமாயுடைய வித்தையுமே. இப்படி பண்டிதர்களால் அறியப்பட்டிருக்கிறது.

வி-பா:-विद्याभीप्सिनं வித்³யாபீ⁴ப்ஸிநம் = வித்தையில் விருப்பமுள்ளவனை
त्वा த்வா = உன்னை
कामाः காமா: = காமங்கள்
बहवः ப³ஹவ: = அநேகமாயினும்
नलोलुपन्त நலோலுபந்த = சிரேயோமார்க்கம் என்னும் மோக்ஷமார்க்கத்தினின்றும் நழுவும்படி செய்யவில்லை. (விஷயங்களுக்கு நீ ஸ்வாதீனப்படவில்லை.) ॥ 33 ॥

து-பா:-विद्याभीप्सितं வித்³யாபீ⁴ப்ஸிதம் = வித்தையை அபேக்ஷிக்கிறவனாக
मन्ये மந்யே = நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனின்
त्वा த்வா = உன்னை
बहवः कामाः ப³ஹவ:காமா: = வெகு காமங்கள்
नलोलुपन्त: நலோலுபந்த: = ஆசைப் படுத்தவில்லை. ஆசைகளால் நீ லோபம் அடையவில்லை என்பது பாவம். ॥ 33 ॥

111. இதனால் சிஷ்யனுடைய ஸ்துதிசெய்யப்பட்டது.
112. இதற்குச்சமானமான வாக்கிய ;—சுவே V, 1; ஈச 10.

I - 2 - 5 - வது மந்திரம்.

ச :-अविद्यायामन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितं मन्यमानाः ।
दन्द्रम्यमाणाः परियन्ति मूढा अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥ 34 ॥

அவித்³யாயாமந்தரே வர்தமாநா: ஸ்வயம் தீ⁴ரா: பண்டி³தம் மந்யமாநா: । த³ந்த்³ரம்யமாணா: பரியந்தி மூடா⁴ அந்தே⁴நைவ நீயமாநா யதா²ந்தா⁴: ॥ 34 ॥

ச:-विद्याभीप्सिनं...मन्ये வித்³யாபீ⁴ப்ஸிநம்...மந்யே :—அனைவர்களுக்குள் வித்தையை அபேக்ஷிக்கிறவனாக நசிகேதசான உன்னை நான் பாவிக்கிறேன்.

नत्वा...अलोलुपन्त: நத்வா...அலோலுபந்த :—ஏனெனின், வித்துவான்களுடைய புத்தியை ஸ்வாதீனப்படுத்தசமர்த்தமான அப்சரஸ்முதலான போகங்கள் வெகுவாயிருந்தும் தங்களிடத்தில் அதிக ஆசையை உண்டுபண்ணி, சிரேயோ (ஞான) மார்க்கத்தினின்றும் விலகும்படி உன்னைச்செய்யவில்லை. ஆனையால் வித்தையென்கிற சிரேயஸுக்கு பாத்திரனாக உன்னை பாவிக்கிறேன் என்பது அபிப்பிராயம். ॥ 33 ॥

ச:-अविद्यायां அவித்³யாயாம் = அவித்தையின்

अन्तरे அந்தரே = மத்தியில்

वर्त्तमाना: வர்தமாநா: = இருக்கிறவர்கள்

I - 2 - 5 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை :—अविद्यायाचविद्येतिज्ञाता அவித்³யா ச வித்³யேதி ஜ்ஞாதா என்கிற முந்தின மந்திரத்திற் கூறிய இரண்டு மார்க்கங்களில் அவித்தியாமார்க்கத்தை நிந்திக்கிறார்.

अविद्यायां अन्तरे அவித்³யாயாம் அந்தரே = காமகர்ம முதலியவைகளான அவித்தையின் நடுவில் (பெருத்த இருட்டின் நடுவில் போல்)

वर्त्तमाना: வர்தமாநா: = இருந்துகொண்டு

1 - II - 5 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—பிரம்ம வித்தையின் இச்சையுள்ளவன் சிரேஷ்டன் என்னும் அபிபிராயத்தால், அவிதநியா சப்தத்தால் கூறப்படும் காம்மிய இச்சையுடையவனை யமன் நிந்திக்கிறான்.

अविद्यायां அவித்³யாயாம் = புத்திர பௌத்திராதியாயும் பிரம்ம வித்தைக்கு வேறாயுமிருக்கிற அவித்தையின்

अन्तरे அந்தரே = மத்தியில்,

वर्त्तमाना: வர்தமாநா: = இருக்கிறவர்கள் அதாவது கேவலம் அவித்தையையே உபாசிக்கிறவர்கள்

ச:—स्वयं ஸ்வயம் = தாங்கள்

धीरा: தீரா: = புத்திமான்களாகவும்

पण्डितंमन्यमाना: பண்டிதம்மந்யமானா: = சாஸ்திர குசலர்களாகவும் நினைக்கிறவர்களாயும்

दन्द्रम्यमाणा: தந்த்ரம்யமாணா: = கெட்டமார்க்கத்தில் போகிறவர்களாயு மிருக்கிற

मूढा: மூடா: = அவிவேகிகள்

यथा யதா = எப்படி

अन्धेनएव அந்தேநைவ = குருடனாலேயே

नीयमाना: நீயமானா: = கொண்டுபோகப்பட்ட

अन्धा: அந்தா: = அந்தகர்கள்

परियन्ति பரியந்தி = போகிறார்களோ

(तथा ததா = அப்படி)

परियन्ति பரியந்தி = எங்கும் திரிகிறார்கள்

வி-பா:—स्वयंधीरा: ஸ்வயம்தீரா:=தாங்களே புத்திமான்கள் என்றும்

पण्डितंमन्यमाना: பண்டிதம்மந்யமானா:=சாஸ்திரங்களில் சமர்த்தர்கள் என்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள்

दन्द्रम्यमाना: தந்த்ரம்யமானா: = கிழத்தனம் ரோசம் முதலிய துக்கங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாயும்

मूढा: மூடா: = அவிவேகிகளாயும்

परियन्ति பரியந்தி = சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (எங்கும் பிரமிக்கிறார்கள்.)

து-பா:-स्वयंधीरा ஸ்வயம்தீரா: = தங்களைத்தாங்களேபுத்திமான்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

पंडितंमन्यमाना: பண்டிதம்மந்யமானா: = (ம) வேதங்களை அறிந்தவர்களாக (க) ஆத்மாவை (தன்னை) பண்டிதனாகப் பாவிக்கிறவர்களாயும்

दंद्रम्यमाना: தந்த்ரம்யமானா: = வக்கிரமார்க்கங்களையுடையவர்களாயு மிருக்கிற

मूढा: மூடா: = காமபோகத்தால் மோஹமடைந்த மூடர்கள்

परियन्ति பரியந்தி = பிரவிர்த்திக்கிறார்கள். (க) ஸ்வர்க்க நராதிகளை அடைகிறார்கள்.

வெகு ஜனங்களுடைய பிரவிர்த்தி இவ்விதமாக இருப்பதால், இதை எப்படி மூட பிரவிர்த்தியாகச் சொல்லலாமெனில், அதற்கு திருஷ்டாந்தம் அந்தேன என்பதினால் சொல்லுகிறார். ॥ 34 ॥

I - 2 - 6 - வது மந்திரம்.

न सांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यन्तं वित्तमोहेन मूढं ।
अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुनर्वशमापद्यते मे ॥ 35 ॥

நஸாம்பராய: ப்ரதிபாதி பாலம் ப்ரமாத்யந்தம் வித்தமோஹேந மூடம் । அயம்லோகோநாஸ்திபரஇதிமாநீபுந:புநர்வஶமாபத்யதே மே ॥ 35 ॥

अविद्यायां...वर्त्तमानाः அவித்யாயாம்...வர்த்தமாநா: :—சம்சாரத்தை அடைகிறவர்கள் [113] அவித்தியையின் மத்தியில் வெகு இருட்டில் போல், புத்திரபசு முதலியவைகளின் இச்சையாகிற அநேக பாசங்களால் கட்டப்பட்டவர்களாய் [114]

स्वयं...मन्यमानाः ஸ்வயம்...மந்யமாநா: :—தாங்கள் லௌகிகப் பிரஞ்ஞையுள்ளவர்களென்றும் சாஸ்திரப் பிரஞ்ஞையுள்ளவர்களென்றும் நினைக்கிறவர்கள்

दन्द्रम्यमाणाः தந்த்ரம்யமாணா: :—அதிக குடிலமாயும் அநேக விதமாயு [115] மிருக்கிற மார்க்கத்தை அடைகிறார்கள்.

अन्धेनैव...अन्धाः அந்தேநைவ...அந்தா: :—கண்ணில்லாதவனாலேயே கெட்டவழியில் கொண்டுபோகப்பட்ட அநேக குருடர்கள் வெகு அநர்த்தத்தை எப்படி அடைகிறார்களோ அப்படி

परियन्तिमूढाः பரியந்திமூடா: :—அவிவேகிகள் ஜரா[116]மரணம் ரோகம் முதலிய [117] துக்கங்களால் அங்குமிங்கும் [118] அலைகிறார்கள்.

सांपरायः ஸாம்பராய:= பரலோகத்தை அடைய சாஸ்திரீயமான சாதன விசேஷம்

வி-பா:—अन्धेन அந்தேந= முதல் ஸ்பஷ்டம் (பதஉரையைப் பார்க்க)
சிலர் **दन्द्रव्यमानाः** தந்த்ரவ்யமாநா: என்று பாடம் படித்து, விஷய இச்சையாகிற அக்கினியால் உருக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்கள் என்று அர்த்தம் செய்கிறார்கள். ॥ 34 ॥

1 - 2 - 6 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—நித்தியமானபுருஷார்த்தமும் மோக்ஷசாதனமுமாகிய சிரேயஸைவிட்டு அநித்தியமான காம்மிய புத்திராதிகளாகிற பிரேயஸை ஜனங்கள் ஏன் இச்சிக்கிறார்கள் என்பதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

113. தாதாத்மிய அபிமானமுடையவர்கள்.
114. இதேவாக்கியத்தை முண்டகம் II-8-ல் பார்க்க.

प्रमाद्यन्तं ப்ரமாத்³யந்தம்= ஆலஸ்யம் செய்கிறவனையும்
वित्तमोहेन வித்தமோஹேந= தனமோகத்தினால் (உண்டான)
मूढं மூட⁴ம் = அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்டவனையு மிருக்கிற
बालं பா³லம் = பாலனைக்குறித்து (அவிவேகிக்கு)
नप्रतिभाति நப்ரதிபா⁴தி = பிரகாசிக்கிறதில்லை.
अयं அயம் = அதுவே
लोकः லோக: = லோகம்.
परः பர: = பரலோகம்
नास्ति நாஸ்தி = இல்லை
इति இதி = என்று

I-2-6-வது மந்திரம்.

வி-பா:-प्रमाद्यन्तं ப்ரமாத்³யந்தம் = சமாதானமற்ற மனதை உடையவனையும்

वित्तमोहेनमूढं வித்தமோஹேந மூட⁴ம் = விஷய ஆசையால் ஸ்வதீனப்படுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனையு மிருக்கிற

बालं பா³லம் = அவிவேகிக்கு

सांपरायः ஸாம்பராய: = பரலோகசாதன வியாபாரம்

न प्रतिभाति ந ப்ரதிபா⁴தி = விளங்குகிறதில்லை

अयं लोकः அயம் லோக: = இந்த லோகமே இருக்கிறது;

नास्तिपरः நாஸ்திபர: = பரலோகம் இல்லை

इति இதி – என்று

து-பா:—सांपरायः ஸாம்பராய:= மோக்ஷம், அதற்குச்சாதனமான பகவான் என்பது கருத்து.

वित्तमोहेनमूढं வித்தமோஹேநமூட⁴ம்= தனாதிகள் நித்தியம் என்னும் மோஹத்தால் மூடனையும், ஆனதாலேயே

प्रमाद्यन्तं ப்ரமாத்³யந்தம் = பிரமாதத்தோடு (அசாக்கிரதையோடு) கூடியுமிருக்கிற

बालंप्रति பா³லம்ப்ரதி = பாலசனுக்குச் சமானவன் விஷயத்தில்

नभाति நபா⁴தி = விளங்குகிறதில்லை; அவனுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாகிறதில்லை.

अयं...मे அயம்...மே :— தனமோஹத்தை அடைந்தவனுடைய தன்மையை இனி விவரிக்கிறார்

अयं लोकः அயம்லோக:=இந்த பூலோகம்

(अस्ति அஸ்தி = இருக்கின்றது)

[मानी மாநீ= நினைக்கிறவன்

पुनः पुनः புந: புந: = அடிக்கடி

मे மே= என்னுடைய

वशं வசம்= ஸ்வாதீனத்தை

आपद्यते ஆபத்யதே= அடைகிறான்

அ-கை:—மேற் சொல்லியபடி மூடனாயிருப்பதால் பரலோக சாதனங்கள் அவிவேகிக்கு விளங்குகிறதில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

सांपरायः परेकाले देहपतनादूर्ध्वं सम्यक् ईयत इति संपरायः ஸாம்பராய: பரேகாலே தேஹபதநாதூர்த்வம் ஸம்யக் ஈயத இதி ஸம்பராய:=தேகம் விழுந்தபின் செவ்வையாக அடையப்படுவது அதாவது பரலோகம். அதை அடையச் சாதனமானது 117 சாம்பராயமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது

प्रमाद्यन्तं ப்ரமாத்யந்தம்:—புத்திரன் பசு முதலியவைகளிடத்தில பற்றுதலடைந்த மனதால் பிரமாதத்தைச் செய்யும்

வி-பா:-मानी மாநீ = நினைக்கிறவன்

पुनः मे புந:...மே = என்னால் செய்யப்படும் யாதனைகளை அடைகிறான்.

संयमनेत्वनभूय ஸம்யமநேத்வநுபூய என்னும் ब्रह्मसूत्र ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் (III - I 13) अयंलोकोनास्तिपरउतमानी அயம்லோகோ நாஸ்தி பர இதி மாநீ என்னும் பாடத்தை அனுசரித்து இந்த லோகமுமில்லை பரலோகமும் இல்லையென்று வியாசாசாரியார் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். அந்தப் பக்ஷத்தில் तस्य தஸ்ய என்னும் பதத்தையும் च ச என்னும் அக்ஷரத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு मानी மாநீ என்பதை पुनः पुनः புந: புந: என்பதுடன் சேர்த்து அர்த்தம் செய்யவேண்டியது. मानी மாநீ என்றால் दुर्मानी துர்மாநீ, கெட்ட எண்ணமுள்ளவன். இந்த லோகம் இல்லை என்பதினால் சிஷ்டர்கள் அவனை கிரகிக்கிறதில்லை என்றபடி.

து-பா:-परलोकः பரலோக: = பரலோகம்

नास्ति நாஸ்தி=இல்லை; ஐசுவரியம் ஸ்திரம் என்று

मानी மாநீ=அபிமானிக்கிறவன்

पुनः पुनः புந: புந:=மறுபடியும் மறுபடியும்

मे மே=என்னுடைய (யமனுடைய)

वशमापद्यते வசமாபத்யதே = வசத்தை அடைகிறான்; இறந்து இறந்து யமயாதனையே அடைகிறான் என்பது கருத்து.

I - 2 - 7 - வது மந்திரம்.

श्रवणायापि बहुभिर्यो नलभ्यः शृण्वन्तोऽपि बहवो यन्नविद्युः ।
आश्चर्यो वक्ताकुशलोऽस्यलब्धाश्चर्यो ज्ञाता कुशलानुशिष्टः ॥ 36 ॥

ஶ்ரவணாயாபிபஹுபிர்யோ நலப்ய: ஶ்ருண்வந்தோऽபிப ஹவோ யந்நவித்யு:। ஆஶ்சர்யோவக்தாகுஶலோऽஸ்யலப்தாஶ்சர்யோ ஜ்ஞாதா குஶலாநுஶிஷ்ட: ॥ 36 ॥

ச-பா:-वित्तमोहनमूढं வித்தமோஹநமூடம் :—தன நிமித்தமான அவிவேகத்தால், இருட்டால்போல், மூடப்பட்டுமிருக்கிற

बालं பாலம்=அவிவேகியைக் குறித்து

नप्रतिभाति நப்ரதிபாதி = விளங்குகிறதில்லை [120]

अयंलोकः அயம்லோக: :—காணப்படுகிற, ஸ்திரீ, அன்னம் பானம் முதலியவைகளுடன் கூடியதே லோகம்.

नास्तिपरः நாஸ்திபர: :—காணப்படாத லோகம் இல்லை.

इति...मे இதி...மே :—இந்தவிதமாக அபிமான முள்ளவன் அடிக்கடி ஜனித்து என் ஸ்வாதீனத்தை அடைகிறான். அவன் ஜனனமரணமாகிய துக்கப்பிரவாஹத்தில் பிரவேசிக்கிறான் என்று அர்த்தம். லோகத்தில் விசேஷமாய்[121]ஜனங்கள் இந்தப்பிரகாரமாகவே இருக்கிறார்கள். ॥ 35 ॥

यः ய: = எந்த ஆத்மா

बहुभिः பஹுபி: = அநேகர்களால்

श्रवणायअपि ஶ்ரவணாயஅபி = கேட்பதற்குக்கூட

नलभ्यः நலப்ய: = அடையத் தகுந்தவனல்லவோ

I-2-7-வது மந்திரம்.

வி-பா:-यः ய: = எந்த பரமாத்மா பிரசித்தமோ

सः ஸ: = அந்த பரமாத்மா

बहुभिः பஹுபி: = அநேக புருஷர்களால்

श्रवणायापि ஶ்ரவணாயாபி = கேட்கக்கூட

नलभ्यः நலப்ய: = அடையப்படுகிறதில்லை.

(கேள்வியின் லாபம்கூட பெரிய சுகிருதத்தின் பலம் என்றபடி

1 - II - 7 - வது மந்திரம்.

தி-பா:—அ-கை:—(உ) சிரவணம் முதலிய பிரயத்தினங்களோடு கூடினவர்களுக்குக்கூட பகவான் விளங்காவிட்டால் பிரமாதம் முதலியவைகளோடு கூடினவர்களுக்குக் கேட்பானேன் என்னும் பாவத்துடன் சொல்லுகிறார்.(க) பகவான் விளங்காததற்கு வேறு காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यः ய: = சாம்பராய சப்தத்தால் கூறப்படும் பகவான்

बहुभिः பஹுபி: = வெகு பேர்களால்

श्रवणायअपि ஶ்ரவணாய அபி = கேட்பதற்குக்கூட

नलभ्यः நலப்ய: = அடையப் படமாட்டான், ஜனங்களுக்குள்.

ச-பா:—बहव: பஹவ꞉ = அநேகர்

शृण्वन्तोपि ஶ்ருண்வந்தோபி = கேட்டிருந்தாலும்

यत् யத் = எந்த ஆத்மாவை

नविद्युः நவித்யு꞉ = அறியவில்லையோ

अस्य அஸ்ய = அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவைக்குறித்து

वक्ता வக்தா = விவரித்துச் சொல்லுகிறவன்

आश्चर्यः ஆஶ்சர்ய꞉ = அரிது

अस्य அஸ்ய = அவனை

लब्धा லப்தா = அடைகிற

कुशलः குஶல꞉ = நிபுணனானவன்

வி-பா:—शृण्वन्तोपि...विद्युः ஶ்ருண்வந்தோபி...வித்யு꞉ :— கேட்கிறவர்கள் எல்லாருக்கும் பரமாத்மஞானம் சுலபமாய்க் கிடைக்கிறதில்லை.

अस्य அஸ்ய = இந்தப் பிரம்மத்தை

कुशलः वक्ता குஶல꞉ வக்தா = சொல்லும் சாமர்த்தியமுள்ள வனும்

लब्धा (व) லப்தா (வ) = அடையும் சாமர்த்திய முள்ளவனும்.

अश्चर्यः ஆஶ்சர்ய꞉ = துர்லபன்.

कुशलानुशिष्टः குஶலாநுஶிஷ்ட꞉ = சமர்த்தனான ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்டு

து-பா — வெகு பேர்களுக்கு பகவத்விஷய சிரவணங்கூட கிடைக்காது என்பது கருத்து.

शृण्वन्तः ஶ்ருண்வந்த꞉ :—அப்படியானால் சப்தத்தால் அவர் அறியப்படக் கூடியவரல்லவோ எனின் சொல்லுகிறார்.

शृण्वन्त :अपि ஶ்ருண்வந்த꞉ அபி சப்தத்தால் பகவானைப்பற்றி கேட்பவர்கள் கூட

बहवः பஹவ꞉ = வெகுபேர்கள்

यं யம் = அந்த பகவானை

नविद्युः நவித்யு꞉ = அறிகிறதில்லை. சிலர் சிரவணம் செய்திருந்தாலும் பகவானை பூர்ணமாயாவது உள்ளபடியாவது அறிகிறதில்லை என்பது கருத்து. ஆகையால் தனமோஹ மடைந்தவனுக்கு பகவான் விளங்குகிறதில்லை என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

आश्चर्यः ஆஶ்சர்ய꞉ = ஏன் அறிகிறதில்லை எனின் உள்ளபடி பிரம்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறவனும் கேட்கிறவனும் அறியார் என்று சொல்லுகிறார்.

कुशलानुशिष्टः குஶலாநுஶிஷ்ட꞉ = புத்திசாலியான குருவால் சிக்ஷிக்கப்பட்டவனும்

விட்டுப்போன குறிப்புகள்.

115. உத்தராயணம்முதலிய.

116. சகல அவஸ்தைகளும் என்று அறியத்தக்கது.

117. மனதின் பீடைமுதலியவை.

118. ஸ்வர்க்கம் முதலிய இடங்களில்.

119. ஓங்காரத்தியானம் முதலியவைகள்.

120. பாலன் அனுஷ்டிக்கிறதில்லை என்பது கருத்து.

121. "ஐர்மார்த்த கர்மங்களில் எல்லாரும் ஆசக்தி அடைந்தால் ... தைக்கு அதிகாரியேயில்லாமல் போவான்; உபநிஷத்து வியர்த்தமா... என்கிற சங்கையை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு "விசேஷமாய்" என்று... ஞர்.

, வித்
கும் ;"
சொன்

ச-பா:—आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = அரிது

कुशलानुशिष्टः குசலானுசிஷ்ட: = நிபுண ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்டவனாய்

अस्य அஸ்ய = அவனை

ज्ञाता ஜ்ஞாதா = அறிகிறவனும்

आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = அரிது

வி-பா:=ज्ञाता ஜ்ஞாதா = பிர்ம்மத்தை அறிகிறவனும்

आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = துர்லபன்.

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ।

यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥

மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கச்சித்யததி ஸித்தயே ।

யததாமபி ஸித்தாநாம் கச்சிந்மாம் வேத்தி தத்வத: ॥

என்கிற பகவத்கீதையின் VII-3-வது வாக்கியத்திலும் இந்த விஷயமே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

து-பா:-अस्य அஸ்ய=சாம்பராய சப்தத்தால் கூறப்படும் சிரேயஸ்சாதனமாயுமிருக்கிற இந்த பகவானுடைய

ज्ञाता ஜ்ஞாதா = யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை அறிந்தும்

वक्ता வக்தா = அறிந்ததை அனுசரித்து பகவானைப்பற்றிச் சொல்லுகிறவன் அதாவது உபதேசிக்கிறவன்

आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = துர்லபம்

अस्य அஸ்ய = இந்த பகவானை

कुशलः लब्धा குசல: லப்தா = புத்திசாலியாய் அடைகிறவன், குரு சொன்னபடி அறிகிறவன்

आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = அரிது (சண்டார்த்தப்படி)

कुशलोवक्ता குசலோவக்தா = உள்ளபடி பகவத் ஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கிறவன்

आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = துர்லபம்

कुशलानुशिष्टः குசலானுசிஷ்ட: = உள்ளபடி சிக்ஷிக்கப்பட்டவனாய்

अस्य அஸ்ய = இப்படி சொல்லுகிறவனை

लब्धा லப்தா = அடைகிறவன், உள்ளபடி பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும் ஆசாரியனை அடைகிறவனும்

ज्ञाता ஜ்ஞாதா = அறிகிறவனும்

श्रोताच ச்ரோதா ச = கேட்கிறவனும்

आश्चर्यः ஆச்சர்ய: = துர்லபம் ॥ 36 ॥

I - 2 - 8 - வது மந்திரம்.

न नरेणावरेण प्रोक्त एष सुविज्ञेयो बहुधा चिन्त्यमानः ।
अनन्यप्रोक्ते गतिरत्र नास्त्यणीयान् ह्यतर्क्यमणुप्रमाणात् ॥ 37 ॥

ந நரேணாவரேண ப்ரோக்த ஏஷ ஸுவிஜ்ஞேயோ பஹுதா சிந்த்யமாநः । அநந்யப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்த்யணீயாந் ஹ்யதர்க்யமணுப்ரமாணாத் ॥ 37 ॥

ச-பா:—அநேகம் [122] பேர்களில் உன்னைப்போல் மோக்ஷத்தை இச்சிக்கிறவனே ஆத்மாவை அறிகிறான். ஏனெனின்.

श्रवणाय... लभ्यः ஶ்ரவணாய...லப்ய: :—அநேகர்களால் கேட்கிறதற்குக்கூட ஆத்மா அடையத்தக்கதல்ல; அதாவது அநேகர்கள் ஆத்மாவைப்பற்றி கேள்விப்பட்டேயிருக்கமாட்டார்கள்.

शृण्वन्तोऽपि...विद्युः ஶ்ருண்வந்தோபி...வித்³யு::—வேறு அநேகர்கள் கேட்டிருந்தாலும், அவர்கள் இந்த ஆத்மாவை அறிந்திருக்கமாட்டார்கள். சம்ஸ்காரமில்லாதவர்கள் [123] ஆத்மாவை அறியமாட்டார்கள்.

आश्चर्यो वक्ता ஆஶ்சர்யோ வக்தா:—மேலும் ஆத்மாவை விவரித்துச் சொல்லுகிறவனும் ஆச்சரியம்போல் அநேகர்களில் ஒருவனாக [124] இருப்பான்.

कुशलोऽस्य लब्धा குஶலோஸ்ய லப்³தா :—அப்படியே ஆத்மாவை கேட்டிருந்தாலும் அதை அடையும் நிபுணன் [125] அநேகர்களுக்குள் ஒருவனாக இருப்பான். ஏனெனின்.

आश्चर्यः...अनुशिष्टः, ஆஶ்சர்ய:...அநுஶிஷ்ட: :—நிபுணனான [126] ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்டு [127] ஆத்மாவை அறிகிறவன் [128] எவனாவது ஒருவன் தானிருப்பான் [129]. ॥ 36 ॥

122. அநேக ஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்ட சுகிருதத்தால் சுத்த புத்தி அடைந்தவன் இச்சைகளைவிட்டு நிரதிசயாநந்த பிரம்மத்தை அறிகிறான். அவனை அறிகிறவன் நசிகேதசைப்போல் அநேகம் பேர்களில் யாரானும் ஒருவன இருப்பான்.

123. நித்திய நைமித்திக கர்மங்களால் சுத்தமாகாத அந்தக்கரணமுடையவர்கள்.

124. அநேகபதார்த்தங்களுக்குள் எதாவது ஒன்று ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுபோல்வக்தாவும் ஒருவன்தான் இருப்பான் என்று அர்த்தம்.

125. யுக்தி அனுபவம் இவைகளில் சமர்த்தன்.

126. பிரம்மதத்துவத்தை சாக்ஷாத்தாய் அறிந்த.

127. வேதாந்த விஷயத்தில்.

128. சாக்ஷாத்தாய் அறிகிறவர்.

129. இதற்குச்சமான வாக்கியம்:—பகவத்கீதை II-29.

ச-பா:—बहुधा பஹுதா = அநேகவிதமாய்

चिन्त्यमानः சிந்த்யமாநஃ = நினைக்கப்பட்டும்

अवरेण அவரேண = ஹீனனான (பிராகிருத புத்தியுள்ள)

नरेण நரேண மனிதனால்

प्रोक्तः ப்ரோக்தஃ = சொல்லப்பட்ட

एषः ஏஷஃ = இந்த ஆத்மா

नसुविज्ञेयः நஸுவிஜ்ஞேயஃ = நன்றாய்த்தெரிந்துகொள்ளத் தகுந்தவனல்ல

I-2-8-வது மந்திரம்.

வி-பா:—अवरेण அவரேண = சிரேஷ்டனாகாதவனால், (பிராகிருதனால், அதாவது, பாண்டித்தியத்துக்குமட்டும் உபயோகப்படும்படி வேதாந்த சிரவணம் செய்தும் தேகத்தில் ஆத்மாபிமானத்தை விடாமலு மிருக்கிற)

नरेण நரேண = மனிதனால்

एषः ஏஷஃ = இந்த ஆத்மா

नसुविज्ञेयः நஸுவிஜ்ஞேயஃ = சுலபமாய் அறியப்படமாட்டான். ஏனெனின்

(वादिभिः வாதிபிஃ = வாதிகளால்)

बहुधाचिन्त्यमानः பஹுதாசிந்த்யமாநஃ = அநேகவிதமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

8-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—(உ) சைவமுதலிய அநேக சாஸ்திரங்களை வியாக்கியானஞ் செய்யும் அநேகர்களால் பிரம்மம் அடையப்படுமாதலால், அவர்களே அதைப்பற்றி உபதேசிக்கிறவர்களாகிறார்கள். ஆகையால் உபதேசிக்கிறவன் அரிது என்று எப்படி சொல்லக் கூடுமெனின் சொல்லுகிறார்.

(க) ஈசுவரனை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள் ஈசுவரனை அறியாவிட்டாலும், ஈசுவரனை ஒப்புக்கொள்ளுவர்கள் ஈசுவரனை அறிவார்கள். ஆனதால் உபதேசிக்கிறவனும், கேட்கிறவனும் அரிது என்று எப்படி சொல்லலாம் எனின் அவர்கள் நல்ல ஞானமுள்ளவர்களல்ல என்கிறார்.

नरेण நரேண = சைவ, பிராம்ம, காணபத்திய, முதலிய மனிதனால் (க) அஞ்ஞானியான மனிதனால்.

प्रोक्तः ப்ரோக்தஃ = சொல்லப்பட்ட, உபதேசிக்கப்பட்ட

एषः ஏஷஃ = இந்த பகவான்

नसुज्ञेयः நஸுஜ்ஞேயஃ = சுலபமாய் அறியப்படமாட்டான். ஏனெனில் அவனால்

ச-பா:—अनन्यप्रोक्ते அநந்யப்ரோக்தே = பிரம்ம சாக்ஷாத்காரமுள்ள அபேததர்சியான ஆசாரியரால் சொல்லப்பட்ட

अत्र அத்ர = இந்த ஆத்ம விஷயத்தில்

गतिः கதி: = அநேகவித சிந்தனை

नास्ति நாஸ்தி = இல்லை

अणुप्रमाणात् அநுப்ரமாணாத் = அணுவான வஸ்துவைகாட்டிலும்

अणीयान् அணீயாந் = அணுவானது,

अतर्क्यः அதர்க்ய: = தர்க்கத்தால் ஊஹிக்கத்தகாதது.

வி-பா:—अनन्यप्रोक्ते அநந்யப்ரோக்தே = சொல்லிய பரமாத்மாவைக்காட்டிலும் வேறுபடாத அதாவது அவனிடத்தில் ஏகாந்த பக்தி அடைந்து பிர்ம்ம சாக்ஷாத்காரமடைந்த மனிதனால் சொல்லப்பட்ட

अत्र அத்ர = ஆத்மஸ்வரூபத்தில்

गतिः கதி: = எப்படிப்பட்ட ஞானம் வருமோ அப்படிப்பட்ட ஞானம் பிராகிருதன் சொன்னதினால்

न अस्ति நஅஸ்தி = உண்டாகமாட்டாது. வேறொரு அர்த்தம்:

अत्र அத்ர = இந்த சம்சாரத்தில்

गतिः கதி: = நடப்பு

न अस्ति ந அஸ்தி = இல்லை. (சம்சாரத்தை விட்டு விடுவான் என்றபடி.)

து-பா:—अवरः प्रोक्तः அவர: ப்ரோக்த: = சிரேஷ்டமில்லாதது சொல்லப்பட்டது. சிவன் முதலானவர்களைவிட பகவான் சிரேஷ்டன். பகவானை உத்தேசித்து சிவன் முதலானவர்கள் அவரர்கள். அப்படியானால் சைவர்முதலானவர்கள் சொல்லியபடி இந்தபகவானே ஏன் தாழ்ந்தவராக இருக்கக்கூடாது எனின் बहुधा பஹுதா என்பதால் சொல்லுகிறார்.

बहुधाचिन्त्यमानः பஹுதாசிந்த்யமாந: = இந்த பகவான் வேதம் முதலியவைகளால் அநேக குணமுடையவனாய் அதாவது பூர்ண குணமுடையவனாய் சிந்திக்கப்படுகிறான், ஆதலால் அந்த பகவான் அவைகளால் அவரன் என்று சொல்லப்பட்டபோதிலும் அவரன் ஆகமாட்டான். ஏனெனின் சைவன் முதலானவர்கள் மித்தியாஞானிகள் என்பது கருத்து.

கண்டார்த்தப்படி :—நரேண = அஞ்ஞானியால் ப்ரோக்த: = உபதேசிக்கப்பட்ட பகவான் அவர:=சிரேஷ்டனல்லன். ஏனெனின்

ச-பா:—அ·கை:—மேற்சொன்னது என்னகாரணத்தால் அரிது எனின் யமன் சொல்லுகிறான்:—

न...सुविज्ञेयः ந...ஸுவிஜ்ஞேயஃ :—எந்த ஆத்மாவைப்பற்றி நீ என்னைக் கேட்பாயோ 130 அந்த ஆத்மா பிராகிருத புத்தியுள்ள 131 ஹீன புருஷனாற் சொல்லப்பட்டால், நன்றாய் அறியத்தகாதவனாவான் 132, ஏனெனின்

बहुधा चिन्त्यमानः பஹுதா சிந்த்யமாநஃ — இருக்கிறான 133, இல்லையா, 134 சர்த்தாவா 235 அகர்த்தாவா, சுத்தனா, அசுத்தனா, இப்படி அநேகவிதமாய் வாதிகளால் அந்த ஆத்மா சிந்திக்கப் பட்டிருக்கிறான்.

வி-பா:—இன்னும் ஒரு அர்த்தம்:—

अनन्यप्रोक्ते அநந்யப்ரோக்தே = வேறொருவனால் சொல்லப் படாத (அதாவது தானாகவே அறிந்த காலத்தில்)

गतिः नास्ति கதிஃ நாஸ்தி = ஆத்ம ஞானமில்லை.

अनन्यप्रोक्ते அநந்யப்ரோக்தே என்னும் பாடத்தில், மேற்சொன்ன பிராகிருதனால் சொல்லப்பட்டால் ஆத்மஞானம் கிடைக்காது என்று அர்த்தம்.

अणीयान् அணீயாந் = (அ·கை) எவனால் உபதேசிக்கப் பட்டாலும் ஊஹாபோஹ () முள்ளவனுக்கு மேற்கூறிய ஆத்மஞானம் வரலாமே யெனின், சொல்லுகிறார்.

अणीयान्...प्रमाणात् அணீயாந்...ப்ரமாணாத் = ஆத்மா அணுவுக்கு அணுவாய் இருக்கிறபடியால் அதின் ஸ்வரூபம் யுக்திக்கு எட்டமாட்டாது.

து·பா:—பஹுதாசிந்தியமான:= பிரகிருதிக்கு அடங்கியிருத்தல், அற்ப குணங்களை யுடைத்தாயிருத்தல், பிராகிருத தேஹத்தை உடைத்தாயிருத்தல், முதலிய அநேகப்பிரகாரமாக சிந்திக்கப்பட்ட ஏஷஃ = இந்த பகவான் ஸுஜ்ஞேயஃ = உள்ளபடி அறியப்படமாட்டான்.

130. येयंप्रेते யேயம்ப்ரேதே என்னும் சுருதியால்

131. பசு முதலிய பிராபஞ்சிக பதார்த்தங்களில் அபிமான முள்ள.

132. சமான வாக்கியம் :—முண்டகம் VI. 4.

133. சூன்னிய வாதியில்லாதவன் ஆத்மா இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறான்.

134. சூன்னியவாதி ஆத்மா இல்லை என்கிறான்,

135. சாங்கியர்களல்லாத சிலர் கர்த்தா வென்றும், சிலர் அகர்த்தா வென்றும், வேதாந்திகள் ஆத்மாவே பிர்ம்மம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ச-பா:—अनन्य...அநந்ய...:—எப்படி அவன் நன்ருய் அறியத்தக்கவன், எனின், சொல்லுகிருர், பேதத்தைப் பார்க்காமல் அதாவது வேதாந்தத்தால் அறியக்கூடிய பிரம்மஸ்வரூபமாகவேயிருக்கிற ஆசாரியரால் 136 சொல்லப்பட்ட ஆத்மவிஷயத்தில் இருக்கிறதா இல்லையா முதலிய அநேகவித சிந்தனைகள் இல்லை. ஏனெனின் ஆத்மாவினிடத்தில் யாதொருவிதவிகற்ப சிந்தனைக்கும் இடமில்லை. (2) வேறு 137 ஒரு அர்த்தம்:—ஸ்வஸ்வரூபமாயும் பேதமற்றும் ஆத்மா இருக்கிறதாக ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்டால், வேறு 138 வித ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஞானத்துக்கு விஷயமான வேறு பதார்த்தமில்லை. ஆத்மா ஒன்று என்று சாக்ஷாத்தாய் அறிவதே ஞானத்தின் முடிவு. அறியத்தக்கதான வேறு பதார்த்தமில்லாததால் வேறுவித ஞானமுமில்லை. (3) गतिरत्रनास्ति கதிரத்ர நாஸ்தி என்பதற்கு வேறு 139 அர்த்தம்:—குருவால் ஆத்மா அபின்னன் என்று உபதேசிக்கப்பட்டால் சம்சாரம் சத்தியமாகக் காணப்படுகிறதில்லை. ஏனெனின் விஞ்ஞான பலமாகிய மோக்ஷத்தின் ஆநந்தப் பிராப்திக்கு முன்னமேயே சம்சாரம் நிவிர்த்தியாய் விடுகிறது. (4)

து-பா:—अनन्य அநந்ய:—(அ-கை) சைவன் முதலானபேர்கள் பகவானைப்பற்றி உபதேசிக்கிறதாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அத்துவைதிகள் உபதேசிக்கிறதாக வைத்துக்கொள்ளுவோமே எனின், அப்போது பகவத்ஞானமே உண்டாகிறதில்லை என்கிருர்.

अनन्यप्रोक्ते அநந்யப்ரோக்தே = பகவான்வேறு தான்வேறு என்று தனக்கும் பகவானுக்குமுள்ள பேதத்தை அறியாமல் பகவானே தான் என்று அறிகிறவன் அநந்யன் அவனால் உபதேசிக்கப்பட்ட

अत्र அத்ர = பிரம்ம விஷயத்தில்

गतिः கதி: = ஞானம், நல்லஞானம்

न अस्ति ந அஸ்தி = உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின்

136. ஜீவன் முக்தனால்.

137. முந்தின அர்த்தத்தில் अनन्य அநந்ய என்னும் பதத்துக்கு ஆசாரியர் என்றும் गति கதி என்பதற்கு விகற்ப சிந்தனை என்றும் அர்த்தம்செய்யப்பட்டது. இப்போது अनन्य அநந்ய பதத்துக்கு ஆத்ம பரமாயும் गति கதி என்பதற்கு ஞானம் என்பதாயும் அர்த்தம் செய்யப்படுகிறது.

138. நான் பிரம்மம் என்கிற ஞானத்துக்கு.

139. गति கதி சப்தத்துக்கு சம்சார பிராப்தி என்று அர்த்தம் செய்கிருர்.

ச-பா:—அல்லது 140, பிரம்மசாக்ஷாத் காரமடைந்த ஆசாரியரால் ஆத்மா உபதேசிக்கப்பட்டால், ஆத்மா அறியப்படமாட்டான் என் பதில்லை. ஆசாரியனுக்குப்போல் இவனுக்கும் தான் பிரம்மத்துக்கு வேறல்ல என்னும் ஆத்மவிஷய ஞானம் அவசியம் உண்டாகும். இவ்விதமாக வேதங்களை அறிந்த ஆசாரியரால் அபின்னமாக உப தேசிக்கப்பட்ட ஆத்மா செவ்வையாக அறியத்தக்கவன்.

अणीयान् ...அணீயாந்... :—இல்லாவிட்டால் 141, ஆத்மா அணுபரிமாண முள்ளதைவிட அணுவாகவே இருக்கிறான்.

अतर्क्यं அதர்க்யம் = **अतर्क्यः** அதர்க்ய: = (ஆண்பால்) தன் புத்தியில் 142 மட்டும் 143 ஊஹிக்கப்படும் தர்க்கத்தால் ஆத்மா

து-பா:—ஜீவனும் ஈசுவரனும் விருத்த தர்மங்களுள்ளவர்கள். இவர்கள் விஷயத்தில் அபேதஞான முள்ளவன் மித்தியா ஞான முடையவனாகிறான். ஆகையால் இந்த பிரம்மத்தின் யதார்த்தத் தை அறிகிறவனும், புத்தியால் சிக்ஷிக்கப்பட்டவனாய் உபதேசிக் கிறவனும் அரிது என்று நினைக்கத்தக்கது.

अणीयान् அணீயாந் :—(உ) வியாக்கியானக் காரர்களில்லாத படியால் வேதத்தால் ஞானமுண்டாகாவிட்டாலும் (க) வியாக்கி யானம் செய்கிறவர்களுடைய வசனத்தால் பிரம்ம ஞான முண் டாகாவிட்டாலும், பிரத்தியக்ஷம் அனுமானங்களால் அந்த ஞான முண்டாகலாமே எனின் சொல்லுகிறார்.

हि ஹி = எக்காரணத்தால்

अणुप्रमाणादपि அணுப்ரமாணாதபி = அணுவைவிட

अणीयान् அணீயாந் = அணுவாயிருக்கிறதோ சூட்சுமமா யிருக்கிறதோ அக்காரணத்தால் அதுபிரத்தியக்ஷமாகமாட்டாது. அனுமானத்தால் நிச்சயிக்கப்படட்டுமே எனின்

अतर्क्यं அதர்க்யம் = அது தர்க்கத்துக்கு விஷயமல்ல கக்ஷிப் பிரதி கக்ஷிகளுடன் கூடின அனுமானத்தால் அது அறியப்பட மாட்டாது.

140. இப்போது **अगतिः** அகதி: என்று பதத்தைப்பிரித்து ஞானு பாவம் எனறு அர்த்தம் செய்கிறார். போத முண்டாகாதவனுக்குக்கூட இதை உபதேசத்தில் யாதொரு பிரதிபந்தமும் இருக்க மாட்டாது என்பது கருத்து.

141. பேதத்தைப் பார்க்கும் ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்டால், ஆத்மா பரோக்ஷம் போலவே தோன்றுவான்.

142. குருவின் உபதேசத்தால் சம்ஸ்கார மடையாத தனக்கு ஸ்வா தீனமான புத்தி.

143. சுருதி சஹாயமில்லாத.

ச-பா:—அறியத்தக்கவனல்ல. அப்படி அணுவாக தர்க்கத்தால் ஒருவன் ஸ்தாபித்தால், வேறு ஒருவன் அதைவிட அணுவாக தர்க்கத்தால் ஸ்தாபிக்கிறான். இன்னும் வேறொருவன் அதைவிடவும் அணுவாக தர்க்கத்தால் ஸ்தாபிக்கிறான். ஆகவே தர்க்கத்துக்கு எங்கும் முடியவில்லை.

து-பா:—अनन्यप्रोक्तेगतिरत्रनास्ति அநந்யப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி என்பதற்கு அடியில் வருமாறு வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள் :—

வேறு பாவத்தைத் தரிக்காத ஆசாரியரால் (அதாவது உபதேசிக்கப்பட்ட பிரம்மமே தான் என்று நினைக்கும் ஆசாரியரால்) உபதேசம் கிடைத்தால், ஆத்ம விஷயத்தில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்னும் சந்தேகம் உண்டாகிறதில்லை.

இந்த வியாக்கியானம் பொருந்தாது. ஏனெனில் (1) பிரம்மவைவர்த்தக கிரந்தத்தில்

जीवानांचैवविष्णोश्च योनवेत्तिभिदांपुमान् ।
तदनुव्रताश्च येकोचित्तेषां ज्ञानं नजायते ॥ (ब्रह्मवैवर्त्ते)

ஜீவாநாஞ்சைவவிஷ்ணோஶ்ச யோநவேத்திபிதாம்புமாந் ।
தத³நுவ்ரதாஶ்சயேகேசித் தேஷாஞ்ஜ்ஞாநம் நஜாயதே ॥
(ப்ரஹ்மவைவர்த்தே)

அர்த்தம்:—ஜீவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் இருக்கிற பேதத்தை அறியாதவனுக்கும், அவனை அனுசரிக்கிறவர்களுக்கும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை) என்று சொல்லியிருக்கிறது.

(2) மேலும் பிரதிபாதிக்கப்படும் பிரம்மமாகவே ஆசாரியன் வாஸ்தவத்தில் ஆகமாட்டான்.

(3) பொதுவாய் ஞானம் என்று மாத்திரம் அர்த்தமாகும் கதி சப்தத்திற்கு சம்சயம் என்னும் அர்த்தம் பொருந்தாது. ஆகையால் பிறருடைய வியாக்கியானம் பொருந்தாது. நாம் செய்திருக்கும் வியாக்கியானமே எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கது.

பூ:—ஞானத்தைக்கூறும் கதி சப்தத்திற்கு விசேஷார்த்தம் (நல்லஞானம் என்பதாய்) உங்களுக்கும் வேண்டியதாக இருப்பதால், சம்சயபரமாகவே ஏன் அர்த்தம் செய்யக்கூடாது.

சி:—நிச்சய ஞானம், சம்சயம், இவைகளுக்குள் நிச்சய ஞானமே மேற்பட்டதாகையால் அதையே கிரகிப்பது யுக்தம்.

பூ:—ஏன் இப்படி வியாக்கியானம் செய்யவேண்டும். பிறருடைய அர்த்தத்தையே ஏன் கிரகிக்கக்கூடாது.

சி:—அடுத்த மந்திரத்தில் **प्रोक्ता अन्येनैवसुज्ञानायप्रेष्ठ** ப்ரோக்தாந்யேநைவ ஸுஜ்ஞாநாய ப்ரேஷ்ட² என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதாவது அந்யேநைவ ஜீவ ஈசுவரபேதத்தை அறிந்த ஆசாரியரால்

து-பா:—ப்ரோக்தா சொல்லப்பட்டு, வேதவாக்கியத்தினின்று உண்டாகும் **மதிः**=ஞானமே **சுஜ்ஞாநய**=சாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு உண்டாகிறது. ஆனதால் **अनन्यप्रोक्ते** அநந்யப்ரோக்தே என்கிற வாக்கியத்திற்கும் ஜீவேசுவர பேதத்தை அறியாமல் அபேதத்தை அறிகிறவனால் உபதேசிக்கப்படும் விஷயத்தில் ஞானமுண்டாகிறதில்லை என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியது. மேற்கூறிய வாக்கிய விரோதத்தால் அபேத ஞானியால் உபதேசிக்கப்படும் ஆத்ம விஷயத்தில் சம்சயமில்லை என்பதாய் அர்த்தம் செய்யக்கூடாது.

பூ:—**प्रोक्तान्येनैव** ப்ரோக்தாந்யேநைவ என்னும் வாக்கியத்திலுள்ள **அந்யேன** என்பதற்கு வேத ஞானியால் என்று அர்த்தமானதால் விரோதமில்லை.

சி:—அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் அப்படி அர்த்தம் செய்தால் **अनन्यप्रोक्ते** அநந்யப்ரோக்தே என்பதற்கு வேதத்தை அறியாதவனால் உபதேசிக்கப்பட்ட என்று அர்த்தம் செய்ய வேண்டுமே தவிர, அபேத ஞானியால் என்று அர்த்தம் செய்யக் கூடாது. ஆகையால் **அந்யேன** என்பதற்கு வேதஞானி என்று அர்த்தமல்ல.

பூ:—**अनन्य** அநந்ய சப்தத்திற்கு வேதத்தை அறியாதவன் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனின் அது அந்த பதத்திற்கு அர்த்தமல்ல.

சி:—அப்படியானால் **अन्येन** அந்யேந என்பதற்கும் வேதத்தை அறிந்தவன் என்று எப்படி அர்த்தம் செய்யலாம்.

अनन्यप्रोक्तेगति அநந்யப்ரோக்தேகதி என்கிற இடத்தில் **अगति** அகதி என்று பதம் பிரித்து, அபேத ஞானியான ஆசாரியனால் ஆத்மா உபதேசிக்கப்பட்டால், அவ்விஷயத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கிறதில்லை; அதை அடைகிறவனும் ஆசாரியன்போல் அபேத ஞானியாகிறான், என்னும் பிறருடைய வேறு வியாக்கியானமும் மேற்சொல்லிய யுக்தியாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டது. ஏனெனின் உபதேசிக்கும் ஆசாரியன் பிரம்மமாகிறான் என்னும் மதம் வாஸ்தவத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஐக்கியஞான உபதேசத்தால் ஐக்கிய ஞானமுண்டானாலும் அந்த ஞானம் நல்ல ஞானமாகாதபடியால் பிராந்தியே. ஐக்கிய ஞானமே பிராந்தி ரூபம். எப்படி எனின் மேல் வாக்கியத்தில் ஜீவ ஈசுவரபேதஞானியான ஆசாரியனுடைய வேதோபதேசத்தால் உண்டாகும் **மதிः** புத்தியானது நல்ல ஞானத்தின் பொருட்டு உண்டாகின்றது என்று சொல்லியிருப்பதால் பேத ஞானமே நல்ல ஞானம்.

I - 2 - 9 - வது மந்திரம்.

नैषा तर्केणमतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ ।
यान्त्वमापः सत्यधृतिर्बतासि त्वादृङ्नोभूयान्नाचिकेतः प्रष्टा ॥ 38 ॥

நைஷா தர்க்கேண மதிராபநேயா ப்ரோக்தாந்யேநைவ ஸுஜ்ஞாநாய ப்ரேஷ்ட। யாம்த்வமாப: ஸத்யத்ருதிர்பதாஸி த்வாத்ருங் நோ பூயாந்நசிகேத: ப்ரஷ்டா ॥ 38 ॥

हे प्रेष्ठ ஹே ப்ரேஷ்ட = மிகவும் இஷ்டனுன நசிகேதா

यां யாம் = எந்த புத்தியை

I - 2 - 9 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—மேற்சொன்னதையே விவரிக்கிருர்

एषा ஏஷா = இந்த ஆத்ம விஷயமான

து-பா:—பூ :—அநந்யேப்ரோக்தே அதாவது தன் ஆத்மாவாகிற பரமாத்மா உபதேசிக்கப்படுமளவில் கதிः = சம்பாதிக்கக்கூடிய வேறு ஞானமில்லை ஏனெனின் ஐக்கியத்தால் அறியப்படாதது ஒன்றுமில்லை. ஐக்கியஞானமே ஞானத்தின் முடிவு.

சி :—அநந்யப்ரோக்தே என்று ஒரே பதமாக இருப்பதால் அநந்யே = ஆத்மனி என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது.

பூ :—புத்தி விவேகத்தால் அநந்ய என்பதை பிரித்து அத்ர என்பதுடன் சேர்த்து வியாக்கியானம் செய்வோமே.

சி :—இருக்கிறபடி வியாக்கியானம் செய்வதில் தோஷமிருந்தால் அப்படி வியாக்கியானம் செய்யலாம். தோஷமில்லாதபடியால் அப்படி வியாக்கியானம் செய்யக்கூடாது. மேலும் ப்ரோக்தே என்பதற்கு இன்னுரால் சொல்லப்பட்டது என்கிற கர்த்தாவைச் சொன்னதாக ஏற்படமாட்டாது. மேலும் வேறு என்று அர்த்தத்தைக்கொடுக்கும் அந்ய சப்தத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மேல்வாக்கியத்தின்படி பேதஞானத்தையே அவசியம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறபடியால், அந்த வாக்கியவிரோதம் ஏற்படும். இந்த மந்திரத்திற்கு வியாக்கியானமாய் முற்கூறிய பிரமாணவாக்கியமும் விருத்தப்படும். ஆகையால் பிறர் சொல்லும் வியாக்கியானங்கள் பொருந்தாவாம். நாம் செய்த வியாக்கியானமே சரியானது.

I - 2 - 9 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—அனுமானத்திற்கு விஷயமன்று என்று சொன்னதையே விவரித்து பிரம்மஞானோபாயத்தைச் சொல்லுகிருர்.

आपनेया ஆபநேயா என்பதை **आनेया + अपनेया** ஆநேயா + அபநேயா என்பதாய், பதத்தைப் பிரிக்கவேணும்.

ச-பா:—**त्वं** க்வம் = நீ

आप: ஆப: = அடைந்தாயோ அப்படிப்பட்ட

एषा ஏஷா = இந்த

मति: மதி: = ஆத்ம விஷயிகமான புத்தி

तर्केण தர்க்கேண = ஊகத்தினல்

न आपनेया ந ஆபநேயா = அடைவிக்கத் தகுந்ததல்ல

अन्येन एव அந்யேநைவ = வேறு ஆசாரியனால்

प्रोक्ता ப்ரோக்தா = சொல்லப் பட்டதாய்

வி-பா:-मति: மதி: = ஞானம்

तर्केण தர்க்கேண = யுக்தியால்

न आपनेया ந ஆபநேயா = அடையத் தகுந்ததல்ல. (ஆனதால் சமர்த்தனாலும் தன்னால் அறியமுடியாது,)

हे प्रेष्ट ஹே ப்ரேஷ்ட = அதிக பிரியத்துக்குப் பாத்திரனே

अन्येन அந்யேந = தன்னைவிட வேறான குருவால்

प्रोक्ता एवं ப்ரோக்தா ஏவம் = உபதேசிக்கப்பட்டே

मति: மதி: = ஞானம்

यां யாம் = எந்த மதியை

त्वं த்வம் = நீ

आप: ஆப: = அடைந்திருந்திருயோ

एषा ஏஷா = அப்படிப்பட்ட இந்த பிரம்மவிஷயமான

मति: மதி: = புத்தியானது

तर्केण தர்க்கேண = கேவலம் அனுமானத்தால்

न आनेया ந ஆநேயா = உண்டாகமாட்டாது

न अपनेया ந அபநேயா = நிராகரிக்கப் படமாட்டாது. ஏனெனின் அது பிரதிபக்ஷ பூதலியவைகளை அபேக்ஷிக்கிறபடியால் பிரமாணமல்ல. வேதானுகூல அனுமானமும் நிச்சயமல்ல என்பது கருத்து.

प्रोक्ते ப்ரோக்தே :—அப்படியானல், பகவானை அறியும் உபாயமில்லாமற் போகும், அப்போது மோக்ஷமுமில்லை, அதினல் சாஸ்திரங்களும் வீணாகும் எனின் சொல்லுகிறார்.

हे प्रेष्ट ஹேப்ரேஷ்ட = பிரீதிக்கு விஷயமான நசிகேதா

अन्येन एव அந்யேநைவ = பகவான் வேறு, தான் வேறு என்று அறியும் பேத ஞானியாலேயே

प्रोक्ता ப்ரோக்தா = உபதேசிக்கப்படுவதாலுண்டாகும்

मति: மதி: = புத்தி

सुविज्ञानाय ஸுவிஜ்ஞாநாய = நல்ல ஞானத்தின் பொருட்டு

(भवति ஹவதி = உண்டாகிறது).

सत्यधृतिः ஸத்யத்ருதிஃ = சத்தியமான தைரிய முள்ளவனாக

असि அஸி = ஆகிறாய்

बत பத = ஆச்சரியம்

हेनचिकेतः ஹேநசிகேதஃ = ஓ நசிகேதசே

त्वादृक् த்வாத்ருக் = உன்னைப்போல

प्रष्टा ப்ரஷ்டா = கேட்கிறவன்

नः நஃ = எங்களுக்கு

भूयात् ஹூயாத் = உண்டாகட்டும்

வி-பா:-सुज्ञानाय ஸுஜ்ஞாநாய = மோக்ஷசாதனத்துக்குக் காரணமாகும்.

यां யாம் :—(அ-கை) அந்த ஞானமென்னமெனில், சொல்லுகிறார்.

यां யாம் = எந்த ஞானத்தை

त्वं த்வம் = நீ

आपः ஆபஃ = அடைந்தாயோ, (சாதிக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்திருக்கிறாயோ)

सत्यधृतिः असि ஸத்யத்ருதிஃ அஸி :—அசைக்கக்கூடாத தைரியமுடையவனா யிருக்கிறாய்

बत பத :—இந்த பதம் தயவைக் கூறுகிறது.

त्वादृक् த்வாத்ருக் = உன்னைப்போன்ற சிஷ்யன்

नः நஃ = எங்களுக்கு

भूयात् ஹூயாத் = இனியும் உண்டாகவேண்டும்.

து-பா:-सुज्ञानाय ஸுஜ்ஞாநாய = சாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு

भवति ஹவதி = ஆகிறது. ஆதலால் ஓநசிகேதா

त्वं த்வம் = நீ

सत्यधृतिः असि ஸத்யத்ருதிஃ அஸி = சலிக்காத தைரியத்தை உடையவனாயிருக்கிறாய்

बत பத = ஆச்சரியம். அநேகவிதமாய் ஆசைப்படுத்தப்பட்டபோதிலும் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அறியும் விஷயத்தில் தைரியத்தை நீ விடவில்லை. இது ஆச்சரியம்.

नः நஃ = எங்களுக்கு

त्वादृक्प्रष्टा த்வாத்ருக்ப்ரஷ்டா = உன்னைப்போல் கேட்கிறவன்

नोभूयात् நோ ஹூயாத் = உண்டாகமாட்டான் என்றபடி.

I - 2 - 10 - வது மந்திரம்.

जानाम्यहंशेवधिरित्यनित्यं नह्यध्रुवैः प्राप्यते हि ध्रुवं तत् ।
ततोमया नाचिकेतश्चितोऽग्नि रनित्यैर्द्रव्यैः प्राप्तवानस्मि नित्यं ॥ 39 ॥

ஜாநாம்யஹꣳஶேவதி⁴ரித்யநித்யம் நஹ்யத்⁴ருவை: ப்ராப்ய
தே ஹி த்⁴ருவம் தத்। ததோமயா நாசிகேதஶ்சிதோऽக்³நிரநித்யை
ர்த்³ரவ்யை: ப்ராப்தவாநஸ்மி நித்யம் ॥ 39 ॥

स-पाः—न…आपनेया ந…ஆபநேயா:—ஆனதால்144, வேதத்தால் அறியக் கூடியதாயும் அபேத தர்சியான ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்டுமிருக்கிற ஆத்ம விஷயத்தில் புத்தி கேவலம் ஸ்வபுத்தியால் ஊகிக்கப்படும் யுக்தியால் அடையத் தக்கதல்ல,145 அல்லது பாதிக்கத் தக்கதல்ல 146, வேதத்தை அறியாத தார்க்கிகன் தன்புத்தியாற் கற்பிக்கப் பட்டதைத்தான் சொல்லுவான்.

प्रोक्ता…प्रेष्ठ ப்ரோக்தா…ப்ரேஷ்ட² ;—அத்தியந்தம் பிரியனே, ஆகையாற்றான் 147, தார்க்கிகனுக்கு வேறாயும் வேதத்தை அறிந்துமிருக்கிற ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப் பட்டதானால் வேதத்தாலுண்டாகும் ஆத்மவிஷயிகபுத்தி ஆத்மாவை செவ்வையாய் அறிகிறது148.

या …आपः யா…ஆப: :—தர்க்கத்தால் அடையப்படாத புத்தி எது எனில் சொல்லுகிறார். என்னுடைய வரதானத்தால் எந்த புத்தியை நீ அடைந்தாயோ அந்த புத்தி.

सत्यधृतिः बतासि ஸத்யத்⁴ருதி: ப³தாஸி:—சத்தியத்தை அதாவது பரமார்த்த வஸ்துவை விஷயமாக்கும் தைரியத்தை உடையவனாக இருக்கிறாய், யமன் நசிகேதனிடத்தில் தயவுடன் இனி சொல்லப்போகிற ஆத்ம வித்தையை ஸ்துதிக்கிறதாகச் சொல்லுகிறான்.

त्वादृक् … प्रष्टा த்வாத்³ருக்…ப்ரஷ்டா :—ஓ நசிகேதசே உன்னைப்போல கேள்வி கேட்கும் புத்திரன் அல்லது சிஷ்யன் நமக்கு கிடைக்கட்டும்.

144. தர்க்கத்துக்கு அதீனமாக ஆத்மவித்தையில்லாதபடியால்.

145 முதல்பக்ஷத்தில், ஆத்மவிஷயிகமான புத்தி (அதாவது ஆத்மஞானம்) தர்க்கத்தால் உண்டாகமாட்டாது. சமானவாக்கியம் :—முண்டகம் VI-3.

146. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் வேதாந்தத்தால் உண்டானபுத்திக்கு தர்க்கத்தால் பாதிக்கப்படமாட்டாது.

147. தர்க்கத்தால் கிடைக்கமாட்டாதபடியால்.

148. சாக்ஷாத்கரிக்கிறது.

ச-பா:—शेवधि: ஶேவதி: = கர்மமென்னும் நிதி-புதையல்

अनित्यमिति அநித்யமிதி = நித்தியமல்ல வென்று

अहं அஹம் = நான்

जानामि ஜாநாமி = அறிகிறேன்

अध्रुवैः அத்⁴ருவை: = அநித்திய பதார்த்தங்களால்

ध्रुवं த்⁴ருவம் = நித்தியமான

I - 2 - 10 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—மறுபடியும் சந்தோஷத்தை அடைந்து யமன் சொல்லுகிறான்.

शेवधिः ஶேவதி: = நிதி, புதையல், குபேராதிகளுடைய ஐசுவரியம் இப்படிப்பட்டதென்றும், அது கர்மத்தின் பலன் என்றும்

अनित्यं इति அநித்யம் இதி = அநித்தியம் என்றும்

अहं அஹம் = நான்

जानामि ஜாநாமி = அறிவேன்.

ध्रुवं த்⁴ருவம் = நித்தியமான

तत् தத் = அந்த ஆத்மதத்துவம்

I. 2 - 10 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—நீ கேட்டதைச்சொல்ல நான் அசமர்த்தனல்ல. உன்னைப் பரிக்ஷிக்கும் பொருட்டு உன்னை விஷயங்களால் ஆசைப் படுத்தினேன். நீ கேட்டதை நான் அறிவேன் என்று யமன் சொல்லுகிறான்.

अनित्यं அநித்யம் = अ: + नित्यं அ: + நித்யம் अ: इति ब्रह्म அ: இதி ப்³ரஹ்ம என்கிற சுருதிப்படிக்கும் अकारस्सर्ववागात्मापरब्रह्माभिधायकः அகாரஸ்ஸர்வவாகா³த்மாபரப்³ரஹ்மாபி⁴தா⁴யக: என்கிற ஸ்மிருதிப் படிக்கும் அ என்பது பிரம்மத்தைக் கூறுவதால் அகாரத்தால் கூறப்பட்டும் நித்தியமாயுமிருப்பது அநித்தியம், அதாவது விஷ்ணு என்று பெயருள்ள நித்தியவஸ்துவை

शेवधिः ஶேவதி: = சுகத்தில் புதையல் (அதாவது புதையலுக்குச் சமானமான பரமபுருஷார்த்தத் திற்குக் காரணம்)

इति இதி = என்று

अहं = அஹம் = நான்

जानामि ஜாநாமி = அறிகிறேன்.

हि ஹி = எக்காரணத்தால்

तत् தத் = அந்த

ध्रुवं த்⁴ருவம் = நித்தியமான விஷ்ணு என்னும் வஸ்து

ச-பா:—तत् தத் = அந்த பரமாத்மவஸ்து

नप्राप्यते हि நப்ராப்யதே ஹி = அடையப் படுகிறதில்லை அல்லவா,

नाचिकेतः நாசிகேதঃ = நாசிகேதஸ் என்று பெயருள்ள

अग्निः அக்நிঃ = அக்னியானது

मया மயா = என்னால்

अनित्यैः அநித்யைঃ = நித்திய மல்லாத

द्रव्यैः த்ரவ்யைঃ = பசுமுதலிய திரவியங்களால்

चितः சிதঃ = நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது.

ततः ததঃ = ஆகையால்

नित्यं நித்யம் = ஆபேக்ஷிக சாஸ்வதமான அதாவது வெகு கால மிருக்கக்கூடிய ஸ்வர்க்கத்தை

வி-பா:—अध्रुवैः அத்ருவைঃ = அநித்தியமான பலன்களுக்குச் சாதனங்களால் (அல்லது, அநித்தியமான திரவியங்களால் சாதிக்கக் கூடியதான கர்மங்களால்)

ततः...नित्यं ததঃ...நித்யம் :—இவ்விதமாய் அறிந்த நான், பிரம்மத்தை அடைவதற்குச் சாதனமான ஞானத்தை உத்தேசித்து அநித்தியமான இஷ்டகை முதலிய திரவியங்களால் நாசிகேதாக்கினி சயனத்தைச்செய்தேன். ஆகையால் நித்திய பலத்துக்குச் சாதனமான ஞானத்தை அடைந்தேன். ஆனதால் பிரம்மப்பிராப்தி ஞானத்தாலேயே சித்திக்கத்தகுந்தது என்பதற்கு விரோதமில்லை.

अध्रुवैः அத்ருவைঃ = ஞானம், பக்தி, முதலியவைகளில்லாதவர்களால் (नविद्यते ध्रुवं ब्रह्म एषां तैः நவித்யதே த்ருவம் ப்ரஹ்ம ஏஷாம் தைঃ) न प्राप्यते ந ப்ராப்யதே = அடையப்படவில்லையோ

ततः ததঃ = அக்காரணத்தால்

मया மயா = இப்படி அறிகிற என்னால்

अनित्यद्रव्यैः அநித்யத்ரவ்யைঃ = நித்தியமான, விஷ்ணுவிஷய திரவியங்களால் (அதாவது பகவானிடத்தில் எப்போதும் செலுத்தப்பட்ட மனது முதலியவைகளால் மற்ற திரவியங்கள் பகவானை விஷயமாக்காதபடியால் அநித்தியங்கள் அல்லது நித்திய சப்தத்தை அகாரத்துக்கு விசேஷணமாய் எடுத்துக்கொண்டு நித்தியமான பகவான் அநித்தியன், அவன் விஷயகமான திரவியம் என்றும் அர்த்தம் செய்யலாம், இப்படிப்பட்ட திரவியங்களால்.)

ச-பா:—प्राप्तवान् अस्मि ப்ராப்தவாந் அஸ்மி = அடைந்தவனாக இருக்கிறேன்.

அ-கை:—மறுபடியும் சந்தோஷத்தை 149 அடைந்து யமன் சொல்லுகிறான்.

जानामि ...अनित्यं ஜாநாமி...அநித்யம் —பிரார்த்திக்கக்கூடிய கர்ம பலமாகிற புதையலை 150 அநித்தியம் என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

न ...तत् ந...தத் :—ஏனெனின் அநித்தியமான திரவியங்களால் நித்தியமான பரமாத்மாவாகிற புதையலானது கிடைக்கமாட்டாது. அநித்திய சுகத்தைக்கொடுக்கும் புதையலே அநித்திய திரவியங்களால் கிடைக்கும்.

து-பா:—नाचिकेतः (अग्निः) = நாசிகேத: (அக்நி:) = இஷ்டகாசித்தியிலிருக்கிற நாசிகேதாக்கினியானது.

चितः சித: = சயனம் செய்யப்பட்டது. அதினால் நான்

नित्यं நித்யம் = நித்தியனான பகவானை

प्राप्तवान् अस्मि ப்ராப்தவாநஸ்மி = அடைந்தவனாக இருக்கிறேன்.

இந்த மந்திரத்துக்கு அத்வைதிகள் அடியில் வருமாறு வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள் :—சந்தோஷ மடைந்த யமன் சொல்லுகிறான் :—நான் கர்மபல லக்ஷணமான புதையல் அநித்தியம் என்பதை அறிந்திருக்கிறேன். அநித்திய பதார்த்தங்களால் நித்தியமான பரமாத்மா அடையப்படமாட்டான். அநித்திய சுகரூப புதையல் அநித்தியபதார்த்தங்களால்தான் கிடைக்கும். அநித்திய சாதனங்களால் நித்தியம் அடையப்படமாட்டாது என்று அறிந்திருந்தும் பசு முதலிய அநித்திய திரவியங்களால் ஸ்வர்க்க சாதனமான நாசிகேதாக்கினியை நான் சயனம் செய்தேன். அதினால் ஆபேக்ஷிக நித்தியமாயும் ஸ்வர்க்கம் என்று பெயருள்ளதுமான யம பதவியை அடைந்திருக்கிறேன்.

149. அறிந்தவனான நான் வெகுபிரயாசமான கர்மத்தைச்செய்தேன். அதின் பலத்தை நான் கொடுத்தாலும் நீ கிரகிக்கவில்லை. ஆகையால் என்னைவிட அதிக பிரஞ்ஞைஉடையவனா யிருக்கிறவிஷயத்தில் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

150. பூமியில் புதைந்திருக்கும் தங்கம் முதலியவைகளை புதையல் என்று சொல்லவேண்டியதாயிருக்க, கர்மபலத்துக்கு புதையல் என்று எப்படிச் சொல்லலாமெனின், இதுவும் இச்சிக்கக்கூடியதாயிருப்பதால், புதையல்என்று சொல்லப்பட்டது.

ச-பா:—तत;...द्रव्यैः ததः...த்ரவ்யை:—ஆனதால் நித்தியமானது அநித்திய சாதனங்களால் அடையப்பட மாட்டாது என்று அறிந்த என்னாலும் நாசிகேதாக்கினி அநித்தியமான திரவியங்களால் நிறைவேற்றப் பட்டது. பசு முதலியவைகளால் ஸ்வர்க்க சுகத்துக்குச் சாதகமான அக்கினியானது நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது கருத்து.

प्राप्तवानस्मि नित्यं ப்ராப்தவாநஸ்மி நித்யம்:—அந்த அக்கினிசயனத்தால் அதிகார மடைந்தவனாய் 151 ஆபேக்ஷிக்க 152 நித்தியமான ஸ்வர்க்கமென்று பெயருள்ள யமபதத்தை 153 அடைந்தவனாயிருக்கிறேன்.

து-பா:—இந்த வியாக்கியானம் பொருந்ாது, (1) शेवधिः ஶேவதி: என்பதை கர்மபரமாக அர்த்தம் செய்தலானது, नह्यध्रुवैः நஹ்யத்ருவை: என்னும் மேல்வாக்கியத்தில் நித்திய பிரம்மப்பிராப்திக்கு அநித்தியத் திரவியம் சாதகம் என்று சொல்லியதுடன் ஒட்டவில்லை.

(2) சந்தோஷமடைந்த யமன் கேட்கப்பட்ட பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லாமல் கர்மபலம் அநித்தியம் என்று சொன்னது யுக்தமன்று. ஆகையால் பிரம்ம பரமாகவே இந்த மந்திரத்திற்கு அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

து-பா:—பூ:—அநித்திய பதத்திற்குப் பிரசித்தார்த்தத்தையே ஏன் ஸ்வீகரிக்கக் கூடாது.

சி:—நித்தியத்தை அடைந்திருக்கிறேன் என்று யமன் சொல்லுகிறானே தவிர அடையவில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனதால் மேற்சொல்லியபடியே அர்த்தம் செய்யவேணும்.

நித்தியம் என்பதற்கு ஆபேக்ஷிக நித்தியமான யமனுடைய ஸ்தானம் (அதாவது ஸ்வர்க்கம்) என்று அத்வைதிகள் சொல்லுவது யுக்தமன்று. ஏனெனில்

(1) நித்திய சப்தத்திற்கு முக்கியார்த்தத்தைக் கிரஹிப்பதில் தோஷமில்லாதபடியால் அமுக்கியார்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

151. தர்மம் அதர்மம் இவைகளின் பலன்களைக் கொடுக்கிறதினால் அவைகளுக்கு நியந்தா (ஏவுகிறவன்) வாயிருக்கும் அதிகாரம்.

152. பூலோகவாசத்தை அபேக்ஷித்து நித்தியமான சிலகாலம் தானிருக்கும் என்று அர்த்தம்.

153. நியமனம் செய்கிறவன் யமன்.

I - 2 - 11 - வது மந்திரம்.

कामस्याप्तिं जगतः प्रतिष्ठां क्रतोरनन्त्यमभयस्य पारं ।

स्तोममहदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वाधृत्याधीरो नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः ॥ 40 ॥

காமஸ்யாப்திம் ஜகத: ப்ரதிஷ்டாம் க்ரதோரநந்த்யமபயஸ்ய பாரம் । ஸ்தோமமஹதுருகாயம் ப்ரதிஷ்டாம் த்ருஷ்ட்வா த்ருத்யா தீரோ நசிகேதோऽத்யஸ்ராக்ஷீ: ॥ 40 ॥

हे नचिकेताः ஹே நசிகேதா: = ஓ நசிகேதஸே

कामस्य காமஸ்ய = கோரிக்கைகளின்

आप्तिं ஆப்திம் = பிராப்தியாயும்

जगतः ஜகத: = லோகத்தின்

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் = ஆசிரியமாயும்

क्रतोः க்ரதோ: = உபாசனையின் பலனாயும்

अनन्त्यं அநந்த்யம் = அந்தமில்லாததாயும்;

अभयस्य அபயஸ்ய = பயமில்லாததற்கு

पारं பாரம் = எல்லையாயும்

स्तोममहत् ஸ்தோமமஹத் = ஸ்துதிக்கத் தக்கதாயும் அணிமாதி ஐசுவரியாதி அநேக குணசகிதமாயும்

उरुगायं உருகாயம் = விஸ்திரண கதியுள்ளதுமான

प्रातष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் = ஹிரணிய கர்பஸ்திதியை

து-பா:-**स्वर्ग्यं अग्निं** ஸ்வர்க்யம் அக்நிம் முதலியவைகளில் அக்கினி சயனத்தை ஸ்வர்க்க சாதனமாகச் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர யமனுடைய ஸ்தானத்தை அடைய சாதனமாகச் சொல்லவில்லை மேலும் யமனுடைய ஸ்தானமே ஸ்வர்க்கம் என்பதற்குப் பிரமாணமில்லை. யமனுடைய ஸ்தானமுங்கூட ஞானத்தாலேயே அடையத்தகுந்ததாகையால், நாசமடையும் திரவியங்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் அக்கினி சயனத்தால் மட்டும் அடையப்படமாட்டாது.

(3) மேலும் **ध्रुवं** த்ருவம் என்பதற்கு பூர்வார்த்தத்தில் நித்தியமான பகவான் என்று அர்த்தம் செய்திருப்பதால் நித்தியம் என்பதற்கும் பரப்பிரம்மம் என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

கேவலம் அக்கினி சயனத்தால் மட்டும் பகவானை அடைய முடியாவிட்டாலும், எப்போதும் தோஷமற்ற குணங்களால் பூர்ணமாயும், ஜீவனைவிட வேறாயும், நித்தியமாயுமிருக்கிற பகவானை விஷயமாக்கும் மனது முதலியவைகளுடன் அனுஷ்டிக்கப்படும் அக்கினி சயனம் பகவானை அடையக்காரணமாகிறது என்பது கருத்து.

ச-பா:—दृष्ट्वा த்ருஷ்ட்வா = பார்த்து

धीरः தீர: = ஞானமுள்ளவனாய்

धृत्या த்ருத்யா = தைரியத்தினால்

अत्यस्राक्षीः அத்யஸ்ராக்ஷீ: = அதிக்கிரமித்தாய்

அ-கை:—कामस्य आप्तिं காமஸ்யாப்திம் :—ரியோ 154 யானால் இச்சைகளுக்கு முடிவாயும் (ஹிரணிய கர்ப்பனிடத்தில் சர்வ இச்சைகளும் முடிவு பெறுகின்றன.)

जगतः प्रतिष्ठां ஜகத: ப்ரதிஷ்டாம் :—சர்வத்துக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பதால் ஆத்தியாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதை விகஜகத்துக்கு ஆசிரயமாயும்.

I - 2 - 11 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ - கை :—நசிகேதசுடைய, त्वादृङ्नो भूयान्नचिकेतः प्रष्टा த்வாத்ருங்நோ பூயாந்நசிகேத: ப்ரஷ்டா என்கிற முந்தின (II - 9) மந்திரத்திற்கூறிய, சிரவணாதிகாரத்தை யமன் விவரிக்கிறான்.

क्रतोः க்ரதோ: = கர்மத்தின்

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் = பலனாயிருக்கிற

जगतः कामस्य आप्तिं ஜகத: காமஸ்யாப்திம் = சதுர்முகப் பிரம்மாவினுடைய ஸ்தானம்வரையிலுள்ள சர்வலோகங்களிலுமிருக்கிற ஸ்திரீகள் முதலான விஷயமான கர்மத்தின் பிராப்தியை பார்த்து மோக்ஷ ஸ்வரூபத்தை आनन्त्यमभयस्यपारं ஆநந்த்யமபயஸ்ய பாரம் என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

1-2-11-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை :—(உ) सत्वंप्रियान् ஸத்வம் ப்ரியாந் என்னும் (II-3) மந்திரத்தில் நசிகேதஸ் காம்மிய வஸ்துக்களை விட்டான் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குக்காரணம் अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் (I-என்னும்) மந்திரத்திற்சொல்லிய முக்தநியாமகனை பகவத் ஸ்வரூப ஞானமே. அதுவே இங்கும் சொல்லப்படுகிறது. (க) நான் மட்டும் அறிவேன் என்பதில்லை. என்னுடைய பிரசாதத்தால் நீயும் அறிவாய் என்னும் அபிப்பிராயத்துடன் முன் சொன்னதை யமன் அனுவாதம் செய்கிறான்.

हे नचिकेतः ஹே நசிகேத: = ஓ நசிகேதா (ங)

धीरः தீர: = மனோதைரியத்தால்

कामस्य आप्तिं காமஸ்யாப்திம் = நிந்திக்கத்தகுந்த தனம் முதலியவைகளை

154. ஹிரணியகர்ப்பம் (பிரம்மலோகம்) வரையில் விரக்தி அடைந்தவனுக்கே பிரம்மவித்தையில் அதிகாரமென்று காண்பிக்கும்பொருட்டு கேட்கிறவனை யமன் ஸ்துதிசெய்கிறான்.

ச-பா:—क्रतोरनन्त्यं க்ரதோரநந்த்யம்:—உபாசனைக்குப்பலமான ஹிரண்ய கர்ப்பமாயும். (இது ஆபேக்ஷிக அநந்தமானது).

अभयस्यपारं அபயஸ்யபாரம் :—பயமன்றியிருப்பதற்கு முக்கியமான இடமாயும்.

स्तोममहत् ஸ்தோமமஹத் :—(பதஉரையைப் பார்க்க)

வி-பா:—आनन्त्यं ஆநந்த்யம் = நாசமற்ற தன்மையையும்

अभयस्यपारं அபயஸ்யபாரம் = மிகவும் பயமற்றதன்மையையும்

स्तोमं ஸ்தோமம் = (இது இரங்க இராமானுஜீயபாடம்) பாபமற்றதன்மையையும் महत् மஹத் சத்திய சங்கற்பத்தன்மை முதலிய மகாகுண சமூகத்தையும்

து-பா:—अत्यस्राक्षीः அத்யஸ்ராக்ஷீ: = முற்றிலும் விட்டு விட்டாய். எவ்விதமாய் எனில் சொல்லுகிறார்

जगतःप्रतिष्ठां ஜகத:ப்ரதிஷ்டாம் = உலகத்தை தரிக்கிறவனையும் (அதாவது சகல ஜகத்தின் ஸ்திதிக்கும் காரணமாயும்)

क्रतोःअनन्त्यं க்ரதோ: அநந்த்யம் = பகவத் சம்பந்தமானகர்மம், ஞானம், இவைகளுடைய முடிவில்லாத பலத்துக்குக்காரணமாயும் அதாவது அக்ஷயமான பலத்தைக் கொடுக்கிறதாயும் க்ரது சப்தத்திற்கு யாகம் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனின் அது அநந்த பலத்தைக் கொடுக்கிறதாயிருந்தாலும் மேல் வரும் உருகாய முதலிய சப்தங்கள் போல் பகவத் விசேஷணமாக மாட்டாது. ஆகையால் க்ரது சப்தத்திற்கு ஞானம் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

अभयस्यपारं அபயஸ்யபாரம் = மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும் (அபயத்தைக் கொடுக்கிறதாயும்)

स्तोममहत् ஸ்தோமமஹத் = வேதங்கள் அல்லது ஸ்தோத்திர சாதன மந்திரங்கள் இவைகளைவிட பெரிதாயும், (அதாவது இவைகளால் கூட முற்றிலும் பிரதிபாதிக்க முடியாததாயும்.) உருகாயம் என்பது ஆண்பால் பதமாக இருப்பதால் மஹத் என்பதை மஹாந்தம் என்று வைத்துக்கொள்ளவும். அணிமாதி ஐசுவரியங்களுடன் கூடியிருத்தல் ஸ்தோமம் என்றும், மேன்மையாயிருத்தல் மஹத் என்றும் வியாக்கியானம் செய்தல் பொருந்தாது ஏனென் இவை முன் சொல்லப்படாததினால் அனுவாதமாக ஏற்படமாட்டா.

ச-பா:—उरुगायं உருகாயம்:— அநேககாலம் இருக்கிறதாயும், பிறரால் அடையக் கூடியதாயு மிருக்கிற

प्रतिष्ठां दृष्ट्वा ப்ரதிஷ்டாம்த்ருஷ்ட்வா :—தனக்கு மிகவும் உத்தமமாயிருக்கிற ஹிரணிய கர்பஸ்திதியைப் பார்த்து.

धृत्या...अत्यस्राक्षीः த்ருத்யா...அத்யஸ்ராக்ஷீ: :—நசிகேதசே புத்திசாலியான நீ பரப் பிரம்மத்தையே இச்சித்து இந்த சமஸ்த சம்சாரபோக கூட்டத்தை தைரியமாய் தியாகம் செய்துவிட்டாய் ஆச்சரியம், அதி உத்தமமான குணத்தை உடையவனாயிருக்கிறாய்.

வி-பா:-उरुगायं உருகாயம் = அதிகமான கீர்த்தியையும்

प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம்=மோக்ஷத்திலிருக்கும் அசைவற்ற நிலைமையையும்

दृष्ट्वा த்ருஷ்ட்வா = பார்த்து, உலகத்திலுள்ள சகல கர்மங்களையும்

धीरः தீர:=புத்திசாலியாயிருந்தபடியால்

अत्यस्राक्षीः அத்யஸ்ராக்ஷீ: = விட்டு விட்டாய். வேறு ஒரு அர்த்தம்:—

कामस्य आप्तिं காமஸ்யாப்திம் = மோக்ஷமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே சகல காமங்களையும் அடைதலையையும்

जगतःप्रतिष्ठां ஜகத:ப்ரதிஷ்டாம் = அவ்விடத்திலேயே சகல ஜகத்துக்கும் ஆதாரமாயுள்ள தன்மையையும்

क्रतोः अनन्त्यं க்ரதோ: அநந்த்யம் = உபாசனத்திற்கு நாசமற்ற பலமாயிருக்கும் தன்மையையும், இப்படி எல்லா வற்றையும் பரமாத்மாவாய்ப் பார்த்து என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியது.

து-பா:-प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டாம் = முக்தர்களுக்கு ஆசிரயமாயும். மோக்ஷத்தில் எவனிடத்தில் ஜீவர்கள் பிரவேசிக்கிறார்களோ அவன் என்று அர்த்தம். இப்படிப்பட்ட

उरुगायं உருகாயம் = வேதங்களால் கானம் செய்யப்படுவதினாலும், பூர்வம் பிரம்மாதிகளால் கானம் செய்யப்படுவதினாலும் உரு அதாவது எல்லாவற்றிற்கும் உத்கிருஷ்டனாக கானம் செய்யப்படுவதினால் உருகாய என்று பெயருள்ள பகவானை

दृष्ट्वा த்ருஷ்ட்வா=பார்த்து தனம் முதலியவைகளை விட்டு விட்டாய் (என்று முன் சொன்னதுடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.)

உருகாய சப்தத்தாலும் மூன்றாவது பிரச்னம் ஜீவபர மல்லவென்பது சித்திக்கிறது.

து-பா:-பூ:—என் இந்த பிரச்னம் ஜீவவிஷயமாக மாட்டாது. பாதகம் ஒன்று மில்லையே. பிரம்மத்தைக்கூறும் சுருதிலிங்கங்கள் விரோதிக்குமோ எனின், ஜீவன் வாஸ்தவத்தில் பிரம்மத்தைவிட்டு வேறுபிராதபடியால் பிரம்மலிங்கங்கள் ஜீவனிடத்திலும் பொருந்தும்.

சி:—சரிதான் ஜீவேசுவரர்களுக்குள் பேத மில்லாத பட்சத்தில் நீ சொல்லுவது யுக்தமாகும். ஆனால் பேதமில்லை என்பதற்குப் பிரமாணமில்லை. அடியிற்கண்ட பிரமாணங்களால் விருத்தங்களாயிருக்கின்றன.

(1) शरोह्यात्माब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते ॥ मु 2-2-4 ॥
ஶரொஹ்யாத்மாப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே ॥ மு 2-2-4

(2) शरवत्तन्मयोभवेत् ॥ ஷை
ஶரவத்தந்மயொபவெத் ॥ ஷை

(3) अभयंतितीर्षतांपारं ॥ के 1-3-2 ॥
அபயம் திதீர்ஷதாம்பாரம் ॥ கெ 1-3-2 ॥

(4) तादृगेवभवति ॥
தாத்ருகெவபவதி ॥

இவை முதலிய சுருதிகளில் பேதமே சொல்லியிருப்பதால் ஜீவேசுவர அபேதம் சித்திக்க மாட்டாது. அம்பும் லக்ஷியமும் ஒன்றுகா.

नाचिकेतशकेमहि நாசிகெதம்ஶகெமஹி என்று சொல்லியிருப்பதாலும் நாசிகேதாக்கினியிலிருக்கிற பகவானே இரண்டாவது பிரச்னத்தால் கூறப்படுவதாகச் சித்திக்கிறது. இந்த உபநிஷத்தின் 3வது வல்லி 2-வது மந்திரத்தில் நாசிகேதாக்கினிக்கு அக்ஷரத்வம், பரப்பிரம்மத்வம், அபயத்வம் முதலியவைகள் கூறப்பட்டிருப்பதால் நாசிகேதாக்கினியிலிருக்கிற பகவானே சுவர்க்க சாதன அக்கினி என்பதால் கூறப்படுகிறுன் என்று சித்திக்கின்றது. பிரசித்தாக்கினி விஷயத்தில் அவைகள் பொருந்தா வென்பதும் விஷ்ணு விஷயத்தில் பொருந்தும் என்பதும் கருத்து.

அனுவாத வசனங்கள் அடியில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன:—

முன் வசனங்கள்.

(1) स्वर्गलोकाअमृतत्वंभजन्ते (I-13)
ஸ்வர்கலொகாஅம்ருதத்வம்பஜந்தெ (I-13)

(2) अनन्तलोकाप्तिमथोप्रतिष्ठां (I-14)

அநந்தலோகாப்திமதோப்ரதிஷ்டாம் (I-14)

(3) ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं (I-17)

ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் தேவமீட்யம் (I-17)

அநுவாத வசனங்கள்.

(1) अभयस्यपारं (I-11)

அபயஸ்யபாரம் (II-11)

(2) जगतः प्रतिष्ठां क्रतोरनन्त्यं (II-13)

ஜகதஃப்ரதிஷ்டாம் க்ரதோரநந்த்யம் (II-13)

(3) स्तोममहदुरुगायं (II-11)

ஸ்தோமமஹதுருகாயம் (II-11)

பூ:—காமஸ்ய ஆப்திம் என்பதை உருகாயத்துடன் சேர்த்து அர்த்தம் செய்தால் என்ன தோஷம்

சி:—அது பொருந்தாது. அது முன் சொல்லப்படாததினால் அநுவாதமாய் ஏற்படமாட்டாது. மேலும் அத்யஸ்ராக்ஷீ: என்னும் வினைச்சொல்லுக்கு இரண்டாம் வேற்றுமை பதமில்லாமல் போகும்.

பூ:—ஸம்சாரபோகஜாதம் என்று சேர்த்துக்கொள்ளுவோமே.

சி:—அது நிர்வாஹமில்லாத விஷயத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்கது.

1-II-12-வது மந்திரம்.

அ-கை:—(உ) இனி சொல்லப்போகிறபடி முக்த நியாமகனை பகவத் ஞானத்தாலேயே மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டும். பொதுவாக அக்கினியிலிருக்கும் பகவானுடைய ஞானமிருந்தாலும் இனி சொல்லப்போகிற முக்த நியாமகனை பகவானுடைய ஞானமில்லாவிட்டால் மோக்ஷம் சித்திக்கமாட்டாது. ஆனதால் தான் அந்த பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிச் சொல்லுவதில் எனக்கு மிகவும் கிலேசம் உண்டாயிற்று என்னும் எண்ணத்தோடு முக்தனிடமிருக்கும் பகவானுடைய ஞானம் மோக்ஷ காரணம் என்று சொல்லுகிறார். (க) நீமட்டுமல்ல. அந்த விஷ்ணுவைப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவனும் திருப்தி அடைகிறான் என்று யமன் சொல்லுகிறான்.

I - 2 - 12 - வது மந்திரம்.

तं दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टं गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणं ।
अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरोहर्षशोकौ जहाति ॥ 41 ॥

தம்துர்தர்சம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் கஹ்வரே ஷ்டம்புராணம் । அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம் மத்வாதீரோஹர்ஷசோகௌ ஜஹாதி ॥ 41 ॥

ச-பா:—दुर्दर्शं துர்தர்சம்=பார்க்க சாத்தியப்படாததும்

गूढं கூடம்=மறைப்பட்டதும்

अनुप्रविष्टं அநுப்ரவிஷ்டம் = பிராகிருத விஷய விசாரஞான த்தால் சூழப்பட்டும்

गुहाहितं குஹாஹிதம்=புத்திகுஹையிலிருப்பதும்

गह्वरेष्टं கஹ்வரேஷ்டம்=அதி அநர்த்த சங்கடத்திலிருப்பதும்

வி-பா-அ-கை:—மூன்றுவது கேள்விக்குபதில் இரண்டுமெந்திரங்களில் சொல்லுகிறார்.

दुर्दर्शं = श्रवणायापि துர்தர்சம் = ச்ரவணாயாபி என்னும் இந்த வல்லியின் 7-வது மந்திரத்திற் சொல்லியபடி பார்க்க அசக்கியனும்

गूढं கூடம் = மறைக்கத்தகுந்த கர்மமாகிற அவித்தையால் மறைக்கப்பட்டும்

अनुप्रविष्टं அநுப்ரவிஷ்டம்=சகல பூதங்களினுள்ளேயும் பிரவேசித்தும்

गुहाहितं குஹாஹிதம்=ஹிருதய குஹையிலிருக்கிறதும்

गह्वरेष्टं கஹ்வரேஷ்டம்=அந்தர்யாமியா யிருக்கிறதும்

து-பா:—धीरः தீர: = தைரியமுள்ள அதிகாரி

दुर्दर्शं துர்தர்சம்=அதிகமானபிரயத்தினத்தின் பேரில் அறியத்தகுந்தவனும்

गूढं கூடம் =வியக்தமாயிராதவனும் अनुप्रविष्टं அநுப்ரவிஷ்டம் சகல ஜகத்துக்குள்ளும் பிரேரகனுய்பிரவேசித்தவனும் அல்லது (டீகைப்படி) இரகசியமாயிருக்குந் தன்மையை அடைந்தவனும் ஆனதால் துர்தர்சம்

गुहाहितं குஹாஹிதம் = சகல பிராணிகளின் ஹிருதய குஹையிலிருக்கிறவனும்

गह्वरेष्टं கஹ்வரேஷ்டம் = முக்த ஜீவனிடத்திலிருக்கிறவனும் (பகவான் சம்சாரியால் அடையப்படாதபடியால் முக்தன்

गह्वर கஹ்வர = னென்று சொல்லப்படுகிறான்)

पुराणं புராணம்= புராதனனும் அதாவது ஆதியந்த மற்ற காலங்களாய் முக்த ஜீவனிடத்திலிருக்கிறவனும்

ச-பா:-புராணம்புராணம்=ஆதியற்றதுமான

तं தம்=அந்த

देवं தேவம்=பரமாத்மாவை

अध्यात्मयोगाधिगमेन அத்யாத்மயோகாதிகமேந = ஞானயோக ப்ராப்தியால்

मत्वा மத்வா=அறிந்து

धीरः தீர:=ஞானி

हर्षशोकौ ஹர்ஷசோகௌ=சுகதுக்கங்களை

जहाति ஜஹாதி=விடுகிறுன்

வி-பா-புராணம் புராணம்=ஆதியில்லாததாயுமிறுக்கிற

देवं தேவம்=பரமாத்மாவை

अध्यात्मयोगाधिगमेन அத்யாத்மயோகாதிகமேந:— விஷயங்களி னின்றும் மனதை திருப்பி ஆத்மாவில் ஜாக்கிரதையாய் சேர்ப் பிப்பது அத்தியாத்மயோகம். அது यच्छेत् वाङ्मनसिप्राज्ञः, यदापञ्चावतिष्ठन्तेज्ञानानिमनसासह யச்சேத் வாங்மநஸிப்ராஜ்ஞ:, யதாபஞ்சாவதிஷ்டந்தே ஜ்ஞாநாநிமநஸாஸஹ என்னும் முதலிய இனிவரும் (I - 3 - 13) வாக்கியங்களால் கூறப்படும். அதினல் உண்டாகும் ஜீவாத்மஞானத்தால்

मत्वा மத்வா=அறிந்து (ஜீவாத்மஞானம் பரமாத்மஞானத் துக்குக் காரணமென்பது கருத்து.)

हर्षशोकौ ஹர்ஷசோகௌ='விஷயத்தின் லாபம், நஷ்டம், இவைகளால் ஏற்படும் சுகத்தையும் துக்கத்தையும்

जहाति ஜஹாதி=விட்டுவிடுகிறுன். ||41||

து-பா:-देवं தேவம்=கிரீடை முதலிய குணத்தோடு கூடினவ னுயுமிருக்கிற

तं தம்=அந்த பகவானை

अध्यात्मयोगाधिगमेन அத்யாத்மயோகாதிகமேந = அதிக: சாஸௌ+ஆத்மா = அத்தியாத்மா + ஸ: ஏவ + யோக: = அத் தியாத்மயோக: = சிரேஷ்டனை ஆத்மாவே மோக்ஷ உபாயம். அதின் அபரோக்ஷ ஞானத்தால். அல்லது அத்தியாத்ம யோகம் = தியானயோகம், அதினல் உண்டாகும் அபரோக்ஷ ஞானத்தால்

ज्ञात्वा ஜ்ஞாத்வா = அறிந்து

हर्षशोकौजहाति ஹர்ஷசோகௌஜஹாதி = சுகதுக்கங்களை விட்டு விடுகிறுன். மேற் சொன்ன குணங்களுடன் கூடின பக வானை தியானயோகத்தால் அறிந்திருக்கிற அவன் இஷ்டமானதை அடைவதாலுண்டாகும் சந்தோஷத்தையும் அடையாததாலுண் டாகும் துக்கத்தையும் உடையவனுக ஆகமாட்டான். அவன் பக வானுடைய ஞானத்தால் திருப்தி அடைந்து மேன்மையான ஆந ந்தமடைந்தவனுயிருப்பான் என்பது கருத்து.

சிலர் இந்த மந்திரத்திற்கு ஜீவபரமாக அர்த்தம் செய்கிறுர் கள், இது பொருந்தாது. ஏனெனின் ஜீவன் துர்தர்சன் அல்ல.

यत्तदद्रश्यं யத்தத்த்ரச்யம் = என்னும் முண்டக (I-1-6) சுருதி கள் தர்சனத்துக்கு விஷயமாகாமலிருக்குந்தன்மை பகவானுக்

ச-பா:-तं...पुराणं தம்...புராணம்:—ஓ நசிகேதசே எந்த[155] ஆத்மாவை அறிய நீ இச்சிக்கிறாயோ அது அதி சூக்ஷ்ம[156]மாயிருப்பதால் வெகுவருத்தத்தின்பேரில்பார்க்கத்தகுந்ததாயிருக்கிறது[157]; மறைபட்டிருக்கிறது; பிராகிருத விஷய[158] விகாரஞானத்தால் சூழப்பட்டிருக்கிறது; புத்தியால் அறியப்படுவதால் புத்தியாகிற குஹையிலிருக்கிறது; அநேக அநர்த்த[159] சங்கடங்களி லிருக்கிறது;

(गूढं अनुप्रविष्टं गुहाहितं கூடம் அநுப்ரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் ஆனதால் गह्वरेष्ठं கஹ்வரேஷ்டம் = இதனால் दुर्दर्शं துர்தர்சம்) புராதனமாயிருக்கிறது.

अध्यात्म...जहाति அத்யாத்ம...ஜஹாதி :—விஷயத்தினின்றும் மனதைத்திருப்பி ஆத்மாவினிடத்தில் செலுத்துவதாகிய ஆத்தியாத்மயோகத்தால் தேஜஸாகிய ஆத்மாவை அறிந்து, தனக்கு உயர்வுதாழ்வு[160] என்பவை யில்லாதபடியால் சுகதுக்கங்களை தீரன்[161] தியாகம் செய்கிறான். ||41||

து-பா:-கே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் குஹையிலிருக்குந்தன்மை பகவானுக்கே பொருந்தும் என்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் ஜீவனை அறிவதால் சுகதுக்கங்களை விடுதல் என்னும் மோக்ஷம் சம்பவிக்கமாட்டாது. ||41||

155. தேகத்துக்கு வேறான எந்த ஆத்மாவைப்பற்றி நீ கேட்டாயோ, அந்த ஆத்மாவின் பரமார்த்த ஸ்வரூப ஞானமானது சம்சார நிவிர்த்திக்கும் பரமாநந்த பிராப்திக்கும் ஸாதனமாயு மிருக்கிறது. அதைவிட அதிகமான மோக்ஷசாதகமில்லை. இப்படி கேட்கப்பட்ட வஸ்துகளின் ஸ்துதியால் கேட்டவனையும் தோத்திரம் செய்கிறார்.

156. ஆகாசம் முதலியவைகளை விட

157. **कश्चिन्मां वेत्तितत्वतः** கஶ்சிந்மாம் வேத்தி தத்வத: (வாஸ்தவத்தில் யாராவது ஒருவன் தான் என்னை அறிவான்) என்று கீதை VII 3-ல் சொல்லியிருக்கிறது.

158. சப்தாதி விஷயம்.

159. இராகத்துவேஷாதிகளாகிற அநர்த்தங்களால் அத்தியந்த ஆயாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற இந்த சரீரத்தில்.

160. தன்னுடைய உயர்ந்த ஸ்திதியால் சுகம், பிறருடைய தாழ்ந்த ஸ்திதியால் சுகம், தன்னுடைய தாழ்ந்த ஸ்திதியால் துக்கம், பிறருடைய உயர்ந்த ஸ்திதியால் துக்கம்.

161. **धीर** தீர சப்தத்தால் சிரவணமனனங்களும், **अध्यात्मयोग** அத்யாத்மயோக சப்தத்தால் நிதித்தியாசனமும், **मत्वा** மத்வா என்பதால் சாக்ஷாத்காரமும் கூறப்படுகின்றன.

I - 2 - 13 - வது மந்திரம்.

एतच्छ्रुत्वा संपरिगृह्य मर्त्यः प्रवृह्यधर्म्य मणुमेतमाप्य ।
स मोदते मोदनीयꣳ हि लब्ध्वा विवृतꣳसद्म नचिकेतसं मन्ये ॥ 42 ॥

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮
𑌣𑍁𑌮𑍇𑌤𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 । 𑌸𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌦𑌨𑍀𑌯𑌂𑌹𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂𑌸
𑌦𑍍𑌮 𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌸𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥ 42 ॥

मर्त्यः 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 = மரண தர்மத்தை யுடையவனை மனிதன்
एतत् 𑌏𑌤𑌤𑍍 = இந்த ஆத்ம தர்மத்தை
श्रुत्वां 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 = கேட்டு
संपरिगृह्य 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 = நன்ருக கிரகித்து
धर्म्यं 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 = உத்தம தர்மத்துடன் கூடியும்
अणुं 𑌅𑌣𑍁𑌂 = சூட்சுமமாயு மிருக்கிற

I - 2 - 13 - வது மந்திரம்.

வி-பா—एतत् 𑌏𑌤𑌤𑍍 = இந்த ஆத்மதத்துவத்தை
श्रुत्वा 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 = கேட்டு
संपरिगृह्य 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 = மனனம் முதலியவைகளைச் செய்து
धर्म्यं 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 = கர்மத்தால் சாதிக்கத்தகுந்த சரீரம் முத லியவைகளை
प्रवृह्य 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌹𑍍𑌯 = வேருக்கி, (விட்டுவிட்டு)
एतं 𑌏𑌤𑌂 = தனக்கு அந்தர்யாமியாயும்
अणुं 𑌅𑌣𑍁𑌂 = சூட்சுமமா யிருப்பதால் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாததும்,

I-2-13-வது மந்திரம்.

து-பா:—அகை:—(௨)முந்தின மந்திரத்தில்ஹர்ஷ சோகௌஜஹாதி என்பதிஞல் சுகத்தின்ஹானி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அது யுக்தமன்று. லாபநஷ்டம் சமமாகப்போவதால் அது புருஷார்த்த மாகமாட்டாது என்னும் சங்கைக்குப் பரிஹாரம் செய்துகொண் டும், **मत्वा** என்பதால் கூறப்பட்ட மனனத்திற்குச் சாதனத்தைக் காண்பிவித்துக் கொண்டும், பகவானை ஜீவர்களுக்கு வேருக அறிதல் மோக்ஷசாதன மென்றும் சொல்லுகிருர். (க) இந்த ஞானம் மஹான்களுடைய உபதேசத்தால் உண்டாகிற தென்கிருர்.

(यः) मर्त्यः (𑌯𑌃) 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 = மரணஸ்வ பாவமுள்ள அதிகாரி எவனே அவன் மரணமடையும் தன்மையுள்ளவன் சிரவண மனன முதலிய மோக்ஷ சாதனத்தில் தவருதலை அடையக்கூடா தென்பது இந்த பதத்தால் கூறப்படுகின்றது.

ச-பா-एतं ஏதம் = இந்த ஆத்மாவை

प्रवृह्य ப்ரவ்ருஹ்ய = எடுத்து (வேறுபடுத்தி)

आप्य ஆப்ய = அடைந்து

सः ஸ: = அவன்

मोदनीयं हि மோதநீயம் ஹி = ஆநந்திக்கத் தகுந்த ஆத்மஸ்வ ரூபத்தையே

लब्ध्वा லப்த்வா = அடைந்து

मोदते மோததே = ஆநந்திக்கிறுன்

வி-பா-अणीयान्ह्यतर्क्य அணீயாந்ஹ்யதர்க்யம் = என்று சொல்லப்பட் டிருக்கும் பரமாத்மாவை

आप्य ஆப்ய = தேசவிசேஷத்தில் அடைந்து

सः ஸ: = அந்த வித்வான்

मोदनीयं மோதநீயம் = தன்னுடைய பிரீதிக்கு விஷயமான

अपहतपाप्मत्व அபஹதபாப்மத்வ முதலிய 8 குணங்களோடு கூடிய தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை

लब्ध्वा லப்த்வா = அடைந்து

मोदते மோததே = ஆநந்தத்தை அடைகிறுன்

एषसं प्रसादोऽस्मात् शरीरात् समुत्थायपरंज्योति रुपसंपद्य स्वेनरूपेणाभि निष्पद्यते सतत्र पर्येति जक्षत् क्रीडन् रममाण

து-பா:-सः ஸ: = அவன்

एतत् ஏதத் = முக்த நியாமகனை பகவானுடைய சொரூ பத்தை

श्रुत्वा ஶ்ருத்வா = நல்ல ஆசாரியர்களிட மிருந்துகேட்டு

संपरिगृह्य ஸம்பரிக்ருஹ்ய = நன்ருக மனனம் செய்து

प्रवृह्य ப்ரவ்ருஹ்ய = ஜீவர்களை வேறுபடுத்தி அதாவது பக வானுக்கு வேருக நிச்சயித்து, நிதித்தியாசனம், அதினுலுண்டா கும் அபரோக்ஷஞானம் இவைகள் மூலமாய் முக்தி அடைந்து

धर्म्यं தர்ம்யம் = சகலத்தையும் தரிக்கும் சக்தியுள்ள

अणुं அணும் = பரம சூட்சுமரான

एनं ஏநம் = இந்த பகவானை

आप्य ஆப்ய = அடைந்து

मोदते மோததே = சந்தோஷப்படுகிறுன். இதனுல் சந்தோ ஷத்தை விடுகிறுன் என்று முன் சொன்னதற்கு விஷய சுகத்தை விடுகிறுன் என்று கருத்து ஏற்படுகின்றது.

ச-பா:-नचिकेतसं நசிகேதஸம் = நசிகேதசுக்கு
 सद्म ஸத்ம = பிரம்மமாகிற வீடு
 विवृतं விவ்ருதம் = துறந்த வாசலுள்ளதாக
 मन्ये மந்யே = நினைக்கிறேன்.

வி-பா-ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோऽஸ்மாச்சரீராத் ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிரூபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே ஸ உத்தம: புருஷ:

என்கிற சாந்தோக்கிய (VIII - 3 - 4) சுருதியின் அர்த்தமே இவ்விடத்தில் அனுசந்தானம் செய்யத்தக்கது.

विवृतं விவ்ருதம் :—(அ-கை) இவ்விதமாகக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லிவிட்டு நசிகேதஸ் மோக்ஷத்துக்கு யோக்கியன் என்று யமன் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறான்.

नचिकेतसं நசிகேதஸம் = நசிகேதசை உத்தேசித்து

विवृतं सद्म: விவ்ருதம்ஸத்ம: = பிரம்மமாகிய வீடு துறக்கப்பட்ட வாசற்படியுள்ளதாக (அதாவது பிரவேசிக்க யோக்கியமாக)

मन्ये மந்யே = நினைக்கிறேன்.

இதற்குச் சுருதிப் பிரமாணம் :—

तस्यैषआत्मा विशतिब्रह्मधाम தஸ்யைஷ ஆத்மா விசதி ப்ரஹ்மதாம

து-பா:-கண்டார்த்தப்படி தர்மம் அணும்ப்ரவ்ருஹ்ய (வேறுபடுத்தி) சம்பரிக்ரிஹ்ய (ஜீவனைவிட வேறு என்று நன்றாக அறிந்து, முக்த ஜீவனிடத்தி லிருப்பதாக அறிந்து) (எவன்) हि ஹி = எக்காரணத்தால்

मोदनीयं மோதநீயம் = சந்தோஷிக்கத் தகுந்ததை

लब्ध्वा லப்த்வா = அடைந்திருக்கிறானோ, அக்காரணத்தால் அவன் ஏனம்ஆப்யமோததே இது ஒரு அன்வயம். மற்றொரு அன்வயம் யாதெனின்:—மோதனீயம் ஏனம் ஆப்ய மோததேஹி (எக்காரணத்தால், அக்காரணத்தால) லப்த்வா ஏனம் (இந்த பகவானை அறிந்த நசிகேதசை உத்தேசித்து).

मोदनीयं மோதநீயம்:—(டீ - அ-கை) இப்படிப்பட்ட பகவானை நீகேட்டிருக்கிறாய். ஆனதால் உனக்கும் மோக்ஷம் நிச்சயம் என்று யமன் சொல்லுகிறான்.

मोदनीयं மோதநீயம்=சந்தோஷப் படுத்தத்தகுந்த பகவானை

लब्ध्वा லப்த்வா = அறிந்திருக்கும் நசிகேத்சை உத்தேசித்து

ச-பா:-एतत्...आप्य: வை தக...ஆப்ய:—மேலும் 162 நான் சொல்லப்போகிற 163 இந்த ஆத்ம தத்துவத்தை ஆசாரியமுகமாகக் கேட்டு, அதுவே தான்என்று செவ்வையாக கிரகித்து 164, மரணதர்மமுள்ள மனிதன் உத்தம தர்மமாயிருக்கிற அதி சூட்சுமமான ஆத்மாவை சரீராதிகளினின்றும் வேறுபடுத்தி 165, இந்த ஆத்மாவை அடைந்து. 166

வி-பா-ஆக்ஷேபம்:—ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं (कठI-1-17) ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம்தேவமீட்யம் (கட-I-1-17) என்கிற மந்திரத்துடன் இந்த வாக்கியமும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லவேண்டியதற்காக

अध्यात्मयोगाधिगमेन मत्वा (कठII-12) அத்யாத்மயோகாதிகமேந மத்வா (II-12) என்னுமிடத்திலும் பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாக உடைய ஜீவனே கூறப்படலாம். ஆனதால் **तदुदर्शं** தம் துர்தர்சம்

து-பா:-सद्म ஸத்ம = வைகுண்டம்

विवृतं விவ்ருதம் = துறந்த வாசலுள்ளதாக

हि ஹி = நிச்சயமாக

मन्ये மந்யே = நினைக்கிறேன்.

प्रवृह्य ப்ரவ்ருஹ்ய = என்பதற்குச் சரீர முதலியவைகளுக்கு வேறாக அறிந்து என்கிற அர்த்தம் பொருந்தாது. அப்படி அறிதல் ஜீவனையா? பகவானையா? முதல்பக்ஷம் கூடாது. **ஏனம் ஆப்ய ஸமோததே** என்னும் வாக்கியத்தால் முக்தன் ஜீவனை அடைவதாகச்சொல்லக்கூடாது, இரண்டாவது பக்ஷம்பொருந்தும்தாமு ஈசுவரன் சம்சாரி சரீரத்துக்கு வேறல்லவென்று ஒருவாதியும் ஒப்புக்கொள்ளாததால் ஈசுவரனை அறியவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. மேலும் இந்தப் பிரகரணம் ஜீவபரமாக மாட்டாது. ஏனெனின் **सर्ववेदा यत् पदमामनन्ति** ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி என்கிற வாக்கியத்தில் சர்வ வேதங்களாலும்கூறப்படும் தன்மை ஜீவனுக்குப் பொருந்தாது.

162. ஆத்மதத்துவ ஞானம் காரணசகித (அவித்தைசகித) சம்சாரத்தை நிவிர்த்திக்க சாதகம் என்று சொல்லி, இப்போது ஆநந்த பிராப்திக்குச் சாதனம் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

163. **नजायते** நஜாயதே முதல்.

164. கேட்கப்பட்ட பிரம்மதத்துவமே தான் என்று மனனத்தால் நிச்சயித்து.

165. வேறு படுத்தல் :—நிதித்தியாசனம்.

166. அடைதல் :—சாக்ஷாத்காரம்.

சபா;—ஸ:...லப்த்வா ஸ...லப்த்வா:— அந்த வித்வான் ஆநந்தப்படுத்துகிற ஆத்மாவை அடைந்து ஆநந்தப்படுகிறுன்.

विवृतं...मन्ये விவ்ருதம்...மந்யே :— ஆனதால் [167] இப்படிப்பட்ட [168] பிர்ம்மமாகிற வீடு நசிகேதசனுகிற உன்னை உத்தேசித்து துறந்த வாசலுள்ளதாக அதாவது உனக்கு அபிமுகமாய் இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். உன்னை மோக்ஷத்துக்குத் தகுந்தவன் என்று நான் நினைக்கிறேன் என்பது கருத்து.

வி-பா:—என்னும் பூர்வகண்டமும் ஜீவனையே கூறட்டும். ஆனதால் **श्रवणायापि** ஶ்ரவணாயாபி என்னும் பூர்வசந்தர்ப்பமும் பரிசுத்த ஜீவஸ்வரூபத்தையே கூறலாம். **आश्चर्यवत्पश्यति** ஆஶ்சர்யவத்பஶ்யதி என்னும் பகவத்கீதையின் (II - 29) வாக்கியமும் பரிசுத்த ஆத்ம விஷயமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சமாதானம் :—ब्रह्मजज्ञं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் என்னும் மந்திரத்தில் "பிரம்மத்தினிடத்தில் உண்டான" என்று ஆரம்பத்திற் சொல்லிய ஜீவலிங்க பலத்தால், பிறகு சொல்லிய **देव** தேவ சப்தத்துக்கு

து-பா:—तत्तु समन्वयात् தத்துஸமந்வயாத் என்னும் பிரம்ம (I-1-4) சூத்திரத்தில் சூத்திரகாரர் சகல வேதங்களாலும் கூறப்படும் தன்மை பிரம்மத்துக்கே என்று சொல்லியிருக்கிறுர்.

பூ:—ஜீவனை சகல வேதங்களும் கூறுகின்றன என்பது சூத்திராபிப்பிராய மானதால், இவ்விடத்திலும் ஜீவனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் அபேதம் கூறப்படுவதால் எல்லாம் ஒத்திருக்கிறது.

சி:—अन्यत्रधर्मात् अन्यत्रअधर्मात् அந்யத்ர தர்மாத் அந்யத்ர அதர்மாத் என்னும் மேல் மந்திரத்தில் தர்மா தர்மங்களுக்குக் காரியமான பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமான பிரபஞ்சத்திற்கு வேறுயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கே பொருந்தும்.

பூ:—अन्यत्र அந்யத்ர என்கிற இடத்தில் ஜீவனைவிட வேறுயிருக்கும் தன்மை சொல்லப்படவில்லை.

167. இதுவரையில் வஸ்துவின் பிரசம்சையைச் சொல்லி இனி கேட்டவனுடைய பிரசம்சையைச் சொல்லுகிறுர். சாக்ஷாத்காரத்தால் நிரதிசய ஆநந்தத்தை வித்வான் அடைவதால்.

168. நிரதிசயாநந்த ஸ்வரூபமான.

மூன்றுவிஷயங்களைப்பற்றியே நசிகேதசுடைய கேள்வியும் யமனுடைய உத்தரமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வேறு ஒன்றும் கேட்கப்படவுமில்லை, சொல்லப்படவுமில்லை. I - 4-6.

அம்மூன்றுவிஷயங்களாவன:—

(1) ஸ்வர்க்கசாதன அக்கினி I - 1 - 13
(2) ஜீவாத்மா I - 1 - 20
(3) பரமாத்மா 1 - 2 - 14

இவைகளுக்கு உத்தரம்:—(1) க்கு 1- 1 15-ல்
(2) க்கு 1-2-5-6-7-ல்.
(3) க்கு 1-2-18-ல்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பூ:—I-1 20-ல் கேட்கப்பட்டதே I-2-14-ல் கேட்கப்படுகிறதா? அல்லது வேறுவிஷயமா? முதலாவது பக்ஷத்தில் இரண்டும் ஒரு ஆத்மாவைப்பற்றியே யானதால் ஒன்றாகிவிடுகின்றன. கேள்விகள் (1) அக்கினியைப்பற்றியும் (2) ஆத்மாவைப்பற்றியும் தான் ஏற்படுகின்றன. இரண்டாவதுபக்ஷத்தில் யமன் மூன்றுவரங்களைக் கொடுத்திருக்க பிரச்னங்களை நான்காவைத்துக்கொள்வது உசிதமன்று. சாங்கியமதத்தில் மூன்று பிரச்னங்களுக்குமேல் பிரதானத்தைப்பற்றியும் உபதேசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சி:—யமன் மூன்றுவரங்களை மட்டும் கொடுத்திருப்பதால் நாம் அதிகபிரச்னங்களை ஸ்வீகரிக்கஹேதுவில்லை. இம்மூன்றுவரங்கள் விஷயமாகிய நசிகேதஸ் (1) பிதாவின் சௌமனஸியம் (2) ஸ்வர்க்காக்கினிஞானம் (3) ஆத்மஞானம் இவைகளைப்பற்றி யமனைக்கேட்கிறான்.

ஆத்ம ஞானத்தைப்பற்றியே யமனை கேட்கிறான் என்பது I-1-20 வாக்கியத்தால் விளங்குகிறது. கொடுத்த வரங்களுக்கு மேல் கேள்விகளை வைத்துக்கொள்ளுவது யுக்த மன்று. I. 1-20ல் ஜீவனைப்பற்றி கேட்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், 1-2-14-ல் குணாதீதமான ஒரு வஸ்துவைப்பற்றி கேட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாத்மாவும் ஒன்று என்பதே நம்முடைய சித்தாந்தம். இவர்கள் வெவ்வேறாயின் பிரசனங்களும் இரண்டாகும. தத்வமசி முதலிய சுருதி வசனங்களால் இவர்கள் ஒன்று என்பதே நிச்சயம். இதே உபநிஷத்தால் ஆத்மா ஜனிக்கிறதில்லை, மறிக்கிறதில்லை என்று I-2-18ல் கூறிய பிரதி வசனத்தாலும் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுக்கு வேறல்ல வென்பது ஸ்பஷ்டம். II-4-4ல் வியாபக ஆத்மாவின் ஞானத்தால் துக்க நிவர்த்தி என்று சொல்லியிருப்பதாலும் ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியம் ஸ்பஷ்டம். II 4-10ல் இருவரையும் வெவ்வேறாக பாவிக்கக் கூடாதென்று வியக்தமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும் I-2-4ல் நசிகேதசை யமன் ஆசையை விட்டவனாக சிலாகித்து 1-2 12ல் ஆத்மாவை அறிகிறவன் துக்கத்தை அதிக்கிரமிக்கிறான் என்று சொல்லியதினாலும், ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்று என்பதாகவே தெரியவருகிறது. I-2-14ல் கேட்கப்பட்ட பிரச்னம் வேறாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் நசிகேதசை அவ்வுளவு தூரம் யமன் சிலாகிக்க வேண்டியதில்லை. ஆகையால் 1-1-20ல் கேட்கப்பட்டதே மறுபடியும் 1-2-14ல் தொடர்ச்சியாய்க் கேட்கப்படுகிறது.

மேலும் பிரசனங்களின் உருவத்திலும் பேதமில்லை. முதல் பிரசனத்தில் சரீரத்திற்கு வேறாய் ஆத்மா இருக்கிறதா என்பது கேள்வி. இரண்டில் அந்த ஆத்மா சம்சாரத்திற்கு உட்படவில்லை என்று கூறப்படிருக்கிறது. அஞ்ஞான மிருக்கும் வரையில் ஆத்மா பந்தத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறான்; அஞ்ஞானம் நீங்கின வுடன் தானே பரமாத்மா என்று அறிந்துவிடுகிறான். அஞ்ஞான மிருந்தாலும் சரி, இல்லா விட்டாலும் சரி ஆத்மாவில் வித்தியாசமில்லை. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப் பிராந்தி இருந்த காலத்திலும் நீங்கின காலத்திலும், இரஜ்ஜு இரஜ்ஜுவாகவே இருக்கிறது. இதுபோல் அஞ்ஞானம் ஜீவனை வேறாகக்காண்பிவித்தாலும், வாஸ்தவத்தில் ஜிவாத்மாவும் பரமாத்வும் ஒன்றே. ஆகவே I-2-18-ல் கொடுத்த பிரதியுத்தரம் 1-1-20-ல் கேட்ட கேள்விக்கேயாம். ஒரே ஆத்மாவைப்பற்றி பிரச்னம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் 1-1-20-ல் முக்கியமாய் ஜீவாத்மாவைப்பற்றியும் 1-2-14-ல் பரமாத்மாவைப் பற்றியும் கேள்விகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆத்மவிஷயமாய் பிரச்னங்களை இரண்டாய் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU - INDIA

தேவனை அந்தர்யாமியாயுடைய ஜீவன் என்று அர்த்தம் ஒப்புக் கொண்டாலும், तं दुर्दर्शं தம்துர்தர்சம் என்னும் (कठ II - 12) (கட II - 12) மந்திரத்தில் அப்படிப்பட்ட ஜீவலிங்கம் இல்லாத படியால் देव தேவ என்னும் பதத்திற்கு தேவனை அந்தர்யாமியா யுடைய ஜீவன் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. சகலத்தையும் அறிந்த பாஷ்யகாரர் गुहांप्रविष्टौ குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ என்னும் (ब्र-सू I - 2 - 11) பிரம்ம சூத்திரத்தில் பரமாத்மாவுக்கு (ப்ர-ஸூ (I - 2 - 11) तं दुर्दर्शंगुढं अनुप्रविष्टं தம் துர்தர்சம்கூடம் அநுப்ர விஷ்டம் என்னும் குஹாப் பிரவேசம் காணப்படுகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். வியாசாசாரியரும் இந்த மந்திரத்தை பர மாத்ம பரமாகவே அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். இவ்விடத்திலுள்ள गह्वरेष्ठं கஹ்வரேஷ்டம் என்னும் பதத்தால் பரமாத்மாவுக்கு, गह्वर கஹ்வர சப்தத்தால் கூறப்படும் மிகவும் சிரமத்தின்பேரில் அறி யத்தகுந்த பரிசுத்த ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை சரீரமாயுடைய தன்மை, கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மந்திரங்களுக்கும் விசேஷ மென்னவெனில் ब्रह्मजज्ञं ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் என்னும் மந்திரத் தில் பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாயுடைய பரிசுத்த ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது. तंदुर्दर्शं தம்துர்தர்சம் என்னும் மந் திரத்தில் ஜீவனை சரீரமாயுடைய பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது.

ஆகையால் இவ்விரண்டு மந்திரங்களுக்கும் ஒரே அர்த்தத் தைச் சொல்லும் தன்மை கெட்டுப்போகவில்லை. அதாவது முடி வில் இரண்டும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன. || 42 ||

து-பா:-சி:—தர்மாதர்மங்களால், புண்ணியபாபங்களை அடையும் ஜீவர்கள் கூறப்படுகிறார்கள். மேலும் ओमित्येतत् ஓமித்யேதத் என்னும் மேல் வாக்கியத்தால் ஓங்காரத்தால் கூறப்படும் தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. அதுவோ ओं इति ब्रह्म ஓமிதிப்ரஹ்ம என் னும் சுருதி வாக்கியத்தாலும் ओंतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मण: त्रिविध: स्मृत ஓம்தத்ஸதிதிநிர்தேசோப்ரஹ்மண: த்ரிவித: ஸ்ம்ருத: (கீதை XVII- 23) என்னும் முதலிய ஸ்மிருதி வாக்கியங்களாலும் ஓங்காரத்தால் கூறப்படும் தன்மை பிரம்மத்துக்கே ஏற்படுகின்றது, ஜீவனுக்கு ஏற்படுகிறதல்ல. மேலும் एतदेवाक्षरं ब्रह्म ஏததேவாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம முதலிய மேல் வாக்கியங்களாலும் இவ்விடத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப் படும் வஸ்து விஷ்ணுவென்றே சொல்லவேண்டும்.

I - 2 - 14 - வது மந்திரம்.

अन्यत्रधर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात् ।
अन्यत्रभूताच्चभव्याच्च यत्तत्पश्यसि तद्वद ॥ 43 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦 ॥ 43 ॥

து-பா:-பூ:—ஓம் இத்யேதத் என்னும் வாக்கியத்தில் ஓங்காரத தால் ஆத்மதத்துவமும் அதன் ஞானமும் கூறப்படுகின்றன. ஏதத் தேவாக்ஷரம் என்கிற வாக்கியத்தில் இந்த ஓங்காரமே பரப்பிரம்மம் என்றும் அபரப்பிரம்மம் என்றும் சொல்லியிருப்பதால், இவ் விடத்தில் கூறப்படும் வஸ்து பரமாத்மா என்று எப்படிச் சொல் லலாம்.

சி:—சப்த ரூபமாயிருக்கும் ஓங்காரம் ஜடமானதால் அது வே பரப்பிரம்மம் என்றாவது அபரப்பிரம்மம் என்றாவது சொல் லக்கூடாது. மேலும் एतदेवालम्बनं 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 என்னும் மேல்மந்திரத்தில் கூறப்படும் சர்வாசிரயம் என்னும் தன்மை ஓங் காரத்துக்குப் பொருந்தாது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் பிரஸ்தா பிக்கப்படும் வஸ்து பிரம்மம் என்றே ஏற்படுகிறது.

பூ:—ஓங்காரம் பிரம்மமாகா விட்டாலும் உபாசனத்திற்காக அப்படிக் கூறப்படலாம்.

சி:—அப்படியானால் तत्त्वमसि 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 முதலிய வாக்கியங்க ளால் அபாவமான (இல்லாமலிருக்கிற) ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியமே உபாசனத்திற்காகக் கூறப்படுகிறதென்று ஏற்படும். மேலும் இல் லாமலிருக்கும் தன்மையால் செய்யப்படும் உபாசனத்தின் பலன் அற்பமா யிருக்குமாதலால், இவ்விடத்தில் கூறப்படும் மோக்ஷ மென்னும் பலன் பொருந்தாது.

இந்த மந்திரத்துக்குப் பிரமாணவாக்கியம்:—

मुक्तजीवोस्थितं विष्णुं विदित्वा जीवतः पृथक् ।
मोदतेमोदनीयं तं प्राप्यमुक्तः सदैवच ॥ इति महावराहे ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑍋𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍀𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇𑌮𑍋𑌦𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌦𑍈𑌵𑌚 ॥
॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇 ॥ 42 ॥

1 - 2 - 14 வது மந்திரம்.

அ-கை:—இவ்விதமாய் யமனால் சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் प्रवृह्य 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌹𑍍𑌯 என்பதினால் கூறப்பட்ட ஜீவப்பிரம்மபேதத்தை கொஞ்சம் விசேஷமாய் அனுவாதித்துக்கொண்டு, தன்னை சிலா கித்தது போதும், தத்துவத்தைச் சொல்லும் என்று பிரார்த் திக்கிறான்.

ச-பா:-धर्मात् தர்மாத் = தர்மத்தைக்காட்டிலும்
अन्यत्र அந்யத்ர = வேறாயும்
अधर्मात् அதர்மாத் = அதர்மத்தைக் காட்டிலும்
अन्यत्र அந்யத்ர = வேறாயும்
अस्मात् அஸ்மாத் = இந்த
कृताकृतात् க்ருதாக்ருதாத் = காரிய காரணங்களைக் காட்டிலும்
अन्यत्र அந்யத்ர = வேறாயும்
भूतात् च பூதாத்ச = சென்ற காலத்தைக் காட்டிலும்
अन्यत्र அந்யத்ர = வேறாயும்
भव्यात् च பவ்யாத்ச = வருங்காலத்தைக் காட்டிலும்
अन्यत्र அந்யத்ர = வேறாயும்
यत् யத் = எதை
पश्यसि பஶ்யஸி = பார்க்கிறாயோ (அறிவாயோ)
तत् தத் = அதை
वद வத = சொல்லும்

I - 2 - 14 வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:-(1) नहि अध्रुवैः प्राप्यते ध्रुवं तत् (कठ I - 2 - 10)
நஹி அத்ருவை: ப்ராப்யதே த்ருவம் தத் (கட I-2-10)
(2) एतच्छ्रुत्वा संपरिगृह्य मर्त्यः प्रवृह्य धर्म्यं अणुमेतमाप्य ।
समोदते मोदनीयं हि लब्ध्वा (कठ I - 2 - 13)
ஏதச்ச்ருத்வா ஸம்பரிக்ருஹ்ய மர்த்ய: ப்ரவ்ருஹ்ய தர்ம்யம் அணுமேதமாப்ய । ஸமோததே மோதநீயம் ஹிலப்த்வா (கட I-2-13
(3) अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति (कठ I-2-12)
அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம் மத்வா தீரோ ஹர்ஷஶோகௌ ஜஹாதி (கட I - 2 - 12)

இவைமுதலிய இடங்களில் (1) தர்மபலத்துக்கு வேறாகவும் ஞானத்தால் அடையத்தகுந்ததாகவு மிருக்கிற பிராப்பியமான பிரம்மத்தின் சொரூபமும், (2) அந்த இடங்களிலேயே தர்மத்துக்கு வேறாக मत्वा மத்வா என்னும் பதத்தால் கூறப்படும் உபாயத்தின் சொரூபமும்,(3) धीरोहर्षशोकौ जहाति தீரோ ஹர்ஷஶோகௌ ஜஹாதி என்னு மிடத்தில் धीर தீர என்னும் பதத்தால் கூறப்பட்ட பிராப்தாவி (அடைகிறவ) னுடைய சொரூபமும் ஆக இவைகளை செவ்வையாய் அறியவேண்டியதற்காக अन्यत्र அந்யத்ர என்பதினால் கேட்கிறார்.

ச-பா:-अन्यत्र...वद अन्यत्र...वद:—(யமன் சொன்னதை நசிகேதஸ் கேட்டு மறுபடியும் சொல்லுகிறான்.) நான் உமக்கு யோக்கியனை சிஷ்யனாயும், நீர் எனக்கு பிரசன்ன ராயுமிருந்தால், சாஸ்திரத்திற் சொல்லியதர்மானுஷ்டானங்களுக்கும், அவைகளின் பலங்களுக்கும், சாதனங்களுக்கும் வேறாயும், அதர்மத்திற்கு வேறாயும், காரியகாரணங்களுக்கு வேறாயும், சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் இவைகளுக்கு வேறாயும், (அதாவது மூன்று கால வித்தியாச மற்றதாயும்) இப்படி சகல வியவஹார விஷயங்களுக்கும் வேறாயிருக்கிறதாக எந்த வஸ்துவை நீர் அறிகிறீரோ அதை எனக்குச் சொல்லும். 169 ‖ 43 ‖

வி-பா:—ஆக்ஷேபம்:ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் (1) देवं मत्वा தேவம்மத்வா என்பதால் உபாசிக்கத்தகுந்ததாகச் சொல்லப்பட்டதாயும், அடையத்தகுந்ததாயு மிருக்கிற பிரம்மத்தினுடையவும், (2) अध्यात्मयोगाधिगमेन அத்யாத்மயோகாதிகமேந என்னும் வாக்கியத்தால் அறியவேண்டியதாகக் கூறப்படும் ஜீவனுடையவும், (3) मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति மத்வாதீரோஹர்ஷசோகௌஜஹாதி என்னும் வாக்கியத்தால் கூறப்பட்டபிரம்மோபாசனத்தினுடையவும்,சொரூபத்தைச் செவ்வையாய் அறியவேண்டியதற்காகத் திரும்பியும் अन्यत्रधर्मात् அந்யத்ர தர்மாத் என்னும் வாக்கியத்தால் கேட்கிறான் என்று சொல்லி யிருப்பதால், அதற்கு விருத்தமாக धीर: தீர: என்பது ஜீவனைக் குறிப்பிடுகிறது என்று எப்படிச்சொல்லலாம்.

சாமாதானம் :—நீ இபபடி சொல்லக்கூடாது. अध्यात्मयोगाधिगमेन அத்யாத்மயோகாதிகமேந என்பதால் அறியத்தகுந்ததாக கூறப்படும் ஆத்ம சப்தத்தின் அர்த்தம், பிரஜாபதி வித்தையில் (वृह வ்ரூஹ) உபாசிககத்தகுந்ததாயும் அடையத்தகுந்ததாயும் கூறப்படும் பரிசுத்த ஜீவனுடைய சொரூபந்தான். ஆனதால் அந்த வாக்கியமும் அடையக்கூடியதை தான் சொல்லுகிறது. வாஸ்தவத்தில் அந்த சொரூபம் प्राप्ता ப்ராப்தா வினின்றும் (அடைகிறவனின்றும்) வேறில்லாததால் प्राप्ता ப்ராப்தா வான பிரத்தியகாத்மா

169: நான் ஆதியில் கேட்ட தேகத்தை விடவேறான ஆத்மாவின் பாரமார்த்திக ஸ்வரூப ஞானமே மோக்ஷ சாதனமா யிருந்தால அதையே சொல்லும் என்று நசிகேதஸ் கேட்கிறான். ஆனதால் முன்கேட்ட மூன்று வரங்களுக்கும் வேறாக இப்போது கேட்கப்பட்டதாக நினைக்கக்கூடாது. येयंप्रेते யேயம்ப்ரேதே என்கிறமந்திரத்தில் கேட்ட வஸ்துவின் ஓங்கார உபாசனையகிற ஞானசாதனத்தைச் சொல்லும் பொருட்டு முன்கேட்டவஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தை நசிகேதஸ் கேட்கிறான். இந்த மந்திரம் பிரம்ம சூத்திரம் I-2-11-ல் அடியில் வருமாறு பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

வி-பா:-வினது என்னும் பாஷ்யம் விரோதிக்கமாட்டாது. ஆனதால் பாஷ்யக்காரர் ப்ரசனபிரஸ்தாபத்தில்முதலில் பிராப்யத்தைபிர்சனம் செய்வதாகபிரஸ்தாபித்து, அதற்கு உத்தரமாக नजायतेम्रियतेवा நஜாயதெ ம்ரியதெவா என்னும் மந்திரத்தால் முதலில் பிராப்தாவான ஜிவஸ்வரூபத்தை யமன் பிரதிவசனம் சொல்லுகிருன் என்று, பாஷ்யகாரர் சொல்லுவதும் விரோதிக்கமாட்டாது. ஏனெனின் नजायते நஜாயதெ என்னும் மந்திரத்தில் विपाश्चित् விபஸ்சித் என்பதால் கூறப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்வரூபம் प्राप्त ப்ராப்தஸ்வரூபமல்ல.

आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुः मनीषिणः ॥ (कठ I - 3 - 4)
ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம்போக்தேத்யாஹு: மநீஷிண: (கட I-3-4)
विज्ञानसारथिर्यस्तु मनःप्रग्रहवान्नरः ॥
விஜ்ஞாநஸாரதிர்யஸ்து மந:ப்ரக்ரஹவாந்நர:
सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमंपदम् ॥ कठ I - 3 - 9)
ஸோத்வந:பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்॥ (கட I-3-9)

என்கிற மந்திரத்தில் கூறப்படும் ஜீவஸ்வரூபமே प्राप्ता ப்ராப்தா- அப்படியே विशेषणाच्च விஶேஷணாச்ச என்னும் சூத்திர (I-2-12) பாஷ்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

து-பா:-धर्मात् தர்மாத் = புண்ணியாத்மாவான ஜீவனைவிட

अन्यत्र அந்யத்ர = வேருயும்

अधर्मात् अन्यत्र அதர்மாதந்யத்ர = அதர்மாத்மாவான ஜீவனைவிட வேருயும் (கண்டார்த்தபடி—தர்மாதர்மமற்றவனுயும்)

अस्मात् அஸ்மாத் = பிரமாண விஷயமான

कृताकृतात् க்ருதாக்ருதாத் = காரிய அகாரியங்களான அசேதனங்களுக்கு

अन्यत्र அந்யத்ர = வேருயும் (இரண்டிற்கும் விலக்ஷணம் என்பது கருத்து)

भूतात् च भव्यात् च பூதாச்ச பவ்யாச்ச = மூன்று காலங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களைவிட

अन्यत्र அந்யத்ர = வேருயு மிருக்கிற(க:—கிருதாகிருதத்திற்கே பூதாச்ச என்பதை விவரணமாக வைத்துக கொள்ளலாம்.)

तत् தத் = முக்த நியாமகரான பகவத் ஸ்வரூபத்தை

यत् யத் = எவ்விதமாக

(கண்டார்த்தபடி தத்=லோகத்துக்கு விலக்ஷணமா யிருப்பதால் பிரசித்தமா யிருக்கிற யத்=எந்த வஸ்துவை)

पश्यसि பஶ்யஸி = பார்க்கிறீரோ

तत् தத் = அந்த பிரகாரமாக (க : அந்த வஸ்துவை)

वद வத = எனக்குச் சொல்லும். ॥ 43 ॥

வி பா:—ஆனதால் प्राप्य ப்ராப்ய னையும் प्राप्ता ப்ராப்தா வையும் ஒரே இடத்திலிருப்பதாய்ச் சொல்லும் गुहां குஹாம் மந்திரத்தில், छायातपौ சாயாதபௌ என்கிற இடத்தில் அஞ்ஞனைச்சொல்லும் छाया சாயா சப்தத்தால் प्राप्ता ப்ராப்தா வான ஜீவன் கூறப்பட்டிருக்கிறான், विपश्चित् விபஶ்சித் என்பதால் கூறப்படவில்லை. ஆனதால் अध्यात्मयोगाधिगमेन அத்யாத்மயோகாதிகமேந என்னும் மந்திரத்தில் प्राप्य ப்ராப்ய னையே சொல்லியிருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது. இந்த மந்திரம் வியாசாசாரியரால் त्रयाणां த்ரயாணாம் என்னும் சூத்திரத்தில் (I - 4 - 6) வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

धर्मः தர்ம:=உபாயம்.

धर्मात् अन्यत्र தர்மாதந்யத்ர=பிரசித்தமான உபாயத்துக்கு விலக்ஷணமானது.

अधर्मः அதர்ம: = தர்மத்துக்கு வேறான உபேயம் அதாவது அடையத்தகுந்த வஸ்து.

अधर्मात् अन्यत्र அதர்மாதந்யத்ர = பிரசித்தமான சாதிக்கத் தகுந்த பலத்துக்கு வேறான என்று அர்த்தம்.

अस्मात् அஸ்மாத் என்னும் பதத்தால் அந்த பலத்தைச் சாதிக்கிறவன் என்று அர்த்தம். அவனே उपेता உபேதா=அடைகிறவன். இவன் தர்மபலத்தை அடையும் उपेता உபேதா வுக்கு வேறானவன். ஏனெனில் சாதகாவஸ்தையில் தன்னால் கோரப்படும் பலத்துக்கு வேறான பலத்தில் வைராக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறான், பலத்தை அடையும் தசையில்பிரகாசமான 8-குணங்களோடு கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவனாயிருக்கிறான்.

कृताकृतात् க்ருதாக்ருதாத் ;—இது தர்மம் முதலியவைகளுக்கு விசேஷணம்.

भूताच्चभव्याच्च பூதாச்சபவ்யாச்ச ;— இதுவும் தர்மம் முதலியவைகளுக்கு விசேஷணம் என்று அறியவேண்டியது. அதாவது कृत க்ருத மாயும் अकृत அக்ருத மாயும் भूत பூத மாயும் भव्य பவ்ய மாயும் இருக்கும் தர்மாதிகளுக்கு வேறான எந்த வஸ்து உண்டோ அதை எனக்குச் சொல்லும் - இப்படி வியாக்கியானம் செய்யும் பக்ஷத்தில் कृताकृतात् भूताच्च भव्याच्च धर्मादन्यत्र अधर्मादन्यत्र க்ருதாக்ருதாத் பூதாச்ச பவ்யாச்ச தர்மாதந்யத்ர அதர்மாதந்யத்ர என்பதில் 3 अन्यत्र அந்யத்ர சப்தமேபோதுமானது. 4-வது अन्यत्र அந்யத்ர சப்தம் வியர்த்தம்.

வி-பா:—மேலும் उपाय उவாயம் என்னும் உபாசனம் भूतभविष्यत् वर्त्तमान ஹூதஹவிஷ்யுவத் தேமான மென்னும் 3-காலங்களுக் குட்பட்டிருப்பதால், இவைகளுக்கு வேறானது என்று சொல்லக்கூடாதென்று ஆலோசித்து வேறு விதமாயும் வியாக்கியானம் செய்கிறார். धर्माधर्माच्च अन्यत्र யமொயமொஷ் சுநுத்ர என்பது உபாசன விஷயமான கேள்வி. ஏனெனின் நல்லபலன் கெட்டபலன் இவைகளுக்குச் சாதனங்களானபுண்ணியபாவங்களுக்குஉபாசனம்வேறுபட்டிருக்கிறது. कृताकृतात्भूताच्चभव्याच्च अन्यत्र க்ருதாக்ருதாஸ்ஹூதாஷ் ஹவ்யாஷ் சுநுத்ர என்பதினால் காலத்துக்குட்படாததும் அடையத்தகுந்ததாயுமிருக்கிற வஸ்து கேட்கப்படுகின்றது. அடையும் சேதனமும் (ஜீவனும்) நித்தியனாயிருப்பதாலும், அடையும் வஸ்துவில் சேர்ந்திருப்பதாலும் மேற்சொன்ன வாக்கியத்தால் அவனுடைய பிரச்னம் அடங்கியிருக்கிறதாக ஏற்படுகின்றது. प्राप्ता ப்ராப்தா வின் ஸ்வரூபம் प्राप्य ப்ராப்ய த்தில் சேர்ந்திருப்பதாக இனி சொல்லப்போகிறோம். இவ்விடத்திலிருக்கும் यत् तत् யக் தக் என்னும் இரண்டு பதங்களும் மேற்சொன்ன மூன்றையும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து என்பதாய் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்.

பூர்வபக்ஷி.—இந்தப் பக்ஷத்தில் இரண்டுவஸ்துக்களைக் கேட்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் अन्यत्रधर्मात् अन्यत्रअधर्मात् சுநுத்ரயமொக் சுநுத்ரஅயமொக் என்று ஆரம்பத்திலிருக்கும் இரண்டு அன்னியத்ர சப்தங்களும் ஒரு அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதுபோல் अन्यत्र अस्मात् कृताकृतात् भूतात् अन्यत्र சுநுத்ர சுஸ்மாக் க்ருதாக்ருதாக் ஹூதாக்சுநுத்ர என்று மேலிருக்கும் இரண்டு அன்னியத்ர சப்தங்களும் ஒரே அர்த்தத்தையே கூறுவதாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது.

ஆனால் अन्यत्र अस्मात् कृताकृतात् भूताच्च भव्याच्च சுநுத்ர சுஸ்மாக் க்ருதா க்ருதாக் ஹூதாஷ்ஹவ்யாஷ் என்னுமிடத்தில் காலத்திரயத்துக்குட்பட்ட வஸ்துவுக்கு வேறான வஸ்துவைச் சொல்லுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்தில் च வ காரமிருப்பதுபோல், மேற்சொன்ன காலத்திரயத்துக்குட்பட்ட வஸ்துவை குறிப்பிடும் अन्यत्रधर्मात् अन्यत्र अधर्मात् சுநுத்ர யமொக் சுநுத்ர அயமொக் என்னுமிடத்திலும் च வ காரம் இருந்தால், ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாகத் தோன்றும். கீழிருக்கும் இரண்டு अन्यत्र சுநுத்ர சப்தங்களும், மேலிருக்கும் இரண்டு अन्यत्र சுநுத்ர சப்தங்களும்

வி-பா:—வெவ்வேறு அர்த்தங்களைச் சொல்லுவதால் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் சகாரம் இல்லை: ஆனதால் மேற் பிரஸ்தாபித்த நான்கு अन्यत्र அந்யத்ர சப்தங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைக்கூறுவதாக ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கக் காரணமில்லாதபடியால், अन्यत्रधर्मात् அந்யத்ரதர்மாத் என்கிற வாக்கியமும் प्राप्य ப்ராப்ய மான பிரம்மத்தையே கூறுவதாக ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்.

சி:—नायमात्माप्रवचनेन நாயமாத்மாப்ரவசநேந (I - 2 - 23) என்று உபாய விசேஷத்தை உத்தரமாகச் சொல்லுவதாய் காணப்பட்டுவதால், உபாய விசேஷத்தின் பிரச்னத்தையும் இந்தவாக்கியத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. ஆனதால் மேற் சொன்னபடி சகாரமில்லாவிட்டாலும், இரண்டு अन्यत्र அந்த்ர சப்தங்களுக்கும் அர்த்தம் வெவ்வேறு என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

பூ:—नायमात्माप्रवचनेन நாயமாத்மாப்ரவசநேந (I - 2 - 23) என்னும்வாக்கியத்தில், பிரீதியை அடைந்த உபாசனத்தினாலேயே (அதாவது பிரீதியுடன் செய்த உபாசனத்தாலேயே அடையப்படும் தர்மமுள்ள प्राप्य ப்ராப்ய த்தின் உபதேசம் காணப்படுவதால், முக்கியமாய் உபாயத்தை உத்தரமாகச் சொன்னதாக தெரியவில்லை.

சி:—नाशान्तमानसोवापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात्
यस्तु अविज्ञानवान्भवति अमनस्कः सदाशुचिः नसतत्पदमाप्नोति

நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத் யஸ்து அவிஜ்ஞாநவாந்பவதி அமநஸ்கஃ ஸதாஶுசிஃ நஸதத்பதமாப்நோதி

என்னும் மேல் வாக்கியங்களில், अविज्ञानवान् नतत्पदमाप्नोति அவிஜ்ஞாநவாந் நதத்பதமாப்நோதி (உபாசனமில்லாதவன் அந்த பதத்தை அடையமாட்டான்) என்பதினால் உபாயவிஷயமாய் பிரதிவசனம் ஏற்பட்டிருப்பதால், अन्यत्रधर्मात् अन्यत्रअधर्मात् அந்யத்ரதர்மாத் அந்யத்ராதர்மாத் என்னும் இடத்தில் பிரசித்தமான தர்மாதர்மங்கள் என்னும் உபாயத்துக்கு விருத்தமான உபாசனமென்னும் உபாயம் ஏன் கேட்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது.

பூ:—प्राप्य ப்ராப்ய மான வஸ்துவுக்கு, பிரீதியை அடைந்த ஞானமே உபாயம் என்று சொன்னதினால், உபாயத்தில் பிரீதியை அடையும் தன்மை என்னும் விசேஷம் பலிக்குமே எனின் பலிக்கட்டும். இதனால் உபாயம் பிரச்னப்பிரதி வசனங்களுக்கு பிரதானவிஷயமாயிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏ

வி-பா:-னெனின் தேவதத்தனுடைய வீடு எது என்னும் கேள்விக்கு அநேகவிதமான புஷ்பங்களுடைய சிறுதோட்டமும், வாசலுக்குச் சமீபத்தில் சங்குசக்கிரம் முதலியவைகள் எழுதப்பட்டிருப்பதும் தேவதத்தனுடைய வீட்டுக்கு அடையாளம் என்று மறுமொழிகொடுக்கப்பட்டால், அந்த மறுமொழிக்கு சிறுதோட்டமும் வாசலில் சித்திரமும் முக்கியமான விஷயம் என்று ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதுபோல் பிரம்மம் எது என்னும் கேள்விக்கு பிரீதியை அடைந்த ஞானத்தால் அடையத் தகுந்தது என்னும் மறுமொழிக்கு பிரீதியாகிய ஞானம் முக்கியமான விஷயம் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆனதால் अन्यत्रधर्मात् என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தால் இந்தப் பிரகரணத்திலிருக்கும் 4 அந்யத்ரசப்தம் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய் ஏற்படுவதற்காக தர்மாதர்மங்களால் அடையத்தகுந்த வஸ்துவைவிட வேறானது பிரம்மம் என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

சி:—இவன் தேவதத்தனிடமிருந்து உண்டாகவில்லை, யஞ்ஞதத்தனிடமிருந்து உண்டானான் என்னும் வார்த்தையைக்கேட்டு, தேவதத்தனுக்கு வேறான எவனை அறிகிறாயோ அவனைச்சொல்லு என்னும் கேள்வியின்பேரில் ஏற்படும் மறுமொழிக்கு தேவதத்தனுக்கு வேறான யஞ்ஞதத்தன் என்று அர்த்தம் என்பதுபோல, கௌணமாக லக்ஷணையால் தேவதத்தனுடைய பிள்ளைக்கு வேறானவனை கேட்பதாகத் தோன்றமாட்டாது; அதுபோல, கர்மத்தால் அடையத் தகுந்ததல்ல, ஞானத்தால் அடையத் தகுந்தது என்று உபதேசம்பெற்று, தர்மத்தைவிட வேறானதைச் சொல்லு என்னும் கேள்விக்கு தர்மத்துக்கு வேறான ஞானமென்றும் உபாயமே கருத்து என்று சொல்லுவது யுக்தம், தர்ம சப்தத்திற்கு லக்ஷணையால் தர்மத்தால் சாதிக்கத்தக்கது என்று நினைத்து அதற்கு வேறான பிரம்மத்தை மறுமொழியாகக் கூறக்கூடாது. அதுபோல் अन्यत्रअधर्मात् என்று தொடங்குகிற வாக்கியமும் உபாயத்தையே கூறுவதாக நிச்சயமாய் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது. பின்வரும் இரண்டு अन्यत्र என்கிற சப்தங்களும் காலத்திரயத்துக்குள் அடங்கின வஸ்துவுக்கு வேறானதைச் சொல்லுவதால் உபாயத்தைக் கூறும் பக்ஷத்தில், காலத்திரயத்துக்குள் அடங்காத உபாயத்தையே கூறவேண்டியதாகும். அப்படிப்பட்ட உபாயம் ஒன்றுமில்லாதபடியால் பிந்திய அந்யத்ர சப்தம் இரண்டும் உபாயத்தைக் கூறமாட்டாது. ஆனதால் பின்வரும் இரண்டு அந்

I - 2 - 15 - வது மந்திரம்.

सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति ।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ॥ 44 ॥

ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத்வதந்தி
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ர
வீம்யோமித்யேதத் ॥ 44 ॥

ச-பா:-सर्वे ஸர்வே = சமஸ்த

வி-பா:-யத்ர சப்தமும், முன்வரும் இரண்டு அந்யத்ர சப்தத்தால் கூறப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளாமல், பிராப்யமான பிரம்மத்தையே கூறுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். नीलोदीर्घोरक्तोह्रस्वः कः நீலோதீர்கோரக்தோஹ்ரஸ்வ: க: என்னுமிடத்தில் நீல பதத்திற்கும் தீர்க்க பதத்திற்கும் விரோத மில்லாதபடியால் அவை ஒரே அர்த்தத்தைக்கூறும். பின்வரும் ரக்த ஹ்ரஸ்வ பதங்களுக்குள் விரோதமில்லாதபடியால் அவை ஒரே அர்த்தத்தைக்கூறும். இவ்விடத்தில் ச காரமில்லாமற் போனாலும், கீழிருக்கும் இரண்டு ரக்தஹ்ரஸ்வ பதங்களும் போலிருக்கும் நீல தீர்க்க பதங்களோடு ஒரே அர்த்தத்தைக் கூறுவதாய் காணப்படவில்லை. ஆனால் மேற்படி வாக்கியம் இரண்டு புருஷர்களின் விஷயமாய் ஏற்பட்ட கேள்வி என்றே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இதுபோல் இவ்விடத்திலும் யத்பதத்தோடு அன்வயிக்க வேண்டிய இரண்டு சகாரம் இல்லாவிட்டாலும் 4-அந்யத்ர சப்தங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைக் கூறமாட்டாது. மேலும், நீ சொல்லுகிறபடி ஒரே அர்த்தத்தைக் கூறுவதாக ஒப்புக்கொண்டாலும், கேள்வி மறுமொழிகளுக்கு இரண்டாவது வியாக்கியானத்தில், அடையத்தகுந்த வஸ்துவின் கேள்வியிலேயே அடங்கி யிருப்பதுபோல், உபாயத்தின் கேள்வியும் அடங்கி யிருப்பதால் त्रयाणामेव उपन्यासः प्रश्नश्च த்ரயாணாமேவ உபந்யாஸ: ப்ரஶ்நஶ்ச (I - 4 - 6) என்னும் சூத்திரப்படி உபாயம் உபேயம் உபேதா இவைகளின் கேள்வி மறுமொழிகள் கூறியிருப்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. மேற்சொன்னபடி உபேயமே முக்கியமாய் கேட்கப்பட்டிருக்கிற தென்னும் கருத்தை அனுசரித்தே तत्तेपदंसंग्रहेणब्रवीमि தத்தேபதம்ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீமி (I - 2 - 15) என்னும் வாக்கியத்தில் பத சப்தத்தால் கூறப்படும் ப்ராப்ய வஸ்துவே பிரதி வசனத்துக்கு அர்த்தமாக ஸ்பஷ்டமாய்த் தோன்றுகின்றது.

ச-பா:-वेदाः வேதா: = வேதங்களும்

यत् யத் = எந்த

पदं பதம் = அடையத்தகுந்த ஸ்வரூபத்தை

आमनन्ति ஆமநந்தி = பிரதிபாதிக்கின்றனவோ

सर्वाणि ஸர்வாணி = சகல

तपांसिच தபாம்ஸிச = கர்மங்களும்

यत् யத் = எதை

वदन्ति வதந்தி = சொல்லுகின்றனவோ (அதாவது தபசுகள் எந்தப்பிருப்திக்கி சாதனங்களோ)

வி-பா:-அ-கை:—இவ்விதமாய் கேட்கப்பட்ட யமன் नजायतेम्रियते நஜாயதே ம்ரியதே (2-18) முதலிய மந்திரங்களால், கேட்ட அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்ல எண்ணங்கொண்டு, கேட்கிறவனுக்கு அதிகமான ஆதரவு உண்டாகவேண்டியதற்காக, அடையத்தகுந்த வஸதுவின் மாஹாத்மியத்தைப் பிரகாசித்துக்கொண்டு, சங்கிரகமாகச் சொல்லுவதாய் सर्वे ஸர்வே என்னும் மந்திரத்தால் சொல்லுகிறான். ॥ 43 ॥

I - 2 - 15 வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—(டீ) இவ்விதமாய் பிரார்த்திக்கப்பட்ட யமன், நசிகேதசுடைய புத்தியில் படுவதற்காக, சுருக்கமாய் பகவத் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவதாய் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறான். (க) கேட்ட பிரம்ம ஸ்ரூபத்தை அதின் மஹிமையுடன் யமன் சொல்லுகிறான்.

सर्वे ஸர்வே = (அ-கை) சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவதைக் கிரஹிப்பதில் உபயோகமில்லை என்னும் சங்கையை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு சகல வேதங்கள் இவ்விடத்தில் கூறப்படுகின்றன.

सर्ववेदाः ஸர்வேவேதா: = ரிக் முதலிய எல்லாவேதங்களும்

यत्पदं யத்பதம் = எவனுடைய ஸ்வரூபத்தை

आमनन्ति ஆமநந்தி = முக்கியமாய் போதிக்கின்றனவோ

यद् (प्रीत) யத் (ப்ரீதி) = எவனைஉத்தேசித்து, எவனுடைய பிரீதியின் பொருட்டு

सर्वाणि ஸர்வாணி = சமஸ்தமான

तपांसि தபாம்ஸி = கர்மங்களையும்

वदन्ति வதந்தி = சொல்லுகின்றனவோ.

ச-பா:-यत् யத் = எதை
इच्छन्तः இச்ச²ந்த: = விரும்புகிறவர்கள்
ब्रह्मचर्यं ப்³ரஹ்மசர்யம் = பிரம்ம சரியநியமத்தை
चरन्ति சரந்தி = ஆசரிக்கிறார்களோ
तत् தத் = அந்த
पदं பத³ம் = ஸ்வரூபத்தை
ते தே = உனக்கு
सङ्ग्रहेण ஸங்க்³ரஹேண = சுருக்கமாய்
ब्रवीमि ப்³ரவீமி = சொல்லுகிறேன்
एतत् ஏதத் = இது
ओमिति ஓமிதி = ஓம் என்று (அறி)

து-பா:-यत् யத் = எவனுடைய (டீ) ஞானத்தை (க) பிரீதியை
इच्छन्त: இச்ச²ந்த: = இச்சிக்கிற மஹான்கள்
ब्रह्मचर्यं ப்³ரஹ்மசர்யம் = (டீ) குருகுலவாசம் முதலிய பிரம்ம சரியத்தை (க) பிரம்மத்தை விஷயமாக்கும் சிரவணம் முதலியவை களை அல்லது ஸ்திரீ சங்கமில்லாமை முதலிய விரதத்தை
चरन्ति சரந்தி = அனுஷ்டிக்கிறார்களோ
तत्पदं தத்பத³ம் = அந்த பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை
ते தே = உனக்கு
संग्रहेण ஸங்க்³ரஹேண = சுருக்கமாய்
ब्रवीमि ப்³ரவீமி = சொல்லுகிறேன்.
ओं इत्येतत् ஓம் இத்யேதத் = டீகாகாரர் இதை யமனுடைய வசனமாயும் கண்டார்த்தக்காரர் நசிகேதசுடைய அல்லது யமனுடைய வசனமாயும் அர்த்தம் செய்கிறார்கள். டீகைப்படி
एतत् ஏதத் = உன்னால் கேட்கப்பட்டபகவத் ஸ்வரூபத்தை
ओं ஓம் = குணநிறைந்த ரூபத்தால் ஓம் என்று பெயருள்ளதாக
इति இதி = உபாசிக்கவேண்டும். அல்லது உபதேச முடிவை இந்தப்பதம் கூறுகிறது. வேறுவித பாவத்தை நிவிர்த்தி செய்வதற்காக இதி சப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
(கண்டா) இவ்விதமாக யமனால் சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் ஓம் என்று சொல்லுகிறான்.
एतत् ஏதத் = சொல்லுவதாக உம்மால் பிரதிஞ்ஞை செய்யப்பட்ட பிரம்மஸ்வரூபம்
इति இதி = "சகல வேதங்கள்" என்று நீர் சொன்னப் பிரகாரமாகவே
ओं ஓம் = இருக்கிறது என்கிற அங்கிகாரத்தை இந்த அக்ஷரம் கூறுகிறது.

ச-பா:-அ-கை :—இந்தப்படி கேட்ட நசிகேதசுக்கு யமன் கேட்ட வஸ்துவையும் வேறு விசேஷணத்தையும் 170 சொல்ல இச்சையுள்ளவனாய் சொன்னான்.

सर्वे...आमनन्ति ஸர்வே...ஆமநந்தி:—சகல வேதங்களும் 171 அடையக்கூடிய எந்த ஸ்தானத்தை ஒரேமொழியாய்ச் சொல்லுகின்றனவோ 171 (a)

तपांसि...वदन्ति தபாம்ஸி...வதந்தி :—சகல கர்மங்களும் எதை சொல்லுகின்றனவோ 172 (அதாவது எதை அடைய சாதனங்களோ)

यत्...चरन्ति யத்...சரந்தி :—எதை இச்சிக்கிறவர்கள் குருகுல வாசமாகிய பிரம்ம சரியத்தை (அல்லது வேறுவித 173 பிரம்ம சரியத்தை) யாவது ஆசரிக்கிறார்களோ

तत्... ब्रवीमि தத்...ப்ரவீமி :—நீ அறிய இச்சிக்கும் அந்த ஸ்தானத்தை உனக்கு சுருக்கமாகச் 174 சொல்லுகிறேன்.

ओंइत्येतत् ஓம்இத்யேதத் :—உன்னால் அறிய இச்சிக்கப்பட்ட 175 அந்த ஸ்தானம் ஓங்காரத்தால் கூறப்பட்டும் ஓங்காரத்

வி-பா:-पदं பதம் :—पद्यते பத்யதே என்னும் வித்பத்தியால் பத சப்தம் அடையத்தகுந்த வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றது.

सर्वे...आमनन्ति ஸர்வே...ஆமநந்தி :—எந்த ஸ்வரூபத்தை சர்வவேதங்களும் நேராகவாவது பரம்பரையாகவாவது கூறுகின்றனவோ என்பது கருத்து.

170. ஓங்கார உபாசனே

171. சமானவாக்கியம் :—சுவேதா - IV-9; பக-கீதை VIII-II.

171. (a) तं त्वौपनिषदं தம்த்வௌபநிஷதம் முதலிய சுருதிகளால் சாக்ஷாத் ஞானசாதன மாகிய வேதங்களின் ஒருபாகமான உபநிஷத்துகள் என்று அறியத்தக்கது.

172. கர்மங்கள் அந்தக் கரணசுத்தி மூலமாக ஞானத்துக்குச்சாதகமாயிருப்பதால் அவைகள் நேரில் பிர்ம்மத்தைப் பிரதிபாதிக்க மாட்டாவாகையால் அடையச் சாதனங்கள் என்று சொல்லப்பட்டன.

173. இந்திரன் விரோசனன் இவர்களுடைய கதையில் கூறப்பட்ட பிரம்ம வித்தியாங்கமான பிரம்மசரியம்.

174. மந்தாதிகாரிகள் அறியவேண்டியதற்காக.

175. எந்த சப்தத்தை உச்சரிப்பதால் எந்த அர்த்தம் விளங்குகிறதோ, அந்த அர்த்தத்தை அந்த சப்தம் கூறுவதாகச் சொல்லப்படும். ஓங்காரத்தை உச்சரிப்பதினால் சித்தசமாதான முள்ளவனுக்கு எந்த சாக்ஷியின்

ச-பா:—தைப் பிரதீகமாயும் [176] உடைத்தாயிருக்கிறது.

வி-பா:—இந்த மந்திரத்தில், சகலவேதங்களாலும் பிரஸ்தாபிக்கப் படும் வஸ்துவைச் சொல்லுவதாய், கூறியிருப்பதால்.

प्रजापति ப்ரஜாவதி வித்தையைப்போல் இந்த உபநிஷத்து முழுமையும் பரிசுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்தைக் கூறும்என்னும் அடியில் விவரிக்கப்படும் சங்கைக்கு இடமில்லை.

சங்கையாவது :—

(1) नजायतेम्रियतेवाविपश्चित् நஜாயதெ ம்ரியதெவவிபஸ்சித் (கீ-II-18) हन्ताचेन्मन्येतहन्तुम् ஹந்தாசெந்மந்யெதஹந்தும் (கீ-II-19) என்னும் இரண்டு மந்திரங்களும் ஸ்பஷ்டமாய் பரிசுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறபடியால்,

(a) अणोरणीयान् அணோரணீயாந் (11 - 20) என்கிற மந்திரமும்

(b) अविनाशितुतद्विद्धि येन सर्व्वमिदंततं அவிநாஸிதுதத்வித்தியெந ஸர்வமிதந்ததம் (I - 2 - 15) (எந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தால் இந்த சகல ஜகத்தும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது நாசமற்றதென்று அறி.

(c) निर्व्यापारं अनाख्येयं व्याप्तिमात्रमनूपमं

நிர்வ்யாபாரம் அநாக்யெயம் வ்யாப்திமாத்ரமநூபமம்

(சொரூபத்தில் வியாபாரமற்றது, பெயரற்றது, ஞான குணத்தின் வியாப்தியுள்ளது ஒப்பில்லாதது)

இந்த இரண்டு ஸ்மிருதி வசனங்களால் சகலத்திற்குள்ளேயும் பிரவேசிக்க யோக்கியமாயும், அதிசூட்சுமமாயும், வியாபகமாயுமிருக்கும் ஜீவஸ்வரூபத்தையே கூறுகின்றது.

(2) सूक्ष्मत्वात् तदविज्ञेयं दूरस्थञ्च अन्तिकेचतत्

ஸூக்ஷ்மத்வாத் தத்விஜ்ஞேயம் தூரஸ்தஞ்சாந்திகெசதத்

(அந்த ஆத்மஸ்வரூபம் சூட்சுமமாயிருப்பதால் அறியத்தகாதது, தூரத்திலும் சமீபத்திலு மிருக்கிறது) என்றும் கீதா (XIII 16) வாக்கியத்தை அனுசரித்து

ஞானம் மனதில் உதிக்கிறதோ அந்த சாக்ஷி ஓங்காரத்தால் கூறப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சத்துவ குணப்பிரதானமான மாயையால் மறைபட்டு ஓங்காரத்தை உபாதியாயுடைய பிர்ம்மமே நான் என்று தியானம் செய்யத்தக்கதென்பது கருத்து.

176. இதிலும் அசமர்த்தனுயிருக்கிறவன் பிரணவத்தைப் பிர்ம்ம ரூபமாக பாவிக்க வேண்டும்.

வி-பா:-आसीनो...सर्वत: ஆஸீநோ...ஸர்வத: என்னும் (II-21) மந்திரமும் அந்த ஜீவஸ்வரூபத்திற்கே பொருந்தலாம்.

(3) ग्रसिष्णु: प्रभविष्णुच க்ரஸிஷ்ணு: ப்ரபவிஷ்ணுச (சகலத்தையும் சம்காரம் செய்கிறவன், உண்டுபண்ணுகிறவன்) என்னும் உபபிரம்மண (வேதார்த்த நிர்ணய) வசனத்தை அனுசரித்து.

यस्य ब्रह्मच...सः யஸ்ய ப்ரஹ்மச...ஸ: என்னும் (II - 25) மந்திரமும் அந்த ஜீவஸ்வரூபத்திற்கு ஒத்த அர்த்தத்தையே கூறுவதாகச் சொல்லலாம்.

(4) द्वितीयं विष्णुसंज्ञस्य योगिध्येयंपरंपदं

த்விதீயம்விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞஸ்ய யோகித்யேயம்பரம்பதம்

(விஷ்ணு என்னும் பெயருடைய இரண்டாவதான சுத்தாத்மாவின் ஸ்வரூபம் யோகிகளால் தியானிக்கக்கூடிய பரம்பதம்) என்று கருத்துள்ள விஷ்ணு புராணத்தை அனுசரித்து

सोध्वनः परं आप्नोति तद्विष्णोः परंपदं

ஸோத்வந: பரம் ஆப்னோதி தத்விஷ்ணோ:பரம்பதம்

என்னும் (I - 3 - 9) மந்திரம் சுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கே ஒக்கும்.

(5) अव्यक्तोऽक्षरइत्युक्तस्तमाहुः परमांगतिं

அவ்யக்தோऽக்ஷரஇத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம்கதிம்

(சுத்தாத்மா அவ்வியக்தமென்றும் சுத்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றான். அவனே பரமகதியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.) என்னும் கீதா (VIII - 21) வசனத்தால் साकाष्ठासापरागतिः ஸாகாஷ்டாஸாபராகதி: என்னும் (I-3-11) மந்திரமும் பரிசுத்த ஆத்மாவைச் சொல்லலாம்.

(6) समंसर्वेषु भूतेषुतिष्ठन्तंपरमेश्वरं

ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம்பரமேஶ்வரம்

(சர்வ பூதங்களிடத்திலும் ஒரே ரூபமாயிருக்கிறான். அவன் பரம ஐசுவரியமுள்ளவன்) என்னும் கீதா (XIII - 28) வசனத்தை அனுசரித்து

एषसर्वेषुभूतेषु ஏஷஸர்வேஷு பூதேஷு என்னும் (I-3-12) மந்திரமும் ஆத்மாவின் சுத்த ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லலாம்.

(7) पराञ्चिखानि பராஞ்சிகாநி என்னும் (IV - 1) மந்திரத்தில் ஆத்மாவுக்கு வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களை நிந்திப்பதின் மூலமாக பிரத்தியக் என்னும் ஆத்மாவே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வி-பா:-(8) तिष्ठन्तंपरमेश्वरं திஷ்டந்தம்பரமேச்வரம் என்னும்கீதாவாக்கியத்தில் சுத்த ஆத்மா பரமேசுவரன் என்று சொல்லியிருப்பதால் ईशानोभूतभव्यस्य ஈசாநோபூதபவ்யஸ்ய என்னும் (க. II-1-12.) மந்திரமும் சுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்தைக் கூறலாம்.

(9) பேத பிரசக்தியுள்ள பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே நேஹநாநா என்று பேதநிஷேதம் ஒவ்வும்படியாயிருப்பதால்

वेणुरन्ध्रविभेदेन भेदः षड्जाद्यभिसंज्ञितः ।
अभेदव्यापिनोवायोः तथासौपरमात्मनः ॥
வேணுரந்த்ரவிபேதேந பேத: ஷட்ஜாத்யபிஸம்ஜ்ஞித: ।
அபேதவ்யாபிநோவாயோ: ததாஸௌபரமாத்மந: ॥

(ஒரேமாதிரியாய் அநேக துவாரங்களில் பிரவேசிக்கும் வாயுவுக்கு புல்லாங் குழலின் வெவ்வேறு துவாரசம்பந்தத்தால் ஷட்ஜ முதலிய பெயர் கிடைக்கிறதுபோல, ஏகரூபமான ஆத்மா தேவ சரீரம் முதலான அநேக சரீரங்களில் பிரவேசித்தாலும், சரீரங்களின் வித்தியாசத்தால், தேவன், மனுஷ்யன் முதலிய பேதம் ஏற்படுகிறது.) என்னும் விஷ்ணுபுராண வசனம் கூறும் அர்த்தத்தை वायुः यथैकोभुवनंप्रविष्टः வாயு: யதைகோபுவநம்ப்ரவிஷ்ட: என்னும் (க. II-1-10.) மந்திரமும் கூறுகிறது. இந்த மந்திரமும் சுத்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைக் கூறலாம்.

(10) सर्वतः पाणिपादं ஸர்வத: பாணிபாதம் என்னும் கீதா (XIII 14) வாக்கியத்தின் பாஷ்யத்தில், பரப்பிர்ம்மத்தோடு அதிசாதிருசியத்தை அடைந்திருக்கிற சுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஸர்வத: பாணிபாதாதி (எல்லா விடத்திலுமுள்ள கைகால் முதலியவைகளால்) செய்யப்படும் காரியத்தைச் செய்யக்கூடிய தன்மை சம்பவிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதால் एकंबीजंबहुधाकरोति ஏகம் பீஜம்பஹுதாகரோதி என்னும் மந்திரமும் சுத்தாத்மாவைக் கூறுவதில் பாதகமில்லை.

(11) नतत्रसूर्योभाति நதத்ரஸூர்யோபாதி என்னும் (க. II-2-15.) மந்திரமும்

नतत् भासयतेसूर्यः, ज्योतिषामपितज्ज्योतिः तमसः परमुच्यते நதத்பாஸயதேஸூர்ய:, ஜ்யோதிஷாமபிதஜ்ஜ்யோதி: தமஸ:பரமுச்யதே (அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தை சூரியன் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்யமாட்டான், ஜோதிகளுக் கெல்லாம் ஜோதி, பிரகிருதிக்கு விலக்ஷணம்) என்னும் கீதா (XV6; XIII-18) வாக்கியங்களால், பரிசுத்த ஆதமஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவதாக பாவிப்பதே யுக்தமாயிருக்கிறது.

வி·பா:-(12) त स्वात् शरीरात्प्रवृहेत् தம்ஸ்வாச்ச்ரீராத் ப்ரவ்ருஹேத் என்னும் உபசம்காரத்திலுள்ள (க. II-3-17) மந்திரமும் சுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவதாக ஒப்புக்கொள்ளுவதே யுக்தமாயிருக்கிறது.

ஆனதால் இந்த கடோபநிஷத்து முழுமையும் சாந்தோக்கியத்திலுள்ள பிரஜாபதி வாக்கியம்போல் பிரத்தியகாத்மஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் சொல்லுகிறதென்று சொல்லும்படியிருக்க, பிரத்தியகாத்மஸ்வரூபம், பரமாத்மஸ்வரூபம் இவ்விரண்டு பிராப்யங்களையும் சொல்லுவதாய் சிரமப்படுவது வியர்த்தம்.

சித்தாந்தி :—சகல வேதங்களாலும் கூறப்படும் வஸ்துவையே तत्तेपदंसंग्रहेणब्रवीमि தத்தேபதம்ஸம் க்ரஹேணப்ரவீமி (க. I-2-15) என்னும் வாக்கியத்தால் சொல்லுவதாய் யமன் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறான். பரமாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும் வேதபாகத்தால் கூறப்படும்தன்மை சுத்தஸ்வரூபத்திலில்லை. சுத்த ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் வேதபாகத்தால் கூறப்படும்தன்மை, அந்த சுத்த ஸ்வரூபத்திற்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கும் பரமாத்மஸ்வரூபத்திற்காணப்படுகின்றது. ஆனதால் சகல வேதங்களாலும் கூறப்படும் தன்மை பரமாத்மாவுக்கே இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த கடோபநிஷத்தில் முக்கியமாய் பரமாத்மாவைச் சொல்லுவதாய் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமேதவிர, ஜீவஸ்வரூபத்தை சொல்லுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது.

तपांसि தபாம்ஸி:—இந்த மந்திரத்தின் மேல்பாகம் தபஸையே முக்கியமாய்ச் சொல்லுவதாக வியாசாசாரியார் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்.

यदिच्छन्तो... யதிச்சந்தோ... :—எந்த பதத்தை இச்சிக்கிறவர்கள் பிரம்மசரியத்தை அதாவது குருகுலவாசம் - ஸ்திரீ சங்கமில்லாமை, முதலியவைகளை அடையாளமாயுள்ள அனுஷ்டானங்களைச் செய்கிறார்களோ.

तत्तेपदं... தத்தேபதம் :—संगृह्यतेअनेन ஸம்க்ருஹ்யதேஅநேந என்னும் வித்பத்தியால் சங்கிரகம் என்றால் சப்தம் என்று அர்த்தம். அடையத்தகுந்தவஸ்துவைச் சொல்லுவதாகச் செய்யப்படும் பிரதிஞ்ஞையைக்கூறும் இந்த மந்திரத்தில், தற்செயலாய் பிரணவத்தின் பிரசம்சை ஏற்படுகிறபடியால், प्रणवप्रशस्य ப்ரணவம் ப்ரசஸ்ய) பிரணவத்தைத் துதித்து) என்னும் ஸ்ரீ பாஷ்யத்திற்கும், सर्वेवेदाः ஸர்வேவேதா: முதலான மூன்று மந்திரங்களில் கூறப்

I - 2 - 16 - வது மந்திரம்.

एतद्ध्येवाक्षरंब्रह्म एतद्ध्येवाक्षरं परं ।
एतद्ध्येवाक्षरंज्ञात्वा यो यदिच्छति तस्य तत् ॥ 45 ॥

வஏதத்யேவாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம வஏதத்யேவாக்ஷரம்பரம் ।
வஏதத்யேவாக்ஷரஞ்ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்ய தத் ॥ 45 ॥

हि ஹி = ஆகையால்
एतत् வஏதத் = இந்த
अक्षरं एव அக்ஷரம்வஏவ = அக்ஷரமே

வி-பா:—பட்ட பிரம்மத்தை பிரணவத்தால் துதித்து என்று அர்த்தம்-என்னும் சுருதப் பிரகாசிகையின் வசனத்திற்கும் விரோதமில்லை.

ஓ...ஒழ...அந்தபதத்தைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லும் சப்தம் என்னவெனில் ஓம் இத்யேதத் என்று சொல்லுகிறார்.

ओंतत्सत् निर्देशः ब्रह्मणः त्रिविधः स्मृतः ஓம்தத்ஸத்நிர்தேசஃ ப்ரஹ்மணஃ த்ரிவிதஃஸ்ம்ருதஃ (ஓம், தத், சத் என்னும் 3 பதங்களால் பிரம்மம் கூறப்படுகிறது) என்றும் கீதா XVII-23) வாக்கியத்தால் பிரணவம் பிரம்மத்தைக்கூறும் சப்தமாயிருக்கின்றது. பிரணவத்தின் அவயவங்களான அகாரம் பரமாத்மாவையும் மகாரம் ஜீவனையும் சொல்லுவதால், அகார உகார மகாரங்களுடன் கூடின ஓங்காரத்தால் அடையப்படும் வஸ்துவான பிரம்மமும், அடையும் உபாயமும் அடைகிற ஜீவனும் உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. ॥ 44 ॥

I-II-16-வது மந்திரம்.

அ-கை:—மேற் சொல்லியபடி அர்த்தத்துடன் கூடிய ஓங்காரத்தை இரண்டு மந்திரங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார்.

एतत्...ब्रह्म :—ओं इत्यनेनैवअक्षरेणपरमपुरुषं अभिध्यायीत வஏதத்... ப்ரஹ்ம :—ஓமித்யநேநைவ அக்ஷரேண பரமபுருஷம் அபித்யாயீத (ஓம் என்கிற அக்ஷரத்தாலேயே பரமபுருஷனைத்

I-2-16-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—பிரம்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்ல இச்சிக்கும் யமன் அதை அறிகிறவனுக்குப்பலத்தை அதின் மாஹாத்மிய பூர்வகமாய்ச் சொல்லுகிறான்.

एतत् एव வஏதத் வஏவ=(இ) ஓம் என்று பெயருள்ள வஸ்துவே

अक्षरं அக்ஷரம் = தேகாதிகளில் நாசமற்றது.

ब्रह्म ப்ரஹ்ம=குணத்தால் பூர்ணமானது.

हि ஹி = எக்காரணத்தால்

ச-பா:—अपरं ப்ரஹ்ம = அபர பிரம்மம்

एतत् एव अक्षरं ஏதத் ஏவ அக்ஷரம் = இந்த அக்ஷரமே

परं பரம் = பரப்பிரம்மம்

एतत् हि एव अक्षरं ஏதத் ஹி ஏவ அக்ஷரம் = இந்த அக்ஷரத்தை யே

ज्ञात्वा ஜ்ஞாத்வா = அறிந்து

यः யஃ = எவன்

यत् யத் = எதை

इच्छति இச்சதி = இச்சிக்கிறானோ

तस्य தஸ்ய = அவனுக்கு

तत् தத் = அது

(भवति பவதி = உண்டாகிறது)

வி-பா:—தியானம் செய்யவேண்டும் என்னும் வாக்கியத்தால் ஓங்காரமானது பிரம்மத்தை அடைவதற்குச் சாதனமான தியானத்துக்குப் பிடிப்பாயிருக்கிறது. அதாவது ஓங்காரமே தியான சாதனம். இப்படிப் பிரம்மப்பிராப்திக்குச் சாதனமாயிருப்பதால் இந்த அக்ஷரம் பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

एतत्...परं ஏதத்...பரம் :—ஜபம் செய்யத்தக்கவைகளுக்குள்ளும் தியானம் செய்யத்தக்கவைகளுக்குள்ளும் இது சிரேஷ்டம் என்று அர்த்தம்.

एतत् हि एव अक्षरं ஏதத் ஹி ஏவ அக்ஷரம் = இந்த ஓங்கார அக்ஷரத்தையே

ज्ञात्वा ஜ்ஞாத்வா = அறிந்து தியானம் செய்து, இந்த உபாசனையால்

यः யஃ = எவன்

து-பா:—एतदेवाक्षरं ஏதத் ஏவாக்ஷரம் = இந்த அக்ஷரமான வஸ்து

परं பரம் சகலத்திற்கும் பரமாயிருக்கிறதோ, அக்காரணத்தால்

एतत् एव अक्षरं ஏதத் ஏவ அக்ஷரம் = இந்த அக்ஷரத்தையே

ज्ञात्वा ஜ்ஞாத்வா = அறிந்து

यः யஃ = எந்த அதிகாரி

यत् इच्छति யத் இச்சதி = எதை இச்சிக்கிறானோ

तस्य தஸ்ய = அவனுக்கு

तत् தத் = அந்தபலம்

हि ஹி = பகவானிடத்தில் கிடைக்கிறதென்பது சித்தம்.

ச-பா:-एतत्...ब्रह्म ஏதத்...ப்ரஹ்ம:—அ:— ஆகையால் 177 இந்த அக்ஷரம் அபரப் பிர்ம்மமே.

एतत्...परं ஏதத்...பரம்:—ஆகையால் இந்த அக்ஷரம் பரப்பிரம்மமும் தான்.

एतत्...ज्ञात्वा ஏதத்...ஜ்ஞாத்வா :—இவைகளுக்கு ஓங்காரம் வாசகமாயும் பிரதீகமாயு மிருக்கிறது. இந்த ஓங்காரத்தை உபாஸ்யபிர்ம்மம் என்று அறிந்து

यो...तत् யோ...தத்:—எவன் பரம் அல்லது அபரம் இவைகளில் எதை இச்சிக்கிருனோ அவனுக்கு அது உண்டாகிறது (சித்திக்கிறது), பரப்பிர்ம்மத்தை இச்சித்தால் அது அறியப்படுகிறது. அபர பிர்ம்மத்தை இச்சித்தால் அது அடையப்படுகிறது. ॥ 45 ॥

வி-பா:-यत् யத்=எந்த பலத்தை

इच्छति இச்சதி=இச்சிக்கிருனோ

तस्य தஸ்ய=அவனுக்கு

तत् தத்=அந்தபலன் கிடைக்கும். ॥46॥

(கண்டார்த்தப்படி)

து-பா:-एतत् ஏதத்=உன்னுல் கேட்கப்பட்டது

अक्षरं அக்ஷரம்=விநாசமற்ற

ब्रह्म एव ப்ரஹ்மஏவ=பிரம்மமே.

एतत् एव ஏதத் ஏவ=இதுவே

परं अक्षरं பரம் அக்ஷரம்=பரமமான அக்ஷரம் என்று பெயருள்ளது.

हि ஹி = இது பிரசித்தியைக் கூறுகின்றது.

एतत्...तत् ஏதத்...தத் = எந்த அதிகாரி இதை அறிந்து எதை இச்சிக்கிருனோ அவனுக்கு அந்த இச்சை நிறைவேறுகிறது நிச்சயம் என்று அர்த்தம். ॥ 45 ॥

178. தத்துவ விசாரத்துக்கு அதிகார மில்லாதவர்களுக்கு ஓங்கார உபாசனையைச்சொல்லி, அதின் பலத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஓங்காரத்தை ஸ்துதிக்கிருர். ஓங்காரம் பிரம்ம வாசகமாயும் பிரம்மப்பிரதீகமாயு மிருப்பதால்.

I - 2 - 17 - வது மந்திரம்.

एतदालम्बनं श्रेष्ठमेतदालम्बनं परं ।
एतदालम्बनंज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ 46 ॥

𑌏𑌤𑌦𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍇𑌤𑌦𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂𑌪𑌰𑌂 ।
𑌏𑌤𑌦𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 46 ॥

एतत् 𑌏𑌤𑌤𑍍=இந்த ஓங்காரமாகிய

आलम्बनं 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂=பிரம்மபிராப்தி சாதனம்

श्रेष्ठं 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂=சிரேஷ்டமானது.

एतत् 𑌏𑌤𑌤𑍍 =இந்த ஓங்காரமாகிய

आलम्बनं 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂=பிரம்ம பிராப்திசாதனம்

परं 𑌪𑌰𑌂=பரமாயும் அபரமாயுமுளது.

एतत् 𑌏𑌤𑌤𑍍=இப்படிப்பட்ட

I - II-17-வது மந்திரம்.

வி-பா:-एतत् आलंबनं 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂:இந்த ஓங்காரத்தின் ஆலம்பனம்

(ध्यानादेः 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 = தியானம் முதலியவைகளுக்கு

श्रेष्ठं 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂=சிரேஷ்டம் ஆனதால்

एतत्आलंबनंपरं 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂𑌪𑌰𑌂 :—இதை அவலம்பித்து (பிடித்து) க்கொண்டிருக்கிற தியானம் முதலியவைகள் மிகவும் சிரேஷ்டம்.

एतत्...महीयते 𑌏𑌤𑌤𑍍...𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 :—அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம். (பதவுரையைப் பார்க்க.) ॥ 46 ॥

1 - 2 - 17 - வது மந்திரம்.

துபா:-एतत् 𑌏𑌤𑌤𑍍= ஓம் என்று பெயருள்ள பிரம்மம் (க) உன்னால் கேட்கப் பட்டதானது.

श्रेष्ठं आलंबनं 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂=சமஸ்தத்திற்கும் முக்கியமான ஆசிரயம்.

परंआलंबनं 𑌪𑌰𑌂𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂=இராஜாதி போல ஆசிரயமல்ல. விலக்ஷணமான ஆசிரயம்

एतत्आलंबनं ज्ञात्वा 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾= இந்த ஆசிரயத்தை அறிந்து

ब्रह्मलोके 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇=பிரம்மலோகத்தில் அல்லது சத்தியலோகத்தில்

महीयते 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 = தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறான்,

I - 2 - 18 - வது மந்திரம்.

न जायते म्रियते वा विपश्चिन्नायं कुतश्चिन्न बभूव कश्चित् ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ 47 ॥

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சிந்நாயம் குதஶ்சிந்ந பபூவ கஶ்சித் । அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே ॥ 47 ॥

ச-பா:-आलम्बनं ஆலம்பநம் = சாதனத்தை
ज्ञात्वा ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்துகொண்டு
ब्रह्मलोके ப்ரஹ்மலோகே = பிரம்மலோகத்தில்
महीयते மஹீயதே = பூஜ்ஜியனாகிறான்
एतत्...श्रेष्ठं ஏதத்...ஶ்ரேஷ்டம் :-இப்படி இருப்பதால் 178 இந்த ஓங்காரமாகிய சாதனம் பிரம்ம பிராப்திக்கு ஏற்பட்ட சாதகங்களுக்குள் 179 சிரேஷ்டமானது

एतत्...परं ஏதத்...பரம் :—இந்த சாதகம் பரம் அபரம் இரண்டையும் விஷயமாக்குகிறபடியால் இதுவே பரமாயும் அபரமாயுமிருக்கிறது.

एतत् ... महीयते ஏதத்...மஹீயதே = இந்த சாதகமான ஓங்காரத்தை அறிந்து, பர அபர பிரம்மபாவத்தை அடைந்து பிரம்மம்போல் உபாஸ்யனாகிறான் என்பது அர்த்தம். ॥46॥

अयं அயம் = இந்த ஆத்மா
नजायते நஜாயதே = பிறக்கிறதில்லை.
नम्रियतेवा நம்ரியதேவா = மறண மடைகிறதில்லை
विपश्चित् விபஶ்சித் = சர்வஞ்ஞன்
कुतश्चित् குதஶ்சித் = வேறு யாதொரு காரணத்தினின்றும்
नबभूव நபபூவ = உண்டாகவில்லை

துபா:- பிரமாண வாக்கியம் :—

एतद्ध्येवाक्षरंब्रह्म विष्णवाख्यं परमव्ययं ।
सर्वस्यालम्बनंज्ञात्वा मुच्यते नात्रसंशयः ॥ (इति महावराहे)
ஏதத்த்யேவாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம விஷ்ணவாக்யம் பரமவ்யயம் ।
ஸர்வஸ்யாலம்பநம்ஜ்ஞாத்வா முச்யதே நாத்ரஸம்ஶய: ॥
(இதி மஹாவராஹே) ॥46॥

179. பரம் அபரம் இவ்விரண்டையும் அடைய சாதனமாயிருப்பதால்
180. காயத்திரி முதலியவைகளுக்குள்.

ச-பா:—कश्चित् கஶ்சித்=வேறு யாதொன்றும்
(अतः அத:=இதினின்றும்)
नबभूव நபபூவ = உண்டாகிறதில்லை.
अजः அஜ:=பிறப்பற்றது
नित्यः நித்ய: = நித்தியமாயிருக்கிறது நாசமற்றது
शाश्वतः ஶாஶ்வத:=அபக்ஷய மில்லாதது
पुराणः புராண: = புராதனமானது, (வளர்தலற்றது)
शरीरे ஶரீரே = தேகம்
हन्यमाने ஹந்யமாநே=கொல்லப் படும்போது
अयं அயம்=இந்த ஆத்மா
नहन्यते நஹந்யதே=கொல்லப்படுகிற தில்லை.

அ:—अन्यत्र धर्मात् அந்யத்ர தர்மாத் 180 (I - 2 - 14) முதலிய வசனத்தால் கேட்கப்பட்ட நிர் விசேஷமான 181 ஆத்மாவுக்கும் அபரப் பிரம்மத்துக்கும் ஓங்காரம் ஆலம்பனமாயும் பிரதீகமாயும் மற்ற மத்தியமாதிகாரிகளின் பொருட்டு சொல்லப்பட்டது.

I-II-18-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—नजायते நஜாயதே முதலிய இரண்டு மந்திரங்களால்முதலில் ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார். இந்த மந்திரத்தை பிரஸ்தாபித்து வியாச ப்பட்டர் அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார். இந்த இரண்டு மந்திரங்களும் ஒரு விஷயத்தையே சொல்லுகின்றன. ஏனெனின் न हन्यते हन्यमाने शरीरे நஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே என்னும் வாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானமாய் இரண்டாவது மந்திரம் இருக்கிறது. हन्ताचेत् ஹந்தாசேத் என்னும் மந்திரமும் ஜீவவிஷயமே. பரமாத்மா கொல்லுகிறான், கொல்லப்படுகிறான், என்கிற ஞானம் ஜனங்களுக்கு இல்லை. ஏனெனின் பரமாத்மாபிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் அறியப்படவில்லை

I - 2 - 18 வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—பிரம்மலோகத்தை அடைந்தஞானிக்கும் ஜன்ம மரணங்களுண்டானல் அது சிரேஷ்டமான பலனாகாதே எனின், அவன் ஜனனமரணங்களை அடைகிறதில்லை என்கிறார்.

181. சாதன மில்லாதவனுக்குச் செய்யப்படும் உபதேசம் அநர்த்தத்தில் முடியும் என்று நினைத்து மந்தமத்திய மாதிகாரிகளுக்கு உத்தமமத்திய ம உபாயங்களைச்சொல்லி, இப்போது கேட்கப்பட்டதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

182. வாஸ்தவத்தில் உபாதியற்ற பிர்ம்மத்துக்கு உபாதியை கற்பித்து பிரதீகாதிகள் சொல்லப்பட்டன.

ச-பா:—பிறகு[122] இப்போது ஓங்காரமாகிற உபாதியுடைய[183] அந்த ஆத்மாவின் சாக்ஷாத் ஸ்வரூபத்தை[184] நிச்சயிக்க வேண்டுமென்கிற இச்சையால் பின்வருமாறு[185] சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:—ஆகவேபரமாத்மா கொல்லுகிறான், கொல்லப்படுகிறான், என்கிறஞானம் எப்படி உண்டாகும். நான் இவனை கொல்லுகிறேன், இவன் என்னைக் கொல்ல வருகிறான், என்பதாய் ஜீவன் விஷயத்திலேயே இந்த ஞானம் ஜனங்களுக்கு உண்டாகிறது.

ஆக்ஷேபம்:—न अस्य जरयातज्जीर्यति நகஸ்யஜராயாதஜ்ஜீர்யதி என்னுமிடத்தில் இந்த சரீரத்தின் கிழத்தனத்தால் இதற்குள்ளிருக்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபம் கிழத்தனத்தை அடைகிறதில்லை என்று சொல்லியிருப்பதுபோல, இவ்விடத்திலும் பரமாத்மாவுக்கே கொல்லும், கொல்லப்படும் தன்மை நிஷேதிக்கப்படட்டுமே.

சமாதானம்:—மெய்யே. ஹிருதயாகாசத்திலிருக்கிற பிரம்மத்தை உத்தேசித்து, அதற்குச் சரீர விகாரங்கள் நிஷேதிக்கப்படலாம். இவ்விடத்திலோ ஜனங்களால் பிரம்மம் என்னும் பதத்தால் சாதாரணமாய் கிரகிக்கப்படும் அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிஷேதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவனுக்குக்கூட பிரம்மம் கொல்லுகிறதென்றாவது, கொல்லப்படுகிறதென்றாவது பிரமை இல்லை. ஆகையால் பிரம்மத்தை உத்தேசித்து மேற்சொல்லிய பிரமையை எடுத்துச்சொல்லி நிஷேதித்தல் கூடாது.

183. சாதனங்களைச் சொன்ன பிறகு.

184. உபாசனையின்பொருட்டு கற்பிக்கபட்ட உபாதியையுடைய.

185. உபாதியற்ற.

186. "இனி சொல்லப்போகிறது எந்த கேள்விக்கு [உத்தரம். अन्यत्रधर्मात् அந்யத்ரதர்மாத் என்னும் மந்திரத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு உத்தரமாயிருந்தால், येयंप्रेते யேயம்ப்ரேதே என்னும் மந்திரத்திற்கேட்ட கேள்விக்கு உத்தரம் என்ன. இப்போது சொல்லப்போகிறதே உத்தரமெனின் வெவ்வேறான இரண்டு ஆத்மாக்கள் விஷயமாய் ஒரே உத்தரம் கொடுபடமாட்டாது" இந்த ஆக்ஷேபம் ஒவ்வாது. ஏனெனின் ஆத்மா பேதமற்றது. பரமாத்மாவைவிட வேறாக ஜீவாத்மா இருந்தால்பரமாத்மவிஷயமான अन्यत्रधर्मात् அந்யத்ரதர்மாத் =கேள்விக்கு नजायते நஜாயதே என்னும் மந்திரம் உத்தரமாகமாட்டாது. ஏனெனின் பரமாத்மாவுக்கு ஜன்மாதிகளின் சம்பந்தமில்லை. இவ்விருவர்களும் ஒன்றானால் வியாவஹாரிக ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்சமானதால் ஜீவனுக்கு நிஷேதிக்கப்படும் ஜன்மாதிகள் பரமாத்மாவுக்கும் நிஷேதிக்கலாம். ஆகையால் 2-பிரச்னங்களுக்கும் ஒரே உத்தரம் என்பதுகருத்து.

ச-பா:—नयाजते...वा நஜாயதே...வா,—இந்த ஆத்மா ஜனிக்கிற தில்லை, மரிக்கிறதில்லை. உற்பத்தியுள்ள அநித்திய வஸ்துக்களுக்கு அநேக விகாரங்களுண்டு. அவைகளுக்குள் ஆதி அந்தமான ஜன்ம மரணங்கள் இந்த ஆத்மாவுக்கு இல்லை என்று சொன்ன தானது சகல விகாரங்களும் இல்லை என்று சொல்லும் பொருட் டேயாம்.

विपश्चित् விபஶ்சித்:—கேவல சேதன ஸ்வரூபனானதால் சர்வஞ்ஞன்.

न...कुतश्चित् ந...குதஃசித்:—இந்த ஆத்மா ஒருவித காரணத்தினின்றும் உண்டாகவில்லை.

न...कश्चित् ந...கஶ்சித்:—இந்த ஆத்மாவி னிடத்தினின்றும்

வி-பா:—नजायते நஜாயதே என்னும் மந்திரமும் हन्ताचेत् ஹந்தாசேத் என்னும் மந்திரமும் ஒரு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன. ஆனதால் இரண்டு மந்திரங்களும் ஜீவனையே குறிப்பிடுகின்றன.

विपश्चित् விபஶ்சித் = சகலத்தையும் அறியும் தன்மைக்கு யோக்கியனான இவன் இப்போது கூட

नजायतेम्रियतेवा நஜாயதே ம்ரியதே வா = ஜனன மரணங்களற்றவன்.

न अयं कुतश्चित् நஅயம் குதஶ்சித் = இவனை உண்டுபண்ணுகிறவன் ஒருவனுமில்லை.

न बभूवकश्चित् ந பபூவகஶ்சித் = முந்தியுங்கூட மனிதன்

து-பா:—विपश्चित् விபஶ்சித் = ஞானி, பிரம்மலோகத்தை அடைந்து

नजायतेम्रियतेवा நஜாயதே ம்ரியதே வா = தேகசம்பந்தம் என்னும் ஜன்மத்தையும், தேகவியோகமென்னும் மரணத்தையும் அடைகிறதில்லை. இதற்கு இரண்டு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்.

(1) नायंकुतश्चित् நாயம்குதஶ்சித்

(2) नबभूवकश्चित् நபபூவகஶ்சித்

अयं அயம் = இந்த பகவான்

कुताश्चित् குதஶ்சித் = ஒன்றினிடத்திலிருந்தும்

न ந = உண்டாகிறதில்லை, மரிக்கிறதில்லை. பகவானுக்கு ஜன்மமரணங்களில்லாமையால், அப்படிப்பட்ட பகவானை அறிந்த ஞானிக்கும் தேக சம்பந்த வியோகரூப ஜன்ம மரணங்களுண்டாகமாட்டா.

नबभूवकश्चित् நபபூவகஶ்சித் = இந்த இடத்தில் ஞானிக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜனனமரண மில்லாமை என்பது தேகத்தின்

ச-பா:—வேறு சத்தியபதார்த்தம் ஒன்றும் உண்டாகவில்லை.

अजः—अयं அஜ:...அயம் :—ஆகையால் இந்த ஆத்மா ஜனன மற்றவன், நித்தியன், (நாசமற்றவன,) சாஸ்வதன் (க்ஷயமற்றவன்)

पुराणः புராண:—எவன் சாஸ்வதனல்லவோ அவன் க்ஷயத்தை அடைகிருன். இவன் சாஸ்வதன்; ஆனதால் புராணன் அதாவது முன்னமேயும் புதியதானவன். எந்த பதார்த்தம் அவயவங்களின் ஜாஸ்தியால் வேறுபாட்டை அடைகிறதோ அது அப்போது புதியதாகிறது. திருஷ்டாந்தம் மண்குடம் முதலியவை.

வி-பா:—முதலான ரூபமாக உற்பத்தியில்லாதவன்.

अज :— नजायते அஜ: : நஜாயதே (ஜனிக்கிறதில்லை) என்று சொன்னதற்குக் காரணம் சொல்லுகிருர்.

नित्यः —नम्रियते நித்ய: : நம்ரியதே (மரிக்கிறதில்லை) என்று சொன்னதற்குக் காரணம் சொலலுகிருர்.

शाश्वतः :— नकुतश्चित् சாஸ்வத: : நகுதஸ்சித் (ஒரு இடத்தினின்று முண்டாகவில்லை) என்று சொன்னதற்குக் காரணம் சொல்லுகிருர்.

पुराणः —नबभूव புராண: :—நபபூவ (முந்தியும் உண்டாகவில்லை) என்று சொன்னதற்குக் காரணம் சொல்லுகிருர்.

துபா:—உற்பத்தி விநாச மில்லாமையே தவிர ஸ்வரூபத்தின் உற்பத்தி விநாசமில்லாமையல்ல. ஏனெனின் அது எல்லாருக்கும் பொதுவாயிருக்கின்றது. ஒரு ஜீவனும் ஸ்வரூபத்தால் உண்டானதில்லை, உண்டாகிறதில்லை, உண்டாகப் போகிறதில்லை. ஆனதால் அவன் ஸ்வரூபத்தால் ஜன்ம மரணங்களை அடைகிறதில்லை. ஞானிக்கு ஸ்வரூபத்தில் உற்பத்தி நாசங்களில்லாதபடியால், பந்ததசையிலேயே அவைகளில்லாமலிருக்க முக்திதசையில் அவைகளில்லை என்று சொல்லுவானேன்.

अजः அஜ: :—ஜீவன் தேகத்தை அடைந்திருப்பதால் அவனுக்கு எப்படி உற்பத்தி விநாசங்களில்லை எனின் சொல்லுகிருர்.

अयं அயம் = இந்த ஜீவன்

पुराणः (अपि) புராண: (அபி) = புரம் என்றும் தேகத்தை அடைந்திருந்தாலும், தேகசம்பந்த மடைந்திருந்தாலும்.

अजः அஜ: = சொரூபத்தால் ஜன்மமற்றவன்

नित्यः நித்ய: = ஸ்வரூபத்தால் மரணமற்றவன் (அதாவது நித்தியன்)

शाश्वतः சாஸ்வத:=விகாரமற்றவன்.

ச-பா:—இந்த ஆத்மா இப்படிபிராதபடியால் புராணன் அதாவது விர்த்தியற்றவன் என்பது அர்த்தம்.

न हन्यते...शरीरे நஹந்யதே ... ஶரீரே :—இப்படி யிருப்பதால் (ஜன்மாதிகளில்லாதபடியால்) சஸ்திரம் முதலியவைகளால் சரீரம் கொல்லப்படும்போதும் சரீரத்திலிருக்கும் ஆத்மா ஆகாசம்போல் கொல்லப்படுகிறதில்லை 186. ॥ 47 ॥

வி.பா—नहन्यते நஹந்யதே:—இவனுக்குளப்படி நித்தியத்தன்மை கூடும். சரீரத்தின் உள்ளே இருப்பதால் சரீரம் நசிக்கும்போது இவனுக்கும் நாசம் அவசியம் வரவேண்டியது என்னும் சங்கைக்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார். மேற் சொல்லிய பதங்களுக்கு அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம். (பதவுரையைப்பார்க்க) ॥ 47 ॥

துபா:—नहन्यते நஹந்யதே:—(நித்தியமாயிருக்கும் தன்மையை ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொல்லுகிறார்.) தேஹம் கொல்லப்பட்டாலும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தால் கொல்லப் படுகிறதில்லை. அவன் அதற்கு வேறாயிருக்கிறான் என்பது கருத்து.

नबभूवकश्चित् நபபூவகஶ்சித் என்பதால் ஸ்வரூபத்தில் ஜன்மாதிகளில்லைஎன்றுசொன்னதானது नजायतनाम्रियते நஜாயதே ந ம்ரியதே என்பதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அல்லது नबभूवकश्चित् நபபூவகஶ்சித் என்பதால் கிடைத்ததையே अजोनित्यः அஜோ நித்ய: என்பதினால் உபசம்ஹாரம் செய்கிறார்.

பூ:—15-வது மந்திரத்திற் கூறப்பட்டவஸ்து விஷ்ணுஎன்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் நஜாயதே என்னும் பிரகிருத மந்திரத்தில் ஜீவனுக்கு ஜனன மரணமில்லாமை கூறப்பட்டிருப்பதால், இந்தப் பிரகரணம் ஜீவவிஷயம் என்று ஏற்படுகின்றது. விபச்சித் நாசமடையாத ஞானஸ்வரூபமுள்ளவன் உண்டாகிறதில்லை, மரிக்கிறதில்லை. நாயம் - இந்த ஆத்மா ஒரு காரணத்தினின்றும் உண்டாகிறதில்லை. இவனிடத்தினின்றும் ஒன்றும் உண்டாகிறதில்லை, ஆனதால் இந்த ஆத்மா நித்தியன். சாஸ்வத := குறைவற்றவன் ஆனதால் புராண: வெகுகாலமாயிருக்கிறவன், பிரகிருதவஸ்து விஷ்ணுவானால் இந்த மந்திரம் பொருந்தாது.

சி:—ஞான முடையவனை குறிப்பிடும் விபச்சித் சப்தத்திற்கு நாசமற்ற ஞானஸ்வரூபமுள்ளவன் என்று, ஞானி அஞ்ஞானி இவ்விருவரையும் பொதுவாய்க் குறிப்பிடுவதாய்ச் சொல்லக் கூடாது.

187. சமானவாக்கியம் :—பகவத்கீதை II-19.

I - 2 - 19 - வது மந்திரம்.

हन्ता चेन्मन्यते हन्तुꣳहतश्चेन्मन्यतेहतं ।
उभौ तौ न विजानीतो नायꣳहन्ति न हन्यते ॥ 48 ॥

ஹந்தா சேந்மந்யதே ஹந்துꣳஹதஶ்சேந்மந்யதே ஹதம்। உபௌ
தௌ ந விஜாநீதௌ நாயꣳஹந்தி நஹந்யதே ॥ 48 ॥

II-I-19-வது மந்திரம்.

அ - கை :—மேற் சொன்ன அர்த்தத்தையே விவரிக்கிறார்

துபா:—மேலும் कुतश्चिन्नजायते குதஶ்சிந் நஜாயதே என்பதாலேயே ஒன்றினிடமிருந்து இந்த ஆத்மா உண்டாகிறதில்லை என்று ஏற்பட்டால், नायं நாயம் என்பது வியர்த்தமாகும். வேறுகாரணமில்லாவிடினும் தன்னிடத்தினின்றும் தானே உண்டாகலாம் என்கிற சங்கை உண்டாகாதபடியால் नबभूवकश्चित् நபபூவகஶ்சித் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏனெனின் பொதுவாய் இந்த ஆத்மாவுக்குக் காரணமில்லை என்பது कुतश्चित् குதஶ்சித் என்பதாலேயே சித்திக்கிறது. விஷ்ணுவைக் குறிப்பிடுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளும் எங்கள் மதத்தில் இப்படிப்பட்ட தோஷமில்லை. ஞானமுடையவனுக்கு ஜனன மரணமில்லாமை என்னும் பலம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், மேற்சொல்லிய அசங்கதம் ஏற்படவில்லை.

பூ :—தேகத்தின் உற்பத்தி விநாசம் பகவானுக்கு இல்லாததுபோல், ஞானிக்கு மிராதபக்ஷத்தில் இருவருக்குள் விசேஷம் ஏற்படமாட்டாது.

சி :—உற்பத்தி விநாசமின்மை ஞானிக்கு பகவத்ஞானத்தால் உண்டாகிறது. பகவானுக்கோ அப்படியில்லை.

பூ :—இப்படி ஏன் அர்த்தம் செய்யவேண்டும். ஞானிக்கு ஸ்வரூபத்தில் மட்டும் உற்பத்தி நாசமில்லை என்றும், பகவானுக்கு ஸ்வரூபத்திலும் தேகத்திலும் இல்லை என்றும் ஏன் வியாக்கியானம் செய்யக்கூடாது.

சி :—ஞானி உள்பட சகல ஜீவர்களுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் உற்பத்தி நாசங்களின்மை பொதுவாயிருப்பதால், அதைச் சொல்லுவதில் ஞானிக்கு ஒரு விசேஷமுமில்லை. ॥ 47 ॥

I - 2 - 19-வது மந்திரம்.

அ - கை :—நான் கொல்லுகிறேன். இவன் கொல்லப்படுகிறான். என்னும் வியவஹாரத்தால் ஜீவன் கொல்லப்படுவது பிரத்தியக்ஷமே, எனின், இத்தோற்றம் பிராந்தியே என்கிறார்.

சபா:—हन्ता ஹந்தா = கொல்லுகிறவன்

हन्तुं ஹந்தும் = கொல்ல

मन्यतेचेत् மந்யதேசேத் = நினைத்தானாகில்

हतः ஹதஃ = கொல்லப்பட்டவன்

हतं ஹதம் = கொல்லப்பட்டதாக

मन्यतेचेत् மந்யதேசேத் = நினைத்தானாகில்

तौ தௌ = அந்த

उभौ உபௌ = இருவர்களும்

नविजानीतौ நவிஜாநீதௌ = அறிந்தவர்களல்ல.

अयं அயம் = இந்த ஆத்மா

नहन्ति நஹந்தி = கொல்லுகிறதில்லை.

வி-பா :—हन्ता ... हन्तुं ஹந்தா ... ஹந்தும்:—நான் இவனைக்கொல்லப் போகிறேன் என்று தேகமே ஆத்மா என்கிற புத்தியால் நினைத்தால் என்றபடி.

हतः ... हतं ஹத ... ஹதம் :—தேகத்தில் ஒருஅவயவம் சேதிக்கப்பட் டிருக்கும்போது, தேகமே ஆத்மா என்னும் புத்தியால், தான் ஹிம்சிக்கப்பட்டதாய் ஆத்மாவை நினைத்தால்,

उभौ ... विजानीतः :—உபௌ ... விஜாநீதஃ :—(आत्मानं) ஆத்மாநம் ஆத்மஸ்வரூபத்தை இருவரும் அறிந்தவர்களல்ல.

आत्मानं ஆத்மாநம் = ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை

न अयंहन्ति ந அயம் ஹந்தி = இவன் கொல்லுகிறதில்லை.

து-பா:—हंता ஹந்தா = கொல்லுகிறவன்

(जीवस्वभावं ஜீவஸ்வபாவம் = ஜீவஸ்வபாவத்தை)

हन्तुं ஹந்தும் = கொல்லுகிறவனாக

मन्यतेचेत् மந்யதேசேத் = நினைத்தால்

हतः ஹதஃ = கொல்லப்பட்டவன்

हतं ஹதம் = தன் ஸ்வரூபம் கொல்லப்பட்டதாக

मन्यतेचेत् மந்யதேசேத் = நினைத்தால்

उभौतौ உபௌதௌ = அவ்விருவரும்

नविजानीतौ நவிஜாநீதௌ = செவ்வையாய் அறிந்தவர்களல்ல. பிராந்தர்கள் என்பது கருத்து. ஏனெனின் வாஸ்தவத்தில் ஜீவ ஸ்வரூபம் நித்தியமா யிருப்பதால் கொல்லுகிறதல்ல, கொல்லப் படுகிறதல்ல என்று நாயம் என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

अयं அயம் = கொல்லுகிறவன்

नहन्ति நஹந்தி = பிறனுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கொல்லுகிறதில்லை.

ச-பா:—नहन्यते நஹந்யதே = கொல்லப்படுகிறதில்லை.

அ-கை:—ஆத்மா இப்படி[187] யிருந்தும், சரீரமே ஆத்மா வென்று நினைக்கிறவன், "இவனை (ஆத்மாவை) நான் கொல்லுகிறேன்" என்று

हतः ...हतं ஹத: ... ஹதம்:—மற்றொருவன் கொல்லப்பட்டவனாய் "நான் கொல்லப்பட்டேன்" என்று தன்னை அதாவது ஆத்மாவை கொல்லுங்கிரியைக்கு விஷயமாக நினைத்தானேயானால்

उभौ...विजानीतौ உபௌ...விஜாநீதௌ:—இவ்விருவர்களும் தங்கள் ஆத்மாவை அறிந்தவர்களல்ல. ஏனெனின்

नायं...हन्यते நாயம்...ஹந்யதே:—ஆத்மா விகாரமற்றிருப்பதால் ஆத்மா கொல்லுகிறதில்லை. ஆகாசம்போல் விகாரமற்றதாயிருப்பதாலேயே கொல்லப்படுகிறதுமில்லை[188]. ஆனதால்[189] தர்மாதர்மமாயுள்ள சம்சாரம் ஆத்மஞானமில்லாதவனுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆத்மஞானிக்கு அல்ல. சுருதி பிரமாணத்தாலும் நியாயத்தாலும்[190] தர்மாதிகள் இவனிடத்தில் பொருந்தாவாம். ॥ 48 ॥

வி-பா:—(आत्मस्वरूपं ஆத்மஸ்வரூபம் = ஆத்ம ஸ்வரூபம்)

न हन्यते நஹந்யதே = கொல்லப்படுகிறதில்லை.

ஆக்ஷேபம்:—வேதாந்தத்தில் அறியத்தகுந்த பரிசுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமாய் எப்படி ஹனனம் முதலியவை சொல்லி, பிறகு இல்லை என்று காண்பிவிக்கலாம்.

உத்தரம்:—இந்த ஆத்மஸ்வரூபமே சரீர சம்பந்தத்தை அடை

துபா:—अयं அயம் = கொல்லப்படுகிறவன்

नहन्यते நஹந்யதே = ஸ்வரூபத்தில் கொல்லப்படுகிறதில்லை. ஆனதால் தேகவிநாசத்தால் இப்படிப்பட்ட பிராந்தி ஏற்படுகின்றது. ॥ 48 ॥

188. அசங்கமாயிருந்தும்.

189. சமானவாக்கியம்:—பகவத்கீதை II-20.

190. ஆத்மா அவிக்கிரியனாயிருந்தால் தர்மாதிகளுக்கு அதிகாரியே யில்லாமல் போவான் சம்சாரமே இல்லாமற்போகும் என்கிற சங்கைக்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

191. "எதை அறியாததினால் பிரவிர்த்தி உண்டாகிறதோ, அதை அறிந்ததினால் பிரவிர்த்தி எப்படி உண்டாகும்" என்கிற நியாயத்தால் ஆத்ம ஞானிக்கு தர்மாதிகள் பொருந்தா. ஆகையால் ஆத்மஞானி எப்போதும் முக்தன், இந்த விஷயத்தில் அடியிற்சொல்லியது சாஸ்திரப்பிரமாணம்:—

I - 2 - 20 - வது மந்திரம்.

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मास्य जन्तोर्निहितो गुहायां ।
तमक्रतुः पश्यति वीतशोको धातुप्रसादान्महिमानमात्मनः ॥ 49 ॥

அணோரணீயாந்மஹதோ மஹீயாநாத்மாஸ்ய ஜந்தோர் நிஹிதோ குஹாயாம் । தமக்ரதுः பஶ்யதி வீதஶோகோ தாதுப்ரஸாதாந்மஹிமாநமாத்மநः ॥ 49 ॥

வி-பா:—ந்திருப்பதால், அதன் பேரில் மேற் சொல்லிய இரண்டும் சம்பவிக்கலாம். இந்த இரண்டு மந்திரங்களையும் சாரீரக சூத்திரத்தில் वियत् விபத் பாதத்தில் **नात्माश्रुतेर्नित्यत्वाच्च** நாத்மாஶ்ருதேர் நித்யத்வாச்ச என்னும் (II-4-17) சூத்திரத்தில் பிரஸ்தாபித்து, ஜீவ ஸ்வரூபத்துக்கு உற்பத்திமுதலியவைகள் இல்லையென்று சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. [இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ அரங்கராமானுஜாசாரியார் ஷை சூத்திரத்தின் பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தங்களையும் **उत्पत्ति असंभवात्** உத்பத்தி அஸம்பவாத் என்னும் (II - 42) அதிகரணத்தின் பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தங்கள், அவைகளின் மேல்வரும் ஆக்ஷேப சமாதானங்கள், இவைகளை விஸ்தாரமாய் எழுதியிருக்கிறார், இவைகளை சூத்திர பாஷ்யத்தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பில் விஸ்தாரமாய் சொல்லப் போகிறபடியாலும் பிரகிருத மந்திரார்த்தத்தைத அறிய மிகவும் அவசியமா யிராதபடியாலும், இவைகளை இவ்விடத்தில் எழுதவில்லை.] ॥ 48 ॥

I-II-20-வது மந்திரம்.

அ-கை:—இந்தப்பிரகாரம் இரண்டு மந்திரங்களால் **प्रत्यगात्म** ப்ரத்யகாத்ம (ஜீவ) ஸ்வரூபத்தைச் சோதித்து காண்பிவித்து, அதற்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை **अणोरणीयान्** அணோரணீயாந் மந்திரத்தால் சொல்லுகிறார்

I - 2 - 20-வது மந்திரம்.

துபா:-அ-கை:—இவ்விதமாக உபதேசிக்கப்பட்ட பிரம்ம ஞானிக்குப் பலனைச்சொல்லி, இனி பிரேதநியாமக பிரம்மத்தைப்பற்றி உபதேசிக்கிறார்.

विवेकीसर्वदामुक्तः कुर्वतोनास्तिकर्तृता ।
अलेपपदमाश्रित्य श्रीकृष्णजनकौयथा ॥

விவேகீஸர்வதாமுக்தः குர்வதோநாஸ்திகர்த்ருதா ।
அலேபபதமாஶ்ரித்ய ஸ்ரீக்ருஷ்ணஜநகௌயதா ॥

அர்த்தம் :—விவேகியானவன் எப்போதும் முக்தன். உலக வியவஹாரத்தை அனுசரித்து கர்மத்தைச்செய்தாலும், ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜனகர் இவர்கள்போல் பற்றுதலற்றதால் கர்மத்தைச் செய்கிறவர்களல்ல.

ச-பா.—आत्मा ஆத்மா=ஆத்மா

अणोः அணோ:=சூட்சுமத்தைவிட

अणीयान् அணீயாந்=சூட்சுமமானது.

महतः மஹத:=ஸ்தூலமானதைவிட

महीयान् மஹீயாந்=ஸ்தூலமானது.

अस्य அஸ்ய=இந்த

जन्तोः ஜந்தோ:=பிராணியின்

गुहायां குஹாயாம்=ஹிருதய குகையில்

निहितः நிஹித:=வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

अक्रतुः அக்ரது:=ஆசையற்றவன்

धातुःप्रसादात् தாதுப்ரஸாதாத்=சரீரத்தை தரிக்கும் மனம் முதலிய கரணங்களின் சாந்தியால்

வி-பா:-अणोः அணோ:—சகலசேதநங்களையும்விட சூட்சும்மாயிருக்கிற ஜீவனுக்கும்

अणीयान् அணீயாந் = மிகவும் சூட்சமமானவன் (அதற்குள் பிரவேசிப்பதற்கு யோக்கியன்)

महतः மஹத: :—ஆகாசம் முதலியவைகளுக்கும்

महीयान् மஹீயாந்:—மிகவும் பெரியது. (தன்னால் வியாபிக்கப்படாத வஸ்து இல்லை என்பது கருத்து.

अस्यजन्तोः அஸ்ய ஜந்தோ: :— नजायते நஜாயதே என்னும் மந்திரங்களிற் கூறிய ஜீவனுக்குள் ஆத்மா பிரவேசித்து

து-பா:—आत्मा ஆத்மா = பகவான்

अणोः अणीयान् அணோ: அணீயாந் = அணுவா யிருக்கிறதை விட அணுவானவன்

महतः महीयान् மஹத: மஹீயாந் = பெரியதான வஸ்துவிலும் பெரியவன்.

अस्य அஸ்ய :—மேற் சொன்னதைக் கொஞ்சம் விவரிக்கிறார்

अस्य அஸ்ய=नबभूव நபபூவ (18-வது மந்திரம்)என்பதினால் கூறப்பட்ட அநாதியான (நித்தியமான)

जन्तोः ஜந்தோ: = பரம சூக்ஷ்மமாயிருக்கும் ஜீவனுடைய

गुहायां குஹாயாம்=ஹிருதய குகையில்

निहितः நிஹித:=பிரேரகனாய் இருக்கிறான்

तमक्रतुः தமக்ரது: :—16-வது மந்திரத்தில் ஞானமாத்திரம் கூறப்படவில்லை. ஆனால் அபரோக்ஷஞானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குச் சாதனத்தையும் பலத்தையும் இனி சொல்லுகிறார்.

ச-பா:-तं தம்=அந்த

आत्मनः ஆத்மந: = ஆத்மாவின்

महिमानं மஹிமாநம்=மஹிமையை

पश्यति பச்யதி=பார்க்கிறான்.

वीतशोकः (भवति) வீதசோக:(பவதி)=சோகமற்றவனாகிறான்.

அ-கை :—ஆத்மாவை[191] எப்படி புருஷன் அறிவான் என்பதைச் சொல்லுகிறார்

अणोः...महीयान् அணோ:...மஹீயாந்=சூட்சுமமான சாமை முதலியவைகளைவிட சூட்சுமமானது[192].பூமிமுதலிய பெரிய பதார்த்தங்களைவிட பெரிது. அணுவாகவாவது[193] பெரிதாகவாவது

வி-பா:-ஏவுகிறான் என்பது கருத்து. ஆனதால் மேற்கண்ட இரண்டு மந்திரங்களால கூறப்படும் प्रत्यगात्म ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தைவிட अणोरणीयान् அணோரணீயாந் என்னும்மந்திரத்தில் கூறப்படும் வஸ்து வேறு தான் என்பது சித்திக்கிறது.

து-பா:-अक्रतुः அக்ரது:=அஎன்று பெயருள்ளவிஷ்ணுவினிடத்தில் நிச்சய புத்தியுள்ள அதிகாரி - இந்த பதத்திற்கு ஆசையற்றவன் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது, திருஷ்டாதிருஷ்ட பதார்த்தங்களில் வைராக்கியம் பகவானைப்பார்க்க நேரான காரணமாகமாட்டாது.

तं தம்=அணிமாதி குணமுள்ளவனையும்

आत्मनः ஆத்மந: = தன்னைவிட

महिमानं மஹிமாநம்=மஹத்—மானம்=வெகு குணங்களுள்ளவனுயு மிருக்கிற பரமாத்மாவை

धातुः தாது: = சகலத்தையும் தரிக்கும் ஹரியின்

प्रसादात् ப்ரஸாதாத் = பிரசாதத்தால்

पश्यति பச்யதி=பார்க்கிறான், (தியானயோக மூலமாய் சாக்ஷாத் கரிக்கிறான்.)

(ततः தத:=அந்த பிரசாதத்தால்)

वीतशोकः भवति வீதசோக: பவதி=சோகமற்றவனாக ஆகிறான். ॥ 49 ॥

191. இச்சை விடுதல் முதலிய சாதனங்களை விதிப்பதற்காக மேல் மந்திரத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

192. இதே வாக்கியத்தை சுவேதா - உப-III-20-ல் பார்க்க.

193. ஒரே வஸ்துவை அணு வென்றும், மஹத்து என்றும் எப்படி சொல்லலாமெனின், உபாதியை உத்தேசித்து அணு முதலிய வியவஹாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வாஸ்தவத்தில் இல்லை என்கிறார்.

ச-பா:—பிரபஞ்சத்தில் எந்தவஸ்து இருக்கிறதோ அதற்கு நித்தியமான ஆத்மாவே ஸ்வரூபமாயிருக்கிறது. அந்த பதார்த்தம் ஆத்மாவை விட்டுவிலகினால் அசத்தாகின்றது. ஆகையால் இந்த ஆத்மாவே அணுவைவிட அணுவென்றும் பெரிதைவிட பெரிதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஏனெனின் சகலநாமரூபகர்மங்களும் ஆத்மாவின் உபாதிகளே.

अस्य...गहायां அஸ்ய... குஹாயாம்=இந்த ஆத்மா 194 பிரம்மாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமுள்ள சகலஜீவர்களின் ஹிருதய குஹையிலும் ஆத்மாவாயிருக்கிறது.

வி-பா:—ஆக்ஷேபம் :—ஹிருதய குஹையைக் கூறுவதாயும், எதினுடைய குஹை என்று சம்பந்தத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற **गुहायां** குஹாயாம் என்னும் பதத்தோடு **अस्य** அஸ்ய என்பதை அன்வயிக்கவேண்டுமே தவிர, **आत्मा** ஆத்மா என்பதுடன் அன்வயிக்கக்கூடாது.

உத்தரம் :—காகாக்ஷி நியாயத்தால் (அதாவது காக்கையின் நேத்திரேந்திரியம் இரண்டுகோளகங்களுடனும் சம்பந்தப்படுதல், ஆத்ம சப்தத்தோடும் அன்வயிக்கலாம், **குஹாயாம்** என்பதோடும் அன்வயிக்கலாம். இதில் தோஷமில்லை. பூர்வ தந்திரத்தில் (பூர்வ மீமாம்சையில்) **मूलत: शाखां परिवास्य उपवेषं करोति** மூலத: சாகாம் பரிவாஸ்ய உபவேஷம்கரோதி (கிளியை அடியில்மூடிக்கொண்டு சுற்றுதல்) என்னுமிடத்தில் **மூலத:** என்பது **பரிவாஸத்துடனும் உபவேஷணத்துடனும்** சம்பந்தப் படுவதுபோல் **அஸ்ய ஜந்தோ:** என்பது ஆத்மாவுடனும் **குஹாயாம்** என்பதுடனும் அன்வயிக்கலாம். ஜீவனுடைய ஹிருதய குஹையில் இருப்பதாய்ச் சொன்னாலும், பரமாத்மாவுக்கு ஜீவனினின்றும் பேதம் சம்பவிக்கலாம். ஏனெனின் ஜீவனையே ஜீவனுடைய குஹையிலிருப்பதாகச் சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை.

பூ :—ந ஜாயதே என்னும் வாக்கியத்தால் கூறப்பட்ட ஆத்மாவை, உண்டாகும் வஸ்துவைச்சொல்லும் **ஜந்து** சப்தத்தால் குறிப்பிடுவது யுக்தமன்று. ஆனதால் **அஸ்ய ஜந்தோ :** என்னும் பதங்களுக்கு பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணங்களால் அறியப்படும் தேகமே அர்த்தம் என்று சொல்ல வேண்டியது. அதின் குஹையிலிருக்கும் ஆத்மாவை முன் மந்திரத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் ஜீவனை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

194. சகலத்திற்கும் அதிஷ்டானமா யிருப்பதால் சகலமும் ஆத்மாவாயிருக்கிறது என்கிறார்.

வி-பா:-சி :—நான் கர்த்தா, நான் போக்தா என்று எப்போதும் தோன்றும் ஜீவனை

(1) कस्तं मदामतंदेवं मदन्योज्ञातुमर्हति ॥ (1-2-21)

(2) क इत्थावेदस: I-2-25.

கஸ்தம் மதாமதம் தேவம் மதந்யோ ஜ்ஞாதுமர்ஹதி ॥I-2-21॥

க இத்தாவேதஸ: I-2-25.

என்னும் இனி வரும் மந்திர சந்தர்ப்பங்களால் அறியக்கூடாதவன் என்று எப்படி சொல்லலாம்.

பூ:—ஜீவனை கர்த்திருத்வம் முதலிய தர்மங்களோடு கூடினவனாய் எல்லாரும் அறிந்திருந்தாலும், முக்தனால் அடையப்படும் பிரம்ம ஸ்வரூபத்துடன் கூடினவனாக அறியமாட்டார்கள் என்று சொல்லலாம்.

சி :—प्राणितुचेतनोजन्मी, जन्तुजन्यशरीरिण: ப்ராணீ து சேதநோ ஜந்மீ, ஜந்துஜந்யஶரீரிண: என்னும் வாக்கியங்களால் ஜந்து சப்தம் சேதனத்தைச் சொல்லுவதாய் ஏற்பட்டிருப்பதால் இவ்விடத்திலும் ஜந்துசப்தம் ஜீவனையே சொல்லலாம். அஸ்ய என்னும் சப்தம் பூர்வசந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்ட பிரத்தியகாத்மாவைக் குறிப்பிடும்படி இருக்க, பிரத்தியக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களால் அறியப்பட்ட தேகத்தைக் குறிப்பிடுவதாகச் சொல்லக்கூடாது. மிகவும் சிறுதாயிருக்கும் தன்மை, மிகவும் பெரிதாயிருக்கும் தன்மை, இவ்விரண்டும் एष: मे आत्मा अन्तर्हृदये अणीयान्व्रीहे: ज्यायान्पृथिव्या:... ஏஷ: மே ஆத்மாऽந்தர்ஹ்ருதயே அணீயாந் வ்ரீஹே: ஜ்யாயாந் ப்ருதிவ்யா:... முதலிய இடங்களில் பரமாத்மாவின் தர்மமாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், அணுவைவிட அணுவானது ஜீவன் என்று சங்கிக்க இடமில்லை.

பூ:—नेतरोनुपपत्ते: நேதரோऽநுபபத்தே: என்னும் (I-1-15) சூத்திரத்தில் सहब्रह्मणाविपश्चिता ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா என்னும் வாக்கியத்தால் கூறப்படும் சர்வஞ்ஞத்தன்மை பிரம்மத்திற்கே உரித்தான அடையாளமாக ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் சொல்லியிருப்பதால் ந ஜாயதே என்னும் மந்திரமும் அத்வைதிகள் சொல்லுகிறபடி பரமாத்மாவையே குறிப்பிடுவதாகச் சொல்ல வேண்டும். இப்படி ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் अन्यत्रधर्मात् அந்யத்ர தர்மாத் என்னும் கேள்விக்கும் அதன் மறுமொழிக்கும் பிராப்பியங்கள் இரண்டு என்று ஸ்வீகரித்து ந ஜாயதே என்னும் இரண்டு மந்திரங்களுக்கும் அடையத்தகுந்த ஜீவஸ்வரூபம் என்றும், அணோரணீயான்

ச-பா:-अक्रतु: அக்ரது:=ஆசையற்றவன். அதாவது பார்க்கப்பட்டும் பார்க்கப்படாமலுமிருக்கிற (இஹபரலோக) பாஹியபதார்த்தங்களில் ஒழிவை அடைந்தவன்

धातु: प्रसादात् தாது: ப்ரஸாதாத்=எப்போது இந்த ஒழிவு அடையப்படுகின்றதோ அப்போது மனது முதலிய இந்திரியங்கள் சாந்தமாகின்றன. (விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கிறதில்லை). இந்திரியங்களால் சரீரம் தரிக்கப்படுவதினால் இந்திரம் தாது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, இந்திரியங்களின் சாந்தியால்

आत्मनः महिमानं ஆத்மந: மஹிமாநம்=கர்மத்தால் ஏற்படும் விர்த்திக்ஷயங்களற்றதாயும்

तं தம்[195]=சிரவண[196], மனன நிதித்தியாசனங்களால் சாக்ஷாத்தாய் அறியக்கூடியதாயு மிருக்கிற அந்த ஆத்மாவை

வி-பா:-என்கிற மந்திரத்திற்கு பரமாத்மா என்றும் கற்பனையால் உண்டாகும் சிரமத்தை அடையவேண்டியதில்லை. (ஒரேவஸ்து விஷயமாய்கேள்வி மறுமொழி என்று சொல்லலாம்.)

சி:—वधं வயம்=முதலியவைகளின் நிஷேதம் பரமாத்மாவினிடத்தில் ஒவ்வாததால் விபச்சித் சப்தத்திற்கு முக்கியமான அர்த்தத்தை விட்டு நஜாயதே என்னும் இரண்டு மந்திரங்கள் ஜீவனையே குறிப்பிடுகிறதென்று அவசியம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருப்பதால் அவ்விரண்டு மந்திரங்களும் அணோரணீயான் என்கிற மந்திரமும் ஒரு வஸ்துவைக் குறிப்பிடுவதாய்ச் சொல்ல முடியாது. பாக்கியை மேற் சொல்லுகிறோம்.

तं தம்=மேற்சொன்ன பரமாத்மாவை

अक्रतु: அக்ரது:=காம்மிய கர்ம முதலியவைகளற்றவனாய்

धातोः தாதோ:= சகலத்தையும் தரிக்கும் பரமாத்மாவினுடைய

प्रसादात् ப்ரஸாதாத்=அனுக்கிரகத்தால்

आत्मनः महिमानं ஆத்மந: மஹிமாநம் = தனக்கு (ஜீவனுக்கு) மஹத்வத்தை உண்டு பண்ணும் (அதாவது தனக்கு இருக்கும், சகலத்தையும் அறியும் தன்மை முதலிய குணங்கள் பிரகாசிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும்) பரமாத்மாவை.

195. இந்த ஆத்மாவைப் பார்க்கும் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

196. ஆசையின்மை மட்டும் போதாது. சிரவணாதிகளும் வேண்டுமென்கிறார்.

I - 2 - 21 - வது மந்திரம்.

आसीनो दूरंव्रजाति शयानोयाति सर्वतः ।
कस्तंमदामदंदेवं मदन्यो ज्ञातुमर्हति ॥ 50 ॥

ஆஸீநோ தூரம்வ்ரஜாதி ஶயாநோயாதிஸர்வத: । கஸ்தம் மதாமதம்தேவம் மதந்யோ ஜ்ஞாதுமர்ஹதி ॥ 50 ॥

ச-பா:-पश्याति பஶ்யதி=அவனே தான்என்பதாய் சாக்ஷாத்தாய் அறிகிறான்.

वीतशोकः வீதஶோக:=அதன்பிறகு சோகமற்றவனாக ஆகிறான். ॥ 49 ॥

आसीनः ஆஸீந: = சலிக்காமலிருந்து

दूरं தூரம் = வெகுதூரமான பிரதேசத்துக்கு

व्रजाति வ்ரஜதி = போகிறது

शयानः ஶயாந: = படுத்துக்கொண்டு

सर्वतः ஸர்வத: = எங்கும்

வி-பா:-पश्याति பஶ்யதி = எப்போது பார்க்கிறானோ அப்போது

वीतशोकः வீதஶோக:=சோகமற்றவனாகிறான்

द्युम्वादि த்யுப்வாதி அதிகரணத்தில் பாஷ்யகாரர் जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमितिवीतशोकः ஜுஷ்டம்யதாபஶ்யத்யந்யமீஶமஸ்ய மஹிமாநமிதிவீதஶோக: (முண்ட III - 1 - 2.) என்னும் மந்திரத்தை பிரஸ்தாபித்து, இவன் தனக்கு வேறான சர்வேசுவரனையும், எல்லாராலும் பிரியப்படுகிற ஈசுவரனுடைய சர்வ ஜகந்நியாமகமாஹாத்மியத்தையும் பார்க்கும்போது சோக மற்றவனாகிறான் என்று வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். இதை அனுசரித்து இவ்விடத்திலும் பரமாத்மாவினுடைய சகல ஜகத்தையும் ஏவும் தன்மையாகிய மாஹாத்மியத்தை பார்க்கிறவன் சோகமற்றவனாகிறான் என்று அர்த்தம். धाता தாதா வின் பிரசாதத்தால் சோக மற்றவனாகிறான் என்றும் அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். प्रसीदत्यच्युतस्तास्मिन् प्रसन्नेक्लेशसंक्षयः ப்ரஸீதத்யச்யுதஸ்தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே க்லேஶஸம்க்ஷய: (அந்த பக்தனிடத்தில் அச்சுதன் அனுக்கிரகம் செய்கிறான். அப்படி அனுக்கிரகிக்கும்போது சகல துக்கமும் நசித்துப்போகிறது.) என்னும் ஸ்மிருதி இருக்கிறது.

अक्रतुं पश्याति அக்ரதும்பஶ்யதி என்னும் பாடமிருந்தால் अक्रतुं அக்ரதும் கர்மத்தால் ஏற்படும் உயர்வு தாழ்வு அற்றவன் என்று அர்த்தம், धातु: தாது: = பகவானுடைய ॥49॥

ச-பா:=याति யாதி=போகிறது

मदामदं மதாமதம் = ஹர்ஷ சகிதமாயும் ஹர்ஷரகிதமாயு மிருக்கிற

तं தம்=அந்த

देवं தேவம்=பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை

मदन्य மதந்ய: = என்னைகாட்டிலும் வேருன

कः க: =எவன்

ज्ञातुं ஜ்ஞாதும் = அறிய

अर्हति அர்ஹதி = யோக்கியனுகிருன்

आसीनः दूरंव्रजति ஆஸீந: தூரம்வ்ரஜதி [197]:— எக்காரணத்தால் இந்த ஆத்மா சலிக்காமலே [198] தூரம்போகிறதோ[199].

शयानःयातिसर्वतः ஶயாந:யாதி ஸர்வத: :—தூங்குகிறவ [200]

I - II - 21 - வதுமந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—धातुःप्रसादात् தாது: ப்ரஸாதாத் என்பதினுல் கூறப்படும் பகவானுடைய அனுக்கிரகம் இல்லாதவனுக்கு பரமாத்ம தத்துவம்—உலகத்தில் விசேஷமாய் அறியப்படாதவஸ்துவானதால்—அறிவதற்கு அசக்கியம் என்று காண்பிவிக்கிருர்.

आसीनः...सर्वतः ஆஸீந:...ஸர்வத: பரமாத்மா சகலத்துக்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பதால் மற்ற விடங்களில் விருத்தமாய்த் தோன்றும் உட்கார்ந்திருக்கும் தன்மை, தூரத்துக்கும் போகும் தன்மை, முதலிய தர்மங்கள் ஜீவன் விஷயமாய் பரமாத்மாவினிடத்தில் இருக்கின்றனவென்று சொல்லலாம் என்பது கருத்து.

I-2--21-வது மந்திரம்

து-பா:—அ-கை :—மறுபடியும் பகவானுடைய மாஹாத்மியமே சொல்லப்படுகின்றது.

आसीनः दूरं व्रजति ஆஸீந: தூரம் வ்ரஜதி = தன்னுடைய ஐசுவரியத்தால் உட்கார்ந்துகொண்டே வெகுதூரம் போகிருன்.

197. இதற்குச் சமானவாக்கியம் :—ஈச-உப-5.

198. ஜாக்கிர ஸ்வப்நாவஸ்தைகளில் மனது முதலியவைகளின் வியாபாரங்களுக்கு சாக்ஷியாக நிர்விகாரமா யிருந்து கொண்டு.

199. மனது முதலியவைகள் விஷயங்களை அடையும்போது சாக்ஷியின் பிரதி பிம்பமாக போகிறது.

200. சுஷுப்தியில் இந்திரியங்கள் தங்கடங்கள் வியாபாரங்களினின்றும் ஒழிவு அடைந்திருப்பதால் விசேஷ ஞானமில்லை.

ச-பா:—னுயிருந்துகொண்டு எங்கும் போகிறதோ[201] இந்த ஆத்மா சந்தோஷ முடையதாயும், சந்தோஷமற்றதாயுமிருக்கிறதோ, இப்படி விருத்த தர்மங்களுடன் கூடியிருக்கிறதோ, அக்காரணத்தால்

.कः...अर्हति கஃ...ஸஹ்ருதி :—இப்படிப்பட்ட தேவனை என்னைத்தவிர யார் அறிய சமர்த்தனுவான். இந்த ஆத்மா 'சூட்சும புத்தியுள்ள பண்டிதர்களான எங்கள்[202] போன்றவர்களாற்றான் அறியத்தக்கது. எப்படி விசுவரூபமணியானது பலவித பதார்த்தத்தின் சன்னிதானத்தால் பலவித ரூபத்தை அடைவதுபோல் காணப்படுகிறதோ வாஸ்தவத்தில் அப்படி அடையவில்லையோ, மேலும் எப்படி சிந்தாமணியில் எந்த எந்த பதார்த்தம் சிந்திக்கப் படுகிறதோ, அந்தந்த பதார்த்தம் காணப்படுகிறதோ, வாஸ்தவத்தில் அந்த பதார்த்தமில்லையோ, அப்படி ஸ்திதி, கதி, நித்தியம், அநித்தியம் முதலிய விருத்த தர்மங்களை உபாதியாக உடைத்தாயிருப்பதால், ஆத்மா விருத்ததர்மங்களுடன் கூடினதாக காணப்படுகின்றது. ஆகையால் ஆத்மாவை சுலபமாய் அறியமுடியாது[203] என்று **कः तं** கஃ தம் :—முதலிய வாக்கியம்கூறுகிறது.

வி-பா:—**कः...अर्हति** கஃ...ஸஹ்ருதி:—சுகம், துக்கம் என்னும் விருத்ததர்மங்களின் மத்தியிலிருக்கிற (சுகமுமில்லை, துக்கமுமில்லை என்று அர்த்தம்.)

तं தம்=அந்த பரமாத்மாவை

து-பா:—**शयान:** ஶயாநஃ=படுத்துக்கொண்டே

सर्वत: ஸவ்ர்தஃ =எங்கும்

याति யாதி = போகிறான். முந்தின மந்திரங்களிலும் இந்த மந்திரத்திலும் கூறப்படும் விருத்ததர்மங்கள் பகவானுடைய சாமர்த்தியாதிக்கியத்தால் பகவானுக்குப் பொருந்தும் என்பது கருத்து.

मदामदं மதாமதம்=சுகதுக்கங்கள் பகவானிடமிருந்து உண்டாவதினால் அவைகளுக்குக் காரணமான (என்பது கருத்து)

तंदेवं தம்தேவம் = அந்தபகவானை

201. ஆயினும் சாமானிய ஞானமிருப்பதால், ஆத்மா எங்கும் போகிறதாக சொல்லப்படுகின்றது.

202. சமான வாக்கியம் :—பகவத்கீதை VII-3.

203. உபாதியைப் பிரித்துப்பார்க்கிறவன் ஆத்மாவை சுலபமாய் அறியமுடியும், அப்படி பிரித்துப்பார்க்காதவன் அறிய முடியாது.

I - 2 - 22 வது மந்திரம்.

अशरीरꣳशरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितं ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वाधीरोनशोचति ॥ 51 ॥

அஶரீரꣳஶரீரேஷ்வநவஸ்தேஷ்வவஸ்திதம் ।
மஹாந்தம் விபுமாத்மானம் மத்வாதீரோநஶோசதி ॥ 51 ॥

ச-பா:-**शयानं** ஶயாநம்:-கரணங்களின் (இந்திரியங்களின்) உபசமனமே தூக்கமெனப்படும். தூங்குகிறவனுக்கு இந்திரியங்களால் கிடைக்கக்கூடிய ஏகதேசஞானம்[204] ஒழிவு அடைகிறது. இப்படி எப்போது ஒழிவு உண்டாகிறதோ அப்போது ஆத்மாகேவலம் சாமான்னிபத்துடன்[205] கூடியிருப்பதால் எங்கும் போகிறதுபோலிருக்கிறது. எப்போது புருஷன் ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருந்து கொண்டு விசேஷ விஞ்ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறுனே அப்போது மனம்முதலியவைகளை உபாதியாயுடைய ஆத்மா மனம்முதலியவைகள் போகுமிடங்களில் போகிறதுபோலிருக்கிறது. ஆத்மா வாஸ்தவத்தில் இவ்விடத்திலேயே (தேகத்திலேயே) இருக்கிறது. ॥50॥

अशरीरं அஶரீரம் = சரீரமில்லாததும்

வி-பா:-**मदन्यःकःज्ञातुमर्हति** மதந்ய:க:ஜ்ஞாதுமர்ஹதி:—பரமாத்மாவின் பிரசாதத்தால் அனுக்கிரகம் செய்யப்பட்ட என்னைப்போன்றவனைத் தவிர எவன்தான் அறிவான் என்றபடி. ॥ 50 ॥

I-II - 22 - வது மந்திரம்.

अशरीरं அஶரீரம் = கர்மத்தால் ஏற்படும் சரீரமில்லாதவனையும்

து-பா:-**मदन्य; कः** மதந்ய: க: = (1) என்னைவிட வேறு யார்தான் என்னைப்போல்

ज्ञातुंअर्हति ஜ்ஞாதும் அர்ஹதி = அறிவான், ஒருவனுமில்லை என்பது கருத்து. அல்லது (2) என்னைவிட வேறுன எவன்தான் சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமான பகவானை முழுமையும் அறிவான். ஒருவனும் அறியமாட்டான். அல்லது (3) என்னைவிட வேறுன **कः** க: பிரம்மாதான் அந்த சுகதுக்க காரணமான பரமாத்மாவை சகல வேதங்களிலும் சொல்லியபடி அறியயோக்கியன் மற்றவர்கள் அசமர்த்தர்கள் என்பது கருத்து. ॥50॥

I - 2 - 22-வது மந்திரம்.

அ - கை :—மறுபடியும் அதன் மஹிமையையும், ஞானபலத்தையும் சொல்லுகிறுர்.

204. நான் மனுஷியன் - நான் பார்க்கிறேன் - முதலிய தனித்தனி ஞானம்.

205. உபாதி விசேஷமன்றியில் சகல உபாதிகளிலும் கூடியிருக்கும் ஸ்வரூப ஞானம்.

ச-பா:–अनवस्थेषु அநவஸ்தேஷு=ஸ்திரமில்லாத (அநித்தியமான)
शरीरेषु ஶரீரேஷு = சரீரங்களில்
अवस्थितं அவஸ்திதம் = இருக்கிறதும்
महान्तं மஹாந்தம்=மஹத்தாயும்
विभुं விபும் = சர்வவியாபகமாயு மிருக்கிறதுமான
आत्मानं ஆத்மாநம் = ஆத்மாவை
मत्वा மத்வா = தெரிந்துகொண்டு
धीरः தீர: = புத்திமானான புருஷன்
नशोचति நஶோசதி = துக்கப்படுகிறதில்லை.

அ-கை:—இந்த ஆத்மாவை அறிவதினால் சோக நாசமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

अशरीरं அஶரீரம் = ஆத்மா தன் ஸ்வரூபத்தில் ஆகாசம் போல் சரீரமற்றதாயிருக்கிறது.

शरीरेषु...अवस्थितं ஶரீரேஷு...அவஸ்திதம்:—அநித்தியமான

வி·பா:—अनवस्थेषु அநவஸ்தேஷு=ஸ்திரமன்றியி லிருக்கிற பதார்த்தங்களில்
अवस्थितं அவஸ்திதம் = நித்தியமா யிருக்கிறதாயும்
महान्तंविभुं மஹாந்தம்விபும் = அதிகமான வைபவத்தை அடைந்து மிருக்கிற
आत्मानम् ஆத்மாநம் = ஆத்மாவை
मत्वा மத்வா = அறிந்து
धीरोनशोचति தீரோநஶோசதி = தைரிய முடையவனாய் துக்கமடையமாட்டான். ॥ 51 ॥

து-பா:—अशरीरं அஶரீரம் = பிராகிருத சரீரமற்றதாயும்
अनवस्थेषु அநவஸ்தேஷு = நாசமடையக்கூடிய
शरीरेषु ஶரீரேஷு = பிராணிகளின் சரீரங்களில்
अवस्थितं அவஸ்திதம் = இருக்கிற (கண்டார்த்தப்படி நாசமடையக் கூடிய சரீரங்களில் சரீரத்துக்குறிய விகாரங்களில்லாம லிருக்கிற)
महान्तं மஹாந்தம் = தேசகால குணங்களால் மஹானாயும்
विभुं விபும் = வியாபகமாயு மிருக்கிற (சமர்த்தனான)
आत्मानं ஆத்மாநம் = பரமாத்மாவை
धीरः தீர: = தைரிய முள்ளவன்
मत्वा மத்வா = மனனஞ் செய்து
नशोचति நஶோசதி = துக்கமடைய மாட்டான் - (முக்தனாகிறான். ॥ 51 ॥

I - 2 - 23 வது மந்திரம்.

नायमात्मा प्रवचनेन लभ्योनमेधयानबहुनाश्रुतेन ।
यमेवैषवृणुते तेनलभ्यस्तस्यैष आत्मावृणुतेतनःस्वां ॥ 52 ॥

நாயமாத்மாப்ரவசநேந லப்⁴யோ ந மேத⁴யா ந ப³ஹுநா ச்ருதேந । யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்⁴யஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மாவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம் ॥ 52 ॥

ச-பா:—தேவபிதிர் மனுஷ்ய முதலிய சரீரங்களில் எப்போதும் விகாரமற்றதா யிருக்கிறது.

महान्तं மஹாந்தம் = பெரியதாயிருக்கிறது

विभुं விபு⁴ம்:—பெரிது என்பதினால் ஒன்றை அபேக்ஷித்து பெரிது என்கிற சங்கை யுண்டாகலாம். அதை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு விபு அதாவது வியாபகம் என்று சொல்லுகிறார்.

आत्मानं ஆத்மாநம் = ஆத்மாவை தானும் பரமாத்மாவும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஒன்று என்பதைக் காட்டும் பொருட்டு ஆத்ம பதம் உபயோகிக்கப்பட் டிருக்கிறது. ஆத்ம சப்தம் முக்கியமாய் பிரத்திய காத்மாவைச் சொல்லும்.

मत्वा ... शोचति மத்வா...சோசதி:—புத்திமான் இந்த ஆத்மாவை தான் என்று சாக்ஷாத்தாய் அறிந்து துக்கத்தை அடைகிறதில்லை. இந்த மாதரியாய் ஆத்மாவை அறிகிறவனுக்கு சோகத்துக்கு இடமேயில்லை. ॥51॥

अयं அயம் = இந்த

आत्मा ஆத்மா = ஆத்மஸ்வரூபம்

प्रवचनेन ப்ரவசநேந = வெகு வேதங்களை படிப்பதினால்

I-II - 23 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை அடைவதற்கு உபாயத்தைக் காட்டுகிறார்.

प्रवचनेन ப்ரவசநேந:—இந்த பதத்திற்கு மனனம் என்று அர்த்தம். ஏனெனின் அத்தியாபனம் (அத்தியயனம் சொல்லி

I - 2 - 23 - வது மந்திரம்.

து-பா: அ-கை:—சிரவணாதி உபாயங்கள், பிரவசனம் (பிரசங்கம் பண்ணுகை) இவைகளால் ஞானமுண்டாகலா மாதலால் பகவானுடைய பிரசாதம் வேண்டியதில்லை என்றும் ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

अयं आत्मा அயம் ஆத்மா = இந்தபகவான்

प्रवचनेन ப்ரவசநேந = வேத வியாக்கியானத்தால்

नलभ्यः நலப்⁴ய:=அடையத்தகுந்ததல்ல
मेधया மேத⁴யா=தாரண சக்தியால்
न ந=அடையத்தகுந்ததல்ல
बहुना ப³ஹு-நா=விசேஷமாய்
श्रुतेन ஶ்ரு-தேந = சாஸ்திர சிரவணத்தினலும்
न ந= அடையத்தகுந்ததல்ல
एषः ஏஷ:=இந்த ஆத்மா
यं யம்=எந்த ஆத்மாவை
वृणुते வ்ருணு-தே=பிரார்த்திக்கிருனே
तेन एव தேநைவ=அந்த ஆத்மாவாலேயே
लभ्यः லப்⁴ய:=அடையத்தகுந்தது

வி-பா:—வைத்தல்) என்னும் அர்த்தம் ஆத்மாவை அடைவதற்குக் காரணம் என்பதுடன் பொருந்தவில்லை. அப்படியே வியாச பட்டரும் மனனமென்றே வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிருர்.

एषः ஏஷ:=இந்த பரமாத்மா
यं யம்=எந்த உபாசகனை
वृणुते வ்ருணு-தே=பிரார்த்திக்கிறதோ
तेन தேந=அப்படி பிரார்த்திக்கப்படும் புருஷனல்
लभ्यः லப்⁴ய: = அடையத்தகுந்தது. அந்த பரமாத்மாவால் பிரார்த்திக்கப்படுந் தன்மை அதற்கு மிகவும் பிரியமா யிருக்கும் புருஷனுக்கே ஏற்படும். அப்படி நிரம்பவும் பிரியமாயிருக்குந் தன்மை பகவானிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனுக்கே ஏற்படும். ஆகை

து-பா:—नलभ्यः நலப்⁴ய: = அடையத் தகுந்தவனல்ல, அறியத் தகுந்தவனல்ல.

नमेधया நமேத⁴யா = தன்னுடைய சொந்த புத்தி பலத்தால் அடையத் தகுந்தவனல்ல.

नबहुनाश्रुतेन ந ப³ஹு-நாஶ்ரு-தேந = அதிக சிரவணத்தாலும் அடையத் தகுந்தவனல்ல. ஆனல்

एषः ஏஷ: = இந்த பகவான்

यंवृणुते யம்வ்ருணு-தே = தன்னைச் சேர்ந்தவன் என்று எவனை ஸ்வீகரிக்கிருனே, (அதாவது எவன் விஷயத்தில் பிரசன்ன மாகிருனே)

तेन தேந = அவனல்

लभ्यः லப்⁴ய: = அடையத் தகுந்தவன். ஆனதால் இந்த ஆத்மா அந்த அதிகாரிக்கு

ச-பா:-तस्य தஸ்ய=அவனுக்கு

एषः ஏஷ:=இந்த

आत्मा ஆத்மா=ஆத்மா

स्वां ஸ்வாம்=தன்னுடைய

तनूं தநூம்=பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை

वृणुते வ்ருணுதே=பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

அ:—இந்த ஆத்மா [206] சுலபமாய் அறியத்தகாதவனு யிருந்தாலும் [207], உபாயத்தால் சுலபமாய் அறியத்தக்கவன்தான் என்று சொல்லுகிறார்.

வி-பா:-யால் பகவானைக் குறித்து உபாசகனுக்கு ஏற்படும் பிரீதியானது, பகவானுக்கு உபாசகனிடத்தில் பிரீதியை உண்டுபண்ணி அந்த பகவானை அடைவதற்குக்காரணமாகிறது என்பது கருத்து.

तस्य தஸ்ய=அந்த உபாசகனுக்கு

एषः आत्मा ஏஷ:ஆத்மா=இந்த பரமாத்மா

स्वां ஸ்வாம்=தன்னுடைய

तनूं தநூம்=ஸ்வரூபத்தை

विवृणुते விவ்ருணுதே=பிரகாசிப்பிக்கிறது. தன்னுடைய ஆத்மாவைக்கொடுக்கிறது என்றுஅர்த்தம். (विवृणुते விவ்ருணுதே என்றும் वृणुते வ்ருணுதே என்றும் பாடபேதம் அர்த்தத்தில் பேதமில்லை. ॥ 52 ॥

து-பா:-स्वांतनूं ஸ்வாம்தநூம்=முன் அவித்தையால் மறைபட்ட தன்ஸ்வரூபத்தை

विवृणुते விவ்ருணுதே=பிரகாசிப்பிக்கிறான். வியக்தமாயிராத ஸ்வரூபமுடைய பகவானுடைய பிரசாதமன்றியில் அபரோக்ஷஞானம் எப்படி உண்டாகும் என்பது கருத்து. (அல்லது) ஞான மோக்ஷங்களுக்குக் காரணமான பிரசாதமும் பிரவசனுதிகளால்மட்டும் கிடைக்கமாட்டாது; பக்தி ஒன்றினுல்மட்டும் கிடைக்கத்தக்கது என்று நாயம் என்பதினுல் சொல்லுகிறார். முதலாவது नलभ्यः நலப்ய:=என்பதற்கு பிரசன்ன மாகமாட்டான் என்று அர்த்தம். वृणुते வ்ருணுதே என்பது பக்தனுயிருக்கும் தன்மையை சூசிப்பிக்கிறது. ஆனதால் அந்த அதிகாரிக்கு இந்த ஆத்மா தன் ஸ்வரூபத்தை (அவனுடைய யோக்கியதையை அனுசரித்து) பிரகாசிப்பிக்கிறான் என்று அர்த்தம். ॥ 52 ॥

206. உபாய மன்றியில் பண்டிதன் ஆத்மாவை சுலபமாய் அறியலாமானுல் அஞ்ஞானியும் ஆத்மாவை அறியலாமே எனின், உபாய மன்றியல் பண்டிதனும் அறிய முடியாது என்று சொலுகிறார்.

207. பண்டிதர்களாலுங்கூட என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.

I - 2 - 24 வது மந்திரம்.

नाविरतो दुश्चरितान्नाशान्तो नासमाहितः ।
नाशान्तमानसोवापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात् ॥ 53 ॥

நாவிரதோ து³ஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோ நாஸமாஹித꞉।நாஶா
ந்தமாநஸோ வாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத் ॥ 53 ॥

ச-பா:-नायं...लभ्यः நாயம்...லப்⁴ய꞉[208] :—இந்த ஆத்மா வெகுவேத படனத்தால் அறியத்தக்கவனல்ல

न मेधया ந மேத⁴யா :—கிரந்தார்த்தைத்தரிக்கும் சக்தியால் அறியத்தக்கவனல்ல.

न ... श्रुतेन ந...ஶ்ருதேந :—வேதாந்தங்களன்றியில் இதர சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினாலும், குருவின் உபதேசமற்ற கேவல உபநிஷத் சிரவணத்தாலும் அறியத்தக்கவனல்ல.

यं...लभ्यः யம்...லப்⁴ய꞉ :—ஆனால் எதினால் அறியப்படும் எனின் சொல்லுகிறார். எந்த தன்னுடைய ஆத்மாவையே இந்த சாதகபுருஷன் இச்சிக்கிறானோ, அந்த ஆத்மாவாலேயே தன்னுடைய ஆத்மாவை அறிகிறான்[209]. எவன் இச்சையற்றவனோ அவன் ஆத்மாவையே இச்சிக்கிறான். அந்த ஆத்மாவாலேயே ஆத்மா அடையப்படுகிறான் என்பது கருத்து.

तस्य...स्वां தஸ்ய...ஸ்வாம் :—எப்படி அடையப்படுகிறான் என்பதைச் சொல்லுகிறார். தன்னுடைய ஆத்மவை இச்சிக்கிற புருஷனுக்கு இந்த ஆத்மா தன்னுடைய பாரமார்த்திகமான ஸ்வபாவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.[210] ॥ 52 ॥

208. சமான வாக்கியம்:—கடவல்லி-II-79; முண்ட:V1-3;கீதைI-53. ஶ்வே ஶ்வே 4-8.

209. அதிகாரி புருஷன் சிரவணாதிகாலத்திலும் பிரத்தியக் பிர்ம்மமே தான் என்று அனுசந்தானம் செய்கிறான். இந்த ஆத்மாவின் அனுக்கிரகத்தால் முன் சொல்லியபடி அனுசந்தானம் செய்கிறவன் தன்னுடைய அனுசந்தானத்துக்குத் தக்கபடி பரமாத்மாவை அடைகிறான் என்று அர்த்தம். அல்லது;இந்த பரமாத்மா அந்தர்யாமியாயாவது ஆசாரியராயாவது இருந்த எந்த முமுக்ஷுவுக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறானோ அந்த பரமேசுவரானுக்கிரகம் பெற்றவனையும் அபேதத்தை அனுசந்தானம் செய்கிறவனையுமிருக்கிற முமுக்ஷு புருஷனே அவனை அடையத்தகுந்தவன் என்று அர்த்தம்.

210. அதிகாரிக்கு பரமதத்துவம் ஈசுவரானுக்கிரகத்தால் பிரகாசிக்கிறது. என்று அர்த்தம்.

ப-பா:-दुश्चरितात् து³ஶ்சரிதாத் = பாப கர்மங்களினின்றும்

अविरतः அவிரத꞉ = ஒழிவடையாதவன்

एनं ஏநம் = இந்த ஆத்மாவை

न आप्नुयात् ந ஆப்நுயாத் = அடையமாட்டான்

अशान्तः न அஶாந்த꞉ ந = இந்திரியங்களின் சாஞ்சல்யத்தினின்றும் ஒழிவடையாதவன் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

असमाहितः न அஸமாஹித꞉ ந = பல விஷயங்களில் பரவும் சித்தமுள்ளவன் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

I-II - 24 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—பரமாத்மாவை அடைவதற்குக் காரணமான சில தர்மங்களை உபாசனங்கமாக உபதேசிக்கிறார்.

दुश्चरितात् नाविरतः து³ஶ்சரிதாத் ந அவிரத꞉ :—பிறருடைய ஸ்திரீ, திரவியம், இவைகளை அபகரிக்காமலிராதவன்,

अशान्तः அஶாந்த꞉ = காமக்குரோதங்களை அடக்காதவன்

असमाहितः அஸமாஹித꞉ = அநேகவிதவியாபாரத்தை அடைந்திருப்பதால் சமாதான மற்றவன்

I - 2 - 24 - வது மந்திரம்.

து-பா:-(இந்த மந்திரத்தில் டீகாகாரரும் கண்டார்த்தகாரரும் வெவ்வேறு அன்வயம் செய்வதால் முதலில் டீகாகாரருடைய மதப்படி)

அ-கை:—சமதம சாதனங்களாலேயே பகவானை அடைய முடியுமானால், பகவானுடைய ஞானத்தால் என்னப் பிரயோஜனம் எனின் சொல்லுகிறார்.

यः ய꞉ = எவன்

दुश्चरितात् न अविरतः து³ஶ்சரிதாத் ந அவிரத꞉ = இந்திரியங்கள் கெட்ட விஷயங்களில் போகுதல் நின்றும் ஒழிவடைந்த (அதாவது இந்திரிய நிக்கிரகம் அடைந்தவனோ.

अशान्तः न அஶாந்த꞉ ந = பகவானிடத்தில் புத்தி வைக்காதவனல்லவோ (அதாவது பகவானிடத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினவனோ)

न असमाहितः ந அஸமாஹித꞉ = உள்ளபடி வஸ்து ஞானமில்லாதவனன்றோ (அதாவது உள்ளபடி வஸ்துவை அறிந்திருக்கிறானோ

ச-பா:—अशान्तमानसःवा अपि அசாந்தமாநஸ:வா அபி=விக்ஷேபத்தை அடையா விட்டாலும் சமாதானபலத்தை இச்சிக்கிறவன் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

प्रज्ञानेन ப்ரஜ்ஞாநேந=பிரம்ம ஞானத்தால்

एनं ஏநம்=இந்த ஆத்மாவை

आप्नुयात् ஆப்நுயாத்=அடைவான்.

அ-கை :—மேலும் வேறு ஒன்றை சொல்லுகிறார்.

नाविरतः நாவிரத:=சுருதி ஸ்மிருதிகளால் நிஷேதிக்கப்பட்டும் விதிக்கப்படாமலு மிருக்கிற 211 பாபகர்மங்களினின்றும் ஒழிவடையாதவன் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

नाशान्तः நாசாந்த: = இந்திரியங்களின் ஸ்வேச்சாப் பிரவிர்த்தியினின்றும் ஒழிவடையாதவன் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

नासमाहितः நாஸமாஹித:=பல விஷயங்களிற் பரவும் சித்தமுடையவன் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

नाशान्तमनसोवापि நாசாந்தமநஸோவாபி = பல விஷயங்களில் சித்தம் பிரவேசிக்கா விட்டாலும் சமாதான பலத்தை இச்சிக்கும் பக்ஷத்தில் அவனும் மனதின் சாந்தியை அடையாதவனாகிறான். ஆனதால் அவனும் ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

வி-பா:—अशान्तमानसः அசாந்தமாநஸ:=மனதை நிக்கிரகம் செய்யாதவன்

एनं ஏநம் = இந்த பரமாத்மாவை

प्रज्ञानेन ப்ரஜ்ஞாநேந=உபாசனத்தால்

न आप्नुयात् நாப்நுயாத் = அடையமாட்டான். புருஷனுக்குப் பிரயோஜன முள்ளதாயிருக்கும் பொய் சொல்லாமையை தர்ச பூர்ணமாசப் பிரகரணத்தில் யாகத்துக்கு அங்கமாக விதித்திருப்பது போல், புருஷனுக்குப் பிரயோசன முள்ளவைகளா

து-பா:—न अशान्तमानसः ந அசாந்தமாநஸ:=விஷயங்களில் போதும் என்னும் புத்தியில்லாதவனன்றோ (அதாவது, போதும் என்னும் புத்தியுள்ளவனோ)

(सः अपि ஸ:அபி=அவனும்)

प्रज्ञानेन एव ப்ரஜ்ஞாநேநைவ=பகவானுடைய அபரோக்ஷ ஞானத்தாலேயே

एनं आप्नुयात् ஏநமாப்நுயாத்=இந்த பகவானை அடைவான் என்றபடி (கண்டார்த்தப்படி)

211. சரீர சம்பந்தமான.

ச-பா:—प्रज्ञानेन...आप्नुयात् ப்ரஜ்ஞாநேந...ஆப்நுயாத்:—ஆனால் எந்த உபாயத்தால் ஆத்மாவை அடைவானெனில் சொல்லுகிறார். பிர்ம்ம ஞானத்தாலேயே இந்த ப்ரகிருத ப்ரஸ்தாபத்திலிருக்கிற ஆத்மாவை அடைவான். எவன் பாபகர்மத்தினின்றும் ஒழிவடைந்தவனாயும், இந்திரியங்களை அவையவைகளின் வியாபாரங்களில இஷ்டப்படிச் செலுத்தாமலும் மனதை அடைக்கிக் கொண்டவனாயும் மனதை அடக்குதல என்றும் பலத்தை இச்சிக்காமலும், குருவை அடைந்தவனாயுமிருக்கிறவன் பிரம்ம ஞானத்தால் முன் சொல்லிய ஆத்மாவை அடைகிறான் என்பது கருத்து. ‖ 53 ‖

வி-பா:—யிருக்கும் கெட்ட நடவடிக்கைகளினின்றும் ஒழிவடைதாயிவைகளை உபாசனைக்கு அங்கமாக விதிப்பது சரியான விஷயந்தான். ஆகையால் எவன் தனக்குப் பிரயோசனமுள்ளதாயிருக்கும் கெட்ட நடவடிக்கையான நிஷேதத்தை அதிக்கிரமித்து (அதை விடாமல்) பரமாத்மாவின் உபாசனம் சரியாய்வேணும் என்று] இச்சிக்கிறானோ, அவனுக்கு दुःचरितनिषेधं துஃசரிதநிஷேதம் என்னும் உபாசனாங்கம் ஏற்படாதபடியால், அவனுடைய உபாசனை சரியானபலத்தை அடையமாட்டாது என்பதுகருத்து. ‖53‖

து-பா:—அ - கை :—பிரசாதத்தால் பகவான் அடையப்பட்டால் வைராக்கியாதி சாதனங்கள் அனாவசியம் எனின், ஞான மூலமாகத்தான் பிரசாதம் கிடைக்குமாகையால், அதுவும் வேண்டியது என்கிறார்.

दुश्चरितात् अविरतः துஶ்சரிதாத் அவிரதஃ = கெட்ட நடவடிக்கையினின்றும் ஒழிவடையாத (அதாவது கெட்டநடவடிக்கையுளவன்

प्रज्ञानेन ப்ரஜ்ஞாநேந = பிரஞ்ஞானமூலமாக

एनं ஏநம் = பகவானை

न आप्नुयात् ந ஆப்நுயாத் = அடையமாட்டான்.

अशान्तः न அஶாந்தஃ ந = சிரவணமனன தியானங்களால் பகவானிடத்தில் நிஷ்டை அடையாதவனும் பகவானை அடையமாட்டான்.

असमाहितः न அஸமாஹிதஃ ந = வஸ்துவை உள்ளபடி அறியாதவனும் பகவானை அடையமாட்டான்.

अशान्तमानसः न அஶாந்தமாநஸஃ ந = விஷய போகத்தில் புத்தி உள்ளவனும் பகவானை அடையமாட்டான். ‖53‖

I - 2 - 25 வது மந்திரம்.

यस्य ब्रह्मच क्षत्रंच उभेभवतओदनः ।
मृत्यूर्यस्योपसेचनं क इत्थावेदयत्रसः ॥ 54 ॥
யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: ।
ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ: ॥45 ॥

यस्य யஸ்ய=எந்த ஆத்மாவுக்கு

ब्रह्मच ப்ரஹ்ம=பிராமணனும்

क्षत्रञ्च, க்ஷத்ரஞ்ச=க்ஷத்திரியனும்

उभे உபே=இருவரும்

ओदनं ஓதநம்=ஆகாரமாக

भवत: பவத:=ஆகின்றனவோ

यस्य யஸ்ய=எந்த ஆத்மாவுக்கு

II - 25 - வது மந்திரம்.

வி·பா:-ब्रह्मचक्षत्रं च ப்ரஹ்மக்ஷத்ரஞ்ச = பிராமணன் கூடிக்ஷத்திரியன் என்னும் இரண்டுசப்தங்களால் குறிப்பிடப்படும் ஸ்தாவரஜங்கமமான சகல ஜகத்தும்

यस्य யஸ்ய=எந்த பரமாத்மாவுக்கு

ओद-नः भवति ஓதந: பவதி = அன்னமாகிறதோ, எவனால் நாசத்தை அடைகிறதோ,

यस्य யஸ்ய = எந்த பரமாத்மாவுக்கு

I - 2 - 25-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—பகவானுடைய சர்வ சம்ஹாரகமாஹாத்மியத்தையும், அவருடைய ஞானம் துர்லபம் என்பதையும் சொல்லுகிறார்.

यस्य யஸ்ய=எந்த பகவானுக்கு

ब्रत्रच ப்ரஹ்ம = "விஷ்ணுவினிடத்தில் பிராமண சாதியாக சதுர்முக பிரம்மா உண்டாகிறான்" என்கிற பிரமாணத்தால் பிராமண சாதியிடத்தில் அபிமான முள்ளவனும் தானும் பிராமணனுமிருக்கும் சதுர்முக பிரம்மாவும்

क्षत्रचं க்ஷத்ரம்=க்ஷத்திரிய சாதிக்கு அபிமானியாயும் தானும் க்ஷத்திரியனுமிருக்கும் வாயுவும்

उभे உபே = இவ்விருவரும்

आदनः ஓதந: = அன்னம்

भवतः பவத: = ஆகின்றார்களோ

यस्य யஸ்ய=பிரம்மக்ஷத்திரியங்களாகிற அன்னத்தை உடைய எவனுக்கு

ச-பா—मृत्युः ம்ருத்யு:=யமன்
उपसेचनं உபஸேசநம்=சாதக பதார்த்தமோ
यत्र யத்ர = எந்த தன் மஹிமையில்
सः ஸ: = அந்த ஆத்மா இருக்கிறதோ
तं தம் = இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை
कः க: = சாதனமற்ற எவன்
इत्था இத்தா = இந்தப்பிரகாரம்
वेद வேத = அறிவான்.

வி-பா:—मृत्युः ம்ருத்யு: = மிருத்தியு
उपसेचनं உபஸேசநம்=தான் சாப்பிடப்படும் போதே மற்றவை சாப்பிடப்படுவதற்குக காரணமா யிருக்கிறுனே
सः ஸ: = அப்படிப்பட்ட சகலமான ஸ்தாவர ஜங்கமங்களை சம்ஹாரஞ்செய்யும் பரமாக்மா
यत्र யத்ர = எந்தப் பிரகாரமாக இருக்கிறதோ (எந்த தர்மத்துடன் கூடியிருக்கிறதோ) அந்தப் பிரகாரத்தை
इत्था இத்தா = இப்படிப்பட்டதென்று
कः க: = எவன்
वेद வேத = அறிவான்.

து-பா:—मृत्युः ம்ருத்யு: = சகலத்தையும்சம்ஹாரஞ்செய்யும்மிருத்யு என்று பெயருள்ள ருத்திரன்
उपसेचनं உபஸேசநம் = அன்னத்துடன் சேர்க்கப்படும் வியஞ்சனம் போன்ற வஸ்துவோ
यत्र யத்ர = சதுர்முக பிரம்மாவினிடத்தில்
सः ஸ: = அந்த பரமாத்மா
तिष्ठति திஷ்டதி = நியாமகனு யிருக்கிறுனே
सः कः ஸ:க: = அந்த சதுர்முக பிரம்மா
तं தம் = அந்த பரமாத்மாவை
इत्था இத்தா = மேற்சொன்னபடி
वेद வேத = அறிகிறுன். இதனுல் தன்னிடத்திலிருக்கும் பகவானுடைய பிரசாதத்தால் பிரம்மா அறிகிறுன் என்பது கருத்து அல்லது
कः यः க: ய: = எவன்
इत्था இத்தா = இப்படி
वेद வேத = அறிகிறுனே
सः ஸ: = அவன்

ச-பா:—यस्य...ओदनः யஸ்ய...ஓதந:;—சர்வ தர்மங்களையும் தரிக்கிறவர்களாயும், (அதனால்) சகல பிராணிகளையும் இரக்ஷிக்கிறவர்களாயு மிருக்கிற பிராமண க்ஷத்திரியர்களிருவரும் 212 எந்த ஆத்மாவுக்கு அன்னமாகிறார்களோ

வி-பா:—ஆக்ஷேபம் :—ब्रह्मक्षत्र ப்ரஹ்மக்ஷத்ர பதங்களால் சகல ஸ்தாவர ஜங்கம வஸ்துக்களையும் கிரகிப்பதற்குக் காரணமென்ன ?

உத்தரம் :—ब्रह्मक्षत्रचओदन ப்ரஹ்மக்ஷத்ரசஓதந மென்று சொன்னால் பிராமணசாதி க்ஷத்திரிய சாதி இவ்விரண்டும் ஓதன சப்தத்துக்கு முக்கியார்த்தமாகிய அன்னமாக ஒன்றுக்கும் ஏற்பட மாட்டாதாகையால், ஓதன சப்தத்துக்கு போக்கிய வஸ்து என்றாவது நாசம் செய்யப்படும வஸ்து என்றாவது அர்த்தமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். பிராமண க்ஷத்திரியர்களை மாத்திரம் சாப்பிடும் அல்லது சம்ஹரிக்கும ஒரு ஜீவனாவது, அல்லது பிரமாவாவது இல்லை. ஆகையால ब्रह्मक्षत्र ப்ரஹ்மக்ஷத்ர பதங்களுக்கு லக்ஷணையால் ஸ்தாவர ஜங்கமமான சகல ஜகத்தும் என்று அர்த்தம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆ:—अन्तरादित्य அந்தராதித்ய வித்தையில் येचअमुष्मात् परा-ञ्चो लोकाः तेषाञ्चेष्टे (छा) யேசஅமுஷ்மாத்பராஞ்சோலோகா:தேஷாஞ்சேஷ்டே (சா) என்று சர்வலோகத்துக்கும் ஈசுவரனான பரமாத்மாவுக்கே உபாசனையின் பொருட்டு லோகவிசேஷத்துக்கு ஈசுவரனாயிருக்கும் தன்மையைச் சொல்லியிருப்பது போல், சகலத்தையும் சம்ஹாரஞ்செய்யும் பரமாத்மாவுக்கே பிராமண க்ஷத்திரியர்களை சம்ஹரிக்கும் தன்மை யிருப்பதாக உபாசனையின் பொருட்டு உபதேசிக்கலாம்.

து-பா:-यत्रतिष्ठति யத்ர திஷ்டதி = அந்தபகவான் எவ்விடத்திலிருக்கிறானோ அவ்விடத்தில இருக்கிறான் என்றபடி (கண்டார்த்தப்படி)

स: ஸ: = இவ்விதமாக ஜகத்தை சம்ஹாரஞ் செய்யும்படியான மஹாபலத்தை உடையவன்

यत्रतिष्ठति யத்ரதிஷ்டதி = எவ்விடத்திலிருக்கிறானோ

इत्था இத்தா = இவ்விதமாக

तत् தத் = அந்த பகவானுடைய ஸ்திதியை

कः वेद க:வேத = எவன் அறிவான். ஒருவனும் அறியமாட்டான் என்றபடி

2 - வது வல்லி முற்றிற்று.

ச-பா:—मृत्युः...उपसेचनं ம்ருத்யு:...உபஸேசநம்=யமன் சகலத்தையும் சம்ஹாரம்செய்கிறவனாயினும், எந்த ஆத்மாவுக்கு அன்னத்துடன் சேர்க்கப்படும் சாதக பதார்த்தமாகவே இருக்கிறானோ இந்த பதார்த்தம் போதுமான சாப்பாடு ஆகாததுபோல் யமனும்

வி-பா:—உத்:—அவ்விடத்தில்போல இவ்விடத்தில் உபாசனாப்பிரகரணமில்லை. ஆனதால் மேற்சொல்லியபடி உபாசனைக்காக பிராமண க்ஷத்திரிய சம்ஹாரததைச் சொல்லலாம் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆனதால் ब्रह्मक्षत्र ப்ரஹ்மக்ஷத்ர பதம் ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாகிய சகல ஜகத்தையும் குறிப்பிடுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளுவதே யுக்தம். சூத்திரக்காரரும் अत्ताचराचरग्रहणात् அத்தாசராசரக்ரஹணாத் (I - 2 - 9) என்னும் சூத்திரத்தில் இந்த அர்த்தத்தையே சொல்லியிருக்கிறார்.

பூ:—ஓதன சப்தத்தால் நாசமடையும் தன்மையை எப்படி குறிப்பிடலாம். ஒரு சப்தத்திற்கு கௌணார்த்தததை ஒப்புக்கொண்டால், பொதுவாயிருக்கும் தன்மையை விட்டு கொஞ்சம் உரித்தாயிருக்கும் தன்மையைக்கொண்டே அர்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டும். अग्निर्माणवकः அக்நிர்மாணவக: என்னுமிடத்தில் அக்கினி சப்தம் கௌணமாய் பிரயோகித்திருப்பதால், அக்கினி சப்தத்தால் அவனிடத்தில் சிகப்பு முதலியவைகள் தோன்றுவதுபோல் அக்கினியினிடதது லிருக்கும் திரவியதன்மை தோன்றுகிறதில்லை. ஆனதால் प्रैतुहोतुश्चमसः प्रोद्गातृणां ப்ரைது ஹோது ச்சமஸ: ப்ரோத்காத்ரூணாம் என்னு மிடத்தில் உத்காத்ரு சப்தம் சாமவேதத்தில் உத்கீதபக்தியை கானம் செய்யும் ஒரு ரித்விக்கையே குறிப்பிடுவதாயிருந்தாலும், ஷ சப்தம் பன்மையில் உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு கௌணமாக அனேக ரித்விககுகள் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியதானாலும், அப்படி செய்யாமல் சிலர்களைமட்டும் அதாவது உத்காத்ருகணம் என்கிற ரித்விக்குகளுக்குமட்டும் உபயோகப்படுகிறது என்று பூர்வதந்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுபோல் இவ்விடத்திலும் ஓதன சப்தத்தால் போக்கியங்களான சில வஸ்துக்களுக்கு பொதுவாயிருககும் புஜிக்கப்படும் தன்மை என்னும் ஆகாரமுள்ள போக்கியவஸ்துவையே ஓதன சப்தம் குறிப்பிடவேண்டும்.

சி:—நாசமடையுந்தன்மை என்பது சகலத்துக்கும் பொதுவானதே. ஆயினும் मृत्युर्यस्योपसेचनं ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் என்னும் மேல் வாக்கியத்தை அனுசரித்து பொதுவாயிருக்கும் நாசமடையும் தன்மையையே ஓதனசப்தம் குறிப்பிடவேண்டும்.

ச-பா:—ஈசுவரனுக்கு போதுமான சாப்பாடாகிறதில்லை 213

ஸ...ஸ: கஃ...வஃ:— தன் மஹிமையில் எந்த ஆத்மா இருக்கி றதோ (அதாவது வேறு ஒன்றையும் ஆதாரமாக அபேக்ஷிக்காம

வி-பா:—பூ:—பின்வரும் உபஸேசன சப்தத்தைவிட முன்வரும் ஓதனசப்தம்முக்கியமானதால், அதின் சுவாரசியத்தைஅனுசரித்து போக்கிய வஸ்துக்களுக்குமட்டும் ஏற்பட்டிருக்கும் புஜிக்கப்படுந் தன்மையையே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்: அதை அனுசரித்து பின்வரும் உபசேசன சப்தத்திற்கு வருத்தத்தின்பேரில் அபாதகம் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும். ஆனதால் எவன் பிராமண க்ஷத்திரிய வர்ணங்களை புஜிக்கிறானோ எவனுக்கு யமன் பாதகமாய் ஏற்படவில்லையோ அவன் இந்த மந்திரத்தில் கூறப்படுகின்றான். புஜிக்கும்தன்மை ஜீவனுக்கே உரித்தானதால் அவனே இந்த மந்திரத்திற் சொல்லப்படவேண்டும்,

சி:—உபஸேசனமாகக் காண்பிவிக்கப்பட்டிருக்கும் மிருத்தியுவுக்கும், ஓதனமாக காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பிரம்மக்ஷத்திர சப்தங்களால் குறிப்பிடப்படும் வஸ்துவுக்கும், தையிருக்கும் அன்னத்திற்கும்போல் தோன்றும் சம்பந்தத்தை விட்டுவிடவேண்டியதாகும் ஏனெனின் எவனுக்கு பிரம்மக்ஷத்திரம் போக்கியமோ, மிருத்தியு பாதகம்செய்யாதவனோ என்று சொன்னால், மிருத்தியுவுக்கும் பிரம்மக்ஷத்திரத்துக்கும் ஒருவித சம்பந்தமும் தோன்றவில்லை, ஆனதால் உபஸேசன சப்தம் ஓதனசப்தத்தைவிட பிந்தியிருந்தபோதிலும், பாதகம் செய்யாமலிருக்கும் தன்மை என்னும் பொதுவான தர்மத்தைவிட்டு, தான் சாப்பிடப் படும்போதே தனக்கு வேறான மற்ற வஸ்துக்களையும் சாப்பிடும்படி செய்வதாய் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். ஆனதால் ஒரே வாக்கியத்தில் பின்வரும் உபஸேசன சப்தத்தை அனுசரித்து ஓதன சப்தத்திற்கும் நாசமடையும் தன்மையுள்ள வஸ்துவையே அர்த்தமாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தன் புத்தியில் தோன்றும் தன்மையை ஸ்வீகரிப்பதைவிட பதத்தோடு சேர்ந்து ஒரு அர்த்தத்தை விளக்கிவைக்கும் வேறு பதத்தால் குறிப்பிடப்படும் தன்மையையே ஸ்வீகரிப்பது யுக்தமாயிருக்கிறது. இந்த அர்த்தம் அத்தாதி கரணத்தில் செவ்வையாய் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

2-வது வல்லி முற்றிற்று.

விருக்கிறதோ), அப்படிப்பட்ட சகல சம்ஹார கர்த்தாவான ஆத்மாவை பிராகிருத புத்தியுள்ளவனும் முன்சொன்ன சாதனங்களன்றியிலுமிருக்கிற எவன், சாதனங்களுடன் கூடினவன்போல் அறிவான்[214]. ||54||

2-வது வல்லிமுற்றிற்று.

213. இது உபலக்ஷணம். சர்வ ஜகத்தும் என்பது கருத்து - சமான வாக்கியம் :—பிரச்ன 11-6.

214. பிரம்ம சூத்திரம் 1-வது அத்தியாயம் 2-வது பாதம் 9-வதுசூத்திரத்தில் இந்த உபநிஷத்து மந்திரத்தின் அர்த்தம் அடியில் வருமாறு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓதனம், உபஸேசனம் இப்பதங்கள்.

ஒரு பக்ஷகனைக் கூறுகின்றன. இவன் அக்கினியா? ஜீவனா? ஈசுவரனா இம்மூவர்களும் இந்த உபநிஷத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப் படுகிறார்கள் இன்னான் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறான் என்பது விளங்கவில்லை. பிரஹதாரணியகம் I-4-6 படிக்கும் பிரபஞ்ச அனுபவப்படிக்கும் அக்கினியே சாப்பிடுகிறவனா யிருக்கலாம். அல்லது முண்டகம் III-1-2 படி ஜீவனே சாப்பிடுகிறவனாயிருக்கலாம். இந்தமுண்டகஆதாரப்படி பரமாத்மா ஒருக்காலும் பக்ஷகனாயிருக்கமாட்டான்.

சி :—மிருத்யு உபஸேசனம் அதாவது சாதக பதாரத்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், ஓதனம் (அன்னம்) என்று சகல சராசர பதார்த்தங்களையும் கூறவேண்டும். பிராமணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும், அவர்களின் மேன்மையான ஸ்திதியை உத்தேசித்து, இவ்விடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உபலக்ஷணங்களே. அவர்களால் சகல ஜகத்தும் அறியத்தக்கது. சகல பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரங்களுக்கும் காரணமான பரமாத்மாவே சகல காரியங்களையும் ஐக்கியம் செய்து கொள்வதினால் அவைகளை பக்ஷிக்கிறதாகச் சொல்லலாம். சகல ஜகத்தையும் பக்ஷிக்கிறவன் பரமாத்மாவைத்தவிர வேறு ஒருவனுமில்லை. மேலும் अन्यत्रधर्मात् அந்யத்ர தர்மாத் என்னும் மந்திரத்தில் பரமேசுவரனைபற்றி நசிகேதஸ் கேள்விகேட்டதற்கு यस्यब्रह्मच யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச என்று யமன் உத்தரம் கொடுப்பதால், இந்தவாக்கியத்தால் பரமாத்மாவையே அறியவேண்டியது.

முண்டகோபநிஷத்தில் (III-1-2.) ஈசுவரன் போக்தாவல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறதே எனின், பிராணிகளுடைய கர்மபலத்தின் போக்தா அல்ல என்று அர்த்தமே தவிர, சகல காரியமாகிற பரபஞ்சத்தையும் தன்னிடத்தில் ஐக்கியம் செய்து கொள்ளுகிறதில்லை என்று அர்த்தமல்ல. ஈசுவரன் ஜகத்சம்ஹார்த்தா என்பது சகல வேதங்களிலும் பிரசித்தம். பக்ஷகன் என்றால் சம்ஹரிக்கிறவின் என்று அர்த்தம்.

மேலும் यत्रसः யத்ர ஸ: = என்பதினால் அறிவதில் வெகு சிரமமிருக்கிறதாக தெரிய வருகிறது. பரமாத்மாவை அறிகிற விஷயத்திற்றான் சிரமம் நேரிடும். ஆதலால் இவ்விடத்தில் பரமாத்மாவையே கிரகிக்க வேண்டியது.

I-வது அத்தியாயம்.

III-வது வல்லி. 1-வது மந்திரம்.

ऋतंपिबन्तौ सुकृतस्यलोके गुहांप्रविष्टौ परमेपरार्धे ।

छायातपौ ब्रह्मविदोवदन्ति पञ्चाग्नयो ये च त्रिणाचिकेताः ॥ 55 ॥

ഋതംപിബന്തൌ സുകൃതസ്യ ലോകേ ഗുഹാംപ്രവിഷ്ടൌ പരമേപരാർധേ । ഛായാതപൌ ബ്രഹ്മവിദോ വദന്തി പഞ്ചാഗ്നയോ യേ ച ത്രിണാചികേതാഃ ॥ ॥ 55 ॥

ब्रह्मविदः ബ്രഹ്മവിദഃ =பிரம்ம ஞானிகளும்

ये യേ =எவர்கள்

पञ्चाग्नयः പഞ്ചാഗ്നയഃ=ஐந்து அக்கினிகளையுடையவர்களாயும்

त्रिणाचिकेताः ത്രിണാചികേതാഃ =நாசிகேதாக்கினியை மூன்று

I - III - 1-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—**अध्यात्मयोगाधिगमेन** അധ്യാത്മയോഗാധിഗമേന என்னும் (I - 2 - 12) மந்திரத்தால் பகவானுடைய தியானம் சொல்லப்பட்டது. எவ்விடத்தில் அவர் தியானம் செய்யத்தக்கவர் என்பதைக்காண்பிவித்து அவருடைய மாஹாத்மியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सुकृतस्यलोके സുകൃതസ്യ ലോകേ= புண்ணியத்தால் ஏற்பட்ட சரீரத்தில்

गुहां ഗുഹാം= ஹிருதய குஹையில், அதிலும்

परमे പരമേ = சகல ஜீவர்களுக்கும் உத்தமமாயிருக்கிற

परार्धे പരാർധേ = பரம் அத்தியந்தம் அல்லது பரேப்யஃ ருத்திராதிகளைவிட ரித்தே=ஞானாதிகளால் பூர்ணமான முக்கிய வாயுவினிடத்தில்

प्रविष्टौ പ്രവിഷ്ടൌ= பிரவேசித்திருக்கிறவர்களாயும்

ऋतं ഋതം – சுகிருத பலத்தை

पिबन्तौ പിബന്തൌ = புஜிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற, விஷ்ணுவின் தேகஹிருதயத்திலிருக்கிற ஆத்மா ஜீவஹிருதயத்திலிருக்கிற அந்தராத்மா என்றும் ரூபவிசேஷங்களை

ब्रह्मविदः ബ്രഹ്മവിദഃ = பிரம்ம ஞானிகளும்

पञ्चाग्नयः പഞ്ചാഗ്നയഃ =தேவ-பிதிர்-பூத-மனுஷ்ய-பிரம்ம-யஞ்ஞங்களைச் செய்கிறவர்களும், அல்லது, த்யு, பர்ஜன்னிய (மேகம்) பிருதிவீ, புருஷ, ஸ்திரீ ரூபங்களை அக்கினியாக பாவிக்கிறவர்களும்

त्रिणाचिकेतः ത്രിണാചികേതഃ = மூன்று தட்வை நாசிகேதாக்

ச-பா:—தடவை அனுஷ்டித்தவர்களாயுமிருக்கிறகிரஹஸ்தர்களோ

(தே) च (தெ வ =அவர்களும்)

सुकृतस्य ஸுக்ருதஸ்ய =தான் செய்யும் கர்மத்தின்

ऋतं ருதம் =சத்தியத்தை அதாவது அவசியம் உண்டாகக் கூடிய பலத்தை

पिबन्तौ பிபந்தௌ =அனுபவிக்கிறவர்களாயும்

लोके லோகே =தேகத்தில்

गुहां குஹாம் =புத்தி குஹையில்

प्रविष्टौ ப்ரவிஷ்டௌ =பிரவேசித்திருக்கிறவர்களாயும்

परमे பரமே =உத்கிருஷ்டமான

परार्धे பரார்த்தே =பிரம்மஸ்தானமான ஹிருதயாகாசத்தில்

प्रविष्टौ ப்ரவிஷ்டௌ =பிரவேசித் திருக்கிறவர்களாயும் இருக்கிற இருவர்களை

छायातपौ சாயாதபௌ =நிழல் வெய்யில் போல் விலக்ஷணம்களாக

वदन्ति வதந்தி =சொல்லுகிறார்கள்.

I.- 3 - 1-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ - கை :—कइत्थावेदसः க இத்தா வேதஸ: (II-25) என்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறியப்படாததாக பிரஸ்தாபிக்கும் பக்ஷத்தில், இவ்விதமாக இருக்கிறான் என்பதையே நாம் அறிய முடியாததால், அவனை உபாசிக்கும் விஷயத்தில் நாம் சக்தியற்றவர்கள் என்று நினைக்கிறவனை உத்தேசித்து, உபாசிக்கப்படும் பரமாத்மாவும் உபாசகனும் ஒரே குஹையில் பிரவேசித்திருப்பதால், பரமாத்மா சுலபமாய் உபாசிக்கத்தக்கவன் ; ஆனதால் நாம் உபாசிக்க முடியும். இவ்விஷயத்தை இரண்டு மந்திரங்களால் காண்பிக்கிறார்.

து-பா:—கினி சயனம் செய்தவர்களும்

छायातपौ சாயாதபௌ =நிழல் வெய்யில் போல சுகதுக்க காரணங்களாக்

वदंति வதந்தி = சொல்லுகிறார்கள். இதற்குப்பிரமாணமான பிரம்மசூத்திரம் யாதெனின்.

गुहांप्रविष्टावात्मानौहितद्दर्शनात् ॥ I - 2 - ॥

குஹாம்ப்ரவிஷ்டாவாத்மாநௌஹிதத்தர்சநாத் ॥ I - 2 - ॥

ஹிருதய குஹையிலிருக்கிற வாயுவினிடத்தில் பகவான் தியானிக்கத்தக்கவர் என்பது கருத்து.

ச-பா:-அ-கை:—இந்த வல்லி முந்தின வல்லியின் தொடர்ச்சியே. முந்தின வல்லியில் வித்தை அவித்தைகள் அநேக விருத்த பலங்களுள்ளவை என்று கூறப்பட்டது ஆனால் அவைகளின் பலம். முதலியவை 214 உள்ளபடி சொல்லப்படவில்லை. இவைகளைக்கூறும்பொருட்டும், இவைகளை சுலபமாய் அறியும்பொருட்டும் இரத திருஷ்டாந்தம் கூறப்படுகின்றது. இவ்விதமாய், அடைகிறவன் 215 அடையத்தகுந்தவன், போகிறவன், போகக்கூடிய ஸ்தானம், இவைகளை பிரித்தறிய வேண்டியதற்காக இரண்டு ஆத்மாக்கள் கூறப்படுகிறார்கள்.

ऋतं सुकृतस्य ருதம்...ஸுக்ருதஸ்ய =தன்னால் செய்யப்படும் கர்மத்திற்கு அவசியம் உண்டாகக்கூடிய பலத்தை இருவர்களுக்குள் ஒருவன் (ஜீவன்) புஜிக்கிறான்; மற்றொருவன் (ஈசுவரன்) புஜிக்கிறதில்லை. ஆயினும் கர்ம பலத்தை புஜிக்கிறவனுடைய

வி-பா:-ऋतंपिबन्तौ ருதம்பிபந்தௌ = அவசியம்உண்டாகக்கூடிய கர்மபலத்தை அனுபவித்துக்கொண்டும்.

सुकृतस्यलोके ஸுக்ருதஸ்யலோகே — புண்ணியத்தால் ஏற்படும் இந்த லோகத்திலேயே இருந்துகொண்டும்.

गुहां... குஹாம்...:—ஹிருதயகுஹையின உத்கிருஷ்டமான ஆகாசத்தில் ஜீவபரமாத்மாக்கள் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள்.

(ஆக்ஷேப சமாதானங்கள்.)

து-பா:-பூ:—இவ்விடத்தில் பண்மைப்பிரயோகம் இருப்பதால் புத்தி, ஜீவன் ஆகிய இருவர்கள்கூறப்படுகிறார்கள். கர்ம பலத்தை புஜிக்கும் தன்மை ஜீவனுக்கே உள்ளதாயினும், அவனுடன்கூடின புத்திக்கும் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

வேறு பூ:—இது யுக்தமன்று. இருவர்களுக்குள் ஒருவன் கர்ம பலத்தை புஜிப்பதால் அவன் ஜீவன் என்று சித்திப்பதால் இரண்டாவதும் சேதனமாகவெ இருக்கவேண்டும். இந்தப் பசுவுக்கு இரண்டாவதைத் தேடிக்கொண்டுவா என்று சொல்லுமிடத்தில்,

गार्हपत्याग्नि, दक्षिणाग्नि, आहवनीयाग्नि, सभ्याग्नि, अवसथ्याग्नि, கார்ஹபத்யாக்நி, தக்ஷிணாக்நி, ஆஹவநீயாக்நி, ஸப்யாக்நி, ஆவஸத்யாக்நி.

214. இதனால் ஸ்வரூபம், சாதனம், பலம் இம்மூன்றையும் கிரகிக்க வேண்டியது.

215. இந்த திருஷ்டாந்தத்தில் இரதி அடைகிறவன்; விஷ்ணு அடையத்தகுந்தவன்; போகிறவள் ஞாதா; போகக்கூடிய ஸ்தானம் விஷ்ணுவின் பதம். போகிறவன் யார், அடையவேண்டிய ஸ்தானம் எது என்பவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு இந்த திருஷ்டாந்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ச-பா:—சம்பந்தத்தால், அநேகர் போகுமளவில் ஒருவன் குடையை 216 கொண்டுபோனால் எல்லாரும் குடைகொண்டு போவதாக தாகசொல்லுவது போல், மற்றொருவனும் கர்ம பலத்தை புஜிக்கிறசொல்லப்படுகின்றான்.

लोके லோகே =(இதை முந்தின **சுகிருதஸ்ய** என்னும் பதத்துடன் சேர்க்கக்கூடாது) இந்த சரீரத்தில் (என்று அர்த்தம்.)

गुहांप्रविष्टौ குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ = புத்தி குஹையில் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள்.

வி-பா:-छायातपौ சாயாதபௌ:—இப்பதங்களால்சர்வஞ்ஞனான பரமாத்மாவும், கிஞ்சிஞ்ஞனான ஜீவாத்மாவும் இலக்ஷணையால் கூறப்படுகிறார்கள். ஜீவன் அஞ்ஞன் என்று சொன்னதற்கு அபிப்பிராயம் என்ன வெனில் :—உபாசியன் உபாசகன் இவ்விருவரும் ஒரே குஹையிலிருக்கும் பக்ஷத்தில், ஒருவன் அடையத்தகுந்தவ

து-பா:—பசுவே உத்தேசிக்கப்படுகிறதே தவிர, இதர மிருகங்கள் உத்தேசிக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஜீவர்களை ஒப்புக்கொள்ளுவோமே எனின், ஒருசரீரத்தில் இரண்டுஜீவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனதால் ஜீவனையும் ஈசவரனையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஈசுவரனுக்குக் கர்மபலன் ஒவ்வாதே எனின் உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டதாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சி:—மேற்சொல்லியது பொருந்தாது. ஏனெனின், புத்தி விஷயத்தில் கர்மபலபோகம் உபாசாரமாகச் சொல்லப்பட்டதுபோல்; ஈசுவர விஷயத்திலும் சொல்லப்படுவதால், விசேஷமில்லை. ஆனதால் இந்த மந்திரம் ஈசுவரனையே பிரதிபாதிக்கின்றது. பண்மைப் பிரயோகம் ஒவ்வாதே எனின், ஈசுவரன் இரண்டு ரூபங்களுடன் கூடியிருப்பதால் அப்பிரயோகம் ஒவ்வும்.

216. ஜீவாத்மா கர்ம பலத்தை அனுபவிப்பதாகச் சொல்லலாம், பரமாத்மாவை எப்படி சொல்லலாமெனில், ஒரு இரஸ்தாவில் இருவர் போகையில் ஒருவன் குடைசகிதமாயும், மற்றொருவன் குடையன்றியிலும் இருப்பதைக் கண்டு மூன்றாவது மனிதன் இருவரும் குடை பிடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லுவதுபோல, ஜீவசேதனம் கர்மபலத்தை அனுபவிக்கிறதாயும் பிரம்ம சேதனம் கர்மபலனை கொடுக்கிறதாயும் இருந்தாலும், சேதனபதம் இரண்டிலும் வருவதால் திருஷ்டாந்தத்தில் போல பிரம்ம சேதனமும்பலத்தைஅனுபவிக்கிறதுபோல் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குடையுடனும் குடையில்லாமலுமிருக்கிற சமூகத்தில் குடை சப்தம் பிரவிர்த்தது போல், அனுபவமும் அனுபவமின்மையும் இருக்கிற சமூகத்தில் அனுபவப்தம் பிரவிர்த்தித்தது.

परमेपरार्धे பரமே பரார்த்தே:— பாஹ்யாகாசத்தை 217 உத்தேசித்து சிரேஷ்டமாயும் 218 பிரம்மத்திற்கு ஸ்தானமாயு மிருக்கிற ஹிருதயாகாசத்தில் இருவர்களும் பிரவேசித்திருக்கி றார்கள் என்று அர்த்தம். ஹிருதயத்தில் பிரம்மம் அடையப்படு வதால் ஹிருதயம் பிரம்மத்திற்கு ஸ்தானம் என்று சொல்லப்படு கின்றது.

வி-பா.—ணயும் ஒருவன் அடைகிறவனுயு மிருப்பதால், அடையத் தகுந்தவன், அடைவதற்கு இரதம்போல் ஒரு சாதனமாயிருக்கும் சரீரத்திலிருக்கக்கூடாது. ஏனெனின் இரதத்தால் அடையத்தகு ந்தவஸ்துவே இரதத்திலிருக்கமாட்டாது. இந்த ஆக்ஷேபம் சரி யன்று. ஏனெனின், அடையப்படும் பரமாத்மா அந்த சரீரத்தி லிருந்தாலும், ஜீவன் பரமாத்மாவின் சங்கற்பத்தால் ஏற்படும் கர்மம் என்னும் அவித்தையால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதால், மேற் சொன்ன ஜீவனுக்கு பரமாத்மானுபவம் என்னும் பரமாத்மாவின் பிராப்தியில்லாததால் அடையத்தகுந்த பரமாத்மாவையும் அடை யும் ஜீவனையும் ஒரே குஹையில் இருப்பதாகச் சொல்லுவதிற் பாதகமில்லை.

पञ्चाग्नय:... பஞ்சாக்நய:—ஐந்து அக்கினிகளின் சுசுரூஷை யால் சுத்தமனதை யுடையவர்களும் 3 தடவை நாசிகேதாக்கினி சயனம் செய்தவர்களுமான பிரம்ம வித்துக்கள் சொல்லுகிறார் கள். சாதாரணமாய் 5 அக்கினியை சேவிக்கிறவர்களுக்கும் திரு ணாசி கேதர்களுக்கும் பரமாத்மாவை அறிய சாமர்த்தியமில்லாத படியால் பிரம்மவித: என்னும் பதத்திற்கே மேற்சொன்ன இரண்டு பதங்களும் விசேஷணங்கள் என்று அறிய வேண்டியது.

இந்த மந்திரம் ஜீவனையும் பரமாத்மாவையும் சொல்லுவதாய் ஸ்ரீவேதவியாசர் गुहांप्रविष्टा वात्मानौ குஹாம்ப்ரவிஷ்டா வாத்மாநௌ... என்னும் (I - 2 - 11) சூத்திரத்தைச் செய்திருக்கிறார்.

து-பா:—பூ :—परमेपरार्धे பரமே பரார்த்தே என்பதில் பரம் என் றால் வெளி ஆகாசத்தைவிட சிரேஷ்டமான ஹிருதயாகாசம் என்று அர்த்தம். ஏனெனின் இந்த ஹிருதயாகாசத்தில் பிரம்மம் அறியப்படுகின்றது.

217. எந்த ஆகாசப்பிரதேசத்தை தேகம் ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கி றதோ, அது பாஹ்ய புருஷாகாசம் எனப்படும்.

218. ஹிருதயாகாசத்தில் பரப்பிரம்மம் லக்ஷணையால் அறியப்படுவ தால், அது உத்கிருஷ்டஸ்தானம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

வி-பா:-பூ:—கர்மபலத்தை புஜிக்காத பரமாத்மாவுக்கு **ऋतंपिबन्तौ** ருதம்பிபந்தௌ என்னும் வாக்கியத்திற் சொல்லிய கர்மபலத்தை புஜிக்கும் தன்மை சம்பவிக்கமாட்டாது.

மேலும் எங்குமிருக்கும் பரமாத்மாவை சுகிருதத்தால் ஏற்படும் லோகத்திலிருப்பதாகவும் குஹைக்குள் அடங்கி யிருப்பதாகவும் சொல்லக்கூடாது.

மேலும் சாயாதப சப்தங்களால் கூறப்படும் பிரகாசிக்கும் தன்மை பிரகாசிக்காமலிருக்கும் தன்மை இவ்விரண்டும், இம்மந்திரத்தில் ஜீவபரமாத்மாக்கள் கூறப்படும் பக்ஷத்தில், ஒவ்வா.

புத்தியையும் ஜீவனையும் இம்மந்திரத்திற் கூறப்பட்டதாக ஒப்புக்கொண்டால் மேற்சொல்லியவை யெல்லாம் பொருந்தும். ஆனால் புத்தி கர்மபலத்தைப் புஜிப்பதாகச் சொல்லக்கூடாதே எனின், வெட்டுகிறதற்குச் சாதகமாயிருக்கும் கோடாலியே வெட்டுகிறதாகச் சொல்லுவதுபோல், கர்மபலத்தைப் புஜிப்பதற்குச் சாதகமாயிருக்கும் புத்தியே பலத்தை புஜிப்பதாக உபசாரமாகச் சொல்லலாம். ஆனதால் இந்த மந்திரம் புத்தி ஜீவர்களைக் கூறுவதாய் ஒப்புக்கொள்ளுவதே யுக்தம்.

து-பா:-சி:—இந்த அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏனெனின் வெளி ஆகாசத்தைவிட ஹிருதயாகாசம் சிரேஷ்டம் என்றுசொல்லுவதற்குக்காரணமில்லை. பிரம்மம் அவ்விடத்தில்அறியப்படுவதால் அது சிரேஷ்டமெனின், வெளியாகாசத்திலும் யோக்கியர்களால் பிரம்மம் அறியப்படுகின்றது.

மேலும் **गुहांप्रविष्टौ** குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ என்கிற வசனத்தாலேயே ஹிருதயாகாசவாஸம் ஏற்படுவதால் அதையே மறுபடியும் **परमेपरार्धे** பரமேபரார்த்தே என்பதினாலும் கூறுவதில்விசேஷமில்லை. மேலும் பிரமாண விருத்தமுமிருக்கிறது. ஆனதால் **பரமே**= சகலஜீவர்களுக்கும் உத்தமமாயும், **பரார்த்தே**=எல்லாரையும்விடபரிபூர்ணமான ஸ்வரூப முள்ளவராயும் வாயுவினிடத்தில ஆத்மா, அந்தராத்மா இவ்விரண்டு ரூபமாயுமிருக்கிற விஷ்ணு என்று அர்த்தம் செய்வதே யுக்தம்.

கர்ம பலத்தை புஜிக்கும் தன்மை அவருக்கு ஒவ்வாதே எனின், **ऋतंपिबन्तौ** ருதம்பிபந்தௌ வாக்கியததால் அது ஏற்படுகிறதென்றும் **ऋतंसत्यं तथाधर्मः** ருதம்ஸத்யம் ததா தர்ம: என்கிற ஸ்மிருதிப்படிதர்ம பலத்தை மட்டும் புஜிக்கிறான் என்றும் அறியவேண்டியது, ஜீவன் தர்மபலத்தை மட்டும் புஜிக்காதபடியால்

ச-பா:–छायातपौ....त्रिणाचिकेताः ஹாயா தபௌ... த்ரிணாசிகேதாஃ-இவர்கள் வெய்யில் நிழல் போல் 219 சம்சாரி அசம்சாரிகளா

வி-பா:–சி:—இப்படியே குஹாம்பிரவிஷ்டௌஎன்னும்சூத்திரத்தில் ஆக்ஷேபம் செய்து, எண்ணிக்கையை குறிப்பிடுமிடத்தில் ஒரு வஸ்து தெரிந்திருக்கும்போது, இரண்டாவது எது என்று கேள்வி ஏற்படுமிடத்தில் தெரிர்த வஸ்துவிலிருக்கும் தன்மையை உடைய வஸ்துவை இரண்டாவதாகக் சொல்லுவது யுக்தம். உலகத்தில் இந்த பசுவுக்கு இரண்டாவதை தேடிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்னுமிடத்தில் அறிந்த பசுவினிடத்திலிருக்கும் பசுத்தன்மை யுள்ள இரண்டாவது பசுவேகொண்டு வரப்படுகின்றது. ஆனதால் ரிதபான மென்னும் அடையாளத்தால் அறியப்பட்டிருக்கும் ஜீவனுக்கு இரண்டாவதாக, மேற்சொன்ன ஜீவனிடத்திலிருக்கும் சேதனத் தன்மையுடைய பரமாத்மாவையே ஸ்வீகரிககவேண்டும். ஜீவன் கர்மபலத்தை புஜிப்பதில், பரமாத்மா ஏவும் கர்த்தாவாக இருப்பதால் அவனைச்சேர்த்து पिबन्तौ பிவந்தௌ என்று சொல்லலாம். நீ சொல்லியபடி புத்தி என்னும் அந்தக்கரணத்திற்கு கர்ம பலத்தை நேரில் புஜிக்கும் தன்மையும், கர்மபலத்தை புஜிப்பதற்கு ஏவும் தன்மையும் இல்லாதபடியால், புததியையும் ஜீவனையும் சேர்த்துச் சொல்லுதல் ஒருக்காலும் ஒவ்வாது.

து-பா:—ஜீவன் இவ்விடத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டதாக ஒப்புக் கொள்ளக்கூடாது. மேலும் ஈசுவரன் கர்மபலத்தை புஜிப்பதால் பூர்ணநந்தனுகமாட்டான் எனின், சிந்திக்கக்கூடாத ஐசுவரிய முடையவனுனதால், அவனுக்கு இரண்டும்பொருந்தும் பூர்ணநந்தன் என்றுல் கெட்ட பலத்தை புஜிக்கிறதில்லை என்பது கருத்து.

219. இவ்விடத்தில் (சாயா) சப்தத்தால் கேவலம் நிழல் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஜீவன் கேவலம் அவித்தையா யிருந்தால் (சாயா) சப்தத்தால் விருக்ஷாதிகளின் நிழல்போல நிழல் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடும். ஆனுல் ஜீவன் கேவலம் அவித்தையல்ல. பின்னையோவெனில், புத்தி அல்லது அவித்தையாகிற உபாதியில் உண்டான பிரதிபிம்பம்தான் ஜீவன் ஆகையால் கண்ணுடியில் தோன்றும் புருஷப்பிரதிபிம்பம் போல ஜலத்தில் தோன்றும் சூரிபிரதிபிம்பம் என்று (சயா) சப்தத்தால் அறியத்தக்கது (ஆதப) சப்தத்தால் எங்கும் வியாபிக்கும் பிரம்ம ஸ்தானீயமான சூரியனுடைய சாமானிய பிரகாசம் என்று அறியவேண்டியது. பிரம்மத்தில் அத்தியஸ்தமான மாயையாகிற சூரியனுடைய விசேஷப்பிரகாசத்தில் பிரதிபிம்பிக்கிறதுதான் ஈசுவரன். சூரியனுடைய பிம்ப ப்ரதி பிம்பங்கள்போல ஜீவனும் ஈசுவரனும் விலக்ஷணமா யிருக்கின்றன.

ச-பா:-யிருப்பதால் விலக்ஷணர்கள் என்று பிரம்மஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். கேவலம் கர்மத்தைத்தியாகம் செய்த ஞானிகள் மட்டும் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஆனால் மூன்று தடவை நாசிகேதாக்கினி சயனம் செய்த பஞ்சாக்கினிகரான 220 கிருஹஸ்தர்

வி-பா:=பரமாத்மா எங்குமிருப்பதால் சுகிருதத்தால் ஏற்படும் லோகத்திலுமிருப்பதாகச் சொல்லலாம்.

இந்தப் பிரகரணத்திலேயே गुहाहितं गह्वरेष्ठं குஹாஹிதம் கஹ்வரேஷ்டம் (கI - 2 - 12) என்று பரமாத்மாவுக்கு குஹாப் பிரவேசம் சொல்லி யிருப்பதாலும் குஹாப்பிரவேசம பரமாத்மாவுக்குப் பொருந்தும்.

छायातप ஛யாதவ சப்தங்களால் கிஞ்சிஞ்ஞனையும் சர்வஞ்ஞனையும் கூறலாம். ஆனதால் ஜீவபரமாத்மாக்களை இந்த மந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. உன் சங்கைக்கு இடமில்லை.

द्वासुवर्णा த்வாஸுவர்ணா என்னும் (முண்டகம் III - 1 - 1) மந்திரத்திற்கு வியாக்கியானமாயிருக்கும் पैङ्गयरहस्य பைங்க்யரஹஸ்ய மென்னும் பிராமணத்தை அனுசரித்து த்வாசுபர்ணௌ என்னும் மந்திரம் புத்தி ஜீவர்களைச் சொல்லுவதாலும், इयदामननात् இயதாமநநாத் என்னும் (பி - III - 3 - 34) அதிகரணத்தில் ரிதம்பிபந்தௌ என்னும் மந்திரமும் த்வாசுபர்ணௌ என்னும் மந்திரமும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய்ச் சொல்லி யிருப்பதாலும், இந்த மந்திரம் புத்தி ஜீவர்களைச் சொல்லுகிறது என்னும் சங்கை

து-பா:-छायातपौ ஛ாயாதபௌ சப்தங்களுக்கு முக்கியார்த்தத்தைவிட்டுஉபசார அர்த்தத்தைச்சொல்லலாமோவெனின், ஜீவேசுவரர்களானஇருவர்களையும்ஒப்புக்கொள்ளும் உன் பக்ஷத்திலும் छाया ஛ாயா சப்தத்திற்கு அஞ்ஞான ஜீவன் என்றும், आतप ஆதவ சப்தத்திற்கு சர்வஞ்ஞன் ஈசுவரன் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருப்பது போல் இவ்விடத்திலும் சுகதுக்க காரணம் என்று அர்த்தம் செய்யலாம்.

மேலும் यः सेतुः யஃ ஸேதுஃ என்னும் மேல் மந்திரத்தில் இவ்விடத்திற் சொல்லிய வஸ்துவே ஒருமைப் பிரயோகத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுவதால், இவ்விடத்திலும் ஈசுவரன் மட்டும் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான் என்பது சித்திக்கிறது.

220. இந்த ஐந்து அக்கினிகளையும் உடையவர்கள். அல்லது. ஸ்வர்க்கலோகம், மேகம், பூமி, புருஷன், ஸ்திரீ, இவைகளை அக்கினியாக பாவிக்க வேண்டும்.

களும் அப்படியே சொல்லுகிறார்கள். 221 ॥ 55 ॥

வி-பா:—யை சூத்திரக்காரர் இந்த மந்திரத்தைப்பற்றி गुहांप्रविष्टौ आत्मानौ குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ ஸூத்ரௌ என்னும் சூத்திரம் செய்து, அதில் இவ்விடத்தில்குஹையில்பிரவேசித்தவர்கள்ஜீவபரமாத்மாக்கள் என்று ஆத்மானௌ என்னும் சப்தத்தால் சொல்லியிருப்பதால், மேற்சொன்ன சூத்திரகாரரே சங்கைக்கு இடமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மேலும் ஜீவனுக்கு குஹாப்பிரவேசம் புத்தியின் உபாதிசம்பந்தத்தால் ஏற்படுவதால், நேராய்ப் பிரவேசிக்கும் புத்தியோடுகூட ஜீவனைச்சேர்த்து குஹையில் பிரவேசித்திருப்பதாகச் சொல்

221. இந்த மந்திரத்தின் அர்த்தம் பிரம்ம சூத்திரம் 1-வது அத்தியாயம் 2 வது பாதம் 11-12-வது சூத்திரங்களில் நிர்ணயிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

இதில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட இருவர்களும் புத்தியும் ஜீவாத்மாவுமா? அல்லது ஜீவேசுவரர்களா ?

பூ:—புத்தி ஜீவாத்மாக்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் புத்தி சரீரத்தில் முன்னமேயே சேர்ந்திருக்கிறது.

ஜீவனும் ஈசுவரனும் என்றும் சொல்லக்கூடாது. அப்படியானால் இருவரும் வெவ்வேறாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் இவர்களைப்பற்றியே பிரச்னம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

புத்தி ஜடமானதால் அது பிரவேசிப்பதாகச் சொல்லக் கூடாது.

முண்டகம் III - 1 - 1 - படி பரமாத்மாவும் இவ்விடத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டிராது.

சி:—ஜீவன்தான் பானம்செய்கிறான். பரமாத்மா ஜீவனை பானம் செய்யும்படி செய்வதால், பானம் செய்கிறதாக சொல்லப்படுகிறான்.

பூ:—गुहाप्रवेश குஹாப்ரவேச வேசம் புத்திக்கும் ஜீவனுக்கும் தான் ஒவ்வும், பரமாத்மாவுக்கு ஒவ்வாது.

(2) सुकृतलोक ஸுக்ருதலோக மென்பதால் இருவர்களும்சத்கர்மபலத்தை அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை என்பது விளங்குகிறது. பரமாத்மாவுக்கு யாதொரு கர்மபலமுமில்லை.

(3) छायातपौ சாயாதபௌ என்பதால் வெய்யில்நிழல் போல் பரஸ்பரம் விருத்தமான ஜடா ஜடங்கள் கூறப்படுகின்றன ஆகையால் இந்த மந்திரம் புத்தி ஜீவர்களைத்தான் கூறுகிறது.

சி:—இந்த மந்திரத்தால் ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவர்களைத்தான் அறிய வேண்டியது. ஏனெனின் கடவல்லி I - 2 - 12-லும் தைதரியம் II-1-லும் பரமாத்மாவையே பிரஸ்தாபித்திருக்கிறது. ஹிருதய ஸ்தலத்தைக் குறிப்பிடவேண்டிய காரணம் பரமாத்மாவைச் செவ்வையாய் அறியும் பொருட்டேயாம். குடை திருஷ்டாந்தத்தால் சுகிருத லோகத்தின் உத்தேசம் விளங்கும். வெய்யில் நிழல் திருஷ்டாந்தத்தால் ஜீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு உட்பட்டவன் என்றும் ஈசுவரன் சத்தியமானதால் பிரபஞ்சத்துக்கு விலக்ஷணன் என்றும் அறியவேண்டியது. மேலும் இனி சொல்லப்போகிற இரததிருஷ்டாந்தத்தில் ஜீவன் இரதிகள் என்றும் விஷ்ணுவின் ஸ்தானமே அடையப்படும் இடம் என்றும் சொல்லியிருப்பதால், இந்தவிசேஷணங்கள் ஜீவேசுவரர்களைத்தான் பொருந்தும்.

வி-பா:—லுவது யுக்தமன்று. சுவர்ணம் என்று சொல்லப்படும் தேஜஸ்-கனமுள்ள வஸ்துவை விடாமல் எப்போதும் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதால், அவ்வஸ்து கனமாயிருப்பதைக் கொண்டு, சுவர்ணம் கனமாயிருப்பதாக வியவஹரித்தாலும், பிடிப்பான வஸ்துவும் சுவர்ணமும் கனமாயிருக்கின்றன வென்று வியவஹரிப்பது வழக்கமில்லை. இதுபோல், ஜீவனுடைய உபாதியான புத்தி குஹையில் பிரவேசிப்பதால், ஜீவன் குஹையில் பிரவேசித்ததாக வியவஹாரமிருந்தபோதிலும், புத்தியும் ஜீவனும் குஹையில் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆனதால் அத்வைதிகள் சூத்திரத்தை அனுசரித்து, இந்த மந்திரம் ஜீவபரமாத்மாக்களைச் சொல்லுவதாக சொல்லுவதும் பொருந்தாது. ஏனெனின் अनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्य அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய என்னும் சுருதியை அனுசரித்து, இந்த மந்திரத்தில் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவபாவத்தால் அனுப்பிரவேசம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியால், ஜீவபரமாத்மாக்கள் குஹையில் பிரவேசித்திருப்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் ஜீவபாவத்தால் பரமாத்மாவுக்கு சம்சாரம் வந்திருப்பதை உத்தேசித்து, பிரம்மம் சம்சாரத்தை அடைந்திருக்கிறதென்கிற வியவஹாரமிருந்தாலும், ஜீவப்பிரம்மங்கள் சம்சாரத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று வியவஹாரங் கிடையாது.

மேலும் जीवेशावाभासे नकरोति मायाचाविद्याच स्वयमेवभवति, कार्योपाधिरयंजीव: कारणोपाधिरीश्वर: ஜீவேஶாவாபாஸே நகரோதி மாயா சாவித்யாச ஸ்வயமேவபவதி கார்யோபாதிரயம்ஜீவ: காரணோபா

பிரமாண வாக்கியம்.

आत्मांतरात्मेति त्रिभुरेकए वद्विधास्थित: ।
सविष्णु: परमोवायो परेम्योप्पृद्ररुपके ।
शुभान्पिबतिभोगान्य: छायेवविदुषांप्रभु: ।
आतप: पापिमांनित्यं मर्त्यादाविष्णुयाचिनां।
संसारस्यचपारस्थ: सविष्णुद्विस्वरुपक: ॥

(महावराहे)

ஆத்மாந்தராத்மேதி விபுரேக ஏவ த்விதா ஸ்தித: ।
ஸவிஷ்ணு: பரமோவாயௌ பரேம்யோப்ருத்ரூபகே ।
ஶுபாந்பிபதிபோகாந்ய: சாயேவவிதுஷாம்ப்ரபு: ।
ஆதப: பாபிநாம்நித்யம் மர்த்யாதாவிஷ்ணுயாஜிநாம் ।
ஸம்ஸாரஸ்யசபாரஸ்த: ஸவிஷ்ணுர்த்விஸ்வரூபக: ॥
(மஹாவராஹே) ॥ 55

I-3-2-வது மந்திரம்.

यः सेतुरीजानानामक्षरं ब्रह्मयत्परं ।
अभयं तितीर्षतां पारंनाचिकेतꣳ शकेमहि ॥ ॥ 56 ॥

யஃ ஸேதுரீஜாநாநாமக்ஷரம் ப்ரஹ்மயத்பரம் ।
அபயம் திதீர்ஷதாம் பாரம் நாசிகேதꣳஶகேமஹி॥ ॥ 56 ॥

வி-பா:—யிரீஶ்வர: என்னும் வாக்கியங்களை அனுசரித்து இரண்டு பக்ஷங்களைஸ்வீகரிக்கலாம். முதலாவது:—அவித்தைஅல்லதுஅந்தக்கரணம்ஜீவனுக்கு உபாதிஎன்பதும், அவ்வுபாதியிலுண்டாகும் சைதன்னியப் பிரதிபிம்பம் ஜீவன் என்பதும் ஒருபக்ஷம். இரண்டாவது. அவித்தைஅல்லதுஅந்தக்கரணத்தால் அவச்சின்னமான (அதற்குள்அடங்கின) சைதன்னியம்ஜீவன்என்பதாம். இதில்முதல் பக்ஷம் பொருந்தாது. ஏனெனின் கண்ணாடிமுதலிய சுத்த வஸ்துவில் தடங்கலடைந்து திரும்பும் நேத்திர காந்தியால் கிரகிக்கப்படும் வஸ்துவே பிரதிபிம்பம் என்று சொல்லப்படும். ஆனதால் கண்ணால் கிரகிக்க முடியாத சைதன்னியத்திற்கு பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்காதபடியால் ஜீவனை அவித்தியா பிரதிபிம்பமென்றாவது அந்தக்கரண பிரதிபிம்பம் என்றாவது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. ஆனதால் அவித்தியா வச்சின்னம்அல்லது அந்தக்கரண வச்சின்னமென்றும் இரண்டாவது பக்ஷமே ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது. இந்த பக்ஷத்தில் ஹிருதய குஹையில் அபரிச்சின்னமான பிரம்ம ஸ்வரூபம் அவித்தை அல்லது அந்தக்கரணம் என்னும் உபாதி சம்பந்தத்தால் பிரவேசிக்கிறதாகச் சொல்லுவது இந்த சுருதிக்கும் அந்தர்யாமி வாக்கியத்துக்கும் ஒவ்வாது. ॥ 55 ॥

I-3-2-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—(௧) முன் अनन्तलोकाप्तिं அநந்தலோகாப்திம் (I-1-15)முதலிய வசனங்களால் அக்கினியிலிருக்கிற பகவானுடைய சொரூபம் சொல்லப்பட்டது. பிறகு முக்தநியாமக பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டு ஸ்வரூபங்களும் ஒன்றே. அதைத் தியானம் செய்கிறதில் நானே அதிகாரி என்று யமன்சொல்லுகிறான்.

(௪) தியானத்துக்கு அடுத்த சாதனமான பிரத்தியாஹாரத்தை மேல்மந்திரத்திற்சொல்ல இச்சிக்கும் யமன் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்து, பிரதிஞ்ஞை செய்கிறான்.

ச-பா:-ईजानानां ஈஜாநாநாம் =யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு

यत् யத் = எது

सेतुः ஸேதுः =கரையோ

(तं தம் =அப்படிப்பட்ட)

नाचिकेतं நாசிகேதம் = நாசிகேதாக்கினியை

(ज्ञातुं ஜ்ஞாதும் =அறிவதற்கும்)

अभयं அபயம் =பயமற்றதாயும்

पारं பாரம் = சம்சாரத்தின் கரையை

तितीर्षतां திதீர்ஷதாம் = தாண்ட இச்சிக்கிறவர்களுக்கு

परं பரம் =சிரேஷ்டமான ஆசிரயமாயும்

अक्षरं அக்ஷரம் = நாசமற்றதாயும்

यत् யத் = யாதொரு

I - 3 - 2 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-यः யः=எவன்

ईजानानां ஈஜாநாநாம் = யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு

सेतुः ஸேதுः = ஆதாரனாக இருக்கிறானோ, (அதாவது கர்ம பலத்தைக் கொடுக்கிறானோ)

यत् யத் =எது

अक्षरं அக்ஷரம் = விகாரமற்ற

परंब्रह्म பரம்ப்ரஹ்ம = பரப்பிரம்மமோ

पारं பாரம் = சம்சார மென்னும் கடலை

तितीर्षतां திதீர்ஷதாம் = தாண்டவேண்டும் என்று இச்சிக்கிற வர்களுக்கு

अभयं அபயம்=பயமற்ற கரையோ

து-பா:-यः ய:=எவன் முன்சொல்லப்பட்ட இரண்டு ரூபமுள்ள விஷ்ணு என்றபடி

ईजानानां ஈஜாநாநாம் = விஷ்ணுவை உத்தேசித்து யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு

सेतुः ஸேதுः =எல்லேயோ

(यच्च யச்ச = எது)

तितीर्षतां திதீர்ஷதாம் = சம்சார பயத்தைத்தாண்ட இச்சிக் கிறவர்களுக்கு

अभयंपारं அபயம்பாரம் = அபயத்தைக்கொடுக்கும் கரையோ அப்படிப்பட்ட

अक्षर அக்ஷரம் = நாசமற்றதாயும்

परं பரம் =சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற

ச-பா :-ब्रह्म ப்ரஹ்ம=பிரம்ம முண்டோ

(तत् தத்=அதையும்)

(ज्ञातुं ஜ்ஞாதும்=அறிவதற்கும்)

शकेमहि ஶகேமஹி=சமர்த்தர்களாவோம்.

यः... ईजानानां யः...ஈஜாநாநாம் = யாகம் 222 செய்யும் கர்மிஷ்டர்களுக்கு துக்கத்தைத்தாண்டும் பொருட்டு கரைபோலிருக்கிற நாசிகேதாக்கினியை நாம் அறிவதற்கும் சயனம் செய்வதற்கும் சமர்த்தர்களாயிருக்கிறோம்.

வி-பா:-नाचिकेतं நாசிகேதம்=அப்படிப்பட்ட நாசிகேதாக்கினியால் அடையப்படும் பரமாத்மாவை

शकेमहि ஶகேமஹி = உபாசிக்கிறதற்கு, நாம்சமர்த்தர்களாக இருக்கிறோம். ஆனதால் மேற்சொன்ன பரமாத்மாவை உபாசிக்க முடியாது என்று பயப்படவேண்டியதில்லை. ॥ 56 ॥

து-பா:-नाचिकेतंब्रह्म நாசிகேதம்ப்ரஹ்ம= அக்கினியிலிருக்கும்பரமாத்மாவை

शकेमहि ஶகேமஹி = தியானம் செய்ய சக்தர்களாயிருக்கிறோம். கண்டார்த்தக்காரர், பிரம்மத்தைத் தியானிப்பதற்கும் நாசிகேதாக்கினிக்குச் சாதனத்தைச் சொல்லுவதற்கும் சமர்த்தர்களாயிருக்கிறோம் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாகச்சொல்லுகிறார்.

அத்வைதிகள் சொல்லுகிறதாவது :—யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு எல்லையா (ஆசிரயமா) யிருக்கும் நாசிகேதாக்கினியை அறிவதற்கும், சயனம் செய்வதற்கும் நாம் சக்தர்களாயிருக்கிறோம். சம்சாரத்தைத்தாண்ட இச்சிக்கிறவர்களுக்கு எந்த நாசமற்ற பிரம்மம் ஆசிரயமாயிருக்கிறதோ அதை நாம் அறிய சமர்த்தர்களாயிருக்கிறோம். அதாவது கர்மிகளுக்கும் பிரம்மவித்துக்களுக்கும் ஆசிரயமாயிருக்கும் பர அபரபிர்ம்மம் அறியத்தக்கதென்பது இந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தம்.

சி :—இது பொருந்தாது. ஒரே வாக்கியமாக இருக்கக்கூடியதை இரண்டாக பிரிக்கக்கூடாது. மேலும் ஜீவேசுவரர்களின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் அக்கினியைச் சொல்லுவது

222. பிரம்ம வித்துக்களும் பஞ்சாக்கினி வித்துக்களும் இப்போது காணப்படவில்லையே எனின், முந்தினவித்துவான்களுடைய அனுபவமே இப்படி நினைப்பதற்கு விருத்தமாயிருக்கிறது. இப்போது இருக்கிறவனும் சேதனமானதால் ஞாதாவாகக்கூடும்.

I-3-3-வது மந்திரம்.

आत्मानꣳ रथिनं विद्धि शरीरꣳ रथमेवतु ।
बुद्धिं तु सारथिं विद्धिमनः प्रग्रहमेवच ॥ ॥ 57 ॥

ஆத்மாநம்ரயிநம்விதி ஶரீரம்ரயமெவது ।
புத்திம்து ஸாரயிம்விதிமநः ப்ரக்ரஹமெவச ॥ 57 ॥

ச-பா:—अक्षरं...शकेमाहि அக்ஷரம்...ஶகெமஹி:—மேலும் சம்சாரத்தின் கரையைத் தாண்ட இச்சையுள்ள பிரம்மவித்துக்களுக்கு பயமற்ற ஆசிரயமாயிருக்கிற ஆத்மா என்னும் பிரம்மத்தை நாம் அறிய சமர்த்தர்களாறோம்.

கர்மிஷ்டர்களுக்கும் பிரம்ம ஞானிகளுக்கும் ஆசிரயமான பராபரப்பிரம்மங்கள் அறியத்தக்கவை என்று அர்த்தம். ऋतंपिबन्तौ ஜதம் விவஜௌ என்கிற மந்திரத்தில் இவைகளே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ॥ 56 ॥

आत्मानं ஆத்மாநம் = கர்மபல போக்தாவன ஜீவனை

I - 3 - 3 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—आत्मानंरथिनं ஆத்மாநம்ரயிநம் முதல் सोध्वान:परमाप्नोति ஸொऽத்வநः பரமாப்நொதி (3 - 9) வரையில் சம்சாரமென்னும் மார்க்கத்துக்கு எல்லையாக ஏற்பட்டிருக்கும் வைஷ்ணவமான பரமபதத்தை அடைவதற்குச் சாதனங்களையும், அடையும் ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் உபதேசிக்கிறார்.

आत्मानं ஆத்மாநம் = சரீரத்துக்கு அதிஷ்டாதாவான (சரீரத்தை ஏவுகிற) ஜீவனை

து-பா:—அசங்கதம். கர்மவித்தைக்கு ஆசிரயமாக அபரப்பிரம்மம் என்னும் அக்கினியை அறியவேண்டியது என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் பாரம் என்பதற்கு சம்சாரபாரம் என்று அர்த்தம் செய்து அதைத் தாண்ட இச்சிக்கிறவர்கள் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. பாரம் என்பதை பிரம்மத்திற்கே விசேஷணமாய் ஒப்புக்கொள்வதில் பிரம்மத்துக்கு ஒரு குணம் ஏற்படுகின்றது. மேலும் மோக்ஷ இச்சை யுள்ளவர்களுக்குச் சம்சாரத்தைத் தாண்டவேண்டும் என்னுமிச்சை தனியாக இருக்கமாட்டாது. சம்சார பாரமான மோக்ஷம் அவரிடத்திலிருக்கிறது என்பது கருத்து. ॥ 56 ॥

I-3-3-வது மந்திரம்.

அ-கை:—இந்திரிய நிக்கிரகம் அவசியம் என்று சொல்லுவதற்கு உபயோகமான சில சங்கதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

आत्मानं ஆத்மாநம் = சரீரத்திற்குள்ளிருக்கிற ஜீவனை

ச-பா:—रथिनं ரயிநம் = இரதத்தின் ஸவாமியாக
त्रिद्धि விஃதி =அறி
शरीरं ஶரீரம் =தேகத்தை
रथंएवतु ரயம்வஏவது =இரதமாகவே
विद्धि விஃதி =அறி
बुद्धिन्तु பு௱ஃதிந்து=புத்தியை
सारथिं ஸாரயிம் =சாரதியாக
वीद्धि விஃதி=அறி
मनएव மநவஏவ = மனதையே
प्रग्रहञ्च ப்ரக்ரஹஞ்ச =கயிறாகவும்
विद्धि விஃதி =அறி.

அ-கை :—மேற்சொன்ன இரண்டு ஆத்மாக்களில் உபாதி யால் ஏற்பட்ட சம்சாரி ஜீவாத்மா. இவனே மோக்ஷத்தையும்

வி-பா:—रथितं ரயிநம்=இரதத்தின் யஜமானனாக
विद्धि விஃதி = அறிந்து கொள்.
शरीरंएव ஶரீரம்வஏவ= சரீரத்தையே
रथं ரயம்= இரதமாக
(विद्धि விஃதி=அறிந்து கொள்.)
बुद्धिं பு௱ஃதிம் = புத்தியை
सारथिं ஸாரயிம் = சாரதியாக
विद्धि விஃதி=அறிந்து கொள். (நிச்சயாத்மகமான புத்தியால் தேகத்தின் பிரவிர்த்திகள் ஏற்படுகிறபடியால் புத்தி சாரதி எனப் பட்டது.)

प्रग्रहः ப்ரக்ரஹஃ= கயிறு ॥ 57 ॥

து-பா:—रथिनंविद्धि ரயிநம்விஃதி = இரதத்திற்குளஜமானன் என்று அறி.

शरीरं रथमेवच ஶரீரம் ரயமெவவ=குதிரைகள் ஸ்தானத்திலிருக்கிற இந்திரியங்களால் சரீரம் இழுக்கப்படுவதால் சரீரத்தை இரதம் என்று அறி.

बुद्धितुसारथिंविद्धि பு௱ஃதிம்து ஸாரயிம்விஃதி= புத்தியால் விசாரித்து ஒரு காரியத்தைச் செய்வது போல், புத்தி சரீரத்தைப் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்வதால், புத்தியை சாரதி என்று அறி.

मनःप्रग्रहमेवच மநஃப்ரக்ரஹமெவவ= மனதின் சம்பந்தத்தின் பேரில் காது முதலிய இந்திரியங்கள் ஒரு காரியத்தில் பிரவிர்த்திப்பதால் மனதைக்கயிறு என்று அறி. ॥ 57 ॥

I - 3 - 4 - வது மந்திரம்.

इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान् ।
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ 58 ॥

இந்த்ரியாணி ஹயாநாஹுர் விஷயாம்ஸ்தேஷு கோசராந்॥
ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம் போக்தேத்யாஹுர் மநீஷிண: ॥58॥

ச-பா:—சம்சாரத்தையும் அடைவதற்காக வித்தைக்கும் அவித்தைக்கும் அதிகாரி. (ஒரு இடத்தை அடைய இரதம் சாதகமாயிருப்பதுபோல்) அவ்விரண்டையும் அடைய அவனுக்கு சாதனமான இரதம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

आत्मानं...रथमेवतु ஆத்மாநம்...ரதமேவது:— ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களில் கர்ம பலத்தை அனுபவிக்கிற சம்சாரியான ஆத்மாவை இரதத்திற்கு எஜமானனாயும், சரீரத்தை இரதமாயும் அறி. ஏனெனின், இரதத்திற் கட்டப்பட்ட குதிரைகள் இரதத்தை இழுத்துக்கொண்டு போவதுபோல் இந்திரியங்களால் சரீரம் இழுக்கப்படுகின்றது.

बुद्धिं...विद्धि புத்திம்...வித்தி:—இரதத்தைக் கொண்டுபோகசாரதி முக்கியனாயிருப்பது போல் சரீரத்தை நடத்த புத்தி முக்கியமாயிருப்பதாலும், தேகத்தின் சகல காரியங்களும் அநேகமாய் புத்தியால் செய்யப்படுவதாலும், நிச்சயாத்மகமான புத்தியை சாரதியாக அறி.

मनः...च மந:...வ:— கயற்றினால் கட்டப்பட்ட குதிரைகள் மார்க்கத்தில் பிரவிர்த்திக்கிறது போல், மனதினால் கட்டப்பட்ட சுரோத்திரம் முதலிய இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கின்றன. ஆகையால் சங்கற்ப விகற்பாத்மகமான மனதை கயிறாக 223 அறி. ॥ 57 ॥

इन्द्रियाणि இந்த்ரியாணி = இந்திரியங்களை
हयान् ஹயாந் = குதிரைகளாக
आहुः ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.

1-3-4-வது மந்திரம்.

து-பா:—इन्द्रियाणि हयान् आहुः இந்த்ரியாணி ஹயாந் ஆஹு: = சரீரம் என்கிற இரதத்தை காது முதலிய இந்திரியங்கள் இழுப்பதால், இந்திரியங்களை குதிரைகளாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

223. 3-முதல் 9 வரை மந்திரங்களுக்கு சமானவாக்கியம் :—சுவே-II-9.

ச-பா:-तेषु தேஷு =அந்த குதிரைகளாகிற இந்திரியங்களுக்கு
விஷயாந் =சப்தாதி விஷயங்களை
गोचरान् கோசராந்=மார்க்கங்களாக
(வித்தி விதி= அறி.)

आत्मेन्द्रिय मनोयुक्तं ஆத்மேந்திரிய மநோயுக்தம்= சரீரம் இந்திரியங்கள் மனது இவைகளுடன் கூடினவனை

भोक्ताइति போக்தாஇதி= புஜிக்கிறவன் என்று
मनीषिणः மநீஷிணஃ=வித்துவான்கள்
आहुः ஆஹுஃ=செல்லுகிறுர்கள்

इन्द्रियाणि...गोचरान् இந்திரியாணி...கோசராந்:— இரதகற்பனையில் குசலர்களான ஞானிகள் சக்ஷுராதி இந்திரியங்களை குதிரைகளாக சொல்லுகிறுர்கள். ஏனெனின் இரதத்தை குதிரைகள் இழுப்பதுபோல் இந்திரியங்கள் சரீரத்தைக் கொண்டு போகின்றன. குதிரைகள் மார்க்கங்களிற்போகிறதுபோல் இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கிறபடியால் விஷயங்களைமார்க்கங்களாக அறி.

I - 3 - 4 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-इन्द्रियाणि...आहुः இந்திரியாணி...ஆஹுஃ:—ஸ்பஷ்டம்

तेषु தேஷு=குதிரைகளாகிற இந்திரியங்கள்விஷயத்தில்

विषयान् गोचरान् விஷயாந் கோசராந்=சப்தம் முதலிய விஷயங்களை மார்க்கங்களாக அறிந்துகொள்.

து-பா:-तेषु தேஷு=தேஷாம் அவைகளுக்கு

विषयान् விஷயாந்=சப்த முதலிய விஷயங்களில் இந்திரியங்கள் பிரவிர்த்திப்பதால் அவ்விஷயங்களை

गोचरान् आहुः கோசராந் ஆஹுஃ =குதிரை நடக்கும் இடங்களாகச் சொல்லுகிறுர்கள்.

आत्मा ஆத்மா =(அ-கை) ஆத்மா முதலியவைகள்இரதத்திற்கு எஜமானன் வசைராவாக இருக்கட்டும் அதினுல்எப்படிப் பிரயோசனம் சித்திக்கிறதெனின் சாரதியில்லாத இரதத்தின் யஜமானன் துக்க மடைகிறதுபோல, புத்தியில்லாத ஆத்மாவும் என்பது கருத்து.

इन्द्रियमनोयुक्तं இந்திரியமநோயுக்தம்=இந்திரியங்கள்மனதுஇவைகளுடன் கூடியிருக்கும

आत्मा ஆத்மா=ஆத்மா (ஜீவன்)
भोक्तेति போக்தேதி=துக்கத்தை அடைகிறுன் என்று
मनीषिणः மநீஷிணஃ ஞானிகள்

आहुः ஆஹுஃ சொல்லுகிறுர்கள் அல்லது, இவ்விடத்தில் புத்தியையும் சேர்த்துக்கொண்டு போக்தா என்பதற்கு சுகத்தை அடைகிறுன் என்று அர்த்தம் செய்யலாம். ॥ 58 ॥

I - 3 - 5 - வது மந்திரம்.

यस्त्वविज्ञानवान्भवत्ययुक्तेन मनसासदा ।
तस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इवसारथेः ॥ 59 ॥

யஸ்த்வவிஜ்ஞாநவாந்பவத்யயுக்தேந மநஸா ஸதா ।
தஸ்யேந்த்ரியாண்யவஶ்யாநி துஷ்டாஶ்வா இவ ஸாரதே: ॥59॥

आत्मा... मनीषिण: ஆத்மா... மநீஷிண: :— சரீரம், இந்திரியம் மனது, இவைகளுடன் கூடிய ஆத்மாவை சம்சாரி என்று விவேகிகள் சொல்லுகிறார்கள். கேவலம் ஆத்மாவே போக்தாவன்று புத்தி முதலியவைகளுடன் கூடின ஆத்மாவுக்குத்தான் போக்தாவாயிருக்கும் தன்மையேற்படுகின்றது. அப்படியே **ध्यायतीवलेलायतीव** த்யாயதீவ லேலாயதீவ (புத்தி தியானம் செய்யும்போது தியானம் செய்கிறவன் போலும், சலிக்கும் போது சலிக்கிறவன் போலும்) முதலிய சுருதிகளில் சரீராதிகளில்லாத ஆத்மாவுக்கு போகத்திருத்வம் இல்லை என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படி ஒப்புக்கொண்டாற்றான் இனி சொல்லப்போகிற தன்னுடைய ஸ்வரூபமான வைஷ்ணவபதம் அடையப்படும் என்னும் வசனம் பொருந்தும், வேறு விதமாய் ஒவ்வாது. ஏனெனின் சம்சாரியாயிருக்கும் தன்மை ஆத்மாவுக்கு சுவபாவத்திற் ஏற்பட்டிருந்தால் சம்சாரத்தைத் தாண்டவும் விஷ்ணு பதத்தை அடையவும்முடியாது. ॥ 58 ॥

वि-भा:—आत्मेति ஆத்மேதி:—அ-கை:—இரதமாகவும், சாரதியாகவும், குதிரைகளாகவும், கயிறாகவும் கூறப்பட்ட சரீரம், புத்தி, இந்திரியங்கள், மனது, இவைகள் இல்லாவிடின், ஆத்மாவுக்குக்கமனமென்னும் லௌகிகவைதிக காரியங்களைச் செய்யும் தன்மை உண்டாகமாட்டாதென்பது பிரசித்தம் என்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

आत्मा...मनीषिण: ஆத்மா... மநீஷிண::—ஆத்ம சப்தம் தேகத்தைக் கூறுகிறது. மனது என்னும் பதம் தன் காரியமான புத்தியையும் குறிப்பிடுகிறது. ஏனெனால் முந்தின மந்திரத்தில் புத்தியை சாரதியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதால் சரீரம், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தி, இவைகளோடு கூடின ஆத்மாவை கர்த்தாவாகவும் போக்தாவாகவும் புத்திசாலிகள் சொல்லுகிறார்கள். கேவலமான ஆத்மாவுக்கு காரியத்தைச் செய்யும் தன்மையும் அனுபவிக்கும் தன்மையும் இல்லை என்பது கருத்து. ॥ 58 ॥

ச-பா:—यस्तु யஸ்து=எந்த புத்தி என்னும் சாரதி

अविज्ञानवान्भवाति அவிஜ்ஞாநவாந்பவதி =அவிவேகியாக இருக்கிறானோ

अयुक्तेन அயுக்தேந=சமாதானமடையாத

मनसा மநஸா=மனதுடன்.

सदा ஸதா=எப்போதும்

(युक्तः யுக்த:=கூடியிருக்கிறானோ

तस्य தஸ்ய=அவனுக்கு

I - 3 - 5 & 6 - வது மந்திரங்கள்.

வி-பா:—அ-கை :—இந்த இரண்டு மந்திரங்களாலும்சரீரம்முதலிய வைகளை இரதமாகக் கூறினதற்குப் பிரயோசனம் சொல்லுகிறார்.

உலகத்தில் நல்ல சாரதியும் கயிறும் உள்ளவனுக்குக் குதிரைகள் ஸ்வாதீனப்படுகின்றன. இதுபோல சாரதியாகவும் கயிறாகவும் கூறப்பட்டிருக்கும் விஞ்ஞானமும் (புத்தியும்) மனதும் நன்றாயிருந்தால் குதிரைகளாகிய இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனப்படும். வேறுவிதத்தில் ஸ்வாதீனப்படா வென்பது கருத்து. ‖ 59,60 ‖

I - 3 - 5-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை :—இப்போதுகுதிரைகளாகிறஇந்திரியங்களை அடக்க வேண்டியது அவசியம் என்னும் கருத்துடன், மனதை அடக்குதலும் விசேஷ ஞானமும் அதற்குச் சாதனமென்பதையும், அவை யில்லாவிடின் இந்திரியங்கள் அடங்கா வென்பதையும், அவைகள் இன்னாருக்கு அடங்கும் இன்னாருக்கு அடங்காவென்பதையும் சொல்லுகிறார்.

यस्तु யஸ்து=எவன்

अविज्ञानवान् அவிஜ்ஞாநவாந் = சாஸ்திராதிகளா லுண்டான (விசேஷபுத்தி என்கிற) விவேகமாகிற சாரதியில்லாதவனோ, அதினாலேயே

अयुक्तेन அயுக்தேந = அடக்கப்படாத

मनसा மநஸா=மனதுடன்

सदा (युक्तो)भवाति ஸதா (யுக்தோ) பவதி=எப்போதும் கூடினவனா யிருக்கிறானோ! (அல்லது கண்டார்த்தப்படி **अयुक्तेनमनसा अविज्ञानवान्** அயுக்தேநமநஸா அவிஜ்ஞாநவாந் நிக்கிரகம் செய்யப்படாத மனதால் விவேக குன்னியனா யிருக்கிறானோ)

तस्य தஸ்ய=அவனுக்கு

I - 3 - 6 - வது மந்திரம்.

यस्तु विज्ञानवान्भवति युक्तेन मनसा सदा ।
तस्येन्द्रियाणि वश्यानि सदश्वा इव सारथेः ॥ 60 ॥

யஸ்து விஜ்ஞாநவாந்பவதி யுக்தேந மநஸா ஸதா ।
தஸ்யேந்த்ரியாணி வஶ்யாநி ஸதஶ்வா இவ ஸாரதே: ॥ 60 ॥

ச-பா:—**इन्द्रियाणि** இந்த்ரியாணி=இந்திரியங்கள்

सारथेः ஸாரதே: = சாரதிக்கு

दुष्टाश्वाः इव துஷ்டாஶ்வா: இவ=கெட்ட குதிரைகள்போல்

अवश्यानि அவஶ்யாநி = சுவாதீனப் படாதவைகளாக

(**भवन्ति** பவந்தி=இருக்கின்றன)

यस्तु...सदा யஸ்து...ஸதா :—இப்படி யிருப்பதால், புத்தி என்னும் சாரதி பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி விஷயங்களில் விவேகமன்றியிலும் ஏகாக்கிறதையை அடையாமலுமிருக்கிற மனதுடன் எப்போதும் கூடியிருந்தால்

तस्य...सारथेः தஸ்ய...ஸாரதே: :—கெட்ட குதிரைகள் சாரதியின்வசத்தில் அடங்காததுபோல், புத்தியாகிற சாரதிக்கு குதிரைகளாகிற இந்திரியங்கள் வசப்படுகிறதில்லை. ॥ 59 ॥

यस्तु யஸ்து=விவேகியான சாரதி

विज्ञानवान् விஜ்ஞாநவாந் = எந்த புத்தியாகிற

युक्तेन யுக்தேந = சமாதானமடைந்த

मनसा மநஸா = மனதுடன்

सदा ஸதா = எப்போதும்

(**युक्तः** யுக்த: = கூடியிருக்கிறானே)

து-பா:—**इन्द्रियाणि** இந்த்ரியாணி = இந்திரியங்கள்

सारथेः दुष्टाः अश्वाः इव ஸாரதே: துஷ்டா: அஶ்வா:இவ = சாரதியினுடைய அடக்கப்படாத குதிரைகள் போல்

अवश्यानि அவஶ்யாநி = ஸ்வாதீனப் படுகிறதில்லை. ॥ 59 ॥

I - 3 - 6 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—வியதிரேகத்தை (எதிர்மறையைச்) சொல்லி, இப்போது அன்வயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यः तु ய: து = எவன்

सदायुक्तेन मनसा ஸதாயுக்தேநமநஸா=எப்போதும் நிக்கிரகிக்கப்பட்ட மனதால்

विज्ञानवान्भवति விஜ்ஞாநவாந்பவதி=ஸாரதியாகிற புத்தியை உடையவனா யிருக்கிறானோ, (அதாவது சாரா சாரங்களை பகுத்தறிகிறானோ)

I - 3 - 7 - வது மந்திரம்.

यस्त्वविज्ञानवान्भवत्यमनस्कः सदाशुचिः ।
न स तत्पदमाप्नोति संसारंचाधिगच्छति ॥ 61 ॥
யஸ்த்வவிஜ்ஞாநவாந்பவத்யமநஸ்க: ஸதாஶுசி: ।
நஸதத்பதமாப்நோதி ஸம்ஸாரஞ்சாதிகச்சதி ॥ 61 ॥

ச-பா:-तस्य தஸ்ய = அவனுக்கு
इन्द्रियाणि இந்த்ரியாணி = இந்திரியங்கள்
सारथेः ஸாரதே: = சாரதியின்
सदश्वाः इव ஸதஶ்வா: இவ = நல்ல குதிரைகள் போல்
वश्यानि வஶ்யாநி = வசியமாக
भवन्ति பவந்தி = ஆகின்றன.

நல்ல குதிரைகள் சாரதியின் ஸ்வாதீனத்தில் எப்போது மிருப்பதுபோல், எந்த சாரதி மனதை நிக்கிரகித்து எப்போதும் விவேகத்துடன் கூடியிருக்கிறானோ அவனுக்கு இந்திரியங்களாகிற குதிரைகள் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்வதற்கும் பிரவிர்த்திக்காம லிருக்கும்படி செய்வதற்கும் ஸ்வாதீனத்திலிருக்கின்றன. ॥ 60 ॥

यस्तु யஸ்து = எந்த இரதிகன்
अविज्ञानवान् அவிஜ்ஞாநவாந் = விவேக ரகிதனும்

I - 3 - 7 & 8-வது மந்திரங்கள்.

வி-பா:-அ-கை:—இந்த இரண்டு மந்திரங்களிலும் குதிரைகளான இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனப் படுவதற்கும், ஸ்வாதீனப்படாததற்கும் பிரயோஜனம் சொல்லுகிறார்.

து-பா:-तस्य தஸ்ய = அவனுக்கு
इन्द्रियाणि இந்த்ரியாணி = இந்திரியங்கள்
सारथेःसदश्वाः इव ஸாரதேஸதஶ்வா: இவ = சாரதியின் நல்ல குதிரைகள் போல்
वश्यानि வஶ்யாநி = ஸ்வாதீனப்படுகின்றன. ॥ 60 ॥

I - 3 - 7 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—இந்திரிய நிக்கிரகமாகிற பிரத்தியாஹாரத்திற்கு மனதை அடக்குதல் சாதனமானாலும் இந்திரிய நிக்கிரகமே எப்படி அவசியம் எனின், அது பரம்பரையாய் மோக்ஷசாதனமென்று இந்த மந்திரத்திலும், அது இல்லாவிடின் மோக்ஷசாதனமில்லை என்று மேல் மந்திரத்திலும் சொல்லுகிறார்.

यःतु ய: து = எவன்
अविज्ञानवान् அவிஜ்ஞாநவாந் = விவேகமாகிற (புத்தியாகிய) சாரதி யில்லாதவனோ

ச-பா:—अमनस्कः அமநஸ்க: = மனோ நிக்கிரக மில்லாதவனாயும்

सदा ஸதா = எப்போதும்

अशुचिः அஶுசி: = அபரிசுத்தனாயும், (சுத்தாந்தக் கரண மற்றவனாயும்)

भवति ஹவதி=இருக்கிறானோ,

सः ஸ: = அவன்

तत्पदं தத்பதம் = அக்ஷர பிரம்மமாகிய பரமபதத்தை

न आप्नोति ந ஆப்நோதி=அடைகிறதில்லை.

संसारञ्च ஸம்ஸாரஞ்ச = மேலும் ஜனன மரணமாகிய சம்சாரத்தை

अधिगच्छति அதிகச்சதி=அடைகிறான்.

यस्तु...अशुचिः யஸ்து...அஶுசி: :—மேற் சொன்னவர்களில் விவேகமில்லாத புத்தியாகிய சாரதியை உடைய இரதிகனுக்கு பலன் என்ன வெனில் :—எவனுடைய புத்தியாகியசாரதி விவேக சூன்னியனா யிருக்கிறானோ எவன் அடங்காத மனதையுடையவனாயும், ஆனதாலேயே எப்போதும் அபரிசுத்தமாயு மிருக்கிறானோ,

नस:...गच्छति நஸ:...கச்சதி:—அந்த இரதிகன் முன் சொல்லப்பட்ட அக்ஷரமென்னும் பரமபதத்தை இப்படிப்பட்ட சாரதியைக் கொண்டு அடைகிறதில்லை. இதுவுமன்றி, ஜனன மரணமாகிய சம்சாரத்தையும் அவன் அடைகிறான். ॥ 61 ॥

வி-பா:—अमनस्कः அமநஸ்க: = நிக்கிரகிக்கப்படாதமனதுடையவன் ஆனதால்

अशुचिः அஶுசி: = எப்போதும் விபரீதமான சிந்தையுடனிருப்பதால் அசுத்தனாயிருக்கிறான். இது போகவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்படும் இடத்துக்குக் கொண்டுபோகாம லிருப்பதுமல்ல, சம்சார மென்னும் பெருங்காட்டில் கொண்டுபோய்விடும் என்பது கருத்து. ॥ 61,62 ॥

து-பா:—अमनस्कः அமநஸ்க:=அடக்கப்படாதமனதையுடையவனோ அதினால் இந்திரியங்கள் கெட்ட விஷயங்களில் இஷ்டப்படி போவதால்

सदा अशुचिः भवति ஸதா அஶுசி: ஹவதி=மிகவும் அசுத்தனாயிருக்கிறானோ

सः ஸ: = அவன்

तत्पदं தத்பதம்=சர்வேவேதா: (I-2-15) என்பதால் கூறப்பட்ட பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை

न आप्नोति நஆப்நோதி = அடைகிறதில்லை.

संसारं च अधिगच्छति ஸம்ஸாரம் ச அதிகச்சதி = சம்சாரத்தையே அடைகிறான். ॥ 61 ॥

I - 3 - 8 - வது மந்திரம்.

यस्तु विज्ञानवान्भवति समनस्कः सदाशुचिः ।
स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयो नजायते ॥ 62 ॥

யஸ்து விஜ்ஞாநவாநுபவதி ஸமநஸ்க: ஸதாஶுசி: ।
ஸது தத்பதமாப்நோதி யஸ்மாத்பூயோ நஜாயதே ॥ 62 ॥

ச-பா:—यस्तु யஸ்து = எவனுனல்

विज्ञानवान् விஜ்ஞாநவாநு = விவேகமுள்ள புத்தியாகிய சாரதியை யுடையவனும்

समनस्कः ஸமநஸ்க: = சமாதானமடைந்த சித்தமுடையவனும்

सदा ஸதா = எப்போதும்

शुचिः ஶுசி: = பரிசுத்தனும், (சுத்தாந்தக்கரண முடையவனும்)

भवति பவதி = ஆகிருனே

सःतु ஸ:து = அவன்

यस्मात् யஸ்மாத் = எந்த ஸ்தானத்திலிருந்து

भूयः பூய: = மறுபடியும்

नजायते நஜாயதே = பிறக்கமாட்டானே

तत्पदं தத்பதம் = அப்படிப்பட்ட ஸ்தானத்தை

आप्नोति ஆப்நோதி = அடைகிருன்.

தா - ம் :—எவனுடைய புத்தியாகிய சாரதி விவேகத்துடன் கூடி இருக்கிருனே, எவன் சமாதானமடைந்த சித்தத்துடன் கூடியும் அதனல் எப்போதும் பரிசுத்தமாயு மிருக்கிருனே, இப்

I - 3 - 8 - வது மந்திரம்.

து-பா:—यः तु ய: து = எவன்

विज्ञानवान् விஜ்ஞாநவாநு = புத்தியாகிய சாரதியையுடையவனே

समनस्कः ஸமநஸ்க: = ஸ்வாதீனமான மனதையுடையவனே, ஆனதால் (விஷயா சக்தி யில்லாதபடியால்)

सदाशुचि; भवति ஸதாஶுசி: பவதி = எப்போதும் சுத்தனயிருக்கிருனே

सःतु ஸ:து = அவன்

तत्पदंआप्नोति தத்பதம் ஆப்நோதி = பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அடைகிருன்.

यस्मात् भूयः नजायते யஸ்மாத்பூய: நஜாயதே = இப்படி யிருப்பதால் அவன் மறுபடியும் ஜனிக்கிறதில்லே. ॥ 62 ॥

I - 3 - 9 - வது மந்திரம்.

विज्ञानसारथिर्यस्तु मनः प्रग्रहवान्नरः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमंपदं ॥ 63 ॥

விஜ்ஞாநஸாரதிர்யஸ்து மநः ப்ரக்ரஹவாந்நரः।
ஸோऽத்⁴வநः பாரமாப்நோதி தத்³விஷ்ணோः பரமம்பதம் ॥ 63 ॥

ச-பா:—பேற்பட்ட இரதத்தின் எஜமான், எந்த பதவியை அடைந்ததினால் மறுபடியும் சம்சாரத்தில் ஜன்மம் எடுக்கமாட்டானே அப்பேற்பட்ட பரம ஸ்தானத்தை அடைகிறான். ॥ 62 ॥

यस्तु யஸ்து = எவனுனால்

विज्ञानसारथिः விஜ்ஞாநஸாரதி: = விவேகமுள்ள புத்தியாகிய சாரதியை யுடையவனும்

मनः प्रग्रहवान् மநः ப்ரக்ரஹவாந் = ஏகாக்கிற சித்தத்துடன் கூடினவனும் இருக்கிற

नरः நரः=மனிதனே

सः ஸः = அவன்

I - 3 - 9 வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—இந்த மந்திரத்தில், குறிப்பிடப்படும் பதத்தை இன்னதென்று காண்பிவித்து பிரஸ்தாபத்தை முடிக்கிறார்.

विज्ञानसारथिः ...पदं விஜ்ஞாநஸாரதிः...பதம் —நல்ல புத்தியையும் மனதையும் உடையவன் சம்சாரமென்னும் மார்க்கத்துக்கு எல்லையாயிருக்கும் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறான் என்பது கருத்து. ॥ 63 ॥

I - III - 9 - வது மந்திரம்.

து-பா-அ-கை :—(உ) எதனால் எந்த பதம்அடையப்படுகிறதோ அதை விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறார். (க) இந்திரியங்களை அடக்காமையா லுண்டாகும் அனிஷ்டத்தையும், அடக்குதலா லுண்டாகும் இஷ்டத்தையும் சொல்லி, அடக்குதலாகிய சாதனத்தின் விசேஷ பலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

य; नरः யः நரः=எந்த மனிதன்

विज्ञानसारथिः விஜ்ஞாநஸாரதிः = வசமான இந்திரியங்களை உடையவனும், விஞ்ஞான மென்னும் சாரதியை உடையவனும்

मनःप्रग्रहवान् மநः ப்ரக்ரஹவாந் = மனதாகிற கயிற்றைஉடையவனுயு மிருக்கிறானே

सः ஸः = அவன்

I - 3 - 10 - வது மந்திரம்.

इन्द्रियेभ्यः पराह्यर्था अर्थेभ्यश्च परंमनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥ 64 ॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌂𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ 64॥

ச-பா:-अध्वनः 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃=சம்சார மார்க்கத்துக்கு

पारं 𑌪𑌾𑌰𑌂=அந்தமான

विष्णोः 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 = வியாபக சீலமான வாசுதேவன் என்ற பெயருள்ள பரபிரம்மத்தின்

परं 𑌪𑌰𑌂 = சிரேஷ்டமான

तत्पदं 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂=அந்த ஸ்தானத்தை (தத்வத்தை)

आप्नोति 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 = அடைகிறான்.

அந்த பதத்தை விவரிக்கிறார். விவேக புத்தியாகிய சாரதியை உடையவனும், ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் கூடினவனும், பரிசுத்தமாயும் இருக்கிறவன் சம்சாரத்தின் முடிவாகியும் வியாபக சீலமான 224 வாசுதேவனென்று பெயருள்ள பரபிரம்மத்தின் உத்கிருஷ்டமானதாயு மிருக்கிற பதத்தை (தத்வத்தை) அடைந்து சம்சார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். ॥ 63 ॥

I - 3 - 10 & 11 - வது மந்திரங்கள்.

வி-பா:-அ-கை:—ஸ்வாதீனப்படுத்த வேண்டியவைகளாகக்காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சரீரம் முதலியவைகளில், எவைகளைவிட எவைகள் முக்கியமானவைகளோ அவைகள் இரண்டுமந்திரங்களால் கூறப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு மந்திரங்களுக்கும்

து-பா:-अध्वनः पारं 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃𑌪𑌾𑌰𑌂 = சம்சாரத்தின் கரையாகிற

तद्विष्णोःपरमंपदं 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃𑌪𑌰𑌮𑌂𑌪𑌦𑌂=அந்த பகவானுடைய உத்தமமான ஸ்வரூபத்தை

आप्नोति 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 = அடைகிறான் ॥ 63 ॥

I - 3 - 10 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—பகவானுடையஞானம் தாரதம்மியமாகவேசம்பாதிக்கக்கூடியது (தியானம் தாரதம்மியமாகவேசெய்யக்கூடியது) என்னும் கருத்துடன்தேவதைகளின் தாரதம்மியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

224. தன்னிடத்தில் பூதங்களை வசிக்கும்படி செய்வதால் வாஸு:-பிரகாசஸ்வரூபனாயிருப்பதால் தேவ: ஆகவே வாசுதேவன் என்று பெயர்கிடைத்தது.

ச-பா:—इन्द्रियेभ्यः இந்த்ரியேப்ய:=இந்திரியங்களை விட

अर्थाः அர்த்தா: = அவைகளுக்குக் காரணமான சூட்சும பூதங்கள்

पराः हि பரா: ஹி = சிரேஷ்டங்கள்

अर्थेभ्यः च அர்த்தேப்ய: ச = அந்த பூதங்களை விட

வி-பா:—आनुमानिक ஆநுமாநிக (I - 4 - 1) அதிகரணத்தில் பாஷ்யகாரர் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். அதாவது :—

இரதம் முதலியவைகளாக ரூபித்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சரீரம் முதலியவைகளில் எவைகள் எவைகளைவிட ஸ்வாதீனப்படுத்தும் விஷயத்தில் முக்கியமானவைகளோ அவைகள் இந்திரியேப்ய: என்னும் மந்திரங்களால் கூறப்படுகின்றன.

इन्द्रियेभ्यः पराः अर्थाः இந்த்ரியேப்ய: பரா: அர்த்தா: :—குதிரைகளாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திரியங்களை விட, மார்க்கங்களாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள், ஸ்வாதீனப்படுத்தவேண்டிய விஷயத்தில் முக்கியமானவைகள். இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனப்பட்டிருந்தாலும், விஷயங்கள் சமீபத்திலிருக்கும் போது இந்திரியங்களை அடக்கமுடியாது.

अर्थेभ्यः मनः அர்த்தேப்ய:... மந:—அவ்விஷயங்களை விட கயிறு

து-பா:—इन्द्रियेभ्यः இந்த்ரியேப்ய:=சுரோத்திரம், த்வக்கு, சக்ஷு, ரஸனம், கிராணம், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், ஆகிய 10 ஞானேந்திரிய கரமேந்திரியங்களை நியமனம் செய்வதினால் அந்தந்த பெயர்களை உடைய இந்திரியங்களின் அபிமானி தேவதைகளான சந்திரன், குபேரன், சூரியன், வருணன், அச்வினி தேவதைகள் அக்கினி, இந்திரன், ஜயந்தன, யமன், தக்ஷன், முறையே இவைகளை விட

अर्थाः அர்த்தா:=சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரச கந்தங்களாகிற சுரோத்திராதி விஷயங்களின் அபிமானி தேவதைகளாகிய ஸௌபர்ணீ, வாருணீ, பார்வதி ஆகிய மூன்று தேவிகளும் **अभिमानि** அபிமாநி என்கிற II - 1 - 5 பிரம்ம சூத்திரப்படி இந்திரியங்களைச் சொல்லும் பதங்கள் அவைகளின் அபிமானி தேவதைகளையும் கூறும்.

पराः பரா:=உத்தமர்கள். விஷயங்கள் ஐந்தாயிருக்கதேவதைகள் மூன்றாகச் சொல்லலாமோ வெனின், ஸௌபர்ணியையும் வாருணியையும் தனித்தனியே இரண்டு தேவதைகளாயும் பார்வதியை ஒரு தேவதையாயும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

अर्थेभ्यः அர்த்தேப்ய:=முன் சொன்ன மூன்று தேவிகளை விட

ச-பா:-मनः மநம் = மனது, (மனதிற்குக்காரணமான சூட்சுமபூதம்)
परं பரம் = சிரேஷ்டம்.
मनसःच மநஸஃச = மனதைவிட
बुद्धिः புத்திஃ = புத்தி (புத்திக்குக் காரணமான சூட்சுமபூதம்)
परा பரா = சிரேஷ்டம்
बुद्धेः புத்தேஃ = புத்தியைவிட
महान् आत्मा மஹாநாத்மா = மஹதாத்மா அதாவது ஹிரணி கர்ப்பன் (அதாவது அவனுக்கு உபாதியான அபஞ்சீகிருத பூதம்)
परं பரம் = சிரேஷ்டம்.

அ-கை:—அடையத்தகுந்த பதம் ஸ்தூல இந்திரிய முதல் சூட்சுமமாயுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் விட பரம சூட்சுமம் என்றும் வியாபகம் என்றும், பிரத்தியகாத்மா வென்றும் அறியவேண்டியதற்காக, இப்போது [225] இந்தப் பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றது.

வி-பா:-கக் காண்பிவிக்கப்பட்டிருக்கும் மனது முக்கியம் ஏனெனின்விஷயம் சமீபத்தில் இல்லாதபோதும் மனது அதை சிந்திப்பதால், விஷயத்தைவிட மனதை வசப்படுத்துவதே முக்கியம்.

मनसः...बुद्धिः மநஸஃ...புத்திஃ :—அந்த மனதைவிட சாரதியான புத்திமுக்கியமானது.

बुद्धेः...परः புத்தேஃ...பரஃ :—அந்த புத்தியைவிட இரதிகளான ஆத்மா தான் சர்த்தாவாயிருப்பதால் பிரதானமா யிருக்கிறான். ஆனதால் அவன் முக்கியமானவன். எல்லாம் ஆத்மாவின் இச்சைக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டிருப்பதால் ஆத்மா மஹான் என்று சொல்லப்படுகிறான். ॥ 64 ॥

து-பா:-मनः மநஃ=மனஅபிமானியான ருத்திரன், கருடன், சேஷன் இவர்கள்
परः பரஃ = சிரேஷ்டர்கள்
मनसः மநஸஃ = மன அபிமானி தேவியைவிட
बुद्धिः புத்திஃ = புத்திக்கு அபிமானியான சரஸ்வதி
परा பரா = சிரேஷ்டமானவள்
बुद्धेः புத்தேஃ = புத்தி அபிமானியான சரஸ்வதியை விட
महान् மஹாந் = மஹத்தத்து வாபிமானியான
आत्मा ஆத்மா = பிரம்மா
परः பரஃ = சிரேஷ்டன். ॥ 64 ॥

225. விஷ்ணுவின் பதம் அடையத்தக்கது என்று சொல்லப்பட்டது

इन्द्रियेभ्यः पराः ह्यर्थाः இந்த்ரியேப்ய: பரா: ஹ்யர்தா: = ஸ்தூல இந்திரியங்கள் எந்த மஹா பூதங்களால் விஷயங்களைப் பிரகாசம் செய்ய உண்டு பண்ணப்பட் டிருக்கின்றனவோ, அந்த மகாபூதங்கள் தங்கள் காரியங்களான இந்திரியங்களைவிட சூட்சுமங்கள் 226, வியாபகமானவைகள், பிரத்திய காத்மாக்கள் 227.

अर्थेभ्यश्च परं मनः அர்த்தேப்யஶ்ச பரம் மன: :—அவைகளை விட மனது 228(அதாவது மனதை உண்டாக்கும் பூதசூட்சுமம்) 129 மிகவும் சூட்சுமமாயும் வியாபகமாயும் பிரத்தியாகத்மாவாயு மிருக்கிறது.

அது எந்த மார்க்கத்தால் அடையப்படும்? வெவ்வேறு மார்க்கங்களானல் மோக்ஷம் சுவர்க்காதிகள் போல் அநித்தியமாகுமே? அந்தப்பதத்தின் சிரேஷ்டதன்மைதான் எப்படி? இவைகளை நிச்சயம் செய்வதற்காக, மோஹம் நீங்கினபிறகு அந்தராத்மாவாயிருப்பதால் சாக்ஷாத்காரம் கிடைக்கிறதென்றுசொல்லுகிறார்.

226. இந்திரியங்களில் அனுஸ்யூதமா (சேர்ந்து) யிருப்பதால்.

227. விஷயங்கள் அநாத்மாவானதால் எப்படி அவைகள் இந்திரியங்களுக்கு பிரத்தியகாத்மாக்கள் என்று சொல்லலாம்? பிரத்தியகாத்மா (அந்தராத்மா) போல் இந்திரியங்களுடன் விஷயங்கள் கலந்திருப்பதால் அப்படி சொல்லப்படுகின்றன.

228. காரியத்தைவிட காரணம் சூட்சுமம் என்று சொல்லலாம். மனதுவிஷயங்களுக்குக் காரணமாகாதபடியால் எப்படி விஷயங்களைவிட மனது சூட்சுமமாகக்கூடும்? மனதிற்குக்காரணமாக சூட்சுமபூதங்களே ஏகதேசத்தில் மனதாகபரிணமிக்கின்றன. இந்தமனது சூட்சும பூதாகாரமாக விஷயங்களுக்குக்காரணமாவதால் மனதுவிஷயங்களைவிட பரம் என்றுசொல்லப்பட்டது.

229. மனதிற்குக்காரணமான பூதசூட்சுமத்திற்குபுத்திக்குக்காரணமான பூதசூட்சுமம் காரணம் என்று எப்படிசொல்லலாம்? மனதும் புத்தியும் அபஞ்சீகிருத பூதகாரியமான அந்தகரணத்தின் அம்சங்களானதால் அவைகளுக்குக்காரணம் வேறொன்றே. ஒன்றுக்கு மற்றொன்று காரணமன்று எனின், இவ்விடத்தில் பூதசூட்சுமசப்தத்தால்அபஞ்சீகிருதபூதசூட்சமமென்று அர்த்தமன்று; பஞ்சீகிருத அன்னமாகிற ஸ்தூல பூதத்தின் சூட்சுமாம்சம் என்றுஅர்த்தம். இந்த அன்னத்தின் சூட்சுமாம்சம் மனத்தின்விருத்திக்குக்காரணமாயிருப்பதால், விருத்தியுடன் கூடின மனதே பஞ்சீகிருத அன்னத்தின் சூட்சும பூதாம்சம். புத்தியோ அபஞ்சீகிருத சூட்சும பூதங்களின் காரியமான அந்தக்கரணத்தின் அம்சம். அபஞ்சீகிருதம் பஞ்சீகிருதத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதால் மனதிற்குக்காரணமான புத்திசூட் சுமத்திற்கு புத்திகுக் காரணமான சூட்சுமபூதம் காரணம் என்று சொல்லலாம்.

ச-பா:-मनसःपराबुद्धिः மநஸ: பரா புத்தி: :—சங்கற்ப விகற்பாத்மகமான மனதைவிட புத்தி [230] அதாவது [231] நிச்சயத்துக்குக் காரணமான பூத சூட்சுமம்) அதிசூட்சுமமாயும் வியாபகமாயும் பிரத்தியகாத்மாவாயு மிருக்கிறது.

बुद्धेः...परः புத்தே:...பர: :—சர்வப்பிராணி புத்தியையும் விட மஹானான [232] ஆத்மா (அதாவது அவ்வியக்தத்தி னின்றும் முதலில் உண்டானதும் ஞானக் கிரியாசக்தியாகிய ஹிரணியகர்ப்பதத்வம் [233] அதாவது ஸ்வரூபம் அதிசூட் சுமமாயும் வியாபகமாயும் பிரத்தியகாத்மாவாயு மிருக்கிறது. ॥ 64 ॥

(அல்லது) சப்தாதி விஷயங்களாகிற அர்த்தங்களைவிடமனதிற்குக் காரணமான பூதசூட்சுமம் பரம் என்றும், அதைவிட புத்திக்குக் காரணமான பூதசூட்சுமம் பரமென்றும் சொல்லுவது யுக்தமன்று. ஏனெனின் கடத்தின் உபாதானமான மிருத்திகைபோல், எது உபாதானமோ அது காரியத்தை உத்தேசித்து ஸ்வல்ப அவயவ முள்ளதாயும், வியாபகமாயும், விஞசமற்ற ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிறது. இப்படி இவ்விடத்தில் சூட்சும பூதங்களுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று காரணமென்பதற்குப் பிரமாணமில்லை. (சமாதானம்) :—

சரிதான். ஆயினும் விஷயம், இந்திரியம்இவைகள்மனதின் ஆதீனத்திலிருப்பதால் மனது வியாபகமாக (பரமாக) சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரகரணத்தில் எது எதின் ஆதீனத்திலிருக்கிறதோ அது அதற்கு அபரம் என்றும், மற்றொன்று பரம் என்றும் கிரகிக்கிப்பட் டிருக்கிறது. பாஷ்யத்தில் மனதிற்குக் காரணமான பூதசூட்சுமம் என்று சொல்லுவானேன் எனின், "மனதே ஆத்மா" என்னும் சிலருடைய மதத்தை நிஷேதிப்பதற்காக மனதுபூதகாரியம், ஆகையால் அநாத்மா, என்பதைச் சொல்லும் பொருட்டு பூதசூட்சுமம் என்று கூறப்பட்டது. அப்படியே புத்தி விஷயத்திலும் அறியவேண்டியது.

230. சங்கற்ப விகற்பாத்மகமான மனதை ஒருநிச்சயத்தில் புத்தியானது நிறுத்திவைப்பதால் மனதைவிட புத்தி பரம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

231. மேல் கூறியபடி புத்தியையும் அறியவேண்டியது. புத்தியே ஆத்மா என்றும் சிலருடைய மதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. மனதுபூதகாரியமாயிருப்பதால் அநாத்மா. அந்தரிந்திரியமான புத்திக்குமனது கரணமாயிருப்பதாலும் மனது பூதகாரியம். "என்புத்தியால் நான் அறிகிறேன்" என்னும் அனுபவத்தால் புத்திகரணமாயிருக்கிறதென்பது சித்தம் ஆகையால் புத்தியும் அநாத்மாவே. மனது பூதகாரியமாதலால் அநாத்மா புத்தி கரணமானதால் அநாத்மா, பரமபுருஷனுடைய மேன்மையைக்காட்டும் பொருட்டு விஷயாதிகளுக்குள் சூட்சுமதாரதம்மியம் சொல்லப்பட்டதேதவிர இவைகளுக்குளிருக்கும் தாரதம்மியத்தை நிரூபிக்கும்பொருட்டு சுருதி ஏற்படவில்லை. இதைநிரூபிப்பதில் பிரயோசனமுமில்லை. வாக்கியபேதமும் ஏற்படும்.

232. சகல புத்தியிலும் மற்றவைகளிலும்வியாபித்துக்கொண் டிருப்பதால் மஹாந் என்று சொல்லப்படுகின்றது. சகலபுத்தியிலும் வியாபித்தல் ஆத்மசப்தத்தின் அர்த்தம்.

233. சூத்திராத்மாவான ஹிரணியகர்ப்பன் சுரநரதிரியக் முதலியவைகளின் புத்தியைத் தரிப்பதினால் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகிறான். அவன் ஞானசக்தி கிரியா சக்திகளை உடைத்தாயிருப்பதால், போதாபோத என்று சொல்லப்படுகிறான். அல்லது. அதிகாரி புருஷனாயிருப்பதால்போதம்மென்றும் அஞ்ஞானத்தின் முதல் பரிணாமமான அபஞ்சீ கிருதபூதமாகிற உபாதியை உடைத்தாயிருப்பதால் அபோதம் என்றும் சொல்லபடுகிறான்

I - 3 - 11 - வது மந்திரம்.

महत: परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुष: पर: ।
पुरुषान्न परं किंचित्साकाष्ठा सा परागति: ॥ 65 ॥

மஹத꞉ பரமவ்யக்தமவ்யக்தாத்புருஷ꞉ பர꞉ ।
புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித்ஸாகாஷ்டா ஸா பரா கதி꞉ ॥ 65 ॥

महत: மஹத꞉ = மஹத் தத்துவத்தை விட

अव्यक्त அவ்யக்தம் = அவ்வியக்த தத்துவம்

परं பரம் = சிரேஷ்டம்.

अव्यक्तात् அவ்யக்தாத் = அவ்வியக்தத்தை விட

पुरुष: புருஷ꞉ = புருஷன்.

पर: பர꞉ = சிரேஷ்டன்

पुरुषात् புருஷாத் = புருஷனை விட

परं பரம் = சிரேஷ்டமானது.

किञ्चित् கிஞ்சித் = யாதொன்றும்

न ந = இல்லை.

सा ஸா = அது (புருஷன்)

काष्ठा காஷ்டா = முடிவானது

सा ஸா = அது

परागति: பரா கதி꞉ = சிரேஷ்டமான ஸ்தானம்.

I - 3 - 11 - வது மந்திரம்.

महत: மஹத꞉ = சதுர்முக பிரம்மாவை விட

अव्यक्तं அவ்யக்தம் = பிருகிருதிக்கு அபிமானியான இலட்சுமி

परं (परा) பரம் (பரா) = சிரேஷ்டமானவள்.

अव्यक्तात् அவ்யக்தாத் = இலட்சுமியைவிட

पुरुष; புருஷ꞉ = பூர்ணனு யிருப்பதால் புருஷன் என்று பெயருள்ள விஷ்ணு

पर: பர꞉ = சிரேஷ்டன்.

पुरुषात् परं न किंचित् புருஷாத்பரம் ந கிஞ்சித் = புருஷனை விட உத்தமமான வஸ்து இல்லை. ஏனெனின்

सा ஸா = அந்த புருஷன்

काष्ठा காஷ்டா = தேவதைகளின் தாரதம்மியத்திற்கு முடிவான எல்லையா யிருக்கிறுன்.

सापरागति: ஸாபராகதி꞉ = அவரே பரமகதி அவரைத் தவிர அடையத்தகுந்த வஸ்து வேறுஇல்லை.

ச-பா:–महत:परं अव्यक्तं 𑌮𑌹𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 234மஹத்தத்துவத்தை விட சிரேஷ்டமாயும், பிரத்தியகாத்மாவாயும் சகலத்தையும் விட

வி-பா:–महत:...अव्यक्तं 𑌮𑌹𑌤𑌃...𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 :—அந்த ஆத்மாவைவிடஇரதமான சரீரம் முக்கியம், ஏனெனின் அந்த சரீரத்தாலேயே

234. **महत: पर अव्यक्तं अव्यक्तात् पुरुष: पर:** 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃 "இதில் **அவ்யக்த** பதத்திற்கு பிரதானம் அர்த்தம் என்று **சாங்கியர்கள்** சொல்லுகிறார்கள். ஏனெனின் பிரதானம் என்பது சப்தாதி குணரகிதமாயிருக்கிறது. அதுவே ஜகத்தின் சிருஷ்டிக்குக் காரணம்".

இந்த அர்த்தத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவ்வியக்தம் என்பது வியக்தமாயிராதது. என்ற அர்த்தத்தை உடையதே தவிர அப்படிப்பட்டது இன்னது என்பதை குறுப்பிடாது. முந்திய இரததிருஷ்டாந்தத்திற் சொல்லிய சரீரமே இவ்விடத்தில் கூறப்பட்ட அவ்வியக்தம். இந்த திருஷ்டாந்தத்தில் •

ஆத்மா	இரத்தின் எஜமானன்	என்றும்
சரீரம்	இரதம்	,,
புத்தி	இரதிகன்	,,
மனது	கயிறு	,,
இந்திரியங்கள்	குதிரைகள்	,,
விஷயங்கள்	மார்க்கம்	,,

சொல்லியிருக்கின்றது.

சரீரம், இந்திரியங்கள், மனது, இவைகளுடன் ஆத்மாசேரும்போது, அவனைபோக்தாவென்று ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள். எவன் இந்திரியங்களை ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவில்லையோ,அவன் சம்சாரத்தை அடைகிறான். எவன் அவைகளை ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் திரும்பியும் வரும்படியாயிராத விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான். இந்த பதம் யாதெனின் இந்திரியம் முதலியவைகளுக்கெல்லாம் பரமாயிருக்கிற பரமபுருஷன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்திரியங்களைவிட விஷயம் மேற்பட்டது என்றும்.

விஷயங்களைவிட	மனது	,,
மனதைவிட	புத்தி	,,
புத்தியைவிட	மஹானாத்மா	,,
மஹத்தைவிட	அவ்வியக்தம்	,,
அவ்விபக்தத்தைவிட	புருஷன்	,,

புருஷனைவிட மேற்பட்டதொன்றுமில்லை, புருஷனே பாமகதியென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சந்தர்பத்திலும் இந்திரியாதிகளைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்திருப்பதால் முந்தின சந்தர்பத்திய விஷயமே இவ்விடத்திலும் பிரஸ்தாபித்திருக்கவேண்டும். இந்திரியங்கள், புத்தி, மனது இம்மூன்றும் இரண்டு இடங்களிலும் தனித்தனியே ஒரே பெயரால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது வாக்கியத்திலுள்ளள் விஷயங்களே முதல் வாக்கியத்தில் இந்திரியங்களின் மார்க்கங்களாகக் கூறப்பட்டவிஷயங்கள். பிரஹதாரணியம் III-2-ல் சொல்லியபடி கிரஹங்களாகிற இந்திரியங்களைவிட அதிகிரஹங்களாகிற விஷயங்கள் மேற்பட்டவை. மனதினால் இந்திரியத்துக்கும் விஷயத்துக்கும் சம்பந்தம் ஏற்படுவதால் விஷயங்களைவிட மனது மேலானது. போக்கிய விஷயங்களை புத்திமூலமாய் போக்தா கிரகிப்பதால், புத்தி மனதிற்கு மேலானது. இரதத்திற்கு எஜமானனாகக் கூறப்பட்ட ஆத்மாபுத்திக்கு மேலானவன். ஆத்மா என்னும் பதமே இரண்டுவாக்கியங்களிலும் உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதால், இரண்டிலும் கூறப்படும் ஆத்மா ஒன்றே என்று விளங்

பெரிதாயுமிருப்பது அவ்வியக்தம்[235]. இது சகல ஜகத்துக்கும் காரணம்; நாமரூபங்களின் வியக்தமாகாத ஸ்வரூபம்; சகலகாரிய காரணசக்திகளின் சமுதாய ரூபம்; அவ்வியக்தம், அவ்வியாகிருதம், ஆகாசம், முதலிய பதங்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது; வடவிருக்ஷத்தை உண்டுபண்ணும் சக்தியானது வடவிருக்ஷ பீஜத்தில் அடங்கி யிருப்பதுபோல் பரமாத்மாவை ஓதப்புரோத பாவத்தால் (அதுவே இது, இதுவே அது என்னும் பாவத்தால்) ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

வி-பா:—ஜீவனுக்கு சகல புருஷார்த்தங்களிலும் பிரவிர்த்திஏற்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

குகிறது- போக்கியசாதகத்தைவிட போக்தா மேலானவனுகையால், புத்தியைவிட ஆத்மா மேலானவன் என்பது வியக்தமாயிருக்கிறது. ஆத்மா எஜமானனுனதால் மஹான் என்றுசொல்லுவது யுக்தமே. அல்லது, மஹான் என்பது ஹிரணியகர்ப்பனுடைய புத்தியைக் கூறக்கூடும். இதில் சகலபுத்திகளும் அடங்கியிருப்பதால், இது எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. இந்த பக்ஷத்தில்,முதல்வாக்கியத்தின் **ஆத்மா** இரண்டாவதுவாக்கியத்தில்**புருஷன்** என்று கூறப்படுறது- இருவரும் ஒன்றுனதால் யாதொரு தோஷமுமில்லை.

ஆகவே இரண்டாவது வாக்கியத்தில் பாக்கிநிற்கும் அவ்வியக்த பதம் முதல் வாக்கியத்தில்பாக்கி நிற்கும் இரதத்தையே கூறுவதாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது. இந்த வாக்கியங்களில் சம்சாரத்தையும் மோக்ஷத்தையும் திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுவதின் முக்கிய கருத்து அந்தராத்மாவும் பிரம்மமும் ஒன்று என்பதைக் காட்டுவதேயாம். இந்தப்பபிரமத்தை அறிவது கஷ்டம் என்றும், அப்படி அறிய யோகம் சாதகம் என்றும் மேல் வாக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வாக்குமுதலிய பாஹ்ய இந்திரியங்களைத் தடுத்து மனதிலும், சங்கற்ப விகற்பாத்மகமான மனதை நிச்சயாத்மகமான புத்தியிலும், புத்தியை மஹான் ஆத்மாவிலும், இதை சாந்த ஆத்மா (அதாவது பரமாத்மா) விலும் நிறுத்த வேண்டியது.

இப்படி இந்த வல்லியை அர்த்தம் செய்தால் "பிரதான" த்துக்குப்பிரசக்தியே இல்லை.

235. சப்தத்திற்கும் அர்த்தத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தைக் காட்டும் சக்தி நித்தியம் என்பதை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு, பிரளய காலத்திலும் சகல காரியகாரணங்களின் சக்தி இருப்பதாகவேஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இந்த சக்திகளின் சேர்க்கையே மாயையின் ஸ்வரூபம். பிரம்மம் அசங்கமானதால் இந்த சக்திசமூகம் அவ்வியக்தத்தைத்தான் சேர்ந்தது. சாங்கிய மதத்தில் கூறிய பிரதானமே இந்த அவ்வியக்தமன்று என்று கூறுவதற்காக பரமாத்மாவை ஆசிரயித்திருப்பதாக இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சக்தியை ஒப்புக்கொண்டால் அத்வைதத்திற்கு தோஷம் வருமே எனின், தோஷமில்லை என்பதற்காக வட திருஷ்டாந்தம் கொடுத்திருக்கின்றது. எப்படி வடவிருக்ஷத்தை உண்டாக்கும்சக்தி வடபீஜத்திலிருப்பதினுல், வடபீஜம் ஒன்று என்றும் சக்தி ஒன்று என்றும் சொல்லப்படாதது போல், மாயா சக்தியால் பிரம்மமும் இரண்டற்றதாக ஆகிறதில்லை. மேலும் மாயையின் ஸ்வரூபம்இன்னதென்றுகூறமுடியாதபடியால் அது அவ்வியக்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வியக்த பதத்தாலேயே மாயாசப்தத்தால் அத்வைதத்திற்குவிரோதமில்லைஎன்பது ஸ்பஷ்டம். சகல பிரபஞ்சத்திற்கும்காரணமான அவ்வியக்தம் பரமாத்மாவின் ஆதீனமானதால் பரமாத்மாவைகாரண மென்று ஒளபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது போல் அவ்வியக்தம் விகாரமுடையவனுனதினுலும் அனுதியாயிருப்பதாலும் காரணம் என்று சொல்லப்படவில்லை. அவ்வியக்தம் பரதந்திரமாயிருக்கும் விஷயத்தில் அதின்பின்ன ஸ்வரூபத்திற்கு பிரமாணமில்லாதபடியால், ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தாலேயே அதின் ஸ்வரூபம் ஏற்படுகின்றது.

சமானவாக்கியம் ;—சுவே-III-9.

ச-பா-अव्यक्तात् पुरुषः परः அவ்யக்தாத்புருஷ:பர:—இந்த அவ்வி யக்தத்தை விட சூட்சுமமானவன் புருஷன். சகல காரணங்களுக் கும் காரணம், பிரத்தியகாத்மா; ஆகையால் மிகவும் சூட்சுமமான வன், வியாபகன். சகலத்திலும் நிறைந்திருப்பதால் புருஷன் என ப்படுகிறான்.

पुरुषात् ...புருஷாத்... இவனைவிட சிரேஷ்டமானது ஏதா வது இருக்குமோ வென்னும் சங்கையை நிவிர்த்திக்கிறதற்காக, இவனைவிட சிரேஷ்டமானது ஒன்றுமில்லை என்று சுருதி சொல் லுகிறது.

सा...गतिः ஸா...கதி: :—கேவலம்ஞானஸ்வரூபனான புருஷ னைவிட வேறு ஒருவஸ்துவும் பரமாயில்லை யாகையால் சூட்சுமமா யிருக்கும் தன்மை, வியாபகமாயிருக்கும் தன்மை, பிரத்தியகாத் மாவா யிருக்கும் தன்மை, இவைகளுக்கு அந்த புருஷன் எல்லையா யிருக்கிறான். இவ்விடத்திலேயே இந்திரியம் முதல் சகல பதார்த் தங்களின் சூட்சுமத் தன்மையும் முடிவுபெறுகிறது. ஆனதால் இந்த புருஷன் यद्गत्वा न निवर्त्तन्ते யத்கத்வா நநிவர்த்தந்தே (XV 6.) என்னும் கீதாவசனப்படி சகலவிடங்களிலும் போகக்கூடிய சம் சாரிகளுக்கு பரமகதியாக இருக்கிறான்.

வி-பா:—अव्यक्तात् ...परः அவ்யக்தாத்...பர: :—அந்தசரீரத்தைவிட எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாயும் அந்தராத்மாவாயும் சம்சார மென்னும் மார்க்கத்திற்கு எல்லையாயும் இருக்கும் பரமபுருஷனே முக்கியமானவன் மேற்சொல்லிய ஜீவாத்மா வரையிலுள்ளவைக ளின் பிரவிர்த்தி அவனுடைய சங்கற்பத்தால் ஏற்படுகிறபடியா லும் அவனே அந்தர்யாமியா யிருப்பதாலும், உபாசனையையும் நிறைவேற்றுவான்.

परात्तु तत् श्रुतेः பராத்துதத் ச்ருதே: என்னும் (II-3-14) சூத்திரத்தில் ஜீவனுக்கு கர்த்திருத்வம் பரம புருஷனால் ஏற்படுகி றதென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வாதீனப்படுத்த வேண்டிய) வைகளாயும் உபாசனையை நிறைவேற்றுவதற்குச் சாதனமாயுமிரு க்கிறவைகளுக்கு எல்லையாயும் முக்கியமாய் அடையப்படும் வஸ்து வாயும் இருக்கிறவன் அந்த பரமபுருஷனே. இவை யெல்லாம் पुरुषात् ...புருஷாத் :—என்னும் உத்திரார்த்தத்தால் கூறப்படு கின்றது.

அப்படியே அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் य आत्मनितिष्ठन् ய ஆத்ம நிதிஷ்டந் முதலிய மந்திரங்களால் சகலத்தையும் பிரத்தியக்ஷமாய்

ப்பார்த்துக்கொண்டு நியமனம் செய்கிருன் என்று சொல்லப் பட்டு नान्योतोस्ति நாந்யோதோஸ்தி என்னும் மேல் வாக்கியத்தில் எல்லாவற்றையும் நியமனம் செய்கிறவன் இவனைவிட வேறு ஒருவனுமில்லை என்று நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பகவத்கீதையில் अधिष्ठानं तथाकर्त्ता அதிஷ்டாநம் ததாகர்த்தா (X V III 14) என்றும் வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட தெய்வம் புருஷோத்தமனே. ஏனெனின் सर्वस्याहं हृदिसन्निविष्टः ஸர்வஸ்யாஹம் ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்ட: (X V 15) என்று சொல்லியிருக்கிறது.

அவனை ஸ்வாதீனப்படுத்தும் உபாயம் அவனுடைய சரணகதியே.

तमेवशरणंगच्छ தமேவஶரணம்கச்ச என்று கீதை (XV 62) யில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனதால் ஆத்மானம் இரதினம் (III - 3) முதலியவாக்கியங்களால் இரதிகள் முதலியவைகளாக ரூபித்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திரியம் முதலியவைகள், இந்திரியேப்ய: (III - 10) என்னுமிடத்தில் அவைகளைச் சொல்லும் பதங்களாலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இரதமான சக்ரம் தன்னை நேராய் சொல்லும் சப்தத்தால் கூறப்படவில்லை. ஆனதால் மிஞ்சிநிற்கும் சரீரமே அவ்யக்த சப்தத்தால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ॥64,65॥

10 - 11 - க்குப் பிரமாண வாக்கியங்கள் :—

देवेभ्य इन्द्रियात्मभ्योज्यायां सोर्थाभिमानिनः ।
सोमवित्तपसूर्याख्या अश्व्यग्नीन्द्रेन्द्रसूनवः ।
यमोदक्षश्चेन्द्रियेशाः सौपर्णीवारुणीतथा ।
उमेतिचार्थमानिन्यस्तिस्रोद्विद्व्येकदेवताः ।
मनोभिमानिनोरुद्रवीन्द्रशेषास्त्रयोपितु ।
ते श्रेष्ठा अर्थमानिभ्योबुद्धिः सरस्वती ।
तस्या ब्रह्मामहानात्मा ततोऽव्यक्ताभिधारमा ।
तस्मात्तुपुरुषोविष्णुः पूर्णत्वान्नैवतत्समः ।
कश्चित्कुतश्चिच्छ्रेष्ठस्तुनास्तीति किमुसाकथा ॥

தேவேப்ய இந்த்ரியாத்மப்யோஜ்யாயாம் ஸோர்த்தாபிமாநிந:।
ஸோமவித்தபஸூர்யாக்யா அஶ்வ்யக்நீந்த்ரேந்த்ரஸூநவ: ।
யமோதக்ஷஶ்சேந்த்ரியேஶா: ஸௌபர்ணீவாருணீததா ।
உமேதிசார்த்தமாநிந்யஸ்திஸ்ரோத்வித்வ்யேகதேவதா: ।
மநோபிமாநிநோருத்ரவீந்த்ரஶேஷாஸ்த்ரயோபிது ॥
தே ஶ்ரேஷ்டா அர்த்தமாநிப்யோ புத்தி: ஸரஸ்வதீ ।
தஸ்யாப்ரஹ்மாமஹாநாத்மா ததோऽவ்யக்தாபிதாரமா ।
தஸ்மாத்துபுருஷோவிஷ்ணு: பூர்ணத்வாந்நைவதத்ஸம:।
கஶ்சித்குதஶ்சிச்ச்ரேஷ்டஸ்துநாஸ்தீதி கிமுஸாகதா ॥

I - 3 - 12 - வது மந்திரம்.

एष सर्वेषु भूतेषु गूढाऽत्मा न प्रकाशते ।
दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ॥ 66 ॥
ஏஷ ஸர்வேஷு பூதேஷு கூடோऽத்மா ந ப்ரகாஶதே ॥
த்ருஶ்யதே த்வக்ர்யயா புத்த்யா ஸூக்ஷ்மயா ஸூக்ஷ்மதர்ஶிபி: ॥66॥

एष: ஏஷ:=இந்த புருஷனுகிற

आत्मा ஆத்மா=ஆத்மா

सर्वेषु ஸர்வேஷு=சமஸ்த

भूतेषु பூதேஷு=பூதங்களிலும்

गूढ: கூட:=மறைபட்டதாய்

न प्रकाशते ந ப்ரகாஶதே=பிரகாசிக்கிறதில்லை.

I - 3 - 12 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-सर्वेषु भूतेषु ஸர்வேஷு பூதேஷு = சகலபூதங்களிலும்.

गूढ:एष आत्मा கூட: ஏஷ: ஆத்மா :—ஆத்மாவாக இருக்கும் பரமாத்மா சத்வரஜஸ்தமோ குணங்களான மாயையால் மறைக்பட்டு, அதனுல் ஜயிக்கப்படாத இந்திரியம், மனது, இவைகளை உடையவர்களுக்கு.

न प्रकाशते ந ப்ரகாஶதே = சரியானபைடி பிரகாசிக்கமாட்டான்.

I - 3 - 12 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—(உ) **सुकृतस्यलोके** ஸுக்ருதஸ்யலோகே (I-3-1) என்பதால் பகவான் சரீரத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானுல் ஏன் பகவான் அறியப்படவில்லை (க) மேற் சொல்லியபடி ஒருவன் இருந்தால் அவன் ஏன் அறியப்படவில்லை. எல்லாராலும் அறியப்பட வேண்டுமா ? அல்லது யோக்கியர்களால் அறியப்படவேண்டுமா?முதல் பக்ஷத்திற்கு பூர்வார்த்தத்தாலும், இரண்டாவது பக்ஷத்திற்கு உத்தரார்த்தத்தாலும் உத்தரம் சொல்லுகிருர்.

एष: ஏஷ: = இந்த பகவான்

सर्वेषु भूतेषु ஸர்வேஷு பூதேஷு = சகல பிராணிகளிடத்திலும்

गूढोत्मा கூடோத்மா=மறைபட்ட ஸ்வரூபமுள்ளவனுகையால்

न प्रकाशते ந ப்ரகாஶதே = பிரகாசிக்கிறதில்லை.

दृश्यते த்ருஶ்யதே :—(அ - கை) அப்படியானுல் அவனைப் பார்க்க பிரயத்தினம் செய்வானே ஏனின் சொல்லுகிருர்.

ச-பா:–अग्रया அக்3ர்யா=ஏகாக்கிரமாயும்

सूक्ष्मया ஸூக்ஷ்மயா=சூட்சுமமாயுமிருக்கிற

बुद्ध्या பு3த்3த்4யா=புத்தியால்

सूक्ष्मदर्शिभिः ஸூக்ஷ்மத3ர்சி1பி4:=சூட்சுமமானவைகளைப் பார்க்கிற பண்டிதர்களால்.

दृश्यतेतु த்3ருச்1யதேது=பார்க்கப் படுகின்றது.

அ-கை:—பரமாத்மாவாகிற புருஷன் அடையத்தக்கவனுனல், அவனிடமிருந்து திரும்பிவரவும் கூடுமே. "அவனிடமிருந்து மறுபடியும் உண்டாகிறதில்லை" என்று எப்படி சொல்லலாம். இதில் தோஷமில்லை சகலத்துக்கும் பிரத்தியகாத்மாவா யிருப்பதால் அவனை அறிவதே அவனை அடைதல் என்று உபசாரமாக சொல்லப்படுகிறது. இவன் பிரத்தியகாத்மா என்பது இந்திரியம் மனது புத்தி இவைகளுக்கு பரன் என்பதினுல் காண்பிவிக்கப்பட்டது. உலகத்தில் ஒருவன் தன்னுல் அடையப்படாமலும் தனக்கு வேருயுமிருக்கும் அனுத்ம வஸ்துவை அடைகிருனே தவிர தன்னுடைய ஆத்மாவை அடைகிறதில்லை.

अनध्वगा: अध्वसुपारङ्गणवा: அநத்4வகா3: அத்4வஸுபாரங்க3ணவா:(சம்சாரத்தின் கரையை அடைகிறவர்கள் சம்சாரமார்க்கத்தில் போகி

வி-பா:— अग्र्यया அக்3ர்யயா= ஏகாக்கிரத் தன்மையுடன் கூடினதாயும் அதாவது உள்ளும் வெளியிலும் வியாபாரமற்றதால்

सूक्ष्मया ஸூக்ஷ்மயா=சூட்சுமமான அர்த்தத்தைப் பகுத்தறிய சாமர்த்தியமுள்ள.

बुध्या பு3த்4யா=புத்தியால்

सूक्ष्मदर्शिभिः ஸூக்ஷ்மத3ர்சி1பி4:=சூட்சுமமான அர்த்தத்தை அறியும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களால்.

दृश्यते த்3ருச்1யதே=அறியப்படுகின்றது.

तु து=இது பகவத் பிரசாதமாகிய ஹேதுவைக் காட்டுகிறது.

अग्रया அக்3ர்யா = சிரேஷ்டமான, சிரவணுதிகளுடனும் பகவத் பிரசாதத்துடனும் கூடிய

सूक्ष्मया ஸூக்ஷ்மயா = சூட்சுமமான

बुध्या பு3த்4யா = புத்தியால்

सूक्ष्मदर्शिभिः ஸூக்ஷ்மத3ர்சி1பி4: = சூட்சுமதிருஷ்டி யுள்ளவர்களால்

दृश्यते த்3ருச்1யதே=பார்க்கப்படுகிருன். ॥ 66 ॥

ச-பா:—றதில்லை.) முதலிய சுருதிகளும் இப்படியே சொல்லுகின்றன. ஆகவே புருஷன் சகலத்துக்கும் அந்தராத்மா வென்பதை இந்தசுருதி கூறுகிறது.

एष:... प्रकाशते ஏஷ:...ப்ரகாஶதே :—இந்த புருஷன் பிரம்மாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமுள்ள ஸகலபூதங்களிலும் மறைபட்டு, தர்சன சிரவணாதி வியாபார முள்ளவனாயினும் அவித்தை மாயை இவைகளால் மறைபட்டவனாய், ஆத்மா என்று தன் ஸ்வரூபத்தால் யாவருக்கும் விளங்குகிறதில்லை [236]. என்ன ஆச்சரியம். இந்தமாயை மிகவும் கம்பீரமானது, இன்னதென்று அறியக்கூடாதது. சகல ஜந்துக்களும் பாரமார்த்திகத்தில் பரமாத்வா யிருந்தாலும் "நானே பிரம்மம்" என்று உபதேசம் பெற்றாலும் ஒருவனும் அப்படி அறிகிறதில்லை. ஆனால் கடபடாதிகள்போல் அனாத்மாவாகக்காணப்படும் தேகம் முதலிய சமூகத்தையே தான் என்றும், தான் இன்னானுடைய பிள்ளை என்றும் ஒருவனுடைய உபதேசமன்றியிலும் அறிகிறான். சகல ஜகத்தும் நிச்சயமாய் பிரம்மத்தின் மாயையால் மோஹத்தை அடைந்து பிரமிக்கிறது. பகவத்கீதையாலும்

नाहंप्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः நாஹம்ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருத: (அத் -7-சு-25) "என்னுடைய யோகமாயையால் சூழப்பட்டவனால் நான் சகலருக்கும் பிரகாசிக்கிறதில்லை." என்று சொல்லியிருக்கிறது.

இரண்டாவது வல்லி 22 - வது மந்திரத்தில் मत्वाधीरोनशोचाति மத்வாதீரோநஶோசதி (புத்திமான் ஆத்மாவை தெரிந்துகொண்டு சோகத்தை அடைகிறதில்லை) என்பது न प्रकाशते நப்ரகாஶதே என்று இப்போது கூறினதற்கு விருத்தமா யிருக்கவில்லையா. இல்லை.

236. ஆத்மா பிரகாசிக்காவிட்டால் இல்லை என்று சொல்லலாமே எனின், ஆத்மாவின் அடையாளங்களான தர்சன சிரவணாதிகள் காணப்படுகின்றன. மேலும் ஜீவன் பிரம்மஸ்வரூபமானாலும் அந்த பிரம்மஸ்வரூபம் ஜீவனுக்கு விளங்காமலிருப்பதற்கு ஒரு பிரதிபந்தம் இருக்கவேண்டும். இது வேறுவஸ்து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகமாட்டாது. அப்படியானால் ஞானத்தைக்கூறும் சுருதிகள் வியர்த்தமாகும், ஆகையால் பிரம்மவிஷயகமான அவித்தையே பிரதிபந்தம், இதை அறியும்பொருட்டு பிரம்மம் அவித்தைமாயைகளால் மறைப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது .சுவே-III 9.

I - 3 - 13 - வது மந்திரம்.

यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ।
ज्ञानमात्मनि महाति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छान्त आत्मानि ॥ 67 ॥

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 67 ॥

ச-பா:-दृश्यते...𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇...:-சம்ஸ்காரமடையாதபுத்தியுள்ளவர்களால் அறியமுடியாததால் ஆத்மா பிரகாசிக்கிறதில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. சம்ஸ்கார சகிதமாயும் 237, ஏகாக்கிரமாயும் 238 சூட்சுமத்தை 239 அறிய சக்தியுள்ளதுமான புத்தியால் "இந்ரியத்தைவிட அந்தரம், சூட்சுமம்" முதலியவற்றை மேற்சொல்லியப்படி அறிய சாமர்த்தியமுள்ள பண்டிதர்களால் சகலத்துக்கும் ஆத்மாவான தத்துவம் பார்க்கப்படும் 240 அதாவது நிச்சயமாய் அறியப்படும்.

I - 3 - 13 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ- கை:—இந்திரியம், மனது இவைகளின் வியாபாரமற்றதன்மையையும், **अध्यात्म योगाधिगमेन** 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑍇𑌨 (I - 2 - 12) என்னும் மந்திரத்தால் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜீவஸ்வரூப ஞானத்தின் பிரகாரத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

I-3-13-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—10-11-வது மந்திரங்களில் இந்திரியாதிகளின் அபிமானிதேவதைகளுக்குள் முன் வருகிறவர்களைவிட பின் வருகிறவர்கள் சிரேஷ்டர்கள் என்றும்பகவான் சர்வசிரேஷ்டன் என்றும் தியானிக்கிற விஷயத்தில் தாரதம்மியம் கூறப்பட்டது. இது மட்டுமல்ல. முந்தினவர்களை பிந்தினவர்கள் நியமனம் செய்கிறார்கள் என்றும் தியானிக்கத் தக்கதென்பதை இம்மந்திரத்திற் சொல்லுகிறார்.

237. நிதித்தியாசத்தாலுண்டாகும் சம்ஸ்காரத்தை யுடைய.

238. பிரம்மமே ஆத்மா என்னும் முக்கியமான லக்ஷியம் எதற்கு உண்டோ அப்படிப்பட்ட.

239. பிரம்மமே ஆத்மா என்பது வெகு சூட்சுமமானது, கஷ்டத்தின் பேரில் அறியக்கூடிய விஷயம். இதை நிச்சயிப்பதில் திருஷ்டியுள்ள.

240. நிதிதித்யாசன பலத்தால் ஏகாக்கிரமாகும் அந்தக்கரணத்துடன் மகாவாக்கிய உபதேசமும் சேர்ந்தால் "நான் பிரம்மம்" என்றும் புத்திவிருத்தி ஜனிக்கிறது. இந்த புத்தியில் அபரோக்ஷமான பிரம்மம் விளங்குவதால் பிரம்மம் பார்க்கப்படுகிறதாக ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. வாஸ்தவத்தில் பிரகாசஸ்வரூபமான ஆத்மா ஒன்றாலும் பார்க்கப்படவில்லை.

प्राज्ञ: ப்ராஜ்ஞ:=விவேகி

वाक् வாக்=வாக்கை (சகல இந்திரியங்களையும்)

मनसी மநஸீ=மனதில் (தீர்க்கம் வேதசம்மதம்.)

यच्छेत् யச்சேத்=லயம் செய்யவேண்டும், (உபசம்ஹாரஞ் செய்ய வேண்டும்.)

तत् தத்=அந்த மனதை

ज्ञानआत्मनि ஜ்ஞாநஆத்மநி=பிரகாச ஸ்வரூபமான புத்தியில்.

வி-பா:—இந்த மந்திரத்தைப்பிரஸ்தாபித்து கீழ்வருமாறு பாஷ்யகாரர் () வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறார்:— குதிரைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் இந்திரியங்களை ஸ்வாதீனப் படுத்தும் பிரகாரம் यच्छेत् யச்சேத் என்பதால் சொல்லப்படுகிறது

यच्छेत्वाङ्मनसि யச்சேத்வாங்மநஸி:—வாக்கு முதலிய கர்மேந்திரியங்களையும் ஞானேந்திரியங்களையும் மனதில் சேர்க்க வேண்டும்; அதாவது அவைகளை மனதால் அடக்கவேண்டும். वाक् வாக் என்பதை இரண்டாம் வேற்றுமையில் அர்த்தம் செய்ய வேண்டும்.

मनसी மநஸீ என்பதில் தீர்க்கம் வேதசம்மதம்.

तत् ... आत्मनि தத்...ஆத்மநி:—அந்த மனதை ஆத்மாவினிடத்திலிருக்கும் புத்தியில் அடக்கவேண்டும்.

து-பா:—प्राज्ञ: ப்ராஜ்ஞ:=ஞானி-(இந்திரியாபிமானி தேவதைகளாகமுன் சொல்லப்பட்டசோமன் முதலானவர்களைவாக்குக்கு அபிமானியான பார்வதீ ஸௌபர்ணீ வாருணீ இவர்களிடத்தில் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. நியமனம் என்றால் அதன் ஆதீனத்திற்கு உட்பட்டதென்று நினைத்தல். அவைகளை நியமனம் செய்கிறவர்களை தியானிக்கவேண்டியது என்பது கருத்து.

वाक् (वाचं) வாக் (வாசம்)=வாக்கு அபிமானியான உமாதி தேவதைகளை

मनसि மநஸி=மன அபிமானியான சிவன், சேஷன், கருடன் இவர்களிடத்தில்

यच्छेत् யச்சேத்=நியமனம் செய்யவேண்டியது. அவர்களை இவர்களுக்குட்பட்ட வர்களாக தியானம் செய்யவேண்டிவது.

तत् தத்=மனோபிமானி தேவதைகளை.

ज्ञानआत्मनि ஜ்ஞாநஆத்மநி=ஞானாபிமானிகளான சரஸ்வதி பாரதீ, இவர்களிடத்தில்

यच्छेत् யச்சேத்=உபசம்காரம் செய்ய வேண்டும்

ज्ञानं ஜ்ஞாநம்=புத்தியை

महति आत्मनि மஹதிஆத்மநி= மஹத்தத்துவத்தினிடத்தில்.

नियच्छेत् நியச்சேத்=நியமனம் செய்ய வேண்டும்.

तत् தத்=அதை

शान्ते आत्मनि ஶாந்தேஆத்மநி=சர்வ விகார சூன்னியமான பரமாத்மாவினிடத்தில்.

यच्छेत् யச்சேத்=நியமனம் செய்ய வேண்டும்.

வி-பா:—ज्ञान ஜ்ஞாந சப்தத்தால் புத்தி என்று அறியத்தக்கது.

ज्ञानेआत्मनि ஜ்ஞாநேஆத்மநி என்னும் இரண்டு ஏழாம் வேற்றுமை பதங்களும் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைக் கூறுகின்றன.

ज्ञानं ஜ்ஞாநம்=புத்தியை

महति आत्मनि மஹதி ஆத்மநி:—கர்த்தாவாயும் சிறந்தவனுயுமிருக்கிற ஆத்மாவில்

नियच्छेत् நியச்சேத்=அடக்கவேண்டும்.

ततं தத் தம்=அந்த கர்த்தாவான ஜீவனை

शान्तेआत्मनि ஶாந்தே ஆத்மநி=எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவில்

नियच्छेत् நியச்சேத் = அடக்கவேண்டும். இந்தப் பிரகாரம் இரதமாகிற சரீரத்துக்கு யஜமானனுன ஜீவன் விஷ்ணு பதத்தை அடைவான் என்பது பாஷ்யார்த்தம்.

து-பா:—यच्छेत् யச்சேத்=நியமனம் செய்ய வேண்டியது.

ज्ञानं ஜ்ஞாநம்=ஞானுபிமானியான சரஸ்வதீயையும் பாரதீயையும்

महतिआत्मानि மஹதிஆத்மநி=மஹத்தத்துவாபிமானியாயும்ஆத்மசப்தத்தால் குறிப்பிடப்படும் பிரம்மா, வாயு, இவர்களிடத்தில்

नियच्छेत् நியச்சேத்=நியமனம் செய்யவேண்டியது.

மஹத்தத்துவாபிமானியான இருவரையும் அவ்வியக்தம் அதாவது ஸ்ரீ தத்துவத்தில் நியமனம்செய்து

तत् தத்=அவ்வியக்தாபிமனியான இலட்சுமியை

शान्तआत्मानि ஶாந்தஆத்மநி=சுகமாகிய பரமாத்மாவினிடத்தில்

नियच्छते नियच्छेत् நியச்சேத்=நியமனம் செய்யவேண்டியது.

மூலத்தில் மஹத் தத்துவாபிமானிகளான பிரம்மா, வாயு இவர்களை பரமாத்மாவினிடத்தில் நியமனம் செய்யவேண்டியது

ச-பா:—அ-கை :—அதை அடையும் உபாயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

यच्छेत्...प्राज्ञः யச்சேத்...ப்ராஜ்ஞ: :—விவேகியானவன் வாக்கு சப்தத்தால் கூறப்படும் சகல இந்திரியங்களையும் மனதில் அடக்க வேண்டும்.

तत्...आत्मनि தத்...ஆத்மநி :—அந்த மனதை பிரகாச ஸ்வரூபமான புத்தி[241] என்னும் ஆத்மாவில் அடக்க வேண்டும்[242] புத்தியானது மனது முதலிய இந்திரியங்களை வியாபிக்கிறபடியால் அவைகளின் அந்தராத்மாவா யிருக்கிறது.

ज्ञानं...नियच्छेत् ஜ்ஞாநம்...நியச்சேத் :—புத்தியை முதலிலுண்டான மஹத் என்னும் ஆத்மாவினிடத்தில் அடக்கவேண்டும். அதாவது தன்னுடைய ஞானத்தை மஹத்தத்துவம் போல் சுத்தமாய்செய்து கொள்ள வேண்டியது என்று அர்த்தம்.

तद्...आत्मनि தத்...ஆத்மநி:—மஹதாத்மாவை, சகல விசேஷங்க ளற்றதாயும், கிரியை யற்றதாயும், சகலத்துக்கும் அந்தரமாயும், சகல புத்தி விர்த்திக்கும் சாட்சியாயுமிருக்கிற முக்கிய ஆத்மாவினிடத்தில்[243] அடக்க வேண்டும்.

வி-பா:—பாஷ்யடீகையாகிற சுருதப் பிரகாசிகையில் சொல்லியிருக்கிறதாவது:—வாக்கைமனதில் அடக்குதல்என்பது மனதிற்கு ஒத்திராமலிருக்கும் பிரவிர்த்தியை அடையாம லிருக்கும்படிச் செய்தல். மனதை புத்தியால் அடக்குதல் என்பது நிச்சயத்துக்குத் தகுந்த பிரவிர்த்தியை அடையும்படி செய்தல். புத்தி என்பது விஷயங்கள் கெட்டவை என்று நிச்சயித்தல். அப்படிப்பட்ட புத்தியை ஆத்மாவில் திடக்குதல் என்பது அவனே ஸ்வீகரிக்கத் தகுந்த வஸ்துவானதால் சாக்ஷாத்கரிக்கத் தகுந்தவன் என்று கிரகிக்கும்படி செய்தல். **शान्त** =ஶாந்த என்றால் சுபாவத்தில்

து-பா:—என்று சொல்லியிருக்கிறதே தவிர அவர்களை அவ்வியக்தாபிமானியான இலட்சுமியிடத்தில் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்றும் இலட்சுமி (அதாவது பிரகிருதி)யை பரமாத்மாவினிடத்தில்நியமனம் செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை. ஆயினும் ஸ்ரீ தத்துவம் பர்த்தாவுக்கு அடங்கியே யிருப்பதால் சொல்லப் படவில்லை.

241. இந்த ஞான ஆத்மாவே 10-வது மந்திரத்திற்கூறிய புத்தி.

242. சங்கற்பவிகற்பாத்மகமான மனதுபுத்தியின் ஸ்வாதீனத்திலிருப்பதால் மனதை புத்தியில் லயம் செய்யவேண்டியது.

243. இதுவே 11-வது மந்திரத்திற் கூறிய புருஷன்.

வி-பா:-ஷடூர்மி (பசிதாகம் சோகம் மோஹம், ஜரை, மரணம்) அற்றவன். சாந்தனுன பரமாத்மாவினிடத்தில் மகானுன ஆத்மாவாகிய ஜீவனை அடக்குதல் என்பது பரமாத்மாவுக்குச் சேஷன் (அடங்கினவன்) என்று அறிதல்.

பூர்வபக்ஷி :—பாஷ்யத்தில் ज्ञानेआत्मनि ஜ்ஞாநே ஆத்மநி என்னும் இரண்டு ஏழாம் வேற்றுமை பதங்கள் ஒரு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்று சொல்லியிருப்பதால், ஆத்மாவிலுள்ள ஞானத்தில் என்று சொல்லுவது சரியன்று. ஏனெனின் ஆத்மாவிலும் வேறிடத்திலும் ஞானமிருந்தால், ஞானத்தை ஆத்மாவிலுள்ள என்று சொல்லுவதில் பிரயோசன முண்டு. ஆனால் ஆத்மாவிடத்திலில்லாமல் வேறிடத்தில் ஞானமில்லை.

சித்தாந்தி :—तद्यच्छेत्ज्ञाने தத்யச்சேத்ஜ்ஞாநே என்றுமட்டும் சொல்லியிருக்கும் பக்ஷத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபமான ஞானமென்று பிரமை உண்டாகும். அந்தப் பிரமையை நீக்கும்பொருட்டு "ஆத்மாவிலுள்ள" என்று சொல்லவேண்டியது அவசியந்தான்.

பூ :—அப்படியானல், ज्ञानेआत्मनि ஜ்ஞாநேஆத்மநி என்று இரண்டு பதங்களும் ஒரு வேற்றுமையி லிருப்பதால் ஞானமென்கிற ஆத்மா என்று அர்த்தம் கிரகிக்கப்பட்டு பிராந்தியே ஸ்திரப்படும்.

சி :—आत्मनिवर्त्तमाने ஆத்மநி வர்த்தமாநே என்னும் பாஷ்யத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்கும் ஞானமென்று அர்த்தமானதால் आत्मनि ஆத்மநி என்னும் பதம் பிரயோசன மற்றதென்று சங்கிக்க இடமில்லை.

பூ :—அப்படியானல் ज्ञानआत्मनिमहति नियच्छेत् ஜ்ஞாநஆத்மநிமஹதிநியச்சேத் என்னும் வாக்கியம் வியர்த்தம். ஏனெனின் இதின் அர்த்தமாகிய ஆத்மாவை விஷயமாக்கும் ஞானத்தை அடைய வேண்டும் என்பது முந்தின வாக்கியத்தால் சித்திக்கிறது.

சி :—பாஷ்யத்துக்கு கீழ்வருமாறு அபிப்பிராயம். तद्यच्छेत्ज्ञान आत्मनि தத்யச்சேத்ஜ்ஞாநஆத்மநி என்னுமிடத்தில் आत्मनि ஆத்மநி என்பது விஷய சப்தமி (ஏழாம் வேற்றுமை;) அதனல் ஆத்ம விஷயகமான ஞானமென்று ஏற்படுகிறது. ஆத்மாவே ஸ்வீகரிக்கத் தகுந்த வஸ்து, மற்றவைகளெல்லாம் தள்ளத்தக்கவை, என்பதே ஆத்ம விஷயகஞானம். விஷயங்கள் தள்ளத்தக்கவை என்னும் நிச்சயமான புத்தியே இந்த ஞானம் என்னுமர்த்தம் சுருதப் பிரகாசிகையின் வாக்கியத்தால் ஸ்பஷ்டமா யிருக்கிறது. மேலும் இந்த ஆத்மானுத்மாக்களை விஷயமாக்கும் ஆத்மாவே ஸ்வீகரிக்கத்

I - 3 - 14 - வது மந்திரம்.

उत्तिष्ठत जाग्रत प्राप्य वरान्निबोधत ।
क्षुरस्यधारानिशिता दुरत्यया दुर्गं पथस्तत्कवयो वदन्ति ॥ 68 ॥

உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்ய வராந்நிபோதத । க்ஷுரஸ்யதாரா நிசிதா துரத்யயா துர்கம் பதஸ்தத்கவயோ வதந்தி ॥ 68 ॥

வி-பா:—தகுந்தவன் மற்றவை தள்ளத்தக்கவைஎன்னும் நிச்சயமானஞானத்தை மகானென ஆத்மாவினிடத்தில் அடக்கிறது என்பது, ஆத்மாவே ஸ்வீகரிக்கத் தகுந்தவனானதால் சாக்ஷாத் கரிக்கத் தகுந்தவன் என்றும் நிச்சயத்தை அடைதல் என்பதாய் சுருதப் பிரகாசிகையில் சொல்லி யிருப்பதால், இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பிரயோசனம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் நீ சொல்லியபடி இரண்டாவது வாக்கியம் அனாவசியம் என்று சங்கிக்க இடமில்லை. ॥ 67 ॥

I - 3 - 14 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—இவ்விதமாய் ஸ்வாதீனப்படுத்தும் விதத்தை உபதேசித்து, அதிகாரிகளான புருஷர்களை அபிமுகமாக்குகிறார்.

து-பா:—பிரமாணவாக்கியம்.

तस्माद्द्रागात्मिकादेवा रमाद्यास्तुशिवादिषु ।
शिवादीन्ब्रह्मवाय्वोस्तु नियच्छेन्महदात्मनोः।
तौरमायांपरानन्दे तांविष्णौपरमात्मनि ।
तद्वशत्वेनतध्यानं नियमोनामनापरः ।
कुतस्तुमानुषोदेवा न्नियच्छेद्द्विनियामकान् ॥
(महावराहे)

தஸ்மாத்த்ராகாத்மிகாதேவா ரமாத்யாஸ்துசிவாதிஷு ।
சிவாதீந்ப்ரஹ்மவாய்வோஸ்து நியச்சேந்மஹதாத்மநோ: ।
தௌரமாயாம்பராநந்தே தாம்விஷ்ணௌபரமாத்மநி ।
தத்வசத்வேநதத்யாநம் நியமோநாமநாபர: ।
குதஸ்துமாநுஷோதேவா ந்நியச்சேத்த்விநியாமகாந் ॥
(மஹாவராஹே) ॥67॥

I - 3 - 14-வது மந்திரம்.

அ - கை :—இதுவரையில் யமநசிகேதர்களுடைய சம்வாதத்தைச்சொல்லி இனி வேத புருஷன் தானே சாதுக்களுக்கு ஹிதத்தை போதிக்கிறார்,

ச-பா:-उत्तिष्ठत உத்திஷ்டத=அஞதி அவித்தையில்நித்திரைசெய்கிற ஜனங்களே, அஞ்ஞானத் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருங்கள்.

जाग्रत ஜாக்ருத=விழித்துக்கொள்ளுங்கள்

वरान् வரான்=சிரேஷ்டர்களான குருக்களை

प्राप्य ப்ராப்ய=அடைந்து

निबोधत நிபோதத=தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

क्षुरस्य க்ஷுரஸ்ய=கத்தியினுடைய

வி-பா:-उत्तिष्ठत உத்திஷ்டத = ஆத்ம ஞானத்துக்கு அபிமுகர்களாய் விடுங்கள்

जाग्रत ஜாக்ருத=அஞ்ஞான நித்திரையை நாசஞ்செய்யுங்கள்.

वरान् வரான் = சிரேஷ்டர்களான ஆசாரியர்களை

प्राप्य ப்ராப்ய = அடைந்து

निबोधत நிபோதத=ஆத்மதத்துவத்தை அறியுங்கள். அல்லது உபாசிக்கப்பட்டிருக்கும் ஈசுவரனிடத்தி லிருந்தாவது, பிரம்ம ஞானிகளிட மிருந்தாவது அடையத் தகுந்ததாயும் அறியத் தகுந்ததாயுமிருக்கும் ஆத்மதத்துவத்தை அறியுங்கள். இவ்விஷயத்தில் உதாசீனமா யிருக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து.

து-பா:-(हेसाधवः ஹேஸாதவ: = சாதுக்களே, சம்சாரத்தில் இருக்கிறவர்களே)

उत्तिष्ठत உத்திஷ்டத=அநேகவித விஷயங்களைச் சிந்திப்பதினின்றும் எழுந்திருங்கள்-(அவைகளினின்றும் திரும்பிவிடுங்கள்.)

जाग्रत ஜாக்ருத-அவித்தையில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் நீங்கள் விழித்துக்கொள்ளுங்கள்-(சோம்பலைவிடுங்கள். எப்படி விழித்துக்கொள்ளுகிற தெனின்.)

वरान् வரான்=(௧) உத்தமர்களான ஆசாரியர்களை (௨) பெரியோர்களிடமிருந்து வரங்களை, (பரான் என்று பாடமிருந்தால் உத்தமர்களை)

प्राप्य ப்ராப்ய=அடைந்து

(भगवन्तं பகவந்தம்=பகவானை)

निबोधत நிபோதத=செவ்வையாய் அறியுங்கள்.

क्षुरस्य க்ஷுரஸ்ய=(அ - கை) ஏன் பகவத் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டும். சம்சார நிவர்த்தியை வேறு உபாயத்தாலும் சம்பாதிக்கலாமே எனின்,

स-पाः-निशिता நிஶிதா=தீக்ஷ்ணமாகச் செய்யப்பட்ட
धारा தாரா=முனை
यथा யதா=எப்படி
दुरत्यया துரத்யயா=அடைய சக்கியமன்று
तथा ததா=அப்படி
तत् தத்=அந்த ஆத்மஸ்வரூபமான
पथः பத:=மார்க்கம்

वि-पाः-कवयः கவய:=ஞானிகள்
तत् தத் = அந்த ஆத்மதத்துவத்தை
दुर्गःपथः துர்க:பத: = சொல்லத்தகாதமார்க்கமாக
वदन्ति வதந்தி=வர்ணிக்கிறார்கள். ஏனெனின் அந்த ஆத்மதத்துவம்
क्षुरस्य க்ஷுரஸ்ய = கருக்காயிருக்கும் சிறு கத்தியின்
निशिता நிஶிதா = தீக்ஷ்ணமான
धारा தாரா = முனை ஆனதால் அது
दुरत्यया துரத்யயா=அதிக்கிரமிக்கத்தகாதது.

எப்படி கருக்கான கத்தியின் முனையில் நடக்கிறவனுக்கு கொஞ்சம் அசாக்கிரதை யுண்டானாலும் கெடுதியுண்டாகுமோ, அப்படி இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறியும் சமயத்தில் ஸ்வற்பமாவது அசாக்கிரதை என்னும் தோஷம் ஏற்பட்டால் ஆத்மநாசம் வரும் என்பது கருத்து. ॥ 68 ॥

दु-पाः-(इयं संसृतिः இயம்ஸம்ஸ்ருதி:=இந்தசம் சாரம்
क्षुरस्य धारा (इव) க்ஷுரஸ்யதாரா (இவ)=நாவிதனுடைய கத்தி முனையைப்போல்
निशिता நிஶிதா=அதி தீக்ஷ்ணமானது; (வெகுவாய் துக்ககாரணமானது.)
दुरत्यया துரத்யயா=துக்கத்தின்பேரில் தாண்டத்தக்கது. (பகவத் ஞானமன்றி தாண்ட முடியாது என்று அர்த்தம்.)

दुर्गं துர்கம் :—(அ - கை) மேற்சொன்னபடி சம்சாரம் பகவத்ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கத் தக்கதானாலும், பகவத்ஞானத்தின் பொருட்டு விழித்துக்கொள்ளுவானேன சுலப உபாயத்தாலும் அதைசம்பாதிக்கலாமே, எனின்.

तत् தத்=அந்த சம்சார நிவர்த்தகமான பிரம்மம்
पथः பத:=சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களாயும், வைராக்கியம் பக்தி முதலியவைகளோடுகூடியு மிருக்கிற மார்க்கத்தால்.

ச-பா:-दुर्गं துர்க்கம்=சிரமப்பட்டு சம்பாதிக்கத் தகுந்ததாக

कवयः கவய:=பண்டிதர்கள்.

वदन्ति வதந்தி=சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை:—கானல்ஜலம் 244, இரஜ்ஜுசர்ப்பம், ஆகாசத்தின் நீலவர்ணம், இவைகளை கானல்பூமி, இரஜ்ஜு, ஆகாசம் இவைகளின் எதார்த்த ஞானத்தால் நாசம்செய்வதுபோல், மித்தியாஞானத்தால் ஏற்பட்டும், கிரியாகாரக பல லக்ஷணமாயு மிருக்கும் நாமரூபகர்மங்களாகிற மூன்றையும் புருஷனிடத்தில் லயம்செய்து, சகல பாஹ்ய இந்திரிய வியாபாரமற்றவனாயும், செய்யவேண்டியது யாதொன்று மில்லாதபடியால் கிருத கிருத்தியனாயும் ஆகிறான். ஆனதால் அந்த ஆத்மாவை அறியும்பொருட்டு அஞ்ஞியான அவித்தையில் தூங்கும் ஜனங்களே.

उत्तिष्ठत உத்திஷ்டத=ஆத்ம ஞானத்திற்கு அபிமுகர்களாகுங்கள் 245

து-பா:-दुर्गं துர்க்கம்=வெகுவருத்தத்தின்பேரில் அறியத்தக்கது. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் வெகு சிரமத்தின்பேரில் அந்த பகவான் அறியத்தக்கவர் என்று

कवयः கவய:=ஞானிகள்

वदन्ति வதந்தி=சொல்லுகிறார்கள்.

சுலபமான உபாயங்களால் பகவானை அறியவும் அடையவும் முடியாது.

அவரை அறியாமலும் அடையாமலும் பந்தம் முழுதும் நிவர்த்தியாக மாட்டாது. ஆகையால் எழுந்திருயுங்கள் விழித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னது யுக்தமே.

(டீகாகார்படி)

सतृपथः தத்பத:=तत्पथानं தம்பதாநம்="ஹரியின்பிராப்தி சுகத்துக்கு ஹேதுவாயிருப்பதால் ஹரியேமார்க்கம் என்று சொல்லப்படுகிறார்" என்கிற வசனப்படி, சுகத்துக்குக் காரணமான ஹரியை

दुर्गं துர்க்கம்=ஆசாரியருடைய உபதேசமன்றியில் அறிய முடியாதென்று

कवयः वदन्ति கவய: வதந்தி=வித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள். ॥ 68 ॥

244. விஷயங்களில் தோஷத்தைப் பாரப்பதினாலும் அப்பியாசத்தினாலும் அந்தக்கரணம் இந்திரியம் இவைகளின் வியாபாரங்களை ஒடுக்குவதில் என்ன புருஷார்த்தம் எனின், சொல்லுகிறார்.

245. ஈசுவரார்ப்பணமாக கர்மங்களைச் செய்து, சித்த சுத்தி அடைந்து, சிரவணாதி சாதனங்களை சம்பாதித்து, இந்த மார்க்கத்தால்.

I - 3 - 15 - வது மந்திரம்.

अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽरसं नित्यमगन्धवच्च यत् ।
अनाद्यनन्तं महतः परं ध्रुवं निचाय्य तन्मृत्युमुखात्प्रमुच्यते ॥ 69 ॥

அஶப்³த³மஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயம் ததா²ரஸம் நித்யமக³ந்த⁴வச்ச யத் ।
அநாத்³யநந்தம் மஹத: பரம் த்⁴ருவம் நிசாய்ய தந்ம்ருத்யுமுகா²த்ப்ரமுச்யதே ॥ 69 ॥

ச-பா:-जाग्रत ஜாக்³ரத=கோரமாயும் சகல அநர்த்தங்களுக்கும் விறையாகவுமிருக்கும் அஞ்ஞான நித்திரையை விட்டொழியுங் கள். எப்படி எனின்.

प्राप्यवरान्निबोधत ப்ராப்யவராந்நிபோ³த⁴த ;-ஸ்வரூபத்தை அறிந்திருக்கும் சிரேஷ்டமான ஆசாரியர்களிடம் சென்று- உப தேசம்பெற்று, சர்வத்துக்கும் அந்தர்யாமியா யிருக்கும் ஆத்மா வே நான் என்று அறியுங்கள். அறியவேண்டிய விஷயம் மிகவும் சூட்சுமமா யிருப்பதால் இதை உபேக்ஷிக்கக்கூடாதென்று சுருதி தயவுடன் மாதாவைப்போல் சொல்லுகிறது.

क्षुरस्य...वदन्ति க்ஷுரஸ்ய...வத³ந்தி ,-"சூட்சுமபுத்தி" என்று ஏன் சொல்லப்பட்டது. தீக்ஷணமாய் தீட்டப்பட்ட கத்திமுனை யில் எப்படி காலால் நடப்பது கஷ்டமோ, அப்படி இந்த தத்துவ ஞானமார்க்கத்தை அடைவதுகஷ்டம் என்றுபுத்திமான்கள்சொல் லுகிறார்கள். அறியத்தக்கவஸ்து மிகவும் சூட்சுமமானதால் அதை விஷயமாக்கும் ஞானமென்னும் மார்க்கம் வெகு கஷ்டத்தின்பே ரில் சம்பாதிக்கத்தக்கது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பது கருத்து. ॥ 68 ॥

यत् யத்=எது, (எந்த பிரம்மம்

अशब्द அஶப்³த³ம்=சப்தமில்லாததாயும்

अस्पर्श அஸ்பர்ஶம்=ஸ்பரிசமில்லாததாயும்

अरूपं அரூபம் =ரூபமில்லாததாயும்

अव्ययं அவ்யயம்=நாசமில்லாததாயும்

तथा ததா²=அப்படியே

अरसं அரஸம்=ரசமில்லாததாயும்

अगन्धवच्च அக³ந்த⁴வச்ச=கந்தமில்லாததாயும்

नित्य நித்யம்=நித்தியமாயும்

अनादि அநாதி³ம்=காரணமில்லாததாயும்

अनन्तं அநந்தம்=காரியமற்றதாயும்.

महतः மஹத:=மஹத்தத்துவத்தைவிட

ச-பா:—परं பரம்=விலக்ஷணமாயும்

ध्रुवं த்ருவம்=நிர்விகாரமான நித்தியஸ்ரூபமாயு மிருக்கிற தோ

तं தம்=அந்த பிரம்மத்தை

निचाय्य நிசாய்ய=அறிந்து

मृत्युमुखात् ம்ருத்யுமுகாத்=அவித்தியாகாம கர்மமிருத்யு முகத்தினின்றும்

प्रमुच्यते ப்ரமுச்யதே=விடுபடுகிறான்

அ-கை—அறியத்தகுந்த அந்த பிரம்மம் எப்படி சூட்சுமமாயிருக்கிற தென்பது சொல்லப்படுகின்றது. இந்த ஸ்தூலபிருதிவியானது சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸங்களுடன் கூடினதாயும் சகல இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாயுமிருக்கிறது. ஜலத்தில் கந்தந் தவிர மற்றகுணங்க ளிருக்கின்றன. பிருதிவியைவிட அது சூட்சுமமானது. இப்படியே குணங்கள் குறையக்குறைய ஆகாசம்வரையில் சூட்சுமத்தன்மை அதிகப்படுகிறது. கந்தம்முதல் சப்தம்வரையிருப்பதால் விகாரங்கள். அவைகள் எந்த பரமாத்மாவினிடத்தில் இல்லையோ அந்த பரமாத்மா மிகவும் சூட்சுமம் என்று சொல்ல வேண்டியதென்று சுருதி கூறுகிறது.

अशब्दं... அசப்தம்... :—இந்த பிரம்மம் சப்த ஸ்பர்சரூபரச கந்தமற்றதா யிருக்கிறது.

अव्ययं அவ்யயம்=சப்தாதி சகிதவஸ்து நாசமாகக்கூடும். இது சப்தாதி அற்றதாயிருப்பதால் நாசமாகிறதில்லை.

I - 3 - 15 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை:—மேற்சொன்ன அர்த்தத்தைசுருக்கிமுடிக்கிறார். नित्यं நித்யம் என்கிற பதத்தை अशब्दं அசப்தம் முதலிய ஒவ்வொரு பதத்துடனும் சேர்த்து அர்த்தம் செய்யவேண்டியது. எப்போதும் சப்தம் முதலியவை அற்றது என்று அர்த்தம்.

अव्ययं அவ்யயம் :—சப்தாதிகளற்ற தாகையால் காலம்போல அவயவக்குறைவு அடைகிறதில்லை என்பது கருத்து.

I - 3 - 15-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ - கை:—ஆசாரியருடைய உபதேசமன்றியில் பிரம்மத்தை என் அறியமுடியாதெனின், பிரம்மம் சப்தாதிகளுக்கு விஷயமல்லவென்கிறார்,

अशब्दं அசப்தம்=சப்தமாகாதது (இப்படிப்பட்ட தென்று சப்தத்தால் சொல்லத்தகாதது. அது ஆச்சரியமான வஸ்து.)

ச-பா:-नित्यं நித்யம்:-ஆகையால் அது நித்தியமாயிருக்கிறது. எது நாசமடைகிறதோ அது அநித்தியம். இந்த பிரம்மமோ நாசமாகாதபடியால்நித்தியம். இனிசொல்லுங்காரணத்தாலும் நித்தியம்.

अनादि அநாதி :-இது அநாதி அதாவது காரணமற்றது. எதற்கு உற்பத்தியுண்டோ அது காரியம், ஆகையால் அநித்தியம் பிருதிவி முதலியவைகள் போல் காரியம் காரணத்தில்லயமாகின்றது. இதுவோ சகலத்துக்கும் காரணமாவதால் காரியமன்று. காரியமாகாததால் நித்தியம் அது லயமாகும்படியான காரணம் ஒன்றுமில்லை. 246

अनन्तं அநந்தம் :-இதற்கு அந்தம் அதாவது செய்யவேண்டியது யாதொன்று மில்லை. வாழை முதலியவைகள் தார்முதலியவைகளை போடுவதால் அநித்தியமாய் காணப்படுவதுபோல் பிரம்மம் அந்தத்தை அடைகிறதில்லை. ஆகையாலும் அது நித்தியம்

து-பா:-अस्पर्शं அஸ்பர்சம்=ஸ்பர்சமாகாதது. (ஸ்பர்சகுணமற்றது. ஆனதால் துவக்குக்கு விஷயமாகாதது.)

अरूपं அரூபம்=ரூபமற்றது (ஆனதால் கண்ணுக்கு விஷயமாகாதது.)

अव्ययं அவ்யயம்=பூதங்களுடைய ரூபாதிகளில்லாத படியால் நாசமற்றது.

रूपादिमत्वाच्चविपर्य्ययोदर्शनात्

ரூபாதிமத்வாச்சவிபர்யயோதர்சநாத்

என்கிற (II-2-15) சூத்திரத்தில் ரூபாதிகளை உடையவைகளுக்கே அநித்தியத்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

तथाअरसं ததாஅரஸம்=அப்படியே ரஸகுணமற்றது (ஆனதால் இரஸேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது.) மேற்சொன்னவைகளால் பிரம்மம் சூட்சுமபூதங்களுக்கு வேறு என்று ஏற்படுகின்றது.)

नित्यंअगन्धवत् (नित्यंगन्धवन्न) நித்யம்அகந்தவத் (நித்யம் கந்தவந்ந)=கந்தம்போல் இராதது. (இதினால் பஞ்சமகா பூதங்களுக்கும் வேறு என்று ஏற்படுகின்றது.)

अनाद्यनन्तं அநாத்யநந்தம்: —(அ - கை) பந்த நிவர்த்தகமான பகவத் ஞானம் எந்த மார்க்கத்தால் உண்டாகுமெனின், சொல்லுகிறார்.

अनाद्यनन्तं அநாத்யநந்தம்=உற்பத்தி (அதாவது பிராதீனப்பிராப்தி) யற்றதாயும் முடிவற்ற (அதாவது தேசகால குணங்களால் பரிச்சேதமற்ற) தாயும்

246. சமான வாக்கியம்:— சுவே-VI-8.

ச-பா:—महत:परं [247] மஹத:பரம்[248]:—புத்தி என்னும் மஹத்தத்துவத்தைவிட மேலானது சகல பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவா யிருப்பதாலும் நித்தியஞான ஸ்வரூபமா யிருப்பதாலும் பிரம்மம் சர்வசாக்ஷி. அப்படியே एष सर्वेषुभूतेषु ஏஷஸர்வேஷுபூதேஷு (கடவல்லி I - 3 - 12) முதலிய சுருதிகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ध्रुवं த்ருவம் = கூடஸ்தம் அதாவது நிர்விகாரமாயும்நித்தியமாயு மிருக்கிறது. பிருதிவிமுதலிய சில பதார்த்தங்களை உத்தேசித்து நித்தியம் என்பதில்லை. ஆனல் ஸ்வத: விகாரமற்ற நித்தியம்.

निचाय्य...प्रमुच्यते நிசாய்ய...ப்ரமுச்யதே:—இப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தை தன் ஆத்மாவாக அறிந்து ஆவித்தியாகாம கர்மங்களாகிய மிருத்திய முகத்தினின்றும் விடுபடுகிறுன். ‖ 69 ‖

வி-பா:-महत: மஹத::—இந்த பதத்தால், आत्मानिमहाति नियच्छेत् (कठ III - 14) ஆத்மநிமஹதிநியச்சேத் (கட என்னும் முன் மந்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜீவனை ஸ்வீகரிக்கவேண்டியது.

ध्रुवं த்ருவம் = ஸ்திரம்.

निचाय्य நிசாய்ய = பார்த்து. அதாவதுதர்சனம் போலாகும் உபாசனத்துக்கு விஷயமாக்கி, அதாவது உபாசனை பலத்தால் எங்கும் உபாசிக்கப்படும் வஸ்துவே தோன்றவேண்டும் என்பது கருத்து.

मृत्युमुखात् ம்ருத்யுமுகாத் = பயங்கரமான சம்சாரத்தினின்றும் என்று அர்த்தம். ‖ 69 ‖

து-பா:—महत: மஹத:=மஹத்தத்துவாபிமானியான சதுர்முகனைவிட

परं பரம்=சிரேஷ்டனையும்

ध्रवं த்ருவம்=எப்போதும் ஏகரீதியாயுமிருக்கிற

तं தம்=தாரதம்மியத்துக்கு முடிவிலிருக்கிற அந்த பகவானை

निचाय्य நிசாய்ய=ஆசாரியருடைய உபதேசத்தாலும் சிரவணுதிகளாலும் நிச்சயித்து. அவருடைய அபரோக்ஷ ஞானத்தாலுண்டாகும் பிரசாதத்தின் மூலமாயும்.

मत्युमूखात ம்ருத்யுமுகாத்=மிருத்யுசம்சாரபந்தத்தினின்றும்

247. & 248. சமான வாக்கியம்:—முண்டா II-1-2-இந்த மஹத்தே101 மந்திரங்களிற் கூறிய மஹத்து.

I - 3 - 16 - வது மந்திரம்.

नाचिकेतमुपाख्यानं मृत्युप्रोक्तꣳसनातनं ।
उक्त्वाश्रुत्वाच मेधावी ब्रह्मलोकेमहीयते ॥ 70 ॥

நாசிகேதமுபாக்யாநம் ம்ருத்யுப்ரோக்தꣳஸநாதநம் ।
உக்த்வாச்ருத்வாசமேதாவீ ப்ரஹ்மலோகேமஹீயதே ॥ 70 ॥

து-பா:—प्रमुच्यते ப்ரமுச்யதே=விசேஷமாய் விடுபடுகிறான் சப்தாதிகளால் அறியப்படாதபகவான் ஆசாரியருடைய சஹாயத்தின் பேரில் கிடைத்த சிரவணமனனதியான விர்த்திகளால் பிரசன்னராகி, தன்னுடைய சாக்ஷாத் தர்சனத்தைக் கொடுத்து பந்தத்தினின்றும் விடுவிக்கிறார் என்பது கருத்து. சூத்திரக்காரரும்

प्रकाशश्वक र्मण्यभ्यासात् ப்ரகாசஶ்சகர்மண்யப்யாஸாத்=என்னும் (III-2-28) சூத்திரத்திலும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்.

महतःपरं மஹதஃபரம் :—இந்த வாக்கியத்தில் மஹத்தத்துவத்தைவிட பரமானது அவ்வியக்தம் அதைவிட பரம் பிரம்மம் என்று சொல்லவேண்டியதானாலும், அவ்வியக்தத்திற்கு அபிமானியான ஸ்ரீ தத்துவம் பாரியையாயிருப்பதால் அந்த ஸ்ரீயைகாட்டிலும் பரத்வம் சித்தமாகவே இருக்கிறதென்பதாக

महतःपरं மஹதஃபரம்=என்றே சுருதிவசனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மஹத் தத்துவத்திற்கு பரமானது அவ்வியக்த தத்துவமானதால் இவ்விடத்தில் அவ்வியக்தம்தான் கூறப்படுகிறதாக சாங்கியர் சொல்லுவது பொருந்தாது. ஏனெனின் (1) மோக்ஷத்தை உத்தேசித்தது பிரதானம் அறியத்தக்கவஸ்துவல்ல (2) பகவானே சம்சாரமார்க்கத்திற்கு முடிவு என்று (I - 3 - 9) சொல்லியிருப்பதால் இந்தப்பிரகரணம் விஷ்ணு விஷயமாயிருக்கிறது. (3) மேலும் கீழே சொன்னபடி பிதாவின் கோபசாந்தி, ஸ்வர்க்க சாதன அக்கினி, பரமாத்மா, இம்மூன்று விஷயமாய் கேள்விகள் ஏற்பட்டிருப்பதால் பிரதிவசனமும் அவைகளுக்கே ஏற்படவேண்டும். ஆனதால் சகலத்திற்கும் மேன்மையான பரமாத்மாவே महतोमहीयान् மஹதோமஹீயாந்=(I - 2 - 20) என்கிற சுருதிப்படி महतः परं மஹதஃபரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69॥

ச-பா:—नाचिकेतं நாசிகேதம் = நசிகேதஸால் அடையப்பட்டது
मृत्युप्रोक्तं ம்ருத்யுப்ரோக்தம் = யமனால் சொல்லப்பட்டதும்
पुरातनं புராதநம் = பிராசீனமாயுமிருக்கிற
उपाख्यानं உபாக்யாநம் = கதையை
उक्त्वा உக்த்வா = பிராமணர்களுக்குச் சொல்லியும்
श्रुत्वाच ச்ருத்வாச = ஆசாரியர்களிடம் கேட்டும்
मेधावी மேதாவீ = புத்திமானானவன்
ब्रह्मलोके ப்ரஹ்மலோகே = பிரம்ம லோகத்தில்
महीयते மஹீயதே = பூஜ்ஜியனாகிறான்.

அ - கை: —பிரஸ்தாப பிரம்மஞானத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காக சுருதிசொல்லுகிறதாவது.

नाचिकेतं ...महीयते நாசிகேதம்...மஹீயதே:—நசிகேதஸால் அடையப்பட்டதும், யமனால் சொல்லப்பட்டதும், வேதத்திலுள்ளதால் பிராசீனமானதுமான, மூன்று வல்லிகளிலடங்கிய இந்த உபாக்கியானத்தை (கதையை) புத்திமானானவன் பிராமணர்களுக்குச் சொல்லியும் ஆசாரியர்களிடம் கேட்டும் பிரம்மமாகிற லோகத்தில், தான் ஆத்மாவானபடியால் பூஜ்ஜியனாகிறான். ‖ 70 ‖

I - 3 - 16 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ - கை :—உபசம்ஹாரம் செய்கிறார்

नाचिकेतं நாசிகேதம் = நாசிகேதஸால் அடையப்பட்டு

मृत्युप्रोक्तं ம்ருத்யுப்ரோக்தம் = எப்போதும் உள்ளதையே யமன் சொன்னானே தவிர புதிதாய் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனதால்

सनातनं ஸநாதநம் = புருஷனால் சொல்லப்படாததினால் பிரவாஹ ரூபமாய் நித்தியம் என்பது கருத்து. ‖ 70 ‖

I - 3 - 16-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ - கை :—இவ்விதமாக வேதபுருஷன் யமநசிகேதர்களுடைய சம்வாதத்தைச்சொல்லி, சாதுக்களுக்கு சிக்ஷையையும் குறிப்பிட்டு, இப்போது இந்த வித்தையைச்சொல்லிக் கொடுப்பதினாலும் சிரவணம் செய்வதாலும் பலத்தைச்சொல்லி உபசம்ஹாரம் செய்கிறார்.

नाचिकेतं நாசிகேதம் = நசிகேதஸ் சம்பந்தப்பட்ட சரித்திரத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் கிரந்தம்

सनातनं ஸநாதநம் = அனாதிகாலமாய் இப்படியே அறியப்பட்டிருக்கிறது.

च வ = என்பதால் முகத்வா என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் (மற்றவை ஸ்பஷ்டம்) ‖ 70 ‖

1 - 3 - 17 - வது மந்திரம்.

य इमंपरमंगुह्यं श्रावयेद्ब्रह्मसंसदि ।

प्रयतः श्राद्धकाले वा तदानन्त्यायकल्पते तदानन्त்யायकल्पत इति ॥ 71 ॥

யஇமம்பரமங்குஹ்யம் ச்ராவயேத் ப்ரஹ்மஸம்ஸதி । ப்ரய தஃ ச்ராத்தகாலேவா ததாநந்த்யாயகல்பதே ததாநந்த்யாயகல்பத இதி ॥ 71 ॥

ச-பா:—यः யஃ=எவன்

परमं பரமம்=சிரேஷ்டமாயும்

गुह्यं குஹ்யம்=இரகசியமாயுமிருக்கிற

इमं இமம்=இந்த கிரந்தத்தை

ब्रह्मसंसदि ப்ரஹ்மஸம்ஸதி=பிராமணசபையிலாவது

श्राद्धकालेवा ச்ராத்தகாலேவா=சிராத்தகாலத்திலாவது

प्रयतः ப்ரயதஃ =பரிசுத்தனாக இருந்து

श्रावयेत् ச்ராவயேத்=கேட்கச்செய்கிறானோ

तत् தத் =அந்த சிராத்தம்

आनन्त्याय ஆநந்த்யாய=அநந்தபலத்தின்பொருட்டு

कल्पते கல்பதே=சமர்த்தமாகிறது

इति இதி=சமர்த்தமாகிறது என்றவாறு. சுத்தனாய்தானிருந்துகொண்டு அதி இரகசியமாயும் சிரேஷ்டமாயு மிருக்கிற இந்த கிரந்தத்தின் மூலத்தையும் அர்த்தத்தையும் பிராமணர்களுடைய சதஸிலகேட்கும்படி செய்கிறானோ, சிராத்தகாலத்தில் போஜனம் செய்யும் பிராமணர்களுக்கு கேட்கும்படி செய்கிறானோ அவனுக்கு அநந்தபலன் உண்டாகின்றது. இரண்டுதடவை சொன்னது அத்தியாய முடிவை காட்டும் பொருட்டாம். ‖ 71 ‖

முதலாவது அத்தியாயத்தில் 3-வது வல்லி முற்றிற்று.

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

I - 3 - 17 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—ब्रह्मसंसदि ப்ரஹ்மஸம்ஸதி = பிராமணர்களுடைய கூட்டத்தில் ॥ 71 ॥

மூன்றுவது வல்லியின் பாஷ்யம் முற்றிற்று.

1 - 3 - 17-வது மந்திரம்.

து-பா:-य इदं...யஇதம்... = நல்லதேசத்திலும் நல்ல காலத்திலும் ஸ்தோத்திரம்போல் இந்த வித்தையை படிக்கிறவனுக்கு அநந்தபலன் உண்டாகும்போது, கேட்டு வியாக்கியானம் செய்கிறவனுக்கும் அநந்தபலன் கிடைக்கும் என்பதில் சொல்லவேண்டியதென்ன.

तत् தத்=கேட்கும்படி செய்தல்; அல்லது எந்த சிராத்தத்தில் கேட்கும்படி செய்கிறானோ அந்த சிராத்தம்

आनन्त्यायकल्पते ஆநந்த்யாயகல்பதே=என்று இரண்டு தடவை சொன்னது அத்தியாயத்தின் அர்த்தத்தை நிச்சயமாக அறிதல் ஆதரவு இவைகள் பொருட்டாம். ‖71‖

மூன்றுவது வல்லி முற்றிற்று.

II - வது அத்தியாயம்.

4-வது வல்லி 1-வது மந்திரம்.

पराञ्चिखानि व्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराङ्पश्यति नान्तरात्मन्।
कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्षदावृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन् ॥ 72 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌂𑌚𑌿𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍃𑌣𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 । 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 ॥ 72 ॥

स्वयंभूः 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌃 = பரமேசுவரன்
पराञ्चि 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌚𑌿 = வெளியில் பிரவிர்த்திக்கிற
खानि 𑌖𑌾𑌨𑌿 = இந்திரியங்களை
व्यतृणत् 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍃𑌣𑌤𑍍 = ஹிம்ஸம் செய்தார்
(**पुरुषः** 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 = ஜீவன்
तस्मात् 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 = அக்காரணத்தால்
पराङ् 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍 = வெளியிலுள்ளவைகளை
पश्यति 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 = பார்க்கிறுன்
अन्तरात्मन् 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 = அந்தராத்மாவை
न 𑌨 = பார்க்கிறதில்லை
कश्चित्धीरः 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌧𑍀𑌰𑌃 = விவேகியான ஒருவன்
अमृतत्वं 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 = மரணமின்மையை
इच्छन् 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 = இச்சிக்கிறவனும்
आवृत्तचक्षुः 𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 = விஷயங்களினின்றும் திருப்பப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவனும்
प्रत्यगात्मानं 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 = அந்தராத்மாவை
ऐक्षत् 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍 = பார்த்தான் (வேதத்தில் கால நியமமில்லாதபடியால் பார்க்கிறுன் என்று அர்த்தம்.)

(முன் வல்லி 12-வது மந்திரத்தில்) சமஸ்த பூதங்களிலும் ஆத்மா மறைபட்டிருப்பதால் பிரகாசிக்கிறதில்லை என்றும், ஏகாக்கிரமான புத்தியால் பார்க்கப்படுகின்றுன் என்றும் சொல்லப்பட்டது 249. எந்த பிரதிபந்தத்தால் ஏகாக்கிர புத்தியுண்டாகாததினுல் ஆத்மா பார்க்கப்படவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவின் அதர்சனத்திற்குக காரணத்தை 250 காட்டும் பொருட்டு (இந்த) வல்லி ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. மோக்ஷத்திற்குப் பிரதி

249. அஞதி அவித்தையாகிற பிரதிபந்தம் முன்சொல்லப்பட்டது. இப்போது ஸாதி (ஆதியுடன் கூடிய) பிரதிபந்தம் சொல்லப்படுகின்றது.
250. இது அத்தியாச ரூபம்.

ச-பா.—பந்த காரணம் தெரிந்த மாத்திரத்தில் அதை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு பிரயத்தினம் செய்ய முடியும். வேறு விதமாய் முடியாது.

पराञ्चि பராஞ்சி :—पराक् + अञ्चन्ति (गच्छन्ति) பராக்+அஞ்சந்தி (கச்சந்தி) — खानि கானி :—இந்த பதத்தால் கூறிப்படப்படும் இந்திரியங்கள், சப்தாதி பாஹ்ய விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் பொருட்டு பிரவிர்த்திக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுள்ள இந்திரியங்களை.

ச-பா:—व्यतृणत् வ்யத்ருணத் = ஹிம்ஸித்தான், (ஹனனம் 251 செய்தான் என்று அர்த்தம்.) யாரெனின்,

II - 4 - 1 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ -கை:—उत्तिष्ठत जाग्रत உத்திஷ்டத ஜாக்ரத என்று உச்சாகப்படுத்தியும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடையாதவர்களைப் பார்த்து துக்கப்படுகிறார்.

खानि கானி=இந்திரியங்கள்

पराञ्चि=परान् + अञ्चन्ति பராஞ்சி=பராந்+ அஞ்சந்தி =ஆத்மாவைத் தவிர வேறு வஸ்துக்களை பிரகாசிக்கிறவைகள், ஆத்மாவைப் பிரகாசிக்கிறவைகளல்ல. இவ்விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லி துக்கப்படுகிறார்.

स्वयंभूः ஸ்வயம்பூ: = ஸ்வதந்திரனான ஈசுவரன்

व्यतृणत् வ்யத்ருணத் = இந்த இந்திரியங்களை ஹிம்சித்து விட்டார் तृह த்ருஹ என்னும் வினைப்பகுதிக்கு ஹிம்சை என்று அர்த்தம். அல்லது, வினைப்பகுதிகளுக்கு அநேக மர்த்தமிருப்பதால்

II - 4 - 1-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—இந்த அத்தியாயத்தில் பிரம்மவித்தைக்குஅதிகாரமான வைராக்கியத்தை நிரூபித்து அதைச் சம்பாதிப்பது கஷ்டமானாலும் பிரயத்தினத்தின்பேரில் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகிறார்.

स्वयंभूः ஸ்வயம்பூ:=ஸ்வயம் ஏவபவதி ஸ்வதந்திரனான பகவான், (அல்லது அவருடைய புத்திரரான பிரம்மா.)

खानि கானி = இந்திரியங்களை

परांचि பராஞ்சி=பராங் முகர்களாய் அதாவது விஷயத்தில் ஆசக்தியுடையவர்களாய் (இதனால் பிரம்மாவின் இந்திரிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படவில்லை, சாதாரண ஜனங்களுடைய இந்திரியஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது). ஆனதால்

व्यतृणत् வ்யத்ருணத்= குச்சிதமாய்ச் செய்தார். (கேவலம் ஹீனமாய்ச்செய்தார்.) இதற்கு ஹிம்சித்தல் என்று அர்த்தம் செய்

स्वयंभूः ஸ்வயம்பூ: = பரமேசுவரன், எப்போதும் தான் ஸ்வதந்திரனாயிருக்கிறவன் பரதந்திரனாகாதவன்.

तस्मात् ... नान्तरात्मन् தஸ்மாத்... நாந்தராத்மந்: — ஆகையால்[252] பராக்காகிய (வெளியிலுள்ள அநாத்மாவான சப்தாதிகளை ஜீவன் பார்க்கிறான், அந்தராத்மாவை பார்க்கிறதில்லை.

வி-பா:-(पराक्) பராக் பொருள்களை பிரகாசம் செய்யும் இந்திரியங்களை ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தார் என்பது கருத்து.

पराङ् = पराचः பராங் = பராச: = ஆத்மாவுக்கு வேறாய் வெளியிலுள்ள அநாத்ம பதார்த்தங்களை

पश्यति = पश्यन्ति பச்யதி = பச்யந்தி = அறிகின்றன.

न अन्तरात्मन् ந அந்தராத்மந் = உள்ளேயிருக்கும் ஆத்மாவை அறியவில்லை என்றபடி அல்லது, பராங்முகமாயிருந்து விஷயங்களையே அறிகின்றன வென்று அர்த்தம். पश्यति பச்யதி என்றும் पश्यन्ति பச்யந்தி என்றும் இரண்டுபாடங்கள். முதல்பாடத்தில் ஒருமைப் பிரயோகத்தால் உலகம் அறிவதாய் அறியத்தக்கது.

து-பா:-யக்கூடாது. ஏனெனின் तृण த்ருண என்றும் பகுதிக்கு தாதுபாடத்தில் ஹிம்சை என்னும் அர்த்தம் ஏற்படவில்லை.

तस्मात् தஸ்மாத் = விஷயங்களினின்றும் திரும்பின இந்திரியங்களை உடையவரானதால் பிரம்மா

पराक् नपश्यति பராக் நபச்யதி = வெளிவிஷயங்களை பார்க்கிறதில்லை. (அதாவது விஷயத்தில் ஆசக்தராகிறதில்லை.) ஆனால்

अन्तः आत्मन्पश्यति அந்த: ஆத்மந்பச்யதி = அந்தராத்மாவினிடத்தில் ஆசக்தராகிறார் என்று அர்த்தம்.

கண்டார்த்தப்படி ஜீவன் பராக் பச்யதி-பாஹ்ய விஷயங்களைப் பார்க்கிறான். ஆத்மன் ஆத்மனி அந்த: ந பச்யதி தன்னுள்ளேயிருக்கும் பகவானை பார்க்கிறதில்லை. பாஹ்ய திருஷ்டியுள்ளவனாகவே இருக்கிறான். இப்படி இருப்பதினால்

251. ஒரு சக்கிரவர்த்தியானவன் ஒருகண்டாதிபதியை கண்டத்துக்கு வெளியே அனுப்பிவிடுவதினால் அவனை ஹநநம் (நாசம்) செய்வதாக சொல்லப்படுவதுபோல், இந்திரியங்கள் அந்தராத்மாவை பார்க்காமல் வெளியேயிருக்கும் விஷயங்களைப் பார்க்கும்படி பரமாத்மா செய்கிறதினால், அவைகளை ஹிம்சிக்கிறவனாகிறான். இந்திரியங்கள் அந்தர்முகமாகப் பிரவிர்த்தித்தால் அமிருதத்தைச் சம்பாதிக்கச் சாதனங்களாகும். அப்படி இல்லாமல் பஹிர்முகமாக அவைகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதே அவைகளின் ஹநநம்.

252. பராங்முகமாயிருப்பதால்,

ச-பா:-कश्चिद्धीरः கஶ்சித்³தீ⁴ர: :—இப்படி உலகத்தின் ஸ்வபாவமாயினும் நதியின் பிரவாஹத்தைத் திருப்பி விடுவதுபோல் விவேகியானவன் 253

प्रत्यगात्मानं ப்ரத்யகா³த்மாநம் :—प्रत्यक् + च + असौ + आत्मच = प्रत्यगात्मा ப்ரத்யக்+ச+அஸௌ+ஆத்மா = ப்ரத்யகா³த்மா ஆத்ம சப்தம் உலகத்தில் அந்தராத்மாவைத்தான் கூறுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றையும் கூறவில்லை 254. பகுதியின் அர்த்தத்தாலும் ஆத்ம சப்தம் இதையே குறிப்பிடுகிறது. மனுஸ்மிருதிப்படி எது வியாபிக்கிறதோ 255 எது (சகலத்தையும்) தன்னிடத்தில் உபசம்காரம் செய்து கொள்ளுகிறதோ எது இவ்விடத்தில் விஷயங்களை 256

வி-பா:—कश्चित् கஶ்சித்:—(அ-கை.) உலகத்தின் ஸ்வபாவம் இப்படி ஏற்பட்டிருந்தாலும், நதிப்பிரவாஹத்தில் எதிர்த்து நீஞ்சுகிறவன் போல் புருஷர்களுக்குள் மகா தைரியசாலியானவன் பிரத்தியாகாத்மாவை அறியும் விஷயத்தில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறார்.

प्रत्यगात्मानं ऐक्षत् ப்ரத்யகா³த்மாநம் ஐக்ஷத்= பிரத்தியக்கான ஆத்மாவை பார்க்கிறான்.

ஆ-பா:—कश्चित् धीरः கஶ்சித் தீ⁴ர:=தீரனாயிருக்கிறவன் (ஞானி)

अमृतत्वं அம்ருதத்வம்=மோக்ஷத்தை

इच्छन् இச்ச²ந்=இச்சிக்கிறவனாயும்

आवृत्तचक्षुः ஆவ்ருத்தசக்ஷு:=விஷயங்களினின்றும் திரும்பின கண் முதலிய இந்திரியங்களை உடையவனாயும்

प्रत्यगात्मानं ப்ரத்யகா³த்மாநம்=அந்தராத்மாவை, (தனக்குள்ளிருக்கும் பகவானை)

253. கார்த்த வீரியாதிகள் நர்மதை முதலிய நதிகளின் பிரவாஹத்தை திருப்பிவிடுவதுபோல், அநேக ஜன்மங்களின் இந்திரிய பிரவர்த்தியாகிற பிரவாஹத்தை திருப்பி, குருவை அடைந்து தத்துவம் பதார்த்தங்களின் விவேகத்தை அடைந்தவன் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான்.

254. தேகம்முதலியவைகள் விஷயத்தில் ஆத்ம சப்தத்தை உபயோகிப்பது தாதாத்மிய அபிமானத்தால் தான்.

255. आप्लृ व्याप्तौ ஆப்ல்ரு வ்யாப்தௌ=என்கிற பகுதி அர்த்தப்படி.

256. லயஸ்தானமாயிருப்பதால் ஆத்மா 'உபாதானகாரணம் என்று ஏபடுகின்றது.

ச-பா:—புஜிக்கின்றதோ [257], எது ஜகத்தின் நிரந்தரமான சத்பாவமோ [258] அது ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்படிப் பட்ட பிரத்தியகாத்மாவை

ऐक्षत् ஐக்ஷத்=பார்த்தான் (வேதத்தில் காலநியமமில்லை.) எப்படி பார்க்கிறான் எனில்,

आवृत्तचक्षुः ஆவ்ருத்தசக்ஷு: :—சகல விஷயங்களிலும் திருப்பப் பட்ட கண் முதலிய இந்திரியங்களை உடையவனாய்ப் பார்க்கிறான்.

अमृतत्वमिच्छन् அம்ருதத்வமிச்சந்=ஒருவனுக்கு பாஹ்ய விஷயங்களை கவனித்தலும் பிரத்தியகாதமாவை பார்த்தலும் சம்பவிக்க மாட்டாது.

अमृतत्वंइच्छन् அம்ருதத்வம் இச்சந்: —ஸ்வபாவமாய் பிரவிர்த்திப் பதை வெகு பிரயாசத்துடன் தடுத்து விவேகி அந்தராத்மாவை ஏன் பார்க்கிறான்? ஆத்மாவின் நித்தியமான ஸ்வபாவத்தை இச்சிக்கிறவனாய் என்று அர்த்தம். ‖ 72 ‖

விபா:—आवृत्त...इच्छन् :—ஆவ்ருத்த...இச்சந்:—**चक्षुः** சக்ஷு: என்னும் பதம் எல்லா இந்திரியங்களையும் குறிப்பிடுகிறது, அவையவைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விஷயங்களினின்றும் திரும்பின இந்திரியங்களை உடையவன் மோக்ஷ இச்சையுள்ளவன் என்பது கருத்து. ‖ 72 ‖

து-பா:—ऐक्षत (ईक्षते) ஐக்ஷத (ஈக்ஷதே) பார்க்கிறான்,

மாயாவாதிகள் இந்த அத்தியாயத்தில் ஜீவேசுவர அபேதத்தை

(1) **य इदंमध्वदंवेद आत्मानं जीवं ||II-1-5||**

ய இதம்மத்வதம்வேத ஆத்மாநம் ஜீவம் ||II-1-5||

என்கிற வாக்கியத்தில் காணபபடும் சாமானாதிகரணத்தினால்

(2) **यदेवेहतदमुत्र ||II-1-10||**

யதேவேஹததமுத்ர ||II-1-10||

முதலிய வசனங்களாலும் கூறுகிறார்கள்.

இது ஒவ்வாது ஏனெனின்,

ஐந்தாவது வல்லியில் 6-வது மந்திரத்தில் ஜீவேசுவரபேதம் விபக்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (இந்த மந்திரத்தின் பாஷ்யத்தை பாஷ்யகாரர் இவ்விடத்திலேயே எழுதியிருந்தாலும் அதை நாம் அந்த இடத்தில் தான் கொடுத்திருக்கிறோம்.) ‖ 72 ‖

257. தன்னுடைய சைதன்னியாபாசத்தால் விஷயங்களின் ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறது என்பது கருத்து.

258. கிளிஞ்சலில் ஆரோபிக்கப்பட்ட வெள்ளிக்கு கிளிஞ்சலின் சத்தைதவிர வேறு சத்தை இல்லாததுபோல், இந்த ஜகத்துக்கு ஆத்மாவின் சத்தைதவிர வேறு சத்தை இல்லை. இதனால் ஆத்மா ஜகத்தின் அதிஷ்டாதா என்று ஏற்படுகின்றது. சகல கற்பிதவஸ்துக்களும் ஆத்மஸ்வரூபமே.

II-4-2-வது மந்திரம்.

पराचः कामाननुयन्ति बालास्ते मृत्योर्यन्ति विततस्यपाशं ।
अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुवमध्रुवेष्विह नप्रार्थयन्ते ॥ 73 ॥

பராச꞉ காமாநநுயந்தி பாலாஸ்தே ம்ருத்யோர்யந்தி விதத ஸ்யபாஶம் । அத தீரா அம்ருதத்வம் விதித்வா த்ருவமத்ருவேஷ்விஹ நப்ரார்த்தயந்தே ॥ 73 ॥

बालाः பாலா꞉ = அற்ப புத்தியுள்ள புருஷர்கள்

पराचः பராச꞉ = வெளியில் வியாபாரத்திருக்கிற

कामान् காமாந் = இச்சிக்கத் தகுந்த விஷயங்களை

अनुयन्ति அநுயந்தி = அனுசரித்து அடைகிறார்கள்.

ते தே = அவர்கள்

विततस्य விததஸ்ய = வியாப்தமான

II - 4 - 2 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—बालाः பாலா꞉ = ஸ்வற்பப்பிரஞ்ஞை யுள்ளவர்கள்.

पराचः பராச꞉ = வெளியிலுள்ள

कामान् காமாந் = ஆசைப்படத்தகுந்த விஷயங்களையே.

अनुयान्ति அநுயந்தி = அறிகிறார்கள்.

ते தே = அவர்கள்

विततस्यमृत्योः पाशं यान्ति விததஸ்ய ம்ருத்யோ꞉ பாஶம் யாந்தி = விஸ்தாரமாயிருக்கும் சம்சாரத்தில் கட்டுப்படுகிறார்கள். அல்லது **विततस्य** விததஸ்ய = எங்கும் தடுக்கப்படாம லிருக்கும் ஆஞ்ஞை யுள்ள **मृत्योः** ம்ருத்யோ꞉ = மிருத்யுவான என்னுடைய பாசத்தை அடைகிறார்கள்.

II - 4 - 2-வது மந்திரம்.

து-பா:- அ-கை :—மோக்ஷ இச்சையுள்ளவன் ஒருக்காலும் விஷயத்தில் பிரமாதத்தை அடையக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்.

(ये யே = எவர்கள்)

बालाः பாலா꞉ = பாலகர்கள்போல் அவிவேகிகளாய்

पराचः பராச꞉ = வெளியிலுள்ள

कामान् காமாந் = காம்மியமான ஸ்ரக் சந்தன ஸ்திரீ முதலான விஷயங்களை

अनुयन्ति அநுயந்தி = அனுசரித்திருக்கிறார்களோ

ते தே = அவர்கள்

विततस्य விததஸ்ய = சகல தேசகாலங்களிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட (க) வெகு காலமாயிருக்கிற

ச-பா:-मृत्योः ம்ருத்யோ: = அவித்தியாகாம கர்மங்களாகிய மிருத்யுவின்,

पाशम् பாஶம் = பந்தத்தை (தேகம் இந்திரியம் முதலியவைகளின் சேர்க்கையும் விடுதலையும்

यन्ति யந்தி = அடைகிறார்கள்.

अथ அத = (இப்படி இருக்க) ஆனதால்

धीराः தீரா: = விவேகிகள்

अमृतत्वं அம்ருதத்வம் = மோக்ஷத்தை

ध्रुवं த்ருவம் = சாசுவதமென்று

विदित्वा விதித்வா = தெரிந்துகொண்டு

इह இஹ = இந்த சம்சார மண்டலத்திலிருக்கிற

अध्रुवेषु அத்ருவேஷு = அநித்திய பதார்த்தங்களில்

வி-பா:-अथ அத :-இந்த பதம் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட விஷயத்தைத் தவிர வேறு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

धीराः தீரா: = புத்திசாலிகள்

ध्रुवं अमृतत्वं த்ருவம் அம்ருதத்வம் = பிரத்தியகாத்மாவினிடத்திலேயே ஸ்திரமான அமிருதபாவத்தை

विदित्वा விதித்வா = அறிந்து (அதாவது பிரத்தியகாத்மாவே ஸ்திரமென்று அறிந்து)

इह இஹ = இந்த சம்சாரமண்டலத்தில்

अध्रुवेषु அத்ருவேஷு = ஸ்திரமன்றியிலிருக்கும் பதார்த்தங்களுக்குள்

து-பா:-मृत्योः ம்ருத்யோ: = (௨) யமனுடைய (க) அவித்தை காமம் கர்மம் இவை முதலியவைகளுடைய

पाशं பாஶம் = (௨) பாசத்தை அதாவது மரணத்துக்கு (க) பந்தம், அதினால் உண்டாகும் கிலேசம் இவைகளை

यन्ति யந்தி = அடைகிறார்கள்.

अथ அத = ஆகையால்

इह இஹ = இந்தலோகத்தில்

धीराः தீரா: = விவேகிகள்

अमृतत्वं அம்ருதத்வம் = மோக்ஷத்தை

ध्रुवं த்ருவம் = நித்தியமாக

विदित्वा விதித்வா = அறிந்து

अध्रुवेषु அத்ருவேஷு = அநித்தியங்களான திரவியம் முதலிய விஷயங்களை

ச-பா:-(किञ्चिदपि கிஂசிஃதபி = யாதொன்றையும்)

नप्रार्थयन्ते நப்ரார்த்தயந்தே=அபேக்ஷிக்கிறதில்லை.

पराचः பராசஃ:—வெளியிலுள்ள அநாத்மபதார்த்தங்களை ஸ்வபாவமாய்பார்த்தலே, ஆத்ம தர்சனத்திற்கு பிரதிபந்தகாரண மான அவித்தை ஏனெனின், அது ஆத்ம தர்சனத்திற்கு பிரதி கூலமாயிருக்கின்றது. பராக்கான அவித்தையால் ஏற்படும் இஹ பரலோகங்களின் போகங்களில் ஆசையும் ஒரு பிரதிபந்தம். இந்த அவித்தை ஆசைகளால் ஆத்மதர்சனத்திற்கு பிரதிபந்தங்க ளான வெளியிலுள்ள

कामान्... बाला: காமாந்...பாலா: :—இச்சிக்கக் கூடிய விஷயங்களை அற்ப புத்தியுள்ளவர்கள் அனுசரிக்கிறார்கள்.

ते मृत्योः தேம்ருத்யோ: = ஆகையால் அவர்கள் அவித்தை காமம், கர்மம், இவைகளின் சமுதாயமான மிருத்தியுவின்

विततस्यपाशंयन्ति விததஸ்யபாஶம்யந்தி=விஸ்தாரமான அதாவது எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பாசத்தை (அதாவது எதினால் கட்டப்படுகிறார்களோ அதினால் அதாவது தேகாதிகளை அடைதல், இவைகளைவிட்டு விலகுதல், இவைகளை) அடைகிறார்கள். ஜன்மம், மரணம், ஜரை, ரோகம், முதலிய அநேக அநர்த்தங்களை எப்போதும் அடைகிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

अथ ...प्रार्थयन्ते அத...ப்ரார்த்தயந்தே :—ஆனதால் விவேகிகள், தேவாதிகளின் மோக்ஷம் அநித்தியம் என்றும் **न कर्मणावर्धते नोकनीयान्** நகர்மணாவர்த்ததே நோகநீயாந் என்கிறசுருதிப்படி பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபமாயிருத்தலே நித்தியமான மோக்ஷம்.

வி-பா:-(कमपि கமபி=ஒன்றையும்)

नप्रार्थयन्ते நப்ரார்த்தயந்தே= விரும்புகிறதில்லை. பிரத்தியக்கான தத்துவத்தை அறிந்தவன் சகலத்தையும் விட்டுவிடவேண்டியது என்பது கருத்து.

இவ்விடத்திலிருக்கும் பிரத்தியகாத்ம சப்தம் பரமாத்மாவையே குறிப்பிடுகிறது, ஏனெனின், பரமாத்மா சகல ஜீவர்களிடத்திலுமிருக்கும் அஹந்தா அதாவது நான் என்னும்பாவத்திற்கு ஆஸ்பதமாயிருப்பதால், அஹம் சப்தத்திற்கு முக்கியமான அர்த்தமாகலாம். ஆகவே அவருக்கும் பிரத்தியக்த்வம்உண்டென்பது கருத்து பிரத்தியக்த்வம் என்பது நான் என்னும் தன்மையே. ||73||

து-பா:-नप्रार्थयन्ते நப்ரார்த்தயந்தே=பிரார்த்திக்கிறதில்லை.

இதனால் நசிகேதஸ் ஸ்துதிக்கப்பட்டவனாகிறான். || 73 ||

II-4-3-வது மந்திரம்

येनरूपं रसं गन्धं शब्दान्स्पर्शांश्चमैथुनान् ।
एतेनैवाविजानाति किमत्रैपरिशिष्यते । एतद्वैतत् ॥ 74 ॥

யெநரூவம் ரஸம் மந்யம் ஶப்தாநுஸ்பஶா-ம்ஶ்சமைமெ-நா நு । வதெநெவவிஜாநாதிகிமதுவரிஶிஷ்யதெ । வதத்வெ தத் ॥ 74 ॥

ச-பா:—என்றும் அறிந்து, ध्रुवं த்ருவம் விகாரமற்றதாயும் சலன மற்றதாயும் பிராத்தியகாத்ம ஸ்வரூபமா யிருப்பதை அறிந்து, இந்த அநர்த்தப் பிராயமான சம்சாரத்தில் அநித்திய வஸ்துக்க ளில் யாதொன்றையும் பிரார்த்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் இந்த விஷயங்கள் பிரத்தியகாத்மாவை பார்ப்பதற்கு பிரதி கூலங்களா யிருக்கின்றன. புத்திரன், தனம், லோகம், இவைகளின் இச்சைக ளுக்கு மேற்பட்டு போகிறார்கள் அதாவது இவைகளற்றவர்களா கிறார்கள் என்று அர்த்தம். ॥ 73 ॥

(लोकः லோகஃ = லோகம்)

येन யெந= எந்த

एतेनैव வதெநெவ = இந்த ஞானஸ்வபாவமான ஆத்மா வினாலேயே

रूपं ரூவம் = ஆகாரத்தையும்

II - 4 - 3-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ - கை:—இப்படி சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் தனக்குச் செய்த ஸ்தோத்திரம்போதும் என்று நினைத்து, தான் ஸ்வயம் விஷ யங்களினின்றும் திரும்பின இந்திரியங்களை உடையவனானதால், தத் துவத்தைச்சொல்லும் என்கிற கருத்துடன் ஜீவனை நியமனம் செ ய்யும் பகவத் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் என்று மறுபடியும் யம னைக் கேட்கிறான்.

येन யெந=சர்வே வேதாঃ (1 - - 15) என்கிற மந்திரத்திற் சொ ல்லிய மாஹாத்மியத்துடன் கூடினவராயும்.

एतेनैव வதெநெவ = ரிதம் பிபந்தௌ (I - 3 - 1) என்கிற மந்திரத்திற் சொல்லிய மாஹாத்மியத்துடன் கூடினவராயு மிருக் கிற எந்த விஷ்ணுவாலேயே

(जीवः ஜீவঃ=பிரேரிதனான ஜீவன்)

रूपं... ரூவம்...=ரூபம் முதலியனவைகளை

ச-பா:—रसं ரஸம் = ரசத்தையும்

गन्धं கந்தம் = கந்தத்தையும்

शब्दान् ஶப்தாந் = சப்தங்களையும்

स्पर्शांश्च ஸ்பர்ஶாம்ஶ்ச = ஸ்பர்சங்களையும்

मैथुनान् மைதுநாந் = சம்போக நிமித்தியமான சுகங்களையும்

विजानाति விஜாநாதி = நன்றாக அறிகிறதோ

अत्र அத்ர = இந்த லோகத்தில்

किं கிம் = ஆத்மாவில் அறியப்படாத எந்த வஸ்து

अवशिष्यते அவஶிஷ்யதே = மிச்சப்படுகிறதில்லையோ (ஒன்றுமில்லை

एतद्वै ஏதத்வை = இதுவே

तत् தத் = அந்த பிரம்மம்

II - 4 - 3 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-मैथुनान् மைதுநாந் = ஸ்திரீபுமான்கள் என்னும் மிதுனத்தைப் பொருந்திய சுகவிசேஷம் என்று அர்த்தம்.

एतेनैवाविजानाति ஏதேநைவவிஜாநாதி :— எல்லாவற்றையும் பரமாத்மா என்னும் சாதனத்தாலேயே அறிகிறான்.

तं देवाः ज्योतिषां ज्योतिः தம்தேவாः ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிः என்னும் வாக்கியத்தில் ரூபம் முதலியவைகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும் இந்திரியங்கள் அந்த பரமாத்மாவால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டு தங்கள் காரியங்களைச் செய்கின்றன.

किमत्रपरिशिष्यते கிமத்ரபரிஶிஷ்யதே :—பிரகாசிக்கப் படாத வஸ்து எது.

एतत् वैतत् ஏதத்வைதத் = முன் அடையத் தகுந்ததாகக் கூறப்பட்ட பரமபதம் இதுவே ; இந்த மந்திரத்தால்கூறப்படுவது ஆத்ம ஸ்வரூபந்தான் என்பது கருத்து ||74||

து-பா:-विजानाति விஜாநாதி = அறிகிறானோ

(यश्च யஶ்ச = எந்த ஜீவப்பிரேரக விஷ்ணு)

अत्र அத்ர = முக்திதிசையில்

परिशिष्यते பரிஶிஷ்யதே = மிச்சப்படுகிறானோ, (முக்தஜீவப் பிரேரகனாயிருக்கிறானோ)

(तत् एतत् தத் ஏதத் = அந்த விஷ்ணு)

किं கிம் = எந்த விசேஷணங்களோடு கூடியிருக்கிறார்.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் :—இதற்கு உத்தரம்

तत् தத் = உன்னால் கேட்கப்பட்ட ஜீவ நியாமக பகவத் ஸ்வரூபம்

ச-பா:—அ-கை :—எதை அறிந்ததினல் பிராமணர்கள் வேறு ஒன்றையும் பிரார்த்திக்கிறதில்லையோ அதை எப்படி 259 அறிகிறதெனில் சொல்லுகிறார்.

येन...मैथुनान् யெந...மைதுநாந் :- விஞ்ஞான ஸ்வபாவமுள்ள எந்த ஆத்மாவால் ரூபாதிகளை ஜகத்தெல்லாம் செவ்வையாக அறிகின்றதோ.

एतेनैवविजानाति ஏதேநைவவிஜாநாதி:— ஆக்ஷேபம் :— தேகாதிகளுக்கு விலக்ஷணமான ஆத்மாவால் நான் அறிகிறேன் என்பதாய் உலகத்தில் பிரசித்தமில்லை. தேகாதிகளின் சேர்க்கையாகிற நான் அறிகிறேன் என்பதாய் ஜகத்தெல்லாம் அறிகிறது. உத்தரம் :—தேகாதி சேர்க்கையும் சப்தாதி ஸ்வரூபத்தை விட விசேஷமாகாத படியாலும் அறியப்படும் வஸ்து போலவே இருப்பதாலும் தேகாதி சேர்க்கையை அறிகிறவனைச் சொல்லு

கூடியிருக்கிறது.

वै வை=இது பிரசித்தம்.

(கண்டார்த்தப்படி)

येनरूपंविजानाति யெநரூபம்விஜாநாதி=எந்த பிரம்மப் பிரேரணையால் ஜீவன் ரூபாதிகளை அறிகிறானோ

अत्र तत् एतत् परिशिष्यते किं அத்ர தத் ஏதத் பரிசிஷ்யதே கிம்=அப்படிப்பட்ட ஜீவப்பிரேரகமான பிரம்மம் மோக்ஷதசையில் மிச்சப்படுகிறதா என்று கேள்வி, இதற்கு உத்தரம்.

तत् தத்=மிச்சப்படுகிறதா என்று உன்னால் கேட்கப்பட்டதானது.

एतत् ஏதத்=இந்த குணத்தோடு கூடினதாய் மிச்சப்படுகின்றது. (இதை இவ்விடத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது).

वै வை=நிச்சயம். ‖ 74 ‖

259. பிரம்மம் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் தர்மாதிகள் பரோக்ஷமாக அறியத்தக்கதா, அல்லது, கடாதிகள்போல் அபரோக்ஷமாக அறியத்தக்கதா எனின் பிரம்மம் ஆத்மாவாயிருப்பதால் அபரோக்ஷமாகவே அறியத்தக்கது என்று சொல்லுகிறார்.

ச-பா:-வது யுக்த மன்று 260, ரூபம்முதலிய வைகளின் 261 ஸ்வரூப மானதேகாதிகளின் சேர்க்கை ரூபாதிகளைப்பார்த்தால், பாஹ்ய ரூபாதிகள் தங்களுடைய ரூபங்களையும் இதர ரூபங்களையும் பார்க் கலாம். ஆனால் இப்படி சொல்லுவது யுக்த மன்று. ஆகையால் தேகாதி ஸ்வரூபமான ரூபாதிகளை தேகத்துக்கு வேறாயும் விஞ் ஞானஸ்வபாவ முள்ளவனாயுமிருக்கிற ஆத்மாவால் சர்வலோக மும் அறிகிறது. எப்படி இரும்பை தஹிக்கிறது அக்கினியோ அதுபோல ஜனங்கள் எப்படி அறிகிறார்களோ அதுவே ஆத்மா.

किं अत्रपरिशिष्यते கிம்ஸு த்ரவபரிஶிஷ்யதே :—இந்த லோகத் தில் ஆத்மாவால் அறியப்படாதது, என்ன இருக்கிறது, ஒன்று மில்லை என்று அர்த்தம். சகலமும் ஆத்மாவால் நிச்சயமாய் அறியத்தக்கது. எந்த ஆத்மாவால் அறியப்படாதது யாதொன்று மில்லையோ, அந்த ஆத்மா சர்வஞ்ஞன்.

एतद्वैतत् வைதத்வைதத் :—இது நிச்சயமாய் அதுவே. அது என்ன வெனில், எது 262 நசிகேதஸால் கேட்கப்பட்டதோ, எதை ப்பற்றி தேவாதிகளும் சந்தேகப்பட்டார்களோ, எது தர்மாதிகளு க்கு வேறானதோ 263 எது விஷ்ணுவின் பரமபதமோ எதைவிட பரமானது யாதொன்றுமில்லையோ 264 அப்படிப்பட்ட இந்த ப்ரம் மம் 265 அறியப்பட்ட தென்பது கருத்து. ॥ 74 ॥

260. தேகாதிகள் ஞாதா அல்ல வென்பதற்கு இரண்டு காரணங் கள் :— (1) குணத்தையும் குணத்தையுடைய குணியையும் பிரிக்க முடி யாததால் சப்தாதி ஸ்வரூபமே தேகாதிகளின் சேர்க்கை என்று அறிய வேண்டியது. (2) சப்தாதிகள் போல் எது பார்க்கப்படுகிறதோ அதுவே பார்க்கிறவனாகான்.

261. தேகாதிகளின் சப்தாதிகள் தங்களையும் வேறானவைகளையும் அறிகிறதில்லை. ஏனெனின் பாஹ்ய சப்தாதிகள்போல் அவைகளும் சப் தாதியாயும் திருச்யமாயுமிருக்கின்றன. அல்ல என்றால் தோஷம் சொல் லுகிறார்.

262. இந்த வாக்கியத்தால் த்வம்பத லக்ஷியம் கூறப்படுகின்றது.

263. இந்த பதம் தத்பத லக்ஷியத்தைக்கூறுகிறது.

264. இந்த பதம் வாக்கியார்த்தத்தை கூறுகிறது.

265. வை என்பதற்கு சகல உபநிஷத்துக்களும் இந்த ஒரு அர்த் தத்தையே கூறுகின்றன என்பது கருத்து.

II-4-4-வது மந்திரம்.

स्वप्नान्तं जागरितान्तं चौभौ येनानुपश्यति ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वाधीरोनशोचति ॥ 75 ॥

ஸ்வப்நாந்தம்ஜாகரிதாந்தம் சோபௌயேநாநுபஶ்யதி ।
மஹாந்தம் விபுமாத்மாநம் மத்வாதீரோநஶோசதி ॥ 75 ॥

स्वप्नान्तं ஸ்வப்நாந்தம் = ஸ்வப்நத்திலுள்ள பிரபஞ்சமும் (அதாவது ஸ்வப்நத்தில் அறியத்தகுந்த பிரபஞ்சமும்)

जागरितान्तं ஜாகரிதாந்தம் = ஜாக்கிரத்திலுள்ள (அதாவது ஜாக்கிரத்காலத்தில் அறியத்தகுந்த பிரபஞ்சமும்)

उभौ உபௌ = இவ்விரண்டையும்

येन யேந = எந்த ஆத்மாவால்

II - 4 - 4 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-स्वप्नान्तं ஸ்வப்நாந்தம்=ஸ்வப்நத்தில் ஏற்படும்சகலவஸ்துக்களையும்

जागरितान्तं ஜாகரிதாந்தம்=ஜாக்கிரத்காலத்தில் ஏற்படும் வஸ்துக்களையும்

येन யேந=மனது முதலிய இந்திரியங்களின் தன்மையை அடைந்திருக்கும் எந்தபரமாத்வால்

II - 4 - 4 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—முக்த நியாமக பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லும்படி கேட்கப்பட்ட யமன் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறான்.

ஐந்தாம் வல்லி 6 - வது மந்திரத்திற்கு பாஷ்யகாரர் இவ்விடத்தில் அர்த்தம் செய்திருப்பதால், அந்தப் பிரதிஞ்ஞா வாக்கியத்தை இவ்விடத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம் அவ்விடத்தில் கொடுக்கப்படும். இந்த வாக்கியத்தில் ஜீவேசுவரபேதம் ஞாபகப்படுத்தப்படுகின்றது.

स्वप्नान्तं ஸ்வப்நாந்தம் = (உ) ஸ்வப்நசுஷுப்தி ஸ்தானங்களையும் (க) ஸ்வப்நத்திற்கு அந்தமான அதாவது முடிவான சுஷுப்தியையும்

जागरितान्तंच ஜாகரிதாந்தஞ்ச = (உ) ஜாக்கிர ஸ்தானத்தையும் (க) ஜாக்கிரத்தின் அந்தமாகிய ஸ்வப்நத்தையும்

उभौ உபௌ = ஆக இவ்விரண்டையும்

येन யேந = எந்த விஷ்ணுவால் பிரேரணை செய்யப்பட்டவனாய்

ச-பா:—लोक: லோக: = லோகம்

अनुपश्यति அநுபஶ்யதி = பார்க்கிறதோ

(तं தம் = அப்படிப்பட்ட)

महान्तं மஹாந்தம் = வியாபகமாயும்

विभुं விபும் = எதினின்று அநேகவிதங்கள் உண்டாகின்றன வோ அப்பேர்ப்பட்ட சகல கற்பனைகளுக்கும் அதிஷ்டானமாயு மிருக்கிற

आत्मानं ஆத்மாநம் = ஆத்மாவை

धीर: தீர: = ஞானி

मत्वा மத்வா = தெரிந்துகொண்டு

नशोचति நஶோசதி = துக்கிக்கிறதில்லை

தா-ம்:—பிரம்மம் அதிசூக்ஷ்மமா யிருப்பதால் வருத்தத் துடன் அறியத்தக்கதா யிருக்கிறது. ஆதலால் சொன்ன அர்த்தத் தையே மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

स्वप्नान्तं...अनुपश्यति ஸ்வப்நாந்தம்...அநுபஶ்யதி :—லோகம் ஜாக்கிறத் ஸ்வப்ந பிரபஞ்சங்களை எந்த ஆத்மாவால் அறிகிறதோ

महान्तं...शोचति மஹாந்தம்...ஶோசதி :—அப்படிப்பட்ட வியாபகமாயும், சகல கற்பனைகளுக்கும் அதிஷ்டானமாயு மிருக் கிற பரிபூர்ண ஆத்மாவே தான் என்று தெரிந்துகொண்ட ஞானி துக்கமற்றவனாகிறான். ‖ 75 ‖

வி.பா:-अनुपश्यति அநுபஶ்யதி=லோகம் பார்க்கிறதோ

महान्त மஹாந்தம் என்பதுடன் तं என்பதை சேர்த்துகொள்ள வும். அர்த்தம் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‖75‖

து-பா:-(जीव:) अनुपश्यति (ஜீவ:) அநுபஶ்யதி = ஜீவன் பார்க் கிறானே

(तं தம் = அந்த)

महान्तं மஹாந்தம் = மகா:மஹத் தன்மையுடன் கூடியிருக்கிற (ஆனதால்)

विभुं விபும் = வியாபகரான

आत्मानं ஆத்மாநம் = விஷ்ணுவை

मत्वा மத்வா = அறிந்து

धीर: தீர: = ஞானி

नशोचति நஶோசதி = துக்கிக்கிறதில்லை ‖ 75 ‖

II - 4 - 5 - வது மந்திரம்.

य इमं मध्वदं वेद आत्मानं जीवमन्तिकात् ।
ईशानं भूतभव्यस्य नततोविजिगुप्सते । एतद्वैतत् ॥ 76 ॥

ய இமம் மத்வதம் வேத ஆத்மாநம் ஜீவமந்திகாத் । ஈஶாநம் பூத பவ்யஸ்ய நததோ விஜிகுப்ஸதே । ஏதத்வைதத் ॥ 76 ॥

यः யஃ = எவன்

इदं இதம் = இந்த

मध्वदं மத்வதம் = கர்மபலத்தை அனுபவிக்கிற

जीवं ஜீவம் = ஜீவஸ்வரூபமான (பிராணாதி சமுதாயத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற)

आत्मानं ஆத்மாநம் = ஆத்மாவை

अन्तिकात् அந்திகாத் = சமீபத்திலிருக்கிற

भूतभव्यस्य பூதபவ்யஸ்ய = காலத்திரயத்துக்கும்

II - 4 - 5 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-इमं இமம் என்பதற்குப் பதிலாக **इदं** இதம் என்று ஒரு பாடம். பலவின்பால் பிரயோகம் வேதசம்மதம்.

इमं मध्वदं=இமம் மத்வதம் = **ऋतंपिबन्तौ** ருதம்பிபந்தௌ என்னும் (I - 3 - 1) மந்திரத்தில் கூறியிருக்கும் கர்மபலத்தை புஜிக்கும்.

आत्मानंजीवं ஆத்மாநம் ஜீவம்=ஜீவாத்மாவையும்

अन्तिकात् அந்திகாத் **गुहांप्रविष्टौ** குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ என்னும் (I - 2 - 11) சூத்திரப்படி அவனுடைய சமீபத்தில்

भूतभव्यस्य ईशानं பூதபவ்யஸ்ய ஈஶாநம்= எப்போது மிருக்கும் சித் அசித்துக்களின் ஈசுவரனையும்

II - 4 - 5 - வது மந்திரம்.

து-பா:-यः யஃ = எந்த ஜீவன், (அதிகாரி)

इमं இமம் = இந்த

मध्वदं மத்வதம் = சுகத்தை அனுபவிக்கிற, (தேகத்திலிருந்து கொண்டு சாரமானதை புஜிக்கிற) வனையும்

भूतभव्यस्य பூதபவ்யஸ்ய = சென்ற, செல்லுகிற, செல்லப் போகிறவைகளின்

ईशानं ஈஶாநம் = ஈசுவரனாயு மிருக்கிற

आत्मानं ஆத்மாநம் = பகவானை

जीवं अन्तिकात् ஜீவம் அந்திகாத் = ஜீவனுடைய சமீபத்தில் இருப்பதாக

ச-பா:-ईशानं ஈசாநம் = நியாமகனாக

वेद வேத = அறிகிறானோ

(सः ஸ: = அவன்)

ततः தத: = இப்படிப்பட்ட அறிவு உண்டான பிறகு

नविजुगुप्सते நவிஜுகுப்ஸதே = இரக்ஷித்துக்கொள்ள இச்சிக்க மாட்டான்.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் = இதுவே அந்த பிரம்மம்.

மேலும், எவன் கர்மபல போக்தாவாயும், பிராணசமுதாயத்தை தரிக்கிறவனாயு மிருக்கிற ஆத்மாவை 266 (தன்னை) சமீபத்திலிருக்கிறவனாயும் (அதாவது பேதமற்றவனாயும்) மூன்று காலத்தையும் நியமனம் செய்கிறவனாயு மிருக்கிற ஈசுவரனாக 267 அறிகிறானோ, அவன் (தான் அபயத்தை 268 அடைந்தபடியால்) தன்னை இரக்ஷித்துக்கொள்ள இச்சிக்கமாட்டான். எது வரையில் பயத்திலிருந்து தன்னை அநித்தியனாக பாவிக்கிறானோ அதுவரையில்

வி-பா:-यःवेद யஃவேத = எவன் அறிகிறானோ

(तं தம்=அவனை)

ततः नविजिगुप्सते தத: நவிஜிகுப்ஸதே :—கெட்ட காரியத்தைச் செய்தபோதிலும் நிந்திக்கக்கூடாது என்பது கருத்து.

ततः தத: என்னுமிடத்தில் जिगुप्साविरामप्रमादार्थानां उपसङ्ख्यानं ஜிகுப்ஸாவிராமப்ரமாதார்த்தாநாம் உபஸங்க்யாநம் என்னும் வார்த்திகத்தால் இரண்டாம் வேற்றுமை வரவேண்டிய இடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமையின் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடும் तसिल् தஸில் பிரத்தியயம் (விகுதி) ஏற்பட்டிருக்கிறது ॥76॥

து-பா:-वद வேத = அறுகிறானோ

(सः ஸ: = அவன்)

ततः தத: = அந்த அறிவின்பலத்தால் வேறு விஷயங்களினின்றும் பயத்தை அடையாமல்

नविजुगुप्सते நவிஜுகுப்ஸதே = தன்னை இரக்ஷித்துக் கொள்ள இச்சிக்கிறதில்லை. பகவானே எப்போதும் எல்லாரையும் இரக்ஷிக்கிறார் என்கிற ஞானத்தால் தன்னை இரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் பிரயத்தினம் செய்கிறதில்லை என்பது கருத்து.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் = இந்த வாக்கியத்தை டீகாகாரக்

266. இது த்வம்பத லக்ஷியம்.
267. இது தத்பத லக்ஷியம்.
268. நரகம் சம்பவிக்கமாட்டா என்கிறது.

II - 4 - 6 - வது மந்திரம்.

यः पूर्वं तपसो जातमद्भ्यः पूर्वमजायत ।
गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तं यो भूतेभिर्व्यपश्यत । एतद्वै तत् ॥ 77 ॥

யஃ பூர்வம் தபஸோ ஜாதமத்ப்ய: பூர்வமஜாயத ।
குஹாம் ப்ரவிஶ்ய திஷ்டந்தம் யோ பூதேபிர்வ்யபஶ்யத ।
ஏதத்வை தத் ॥ 77 ॥

ச-பா:-தன்னை இரக்ஷித்துக்கொள்ள இச்சிக்கிறுன். எப்போது தன்னை நித்தியனுயும் இரண்டற்றவனுயும் அறிகிருனே, அப்போது எவன் எதை எதினின்றும் இரக்ஷிக்க இச்சிப்பான். இதுவே (முன் போலவே) ॥ 76 ॥

து-பா:—மேல் வாக்கியத்துக்கு பிரதிஞ்ஞா வாக்கியமாகவும், கண்டார்த்தக்காரர் முந்தின வசனத்திற்கு உத்தரமாகவும் அன்வயிக்கிருர்கள்.

(1) (டீகைப்படி)

तत् தத் = ஜீவனுடைய ஹிருதயத்தில் பகவத் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறதெனின்

एतत् वै ஏதத்வை = மேல்வாக்கியத்தில் பிரதிஞ்ஞை செய்தபடி என்று யமன் சொல்லுகிறுன்.

(2) கண்டார்த்தப்படி)

तत् தத் = எது உன்னுல் கேட்கப்பட்டதோ அது

एतत् वै ஏதத்வை = முன் சொன்ன குணத்துடன் கூடியது.

आत्मानं ஆத்மாநம் = என்பதற்கு ஜீவன் என்று அத்வைதிகள் போல் அர்த்தம் செய்தால் ஜீவன் ஜீவனுக்குச் சமீபமாயிருக்கிறுன் என்று சொல்லும்படி நேரிடும். அது அயுக்தம் ஆகையால் இந்த பதத்தால் பகவான் என்றே அறியவேண்டியது.

जीवं अन्तिकात् ஜீவம் அந்திகாத் = ஜீவேசுவர பேதம் சித்தமாயிருப்பதால் ஜீவபதத்திற்கு இரண்டாம் வேற்றுமை அர்த்தம் ஒவ்வாது. ஆதலால் அதற்கு ஜீவஸ்ய என்று ஆறும் வேற்றுமை அர்த்தத்தையும் அந்திகாத் என்பதற்கு அந்திகே என்னும் ஏழாம்வேற்றுமை அர்த்தத்தையும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. ॥ 76 ॥

II - 4 - 6 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—உன்னுல் கேட்கப்பட்டது இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபம் என்பதையும் பகவானுடைய மஹிமையையும் அநேக மந்திரங்களால் யமன் சொல்லுகிறுன்.

ச-பா:-य: யஃ = எவன்

तपसः தபஸஃ = ஞானுதி லக்ஷணங்களுடன்கூடின தபஸா கிறபிரம்மத்தினின்றும்

पूर्वं பூர்வம் = முதலில்

जातं ஜாதம் = பிறந்தவனும்

अद्भ्यः அத்ப்யஃ = ஜலசகித பஞ்சபூதங்களுக்கும்

पूर्वं பூர்வம் = முன்

अजायत அஜாயத = பிறந்தானே

II - 4 - 6 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ।
तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभम् ।
तस्मिन्जज्ञेस्वयंब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥

அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் ।
ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம் ।
தஸ்மிந்ஜஜ்ஞேஸ்வயம்ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹஃ ॥

என்னும் ஸ்மிருதியாற் சொல்லியபடி

अद्भ्यः அத்ப்யஃ = ஜலங்களினின்றும்

पूर्वं பூர்வம் = வியஷ்டி சிருஷ்டிக்கு முன்

यः யஃ = எவன் (ஹிரணியகர்ப்பன்)

अजायत அஜாயத = உண்டானனே

(तं தம் = அந்த)

तपसः தபஸஃ = சங்கற்பத்தால்

पूर्वं பூர்வம் = முன்

जातं ஜாதம் = உண்டானவனுயும்

து-பா:-य: யஃ = எந்த பகவான்

पूर्वं अजातं பூர்வமஜாதம் = முன் உண்டாகாத சதுர்முக பிரம்மாவை

तपसः தபஸஃ = தபஸ் என்று பெயருள்ள சிவனுக்கும்

अद्भ्यः அத்ப்யஃ = அப் என்று பெயருள்ள பூதங்களுக்கும்

पूर्वं பூர்வம் = முன்

अजायत அஜாயத = உண்டுபண்ணினனே

य: யஃ = எந்த பகவான்

சபா:-गुहां குஹாம் = ஹிருதய குஹையை

प्रविश्य ப்ரவிஶ்ய = பிரவேசித்து

भूतेभिः பூதேபி: = பூதங்களுடன்

तिष्ठन्तं திஷ்ட²ந்தம் = இருக்கிறானோ அப்படிப்பட்டவனை

व्यपश्यत வ்யபஶ்யத = பார்க்கிறானோ

(सः ஸ: = அவன்)

एतद्वै ஏதத்³வை = பிரகிருத பிரஸ்தாபத்தில் எந்த பிரம்மமோ

तत् தத் = அதை

पश्यति பஶ்யதி = பார்க்கிறான்.

வி-பா:-यो देवानां प्रथमं पुरस्तात् ।

विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः ।

हिरण्यगर्भं पश्यत जायमानम् ।

யோ தே³வாநாம் ப்ரத²மம் புரஸ்தாத் ॥

விஶ்வாதி⁴கோ ருத்³ரோ மஹர்ஷி: ।

ஹிரண்யக³ர்ப⁴ம் பஶ்யத ஜாயமாநம் ॥

என்கிற சுருதியிற் சொல்லியபடி முன்னால் உண்டானவனையும்

गुहां குஹாம் = ஹிருதய குஹையில்

प्रविश्यतिष्ठन्तं ப்ரவிஶ்ய திஷ்ட²ந்தம் = பிரவேசித்திருக்கிறவனையும்

भूतेभिः=भूतैः பூதேபி:=பூதை:=தேகம், இந்திரியம், அந்தக்கரண முதலியவைகளுடன் கூடினவனையுமிருக்கிற சதுர்முகனை இவன் சகல ஜகத்தையும் சிருஷ்டிக்கட்டும் என்னும் அபிப்பிராயத்தோடு கடாக்ஷத்தால்

व्यपश्यत வ்யபஶ்யத = பார்த்தானோ,

एतद्वैतत् ஏதத்³வை தத் = முன்சொன்ன அர்த்தமே ॥ 77 ॥

து-பா:-गुहां குஹாம் = ஹிருதயகுஹையை

प्रविश्य ப்ரவிஶ்ய = பிரவேசித்து

तिष्ठन्तं திஷ்ட²ந்தம் = இருக்கிற

(स्वात्मानं ஸ்வாத்மாநம் = தன்னை

भूतेभिः பூதேபி: = பூதங்களையும்

व्यपश्यति வ்யபஶ்யதி = விசேஷமாய்ப் பார்க்கிறானோ (அவன் என்று முந்தின மந்திரத்தின் ஏதத்வைதத் என்பதுடன் டீகைப்படி அன்வயித்துக்கொள்ள வேண்டியது. இப்படியே பின்வரும் சகல விடங்களிலும் செய்துகொள்ள வேண்டியது. கண்டார்த்தப்படி)

ச-பா:-அ-கை:—எந்த பிரத்தியகாத்மா ஈசுவரனாக கூறப்பட்டதோ அதுவே சகலத்துக்கும் ஆத்மா என்று காண்பிக்கிறார்.

यः...जातं யஃ...ஜாதம்:—ஞானாதி லக்ஷணமுள்ள பிரம்மத்தினின்றும் முதலில் உண்டானவனாயும்

अद्भ्यः...अजायत அத்ப்யஃ...அஜாயத:—ஜலம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களுக்கு முன் உண்டானவனாயும் இருக்கிற ஹிரணியகர்பனை

गुहां ...भूतेभिर्व्यपश्यत குஹாம்...பூதேபிர்வ்யபஶ்யத:—தேவாதி சரீரங்களை உண்டுபண்ணி சகல பிராணிகளில் ஹிருத குஹையாகிற ஆகாசத்தில் பிரவேசித்து சப்தாதிகளை அறிகிறவனாயும் காரியகாரணங்களுடன் கூடின பூதங்களுடன் கூடினவனாயும், எவன் அறிகிறானோ அவன் பிரகிருத பிரஸ்தாபத்திலிருக்கிற பிரம்மத்தையே 269 அறிகிறான். ॥ 77 ॥

து-பா:-तत् தத்=உன்னால் கேட்கப்பட்டதானது

एतत् वै ஏதத்வை=முன் கூறப்பட்ட குணமுள்ளது.

பிரம்மாவுக்கு அஜாதம் என்கிற விசேஷணம் கொடுத்ததற்குக் காரணமென்னவெனின் பகவானுடைய முகம் முதலிய அவையவங்களினின்றும் உண்டான இந்திராதிகளே கச்யபரிடமிருந்து மறுபடியும் உண்டானார்கள். பிரம்மா அப்படி உண்டாகவில்லை.

பரமதகண்டனம்.

பூ:—यः யஃ= என்பதை முமுக்ஷுபரமாக வியாக்கியானம் செய்யவேண்டும்.

சி:—இது ஒவ்வாது. ஏனெனின் **एतत्वै तत्** ஏதத்வை தத்=என்பதை அனுசரித்து ய: என்பதும் விஷ்ணு பரமாயிருப்பதால் முமுக்ஷுபரமாகமாட்டாது. நசிகேதசால் முமுக்ஷு ஸ்வரூபம் கேட்கப்படவில்லை.

பூ:—तपः தபஃ=என்பதற்கு ஞானரூப பிரம்மம் என்று அர்தம்.

சி:—அப்படி அர்த்தமானால் ஒரு பூர்வம் என்னும் பதம் வியர்த்தம். ஏனெனின் **अद्भ्यः पूर्वः** அத்ப்யஃ பூர்வஃ= என்றதாலேயே அர்த்தம் பூர்த்தியாய்விட்டது. அப்படியே அஜாயதே என்கிற பதமும் வியர்த்தமாகும்.

பூ:—अजायत அஜாயத= என்னும் வினைச்சொல்லுக்கு ய: என்னும் ஒரு கர்த்தாவைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்.

269. உலகத்தில் தங்கத்திலுண்டான நகைகள் தங்கமாகவே இருப்பதுபோல் பிரம்மத்தினின்றும் உண்டான ஹிரணியகரப்பனும் பிரம்மமேயாகையால் ஹிரணிய கர்ப்பனை அறிகிறவன் பிரம்மத்தை அறிகிறான்.

து-பா:=சி :—அத்தியாஹார தோஷம் சம்பவிக்கும்.

பூ :—குஹாப்பிரவேசம் பிரம்மாவுக்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சி :—குஹாப்பிரவேசம் விஷ்ணுலிங்கமானதால் சதுர்முகப் பிரம்மாவுக்கு அது பொருந்தாது. பூதங்கள் ஹிருதயத்தில் இல்லாதபடியால் அவைகளுடன் பிரம்மா இருப்பதாகச் சொல்லுவது அயுக்தம். முன் ய:என்கிற ஒரு பதம் இருப்பதால் योभूतोभि: யோபூதேபி:என்கிற இடத்திலிருக்கும் இரண்டாவது ய: என்பது வியர்த்தம். அடியில்வரும் இந்த மந்திரத்தின் பிரமாண வாக்கியத்துக்கும் விருத்தம் சம்பவிக்கிறது.

अम्नामभ्यश्चभूतेभ्य स्तपोनाम्नः शिवादपि ।
पूर्वं योजनयामास पूर्वजातं चतुर्मुखं ।
स्वात्मानंचगुहासंस्थं सपूर्वभूतैस्सहाभिभूः ।
यः पश्यतिसदाविष्णुः सएषहृदिसंस्थितः ॥ (महावराहे)

அத்ப்யஶ்சபூதேப்ய ஸ்தபோநாம்ந: ஶிவாதபி ।
பூர்வம்யோஜநயாமாஸ பூர்வஜாதம் சதுர்முகம் ।
ஸ்வாத்மாநம்சகுஹாஸம்ஸ்தம்ஸபூர்வபூதைஸ்ஸஹாபிபூ: ।
ய:பஶ்யதிஸதாவிஷ்ணு:ஸஏஷஹ்ருதிஸம்ஸ்தித:॥ (மஹாவராஹே)

பூ :—அப்சப்தம் விசேஷமான ஒரு பூதத்தையே குறிப்பிடுவதால், பூதங்கள் என்று எப்படி பொதுவாய்ச் சொல்லாம்.

சி :—பஞ்சீகரணத்தில் ஒவ்வொரு பூதத்திலும் எல்லா பூதங்களு மிருப்பதால் சொல்லலாம்.

பூ :—அப்படியானல் அப் சப்தத்தைத் தான் ஏன் உபயோகிக்க வேண்டும்.

சி :—தேகங்களில் அப்புவின் அம்சம் விசேஷமாயிருப்பதால் அல்லது இந்த பிரமாணவாக்கியத்தில் இருப்பதால் உபயோகிக்கலாம்.

பூ :—அப்புக்கு முன் ஹிரண்யகர்பருடைய உற்பத்தியை அங்கிகரித்தால், **अद्भ्यः संभूतोहिरण्यगर्भः** அத்ப்ய:ஸம்பூதோஹிரண்யகர்ப: என்னும் சுருதி விரோதிக்குமே.

சி :—விரோதமில்லை. இந்த சுருதி பிரம்மாண்டத்துக்குள் சிருஷ்டியைக்கூறுகிறது. அந்த சுருதி (மூலவானம்) பிரம்மாண்டத்துக்கு வெளியேயுள்ள சிருஷ்டியைக்கூறுகிறது. ஆகையால் விரோதமில்லை. ॥ 78 ॥

II-4-7-வது மந்திரம்.

या प्राणेन संभवत्यदितिर्देवतामयी ।

गुहांप्रविश्यतिष्ठन्तीं याभूतेभिर्व्यजायत । एतद्वैतत् ॥ 78 ॥

யா ப்ராணேந ஸம்பவத்யதிதிர்தேவதாமயீ ॥ குஹாம்ப்ர
விஶ்யதிஷ்டந்தீம் யாபூதேபிர்வ்யஜாயத । ஏதத்வைதத் ॥78॥

या யா=எது

देवतामयी தேவதாமயீ=சர்வ தேவதாஸ்வரூபமாயும்

अदिति: அதிதி:=கர்ம பலத்தை அனுபவிக்கிறதாயும்

प्राणेन ப்ராணேந=ஹிரணிய கர்ப்பமாக

(**परस्मात्** பரஸ்மாத்=பிரம்மத்தினின்றும்

संभवति ஸம்பவதி=உண்டாகிறதோ

गुहां குஹாம் =ஹிருதயகுஹையை

प्रविश्य ப்ரவிஶ்ய=பிரவேசித்து

तिष्ठन्तीं திஷ்டந்தீம்=இருக்கிறதோ

II - 4 - 7 - வது மந்திரம்.

வி-பா:–இந்த மந்திரம் **गुहांप्रविष्टौ** குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ என்னும் (I-2-11) சூத்திரத்தில் பகவான் பாஷ்யகாரரால் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனின் :—

आदिति:=कर्मफलान् अत्तिइति அதிதி: கர்மபலாந் அத்திஇதி = கர்மபலத்தை புஜிக்கும் ஜீவன்

प्राणेनसंभवति ப்ராணேந ஸம்பவதி=பிராணனோடுகூட இருக்கிறவன்

देवतामयी தேவதாமயீ = இந்திரியங்களால் ஏற்படும் போகங்களை உடையவன்

गुहांप्रविश्यतिष्ठन्ती குஹாம்ப்ரவிஶ்யதிஷ்டந்தீ = ஹிருதயபுண்டரீகத்தின் அவாரத்திலிருக்கிறவன்

II-4-7-வது மந்திரம்,

து-பா:-**या** யா=எவன்

देवतामयी தேவதாமயீ=உத்தமமான தேவதையாயும்

अदिति: அதிதி: = சகல ஜகத்தையும் பக்ஷிப்பதால் அதிதி என்று பெயருள்ளவளாயும்

प्राणेन ப்ராணேந=முக்கிய பிராணனுடன்

संविशति ஸம்விஶதி=தேகாதிகளில் இருக்கிறாளோ

या யா = எவள்

गुहांप्रविश्यतिष्ठन्तीं குஹாம்ப்ரவிஶ்யதிஷ்டந்தீம் = ஹிருதய குஹையிலிருக்கிற தன்னையே

ச-பா:-யா யா=எது

भूतेभिः ஹூதெஹிঃ=பிருதிவியாதி பூதங்களுடன்

व्यजायत வ்யஜாயத=உண்டானதோ

एतत् तद्वै ஏதத்தத்வை=இதுவே அறி.

அந்த ஹிரணிய கர்ப்பத்தின் இதர விசேஷணங்களைச் சொல்லுகிறார். அது சகல தேவதைகளாயிருக்கிறது; பிரம்மத்தினின்றும் ஹிரணியகர்ப்பமாய் உண்டாகிறது, பூதங்களுடன் கூடினதாய் உண்டாகிறது, சப்தாதிகளை அனுபோகிப்பதினால் அதிதி என்று சொல்லப்படுகிறது, சகல பிராணிகளின் ஹிருதயாகாசத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறது. இப்படிபபட்ட ஹிரணிய கர்ப்பமே பிரம்மம். ॥ 78 ॥

வி-பா:-भूतेभिः व्यजायत ஹூதெஹிঃ வ்யஜாயத= பிருதிவி முதலிய பூதங்களோடு கூடிக்கொண்டு தேவதை முதலான ரூபத்தால் அநேக விதமாய் உண்டாகிறவன் (பாஷ்யம்)

तत् தத் = பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டும், அடையக்கூடிய பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாயுடையதும் என்பது கருத்து.

(1) இந்தப் பிரகரணத்திலேயே ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं विदित्वा ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் தெவமீட்யம் விதித்வா (I-1 - 17) என்னும் இடத்தில் देवं தேவம் என்னும் பதத்திற்கு பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாயுடையவன் என்று வியாக்கியானம் செய்திருப்பதாலும், (2) क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி என்னும், இந்த மந்திரத்துக்கு வியாக்கியானமாய் ஏற்பட்டிருக்கும் கீதாவசனத்திலிருக்கும் मां மாம்

து-பா:-भूतेभिः व्यजायत ஹூதெஹிঃ வ்யஜாயத=மத்சிய கூர்மாதி அநேக ரூபங்களுடன் சிருஷ்டித்தாளோ

एतत् वैतत् ஏதத்வைதத்:=அவள்தான் இந்த பிரம்மம் உன்னால்கேடகப்பட்டது இதுவே நசிகேதசுனுடையமூன்றுகேள்விகளில் அதிதியைப்பற்றி கேள்வியில்லாதபடியால் இந்த மந்திரத்துக்கு விஷ்ணுபரமாகவே அர்த்தம் செய்யவேண்டியது.

இதுவும் சரியன்று. ஏனெனின் அதிதி பதம் தேவமாதாவைக்கூறுகிறது. விஷ்ணு விஷயத்தில் பெண்பால் பதம் உபயோகிப்பது யுக்தமன்று. தேவதாமயி என்னும் ஸ்திரீஸ்வரூபம் விஷ்ணுவுக்குப்பொருந்தாது.

பகவானுக்கு ஸ்திரீரூபம் எப்போதுமிருப்பதால் இவ்விடத்தில் ஸ்திரீரூபம் பொருந்தும், உத்தம தேவதை என்றும் அர்த்

II - 4 - 8 - வது மந்திரம்.

अरण्योर्निहितो जातवेदागर्भ इव सुभृतोगर्भिणीभिः ।
दिवेदिव ईड्योजागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः । एतद्वैतत् ॥ 79 ॥

𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌇𑌵 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌦𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌵𑌈𑌡𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌗𑍃𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 ॥ 79 ॥

जातवेदाः 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃=ஜாதவேதஸ் என்று பெயருள்ள அக்கினி

अरण्योः 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃=அரணிக்கட்டைகளில்

निहितः 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃=வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

गर्भिणीभिः 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃=கர்ப்பிணிஸ்திரீகளால்

गर्भःइव 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃𑌇𑌵=கர்ப்பம்போல்

सुभृतः 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑌃 =நன்ருக போஷிக்கப்படுகிறது.

வி-பா:-என்னும் சப்தத்துக்கு பாஷ்யகாரர் என்னை அந்தர்யாமியாயுடைய என்று வியாக்கியானம் செய்திருப்பதாலும், (3) வேறுபாட்டைஅடையாமலிருக்கும் விசேஷணத்தைச் சொல்லும் சப்தம் நிருடலக்ஷணையால் விசேஷ்யத்தைச்சொல்வதுபோல், வேறுபாட்டையடையாத விசேஷ்யவாசக சப்தமும்விசேஷணத்தையும் நிருடலக்ஷணையால் சொல்லலா மாகையாலும் तत् 𑌤𑌤𑍍 என்னும் பதத்திற்கு அவனை அந்தர்யாமியாய் உடையவன் என்று மேற்சொல்லிய அர்த்தம் சரியானதே. ॥ 78 ॥

து-பா:-தம் அதிதி விஷயத்தில் பொருந்தாது.

பிரமாண வாக்கியம் :—

उत्तमोदेवताभ्यश्च सोत्मानंविविधात्मना ।
मत्स्यकूर्मादिरूपेण गुहासंस्थमजीजनयत् ।
भूतैःसहमहाविष्णुः परमात्मा युगेयुगे ॥ (महावराहे)

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃𑌸𑌹𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌗𑍇𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
(𑌮𑌹𑌾𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇)

II - 4 - 8 - வது மந்திரம்.

जातवेदाः 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 = ஜாதம் வேத்தி இதி சர்வஞ்ஞன்

गर्भिणीभिः 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 = கர்பிணி ஸ்திரீகளால்

सुभृतः 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑌃 = செவ்வையாய் தரிக்கப்பட்ட

गर्भः इव 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌇𑌵 = கர்பம்போல்

अरण्योः 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃 = எவர்களால் சுகமாகிய (அல்லது வலவமாகிய,)விஷ்ணு அறியப்படுகிருனே, அப்படிப்பட்ட குரு சிஷ்யர்களில்

ச-பா:—दिवेदिवे திவெதிவெ=பிரதிதினம்

जागृवाद्भिः ஜாகூவத்ஹி:=ஜாகரண சீலர்களாயும்

हविष्मद्भिः ஹவிஷ்மத்ஹி:=ஹவிஸையுடையவர்களாயு மிருக்கிற

मनुष्येभिः மநுஷ்யெஹி:=மனிதர்களால்

ईड्यः ஈ஡்யః=ஸ்துதிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத்=(முன்போலவே.)

II - 4 - 8 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—दिवेदिवे திவெதிவெ=தினந்தோறும்

जागृवाद्भिः ஜாகூவத்ஹி:=ஜாக்கிரதையா யிருக்கும்

हविष्माद्भिः ஹவிஷ்மத்ஹி:=நெய்முதலிய ஹவிஸைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கும் ரித்விக்குக்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படும்.

अग्निः அக்நி:=முன்னாலே ஹவிர்ப்பாகத்தைக் கொண்டுபோகும் அக்கினி

गार्भिणीभिः கர்ஹிணீஹி:=கெர்ப்பிணிகளால்

सुभृतः गर्भः इव ஸுஹ்ருத: கஹ: இவ= அன்னபானுதிகளால் போஷிக்கப்படும் கெர்ப்பம்போல

अरण्योः निहितः அரண்யோ: நிஹித:=இரண்டு அரணிக்கட்டைகளிலு மிருக்கிறது,

एतत् ஏதத்= இந்த அக்கினிஸ்வரூபம்

तत् தத்=முன்சொல்லிய பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாக உடையது. ||79||

து-பா:-निहितः நிஹித:= வசிக்கிருன்.

अग्निः அக்நி: = அதனுத் (பக்ஷிக்கிறதினுல்) அக்கினி என்று பெயருள்ள ஹரி

जागृवाद्भिः ஜாகூவத்ஹி:=பகவத் ஞானமுடையவர்களாயும்

हविष्माद्भिः ஹவிஷ்மத்ஹி: = பூஜாசாதனங்களுடன் கூடியு மிருக்கிற

मनुष्येभिः மநுஷ்யெஹி:=மனிதர்களால்

दिवेदिवे திவெதிவெ=பிரதிதினம்

ईड्यः ஈ஡்ய:=ஸ்துதிக்கத்தகுந்தவன் ஆகிருன்

एतत्वैतत् ஏதத்வைதத்= அர்த்தம் முன்போலவே

பிரமாணவாக்கியம்:—

सर्वज्ञोभगवान्विष्णु ररण्योर्गुरुशिष्ययोः ।

सुभृतस्तूयतेनित्यं जानाद्भिः पुरुषोत्तम ॥ (महावराहे)

ஸவஜ்ஞோஹகவாந்விஷ்ணு ரரண்யோகுருஶிஷ்யயோ:

ஸுஹ்ருதஸ்தூயதெநித்யம் ஜாநத்ஹி:புருஷோத்தம ॥

(மஹாவராஹெ)

II-4-9-வது மந்திரம்.

यतश्चोदेतिसूर्योऽस्तं यत्रचगच्छति ।
तं देवाः सर्वेअर्पितास्तदुनात्येतिकश्चन । एतद्वैतत् ॥ 80 ॥

யதஶ்சோதேதிஸூர்யோऽஸ்தம்யத்ரசகச்சதி । தம்தேவாஃஸர்வேஅர்பிதாஸ்தது நாத்யேதிகஶ்சந । ஏதத்வைதத் ॥ 80 ॥

ச-பா:-अरण्योः...गर्भिणीभिः அரண்யோஃ...கர்ப்பிணீபிஃ:—யஞ்ஞத்தில் இரண்டுகட்டைகளை மதனம் செய்வதினுலுண்டாய், சகல ஹோமத்திரவியங்களையும் புஜிக்கும் அக்கினி அதியஞ்ஞரூபம். எப்படி கர்ப்பிணி ஸ்திரீகள் சுத்த அன்னபாஞதிகளால் கர்ப்பத்தை தரிக்கிருர்களோ அப்படி ரித்விக்குகளும் யோகிகளும் அக்கினியை தரிக்கிருர்கள். இது அத்தியாத்மம்.

दिवे...अग्निः திவே...அக்நிஃ :—மேலும் இந்த அக்கினி பிரதிதினம் பிரமாதமற்ற கர்மிகளாலும் யோகிகளாலும் யஞ்ஞத்திலும் ஹிருதயத்திலும் ஹவிஸ்முதலிய திரவியங்களாலும் தியானத்தாலும் ஸ்துதிக்கத் தகுந்ததாயும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிறது

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் :—இந்த ஜாதவேதஸ் என்கிற அக்கினியே பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்ட பிரம்மம். ॥ 79 ॥

यतश्च யதஶ்ச = எந்த பிராணத்தினின்றும்
सूर्यः ஸூர்யஃ = சூரியன்
उदेति உதேதி = உதிக்கிருனே
यत्रच யத்ரச = எந்த பிராணனிடத்தில்

II - 4 - 9 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—यतः யதஃ=எந்தப் பிரம்மத்தினின்றும்
सूर्यः ஸூர்யஃ = சூரியன்
उदेति உதேதி=உதிக்கிருனே
यत्रच யத்ரச = எந்தப் பிரம்மத்தில்

II - 4 - 9 - வது மந்திரம்.

து-பா-அ-கை:—நீ கேட்டது இப்படிப்பட்டதென்பதையும் அதின் மஹிமையையும் மறுபடியும் யமன் சொல்லுகிருன்.

सूर्यः ஸூர்யஃ = சூரியன்
सृष्टिकाले ஸ்ருஷ்டிகாலே = சிருஷ்டிசமயத்தில்
यतः யதஃ=எதினின்றும்
उदेति உதேதி = உதிக்கிருனே
यत्रच யத்ரச = எதினிடத்தில்
प्रलयकाले ப்ரளயகாலே = பிரளயகாலத்தில்

ச-பா:-अस्तं அஸ்தம் = லயத்தை

गच्छति கச்சதி = அடைகிறானே

तं தம் = அந்த பிராணனாகிய ஆத்மாவை

सर्वे ஸர்வே = சகல

देवा: தேவா: = தேவதைகளும்

अर्पिता: அர்பிதா: = பிரவேசிக்கிறார்கள்

तत् தத் = அதை

कश्चन கச்சன = ஒருவனும்

न अत्येतिउ நஅத்யேதிஉ — அதிக்கிரமிக்கிற தில்லை நிச்சயம்

एतत्वै ஏதத்வை = இதுவே

तत् தத் = அது

यत:...गच्छति யத:...கச்சதி :=மேலும், எந்த பிராணத்தினின்றும் சூரியன் உதயமாகிறானே, எதிலேயே சூரியன் பிரதி தினம் லயமாகிறானோ

तं अर्पिता: தம்...அர்பிதா: :—அப்படிப்பட்ட பிராணனாகிய

வி-பா:-अस्तगच्छति அஸ்தம்கச்சதி = அஸ்தமனத்தை அடைகிறானே

तं தம் = அந்த பரமாத்மாவை

सर्वेदेवा: अर्पिता: ஸர்வேதேவா: அர்பிதா: = சகல தேவர்களும் அடைகிறார்கள். எல்லாதேவதைகளும் அந்த ஆத்மாவிடத்தி லிருக்கின்றன என்றபடி.

ततउ தத்உ = சகலத்துக்கும் அந்தர்யாமியான பரப்பிரம்மத்தை

कश्चन கச்சன = ஒருவனும்

न अत्येति நஅத்யேதி = அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை. நிழலைப்போல் அந்தர்யாமியையும் விட்டிருக்கமுடியாது என்பது கருத்து.

एतत वै தத் = முன்போலவே அர்த்தம். ‖ 80 ‖

து-பா:-अस्तं அஸ்தம் = மறைவை

गच्छाति கச்சதி = அடைகிறானே

तं தம் = அந்த பகவானை

सर्वेदेवा: ஸர்வேதேவா: = சகலதேவதைகளும்

अर्पिता: அர்பிதா: = ஆசிரயித்து இருக்கிறார்கள்.

तत् தத் = அந்த பகவத் ஸ்வரூபத்தை

कश्चन கச்சன = எவனும்

नउअत्येति நஉஅத்யேதி = அதிக்கிறமிக்கிறதில்லை.

एतत् वैतत् ஏதத்வைதத் = அர்த்தம் முன்போலவே ‖ 80 ‖

II-4-10-வது மந்திரம்.

यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह ।
मृत्योःसमृत्युमाप्नोति य इह नानेवपश्यति ॥ 81 ॥

யதேவேஹ தத³முத்ர யத³முத்ர தத³ந்விஹ । ம்ருத்யோ:ஸம்ருத்யுமாப்னோதி ய இஹ நாநேவபஶ்யதி ॥ 81 ॥

ச-பா:—ஆத்மாவின் அதிதைவரூபத்தை அக்கினிமுதலியதேவதைகளும் அத்தியாத்மரூபத்தைவாக்குமுதலியசகல இந்திரியங்களும், வண்டிக்குடத்தில் ஆறக்கால்கள்போல், ஸ்திதிகாலத்தில்பிரவேசிக்கிருர்கள். அவனும் பிரம்மமே, அதாவது சகலத்துக்கும் ஆத்மாவான பிரம்மம்.

तदु कश्चन தது³...கஶ்சந:— அப்படி பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை ஒருவனும் [270] அதிக்கிரமிக்கிரதில்லை, அதாவது பிரம்மஸ்வரூபத்தைவிட்டு வேறு ஸ்வரூபத்தை அடைகிறதில்லை. [271]

एतद्वैतत् ஏதத்³வைதத்=(முன்போலவே.) ॥ 80 ॥

II - 4 - 10 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—பரமாத்மாவுக்குச் சகலத்துக்கும்அந்தர்யாமியாயிருக்கும் தன்மை ஒவ்வாது. நான் என்னும் தன்மைக்கு ஆசிரயனை அறியப்படுகிறவனே ஆத்மா. அவன், "இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்" என்கிறபடி ஒரு தேசத்தில் இருக்கிறவனையும் மற்றொரு தேசத்தில இல்லாதவனையும் அறியப்படுகிருன்.

II - 4 - 10 - வது மந்திரம்.

துபா:—அ-கை:—முன் ஆருவது மந்திரத்தில் குஹையில்பிரவேசித்திருப்பதாய்ச் சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய மத்சியம் முதலிய அவதாரங்களுக்கும் பகவானுடைய மூலரூபத்திற்கும் குணத்தாலும் கர்மாதிகளாலும் பேதமாவது பேதா பேதமாவது இல்லை என்பதைச் சொல்லுகிருர்.

270. அஞ்ஞானிகூட சுஷுப்தியில் முக்கியமாய் பிரம்மரூபத்தையும், ஜாக்கிறஸ்வப்நங்களில் அதின் சம்பந்தத்தையும் அடைகிருன் என்று அர்த்தம். அல்லது பலத்தை இச்சிக்கிறவன் கர்மோபாசனைகளால் பிரம்ம சம்பந்தமான ஹிரணிய கர்ப்பஸ்வரூபத்தை அடைகிருன். மோக்ஷத்தை இச்சிக்கிறவன் கேவலம் ஆத்ம ஞானத்தால் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தையே அடைகிருன் என்று அர்த்தம்.

271. இதே வாக்கியத்தை மேல் 5-வது வல்லி 8-வது மந்திரத்திலும் பார்க்க.

ச-பா:—इह ஐஹ=இவ்விடத்தில்

यत् யத்=எதுவோ

अमुत्र அமுத்ர=அவ்விடத்தில்

तदेव ததேவ=அதுவே

अमुत्र அமுத்ர=அவ்விடத்தில்

यत् யத்=எதுவோ

इह இஹ=இவ்விடத்தில்

तदनु ததநு=அதுவே

வி-பா:—அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை எல்லாத்தேசங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் இருக்கிறதாக எப்படிசொல்லலாமெனின், இந்த மந்திரத்திற் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

यत् एव யத்ஏவ=எந்த பரமாத்ம தத்துவமே

इह இஹஇந்த லோகத்தில், நான் என்று அறியப்படுகிறபடியால் ஆத்மாவாயிருக்கிறதோ

तत् एव தத்ஏவ=அதுவே

अमुत्र அமுத்ர=லோகாந்தரத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கிறது. (அந்தர்யாமியாயிருக்கிறது.) ஆனதால் அந்தர்யாமியாயிருக்கும் ஆத்மாவுக்கு பேதமில்லை என்பது கருத்து.

து-பா:-इह இஹ = பூமி முதலியவைகளிலும் தேகம் முதலியவைளிலும்

यत् யத் = எந்த அவதார ரூபமிருக்கிறதோ

तदेव ததேவ = அதுவே

अमुत्र அமுத்ர = வைகுண்டம் முதலியவைகளிலும் மூலரூபமாக இருக்கிறது. அவைகளுக்குள் யாதொரு பேதமுமில்லை

சைதன்னியம் ஒன்றானபடியால் பேதமில்லை என்னும் அத்வைத வியாக்கியானம் பொருந்தாது. ஏனெனின் சைதன்னியம் ஒன்று என்பதற்குப் பிரமாணமில்லை; அடியில்வரும் பிரமாண வசனத்திற்கும் விருத்தம்.

यदमुत्र யதமுத்ர :—(அ - கை) இந்திரன் அர்ச்சுனன் இவர்களுக்கு அபேதமிருந்தாலும் ஞானமுதலியவைகளில் பேதமிருப்பது போல் இவ்விடத்தில் விசேஷமில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

यत्अमुत्र யத்அமுத்ர=வைகுண்டம் முதலிய இடங்களில் யாதொரு மூல ரூபமிருக்கிறதோ

तत्अनु தத்அநு = அதுவே

ச-பா:-ப: யஃ=எவன்

इह ஐஹ=இந்த பரமார்த்ததத்துவ விஷயத்தில்

नानाइव நாநாஐவ=பேதமிருப்பதுபோல்

पश्यति வஶ்யதி=பார்க்கிறானோ

सः ஸஃ=அவன்

मृत्योः ம்ருத்யோஃ=மிருத்தியுவுக்கு பிறகு

मृत्युं ம்ருத்யும்=மிருத்தியுவை

आप्नोति ஆப்னோதி=அடைகிறான்

அ - கை:—பிரம்மாதி ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள சகலத்திலு மிருப்பது உபாதியுடன் கூடியிருப்பதால் பிரம்மம் அல்லபோல் காணப்படுகின்றது. ஆனதால் அது சம்சாரி; பிரம்மத்தைவிட வேறானது. இப்படி சங்கை 272ஒருவனுக்கும வரக்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

வி-பா:-"நான் இங்கேயே இருக்கிறேன்" என்னும் அறிவு சர்வதேசகாலங்களிலிருக்கும் பதார்த்தங்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மைக்குப்பாதகமென்று சொன்னால், பரமாத்ம தத்துவத்தை அறிந்த ஞானியின் அறிவால் பாதகம் ஏற்படுகிறதா, அஞ்ஞானியின் அறிவால் ஏற்படுகிறதா? முதல் பக்ஷம் கூடாது. ஏனெனின் பரமாத்ம தத்துவத்தை அறிந்தவர்களுக்கு "நான் இங்கேயே, என்னும் அறிவே கிடையாது. ஆனால்

अहंमनुरभवंसूर्यश्च அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஶ்ச என்பதாய் தனக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கும் வஸ்து ஸகல வஸ்துக்களிலுமிருக்கிறதாகவே அனுபோகமிருக்கிறது. (2) இரண்டாவது பக்ஷமும் கூடாது. தத்துவத்தை அறியாதவர்களுக்கு உண்டாகும் நான் என்னும் ஞானம் ஜீவனை மாத்திரம் குறிப்பிடுகிறது. எல்லாவற்

272. "சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாக பிரம்மத்தைக் கூறுவது யுக்தமன்று: ஏனெனின், உபாதியுடன் கூடின சைதன்னியமாகிற ஜீவன் சம்சாரி; பிரம்மம் அசம்சாரி; விருத்த தர்மங்களுள்ள இருவர்களும் ஒன்றெனச் சொல்லக்கூடாதுஎன்கிற சங்கையின்பேரில், உபாதி பேதத்தால் விருத்த தர்மங்கள் ஏற்படுகின்றனவென்றும், ஸ்வபாவத்தில் இருவர்களும் ஒன்றே என்றும் சொல்லுகிறார்.

ச-பா:-यदेवेह யதே3வேஹ 273 :—எது காரியகாரணங்களாகிய உபாதிகளுடன் கூடினதாயும் அவிவேகிகளுக்கு சம்சார தர்மத்துடன் கூடினதாயும் காணப்படுகிறதோ

तदमुत्र தத3மு-த்ர 274:—அதுவே ஸ்வஸ்வரூபத்தி லிருக்கிற பிர்ம்மம்; நித்தியவிஞ்ஞான கனஸ்வரூபம்; சர்வசம்சார தர்மமற்றது.

यदमुत्र யத3மு-த்ர:—மேலும், எது இந்த ஆத்மாவிடத்தி லிருக்கிறதோ

तदन्विह தத3ந்விஹ :—அதுவே நாமம், ரூபம், காரியம், காரணம் என்கிற உபாதிகளை அனுசரித்திருப்பதுபோல் காணப்படுகிறது வேறாக இல்லை.

यः...य... இப்படி 275 இருக்க அந்தக்கரணம் முதலிய உபாதிஸ்வபாவத்தாலும் பேத திருஷ்டியாலும் காரணமாய் ஏற்படும் அவித்தையால் மோஹமடையும் எந்த அவிவேகியானவன்

इह இஹ :—அநேகமாயிராத (ஏகமான) பிரம்மத்தினிடத்தில்

नानेवपश्यति நாநேவபஶ்யதி :—"பிரம்மத்தைவிட நான் வேறு, என்னைவிட பிரம்மம் வேறு," என்று பேதமிருக்கிறது போல் 276 அறிகிறானோ

मृत्योः...आप्नोति ம்ருத்யோ:...ஆப்னோதி :—அவன் அடிக்கடி ஜனனமரணங்களை அடைகின்றான். ஆகையால் அப்படி பார்க்க

வி-பா:-றிற்கும் விஷயமாகும் பரமாத்மா அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாகாதபடியால், பரமாத்மா சர்வாந்தர்யாமி என்பதற்கு இந்த ஞானம் பாதகமாகாது.

मृत्योः...पश्यति ம்ருத்யோ:...பஶ்யதி :—பரமாத்மாவில் பேதமிருப்பதாக எவன் பார்க்கிறானோ அவன் சம்சாரத்துக்கு மேல் சம்சாரத்தை அடைகிறான் என்பது கருத்து. ||81||

து-பா:-इह இஹ = பூலோகம், தேசம் முதலியவைகளில் இருக்கும் அவதார ரூபம். குணத்தாலும், ஸ்வரூபத்தாலும், ஞானம் முதலியவைகளாலும் ஸ்வல்ப வித்தியாசங்கூட இல்லை என்று அறியத்தக்கது என்பது கருத்து.

मृत्योः ம்ருத்யோ: :—(அ-கை) அவதாரரூபம் மூல ரூபத்தைவிட வேறாகாததால் மூலரூபம் அவதார ரூபத்தைவிட வேறன்று

273. இஹ என்பது ஜீவ உபாதியைக் கூறுகிறது.
274. அமுத்ர என்பது ஜகத் காரணோபாதியைக் கூறுகிறது.
275. ஜீவேசுவர உபாதிகளில் இருக்கும் சைதன்னியம் ஒன்றாயிருக்க,
276. எப்படி ஸ்வப்நத்தில் அநேக பதார்த்தங்களில்லா விடினும் அவைகளிருப்பதாகப்பாவித்து வியவஹரிப்பதுபோல ஜாக்கிரத் காலத்திலும் அநேகத்தை ஆரோபித்து சத்தியமாகப் பாவித்து வியவஹரிக்கிறவின் நிந்திக்கத்தக்கவனாகிறான். ஆகையால் ஒரே ஸ்வரூபமான பிரம்மமே நான் என்று அறியத்தக்கது என்பது கருத்து.

ச-பா:-லாகாது. ஒரே விஞ்ஞான ஸ்வரூபமாயும், ஆகாசம்போல் எங்கும் பரிபூர்ணமாயு மிருக்கிற பிரம்மமே நான் என்று அறிய வேண்டியது என்பது வாக்கியத்தின் கருத்து. 277 ॥ 81 ॥

து-பா:-என்பது சித்திக்கிறது. எது எதைவிட வேறன்றோ அந்த (இரண்டாவது)வேறானதுமுதல்ாவதான)எது என்பதைவிட வேறு என்று சங்கிக்கலாகாது. ஆகையால் यदमुत्र யதமுத்ர என்று சொன்னது வியர்த்தமென்று அத்வைதி சொன்னால், அத்வைத பக்ஷத்திலும் சவிசேஷ (ஸங்காத) சைதன்னியத்திற்கும் நிர்விசேஷ சைதன்னியத்திற்கும் பேதமில்லாத படியால் வியர்த்தம் என்றே சித்திக்கிறது. நம்முடைய பக்ஷத்தில் இந்திரன் அர்ச்சுனன் இவர்களுக்குள் பேதமிருப்பதுபோல் யாதொரு விசேஷமுமில்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்துவதினால் வியர்த்தமன்று. ஆகையால் அதி ஸ்வற்பவிசேஷத்தைப் பார்க்கிறவனுக்கு அநர்த்தமுண்டாகுமென்று ம்ருதயோঃ என்பதால் சொல்லுகிறார். நியம்மிய ஸ்தானம் வெவ்வேறா யிருந்தாலும் அதிலிருக்கும் ரூபத்தில் பேதமில்லை என்பதாய் தியானிக்கத்தக்கது. அப்படியே नस्थान तोऽपिपरस्योभयलिंगसर्वत्रहि நஸ்தாநதோபிபரஸ்யோபயலிங்கம்ஸர்வத்ரஹி என்று சூத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் பேதம் பார்க்கிறவனுக்கு உண்டாகும் அநர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यः யঃ = எவன்

इह இஹ = மூல ரூபத்திலும் அவதார ரூபங்களிலும்

नानाइव நாநாஇவ = (1) அதி அற்பமாயினும் விசேஷத்தை (2) பேதாபேதத்தை அல்லது (3) ஸ்வரூபாதிகளிற்போல் அவையவங்களிலும் குணங்களிலும் பேதம், பேதாபேதம் இவைகளை (இவ்விடத்தில் இவ சப்தத்திற்கு) அற்பம், பேதாபேதம், உபமானம் ஆக மூன்றுவிதமாய் அர்த்தம் செய்யலாம்) நாநா என்கிற சப்தம்பேதத்தைச் சொல்லுகிறது.

मुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् முக்தோபஸ்ருப்யவ்யபதேசாத் = என்னும் சூத்திரத்தில் தன்மைப் பிரதானமாயிருப்பதுபோல், நாநாவுக்கும் நாநாவாயிருக்கும் தன்மை அதாவது பேதம்என்று அர்த்தம் இவ சப்தத்திற்கு அதற்கு விருத்தமான அபேதம் என்று அர்த்தம். இப்படி சப்த நிர்ணய பிரமாணத்தால் விளங்குகிறது.

पश्यति பச்யதி=பார்க்கிறானோ, (அறிகிறானோ)

सः ஸঃ=அவன்

मृत्योः ம்ருத்யோঃ= மரணத்திற்குப் பிறகு

मृत्युं ம்ருத்யும்=மரணத்தை (அதாவது அந்தம்மசாகிய நரகத்தை)

आप्नोति ஆப்நோதி = அடைகிறான். ॥81॥

277. சமானவாக்கியம்:—பிரஹ: IV - 4 - 19. சுவே: IV - 17.

II - 4 - 11 - வது மந்திரம்,

मनसैवेदमाप्तव्यं नेह नानास्ति किंचन ।
मृत्योः स मृत्युं गच्छति य इह नानेव पश्यति ॥ 82 ॥

மநஸைவேதமாப்தவ்யம் நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந ।
ம்ருத்யோ: ஸம்ருத்யும் கச்சதி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி ॥ 82 ॥

इदं இதம்=இது (பிரம்மம்)
मनसा एव மநஸாஏவ=மனதினாலேயே
आप्तव्यं ஆப்தவ்யம்=அடையத்தக்கது.
इह இஹ=இதில்
किंचन கிஞ்சந=கொஞ்சமும்
नाना நாநா=பேதம்
नास्ति நாஸ்தி=இல்லை.

II - 4 - 11 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை :—சகலத்துக்கும் ஆத்மாவான பரமாத்மதத்துவம் எந்த சாதனத்தால் நமக்குக் கிடைக்குமெனின், சொல்லுகிறார்.

इदं இதம் = இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபம்
मनसाएव மநஸாஏவ = சுத்தமான மனதால்
आप्तव्यं ஆப்தவ்யம் = கிரகிக்கத்தக்கது.
नेह நேஹ = முதல் முன் சொன்ன அர்த்தத்தையே பலப்படுத்தும் பொருட்டு பலதடவை சொல்லுகிறார். அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம். ॥ 82 ॥

II - 4 - 11 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—(ட) இதைத் தன்மனதில் தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறருக்குச் சொல்லலாகாது. அல்லது, ते देवा: सर्वे अर्पिता: தம் தேவா: ஸர்வே அர்பிதா: (II-4-9) என்பதினால் கூறப்பட்ட பரமாத்மாவை அடைய சாதனமென்னவெனின் சொல்லுகிறார். (க) பகவத் ரூபங்களுக்குள் பேதம் முதலியவை இல்லை என்று சொல்லி, அவருடைய அவயவங்கள், குணங்கள், கர்மங்கள், இவைகளுக்குள்ளும் பேதமில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

इह இஹ=மூலரூபத்திலாவது அவதார ரூபங்களிலாவது
किञ्चन கிஞ்சந=இவைகள் ஒன்றோடொன்றாவது, பகவானுடனாவது.

नाना நாநா = குணம், கர்மம் முதலியவைகளால் பேதப்பட்டதாக

ச-பா:=यः யஃ=எவன்

इह இஹ=இதில்

नानाइव நாநாஇவ=பேதம்போல

पश्यति பச்யதி=பார்க்கிருனே

सः ஸஃ=அவன்

मृत्योः ம்ருத்யோஃ=மிருத்தியுவுக்கு பிறகு

मृत्युं ம்ருத்யும்= மிருத்தியுவை

गच्छति கச்சதி=அடைகிருன்.

मनसा...आप्तव्यं மநஸா...ஆப்தவ்யம் :—ஏகத்வ ஞானம் வருவதற்குமுன் [278] ஆசாரியாரிடமிருந்தும் சாஸ்திரத்தினுலும் சமஸ்காரமடைந்த மனதினுல் ஏகரஸமான பிரம்மம் அதாவது பிரம்மம் ஒன்றே இருக்கிறது வேறு ஒன்றுமில்லை, என்றும் பாவம் அடையத்தக்கது.

து-பா:-न अस्ति நஅஸ்தி= இல்லை.

इदं இதம்=ரூபாதிகளில் பேதம் முதலியவைகளில்லை என்னும் பிரமேயத்தை

मनसाएव மநஸாஏவ= மனன சாமர்த்தியத்தினுல் தான், (அந்தக்காரணத்தால் தான்)

आप्तव्यं ஆப்தவ்யம்=அறியத்தக்கது.

यः யஃ=எவன்

इह இஹ=இவ்விஷயத்தில்

नानेवपश्यति நாநேவபச்யதி=பகவானுடைய குணம், கர்மம் முதலியவைகளிலும் ஒன்றுக்கொன்றும, அவைகளுக்கும் பகவானுக்கும் பேதம் பேதாபேதம் இவைகளை அறிகிறவனே. (முந்தின மந்திரம் ஸ்வரூபவிஷயமாயும் இந்த மந்திரம் குணம், கர்மம், அவயவங்கள், இவைகள் விஷயமாயு மிருப்பதால் பௌநருக்தி தோஷமில்லை.)

सः ஸஃ=அவன்

मृत्योः मृत्युंगच्छति ம்ருத்யோஃ ம்ருத்யும்கச்சதி மரணத்திற்குப் பிறகு அந்தந்தமஸாகிய நரகத்தை அடைகிருன்.

அத்வைத பக்ஷத்தில் यदेवेहतदमुत्र யதேவேஹதத்அமுத்ர என்பதினுல் ஜீவப்பிரம்மபேதம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் नेहनानास्ति நேஹநாநாஸ்தி என்பது வியர்த்தமாகும்.

278. பிரம்மம் ஏகரஸமானுல் (அதாவது ஒரேவிதமாயிருந்தால்) "நான் அறிகிறவன், இது அறியத்தக்கது" என்கிற வீத்தியாசமான வியவஹாரம் ஏன் காணப்படுகின்றதெனின், அஞ்ஞானிக்கு பேத புத்தியால் காணப்படுகின்றது என்கிருர்.

ச-பா:-नेह...किंचन நேஹ...கிஂசந:-இது அடையப்பட்டவளவில் பிரம்மத்தில் பேதத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அவித்தை நிவர்த்தியாய்விட்ட படியால், பிரம்மத்தினிடத்தில் அணுமாத்திரம்பேதமுமில்லை.

य...पश्यति ய...பஶ்யதி:—எவன் அவித்தை அந்தகார திருஷ்டியை விடவில்லையோ, பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸ்வற்ப பேதமாவது பேதம் இருக்கிறதுபோல் பார்க்கிறானோ

मृत्योः...ம்ருத்யோ: :—அவன் அடிக்கடி ஜனனமரணங்களை அடைகிறான். 279 (முன்போலவே.) ॥82॥

து-பா:-துவைத பக்ஷத்திலும் यदेव யதேவ என்பதினால் அத்தியந்தம் அபேதத்தைச்சொல்லி, பிறகுபேதாபேதத்தைப்பார்க்கிறவனுக்கு அநர்த்தம் சொல்லியிருப்பதால், பேதநிஷேதத்தை மறுபடியும் சொல்லுவது வியர்த்தம். இப்படி ஒருவன்சொன்னால் முதலாவது நிஷேதம் மூலரூபத்தையும் அவதார ரூபங்களையும் பொறுத்திருக்கிறது. இரண்டாவது நிஷேதம் அவயவ குணகர்மங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால் வியர்த்தமில்லை.

அவயவ அபேதம் आसीनोदूरंव्रजति ஆஸீநோதூரஂவ்ரஜதி (I-2-2) முதலிய வாக்கியங்களாலும், குண அபேதம் महान्तंविभु-मात्मानं மஹாந்தஂவிபுமாத்மாநம் (I-2-22) முதலியவாக்கியங்களாலும், கிரியாபேதம் य:पूर्वंतपसो जातं अद्भ्य: पूर्वमजायत ய:பூர்வஂதபஸோஜாதஂஅத்ப்ய:பூர்வமஜாயத (II-4-6) முதலிய வாக்கியங்களாலும் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றன. பிரகிருத வசனங்களால் கிஞ்சன என்பதற்கு பிரகிருத அவயவகுண கர்மங்கள் என்று அர்த்தம்.

10 - 11 - வது மந்திரங்களுக்குப் பிரமாணவாக்கியம் :—

यः प्रादुर्भावगोविष्णु र्देहादिषुच संस्थितः ।
स एव मूलरूपश्च साक्षान्नारायणाभिधः ।
मूलरूपश्चयोविष्णुः प्रादुर्भावादिकश्चसः ।
गुणतः स्वरूपतश्चापिविशेषंयोऽत्रपश्यति ।
अल्परूपमापिमत्वासतमोंधंयात्यसंशयः ।
भेदाभेदविदश्चात्रतमोंधंयात्यसंशयं ।
तथैवावयवानाञ्च गुणानांचपरस्परं ।
क्रियाणांतेनचैतेषां भेदाविच्चोभयंविदः ।
यांत्येवांधंतमोनात्र कार्याकाचिद्विचारणा ॥ (महावराहे)

279. சாமானவாக்கியம்:—பிரஹ: IV - 4 - 19; சுவே IV - 17.

II-4-12-வது மந்திரம்·

अंगुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनितिष्ठति ।
ईशानोभूतभव्यस्य नततो विजुगुप्सते । एतद्वैतत् ॥ 83 ॥

அங்குஷ்ட²மாத்ர: புருஷோமத்⁴ய ஆத்மனிதிஷ்ட²தி ॥
ஈஶானோபூ⁴தப⁴வ்யஸ்ய நததோ விஜுகு³ப்ஸதே ॥
ஏதத்³வைதத் ॥ 83 ॥

भूतभव्यस्य பூ⁴தப⁴வ்யஸ்ய=சென்றகாலம் வருங்காலம் இவைகளின்

ईशानः ஈஶாந:=நியாமகனாய்

अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்ட²மாத்ர:=கட்டைவிரல் பரிமாணமுள்ள

II - 4 - 12 - வது மந்திரம்·

வி-பா:-ईशानोभूतभव्यस्य ஈஶானோபூ⁴தப⁴வ்யஸ்ய=காலத்திரயத்திலுமிருக்கும் சேதனசேதன வஸ்துக்களுக்கு ஈசுவரனான **पूरुषः** பூருஷ: புருஷன்

मध्येआत्मनि மத்⁴யே ஆத்மனி = உபாசகனுடைய சரீரமத்தியில்

अंगुष्ठमात्रः तिष्ठति அங்குஷ்ட²மாத்ர: திஷ்ட²தி = கட்டைவிரல் பிரமாணனாக இருக்கிறான்.

து-பா:-ய: ப்ராதே³ஶமாத்ரவபுஷா விஷ்ணுர்தே³ஹாதி³ஷு வ்யவஸ்தி²த: ।
ஸர்வஸ்ய பூர்வபுருஷஸ்ஸாக்ஷான்னாராயணாபி⁴த⁴: ।
தே³ஹபூர்வபுருஷோ விஷ்ணு: ப்ராதே³ஶாதி³கஸ்து²ஸ: ।
மூர்த: ஸர்வ தத்³வாதிவிஶேஷம் யோர்த²ஸ்ம்ருதி ।
அத்ர தே³வி த்வாஸதோரோயம் பாதஸம்ஶய: ।
ஹேதாஹேதுவிதஸ்ய தத்ர தோரோயம் பாதஸம்ஶயம் ।
தயோர்வாயவா நாம்ஶ மூர்த நாம்ஶவபுஸ்ஸம் ।
க்ரியாணாம் தேநமேவ தஷாம் ஹேதுவிஶேஷாஹயம் விது³: ।
யாந்தேவாம் ய தயோர்நாத்ர காயபூர்காதி³ஶிவாரணா ॥
(தே³ஹவாராஹே) ॥ 82 ॥

II - 4 - 12 - வது மந்திரம்·

அ - கை :—பகவானுடைய மூல ரூபத்திற்கும், பகவானால் நியமனம் செய்யப்படும் அநேக தேகாதிகளில் காணப்படும் ரூபங்கங்களுக்கும் பேதமில்லை என்று இது வரையில் நிரூபித்து, ஹிருதய குஹையிலிருக்கிற பகவானை உபாசிக்கும்பொருட்டு இப்போது அவருடைய பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்ட²மாத்ர: = ஹிருதய ஸ்தலத்தை உத்தேசித்து கட்டைவிரல் பரிமாண முள்ளவனையும்,

ச-பா:-पुरुषः புருஷஃ=புருஷன்

आत्मनि ஆத்மநி=சரீரத்தின்

मध्ये மத்யே=மத்தியில்

तिष्ठति திஷ்டதி=இருக்கிறான்.

ततः ததஃ=அப்படி அறிவதினால் ஒருவனும்

नविजुगुप्सते நவிஜுகுப்ஸதே =இரக்ஷித்துக்கொள்ள இச்சிக்க மாட்டான்.

एतद्वैतत् ஏதத்வை தத்=முன்போலவே

வி-பா-नततोविजुगुप्सते நததோவிஜுகுப்ஸதே =சென்றவை,வரப்போகிறவை, இவைகளுக்கு ஈசுவரனாயிருக்கும் தன்மையாலேயே ஏற்பட்டிருக்கும் அன்பின் ஆதிக்கியத்தால் தேகத்திலிருக்கும் தோஷங்களைக்கூட போக்கிய வஸ்துவாகப் பார்க்கிறான் என்பது கருத்து.

து-பா:-पुरुषः புருஷஃ = ஷட்குணங்களால் பூர்ணமாயுமிருக்கிறவன்.

आत्मनिमध्ये ஆத்மநிமத்யே=தேகத்தின் (அல்லது ஜீவனுடைய) மத்தியில் அதாவது ஹிருதயத்தில்

तिष्ठति திஷ்டதி=இருக்கிறான். ஹிருதயம் அங்குஷ்டபரிமாணமாயிருப்பதால் அதிலிருக்கிறவனும் அப்படியே உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றான்.

हृद्यपेक्षयातुमनूष्याधिकारत्वात् ஹ்ருத்யபேக்ஷயா துமநுஷ்யாதிகாரத்வாத் என்னும் (I-3-25) பிரம்மசூத்திரத்திலும் அப்படியே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ईशानः ஈசாநஃ = என்பதினால் புருஷனே ஜீவன் என்கிற பிராந்தியை நீக்குகிறார்.

भूतभव्यस्य பூதபவ்யஸ்ய = சென்றவைகள் இனி வரப்போகிறவைகள் இவ்வகளுடைய

ईशानः ஈசாநஃ = பிரேரகன்

ततः ததஃ = ஹிருதயத்திலிருக்கிறவன் பிரேரகனாயிருப்பதால் அப்படி அறிந்தவன்.

नविजुगुप्सते நவிஜுகுப்ஸதே = ஆத்மாவை அதாவது தன்னை இரக்ஷிக்க இச்சிக்கிறதில்லை, (தன்னை இரக்ஷித்துக் கொள்ளப் பிரயத்தினம் செய்கிறதில்லை.)

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் = உன்னால் கேட்கப்பட்ட வஸ்து இதுவே.

यदेव யதேவ =(II-1-10) முதலிய வாக்கியங்களால் கூறப்பட்ட குணங்களுடையதே. ॥ 83. ॥

ச-பா:-அ-கை:—மறுபடியும் பிரகிருத பிரஸ்தாபத்திலிருக்கிற பிரம்மத்தைப்பற்றியே சொல்லுகிறுர்.

अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்டமாத்ர: :—ஹிருதயகமலம் கட்டைவிரல் பரிமாணமாயிருக்கிறது. அதிலுள்ள இரந்திரத்திலிருக்கும் அந்தக்கரணமாகிற உபாதியும் கட்டைவிரல் பரிமாணமாயிருக்கிறது. சட்டைவிரல் பரிமாணமுள்ள வண்டு மூங்கில் கணுவின் மத்தியிலிருக்கும் ஆகாசம்போல், அந்தக்கரணத்தை உபாதியாயுடைய புருஷன் (அதாவது எவனுல் சகல ஜகத்தும் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவன்) கட்டைவிரல் பரிமாண[280] முள்ளவனுயிருக்கிறுன்.[281]

வி-பா-பூ:—(1)**प्राणाधिपः सञ्चरति स्वकर्मभिः अगुष्ठमात्रो रवितुल्यरूपः** ப்ராணாதிப: ஸஞ்சரதி ஸ்வகர்மபி: அங்குஷ்டமாத்ரோ ரவிதுல்யரூப: (பிராணன்களுக்கு அதிபதியாயும், சூரியனுக்குச் சமானமான ரூபமுள்ளவனுயும், சட்டைவிரல் பரிமாணமுள்ளவனுயு மிருக்கிற ஜீவன் தன்னுடைய புண்ணியபாபங்களால் சஞ்சரிக்கிறுன்.)

(2) **अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयमोबलात्** அங்குஷ்டமாத்ரம் புருஷம் நிஶ்சகர்ஷ யமோபலாத் (அங்குஷ்ட மாத்திரனை ஜீவனை யமன் பலாத்காரமாய் இழுத்தான் (பாரதம் சாவித்திரி உபாக்கியானம்).

இவை முதலிய சுருதி ஸ்மிருதிகளில் அங்குஷ்ட மாத்திரனுகச் சொல்லியிருக்கும் ஜீவனையே இந்த மந்திரம் ஏன் கூறக்கூடாது. ஆனுல் சென்றவைகளுக்கும் வரப்போகிறவைகளுக்கும்

280. எங்கும் நிறைந்த ஆகாசத்துக்கு, அங்குஷ்ட பரிமாணமுள்ள வண்டு மூங்கில் உபாதியால் அங்குஷ்டபரிமாணம் கிடைப்பதுபோல், அங்குஷ்டபரிமாணமுள்ள ஹிருதயமாகிற உபாதியால் எங்கும் வியாபிக்கும் பிரம்மத்துக்கும் அங்குஷ்ட பரிமணத்வம் ஏற்படுகின்றது.

இந்தப்பிரகரணம் பிரம்ம சூத்திரம் I-3-24-ல் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்குஷ்ட மாத்திர புருஷன் ஜீவனு ? பிரம்மமா !

பூ :—பிரம்மம் அளவற்றதாயிருப்பதாலும், இவ்விடத்தில் அங்குஷ்ட பரிமாணம் என்று அளவு கூறப்பட்டிருப்பதாலும் ஜீவனென்றே அறியவேண்டியது. மேலும் மஹாபாரதத்தில் வனபர்வத்தில் சத்தியவானுடைய சரீரத்தினின்றும் அங்குஷ்ட பரிமாண முள்ளவனை யமன் இழுத்ததாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவன் ஜீவனுகவே இருக்கவேண்டும்.

சி :—அங்குஷ்ட மாத்திரம் என்றது பிரம்மமே என அறியவேண்டும். ஏனெனின் சென்ற காலத்துக்கும் வருங்காலத்துக்கும் நியாமகன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. மேலும் "இதுவே அது" என்னும் வசனமும் இந்த வாக்கியத்தை முந்திய பிரம்ம விஷயிகமான வாக்கியத்துடன் சம்பந்தப்படுத்துகிறது.

281. சமானவாக்கியம்:—சுவே: III - 13.

ச.பா:-மத்யே...மத்யே...:—இவன் சரீரத்தின் மத்தியில் இருக்கிறான்.

ईशानः ஈசாநः... :—இவனை மூன்றுகாலங்களுக்கும் நியாமகனுன ஈசுவரன் என்று அறிந்தவன் அப்படி அறிந்தபின் தன்னை இரக்ஷித்துககொள்ள இச்சிக்கமாட்டான். மற்றது முன்போலவே ॥ 83 ॥

வி-பா-ஈசுவரனுயிருக்கும் தன்மை ஜீவனுக்கு இல்லாமையால் அவனை இவ்விடத்தில் கூறக்கூடாது என்று சொல்லலாமோ வெனின், முதலிற்கூறிய ஜீவலிங்கத்தை (அடையாளத்தை) அனுசரித்துபின் சொல்லியிருக்கும்

भूतभव्य ஹூதஹவ்ய ங்களுக்கு ஈசுவரனுயிருக்கும் தன்மையை ஆபேக்ஷிகமாக (அதாவது சிலருக்கு மட்டும் ஈசுவரனுக) ஜீவனுக்கு ஒத்ததாகவே சொல்லலாம்.

சி :—शब्दादेवप्रमितः ஶப்தாதேவப்ரமிதःஎன்னும் அதிகரணத்தில் இதையே பூர்வ பக்ஷம் செய்து ஹிருதய சம்பந்தத்தால் அங்குஷ்ட பரிமாணம் பரமாத்மாவுக்கும் சம்பவிக்கலாம் என்று பாஷ்யகாரர் சொல்லியிருக்கிறுர், ஏனெனில் அங்குஷ்ட மாத்திரः புருஷः என்னும் தைத்திரீய சுருதியிலும் (III—13.) அங்குஷ்ட மாத்திரः புருஷோந்தராத்மா என்னும் (III—13.) சுவேதாசுவதர சுருதியிலும் பரமாத்மாவையும் அங்குஷ்ட மாத்திரனுகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனதால் சகல பூதபவ்யங்களுக்கும் ஈசுவரனுயிருக்கும் தன்மை என்பது வேறு ஒன்றினுலும் மாற்ற முடியாத பிரம்மத்தின் அடையாளமானதால் இந்த மந்திரம் பரமாத்மாவையே குறிப்பிடுகிறதென்று சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது

பூ :—இவ்விடத்தில் அங்குஷ்ட மாத்திரத்வம் ஜீவலிங்கமே. ஆயினும் இந்த மந்திரத்தின் ஈசானः முதலிய வாக்கியத்தால் ஜீவனுக்கு பரமாத்மபாவம் விதிக்கப்படுகின்றது.

சி :—அப்போது பரமாத்மாவுக்கு அங்குஷ்ட மாத்திரம் சம்பவிக்கலாம் என்று கூறும் हृद्यपेक्षयातुमनुष्याधिकारात् ஹ்ருத்யபேக்ஷயாதுமநுஷ்யாதிகாராத் (பிரம்ம வித்தை மனுஷியனை உத்தேசித்து ஏற்பட்டிருப்பதாலும், அவனுடைய ஹிருதயம் அங்குஷ்ட பரிமாணமாயிருப்பதாலும், அதிலிருக்கும் பரமாத்மாவுக்கு, மேற்படி ஹிருதயத்தின் பரிமாணமான அங்குஷ்ட மாத்திரத்வம் அங்குஷ்ட மாத்திரः புருஷः, என்னும் இந்த மந்திரத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது) என்னும் பிரம்ம (1-3-25) சூத்திரம் ஒவ்வாமல் போய்விடும்.

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
R. M. DIST - TAMIL NADU - INDIA

வி-பா-பூ:-இந்த மந்திரத்தில் ஜீவனை உத்தேசித்து பிரம்ம பாவம் விதிக்கப்படவில்லை. தார்சுழியின் நுணியின் நூறில் ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஜீவன் அங்குஷ்ட மாத்திரனாயிருக்கிறான் என்பதில் பிரமாணமில்லை என்று சங்கிக்கும் தடஸ்தனுடைய (உதாசீனனுடைய) ஆக்ஷேபத்திற்கு பரிஹாரம் சொல்ல வேண்டியதற்காக ஜீவனுக்கு அங்குஷ்ட மாத்திரத்வம் இந்த சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சி:—இப்படி சொல்வது நேரல்ல.

பூ;—ஈசுவரஃ சர்வ ஈசானஃ என்று கோசத்தில் ஈசுவர சப்தத்திற்கு தேவதா விசேஷம் என்று இடுகுறி அர்த்தம் சொல்லியிருப்பதால், சப்தாதேவப்ரமிதஃ என்னும்சூத்திரத்தில் ஈசானோபூதவ்யஸ்ய இதி சப்தாதேவ (எல்லா பூதபவ்யங்களுக்கும் ஈசுவரனாயிருக்கும் தன்மை, கர்மாதீனனான ஜீவனுக்கு ஒவ்வாது) என்று சொல்லும் பாஷ்யத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்யும் வியாசபட்டர் ஈசான சப்தமே சூத்திரத்திலிருக்கும் சப்தசப்தத்தால் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், இவ்விடத்தில் லிங்கத்தால் பரமாத்மா என்று நிர்ணயமில்லை; ஆனால் ஈசுவரனைச் சொல்லும் சப்தத்தாலேயே என்புது ஏவ என்னும்பதத்தின் கருத்து என்று வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். ஆதலால் ஈசான சப்தத்தை இவ்விடத்தில் சுருதியாக (ஒரு வஸ்துவையே குறிப்பிடும் சப்தமாக) ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், அந்த ஈசான சப்தசுருதியால், இந்தஅங்குஷ்டமாத்திர வாக்கியத்தில் கூறப்படும் தத்துவம் ஜீவனுக்கு வேறுபட்டதென்று ஏற்படுவதுபோல் நாராயணனுக்கும் வேறுபட்டதென்று ஏற்படுகிறபடியால், இந்த மந்திரம் ருத்திரனையே குறிப்பிடவேண்டும்.

சி:—யோகம் ரூடி (காரணவிடுகுறி)இவ்விரண்டுமுள்ள பதத்திற்கு, சமீபத்தில் யோகார்த்தத்தைக் குறிப்பிடும் வேறுபதமிருந்தால் அவ்விடத்தில் ரூடி அர்த்தம் விளங்குகிறதில்லை. எப்படியெனின் पद्मानियस्याग्रसरोरुहाणि பத்மாநியஸ்யாக்ரஸரோருஹாணி என்பதில் ஸரோருஹ சப்தத்திற்கு சாதாரணமாய் தடாகத்தில் முளைக்கும் தாமரை என்று ரூடி அர்த்தமானாலும் ஸரஸ் என்பதற்குச் சமீபத்தில் அக்ர பதமிருப்பதால் அந்த அர்த்தம் பொருந்தாது உரூடி அர்த்தம் ஸ்வீகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பக்ஷத்தில் பத்மானி என்னும் பதமில்லாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால் அவ்விடத்தில் உரூடி ஸ்வீகரிக்கப்படவில்லை. இதுபோல் இவ்விடத்

II-4-13-வது மந்திரம்.

अंगुष्ठमात्रःपुरुषोज्योतिरिवाधूमकः ।
ईशानोभूतभव्यस्य स एवाद्य स उ श्वः । एतद्वैतत् ॥ 84 ॥
அங்குஷ்ட²மாத்ர:புருஷோஜ்யோதிரிவாதூ⁴மக: ।
ஈஶாநோபூ⁴தப⁴வ்யஸ்ய ஸ ஏவாத்³ய ஸ உ ஶ்வ: । ஏதத்³வைதத் ॥ 84 ॥

अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்ட²மாத்ர:= கட்டைவிரல் அளவுள்ள

पुरुषः புருஷ:=புருஷன்

अधूमकः அதூ⁴மக:=புகை இல்லாத

ज्योतिः ஜ்யோதி:= தேஜஸ் போலிருக்கிறான்.

भूतभव्यस्य ईशानः பூ⁴தப⁴வ்யஸ்ய ஈஶாந:=மூன்று காலத்தையும் நியமனம் செய்கிறவன்.

सः एव ஸ:ஏவ=அவனே

अद्य அத்³ய=இப்போது (இருக்கிறான்.)

வி-பா-திலும் ஈசானசப்தத்திற்கு அவயவார்த்தமான ஈசுவரத்தன்மையை நிஷ்கர்ஷிக்கும் பூதபவ்ய சப்தமிருப்பதால் ஈசான சப்தத்திற்கு உரூடியை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. ஆகையால் ஈசான சப்தம் சுருதியன்று. இப்படிப்பட்ட அசுவாரசியத்தை நினைத்துத்தான் வியாசபட்டரும் பாஷ்யத்தை அனுசரித்து யத்வா என்று பக்ஷாந்தரம் சொல்லியிருக்கிறார். இது போதுமானது. பிரகிருதத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம்.

एतत् ... ஏதத்...ஸ்பஷ்டம்.

II - 4 - 13 -வது மந்திரம்.

अंगुष्ठमात्रः...अधूमकः அங்குஷ்ட²மாத்ர:...அதூ⁴மக: :—காய்ந்த கட்டையிலிருக்கும் அக்கினியைப்போல் (பரமாத்மா) பிரகாசிக்கிறான் என்பது கருத்து.

ईशानः...श्वः ஈஶாந:...ஶ்வ: :—இப்போது இருக்கும் பதார்த்தங்களும், நாளை ஏற்படும் பதார்த்தங்களும் காலத்திரயத்திலும் இருக்கும் பதார்த்தங்களும் அவனே அந்தர்யாமியாய் உடையவை என்றபடி.

एतद्वैतत् ஏதத்³வைதத் :—முன்போலவே.

II-4-13-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—முன் சொன்னதை அனுவதித்துக்கொண்டு வேறு குணத்தைச்சொல்லுகிறார்.

अधूमकः அதூ⁴மக:=நிர்மலமானவன்.

सः एव अद्य-सः उ (एव) श्वः ஸ: ஏவ அத்³ய ஸ: உ (ஏவ) ஶ்வ:= அநாதிநித்தியன் (என்று அர்த்தம்.) மற்றவை முன் போலவே)

II-4-14-வது மந்திரம்.

यथोदकंदुर्गेवृष्टं पर्वतेषु विधावति ।
एवं धर्मान्पृथक् पश्यं स्तानेवानु विधावति ॥ 85 ॥

யதோதகம் துர்கே வ்ருஷ்டம் பர்வதேஷு விதாவதி ।
ஏவம் தர்மான் ப்ருதக் பச்யம்ஸ்தானேவானு விதாவதி ॥ 85 ॥

ச-பா:-सः उ ஸஃ உ=அவனே

श्वः ச்வஃ=நாளையதினமும் (இருப்பான்.)

एतद्वैतत् ஏதத்வை தத்=முன்போலவே

अंगुष्ठमात्रः ... अधूमकः அங்குஷ்டமாத்ர...அதூமகஃ :— மேலும் [282] அங்குஷ்டபரிமாணமுள்ள புருஷனை புகையில்லாத அக்னிபோல் யோகிகள் ஹிருதயத்தில் பார்க்கிறார்கள்.

ईशानो...श्वः ஈசானோ...ச்வஃ :—இவன் மூன்று காலத்திற்கும் நியாமகன், நித்திய நிர்விகாரமான இவனே பிராணிகளிடத்திலிருக்கிறான். இவனே நாளைதினமும் இருக்கப்போகிறான், வேறொருவனுமிருக்கப் போகிறதில்லை. அதாவது இவனுக்குச் சமானமான வேறு புருஷன் உண்டாகப்போகிறதில்லை என்பது அர்த்தம். இதனால், ஆத்மா இல்லை என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் என்னும் பக்ஷம் நியாயமாய் ஏற்பட்டாலும், சுருதியினாலேயே தள்ளப்பட்டுப்போய்விட்டது. அப்படியே ஆத்மா க்ஷணிகம் என்னும் பக்ஷமும் தள்ளப்பட்டுப் போய் விட்டது. ॥ 84 ॥

दुर्गे துர்கே=போகத்தகாத மேட்டுப் பிரதேசத்தில்

वृष्टं வ்ருஷ்டம்=வர்ஷிக்கப்பட்ட

II - 4 - 14 - வது மந்திரம்.

வி-பா-यथा யதா எப்படி

து-பா:-एतत् वैतत् ஏதத்வைதத் :—(உ) ம்ருத்யோஃ ஸ ம்ருத்யுங் கச்சதி என்பதினால் பகவானுடைய அவயவாதிகளுக்குள் ஒன்றுக்கொன்றும், அவைகளுக்கும் பகவானுக்கும் பேதாபேதத்தைப் பார்க்கிறவனுக்கு அநர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. நேஹ நாநேதி என்பதினால் பேதத்தைப் பார்க்கிறவனுக்கு அநர்த்தம சொல்லப்பட வில்லையே எனின் அதைச்சொல்லும் பொருட்டு ஏதத்வைதத் என்பதினால் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறார்.

282. I-1-20-ல் **नायमस्ति** நாயமஸ்தி= (இவன் இல்லை) என்று கேட்கப்பட்ட இரண்டாவது பக்ஷத்திற்கு உத்தரம் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-பா:-उदकं 𑌉𑌦𑌕𑌂=ஜலமானது

यथा 𑌯𑌥𑌾=எப்படி

पर्वतेषु 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁=பர்வதங்களை உடைய பள்ளமான பிரதேசங்களில்

विधावति 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿=விழுந்து சிதறிப்போகிறதோ

एवं 𑌏𑌵𑌂=அப்படி

धर्मान् 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍=ஆத்மாக்களை

(आत्मनः 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃=ஆத்மாவுக்கு)

पृथक् 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍=வெவ்வேருய்

पश्यन् 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍=பார்க்கிறவனுய்

வி-பா-पर्वतेषु 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁=பர்வதங்களில்

दुर्गे 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇=போகமுடியாத ஸ்தானத்தில் அதாவது உச்சியில்

वृष्टउदकं 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌉𑌦𑌕𑌂=பெய்யும் மழை ஜலம்

विधावति 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿=சமீபத்திலுள்ள சிறுகுன்றுகளில் விழுந்து விழுந்து ஓடுகிறதோ

एवं 𑌏𑌵𑌂=அப்படி

धर्मान् 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍=தேவனுக்கு அந்தர்யாமியா யிருக்கும் தன்மை, மனிதனுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கும் தன்மை முதலிய பரமாத்ம தர்மங்களை

पृथक् पश्यन् 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍= வெவ்வேறு இடத்தி லிருப்பதாகபார்க்கிறவன்.

து-பா :-पर्वतेषु𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁=பர்வதங்களில்

दुर्गे 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇=வருத்தத்தின் பேரில் அடையக்கூடியசிகரத்தில்

वृष्टउदकं 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌉𑌦𑌕𑌂=வர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலம்

विधावति 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿=கீழே விவிதமாய்ப் போகிறதோ

एवं 𑌏𑌵𑌂=அப்படி.

धर्मान् 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍=விஷ்ணுவின் தர்மங்களையும்

पृथक् 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍=விஷ்ணுவைவிட வேறென்ருவது, ஒன்றுக்கொன்று வேறு என்ருவது பேதத்தை

पश्यन् 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍=பார்க்கிறவன்.

II-4-15 - வது மந்திரம்.

यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ।
एवं मुनेर्विजानत आत्माभवतिगौतम ॥ 86 ॥

யதோதகம் ஶுத்தே ஶுத்தமாஸிக்தம் தாத்ருகேவ பவதி ।
ஏவம் முநேர்விஜாநத ஆத்மா பவதி கௌதம ॥ 86 ॥

ச-பா:—तान् एव தாநேவ=அவைகளையே

अनुधावति அநுதாவதி=(ஜீவன்) அனுசரித்துப்போகிறான்.

அ - கை :—பிரம்மத்தினிடத்தில் பேதத்தை நிஷேதிக்கும் பொருட்டு சுருதி மறுபடியும் கூறுகிறது.

यथा ...विधावति யதா...விதாவதி :-எப்படி போக முடியாத பர்வதத்தின் உச்சியில் பெய்யும்மழைஜலம் சிறு பர்வதங்களுடன் கூடின பள்ளப்பிரதேசத்தில் சிதறி நாசத்தை அடைகிறதோ.

एवं...धावति ஏவம்...தாவதி :—அப்படி ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் வெவ்வேறு ஆத்மாக்களிருப்பதாக பார்க்கிறவன், அவைகளையே அடைகிறான்; என்பது கருத்து ॥ 85 ॥

வி-பா-तान् एव अनुधावति தாநேவாநுதாவதி=பர்வதத்தின் அருவி அநேகம் பள்ளங்களில் விழுவதுபோல் சம்சாரமாகும் பள்ளத்தில் விழுகிறான் என்பது கருத்து.

து-பா:—तान् एव अनु தாநேவாநு = அப்படி தர்மங்களை வேறாயப் பார்த்தபிறகு

विधावति விதாவதி=அந்தந்த மனை அடைகிறான்.

தர்மத்தை அறிகிறவனுக்கு அநந்தரம் சொல்லியிருப்பதால், தர்மநிஷேதமே இவ்விடத்திய அபிப்பிராயம் என்னும் வியாக்கியானம் பொருந்தாது. இல்லாவிடில் **पृथक्** ப்ருதக் என்னும் பதம் வியர்த்தமாகும்.

283. கூறியதையே மறுபடி கூறுதல் என்னும் தோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டும், முந்தின இரண்டு மந்திரங்களுக்கும் இந்த மந்திரத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொல்லும் பொருட்டும் சுருதி சொல்லுகிறது. இந்த சுருதியின் அவதாரிகை வாக்கியத்தின் அர்த்தமென்னவெனின் :— தோஷமற்ற வஸ்து மறுபடியும் சொல்லத்தக்கது என்னும் நியாயப்படி, வேறு உபாயத்தால் பிரம்மத்தை அறியவேண்டியதாகையால் உபாயம் பேதத்தை அடைந்தாலும், எதற்காக உபாயம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ அந்த உபேயவஸ்து விஷயத்தில் பேதமில்லை.

ச-பா:-हे गौतम ஹெ கௌதம=ஓ நசிகேதஸே

यथा யதா=எப்படி

शुद्धे ஶுத்தெ=சுத்தமான ஜலத்தில்

आसिक्तं ஆஸிக்தம்=விடப்பட்ட

शुद्धं ஶுத்தம்=சுத்தமான

उदकं உதகம்=ஜலம்

तादृगेव தாத்ருமெவ=அந்த சுத்தஜலமாகவே

भवति ஹவதி=ஆகிறதோ

एवं ஏவம்=அப்படியே

II-4-15-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—சகலமும் ஒரே ஆத்மாவை அந்தர்யாமியாக உடைத்தாயிருக்கிறது என்னும் ஞானத்தின் பலன் சொல்லுகிறார்

यथा யதா=எப்படி

शूद्धे ஶுத்தெ=சுத்த ஜலத்தில்

आसिक्तं ஆஸிக்தம்=சேரும்

शुद्धंजलं ஶுத்தம்ஜலம்=சுத்த ஜலம்

तादृगेवभवति தாத்ருமெவஹவதி=அதுபோலாகிறதோ, அது அதற்குக் குறைவாகக் கொஞ்சங்கூட ஆகவில்லையோ)

एवं ஏவம் =அப்படி

II-4-15-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—(ம) பகவத் ஸ்வரூபத்துக்கும் பகவானுக்கும் பேதமில்லாதது போல், முக்தர்களுக்கும் பேதமில்லையா வெனின், பேதமிருக்கிற தென்கிறார். (க) ஈசுவரன் முக்தர்களிடத்தில் அனுப்பிரவேசம் செய்திருப்பதால், ஐக்கியம் சித்திக்கிறது, ஆகவே பகவான் எப்படிப்பிரோகனாவான் எனின் உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

हे गौतम ஹெ கௌதம=ஓ நசிகேதா

यथा யதா=எப்படி

शुद्धेउदके ஶுத்தெஉதகெ=சுத்தமான ஜலத்தில்

आसिक्तं ஆஸிக்தம்= சேர்ந்த

शुद्धं उदकं ஶுத்தம்உதகம்=சுத்தமான ஜலம்

तादृक् एव भवति தாத்ருகேவஹவதி=அது போல் ஆகிறதோ அதுவே ஆகிறதில்லை. ஏனெனின் ஜலம் பெருகிறது,

ச-பா:—विजानत: விஜாநத:=அத்வைதத்தை அறிந்திருக்கும்
मुने: முநே:=மனன சீலனுடைய
आत्मा ஆத்மா=ஆத்மா
भवति பவதி=ஆகிறது.

அ - கை :—உபாதியாலுண்டான பேத திருஷ்டி யன்றியிலும் சுத்த ஞானஸ்வரூப அத்வைத ஆத்மாவை அறிந்து மனனம் செய்கிறவனுமான வித்துவானுடைய ஆத்மஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறதெனில், மறுபடியும் சுருதி கூறுகிறது.

यथा …भवति யதா…பவதி :—எப்படி நிர்மலமான ஜலம் நிர்மல ஜலத்தில் விடப்பட்டு வேறுவிதமாய் ஆகாமல் நிர்மலமாகவே இருக்கிறதோ,

एवं…गौतम ஏவம்…கௌதம :— அப்படி, மனனம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவனும் ஆத்மாவின் ஏகத்வத்தை அறிகிறவனுமிருக்கிற ஞானியின் ஆத்மாவும் சுத்தமாகவே யிருக்கிறது.

வி-பா:—विजानतमुने: விஜாநதமுநே:=மனனம் பண்ணும் புருஷனுடைய

आत्माभवति ஆத்மாபவதி = ஆத்மாவும் பரமாத்மஞானத்தால் மேன்மையான சுத்தியை அடைந்து, மேன்மைமான சுத்தியுடைய பரமாத்மாவுக்குச் சமானமாக ஆகும் என்பது கருத்து.

गौतम கௌதம :—அடையத்தகுந்த வஸ்துவின் மாஹாத்மியத்தை சூசிப்பித்து சந்தோஷத்தோடு கௌதம என்று யமன் கூப்பிடுகிறார். ॥ 86 ॥

4-வது வல்லி முற்றிற்று.

து-பா:-विजानतांमुने: விஜாநதாம்முநே:=விசேஷஞானமுள்ள முனிகளின்

आत्मा ஆத்மா=ஸ்வாமியான சதுர்முகன்

एवंभवति ஏவம்பவதி=பகவானுக்குச்சமானமாக ஆகிறார் அவரோடு ஐக்கியத்தை அடைகிறதில்லை. ஜீவர்கள் பகவானாகவே ஆகிறதில்லை என்பதில் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகையால் சொன்னதேயுக்தம் என்பது கருத்து. வாயுவாகிற பிரம்மா பகவானுக்குச் சமானமாகாவிட்டாலும் மற்ற ஜீவர்களாகக்கூடாதோவெனில் எல்லாம் வாயுவின் சாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாயும் ஆபாசமானதால் ஆகமாட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமென்ன.

II - 5-வது வல்லி 1-வது மந்திரம்.

पुरमेकादशद्वारमजस्यावक्रचेतसः ।
अनुष्ठायनशोचतिविमुक्तश्च विमुच्यते । एतद्वैतत् ॥ 87 ॥

புரமேகாதஶத்³வாரமஜஸ்யாவக்ரசேதஸ꞉ ।
அநுஷ்டா²யநஶோசதிவிமுக்தஶ்சவிமுச்யதே ।
ஏதத்³வைதத் ॥ 87 ॥

ச-பா:—ஆகையால் குதர்க்கம்செய்யும் புருஷனுடைய பேததிருஷ்டியையும் நாஸ்திக திருஷ்டியையும் விட்டு, ஆயிரம் மாதாபிதாக்களை விட அதிகமாக ஹிதத்தைக்கோரும் வேதத்தால் உபதேசிக்கப் படும் ஆத்மாவின் ஐக்கிய ஞானத்தை சர்வமடங்கினவர்கள் ஆத ரிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. ॥ 86 ॥

4-வது வல்லி முற்றிற்று.

—अवक्रचेतसः அவக்ரசேதஸ꞉ = நித்திய ஞானமுள்ளவனும்
अजस्य அஜஸ்ய = பிறப்பில்லாதவனுமான
(यस्य யஸ்ய = எந்த பரமேசுவரனுக்கு)
एकादशद्वारं ஏகாதஶத்³வாரம் = பதினொருதுவாரங்களுள்ள சரீரம்

I - 5 - 1-வது மந்திரம்.

வி-பா:- अजस्य அஜஸ்ய = ஜன்மமுதலிய விகாரங்களற்றவனுயும்
अवक्रचेतसः அவக்ரசேதஸ꞉ = நேரான புத்தியுடையவனு யும், விவேகியாயுமிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு
पुरं एकादशद्वारं புரமேகாதஶத்³வாரம் :—சரீரமானது பதி

துர-பா:-பிரமாணவாக்கியம்:—

सर्वेषां ज्ञानिनामात्मादेवानांचविशेषतः ।
मुक्तोवायुश्चसादृश्य मेवाविष्णोस्तुगच्छति ।
आभासाभासरूपास्तु वायोर्देवस्यसर्वशः ॥ (इति भविष्यत्पर्वणि)

ஸர்வேஷாஞ்ஜ்ஞாநிநாமாத்மாதே³வாநாஞ்சவிஶேஷத꞉ ।
முக்தோவாயுஶ்சஸாத்³ருஶ்யமேவாவிஷ்ணோஸ்துக³ச்ச²தி ।
ஆபா⁴ஸாபா⁴ஸரூபாஸ்துவாயோர்தே³வஸ்யஸர்வஶ꞉ ॥
(இதிப⁴விஷ்யத்பர்வணி) ॥ 86 ॥

II-5-1-வது மந்திரம்.

அ-கை :—தேகம் முதலியவைகள் பகவானுடைய ஆதீனத்தி லிருக்கின்றன வென்று அறிந்து, மமதையை விட்டுவிடவேண்டியது என்னும் கருத்துடன், அப்படித்தியாகம் செய்கிறவர்களுக் குண்டாகும் சௌக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

एकादशद्वारं ஏகாதஶத்³வாரம்=(ம) (1) கண்கள் இரண்டு, (2)

ச-பா:-पुरं புரம் = பட்டணம்போல் (இருக்கிறதோ)
(तं தம் = அப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனை)
अनुष्ठाय அநுஷ்டாய = தியானித்து
नशोचति நஶோசதி = துக்கிக்கமாட்டான்
विमुक्तःच விமுக்தஃ ச = விடுபட்டவனாய்
विमुच्यते விமுச்யதே = விடுபடுகிறான்
एतत् वै ஏதத்வை = இதுவே
तत् தத் = அது

அ-கை:—பிரம்மத்தை அறிவது கஷ்டமாயிருப்பதால் மறுபடியும் 284, வேறு விதமாய் பிரம்மதத்துவத்தை நிச்சயிக்கும் பொருட்டு இந்த வல்லி ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

पुरं புரம் :—இந்த சரீரமே 285 பட்டணம்போலிருக்கிறது.

வி-பா:-ஒரு இந்திரியங்கள் என்னும் வாசல்களையுடைய பட்டணமாயிருக்கிறது. பட்டணத்தின் எஜமானன் பட்டணத்துக்கு

து-பா:—காதுகள் இரண்டு, (3) மூக்குத்துவாரங்கள் இரண்டு (4) வாய், (5) நாபி, (6) ஜல மலவிசர்ஜன துவாரங்கள் இரண்டு (7)

284. ஹிதமானதை அடிக்கடி சொல்லவேண்டியது என்னும் நியாயப்படி வேறு உபாயத்தாலும் பிரமம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. உபாயங்கள் பேதப்படுகின்றனவே தவிர உபேயம் (அவைகளால் அடையக்கூடியது) பேதப்படுகிறதில்லை? யென்பது கருத்து.

285. சமானவாக்கியம்:—சுவே-III-13; பிரச்ந IV-3; பக-கீதை V-13 பட்டணத்திற்கும் சரீரத்திற்குமுள்ள சாதிருஸ்யம் அடியில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பட்டணம்	சரீரம்
1. துவாரம்	1. கண், காது, மூக்கு, முகதுவாரம், கீழ்துவாரங்கள், பிரம்ம இரந்திரம்.
2. துவாரபாலர்கள் அதாவது சேனைகள்	2. சக்ஷுஸ்முதலியஇந்திரியங்கள், சமானன், பிராணன்.
3. அவர்களின் அதிபதிகள் (சேனைத்தலைவர்கள்)	3. திக்கு, வாயுமுதலானவர்கள்
4. பிராகாரங்கள் (7)	4. ஏழுதாதுக்கள் அதாவது இரதம் (உமிழ்நீர்) இரத்தம், சுக்கிலம், மூளை, தசை, எலும்பு தோல்
5. அட்டாளிகை (மதிள்)	5. மூலாதாரம் முதலியவை
6. யந்திரங்கள்	6. சந்திகள்
7. பிராகாரத்துக்குமேல்பாணம்	7. மயிர்

ச-பா'-ஏனெனின் பட்டணமானது துவாரம், துவாரபாலகர்கள் யசமானன், முதலான அநேக சாமக்கிரிகளுடன் கூடியிருப்பது போல் இந்த சரீரத்திலும் துவாரம், துவாரபாலகர்கள், யசமானன், முதலான அநேக சாமக்கிரிகளின் சம்பத்தும் காணப்படுகின்றன. உபகரண (அரசசின்ன)த்துடன் கூடின பட்டணம், அதின் ஸ்வரூபத்தில் சம்பந்தப்படாமலும் [286] ஸ்வதந்திரனாயுமிருக்கிற [287] யசமானனுக்கு ஏற்பட்டதாய் காணப்படுகிறதுபோல், அநேக சாதனங்களுடன் கூடி சேர்ந்திருக்கும் சரீரம், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் சம்பந்தப்படாத அரசனுக்கு ஒப்பான யஜமானனுக்காக (ஆத்மாவுக்காக) ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட இந்த சரீரம் என்னும் பட்டணம்.

एकादशद्वारं ஏகாதஶத்3வாரம் :-பதினொரு வாசல்களுள்ளது, அதாவது கழுத்துக்குமேல் ஏழுவாசல்கள், நாபியுடன் கீழ் மூன்று துவாரங்கள், பிரம்ம இரந்திரம், ஆகிய 11 துவாரங்களுள்ளது. இந்த பட்டணம் எந்த அரசனுடையது எனின்.

अजस्य அஜஸ்ய = ஜன்மாதி விகாரமற்றவனாயும், அரசனுக்கு ஒப்பாயும், பட்டண தர்மங்களன்றியிலுமிருக்கிற (ஆத்மாவின்)

अवक्रचेतसः அவக்ரசேதஸ: :—சூரியனுடைய பிரகாசம் போல் [288] வக்கிரமன்றியிலும், [289] நித்தியமாயும், ஏகரூபமான விஞ்ஞானத்தையுடைய பிரம்மத்தினது.

வி·பா'-வேறாயிருந்துகொண்டு தன்னுடைய பட்டணத்தைச் செவ்வையாக எப்படி அறிகிறானோ அப்படிச் சரீரத்தையும் ஆத்மா வேறாய்ப் பார்க்கிறான். விவேக மற்றவனுக்கோ தேகமேஆத்மா என்பது அபிப்பிராயம்.

து-பா:-சிரசிலிருக்கும் பிரம்ம இரந்திரம். (க) 1 - 2-3-4-6-ம் மனதும் புத்தியும், ஆக இந்த 11-துவாரங்களுள்ள

पुरं புரம்=சரீரம்

अजस्य அஜஸ்ய=ஜனனம் முதலியவை இல்லாத

अवक्रचेतसः அவக்ரசேதஸः= சரீரியும் ஞானமுள்ளவருமாகிய பகவானுடைய

286. பட்டணத்தின் விர்த்தி க்ஷயஸ்திதிகளால், பட்டணத்தின்யஜமானனுடைய ஸ்திதி பேதப்படுகிறதில்லை.

287. பட்டணத்தின் நிலைமையை அபேக்ஷிக்காமலே இவனுடைய நிலைமை சித்திப்பதால் இவன் ஸ்வதந்திரன்.

288. சூரியன் தன்னைவிட்டுப்பிரியாத கிரணங்களை யுடையவனாயிருக்கிறான். அப்படியே இந்த ஆத்மாவும் ஜன்மாதிகளற்ற அகண்டபரிபூரண நித்திய விஞ்ஞான ஸ்வரூபன்.

289. சகல ஜனங்களுக்கும் அனுகூலமாயிருத்தல்.

ச-பா:–अनुष्ठाय அநுஷ்டாய–இப்படிப்பட்ட சரீரமென்னும் பட்டணம் எவனுடையதோ, அந்த பரமேசுவரனாகிய சரீரயசமானனை 290 நல்ல ஞானத்தை பூண்டிட்டுக் கொண்டு, சகல இச்சைகளையும் விட்டு, சர்வ பூதங்களிலுமிருக்கிறவனாக தியானம் செய்து புருஷன்.

नशोचति நஶோசதி = துக்கத்தை அடைகிறதில்லை. அவனுடைய ஞானத்தால் அபயம் உண்டாகிறபடியாலும், துக்கத்திற்கு இடமில்லாதபடியாலும், எங்கிருந்து பயமுண்டாகும் ? இந்த ஜன்மத்திலேயே அவித்தையால் ஏற்படும் காமகர்மங்களாகிற பந்தத்தினின்றும் அவன் விடுபடுகிறான்.

विमुक्तःच विमुच्यते விமுக்தஃச விமுச்யதே :—மறுபடியும் சரீரத்தை எடுக்கிறதில்லை என்பது கருத்து. ॥ 87 ॥

வி-பா:–अ ष्ठाय नशोचति அநுஷ்டாய நஶோசதி = பகுத்தறிந்து தேகத்துக்குச் சம்பந்தமான துக்கங்களினின்றும் காமங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்.

विमुक्तःच विमुच्यते விமுக்தஃச விமுச்யதே :— ஜீவித்திருக்கும் போதே ஆத்தியாத்மிக முதலிய துக்கங்களினின்றும் இராகத்துவேஷங்களினின்றும் விடுபட்டு भोगेनत्वितरे क्षपयित्वाथसंपद्यते போகேநத்விதரே க்ஷபயித்வாதஸம்பத்யதே (பலத்தைக்கொடுக்க ஆர

து-பா:–(अधीनं அதீநம் = ஸ்வாதீனம் என்று)

अनुष्ठाय அநுஷ்டாய=நிச்சயித்து

(**ममतात्यागी** மமதாத்யாகீ=மமதையை விட்டவன்

नशोचति நஶோசதி=துக்கிக்கிறதில்லை.

विमुक्तः விமுக்தஃ :— இந்த நிச்சயமிருந்தாலும் எப்படி சோகமில்லாமற் போகுமெனின் சொல்லுகிறார். சோகம் சரீராபிமானத்தாலுண்டாகிறது. சரீரம் பகவதாதீனம் என்று நிச்சயமடைந்தால் அபிமான மில்லாமற்போகிறது. அப்போது சோகமுண்டாகிறதில்லை என்பது கருத்து. இப்படி நிரபிமானத்தால்

विमुक्तः விமுக்தஃ=பாமர ஜனங்களுக்கு அபிமானத்தாலுண்டாகும் கிலேசமின்மையால் சம்சாராபிமானத்தினின்றும் முக்தி அடைந்த பரோக்ஷஞானி, பிராரப்தம் முடிந்தவுடன் அபரோக்ஷ ஞானமடைந்தவனாய்

290. சரீரத்தின் யஜமானன் ஜீவனாயிருக்க ஈசுவரன் என்று எப்படி சொல்லலாமெனின், அஜ்ஞனான ஜீவனுக்கு அவக்கிரசேதஸனுடைய ஈசுவரனுடைய தன்மைசித்திப்பதால், சாமானாதிகரணியத்தால், இவர்களுக்கும் அபேதம் சித்திக்க, ஈசுவரனை புரஸ்வாமியாக சொல்லலாம்.

வி-பா:-மபித்திருக்கும் புண்ணிய பாபங்களை போகத்தால் நாசம் செய்து (அதாவது தீர்த்து அதாவது பலபோகம் முடிந்த பிறகு பிரம்மத்தை அடைகிறான் என்னும் சூத்திரப்படி (ब्रसू ப்ரஸூ IV-1-19) பிராரப்த கர்மத்தின் முடிவில் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் விரஜாநதியை அடைந்த பிரகிருதி சம்பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான் என்பது கருத்து.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் :— இந்த மந்திரத்தாற் கூறப்படும் முக்த ஸ்வரூபமும் அந்த பரமாத்மாவை அந்தர்யாமியாக உடையதென்பது கருத்து. ॥ 87 ॥

துபா:-विमुच्यते விமுச்யதே=விசேஷமான முக்தியை அடைகிறான் முக்கிய மோக்ஷமடைந்தவனாகிறான்.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத்=(உ) மறுபடியும் பகவத் ஸ்வரூபமே சொல்லப்படுகின்றது. (க) நீ கேட்டது இதுவே அதாவது தேகம் இந்திரியம் முதலியவைகளை நியமனஞ்செய்தல், முக்தியைக் கொடுத்தல் ஆகிய குணங்களுடன் கூடினவனே உன்னால் கேட்கப்பட்டவன்.

(பர மத கண்டனம்.)

சரீரத்துக்கு ஸ்வாமியான பிரம்மத்தை தியானித்து துக்கத்தை அடைகிறதில்லை என்னும் அத்வைத வியாக்கியானம் பொருந்தாது. சரீரத்துக்கு சுவாமி ஜீவனானதால் புரம் ஜீவனுடையதே தவிர பிரம்மத்தினது அன்று. ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்றல்லவென்பது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் यस्यइदंपुर स्वामिनं யஸ்யஇதம்புரம் ஸ்வாமிநம் என்று இருக்கவேண்டுமானதால் यस्य, तं, स्वामिनं யஸ்ய, தம், ஸ்வாமிநம் என்கிற பதங்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரே வாக்கியத்தால் அர்த்தமாகும்படியிருக்க இரண்டு வாக்கியங்களைக் கற்பிப்பது அனாவசியம்.

अधिष्ठाय அதிஷ்டாய என்பதற்கு தியானம் செய்து என்பது அர்த்தமல்ல.

विमूच्यते விமுச்யதே என்பதற்கு சரீரத்தை கிரகிக்கிறதில்லை என்பது அர்த்தமல்ல. ஆகையால் அத்வைத வாக்கியானம் பொருந்தாது.

பிரமாண வாக்கியம்:—

विमुक्तोनिरभिमानात्पूर्वमेवापरोक्षावित् ।
मुच्यतोमुच्यतेपश्चाद्दुःखाद्याभासहानतः ॥ (भविष्यत्पर्वणि) ॥ 87 ॥
விமுக்தோநிரபிமாநாத்பூர்வமேவாபரோக்ஷவித் ।
முச்யதோமுச்யதேபஶ்சாத்துஃகாத்யாபாஸஹாநத: ॥
(பவிஷ்யத்பர்வணி) ॥87॥

II - 5 - 2 - வது மந்திரம்.

हंस: शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ 88 ॥

ஹம்ஸஃ ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத்தோதா வேதிஷததிதிர் துரோணஸத் । ந்ருஷத்வரஸத்ருதஸத்வ்யோமஸதப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் । 88 ॥

ச-பா:—हंस: ஹம்ஸஃ = சலனம் செய்கிறதினுல் ஹம்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

शुचिषत् ஶுசிஷத் = சுத்தமான ஆகாசமாகிற தேசத்தில் சூரியனுய் சஞ்சரிக்கிறபடியால் சுசிஷத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

II - 5 - 2 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ - கை :—மறுபடியும சகலத்துக்கும் ஆத்மாவாயிருத்தலையே திடப்படுத்திச் சொல்லுகிருர்.

शुचिषत् = शुचौ+सीदति = ஶுசிஷத் = ஶுசௌ + ஸீததி = கிரீஷ்மருதுவிலிருக்கும் (அதாவது தேஜஸ்வியான என்றபடி)

हंस: ஹம்ஸஃ = சூரியனும்

II - 5 - 2 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—ஹரியின் வேறு மஹிமையைச் சொல்லுகிருர் இந்த மந்திரத்திற்கு சூரிய பரமாகவே அர்த்தம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏனெனின் சூரியாந்தர்கதனை பகவத் பரமாய்ச் சொல்லுவதில விரோதமில்லை.

हंस: ஹம்ஸஃ=ஓஹாக் தியாகம் என்கிற பகுதியிலிருந்து வருவது **ஹம்** என்னும் பதம். இதிலிருக்கிற அநுஸ்வாரத்திற்கு ஆதிக்கியம் என்று அர்த்தம். **सार** ஸார பதத்தின் ரகாரம் லோபமாகி தீர்க்கம் கெட்டு விசர்க்கத்துடன் **ஸஃ** என்கிற பதம் சித்திக்கின்றது. ஆகவே **ஹம** சா ஸெளஸஃ ச ஹம்ஸஃ என்கிற பதம் சித்திக்கிறது. **ஹம்** என்ருல் தோஷமற்றவன். **ஸஃ** என்ருல் சாரமான ரூபமுடையவன். ஆகவே **ஹம்ஸஃ** என்ருல் தோஷமற்ற சாரமான ரூபமுடையவன் என்று அர்த்தம். ஹம் என்கிற பதத்திற்கு **हन्त** ஹந்தி (போகிறது) என்னும் அத்துவைதார்த்தம் பிரமாண விருத்தமானதால் பொருந்தாது.

शुचिषत् ஶுசிஷத்=**शुचौ** ஶுசௌ வாயுவில் **सीदति** ஸீததி = இருக்கிறவன்.

वसुः வஸுஃ = எல்லாரையும் வசிக்கும்படி செய்வதால் வசு என்று சொல்லப்படுகிறது.

अन्तरिक्षसत् அந்தரிக்ஷஸத் = வாயுவாய் ஆகாசத்தில் சஞ்சரிப்பதால் அந்தரிக்ஷஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

अग्निर्वैहोता அக்நிர்வைஹோதா = என்கிற சுருதிப்படி

होता ஹோதா = அக்கினியாயிருப்பதால் ஹோதாவென்று சொல்லப்படுகிறது.

वेदिषत् வேதிஷத்=इयं वेदिः परोऽन्तः पृथिव्याः இயம்வேதிஃபரோऽந்தஃ ப்ருதிவ்யாஃ = (இந்த வேதி அதாவது யஞ்ஞகுண்டம் பூமியின் பரம ஸ்வபாவமானது) என்கிற மந்திர வர்ணப்படி யஞ்ஞகுண்டத்தில் (அக்கினியாய்) இருப்பதினால் வேதிஷத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

अतिथिः அதிதிஃ = ஜலமாயிருப்பதால்

दुरोणसत् துரோணஸத் = (சோமரசத்தை தரிக்கும்) கலசத்திலிருப்பதினால் துரோணசத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:-अन्तरिक्षसत् அந்தரிக்ஷஸத் = ஆகாசத்திலிருக்கும்

वसुः வஸுஃ = வாயுவும்

वेदिषत् வேதிஷத் = வேதியில் (மேடையில்) இருக்கும்

होता ஹோதா=ஹோதா வென்னும் ரித்விக்கும் (அல்லது அக்கினியும்)

दुरोणसत् துரோணஸத் = வீட்டுக்கு வந்திருக்கும்

अतिथिः அதிதிஃ = முந்தின திதியில் வராத பிராமணனும்

து-பா:-वसुः வஸுஃ=ஸ்ரேஷ்டமாயும் சுகமாயுமிருப்பவன்.

अंतरिक्षसत् அந்தரிக்ஷஸத் = அந்தரிக்ஷத்திலிருக்கிறவன்

होता ஹோதா = சகல இந்திரியங்களிடத்திலுமிருந்து அவைகளிடத்தில் விஷயங்களை ஹோமம் செய்வதால் ஹோதா என்று சொல்லப்படுகிறவன். அதாவது இந்திரியங்கள் விஷயங்களை அறியும்படி செய்கிறவன்.

वेदिषत् வேதிஷத் = யஞ்ஞமேடையில் பூஜ்ஜியனாயிருப்பதால் வேதிஷத் என்று பெயருள்ளவன்.

अतिथिः அதிதிஃ=अतिशयितं+थं + अस्यअस्ति इति अतिथिः அதிசயிதம்+தம்+அஸ்ய அஸ்தி இதி அதிதிஃ விசேஷமான அன்னத்தை உடையவன்.

दुरोणसत् துரோணஸத் = துரோண மென்னும் கலசத்திலிருக்கிற சோமம் துரோண மெனப்படும். அதிலிருக்கிறவன்.

291. வேதிக்கு பிருதிவியின் ஸ்வாபவம் கூறப்பட்டிருப்பதால் பிருதிவியானது வேதி சப்தத்தால் கூறப்படுகிறது என்பது கருத்து.

ச-பா:—அல்லது கிரகத்துக்கு வந்த அதிதிபோல் இருப்பதால் துரோணசத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

नृषत् ந்ருஷத்=மனிதர்களிடத்திலிருப்பதால் नृषत् ந்ருஷத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

वरसत् வரஸத்=சிரேஷ்டமாகிற தேவதைகளிடத்தி லிருப்பதால் வரசத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ऋतसत् ருதஸத் = சத்தியம், அல்லது, யஞ்ஞம், இவைகளி லிருப்பதால் ரிதஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

व्योमसत् வ்யோமஸத் = ஆகாசத்திலிருப்பதால் வ்யோமஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

अब्जा அப்ஜா = ஜலத்தில் சங்கு, கிளிஞ்சல், மீன் முதலியவைகளாய் பிறக்கிறபடியால் அப்ஜா என்று சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:—नृषत् ந்ருஷத்=மனிதர்களுக்குள் ஆத்மாவா யிருக்கும் வஸ்துவும

वरसत् வரஸத்=சிரேஷ்டர்களான தேவர்களுக்குள் ஆத்மாவா யிருக்கும் வஸ்துவும்

ऋतसत् ருதஸத் = சத்திய லோகத்திலிருக்கும் பிரம்மாவும்.

व्योमसत् வ்யோமஸத் = பரமபதத்திலிருக்கும் பிரத்தியக் தத்துவமும்.

अब्जाः அப்ஜாஃ = ஜலத்தில் உண்டாகும் வஸ்துக்களும்

து-பா:—नृषत् ந்ருஷத்=ஜனங்களிடத்திலிருக்கிறபடியால் நிருஷத் என்று பெயருடையவன்.

वरसत् வரஸத்=சிரேஷ்டர்களான தேவதைகளிடத்தி லிருப்பதால் வரஸத் என்றும் பெயருடையவன்

ऋतसत् ருதஸத் = யதார்த்த ரூபமான வேதத்திலிருப்பதால் ரிதசத் என்று பெயருள்ளவன்

व्योमसत् வ்யோமஸத்= பிரகிருதியிலிருக்கிறவன், (பிரகிருதியானது ஜகத்துககு ஆதாரமாயிருப்பதால் வியோமம் என்று சொல்லப் படுகின்றது.

अब्जाः अप्सु+जायंते=अब्जाः तेषु आस्ते इति அப்ஜாஃ = அப்ஸு+ஜாயந்தே=அப்ஜாஃ தேஷு ஆஸ்தே இதி=ஜலங்களி லுண்டாகிறவைகளி லிருப்பதால் அப்ஜ என்கிற பெயருடையவன். (வெகு ரூபங்களுடன் கூடியிருப்பதால் பன்மைப் பிரயோகம்)

ச-பா:—गोजा கோஜா = பூமியினிடத்தில் நெல், யவை, முதலிய அன்னமாய் பிறக்கிறபடியால் கோஜா என்று சொல்லப்படுகிறது.

ऋतजा ருதஜா = யஞ்ஞசாதனத்தால் உண்டாகும் கர்மபலன் சுவர்க்கமாயிருப்பதால் ரிதஜா என்று சொல்லப்படுகிறது.

अद्रिजा அத்ரிஜா = பர்வதங்களினின்றும் நதியாய் போகிறதினால் அத்ரிஜா வென்று சொல்லப்படுகிறது.

ऋतं ருதம் = சகலத்துக்கும் ஆத்மாவாயிருந்தாலும் தான் சத்திய சுவபாவமாயிருப்பதாலும் ரிதம் என்று சொல்லப்படுகிறது

बृहत् ப்ருஹத் = சகலத்துக்கும் காரணமாயிருப்பதால் பிரஹத் என்று சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:-गोजाः கோஜா: = பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களும்

ऋतजाः ருதஜா: = யஞ்ஞத்தாலுண்டாகும் வஸ்துக்களும் (கர்மபலமான ஸ்வர்கமுதலியவைகள் என்பது கருத்து.) அல்லது, வெகு காலமிருப்பதால் ஆகாசத்திருக்கிற வஸ்துக்களும்.

अद्रिजाः அத்ரிஜா: = மலைகளிலுண்டானவைகளும்,

बृहतृतं ப்ருஹத்ருதம் = ஆக இவைகளெல்லாம் பரிச்சேதமற்றதாயும் சத்தியமாயுமிருக்கின்றன, பிரம்மஸ்வரூபமாயிருக்கின்றன. அதாவது சகலமும் பிரம்மத்தை அந்தர்யாமியாயுடையது என்பதும் பரதத்துவம் பிரம்மமே என்பதும் கருத்து. ॥ 83 ॥

து-பா:—गोजा: கோஜா: = பூமியிலுண்டாகிற தானிய முதலியவைகளிலிருப்பதால் இப்பெயருடையவன்.

ऋतजा: ருதஜா: = பகவானை அடைந்த முக்தர்களிடத்தில் நியாமகனாயிருப்பதால் இப்பெயருள்ளவன். (க) முக்தர்களிடத்திலிருக்கும் ஞான முதலியவைகளிலிருக்கிறவன்.

अद्रिजा: அத்ரிஜா: = மலைகளிலுண்டாகிறவைகளிலிருக்கின்றவன்

ऋतं ருதம் = வேதங்களால் முக்கியமாய்க் கூறப்படுகிறவன்

बृहत् ப்ருஹத் = பூர்ணகுணமுடையவனானதால் பெரியதாயிருக்கிறவன்.

(एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் = எந்த பிரம்மஸ்வரூபம் உன்னால் கேட்கப்பட்டதோ அது இப்படிப்பட்டது (இதை சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது.)

இந்த மந்திரத்திற்குப் பிரமாணவசனம்:—

नित्यहीनोऽखिलैर्दोषैः सारस्पोयतोहरिः ।
हंसइत्युच्यतेतस्मात् वायुस्थःशुचिषत्स्मृतः ।

ச-பா:-அ-கை :—இந்த ஆத்மா ஒரு சரீரமாகிற பட்டணத்தில் மட்டுமில்லை ஆனால் சகல சரீரங்களாகிற பட்டணங்களிலு மிருக்கிறான். எப்படி எனின் (பதஉரையை பார்க்க.)

இந்த மந்திரத்தால் 292 சூரியனே கூறப்பட்டிருந்தாலும், சூரியனும் ஆத்ம ஸ்வரூபம் என்று அங்கிகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், பிரம்ம பரமாக வியாக்கியானம் செய்வதில் விரோதமில்லை. ஜகத்தின் ஆத்மா ஒருவன் என்பதும், சர்வவியாபகன் என்பதும், ஆத்மாவில் பேதமில்லை என்பதும் இந்த மந்திரத்தின் கருத்து. ॥88॥

து-பா:--वरसः वसुरित्युक्तः सएवाप्यंतरिक्षगः ।
होतासर्वेन्द्रियादिस्थो वेद्यांपज्यश्चवेदिषत् ।
अत्यत्रश्चा तिथिः प्रोक्तोयस्मादन्नथमच्यते ।
सद्रोणकलशेसोमोस्तितउक्तोदुराणसत् ।
नृषुस्थितश्चदेवेषु वरेष्वपिसएवतु ।
ऋतरूपेतथारूपे व्योमाख्यप्रकृतावापि ।
व्योतंजगदिदंयस्यां साव्योमश्रीरुदाहृता ।
अब्जगोजाद्रिजेष्वेवमास्तेसोऽजादिकास्ततः ।
तथैवर्त्तेषूमक्तेषु गतास्तेविष्णामित्यृतः ।
वेदैर्मख्यतयाप्रोक्तऋतमित्यवोच्यते ।
बृहत्पूर्णगुणत्वाच्चसएषपुरुषोत्तमः ॥

நித்யம் ஹ்ரீநாமிமேமோதோ ரமேஶ: ஸாரரூபோ யதோ ஹரி: .
ஹம்ஸோ ஹ்யுச்சேதத்வஸாராச்சாயம் ஸ: ஶுசிஷத் ஸ்ம்ருத: ।
வரஸ்ஸ: வஸுரித்யுக்த: ஸ ஏவாப்யந்தரிக்ஷக: ।
ஹோதா ஸர்வேந்த்ரியாதிஸ்தோ வேத்யம் பூஜ்யஶ்ச வேதிஷத் ॥
அதித்யஸ்ஸா திதி: ப்ரோக்தோ யஸ்மாதந்நம் யதச்யதே ।
ஸத்ரோணகலஶே ஸோமோ(அ)ஸ்தி தத உக்தோ துரோணஸத் ।
ந்ருஷு ஸ்திதஶ்ச தேவேஷு வரேஷ்வபி ஸ ஏவ து ।
ருதரூபே ததா ரூபே வ்யோமாக்யப்ரக்ருதாவபி ।
வ்யோதம் ஜகதிதம் யஸ்யாம் ஸா வ்யோம ஶ்ரீருதாஹ்ருதா ।
அப்ஜகோஜாத்ரிஜேஷ்வேவமாஸ்தே(அ)ஸௌ ஜாதிகாஸ்தத: ।
ததைவர்த்தேஷு முக்தேஷு கதாஸ்தே விஷ்ணுமித்ய்ருதா: ।
வேதைர்முக்யதயா ப்ரோக்த ருதமித்யேவ சோச்யதே ।
ப்ருஹத்பூர்ணகுணத்வாச்ச ஸ ஏஷ புருஷோத்தம: । 88 ॥

292. சமானவாக்கியம்:—ரிக்வேதம் IV - 40 - 5
असोवा आदित्योहंसः शुचिषत्
அஸௌ வா ஆதித்யோ ஹம்ஸ: ஶுசிஷத்

II - 5 - 3 - வது மந்திரம்.

ऊर्ध्वं प्राणमुन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति ।
मध्ये वामनमासीनं विश्वे देवा उपासते ॥ 89 ॥

ஊர்த்⁴வம் ப்ராணமுந்நயத்யபாநம் ப்ரத்யக³ஸ்யதி ।
மத்⁴யே வாமநமாஸீநம் விஶ்வேதே³வா உபாஸதே ॥ 89 ॥

(यः ய: = எவன்)

प्राणं ப்ராணம் = பிராண விருத்தியாகிய வாயுவை

ऊर्ध्वं ஊர்த்⁴வம் = ஹிருதய தேசத்துக்கு மேல் பாகத்தை

उन्नयति உந்நயதி = அடைவிக்கிருனே

अपानं அபாநம் = அபானவாயுவை

प्रत्यक् ப்ரத்யக் = கீழ்ப்புறத்தில்

अस्यति அஸ்யதி = செலுத்துகிருனே அப்படிப்பட்ட

II-5-3-வது மந்திரம்.

வி-பா:-ऊर्ध्वंप्राणं उन्नयति ஊர்த்⁴வம்ப்ராணமுந்நயதி :—எல்லாருடைய் ஹிருதயத்திலிருக்கும் பரமாத்மா பிராணவாயுவை உயர வரும்படி செய்கிருன்.

अपानं प्रत्यगस्यति அபாநம்ப்ரத்யக³ஸ்யதி :— அபானவாயுவை கீழே வரும்படி செய்கிருன்.

II-5-3-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—(க) முதலாவது அத்தியாயம் முதலாவது வல்லி 12-வது மந்திரத்தில் **அங்குஷ்ட மாத்திரன்** என்பதால் ஜீவன் என்று அறியக்கூடாது என்பதாய் அம்மந்திரத்தின் உத்தரார்த்த பலத்தால் கூறப்பட்டது. இப்போது அங்குஷ்ட மந்திரத்தன்மையால் சரீரமத்தியிலிருக்கிறவனுடைய விசேஷமான செயலைச் சொல்லி வாமன சுருதியாலும் ஜீவனல்லவென்பதைச் சொல்லுகிருர்.

(**यः** ய:=முன் அங்குஷ்ட மாத்திரனக கூறப்பட்ட எவன்)

प्राणं ப்ராணம்=பிராணரூப வாயுவை (முக்கியப்பிராண ஸ்வரூபத்தை)

ऊर्ध्वं उन्नयाति ஊர்த்⁴வம் உந்நயதி =மேல் போகும்படி பிரேரணை செய்கிருனே.

अपानं அபாநம்=அபானரூப முக்கியவாயுவையே

प्रत्यक्अस्याति ப்ரத்யக³ஸ்யதி கீழ் (அதாவது ஜலமல விசர்ஜனங்களுக்குக் காரணமாக) பிரேரணை செய்கிருனே)

ச-பா:-मध्ये மத்யே = ஹிருதயமத்தியில்

आसीनं ஆஸீநம் = இருக்கிறதும்

वामनं வாமநம் = பூஜிக்கத்தகுந்ததுமான

(तं தம் = அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தை)

विश्वे விஶ்வே = சமஸ்த

देवा: தேவா: = சக்ஷுஶ்ருதி இந்திரியங்களாகிய தேவதைகள்

उपासते உபாஸதே = உபாசிக்கிறார்கள்.

அ-கை:—(தேகத்திற்கு வேறான) ஆத்மாவின் 293 ஸ்வரூபத்தை அறிகிற விஷயத்தில் அடையாளம் சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா: -मध्ये மத்யே = ஹிருதய புண்டரீகத்தில்

आसीनं ஆஸீநம் = இருக்கிற

वामनं வாமநம் = பஜிக்கத்தகுந்த, (அல்லது ஹிருதய புண்டரீகத்தில் அடங்கியிருப்பதால் குட்டையாயிருக்கும்)

तं தம் = அந்த பரமாத்மாவை

विश्वदेवा: விஶ்வதேவா: = சாத்விக சுவபாவமுள்ள சகல தேவதைகளும்

उपासते உபாஸதே = உபாசிக்கிறார்கள். ॥ 89 ॥

து-பா:-(तं தம் = அப்படிப்பட்ட)

मध्ये மத்யே = ஹிருதயத்தில்

आसीनं ஆஸீநம் = இருக்கிற

वामनं வாமநம் = அழகுள்ள ஸ்திரீகளை நியமனம் செய்கிற இந்த ஹரியை

वामं=सौन्दर्यं तत्प्रधानत्वात्स्त्रियोवामा: - तेषां नेता=वामन:।

வாமம்=ஸௌந்தர்யம் தத்ப்ரதாநத்வாத்ஸ்த்ரியோவாமா: - தேஷாம்நேதா-வாமந: ।

विश्वेदेवा: விஶ்வேதேவா: = சகல தேவதைகளும்

उपासते உபாஸதே = உபாசிக்கிறார்கள் இந்த பிராணாபானங்களை பிரேரணை செய்தல், என்னும் லிங்கத்தால், முக்கிய பிராணன் பிரேரகன் என்று முன் சொன்னதானது நிரவகாசவாமன முதலிய சுருதிகளால் தள்ளப்பட்டது. சகலத்தையும் பிரேரணை செய்யும் ஹரியினிடத்தில் (100-ல் 50-அடங்கியிருக்கிறதுபோல்) பிராண அபானங்களைப் பிரேரணை செய்தல் சித்தமாகவே இருக்கிறது. शब्दादेवप्रमितः ஶப்தாதேவப்ரமித: என்னும் () பிரம்ம சூத்திரமும் அப்படியே கூறுகிறது. ॥ 89 ॥

293. மனிதன் இறந்த பிறகு இருக்கிறானா இல்லையா என்றுசந்தேகத்தின் பேரில் (I-1-20 ல்) கேள்வி கேட்கப்பட்டதே, அந்த கேள்விக்கு

II - 5 - 4 - வது மந்திரம்.

अस्यविस्रंसमानस्य शरीरस्थस्यदेहिनः ।
देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्रपरिशिष्यते । एतद्वैतत् ॥ 90 ॥

அஸ்யவிஸ்ரம்ஸமாநஸ்ய ஶரீரஸ்தஸ்யதேஹிந: ।
தேஹாத்விமுச்யமாநஸ்ய கிமத்ர பரிஶிஷ்யதே ॥
ஏதத்வைதத் ॥ 90 ॥

ச-பா:- **ऊर्ध्वं...अस्यति** ஊர்த்வம்...அஸ்யதி:—பிராண விருத்தியாகிற வாயுவை ஹிருதயத்திற்குமேல் போகும்படிக்கும், அபான வாயுவை கீழே போகும்படிக்கும் எது, செய்கிறதோ அப்படிப் பட்ட

मध्ये மத்யே = ஹிருதயகமலத்தின் ஆகாசத்தின் மத்தியிலிருக்கிற

आसीनं ஆஸீநம் = புத்தியில் விளங்கும் ஞானமாகிற பிரகாசத்தை உடையதாயும்.

वामनं வாமநம் = செவ்வையாய் பூஜிக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிற அந்த ஆத்மாவை

विश्वेदेवाः उपासते விஶ்வேதேவா:உபாஸதே:—கண் முதலிய இந்திரியங்களாகிற சகல தேவதைகளும், இராஜாவை வைசியர்கள் சேவிக்கிறது போல், ரூபம் முதலியவைகளின் ஞானமாகிற காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்து சேவிக்கிறார்கள். அவனுக்காகவே இடைவிடாமல் வியாபாரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது கருத்து. எவனுக்காகவும் எவனுடைய பிரேரணையாலும் வாயு, இந்திரியம், முதலியவைகளின் வியாபாரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த ஆத்மா அவைகளைவிட வேறு என்பது வாக்கியார்த்தம். ॥ 89 ॥

II - 5 - 4-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—இவ்விதமாய்பிரமாத்மாவை உபாசிக்கிறவனுக்கு **तस्यतावदेवचिरंयावन्नविमोक्ष्ये** தஸ்ய தாவதேவசிரம்யாவந்நவிமோக்ஷ்யே (சரீரத்தினின்றும் விடுபடும்வரையிற்றான் ஞானிக்கு மோக்ஷமடைவதில் தாமஸம்) என்று சொல்லியிருக்கும் (சா ஹா 6 - 14 - 2)

II - 5 - 4-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ - கை:—பகவானுடைய சில குணங்களைமட்டுஞ்சொல்லிமௌனமாயிருந்த யமனை, நசிகேதஸ் பகவத்குணங்களை விசேஷமாய் அறியும்பொருட்டு, யேயம்ப்ரேதே என்பதால் கேட்ட கேள்வியை மறுபடியும் கேட்கிறான்.

இடமில்லை என்று காட்டும்பொருட்டு தேகத்திற்கு வேறாகவே ஆத்மா இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறார்.

ச-பா:-अस्य അസ്യ = இந்த

शरीरस्थस्य ശരീരസ്ഥസ്യ = சரீரத்திலிருக்கிற

देहिनः ദേഹിനഃ = தேகத்தை உடைய ஆத்மா

विस्रंसमानस्य വിസ്രംസമാനസ്യ = சரீரத்திலிருந்து நழுவி

देहात् ദേഹാത് = தேகத்தினின்றும்

विमुच्यमानस्य വിമുച്യമാനസ്യ = வெளிப்படும்போது

अत्र അത്ര = இந்த தேகத்தில்

किं കിം = என்ன

परिशिष्यते പരിശിഷ്യതേ = மிச்சப்படுகிறது

एतत् ഏതത് = இது

तद्वै തദ്വൈ = அதுவே.

வி-பா:-சுருதிப்படி, சரீரத்தினின்றும் விடுபடுதல் தான் தடையாயிருக்கிறது. வேறு செய்யவேண்டியது யாதொன்றுமில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

अस्य देहिनः അസ്യ ദേഹിനഃ = உபாசகனை தேகிக்கு

शरीरस्थस्य ശരീരസ്ഥസ്യ = சரீரத்திலிருக்கும் போதாவது (திடசரீரியாயிருக்கும்போது என்றபடி)

विस्रंसमानस्य വിസ്രംസമാനസ്യ = தளர்ச்சியடைந்த தேகத்தை உடைத்தாயிருக்கும் போதாவது.

देहाद्विमुच्यमानस्य ദേഹാദ്വിമുച്യമാനസ്യ = மரணத்தை அடையும்போதாவது

किमत्रपरिशिष्यते കിമത്രപരിശിഷ്യതേ = கிருதக் கிருத்தியனாயிருப்பதால் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்பது கருத்து.

एतत् ഏതത് ... முன்போலவே ॥ 90 ॥

து-பா:-शरीरस्थस्य ശരീരസ്ഥസ്യ = ஸ்தூல சரீரத்திலிருக்கிறவனாயும்

अस्याविस्रंसमानस्य അസ്യവിസ്രംസമാനസ്യ = இந்த ஸ்தூல சரீரத்தை விடுகிறவனாயும்.

देहिनः ദേഹിനഃ = சூட்சும சரீரத்தை உடையவனாயும்

देहात् ദേഹാത് = சூட்சும சரீரத்தினின்றும்

विमुच्यमानस्य വിമുച്യമാനസ്യ = விசேஷமாய் விடுபடுகிறவனாயும் இருக்கிற முக்தனுக்கு

अत्र അത്ര = முக்தியில்

किंपरिशिष्यते കിംപരിശിഷ്യതേ = நியமனம் செய்வதாய் எது மிஞ்சுகிறது. இந்த கேள்விக்கு உத்தரம்

एतद्वैतत् ഏതദ്വൈതത് = உன்னால் கேட்கப்பட்ட வஸ்துவானது இனி சொல்லப்போகிற இலக்ஷணத்துடன் மிஞ்சுகிறது என்று அர்த்தம். ॥ 90 ॥

II-5-5- வதுமந்திரம்.

नप्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवतिकश्चन ।
इतरेणतु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ॥ 91 ॥

ந ப்ராணேந நாபாநேந மர்த்யோஜீவதிகஶ்சந ।
இதரேணதுஜீவந்தி யஸ்மிந்நேதாவுபாஶ்ரிதௌ ॥ 91 ॥

ச-பா:—மேலும், சரீரத்திலுள்ளவனும், சரீரத்திற்கு யஜமானனுயுமிருக்கும் இந்த ஆத்மா நழுவும்போது அதாவது சரீரத்தை விட்டு விலகும்போது, பிராணம்முதலிய கூட்டத்தில் எது மிச்சப்படுகின்றது. ஒன்றும் மிச்சப்படுகிறதில்லை. பட்டணத்தின் யஜமானன் ஓடிப்போகும்போது பட்டணத்தின் ஜனங்கள் (பலமிழந்து நாசமடைவது) போல், ஆத்மா வெளியேபோனபின் க்ஷணத்திற்குள் காரியகரண சமூகம் யாவற்றும் பலமிழந்து நாசமடைகின்றது. அந்த ஆத்மா தேகத்தைவிட வேறு என்பது கருத்து. ‖ 90 ‖

कश्चन கஶ்சந=எந்த

मर्त्यः மர்த்ய꞉=மனிதனும்

प्राणेन ப்ராணேந= பிராணவாயுவால்

नजीवति=நஜீவதி=ஜீவிக்கிறதில்லை

अपानेन அபாநேந=அபானவாயுவால்.

नजीवति நஜீவதி=ஜீவிக்கிறதில்லை

II-5-5-வது மந்திரம்.

வி-பா:—**அ-கை**:—சகல பிராணிகளும் ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமான அந்த பரமாத்மாவின் மாஹாத்மியத்தைச் சொலலுகிறார்.

नप्राणेन ...நப்ராணேந... பிராணன், அபானன், இவர்களுக்கு ஜீவிக்கச்செய்யும் தன்மை எந்த பரமாத்மாவால் ஏற்படுகிறதோ அவராலேதான் எல்லாருக்கும் ஜீவிக்கும் தன்மை ஏற்படுகின்றது.

II - 5 - 5-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ - கை:—முந்தின மந்திரத்தில் பிராணாபானன் சளேபகவான் பிரேரணை செய்வதாய்ச் சொல்லப்பட்டது. சகல ஜீவனத்துக்கும் இவர்களே ஹேதுவாயிருப்பதால் இவர்களை பகவான் பிரேரணைசெய்கிறதாக எப்படி சொல்லலாமெனின், இவர்களுக்கே ஜீவன ஹேதுத்வம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்.

कश्चनमर्त्यः கஶ்சநமர்த்ய꞉=எந்த பிராணியும்

प्राणेननजीवति ப்ராணேநநஜீவதி= முக்கியப் பிராணனாகிய பிராணனால் ஜீவிக்கிறதில்லை.

नअपानेन ந அபாநேந=முக்கியப் பிராணனாகிய அபானத்தாலும் ஜீவிக்கிறதில்லை.

ச-பா:-यस्मिन् யஸ்மிந்=இந்த ஆத்மா இருக்கும்போது

उभौ உபௌ=இந்த பிராணபானன்

आश्रितौ ஆச்ரிதௌ=ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

इतरेणतु இதரேண து=பிராணபான வியதிரிக்தமான ஆத்மா வினுலேயே

जीवन्ति ஜீவந்தி=ஜீவிக்கிருர்கள்.

ச-பா:-அ-கை:—"பிராணுதிகள் போவதாலேயே இந்தசரீரம் நாசத்தை அடைகிறதேதவிர அவைகளுக்கு வேருன ஆத்மா போவதால் நாசமடைகிறதில்லை. பிராணுதிகளாலேயே மனிதன் ஜீவிக்கிருன்" என்பது யுக்தமன்று.

न...प्राणेन ந...கஸ்சந...ப்ராணேந:-பிராணனுலாவது, அபானனுல்ாவது,கண் முதலியவைகளாலாவது தேகத்தையுடைய ஒருமனிதனும் ஜீவிக்கிறதில்லை. தங்களைவிட வேருன ஒருவனுடைய பிரயோஜனத்திற்காக இவைகள் சேர்ந்து காரியங்களைச் செய்வதினுல், இவைகள் ஒருவனுடைய ஜீவனத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லக்கூடாது. பிரபஞ்சத்தில் சேர்க்கையாலுண்டாகும் வீடு முதலியவைகளின் ஸ்திதி, இவைகளுக்கு வேருயும், சேர்க்கையன்றியிலும், அதாவது ஸ்வதந்திரனுயு மிருக்கிற ஒருவனுல் தன் பிறயோசனத்திற்காக ஏற்படுத்தப்படாததாக காணப்படுகிறதில்லை. இதுபோல் பிராணுதிகளும் சங்காத (சேர்க்கை) மாயி

து-பா:-यस्मिन् யஸ்மிந் = (அ-கை) பிராணபானன்களுக்கு ஜீவன ஹேதுத்வ மில்லாத பக்ஷத்தில் இதர பிரமாணங்களுக்கு விருத்தம் வருமே எனின் சொல்லுகிருர்.

यस्मिन् யஸ்மிந்=எந்த பகவானிடத்தில்

एतौ ஏதௌ=ஜீவன ஹேதுக்களான பிராணபானன்கள்

उपाश्रितौ உபாச்ரிதௌ= ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன

(तेन தேந=அந்த)

इतरेण இதரேண = பிராணபானன்களுக்கும் சகல ஜீவஜட பதார்த்தங்களுக்கும் வேருனபகவானுல் (இதனுல் பிரம்மத்துக்கும் சகல ஜீவராசிக்கும் பேதம் சொல்லப்பட்டது)

जीवन्ति ஜீவந்தி = சகல ஜீவர்களும் ஜீவிக்கிருர்கள். பகவானுல் பிரேரணை செய்யப்பட்ட இந்த பிராணபானங்களால் பிராணிகள் ஜீவிக்கிருர்களே தவிர ஸ்வதந்திரர்களான பிராணபானன்களால் ஜீவிக்கிறதில்லை. என்பது கருத்து.

ச-பா:—ருப்பதால், அவைகளின் ஸ்திதியும் அவைகளுக்கு வேருனவனுல் ஏற்படவேணடும்.

इतरेण...उपाश्रितौ இதரேண ... உபாச்ரிதௌ :—ஆகையால் 294 எந்த அசங்கதனை (சேர்க்கையற்ற) பரமாத்மாவினிடத்தில் சக்ஷுராதிகளுடன் சேர்ந்த பிராணுபானங்கள் ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட பிராணுதிகளுக்கு வேருன பரமாத்மாவில் தான் சேர்க்கையுள்ள சகலரும் ஜீவிக்கிருர்கள், அதாவது பிராணனை தரிக்கிருர்கள். சேர்க்கையற்ற எவனுக்காக பிராணுபானுதிகள் சேர்க்கை அடைந்தவர்களாய் தங்களுடைய வியாபாரங்களைச் செய்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்டவன் அவைகளைவிட வேறு என்று ஏற்படுகிறது என்பது அபிப்பிராயம். ॥91॥

து-பா:—முந்தின மந்திரத்திலிருக்கும் एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் என்பதுடன் இந்த மந்திரத்தை அன்வயித்துக் கொள்ளவேண்டியது. நீ எந்தபிரம்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி கேட்டாயோ அது சகல ஜீவனத்துக்கும் காரணமான முக்கியப் பிராணனை பிரேரணை செய்யும் குணத்துடன் கூடியது.

பிராணன் அபானன்கள் முதலிய இந்திரியங்கள் இவைகளால் பிராணிகள் ஜீவிக்கிறதில்லை. ஆனுல் இவைகளுக்கு வேருன ஜீவனுல் ஜீவிக்கிருர்கள் என்னும் வியாக்கியானம் பொருந்தாது ஏனெனின் பிராணுதிகளுக்குப்போல் ஜீவனுக்கும் ஜீவிக்கும்படி செய்யும் சாமர்த்தியமில்லை. சுருதி வசனத்தில் கண் முதலிய இந்திரியங்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

பிரமாண வசனம் :—

न केवलं प्राण एवचेतनानांविधारकः ।
किन्तुविष्णुं समाश्रित्यप्राणोजीवान्बिभर्त्यय ।
अतोमुख्याश्रयोविष्णुश्चेतनानांस्वतन्त्रतः ॥

நகேவலம்ப்ராண ஏவசேதநாநாம்விதாரக: ॥
கிந்துவிஷ்ணும்ஸமாச்ரித்யப்ராணோஜீவாந்பிபர்த்யய ॥
அதோமுக்யாச்ரயோவிஷ்ணுச்சேதநாநாம்ஸ்வதந்த்ரத: ॥91॥

294. "ஜீவ" பகுதிக்கு பிராணனை தரித்தல் என்று அர்த்தம். பாத்திரத்தில் தயிர் தரிக்கப்படுவதுபோல் சரீரத்தில் பிராணன் தரிக்கப்படுவதே சரீரத்தின் ஜீவனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிராணனுடைய சம்பந்தத்தால் சரீரம் ஜீவிக்கிரபடியால் பிராணன் ஜீவித்தலுக்குக் காரணமென்று ஏற்படுகிறது. ஆகவே பிராணன் காரணனல்லவென்று எப்படிச்சொல்லலாம் எனின், பிராணனுக்கும் சரீரத்துக்கும் சம்யோகம் எப்போதாவது உண்டாகிறதே தவிர ஸ்வபாவமாய் ஏற்படவில்லை. உலகத்தில் சேர்க்கையாலுண்டாகும் பதார்த்தமெல்லாம் வேறு ஒருவனுடைய பிரேரணையாலுண்டாகிறதாகக் காணப்படுகிறது. ஆகையால் பிராணனுக்கும் சரீரத்திற்கும் சம்பந்தமும் வேருன சேதனத்தால் தான் உண்டாகவேண்டும் என்பது கருத்து.

II - 5 - 6 - வது மந்திரம்.

हन्ततइदं प्रवक्ष्यामि गुह्यं ब्रह्मसनातनं ।
यथाचमरणंप्राप्य आत्माभवतिगौतम ॥ 92 ॥
ஹந்ததஇதம்ப்ரவக்ஷ்யாமி குஹ்யம்ப்ரஹ்மஸநாதநம் ।
யதாசமரணம்ப்ராப்ய ஆத்மாபவதிகௌதம । 92 ॥

हन्त ஹந்த=ஆச்சரியம்.
हेगौतम ஹேகௌதம=ஓ நசிகேதஸே
ते தே=உனக்கு
गुह्यं குஹ்யம்=இரகசியமானதும்
सनातन ஸநாதநம்=புராதனமுமான
इदं இதம்=இந்த
ब्रह्म ப்ரஹ்ம=பிரம்மஸ்வரூபத்தை
प्रवक्ष्यामि ப்ரவக்ஷ்யாமி=சொல்லுகிறேன்

வி-பா:- II-5-6-வது மந்திரம்.

गुह्यं குஹ்யம்=மிகவும் இரகசியமாயும்
सनातनं ஸநாதநம்=நித்தியமாயிருக்கும்
ब्रह्म ப்ரஹ்ம=பரப்பிரம்மத்தை
ते தே=உனக்கு
प्रवक्ष्यामि ப்ரவக்ஷ்யாமி=மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்
हन्त ஹந்த=ஆச்சரியம்

II - 5 - 6 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—ஹந்த என்பதால் மறுபடியும் பகவத் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுவதாய் யமன் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறார். (அல்லது) ஜீவேசுவர பேதத்தை ஞாபகப்படுத்தும் பொருட்டு இவ்விருவர்களின் ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுவதாக ஹந்த என்பதினால் யமன் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறார்.

(अहं அஹம் = நான்)
ते தே = உனக்கு
इदं இதம் = இந்த
गुह्यं குஹ்யம் = இரகசியமாயும்
सनातनं ஸநாதநம் = புராதனமாயுமிருக்கிற
ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிரம்மத்தை
प्रवक्ष्यामि ப்ரவக்ஷ்யாமி = சொல்லுகிறேன். உத்தரார்த்தத்தில் ஆத்மா என்பதற்கு ஜீவன் அல்லது பிரம்மம் என்றும் மரணம் என்பதற்கு சாதாரணமரணம் அல்லது மரணத்தை அடையும் ஜீவன்

ச-பா:-मरणं மரணம்=மரணத்தை

प्राप्य ப்ராப்ய= அடைந்து

आत्मा ஆத்மா = ஆத்மா

यथाच யதாச=எப்படி

भवति ஹவதி = ஆகிறதோ

(तथाश्रृणु ததாஶ்ருணு=அதைக்கேள்)

ஆச்சரியம் [295] உனக்கு மறுபடியும் [296] இந்த புராதன இரகசியமாகிய பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை சொல்லுகிறேன். இதை அறிவதினல் சகல சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். மேலும் எதை அறியாததினல். மரணமடைந்தபிறகு ஆத்மா எப்படி சம்சாரத்தை மறுபடியும் அடையுமோ அதைச் சொல்லுகிறேன். நீ கேள். ॥92॥

வி-பா:-आत्मा ஆத்மா = ஜீவன்

मरणं மரணம்=மோக்ஷத்தை

प्राप्य ப்ராப்ய= அடைந்து

यथाभवति யதாஹவதி = எப்படிப்பட்ட தன்மையை அடைந்தவனுகிருனே அதையும் மோக்ஷ இச்சை, வைராக்கியம், இவைகளையுடையவனும், ஆனதால் மோக்ஷத்துக்கு யோக்கியனுயிருக்கிற உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் என்பது கருத்து. ॥ 92 ॥

து-பா:-என்றும் பாஷ்யகாரரும், ஆத்மா என்ருல் ஜீவன் என்று கண்டார்த்தகாரரும் அர்த்தம் செய்கிருர்கள்.

हेगौतम ஹெளதம = ஓ கெளதமா

आत्मा ஆத்மா = பரமாத்மா அல்லது ஜீவன்

मरणं மரணம் = இறந்து போகக்கூடிய ஜீவனே (முக்தஜீவனே) அல்லது (ஜீவபக்ஷத்தில்) மரணத்தை

प्राप्य ப்ராப்ய = அடைந்து

यथाभवति யதாஹவதி = எப்படி நியாமகனுக இருக்கிருனே, (அல்லது ஜீவபக்ஷத்தில்) எப்படி ஆகிருனே, அதைச் சொல்லுகிறேன் என்று யமன் பிரதிஞ்ஞை செய்கிருர்.

இந்த மந்திரமும் அடுத்த மந்திரமும் பிரதிஞ்ஞா வாக்கியங்கள். இவைகளை 2-வது அத்தியாயம் 1 - வது வல்லியின் 4 - வது மந்திரத்துக்குமுன் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது என்று பாஷ்யக்காரர் சொல்லுகிருர். ॥ 92 ॥

295. நசிகேதஸ் பிரம்ம வித்தைக்குபாத்திரனுயிருக்கிருன் என்பதைக் கண்டு பயன் சந்தோஷமடைவதை இந்தபதம் கூறுகிறது.

296. I-வது அத்தியாயம் 1-வது வல்லி 20-வதுமந்திரத்திற் கேள்வி கேட்ட நசி கேதஸுக்கு பரலோக மிருக்கிற விஷயத்திலும் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. அதை விசேஷமாய் நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு இந்த மந்திரம் பிரவிர்த்திருக்கிறது.

II - 5 - 7 - வது மந்திரம்.

योनिमन्येप्रपद्यन्ते शरीरत्वायदेहिनः ।
स्थाणुमन्येऽनुसंयन्ति यथाकर्मयथाश्रुतम् ॥ 93 ॥

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌸𑌂𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 93 ॥

अन्ये 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇=இதர (அதாவது சில)

देहिनः 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃=தேகாபிமான முடைய மூடர்கள்

यथाकर्म 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 = கர்மத்தை அனுசரித்தும்

यथाश्रुतं 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂=ஞானத்தை அனுசரித்தும்

शरीरत्वाय 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯=சரீரத்தை தரிக்கும்பொருட்டு

II-5-7-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை :—அதிகாரி விசேஷத்தைச் சொல்லும் **हन्तते** 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 என்னும் வாக்கியத்தால் சூசிப்பிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகிறார்.

अन्ये 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇=பரமாத்ம தத்துவத்தைக் கேட்பதில் விருப்பமில்லாமலும் உனக்குச் சமானமாகாமலும் இருக்கிறவர்கள்

शरीरत्वाय 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯=சரீரத்தை ஸ்வீகரிக்கிறதற்காக

यथाकर्मयथाश्रुतं 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 = அவரவர்களுடைய ஞான கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி

II - 5 - 7 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—(க) பிரம்மகுணங்கள் இன்னவை என்பதைச் சொல்லி, இவ்விடத்திலும் ஜீவனுக்கும் பிரம்மத்துக்குமுள்ள பேதத்தைச் சொல்ல இச்சிக்கிறவராய், முன் மந்திரத்தில் **இதரேண** என்பதால் கூறப்பட்ட பேதத்தை பிரகடனம் செய்யும் பொருட்டு, "ஜீவன் மரணத்தை அடைந்து எப்படி ஆகிறானோ, அதைச் சொல்லுகிறேன்" என்று சொன்னதானது ஜீவனைப் பொருந்துமே தவிர பிரம்மத்துக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லுகிறார்.

देहिनः 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 = தேகத்தைத் தரிக்க யோக்கியர்களான

अन्ये 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇=சில ஜீவர்கள் மரணமடைந்தவர்களாய்.

शरीरत्वाय (शरीरवत्त्वाय) 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 (𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯)=சரீரத்தை அடையும் பொருட்டு

यथाकर्मयथाश्रुतं 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 = தங்கள் தங்கள் வித்தை கர்மம் இவைகளை அதிக்கிரமிக்காமல்

ச-பா:—योनिं யொநிஂ=யோனி துவாரத்தை

प्रपद्यन्ते ப்ரபத்யந்தே=அடைகிறார்கள்.

अन्ये அந்யே=வேறுசிலர்

स्थाणुं ஸ்தாணுஂ=ஸ்தாவர பாவத்தை

अनुसंयन्ति அநுஸஂயந்தி=அடைகிறார்கள்.

योनिं...देहिनः யொநிஂ...தேஹிநஃ—சில தேகாபிமானமுள்ள மூடர்கள் (ஜங்கம) சரீரத்தை தரிக்கும்பொருட்டு சுக்ல பீஜங்களுடன்கூடி (மாதாவின்) யோனிதுவாரத்தை அடைகிறார்கள்; யோனியை 297 பிரவேசிக்கிறார்கள் என்பது அர்த்தம்.

स्थाणुं...प्रपद्यन्ते ஸ்தாணுஂ...ப்ரபத்யந்தே := அத்தியந்தம் அதமர்களான வேறுசிலர் மரணமடைந்து விருக்ஷம் முதலிய ஸ்தாவர ஜன்மத்தை அடைகிறார்கள்.

यथाकर्म யதாகர்ம=இந்த ஜன்மத்தில் எவர்களால் எப்படிப் பட்ட கர்மம் செய்யப்பட்டதோ, அந்த கர்மவசத்தால் என்பது கருத்து.

வி-பா:—योनिं யொநிஂ=பிராமண முதலிய யோனிகளை

प्रपद्यन्ते ப்ரபத்யந்தே=அடைகிறார்கள்.

स्थाणुमन्येअनुसंयन्ति ஸ்தாணுமந்யேஅநுஸஂயந்தி= மற்றவர்கள் மரம் செடி முதலிய ஸ்தாவர தன்மையை அடைகிறார்கள்.

रमणीचरणाः रमणीयां योनिं आपद्यन्ते ரமணீசரணாஃ ரமணீயாஂ யொநிஂஆபத்யந்தே (நல்ல கர்மத்தைச் செய்கிறவர்கள் நல்ல யோனியையும் கெட்ட கர்மத்தைச் செய்கிறவர்கள் கெட்ட யோனியையும் அடைகிறார்கள். तंविद्याकर्मणी समन्वारभेते தஂவித்யாகர்மணீஸமந்வாரபேதே ("ஞானமும் கர்மமும் தங்களுக்குத்தகுந்த பலத்தைக் கொடுக்கின்றன") என்னும் சுருதிகளால் மேற்சொன்ன அர்த்தம் விவரிக்கப்படுகிறது. ‖ 93 ‖

து-பா:—योनिं யொநிஂ = மானிட முதலிய யோனியை

प्रपद्यन्ते ப்ரபத்யந்தே = அடைகிறார்கள்

அவர்களை நியமனம் செய்வதாய் பகவானும் யோனியை அடைகிறார் என்பது கருத்து.

अन्ये அந்யே = வேறு ஜீவர்கள்

स्थाणुं ஸ்தாணுஂ = ஸ்தாவர தேகத்தை

अनुसंयन्ति அநுஸஂயந்தி = அடைகிறார்கள்.

கர்மபல போக்தாவான ஜீவன் ஞானகர்மங்களை அனுசரித்து யோனியை அடைகிறான். பகவான் இப்படி அடைகிறதில்லை. ஆகையால் ஜீவேசுவர பேதம் சித்திக்கிறது.

297. சமானவாக்கியம்:—பிரஹ: II - 2 - 13; முண்ட I - 2 - 10.

II - 5 - 8-வது மந்திரம்.

य एष सुप्तेषु जागर्त्तिकामंकामं पुरुषोनिर्मिमाणः ।
तदेवशुक्रंतद्ब्रह्मतदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिंल्लोकाःश्रिताः सर्वेतदुनात्येतिकश्चन । एतद्वैतत् ॥ 94 ॥

𑌯𑌏𑌷𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌂𑌕𑌾𑌮𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾
𑌣𑌃।𑌤𑌦𑍇𑌵𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍॥ 94 ॥

ச-பா:–यथाश्रुतं 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 :—அப்படியே (எந்த சாஸ்திரப்படி) எப்படிப்பட்ட ஞானம் சம்பாதிக்கப்பட்டதோ, அந்த ஞானத்தை அனுசரித்து சரீரத்தை அடைகிறார்கள் என்பது அர்த்தம்.

यथा प्रज्ञंहिसंभवा 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂𑌹𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾 (எப்படி புத்தியோ அப்படி ஜன்மம்) என்கிற சுருதியாலும் இந்த அர்த்தம் சித்திக்கிறது. ॥ 93 ॥

यः 𑌯𑌃 = எந்த
एष 𑌏𑌷𑌃 := இந்த
पुरुषः 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 = புருஷன்

II-5-8-வது மந்திரம்.

வி-பா:–அ-கை:—இவ்விதமாய் சிஷ்யனுக்கு உருசியையுண்டுபண்ணி கேட்பதில் ஆதரவு வரும்படி செய்து பிருகிருத விஷயத்தை அனுசரித்து யமன் சொல்லுகிறார்.

து-பா:–பிரமாண வாக்கியம் :—

गुह्यंतत्परमंब्रह्म म्रियमाणं शरीरिणं ।
संप्राप्तमपिजीवेषु जागर्त्तिस्वापितेष्वापि ॥ (इति ब्रह्मांडे) ॥ 93 ॥

𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌂 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥
(𑌇𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌂𑌡𑍇)॥ 93 ॥

II - 5 - 8 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—இறந்து போகக்கூடிய ஜீவனை நியமனம் செய்கிற பகவானுக்கு சோகமோகங்களிருப்பதாக சங்கிக்கலாகாது என்னும் பாவத்துடன் அவருடைய மஹாத்மியத்தை, (க) ஜீவேசுவர பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यः पुरुषः 𑌯𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 = ஷட்குண சம்பன்னரான, அல்லது சரீரமாகிற பட்டணத்திலிருக்கிற எந்த பகவான்

येषु 𑌯𑍇𑌷𑍁 = ஜீவர்கள்

ச-பா:-सुप्तेषु ஸுப்தேஷு = பிராணிகள் தூங்கி கொண்டிருக்கயில்

कामंकामं காமங்காமம்=பிரதிகோரிக்கைகளையும்

निर्मिमाणः நிர்மிமாண:=உண்டுபண்ணுகிறவனாக

जागर्ति ஜாகர்தி=விழித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ

तदेव ததேவ = அதுவே

शुक्रः ஶுக்ர: = சுத்தமானது.

तन தந=அது

ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிரம்மம்.

तदेव ததேவ=அதுவே

अमृतं அம்ருதம்=நாசரகிதமாக

வி-பா:-सुप्तेषु ஸுப்தேஷு=சகல ஜீவர்களும் தூங்கும்போது

कामंकामं காமங்காமம்=சங்கற்பித்து சங்கற்பித்து என்று அர்த்தம். सर्वान्कामान्छन्दतः प्रार्थयस्व ஸர்வாந் காமாந் ச²ந்த³த: ப்ரார்த²யஸ்வ=என்று முன் () கூறப்பட்டிருக்கும் புத்திரன் முதலானவர்கள் காம சப்தத்தால் கூறப்படவில்லை. இந்த அர்த்தம் सन्ध्यधिकरण ஸந்த்⁴யதி⁴கரண பாஷ்யத்திலும் சுருத்ப்பிரகாசிகையிலும் வியக்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

तदेवशुक्रं ததே³வஶுக்ரம் =அதுவே சகலத்தையும் பிரகாசம் செய்யும் வஸ்து.

तदेव...उच्यते ததே³வ...உச்யதே=அதுவே வேறு ஒன்றி

து-பா:-सुप्तेषु ஸுப்தேஷு = லயம் முதலியவைகளில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கையில்

कामंकामं காமங்காமம் = தன்னிஷ்டப்படி அல்லது இச்சிக்கக் கூடிய ஸ்வப்ந பதார்த்தங்களை

निर्ममाणः நிர்மமாண: = உண்டு பண்ணுகிறவனாய்

जागर्त्ति ஜாகர்த்தி = ஜாக்கிரதனாயிருக்கிறானோ निर्मातारंचैके पुत्रादयश्च நிர்மாதாரஞ்சைகே புத்ராத³யஶ்ச என்கிற(சூத்திரத்திலும் இப்படியே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

तत् एव தத் ஏவ = அந்த பகவானே விதேயத்தை உத்தேசித்து ஒன்றன்பாலின் பிரயோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

शुक्रं ஶுக்ரம் = சோகமற்றவன் என்றும்

तत् एवब्रह्म தத் ஏவ ப்ரஹ்ம=அவனே பூர்ணகுண முள்ளவன் என்றும்

ततएव अमृतं தத ஏவ அம்ருதம் = அவனே நச்வர மற்றவன் (அ) நித்திய முக்தன் என்றும்

ச-பா:—उच्यते உச்யதே=சொல்லப்படுகிறது

सर्वे ஸர்வே=சகல

लोकाः லோகா:=பிருதிவியாதி லோகங்களும்

तस्मिन् தஸ்மிந்=அந்த பிரம்மத்தினிடத்தில்

श्रिताः ச்ரிதா:=ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

तदु தது=அதை

कश्चन கச்சந=ஒருவனும்

नात्येति நாத்யேதி=அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத்=இது அதுவே.

அ-கை:—இரகசியமான பிரம்மத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று எந்த பிரம்ம விஷயமாய்ப் பிரதிஞ்ஞை செய்யப்பட்டிருந்ததோ அதைச் சொல்லுகிறார்.

यः...निर्मिमाणः யः...நிர்மிமாண:—ஸ்வப்நாவஸ்தையில் பிராணன் முதலியவைகள் லயமடைந்திருக்கும்போது, மனிதன் இச்சிக்கும் ஸ்திரீமுதலான விஷயங்களை அவித்தியா பலத்தால் நிர்மாணஞ்செய்துகொண்டு, எந்த புருஷன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ[298]

வி-பா:—லும் ஏற்படாத அமிருதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. மற்ற பாகம் ஸ்பஷ்டம். அநந்தன், கருடன், முதலான நித்திய முக்தாகளுக்கு அமிருதத்துவம் இருந்த போதிலும், அது நிருபாதிகமாக இராமையால், அதாவது அது பரமாத்மாவில் ஏற்பட்டதாயிருப்பதால், तदेवामृतं ததேவாம்ருதம் என்று சொல்வதிற்பாதகமில்லை. இப்படி வேறு அமிருதம் இல்லை என்று சொன்னதினால் முக்தனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் பேதமில்லை என்று நினைக்க வேண்டாம். ஏனெனின் இவ்விடத்திய அமிருத சப்தம் நிருபாதிக (வேறு ஒன்றினால் ஏற்படாத) அமிருதத்தைக் கூறுகிறது. ‖ 94 ‖

து-பா:—उच्यते உச்யதே = ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறான்

तस्मिन् தஸ்மிந் = அந்த பகவானிடத்தில்

सर्वे लोकाः ஸர்வேலோகா: = சகல லோகங்களும்

श्रिताः ச்ரிதா: = ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

कश्चन கச்சந = எவனும்

तदु தது = அவனை

नात्येति நாத்யேதி = அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் = (க) உன்னால் கேட்கப்பட்ட பிரம்ம ஸ்வரூபம் இந்த மந்திரத்தில் கூறிய குணத்துடன்கூடியது.

298. அதாவது ஸ்வப்நாவஸ்தையில் சாக்ஷியைத் தவிரவேறு இரகசியமான பிரம்மமில்லை என்பது கருத்து.

ச-பா:–तदेव...ब्रह्म தஜெவ...ஸ்ரு ஹ:—அதுவே சுத்தமான பிரம்மம். இரகசியமான பிரம்மம். அதைவிட வேறொன்றில்லை.

तत् ... उच्यते தக...உவ்யெதெ:—அதுவே சகல சாஸ்திரங்களிலும் நாசமற்றதாக சொல்லப்படுகிறது.

तस्मिन् ...सर्वे தஸ்ரிநு...ஸவெ:—மேலும் பிருதிவி முதலிய சகல லோகங்களும் இந்த பிரம்மத்தினிடத்தில் ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏனெனின் 299 இது சர்வலோகங்களுக்கும் காரணம்.

तद् ...தஜ...முன்போலவே அர்த்தம். ॥ 94 ॥

து-பா:–(டீகைப்படி) 5-6 மந்திரங்களுக்கு வேறு அவதாரிகை:—

முந்தின 4 - வது மந்திரத்தில் इतरेणतुजीवन्ति உதரெணது ஜீவந்தி என்பதால் பிரம்மம் சகலஜீவர்களைவிட வேறுஎன்று கூறப்பட்டது. அந்த ஜீவேசுவர பேதத்தை ஞாபகப்படுத்தும் பொருட்டு அவர்களின் ஸ்வரூபங்களைச் சொல்லுவதாய் ஹந்த என்பதால் யமன் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறான். (5) ஜீவப் பிரம்ம பேதத்தை ஞாபகப்படுத்தும் பொருட்டு இரகசியமான பிரம்மத்தையும் சொல்லுகிறேன்; ஜீவன் மரணமடைந்து எப்படி இருக்கிறானோ அதையும் சொல்லுகிறேன். (6) கர்மபலத்தை அனுபவிக்கிறவன் ஜீவன். ஜீவன் அடைகிற யோனியை பிரம்ம மடைகிறதில்லை. ஆகையால் அவர்களுக்குள் பேதம் ஏற்படுகின்றது. (7) தூங்குகிறவன் ஜீவன். ஜீவன் தூங்கும்போது ஜீவிக்கிறதா யிருக்கிறவன் பகவான். ஜீவன் சோகமுள்ளவன். பகவான் சோகமற்றவன். பகவான் பிரம்மம் அதாவது பூர்ணமானவன். ஜீவன் அப்படிப்பட்டவனல்ல. பகவானிடத்தில் சகல லோகங்களும் ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர ஜீவனிடத்தில் ஆசிரயிக்கவில்லை: பகவானை ஒருவனும் அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை. ஜீவனை பகவான் அதிக்கிரமிக்கிறான். ஆகையால் இவர்களின் பேதம் சித்திக்கிறது. இந்த ஜீவேசுவர பேதத்தையே திருஷ்டாந்தத்துடன் மேலிரண்டு மந்திரங்களில் சொல்லுவதாய் एतद्वैतत् ஏதுவை தஜெத என்பதால் யமன் பிரதிஞ்ஞை செய்கிறான்.

य एषु सुप्तेषु யஏஷு ஸுப்தேஷு = என்கிற உத்தர வாக்கியத்தில் ஜீவர்களிடத்திலிருக்கிற பகவானையே கூறியிருப்பதால் நசிகேதனுடைய பிரச்ன வாக்கியத்திலும் ஜீவர்களிடத்திலிருக்கிற பகவானே விஷயம் என்று அறியத்தக்கது. இல்லாவிடின்

299. சமானவாக்கியம்:—கடவல்லி II - 4 - 9; II - 6 - 1

II - 5 - 9-வது மந்திரம்.

अग्निर्यथैको भुवनं प्रविष्टो रूपंरूपं प्रतिरूपोबभूव ।
एकस्तथासर्वभूतान्तरात्मा रूपंरूपंप्रतिरूपोबाहिश्च ॥ 95 ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍈𑌕𑍋𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
𑌰𑍂𑌪𑍋𑌬𑌭𑍂𑌵 । 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂𑌰𑍂𑌪
𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ 95 ॥

यथा 𑌯𑌥𑌾 = எப்படி

एकः 𑌏𑌕𑌃 = ஒரே

अग्निः 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 = அக்கினி

भुवनं 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 = லோகத்தை

II-5-9-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை :—ஒரே ஆத்மா எல்லாருக்கும் **अहमर्थ** 𑌅𑌹𑌮𑌰𑍍𑌥 மாக அதாவது அந்தர்யாமியாக இருக்கிறான் என்பதை அறிதல் கஷ்டமானதால், அதை திடப்படுத்தும் பொருட்டு மறுபடியும் உபதேசிக்கிறார்.

यथा एकः अग्निः 𑌯𑌥𑌾𑌏𑌕𑌃𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 = ஒரு தேஜோரூப வஸ்துவே.
भुवनंप्रविष्टः=त्रिवृत्करण 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 = 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑌣

து-பா:—கேள்வியும் உத்தரமும் ஒவ்வா. மேலும் அடுத்த மூன்றின வாக்கியத்தில் **ஸ்தாணுமன்யே** என்பதினால் ஜீவர்கள் கூறப்பட்டிருப்பதால் இவ்விடத்திலும் **ஏஷ:** என்பதால் ஜீவர்களைத்தான் அறியவேண்டியது.

பிரமாண வாக்கியம் :—

गुह्यंतत्परमंब्रह्म म्रियमाण शरीरिणं ।
संप्राप्तमपिजीवेषु जागर्तिस्वापितेष्वापि ॥ (इति ब्रह्मांडे) ॥ 94 ॥
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌂 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
(𑌇𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌂𑌡𑍇) 94 ॥

II - 5 - 9 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—(௨) ஜீவேசுவர பேதத்தை திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகச் சொல்லுகிறார். (௧) **नप्राणेन** 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 என்கிற மந்திரத்திற் சொல்லிய சகல ஜீவர்களுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கும்தன்மையை திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக இரண்டு மந்திரங்களால் விவரிக்கிறார்.

भुवनं 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 = பிரபஞ்சத்தை

ச-பா:-प्रविष्टः ப்ரவிஷ்ட:=பிரவேசித்து

रूपंरूपं ரூபம்ரூபம்=ஒவ்வொரு ரூபத்தை உத்தேசித்து

प्रतिरूपः ப்ரதிரூப:=அதனதன் ரூபமாக

बभूव பபூவ=ஆனுனே

तथा ததா=அப்படி

सर्वभूतान्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா=சகல பூதங்களிலுமிருக்கும் அந்தராத்மா

एकः ஏக:=ஒருவனுயிருந்தும்

रूपंरूपं ரூபம்ரூபம்=ஒவ்வொரு ரூபத்திலும்

प्रतिरूपः ப்ரதிரூப:=அதனதன் ரூபமாக

बभूव பபூவ=ஆனுன்.

வி-பா:-த்தால் ஏறப்பட்ட வியாப்தியால் அண்டத்துக்குள்ளிருக்கும் லோகங்களில் பிரவேசித்து.

रूपंरूपं ரூபம்ரூபம்-ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும்

प्रतिरूपः बभूव ப்ரதிரூப:பபூவ=சேர்ந்திருக்கும் உருவத்

து-பா:-प्रविष्टः ப்ரவிஷ்ட: = பிரவேசித்திருக்கிற

अग्निः அக்நி: = சேதனை அக்கினிதேவதை

यथाएकः யதாஏக: = ஒருவனே பாகாதி கர்த்தாவாகிறுன், வேறு ஒருவனுமாகிறதில்லே.

तथापि ததாபி = ஆயினும் அந்த அக்கினிதேவனுடைய

रूपंरूपं ரூபம்ரூபம் = ஒவ்வொரு அசேதன ரூபமும்

प्रतिरूपः बभूव ப்ரதிரூப:பபூவ = பிரதி பிம்பமாயிருக்கிறது. பூதாக்கினிகள் அக்கினியின் அசேதனும்சங்கள் சேதனுக்கினியின் பிரதி பிம்பங்கள்; அக்கினி தேவதையால் நியமனம் செய்யப்பட்டு அக்கினி தேவதைபோல் இருக்கின்றன.

तथा ததா = இப்படியே

सर्वभूतान्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா = சகல ஜீவர்களுக்குள்ளும் அந்தர்யாமியாகப் பிரவேசித்திருக்கிற பகவான்

एकः ஏக: = ஒருவனே; ஸ்வதந்திரன் வேறெருவனும் ஸ்வதந்திரனல்ல.

(अस्यभगवतः அஸ்யபகவத: = இந்த பகவானுடைய)

रूपंरूपं (प्रति) ரூபம்ரூபம் (ப்ரதி) = ஒவ்வொரு ரூபத்திலும்

(जीवः ஜீவ: = ஜீவன்)

प्रतिरूपः बभूव ப்ரதிரூப:பபூவ = பிரதி பிம்பமாயிருக்கிறுன்.

ச-பா:—बहिश्च பஹிஶ்ச=வெளியேயு மிருக்கிறான்.

அ - கை:—ஆத்மா ஒன்று என்பது பிரமாணத்தால் சித்த300 மானாலும், அடிக்கடி கூறப்பட்டாலும், அநேக தார்க்கிகர்களுடைய புத்தியால் (யுக்தியால்) கலக்கமடைந்த மனதையுடையவர்க ளாயும், அதனால் நேரான புத்தியற்றவர்களாயு மிருக்கிற பிராமண களின் மனதில் ஸ்திரமாய் தங்காதபடியால், அதைப்பற்றி சுருதி ஆதரவுடன் மறுபடியும் மறுபடியும் கூறுகிறது.

अग्निः ... ரூபம்...பஹிஶ்ச :—பிரகாசமான ஒரே அக்கினி இந்த உலகத்தில் பிரவேசித்து எரிக்கக்கூடிய பலவித காஷ்டங்க ளை உடையதாக எப்படி ஆகிறதோ, எல்லா வஸ்துக்களி லும் தேஜஸ்என்னும் வஸ்து சேர்ந்திருப்பதால், ஒவ்வொன்றிலும் அதின் உருவம் சேர்ந்திருக்கின்றது என்பது கருத்து.

एकः बहिश्च ஏக:...பஹிஶ்ச=அப்படியே பரமாத்மா ஒரு வனாகவே இருந்து சகல வஸ்துக்களிலும் சேர்ந்திருக்கும் அந்தர் யாமி என்னும் ரூபத்தை அடைந்தவனாயும் வெளியில் வியாபித்து மிருக்கிறான். ‖ 95 ‖

வி-பா:—மூந்தின 7-வது மந்திரத்தில்யோனிம்என்று சொன்னதி னால் மேற்சொன்னது பிரகிருதத்தில் ஒவ்வும். आभासएवच ஆபாஸ ஏவச () என்கிற சூத்திரமும் அப்படியே கூறுகின்றது பிரதிபிம்மம் என்று சொன்னதினால், ஜீவன் பகவததீனமாகிறதி னால், இருவருக்கும் சாதிருச்யம் (ஒரேவிதமாய் இருத்தல்) இருப் பதாக அறியவேண்டியதே-இருவருக்கும் பேதமில்லையா வெனின்

बहिश्च பஹிஶ்ச=ஜீவன் பிம்ப ஸ்வரூபத்துக்கு வெளிப்பட்ட வனே, பிம்ப ஸ்வரூபமுடையவனல்ல, பரதந்திரனா யிருப்பதால் என்பது கருத்து. சகாரத்தால் நிச்சயத்தை அறியவேண்டியது.

ஒரே அக்கினி இந்த லோகத்தில் காஷ்டம் முதலியவைகளில் பிரவேசித்துப் பிரகாசிக்கிறதுபோலும் தான் ஆகாசம் போல் விகாரமற்றதா யிருப்பதுபோலும், பரமாத்மாவே இந்த சரீரத்தி லிருக்கும் ஆத்மா என்னும் அத்துவைத வியாக்கியானம் பொருந் தாது. ஏனெனின் यदेवहतदमुत्र யதேவஹ ததமுத்ர (II-1-10) முத

300. உற்பத்தி, விநாசம், இவைகள் பிராணிகள் தோறும் தனித்தனி யா யிருப்பதாலும் ஏககாலத்தில் பிராணிகளுக்கு உற்பத்தி நாசங்கள் சம்ப விக்காததாலும், சத்வரஜோதமோ குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமா யிருப்பதாலும் ஆத்மா அநேகம் என்பது தார்க்கிகர்களுடைய சித்தாந்தம். இதனால் சகல சரீரத்திலு மிருக்கும் ஆத்மா ஒன்றே என்னும் சித்தாந்தம் மனதில் ஸ்திரப்படுகிறதில்லை. ஆகையால் உபாதி பேதத்தால் ஆத்மாவுக்கு பேதம் தோன்றுகிறது. என்று யமன் சொல்லுகிறார்.

ச-பா:—ளாகிற உபாதிகளை அடைந்து அதனதன் ரூபத்தை 301 அடைகிறது.

एकः ... प्रतिरूपः ஏக: ... ப்ரதிரூப: :—302 அப்படியே சகல பூதங்களுக்கும் உள்ளே இருக்கிற ஒரே ஆத்மா, அதிஸூக்ஷ்ம மாயிருப்பதால் காஷ்டாதிகளிற்போல, சகல தேகங்களிலும் பிர வேசிப்பதால் அதனதன் ரூபமாகிறது.

वहिश्च பஹிஶ்ச :— ஆகாசம்போல் தன்னுடைய நிர்விகா ரூபத்தால் சகல தேகங்களுக்கும் வெளியேயு மிருக்கிறது. ॥ 95

து-பா:-லிய சுருதி வசனங்களிற் கூறினதைமறுபடியும்கூறுவது தோஷம். அநேக தார்க்கிகர்களுடைய யுக்திகளால் சஞ்சலமடை யும் புத்தியுள்ளவர்களுக்கு ஜீவப் பிரம்ம ஐக்கியத்தை அடிக்கடி சொல்லுவதில் பிரயோஜன மிருப்பதால் தோஷமில்லை எனின், ஆத்மா ஒன்று என்பதற்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமில்லை. பிரத் தியக்ஷப் பிரமாணத்தால பேதமே விளங்குகிறது. பிரத்தியக்ஷ மான சேஷ்டைகளாகிற அடையாளத்தால் பிறருடைய ஆத்மா தெரியவருகிறது. அந்த ஆத்மாவுக்கும் நம்முடைய ஆத்மாவுக்கும் பேதம் பிரத்தியக்ஷமா யிருக்கிறது. இப்படி பேதமே பிரத்தியக்ஷ மாயிருப்பதால் ஆத்மா ஒன்று என்பதற்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிர மாணமில்லை. அனுமானத்தாலும் ஆத்மா ஒன்று என்பது சித் திக்கவில்லை. தேவதத்தனுடைய சரீரம் அவன் சரீரமாயிருப்ப தால் எனக்கே போகஸ்தானம் என்று சொல்லுவது அயுக்தம். ஏனெனின் அது தேவதத்தனுடைய களத்திரம் எனக்கு போக ஸ்தானமாயிருக்கிறது என்பதற்குச் சமானமாகும். அபேத ஆக மம் பேதபரமாக இதர இடங்களில் வியாக்கியானம் செய்யப்பட் டிருப்பதால், அபேதத்திற் பிரமாணமில்லை.

भुवनं புவநம் = என்பதற்கு லோகம் என்று அர்த்தம் செய் யக்கூடாது. பொதுவாகப் பிரபஞ்சம் என்று அர்த்தம் செய்ய வேண்டும்.

பிரமாண வாசனம் :—

अग्निर्यथैकोलोकेषुप्रविष्टोन्योनविद्यते ।
पाकादिकर्त्ताथाप्यस्यदेवस्यरूपस्य प्रतिरूपकाः ।

301. சிறிது, பெரிது, ஒழுங்கு, கோணல், முக்கோணம், சதுரம், முத லிய பலவிதமான கட்டையாகிற உபாதிகளை ஒரே அக்கினி அடைந்து, அத னதன் ரூபமாய் காணப்படுகிறதுபோல், தேவ, மனுஷிய, பசு, பக்ஷி முத லிய, விருத்த தர்மங்களுள்ள அநேக சரீரங்களாகிற உபாதிகளை அடைந்து அத்தியாசத்தால் ஒரே ஆத்மா அந்தந்த ரூபமாக காணப்படுகிறது.

302. சமானவாக்கியம் :—II - 5 - 19.

II - 5 - 10-வது மந்திரம்.

वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टो रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ॥ 96 ॥

வாயுர்யதைகோ புவநம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ பபூவ । ஏகஸ்ததா ஸர்வபூதாந்தராத்மா ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ பபூவ ॥ 96 ॥

यथा யதா = எப்படி
एकः ஏக: = ஒன்றான
वायुः வாயு: = வாயு
भुवनं புவநம் = தேகத்தை
प्रविष्टः ப்ரவிஷ்ட: = பிரவேசித்து
रूपंरूपं ரூபம்ரூபம் = தேகந்தோறும்

II-5-10-வது மந்திரம்.

வி-பா:- வேறு உதாஹரணத்தைச் சொல்லுகிறார். அர்த்தத்தை முன்போல செய்து கொள்ளவும். ॥ 96 ॥

து-பா:- रूपंरूपंप्रतिह्येते सन्त्यचेतनवन्हयः ।
एवंदेवोवायुरपिधारकोन्योनाविद्यते ।
रूपंरूपंतथाप्यस्य प्रत्यभूत्प्रातिरूपकः ।
अचेतनस्पर्शगम्योयमेवंजनार्दनः ।
एकः स्वतन्त्रोनान्योस्ति सर्वजीवान्तरःस्थितः ।
रूपंरूपंप्रतितस्यप्रतिबिम्बाः ॥

ஸூக்ஷ்மயுர்யதைகோவாகேஷு ப்ரவிஷ்டோ நாந்யோ நவித்யதே ।
வாகாதிக தயாவ்யஸ்ய தேவஸ்ய ரூபவஸ்ய ப்ரதிரூபகா:
ரூபம்ரூபம் ப்ரதிஹ்யேதே ஸந்த்யசேதநவஹ்நய: ।
ஏவம்தேவோ வாயுரபி தாரகோந்யோ நவித்யதே ।
ரூபம்ரூபம் தயாப்யஸ்ய ப்ரத்யபூத்ப்ராதிரூபக: ।
அசேதநஸ்பர்சகம்யோயமேவம் ஜநார்தந: ॥
ஏக: ஸ்வதந்த்ரோ நாந்யோஸ்தி ஸர்வஜீவாந்தர:ஸ்தித: ॥
ரூபம்ரூபம் ப்ரதிதஸ்யப்ரதிபிம்பா: ॥ 95 ॥

II - 5 - 10 - வது மந்திரம்.

भुवनं புவநம் = பிரபஞ்சத்தை
प्रविष्टः ப்ரவிஷ்ட: = பிரவேசித்திருக்கிற
वायुः வாயு: = வாயுதேவதை

यथाएकः யதாஏக: = ஒருவனே தாரகனுகிறான். இவனைத் தவிர ஒருவனும் தரிக்கிறவனுயில்லை. ஆயினும் (மற்றவை முன் மந்திரத்திற் போல் அர்த்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியது.) ॥ 96 ॥

II - 5 - 11-வது மந்திரம்.

सूर्योयथासर्वलोकस्य चक्षुर्नलिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा नलिप्यते लोकदुःखेनबाह्यः ॥ 97 ॥

ஸூர்யோயதாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுர்நலிப்யதே சாக்ஷு-ஷைர்பாஹ்யதோஷை: । ஏகஸ்ததாஸர்வபூதாந்தராத்மா நலிப்யதேலோகது:கேநபாஹ்ய: ॥ 97 ॥

ச-பா:–प्रतिरूप: ப்ரதிரூப: = அதனதன் ரூபமாக

बभूव பபூவ = ஆனதோ

तथा ததா = அப்படி

एक: ஏக: = ஒன்ருன

सर्वभूतान्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா = சகல பூதங்களிலு மிருக்கிற அந்தராத்மா

रूपंरूपं ரூபம்ரூபம் = ஒவ்வொரு தேகபேதத்தை உத்தேசித்து

प्रतिरूप : ப்ரதிரூப: = அதனதன் ரூபமாக

बभूव பபூவ = ஆனது.

बहिश्च பஹிஶ்ச = வெளியிலு மிருக்கிறது.

தா-ம்.:—வேறு திருஷ்டாந்தம் :—ஒரே வாயு பிராணனுய் தேகத்தில் பிரவேசித்து தேகபேதத்தால் அதனதன் ஆகாரமாய் ஆகிறதுபோல் ஒரே அந்தராத்மா தேகத்தை. பிரவேசித்து ததாகாரமாக ஆகிறது ஆகாசம்போல் தேகத்துக்கு வேருகவு மிருக்கிறது. ॥ 96 ॥

II-5-11-வது மந்திரம்.

வி-பா:–அ-கை :— பரமாத்மாவுக்கு ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மையிருந்தாலும், ஜீவாத்மாவுக்குப்போல் பரமாத்மாவுக்கு தோஷங்களில்லை என்று உதாஹரணத்துடன் சொல்லுகிருர்.

II - 5 - 11 - வது மந்திரம்.

து·பா:–அ - கை:—भूतांतरात्मा பூதாந்தராத்மா என்பதால் பகவானுக்கு சகல ஜீவர்களுக்கும் அந்தராத்மாவா யிருக்கும் தன்மை கூறப்பட்டது. அப்படியானல் ஜீவர்களுக்குப் போல் பகவானுக்கும் துக்கமுண்டாக வேண்டுமே எனின் சொல்லுகிருர். கண் பாஹ்யம் ஆந்தரம் என இரண்டுவிதம். பாஹ்யம் ஜடம் ஆந்தரம் அதற்கு அபிமானியான சூரியன் சேதனன். இதற்குப் பிரமாணம் आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाऽक्षिणीप्राविशत् ஆதித்யஶ்சக்ஷுர்பூத்வாऽக்ஷிணீப்ரவிஶத் (ஐ I - 2 - 4) முதலிய சுருதி வசனங்கள்.

ச-பா:-यथा யதா=எப்படி

सूर्यः ஸூர்ய: = சூரியன்

सर्वलोकस्य ஸர்வலோகஸ்ய=சகல லோகத்துக்கும்

चक्षुः சக்ஷு: = நேத்திரமாய்

चाक्षुषैः சாக்ஷுஷை:=நேத்திரசம்பந்தமான

बाह्यदोषैः பாஹ்யதோஷை:=வேறு தோஷங்களுடன்

नलिप्यते நலிப்யதே=சம்பந்தப்படவில்லையோ

तथा ததா = அப்படி

एकः ஏக:=ஏகமாயும்

बाह्यः பாஹ்ய: = வெளியே இருக்கிறதாய்

வி-பா:- सूर्यः...दोषैः ஸூர்ய:...தோஷை: :—சூரியன் கிரணங்களால் கண்ணினிடத்திலிருக்கிறான். **आदित्यश्चक्षुर्भूत्वा ऽक्षिणीप्राविशत्** ஆதித்யஶ்சக்ஷுர்பூத்வாऽக்ஷிணீப்ராவிஶத்(ஐ I-2-4) சூரியன் சக்ஷுரிந்திரியத்துக்கு அதிஷ்டாதாவாகி கண்களில் ப்ரவேசிக்கிறான்) என்னும் சுருதியை அனுசரித்து எப்படி சூரியன் கண்ணுக்கு அதிஷ்டாதாவாயிருப்பதால் கண்ணுக்குள் பிரவேசித்திருந்த போதிலும் கண்ணினின்றும் வெளிப்படும் மலத்துடன் சம்பந்தப்படவில்லையோ,

एकः...बाह्यः ஏக:...பாஹ்ய: :—அப்படி பரமாத்மா சகல பூதங்களிலும் ஆத்மாவாக இருந்தாலும், அவைகளின் தோஷங்களுடன் சம்பந்தப் படுகிறதில்லை. தன்னுடைய ஸ்வபாவமான

து-பா:-यथा யதா = எப்படி

सूर्यः ஸூர்ய: = சூரியன்

सर्वलोकस्य ஸர்வலோகஸ்ய = சகல லோகத்துக்கும்

चक्षुः சக்ஷு: = அந்தஸ் சக்ஷுஸா யிருந்தாலும் அதாவது க்ஷுரபிமானி தேவதையாயிருந்தாலும் (க) நியந்தாவா யிருப்பதால் சக்ஷுஸ் என்று பெயருள்ள அந்தச் சக்ஷுஸா யிருந்தாலும்

चाक्षुषैःबाह्यदोषैः சாக்ஷுஷை:பாஹ்யதோஷை: = அசேதனங்களான பாஹ்யக் கண்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட தோஷங்களால்

नलिप्यते நலிப்யதே = பாதிக்கப்படவில்லையோ

तथा ததா = அப்படியே

(सः) एकः (एव) सर्वभूतान्तरात्मा (अपि) (ஸ:)ஏக: (ஏவ)ஸர்வபூதாந்தராத்மா (அபி) = பகவான் ஒருவனே சகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயிருந்தாலும்

ச-பா:-सर्वभूतन्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா = சகல பூதங்களிலு மிருக்கிற அந்தராத்மா

लोकदूःखेन லோகது:கேந=பிரபஞ்ச சம்பந்தமான துக்கத் துடன்

नालिप्यते நலிப்யதே = சம்பந்தப்படுகிறதில்லை

அ-கை:—ஒருவஸ்துவே சகலத்திற்கும் ஆத்மாவானால், சம்சார துக்கம் பரப்பிரம்மத்திற்கே கிடைக்குமே எனின், சொல்லுகிறார்.

सूर्यः ... बाह्यः ஸூர்ய:...வாஹ்ய: :—எப்படி சூரியன் மலமூத்திரம் முதலிய அசுத்த பதார்த்தங்களை பிரகாசம் செய்வதினால் நேத்திரத்திற்கு உபகாரம் செய்கிறவனாய், அப்படிப்பட்ட அசுத்த பதார்த்தங்களைப் பார்க்கிற லோகத்திற்கு நேத்திரமாயிருந்தாலும் அசுத்த பதார்த்தத்தை பார்கிறதினால் உண்டாகும் ஆந்தரமான பாபதோஷத்தாலும், வெளியிலுள்ள அசுத்த பதார்த்த சம்பந்த தோஷத்தாலும் தான் சம்பந்தப்படுகிற தில்லையோ,

வி·பா:—अपहतपाप्मत्व அபஹதபாப்மத்வ (பாபமற்ற) முதலிய தன்மையுடன் கூடியிருப்பதால் தனக்கு வேறான சகல வஸ்துக்களுக்கும் விலக்ஷணனாய் அவன் இருக்கிறான். ‖ 97 ‖

து-பா:-लोकदुःखेन லோகது:கேந=பிரபஞ்ச துக்கத்தால்

नालिप्यते நலிப்யதே = பாதிக்கப்படுகிறதில்லை.

बाह्यः வாஹ்ய: = சகல ஜீவர்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருந்தும் துக்கத்தால் எப்படி பகவான் பாதிக்கப்படவில்லை எனின், பகவான் ஸ்வதந்திரனா யிருப்பதால் ஜீவர்களைவிட வேறானவன்.

संभोगप्राप्तिरिति चेन्नवैशष्यात् ஸம்போகப்ராப்திரிதி சேந்நவைசேஷ்யாத் என்னும் (I - 2 - 8) பிரம்ம சூத்திரத்திலும் இப்படியே சொல்லியிருக்கிறது.

சகல லோகத்திற்கும் சக்ஷுஸா யிருக்கும் சூரியன் அசுத்தமான பதார்த்தங்களை பிரகாசிப்பிக்கிறதினால் கண்ணுக்கு உபகாரஞ் செய்தாலும், அசுத்த பதார்த்தங்களைப் பார்க்கிறதினால் பார்க்கிறவர்களுடைய சக்ஷுஸின் தோஷத்தாலும், அசுத்தபதார்த்தங்களுடன் சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் தோஷத்தாலும் பாதிக்கப்படுகிறதில்லை. இந்த வியாக்கியானம் பொருந்தாது. ஏனெனின் (1) அசுத்த பதார்த்தத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறதில் கண்ணின் தோஷம் சூரியனை ஒட்டும் என்கிற பிரஸக்தியே இல்லை. ஆனதால் அதை நிஷேதிக்கக் காரணமில்லை. இல்லாவிடின் ஜடமான தீபப்பிரகாச

ச-பா:—ஏக:...பாஹ்ய: ஏக:...பாஹ்ய:—அப்படி சகலபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவான ஒரே ஆத்மா, தான் வெளிப்பட்டவனாய், லோகத்தின் துக்கத்துடன் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை.

உலகம் 303 தன் ஸ்வரூபத்தில் (அதாவது ஆத்மாவில்) கற்பிக்கப்பட்ட (அதாவது தோன்றும்) அவித்தையால் ஏற்பட்ட காம கர்மத்தாலுண்டாகும் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறது. அது வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவினிடத்திலில்லை. இரஜ்ஜு, கிளிஞ்சல, கானல் பூமி, ஆகாசம், இவைகளிற்றோன்றும் சர்ப்பம், வெள்ளி, ஜலம், கறுப்புவர்ணம் இரஜ்ஜு முதலியவைகளுக்கு வாஸ்தவத்தில் தோஷமாகிறதில்லை. இரஜ்ஜுமுதலியவைகளில் விபரீதபுத்தி யுண்டாகிறதினால் இவைகள் அவைகளுக்கு தோஷம்போல் காணப்படுகின்றன. ஷை இரஜ்ஜுவாதிகள் விபரீதபுத்திக்கு பாஹ்யமாய் (வெளியே) இருக்கின்றன. அந்த தோஷங்களுடன் இரஜ்ஜுவாதிகள் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை. இதுபோல் சர்வலோகமும், சர்ப்பாதிகளுக்கு ஒப்பானகிரியை, கர்த்தா, பலன்முதலிய விபரீதஞானத்தை ஆத்மாவினிடத்தில் ஆரோபித்து, அதினாலுண்டாகும் உற்பத்தி மரணம் முதலிய துக்கத்தை அனுபவிக்கிறது. ஆத்மா சகல லோகத்திற்கும் ஆத்மாவா யிருந்தபோதிலும், விபரீத அத்தியாசத்தாலுண்டாகும் உலகதுக்கத்துடன் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை, ஏனெனின் **பாஹ்ய:** அதாவது இரஜ்ஜு முதலியவைகள்304 போல் ஆத்மா தன்விஷயமாய் உண்டாகும் விபரீதபுத்தி அத்தியாசத்துக்கு வெளியே யிருக்கிறது. ॥ 97 ॥

து-பா:—த்துக்கும் தோஷம் சம்பவிக்கலாமே. (2) சகல தோஷங்களு முள்ளிருப்பதால் **பாஹ்யம்** என்பதற்குப் பிரயோஜனமில்லாமற்போகும். தோஷத்துக்குக் காரணமானது பாஹ்யமானதால் தோஷமே பாஹ்யம் என்று சொல்லுவது அயுக்தமன்று. (3) சுருதியி லில்லாததை கற்பிக்கிறது தோஷம்.

303. அவித்தையில் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம் பிரமையை அடைகிறது; அப்படி அடைந்து காமம் முதலிய தோஷங்களால் கர்மத்தைச் செய்கிறது; அதினால் ஏற்படும் துக்கத்தை தன்னுடைய ஆத்மாவால் ஆரோபிக்கிறது பரமாத்மாவோ எனின், தோஷமற்றதாயிருக்கிறது. துக்க சாதனமான அவித்தையில் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை. ஆகையால் துக்கத்தை அடைகிறதில்லை.

304. இரஜ்ஜு முதலியவைகள் தங்கள் ஸ்வரூபத்தால் பிராந்திக்கு விஷயமாகிறதில்லை. அவைகள் விபரீத புத்தியால் ஏற்படும் அத்தியாசத்திற்கு வெளியேயிருக்கின்றன. இதுபோல் சைதன்னியரூப ஆத்மா ஔபாதிகரூபத்தால் அத்தியாசத்திற்கு ஆசிரயமாயிருந்தாலும், உபாதியற்ற பிரம்மரூபத்தால் அத்தியாசத்திற்கு ஆசிரயமாகிறதில்லை. ஆகையால் அது துக்கத்தை அடைகிறதில்லை.

II - 5 - 12-வது மந்திரம்.

एकोवशीसर्वभूतान्तरात्मा एकंरूपंबहुधायःकरोति ।
तमात्मस्थंयेऽनुपश्यन्तिधीरास्तेषां सुखं शाश्वतंनेतरेषाम् ॥ 98 ॥

ஏகோவஶீஸர்வபூதாந்தராத்மா ஏகம்ரூபம்பஹுதா
ய: கரோதி ॥ தமாத்மஸ்தம்யேऽனுபஶ்யந்தி தீராஸ்தேஷாம்ஸுகம்
ஶாஶ்வதம்நேதரேஷாம் ॥ 98 ॥

து-பா:—பிரமாண வசனம் :—

सूर्योयथांतरंचक्षुः प्रतिबिंबोस्यबाह्यकम् ।
बाह्यश्चक्षुर्गतैर्दोषैरंतश्चक्षुर्नलिप्यते ।
अंतश्चक्षुर्देवतातुबाह्यं चक्षुरचेतनः ।
एवंबाह्यस्वतंत्रत्वाज्जीवेभ्यः पुरुषोत्तमः ।
अस्वतंत्रस्यजीवस्य दुःखैर्नैवहिलिप्यते ।
चेतनाभासकोजीवः परमश्चेतनोहरिः ।
स्वतंत्रत्वात्स्वतंत्रोहि नैवदोषेणलिप्यते ।
आत्मनिस्थंहरिंजानन्मुच्यते नात्रसंशयः ।
जीवैक्येनतुतंजानन्तमस्यं धेपतेध्रुवं ॥ (इति कौर्मे)

ஸூர்யோயதாந்தரஶ்சக்ஷு:ப்ரதிபிம்போஸ்யபாஹ்யகம்
பாஹ்யஶ்சக்ஷுர்கதைர்தோஷைரந்தஶ்சக்ஷுர்நலிப்யதே
அந்தஶ்சக்ஷுர்தேவதாதுபாஹ்யம்சக்ஷுரசேதந: ।
ஏவம்பாஹ்யஸ்வதந்த்ரத்வாஜ்ஜீவேப்ய:புருஷோத்தம: ।
அஸ்வதந்த்ரஸ்யஜீவஸ்யது:கைர்நைவஹிலிப்யதே ।
சேதநாபாஸகோஜீவ:பரமஶ்சேதநோஹரி: ।
ஸ்வதந்த்ரத்வாத்ஸ்வதந்த்ரோஹிநைவதோஷேணலிப்யதே
ஆத்மநிஸ்தம்ஹரிஞ்ஜாநந்முச்யதேநாத்ரஸம்ஶய: ।
ஜீவைக்யேநதுதம்ஜாநந்தமஸ்யம்யேபதேத்ருவம் ॥
(இதிகௌர்மே)

II - 6 - 12 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—பூதங்களுக்குள் அந்தராத்மாவான பகவான் பூததுக்கத்தால் பாதிக்கப்படுகிறதில்லை என்பது எப்படி. துக்க சம்பந்தமில்லாவிடின் ஜீவனுக்கும் துக்கமிருக்கக் கூடாது. ஒரு வீட்டிலிருவர்க ளிருந்தால் வீடு எரியும்போது ஒருவன் தஹிக்கப் பட்டான் என்று சொல்லுவது அயுக்தம். இந்த ஆக்ஷேபத்திற் குச்சமாதானம் என்னவெனின். ஜீவனைவிட ஈசுவரனுக்கு விசேஷ சாமர்த்திய மிருப்பதால் அக்கினி ஸ்தம்பனத்தைச் செய்கிறவனு க்கு நெருப்பால் பாதகமுண்டாகாததுபோல் ஈசுவரனுக்கும்

ச-பா:–एकः ஏகஃ = ஏகஸ்வரூபமாயும்

वशी வஶீ=சர்வத்தையும் சுவாதீனப் படுத்திக்கொண்டும்

सर्वभूतान्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா=சகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயுமிருக்கிற

यः யஃ = எந்த பரமாத்மா

एकं ஏகம் = ஒன்றான

रूपं ரூபம் = சுத்த ஞானமாகிய தன்னை

बहुधा பஹுதா = அநேக பிரகாரங்களாக

करोति கரோதி = செய்கிறானோ

ये யே = எந்த

धीराः தீராஃ = விவேகிகள்

तं தம் = அப்படிப்பட்ட

आत्मस्थं ஆத்மஸ்தம் = சரீரத்தில் ஹிருதயாகாசத்தை அடைந்த புத்தியிலிருக்கிற ஆத்மாவை

अनुपश्यन्ति அநுபஶ்யந்தி=பிரத்தியக்ஷமாகபார்க்கிறார்களோ

तेषां தேஷாம்=அவர்களுக்கு

शाश्वतं ஶாஶ்வதம் = நிரந்தரமான

सुखं ஸுகம் = சுகம்

(भवति பவதி = உண்டாகிறது).

इतरेषां இதரேஷாம்=மற்றவர்களுக்கு

न ந=உண்டாகிறதில்லை

एकः:ஏகஃ[305] = மேலும், [306] அந்த பரமேசுவரன் எங்கும் வியாபிக்கிறவனும், சுவதந்திரனும் ஏகமாயுமிருக்கிறான். அதாவது அவனுக்குச் சமானமாவது மேலானதாகவாவது யாதொன்றுமில்லை.

II-5-12-வது மந்திரம்.

வி-பா:–एकः ஏகஃ = சமதை, அதிகம், இவைகளற்றவன்

து-பா:—துக்கமுண்டாகிறதில்லை என்கிற பாவத்தால் ஈசுவரசாமர்த்தியத்தைச் சொல்லுகிறார். (க) ஏக பதத்தாற் கூறப்பட்ட ஸ்வாதந்திரியத்தை தெளிவாக்கி அநேக ஜீவர்களை ஒருவனே எப்படி நியமனம் செய்கிறான் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

305. சமானவாக்கியம் :—சுவே VI-12.

306. பிறருடைய மேன்மையான ஸ்திதியை பார்த்தல், தான் பரதந்திரனுயிருத்தல், இவ்விரண்டும் ஒருவனுடைய ஹீனமான ஸ்திதியை கூறுகின்றன. இதுவே துக்ககாரணம் என்பது பிரசித்தம். இது இல்லாதபடியால் பரமாத்மாவுக்கு துக்கமில்லை. ஆகையால் பரமாத்மாவை அடைவதே பரம புருஷார்த்தம்.

ச-பா:-वशी வஶீ — சகல ஜகத்தும் இவனுடையவசத்திலிருக்கின்றது. ஏனெனின்

सर्वभूतान्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா:—சகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவா யிருக்கிறன்.

एकं...करोति ஏகம்...கரோதி :—ஏனெனின், அந்த பரமாத்மா சிந்திக்கக்கூடாத சக்திகளை உடையவனானதால், ஏகரசமான சுத்த ஞானஸ்வரூபமாகிய தன்னை, தன் சத்தையால், நாமரூபம் முதலிய அசுத்த உபாதி பேதங்களால் அநேகவிதமாய் செய்து கொள்ளுகிறன்.

வி-பா:-वशी=(1)वशः வஶீ=வஶ:(இச்சை) अस्यअस्तीतिवशी அஸ்யாஸ்தீதிவஶீ = இச்சையுள்ளவன். (2) அல்லது ஜகத்தானது வசத்தில் (ஸ்வாதீனத்தில்) இருப்பதாக நாராயண வல்லியிற் சொல்லியபடி ஸ்வாதீனத்திலிருக்கும் ஜகத்தையுடையவன் என்பது கருத்து. (3) அல்லது इमौस्ममुनिशार्दूल किंकरौ समुपस्थितौ இமௌஸ்மமுநிஶார்தூலகிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ (முனி சிரேஷ்டரே, இந்த சேவகர்களான நாங்கள் சேர்ந்திருக்கிறோம்) என்னும் இராமாயண வசனப்படி பக்தர்களுக்கு வசியன் என்பதாவது கருத்து.

एकं...करोति :—तमः परेदेव एकी भवति ஏகம்...கரோதி :—தம: பரேதேவ ஏகீபவதி (மாயை பரமாத்மாவினிடத்தில் பிரிவினையற்ற சம்பந்தத்தை அடைகிறது) என்கிற சுருதியிற் சொல்லியபடி தன்னுடன் ஏகிபாவத்தை அடைந்தும், காரணாவஸ்தையையுடைய தமஸ் என்னும் ஜகத்காரணத்தை அநேக விதமாக எவன் செய்கிறனே,

து-பா:-यः ய:= எவன்

सर्वभूतान्तरात्मा ஸர்வபூதாந்தராத்மா = சகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயும்

एकः ஏக:=சமானமானதையும் அதிகமானதையும் உடைத்தாயிராதவனாயும்

वशी வஶீ = சகலத்தையும் தன்வசத்தில் வைத்துக்கொண்டவனாயும்

एकरूपं ஏகரூபம் = தன்னுடைய ஏகமான ரூபத்தை

बहुधाकरोति பஹுதாகரோதி = அந்தந்த பதார்த்தங்களை நியமனம் செய்யவேண்டியதற்காக வெகுவாய்ச் செய்கிறனே

ச-பா:-तं...धीराः தம்...தீரா:—சரீரத்தின்[307] ஹிருதயாகாசத்தை அடைந்த புத்தியில் சைதன்னிய ரூபமாக விளங்குகிற இந்த ஆத்மாவை (இந்த ஆத்மா ஆகாசம்போல் உருப்படியா யிராமையால் சரீரம் ஆத்மாவுக்கு ஆதாரமாகிறதில்லை. முகம் கண்ணாடியில் தோன்றுவதால் கண்ணாடியி லிருக்கிறதாக உபசாரமாகச் சொல்லப்படுவதுபோல் சரீரத்தில் ஆத்மா இருக்கிறதாக உபசாரமாக சொல்லப்படுகிறது). இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை பாஹிய விர்த்தியன்றியிலிருக்கும்விவேகிகள், ஆசாரியர், சாஸ்திரம், இவைகளின் உபதேசம்பெற்று, சாக்ஷாத்தாய் அனுபவிக்கிறார்கள்.

तेषांसुखंशाश्वतं தேஷாம்ஸுகம்ஶாஶ்வதம்:—பரமேசுவர பாவத்தை அடைந்த அவர்களுக்கு ஆத்மாநந்தமாகிய நித்தியசுகம் உண்டாகிறது.

नेतरेषां நேதரேஷாம்:-பாஹிய விஷயங்களில் ஆசக்தியுள்ள அவிவேகி புருஷனுக்கு இந்த சுகம் ஸ்வரூபமாயிருந்தாலும் அவித்தையால் மறையப்பட்டபடியால் தோன்றுகிறதில்லை. ‖ 98 ‖

வி-பா.-तं...इतरेष தம்...இதரேஷாம்:—அந்த தங்களுடைய அந்தர்யாமியை எவர்கள் பார்க்கிறார்களோ, அவர்களே முக்தர்கள் என்பது கருத்து. ‖ 98 ‖

து-பா:-तं தம் = அப்படிப்பட்ட

आत्मस्थं ஆத்மஸ்தம் = தன்னிடத்திலிருக்கும் பகவானை (தன்னுடைய சரீரத்தின் ஹிருதயாகாசத்திலுள்ள புத்தியில் சைதன்னியமாய் விளங்கும் என்னும் வியாக்கியானம் ஒவ்வாது.)

ये धीराः யேதீரா: = எந்த தைரியசாலிகள், (ஞானிகள்)

अनुपश्यन्ति அநுபஶ்யந்தி = பார்க்கிறார்களோ

तेषां (अपि) தேஷாம் (அபி) = அவர்களுக்குக்கூட

सुखंशाश्वतं ஸுகம்ஶாஶ்வதம்=சகல துக்க நாசத்தால் சுகம் நித்தியமா யிருக்கிறதல்லவா, அப்படி யிருக்க அந்த பகவானுக்கு எப்படி துக்கம் சம்பவிக்கும்.

न इतरेषां ந இதரேஷாம் = மற்றவர்களின் சுகம் நித்தியமன்று. ‖ 98 ‖

307. மூல மந்திரத்தில் **ஆத்மஸ்தம்** என்பதிலுள்ள ஆத்ம பதத்திற்கு கேவலசுத்த ஆத்மா என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது ஏனெனின், தன்னிடத்தில் தானிருப்பதாக சொல்வது அசம்பாவிதம். ஆகையால் சரீரமாகிற ஆத்மா என்று சொல்லவேண்டும். கெடம்போல் சரீரம் ஜடமாகையால் அதில் ஆத்மா பிரதிபிம்பிக்கமாட்டாது. ஆகையால் சரீரத்திலிருக்கிற ஹிருதயாகாசத்திலிருக்கிற புத்தி என்று ஆத்ம சப்தத்திற்கு அர்த்தம் செய்யவேண்டும். அப்படியே மேல் மந்திரத்திலும் அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

II - 5 - 13 - வது மந்திரம்.

नित्योनित्यानां चेतनश्चेतनानामेकोबहूनां योविदधाति कामान् ।
तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीरास्तेषांशान्तिः शाश्वतीनेतरेषाम् ॥ 99 ॥

நித்யோ நித்யாநாம் சேதநச்சேதநாநாமேகோ பஹூநாம் யோவிதாதி காமாந் । தமாத்மஸ்தம் யேऽநுபச்யந்தி தீராஸ்தேஷாம் சாந்திః சாச்வதீ நேதரேஷாம் ॥ 99 ॥

ச-பா:-यः யஃ=எந்த பரமேசுவரன்

अनित्यानां அநித்யாநாம் = நாசமடைகிறவைகளுக்குள்

नित्यः நித்யஃ = நாசமற்றவனே,

चेतनानां சேதநாநாம் = சேதனங்களுக்குள்

चेतनः சேதநஃ=சேதனனே,

एकः ஏகஃ = ஒருவனுயிருந்தும்

बहूनां பஹூநாம் = அநேகர்களுக்கு

कामान् காமாந் = கர்ம பலமான கோறிக்கைகளை

வி-பா:- II-5-13-வது மந்திரம்.

नित्यः...कामान् நித்யஃ...காமாந் :—நித்தியனுன சேதனன் ஒருவனுக இருந்து கொண்டு அநேக நித்திய சேதனங்களுக்கு அபேக்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களை சிரமமன்றியில் கொடுக்கிறுன். மற்ற பாகம் ஸ்பஷ்டம். ‖ 99 ‖

II - 5 - 13 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:— एकोवशी ஏகோவஶீ =என்பதாற் கூறப்பட்ட ஸ்வாதந்திரியத்தை விவரிக்கிறுர்.

यः யஃ = எவன்

नित्यानांनित्यः நித்யாநாம் நித்யஃ = நித்தியமான வஸ்துக்களுக்குள் மிகவும் நித்தியனே. பரமநித்தியன், அநித்தியத்வம் முதலிய நான்குவித நாசங்களற்றவன் என்பது கருத்து. அல்லது நித்தியமா யிருக்கிறவர்களுக்கு நித்தியத்வத்தைக் கொடுக்கிறவன்.

चेतनः चेतनानां சேதநஃ சேதநாநாம் = பரமசேதனனே சேதன முள்ளவர்களுக்கு சேதனத்துவத்தைக் கொடுக்கிறவன். இதர சேதனுபாசங்கள் பகவத்தினங்களா யிருக்கின்றன என்பது கருத்து. பரம சேதனனுனதால் ஸ்வதந்திரன் என்பதும், ஸ்வதந்திரனுனதால் துக்கலேசங்கூட இல்லாதவன் என்பதும் கருத்து.

एकः ஏகஃ = ஒருவனுக இருக்கிறுனே.

बहूनां பஹூநாம் = அநேகர்களுக்கு

कामान् காமாந் = காம்மிய பதார்த்தங்களை

ச-பா:-विदधाति விதயாதி=கொடுக்கிறுனே,

तं தம்=அப்படிப்பட்ட

आत्मस्थं ஆத்மஸ்தம் = ஹிருதய குஹையிலுள்ள புத்தியிலிருக்கிற ஆத்மாவை

ये யெ = எந்த

धीराः யீராஃ = விவேகிகள்

अनुपश्यन्ति அநுவஶ்யந்தி = அனுபவிக்கிறுர்களோ

तेषां தெஷாம் = அவர்களுக்கு

शाश्वती ஶாஶ்வதீ = நிரந்தரமான

शान्तिः ஶாந்திஃ= சுகம்

भवति ஹவதி = உண்டாகிறது

इतरेषां இதரெஷாம்=மற்றவர்களுக்கு

न ந = உண்டாகாது.

नित्योऽनित्यानां நிதெ்யாऽநித்யாநாம்[308] :—மேலும், இந்த பரமாத்மா நாசமடையும் வஸ்துக்களுக்குள் நாசமற்றவன் [309]

चेतनश्चेतनानां செதநஶ்செதநாநாம் :—சேதன வியாபாரத்தைச் செய்யும் பிரம்மாதி பிராணிகளுக்கும் சேதனனுயிருக்கிறவன்.[310] அக்கினியாகாசஜலம் முதலியவைகளுக்கு அக்கினிசம்பந்

து-பா:-विदधाति விதயாதி = கொடுக்கிறுனே

तं...तेषां தம்...தெஷாம் = (முந்தின மந்திரத்திற் போல் அர்த்தம் செய்து கொள்ளவும்)

शाश्वती ஶாஶ்வதீ = புனராவர்த்தியற்ற

शान्तिः ஶாந்திஃ = மோக்ஷம் சித்திக்கிறது

न इतरेषां நஇதரெஷாம்=மற்றவர்களுக்கு சித்திக்கவில்லை.

॥ 99 ॥

308. சமானவாக்கியம் :—சுவே: VI - 13.

309. सूर्या चन्द्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्पयत्

ஸூர்யா சந்த்ரமஸௌ தாதாயதா பூர்வமகல்பயத்

(சூரியனையும் சந்திரனையும் முன்னிருந்தபடிசிருஷ்டித்தார்) என்னும் சுருதிப்படிக்கும் अकृताभ्यागमकृतप्र णाश அக்ருதாப்யாகமக்ருதப்ரணாஶ (செய்யப்படாதது சம்பவித்தல் செய்தது நசித்தல்) என்னும் தோஷ நிவிர்த்தியின் பொருட்டும் முந்தின கல்பங்களின் வஸ்துக்கள் பிந்தின கல்பத்தில் ஸஜாதீய ரூபமாக காணப்படுகின்றன. பிரளயகாலத்தில் சர்வ பதார்த்தங்களும் நாசமானுலும் அவைகளின் சக்தி எவனிடத்தில் தங்கியிருக்கிறதோ அவனே இவ்விடத்தில் அநித்தியமானவைகளில் நித்தியன் என்பதால் அறியத்தக்கவன்.

27. புத்திமான்களான பிரம்மா, இந்திரன் முதலான பேர்கள்கூட பரமாநந்தத்தை விட்டு பஹிர் முகர்களாகி சிதாபாசத்துடன் கூட்டின புத்திவிர்த்தியாகிற சேதன வியாபாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறுர்கள் இதுவும் சர்வஜீவநியாமகனுன பரமேசுவரனை சூசிப்பிக்கிறது பிரம்மாதி பதங்களால் குறிப்பிடப்படும் தேசங்களில் எந்த சைன்னியத்தினுல் சேதன விர்த்திகாணப்படுகிறதோ. அந்தசைன்னியமே பரமாத்மா என்பது கருத்து

II - 5 - 14 - வது மந்திரம்.

तदेतदिति मन्यन्तेऽनिर्देश्यम्परमंसुखम् ।
कथन्नुतद्विजानीयां किमुभाति विभातिवा ॥ 100 ॥

தடெதடிதிமநய்நேऽநிர்டெஶ்யம்பரமஂஸுகம் ।
கயநுதத்விஜாநீயாம்கிமுபாதி விபாதிவா ॥ 100 ॥

ச-பா:—தத்தால் தஹிக்கும் தன்மை ஏற்படுவதுபோல், பிராணிகளின்சேதன வியாபாரம் ஆத்ம சைதன்னியத்தால்ஏற்படுகிறது.

एकः...कामान् ஏகஃ...காமாந் :—மேலும் அவர் சர்வஞ்ஞன். பரமேசுவரன், தான் ஒருவனுக இருந்து இச்சைகளையுடைய அநேக சம்சாரிகளுக்கு கர்மானுசாரமாக கர்மபல போகத்தையும், தன்னுடைய அனுக்கிரகத்தால் போகத்தையும் சிரமமன்றியில் கொடுக்கிறுர்.

तं...इतरेषां தஂ...இதரேஷாம்:—இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவிலிருக்கிற 311 (ஹிருதயா காசத்திலுள்ள புத்தியிலிருக்கிற) ஈசுவரனுகிற ஆத்மாவை எந்த விவேகிகள் அனுபவிக்கிறுர்களோ அவர்களுக்கு ஸ்வரூபமான நித்தியசாந்தி உண்டாகிறது. மற்றவர்களுக்கு உண்டாகாது. ॥ 99 ॥

यत् யத்=எது

अनिर्देश्यं அநிர்டெஶ்யம்= இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லத்தகாததும்.

परमं பரமம்=உத்கிருஷ்டமுமான

सुखं ஸுகம்=பரமசுகமோ

तत् தத்=அதை

एतत् इति ஏதத் இதி = இப்படிப்பட்டதென்று (பிராமணர்கள்)

வி-பா:- II-5-14-வது மந்திரம்.

அ-கை :—இவ்விதமாய் சொல்லப்பட்ட சிஷ்யன் சொல்லுகிறுன்.

तत् தத்=அலௌகிகமாயும் ஆநந்த ரூபமாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவை

एतत् इति ஏதத் இதி=கரதலாமலகம் போல (கையிலிருக்கும் நெல்லிக்கனிபோல்)

து-பா:- II - 5 - 14 - வது மந்திரம்.

அ-கை :—இவ்விதமாக, எவனுடைய ஞானத்தால் சாஸ்வத சுகமான மோக்ஷம் சித்திக்கிறதோ, அவனுக்கு துக்கம் எப்படி சம்பவிக்கும் என்பதாய் கூறப்பட்டது. இப்போது பகவான் பரம சுகமானதால் அவனை அடைய முடியாதென்னும் கருத்துடன், அவருடைய ஸ்வரூபத்தையே சொல்லுகிறுர்.

311. 307-வது குறிப்பைப்பார்க்க.

ச-பா:-मन्यन्ते மந்யந்தே=நினைக்கிறார்கள்.

तत् தத்=அது

भातिकिमु பாதிகிமு=பிரகாசிக்கிறதா

विभातिवा விபாதிவா=ஸ்பஷ்டமாய் பிரகாசிக்கிறதா

कथंनु கதம்நு=எப்படி

विजानीयां விஜாநீயாம்=தெரிந்து கொள்ளுவேன்

तत् ...सुखं தத்...ஸுகம் :—இன்னதென்று 312 குறிப்பிட முடியாததும், உத்கிருஷ்டமாயு மிருக்கிற ஆத்மஞானமாகிய சுகத்தை, பிராகிருத புருஷர்களுடைய மனதிற்கும் வாக்குக்கும்விஷயமாகாவிட்டாலும், இச்சையற்ற பிராமணர்கள் பிரத்தியக்ஷமாக நினைக்கிறார்கள்.

कथं...विजानीयां கதம்...விஜாநீயாம் :—ஈஷணைகளற்ற சன்னியாசிகள்போல் அந்த சுகத்தை நான் எப்படி அறிவேன், அதாவது அது இன்னது என்று என்னுடைய புத்திக்கு விஷயமாக்குவேன்

வி-பா:-मन्यन्ते மந்யந்தே=அபரோக்ஷமாக உங்களைப்போன்ற யோகமடைந்தவர்கள் நினைக்கிறார்கள். உங்களைப்போன்றவர்கள் அதை சாக்ஷாத்காரம் செய்ய சமர்த்தராகிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

कथंनुतद्विजानीयां கதம்நுதத்விஜாநீயாம் :—ரூபாதிகளற்ற பிரம்மத்தை, கிரகிக்கச் சக்தியற்ற மனதையுடைய நான் எப்படி அறிவேன்.

து-பா:-तत् தத்=(க) गुह्यंब्रह्म குஹ்யம்ப்ரஹ்ம (II-15-6) என்று ஆரம்பித்து (ய)

रूपंरूपं ரூபம்ரூபம் = என்பதால் கூறப்பட்டும்.

एतत् ஏதத்=एकंरूपं ஏகம்ரூபம் என்பதாய் மத்தியில் கூறப்பட்டுமிருக்கிற பகவத் ஸ்வரூபம்.

अनिर्देश्यंइति அநிர்தேஶ்யம் இதி=பூர்ணமாய் இப்படிப்பட்டதென்று அறியமுடியாதது என்றும்.

परमंसुखं பரமம்ஸுகம்=பரமசுகமென்றும்

(ज्ञानिनः ஜ்ஞாநிந:=ஞானிகள்)

मन्यन्ते மந்யந்தே=நினைக்கிறார்கள்.

कथं கதம் :—அந்த ஞானத்திற்கும் பகவத்பிரசாதமே முக்கிய காரணமென்று யமன் தன்னனுபவத்தால் சொல்லுகிறான்.

312. வித்வான்களுடைய அனுபவமும் பரமானந்த விஷயத்தில் பிரமாணமென்கிறார்.

313. பரமாத்மதர்சனம் வித்வான்களுக்கு பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பதால் அதின் விஷயத்தில் சந்தேகத்திற் கிடமில்லை; அது சிரத்தையுடன் விசாரிக்கத்தக்கதே என்று சொல்லுகிறார்.

ச-பா:-किमुभाति கிமுஹாதி = அந்த பிரம்மம் எப்படி [314] பிரகாசிக்கிறது.

विभातिवा விஹாதிவா :- அந்த பிரம்மம் பிரகாச ஸ்வரூபமாயிருப்பதால், எங்களுடைய புத்திக்கு விஷயமாகும்படி விளங்குமா? விளங்கமாட்டாதா?

வி-பா:-किमु ... वा கிமு...வா :- அது தேஜஸுடன் கூடியிருக்கும் தன்மையால் விளங்குகிறதா? அதிலும் வெகு ஸ்பஷ்டமாய் பிரகாசிக்கிறதா? அல்லது வேறு தேஜஸுடன் சம்பந்தப்பட்டபடியால் வியக்தமாய் பிரகாசிக்க வில்லையா? என்பது கேள்வி. ‖ 100 ‖

து-பா:-तत् தத் = அப்படிப்பட்ட பகவத் ஸ்வரூபத்தை

कथंनुविजानीयां கதம்நுவிஜாநீயாம் = அவருடைய பிரசாதமன்றியில் எப்படி நான் அறிவேன். அறியமாட்டேன் ஆகையால் பகவத் பிரசாதமே ஞானத்திற்குக் காரண மென்பது கருத்து.

किमुभाति கிமுஹாதி :- பகவத் பிரசாதத்தால்தான் அந்த ஞானம் பூர்ணமாய் கிடைக்குமோ என்று நசிகேதஸ் கேட்கிறான். அதற்கு உத்தரம்.

नभाति நஹாதி = நன்றாக விளங்கமாட்டாது என்று யமன் சொல்லுகிறான்.

இவ்விடத்தில் அத்துவைதிகள் பிரம்மசுகம் பிரத்தியக்ஷமென்கிறார்கள். இது யுக்த மன்று. பிரம்மசுகம் பிரத்தியக்ஷமாயில்லை. ஜீவப்பிரம்ம பேதமுமிருக்கிறது.

किमूभातिनभाति கிமுஹாதி நஹாதி என்பதை இரண்டு பிரச்னங்களாக வைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு भातिनभाति ஹாதிநஹாதி என்று உத்தரம் சொல்லுவது யுக்தமன்று. ஏனெனின் உத்தர வாக்கியம் சுருதியில் ஏற்படவில்லை. கற்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

किमु கிமு சப்தத்தை விட்டு மற்றதை உத்தரமாக வைத்துக்கொள்ளுவதும் யுக்தமன்று. அப்போது ஆவிர்த்தி தோஷம் சம்பவிக்கும். அந்த ரூபம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்பிரச்னத்திற்கே இடமில்லை.

भाति ஹாதிநஹாதி என்பதும் பரஸ்பரம் விருத்தம் ஆகையால் நம்முடைய அர்த்தத்தையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது.

314. வாக்கும் மனதிற்கும் விஷயமாகாததை பிரகாசிக்கிறதாகச் சொல்லக் கூடாதபடியால், அதை எப்படி புத்தியால் அறியலாம் என்பது சங்கை.

II - 5 - 15-வது மந்திரம்.

नतत्रसूर्योभाति नचन्द्रतारकं नेमाविद्युतोभान्ति कुतोऽयमाग्निः ।
तमेव भान्तमनुभातिसर्वं तस्यभासा सर्वमिदंविभाति ॥ 101 ॥
इति पञ्चमीवल्ली समाप्ता ।

நதத்ர ஸூர்யோபாதி நசந்த்ரதாரகம் நேமாவித்யுதோபாந்தி குதோऽயமக்நி: । தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம் தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி ॥ 101 ॥

இதி பஞ்சமீவல்லீ ஸமாப்தா.

तत्र தத்ர=அந்த பிரம்மத்தினிடத்தில்

II - 5 - 15 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை:—யோகாப்பியாசம் செய்கிறவர்களின் புத்தியில் பரமாத்மா விளங்கவேண்டியதற்காக பரமாத்மாவுக்கு **आदित्यवर्णतमसः परस्तात् सदैकरूपरूपाय** ஆதித்யவர்ணம்தமஸ: பரஸ்தாத் ஸதைகரூபரூபாய என்னும் பிரமாண வாக்கியங்களாற் கூறப்படும் ரூபங்களுக்கு ஆஸ்பதமான திவ்யமங்கள விக்கிரகம் இருக்கிறது. அத்துடன் கூடின பரமாத்மா சகலத்துக்கும் மேன்மையான பிரகாசத்தை உடையவனாய் விளங்குகிறான் என்று சொல்லுகிறார்.

து-பா:—பிரமாண வாக்கியம் :—

ब्रह्मादीनांतुमुक्तानां सुखंविष्णुसुखस्यच ।
प्रतिबिंबस्तुविप्रुट्को विष्णोरेवपरंसुखं ।
सम्यग्भातिनभातीति जानीयां तत्कथन्वहं ।
तत्प्रसादमृतेदिव्यमनिर्देश्यंपरंसुखम् ॥ (वराहे)

ப்ரஹ்மாதீநாம்துமுக்தாநாம் ஸுகம்விஷ்ணுஸுகஸ்யச ।
ப்ரதிபிம்பஸ்துவிப்ருட்கோ விஷ்ணோரேவபரம்ஸுகம் ।
ஸம்யக்பாதிநபாதீதி ஜாநீயாம் தத்கதந்வஹம் ।
தத்ப்ரஸாதம்ருதேதிவ்யமநிர்தேஸ்யம்பரம்ஸுகம் ॥

(வாராஹே) ॥ 100॥

II-5-15-வது மந்திரம்.

அ-கை :—பிரம்மஸ்வரூபம் ஏன் பூர்ணமாய் விளங்கமாட்டாதெனின் சூரியாதிகள் பகவானை பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை என்கிறார். (க) வேறு மஹிமையைச் சொல்லுகிறார்.

तत्र தத்ர = **कथंनुतद्विजानीयां** கதம்நுதத்விஜாநீயாம் என்பதில் தத் பதத்தால் கூறப்படும் ஞானத்தின் பொருட்டு பிரார்த்திக்கப்பட்டுமிருக்கிற அந்த பகவானை

ச-பா:— सूर्यः ஸூர்ய꞉=சூரியன்

नभाति நபாதி=பிரகாசிக்கிறதில்லை

चन्द्रतारकं சந்த்ரதாரகம்=சந்திர சகித நக்ஷத்திரங்களும்

न ந=பிரகாசிக்கிறதில்லை.

इमाः இமா꞉=இந்த

विद्युतः வித்யுத꞉=மின்னல்களும்

नभान्ति நபாந்தி=பிரகாசிக்காது.

अयं அயம்=இந்த

अग्निः அக்நி꞉=அக்கினி

कुतः குத꞉=எப்படி பிரகாசிப்பான்

सर्वं ஸர்வம்=சகலமும்

भान्तं பாந்தம்=பிரகாசிக்கிற

तमेव தமேவ=அதையே

अनुभाति அநுபாதி=அனுசரித்து பிரகாசிக்கின்றன.

तस्य தஸ்ய=அதினுடைய

भासा பாஸா=காந்தியால்

इदंसर्वं இதம்ஸர்வம்=இந்த சமஸ்த்த ஜகத்தும்

विभाति விபாதி=பிரகாசிக்கிறது.

வி-பா:— सूर्यः ஸூர்ய꞉=சூரியன்

नभाति நபாதி=नभासयते நபாஸயதே = விளக்கி வைக்கிறதில்லை.

नचन्द्रतारकं நசந்த்ரதாரகம்= சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் விளக்கி வைக்கிறதில்லை.

பிரமாண வாக்கியம் :—

न तद्भासयतेसूर्योनशशांकः (गी 15-6)

நதத்பாஸயதே ஸூர்யோநஶஶாங்க꞉ (கீ 15-6)

तमेव தமேவ :— கேவலம் பகவானை மட்டும் விளக்கி வைக்கிறதில் சூரியாதிகளுக்குச் சாமர்த்தியமில்லை என்பதில்லை. கடாதிகளைக்கூட விளக்கி வைக்கிறதில் சாமர்த்தியமில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

सर्वं ஸர்வம்=பிரகாசமுள்ள சூரியாதிகள் யாவும்

भांतं பாந்தம்=பிரகாசிக்கிற

तं एव अनु தம் ஏவ அநு=அந்த பகவானை அனுசரித்தே

भाति பாதி= பிரகாசிக்கின்றன சூரியாதிகளின் பிரகாசமும் பகவதாதீனம் என்பது கருத்து.

ச-பா:-அ-கை:—இவ்விடத்தில் உத்தரமென்ன வெனின் இது பிரகாசிக்கிறது. ஸ்பஷ்டமாயும் பார்க்கக்கூடியதாயு மிருக்கிறது எப்படியெனின்.

न...भाति ந...பாதி :— 315 தனக்கு ஆத்மாவாயிருக்கும் பிரம்மத்தினிடத்தில் சகலத்தையும் பிரகாசிப்பித்தாலும் சூரியன் பிரகாசிக்கிறதில்லை அதாவது அந்த பிரம்மத்தை பிரகாசிப்பிக்கிற தில்லை என்பது கருத்து.

न...अग्निः ந...க்நி: :—அப்படியே சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், இந்த மின்னல்கள் பிரகாசிப்பிக்காது, நம்முடைய பார்வைக்கு விஷயமான இந்த அக்கினி எப்படி பிரகாசிப்பான்.

तमेव...सर्वं தமேவ...ஸர்வம்:—அதிகமாகச் சொல்லுவானேன். சூரியன் முதலான எது எது பிரகாசிக்கிறதோ, அது பிரகாசமான அந்த பரமேசுவரனை அனுசரித்துப் பிரகாசிக்கிறது. ஜலம், கொள்ளிக்கட்டை, முதலியவை அக்கினி சம்பந்தத்தால் எரிக்கிற அக்கினியை அனுசரித்து எரிக்கிறதுபோலும். தாங்கள் சுவயமாக எரிக்காததுபோலும்.

வி-பா:—இந்த மந்திரம் **ज्योतिर्दर्शनात्** (I-3-4) ஜ்யோதிர்தர்சநாத் என்னும் சூத்திரத்தில், சகல தேஜஸ்களையும் மறைக்கத்தகுந்ததாயும் சகல தேஜஸ்களுக்கும் காரணமாயும், அவைகளுக்குப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் தன்மையைக் கொடுக்கத் தகுந்ததாயும் இருக்கும் தேஜஸ் இந்த அங்குஷ்ட பரிமாணமுள்ள பரமாத்மாவுக்குக் காணப்படுகிறதென்று பாஷ்யத்தில் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

नतत्रसूर्यः நதத்ரஸூர்ய: என்னும் மந்திரத்தின் பூர்வார்த்தத்தின் அர்த்தத்தை சகல தேஜஸ்களையும் மறைக்கத் தகுந்தவன் என்னும் பாஷ்யவசனம் விவரிக்கிறது. உத்தரார்த்தத்தின்

து-பா:—பிரமாணம் :—

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं (गी 15-12)

யதாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்பாஸயதேऽகிலம் ॥ (15-12)

तस्य தஸ்ய = அந்த பகவானுடைய

भासा பாஸா = பிரகாசத்தால்

सर्वं इदं ஸர்வமிதம் = இந்த சமஸ்தமும்

विभाति விபாதி = பிரகாசிக்கிறது.

अनुकृतेस्तस्यच அநுக்ருதேஸ்தஸ்யச = என்கிற (1-3-22) சூத்திரமும் இதையே கூறுகிறது. ‖ 101 ‖

315. சமானவாக்கியம்:—சுவே VI-14.

ச-பா:-तस्य...विभाति[316] (தஸ்ய ... விபாதி[316]): அந்த பிரம்ம பிரகாசத்தாலேயே இது எல்லாம் சூரியபிரகாசத்தால் பிரகாசிக்கிறது. (அந்த பிரம்ம பிரகாசமே சூரிய பிரகாசம் என்று அர்த்தம்.) இப்படி இருப்பதால் அந்த பிரம்மம் பிரகாசிக்கிறது. வியக்தமாய் பார்க்கக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. காரியமான அநேகவித பிரகாசங்களால் அந்த பிரம்மம் ஸ்வயம் பிரகாச ஸ்வரூபம் என்று ஊஹிக்கப்படுகின்றது. தான் ஸ்வயம் பிரகாசமாயில்லாவிட்டால் வேறு ஒன்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்யமுடியாது. ஸ்வயம் பிரகாசமாயிராத கெடம் வேறு ஒன்றையும் பிரகாசிப்பிக்காது. பிரகாசமான சூரியன் முதலானவர்கள் எல்லாவற்றையும் பிரகாசம் செய்கிறார்கள். (இதுபோல் பிரம்மம் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பதால் ஸ்வயம் பிரகாசம் என்று சித்திக்கிறது)

5-வது வல்லி முற்றிற்று.

வி-பா:-பூர்வபாதத்தின் அர்த்தத்தை சகல தேஜஸுக்கும் காரணம் என்னும் பாஷ்யவசனம் விவரிக்கிறது. अनुभानं (அநுபாநம்)=पश्चात्भानं (பஶ்சாத்பாநம்)- பின்னால் பிரகாசித்தல் இதனால் மற்ற தேஜஸுகளுக்கும் பரமாத்மதேஜஸுக்கும் காரியகாரணபாவம் ஏற்படுகிறது. முன், பின், என்பவையே காரியகாரணங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன என்பது கருத்து. நான்காவது பாதத்தின் அர்த்தத்தை

316. இந்த மந்திரத்தின்பேரில் I-3-22-வது பிரம்ம சூத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "சூரியன் அவ்விடத்தில் பிரகாசிக்கிறதில்லை" என்னுமிடத்தில் அவ்விடம் என்பது சூரியதேஜஸைபோல தேஜஸை கூறுகிறதா அல்லது சைதன்னியத்தை கூறுகிறதா.

பூ:—தேஜஸுள்ள பதார்த்தம்தான் கூறப்படுகிறது. ஏனெனின் சூரியனுடைய சன்னிதானத்தில் தீபம் பிரகாசிக்காததுபோல், எதினுடைய சன்னிதானத்தில் சூரியன் பிரகாசிக்கவில்லையோ அதுதேஜோருபபதார்த்தமாக இருக்கவேண்டும். "அனுசரித்து பிரகாசிக்கிறது" என்று சொல்லியிருப்பதால் முன் தேஜோரூபபதார்த்தம் இருந்தால்தான், அதை அனுசரித்து வேறுபதார்த்தம் பிரகாசிக்கமுடியும்.

சி:—சூரியன் முதலானவர்களால் பிரகாசிக்கப்படாதது சைதன்னியமே. ஏனெனின் "அனுசரித்து பிரகாசித்தல்" கூறப்பட்டிருக்கிறது. சைதன்னியத்தை ஒப்புக்கொண்டால்தான் இது சாத்தியம். சாந்தோக்கியம் III-14-2-ல் சொல்லியபடி அதின் உருவம் தேஜோமயம். சூரியனுடைய தேஜஸ் சகல ஆகாரங்களுக்கும் வர்ணங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பது போல் பிரம்மத்தின் தேஜஸே நாம ரூப, கிரியை, கர்த்தா, கர்மபலன் முதலிய ஆகாரமான ஜகத்து தோன்றுவதற்குக் காரணமென்பது நான்காவது பாதத்தின் அபிப்பிராயம்.

வி-பா—அவைகளுக்குப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் தன்மையைக் கொடுக்கத்தகுந்ததென்னும்பாஷ்யவசனம்விளக்குகிறது. **यस्यादित्योभामुपयुज्यभाति** யஸ்யாதித்யோபாமுபயுஜ்யபாதி (சூரியன் எந்தபரமாத்மாவின் தேஜஸை உபயோகித்துக்கொண்டு தான் பிரகாசிக்கிறானே) என்னும் முதலிய சுருதி தேஜஸுகளுக்கு பரமாத்மா அனுக்கிரகம் செய்கிறான் என்கிற விஷயத்தில் பிரமாணமென்று வியாசபட்டர் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்.

அந்த பரமாத்மாவின் பிரகாசத்திற்கு சாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டால் (அதாவது அந்த தேஜஸு சாக்ஷாத்தாய் அறியப்பட்டால்,) மற்ற தேஜஸுகளின் மாஹாத்மியம் குறைந்து போகிறது என்பது பூர்வார்த்தத்தின் கருத்து.

மற்ற தேஜஸுகள் உண்டாகும் விஷயத்தில், அவைகளின் உபாதான காரணமான திரவியங்களுக்குச் சாமர்த்தியத்தைக் கொடுப்பது மூலமாய், அவைகளுக்கு நிமித்தகாரணம் என்பது 3-வது பாதத்தின் கருத்து.

சந்திரகிரணங்கள் முதலிய தேஜஸுகளுக்குத், தங்களுடைய சம்பந்தத்தால் எப்படி கண்ணின்காந்தி ஒருவஸ்துவை கிரகிக்கும்படிசெய்யும் தன்மை இருக்கிறதோ, அப்படி தேஜஸுகளுக்கு, தன் சம்பந்தத்தால் அவை யவைகளுக்கு ஏற்படும் காரியத்தைச் செய்யும் தன்மையைக் கொடுத்தலாகிய அனுக்கிரகம் என்று நான்காவது பாதத்தின் அர்த்தம்.

அதிஷ்டானப் பிரம்மமாகிய பிரகாசம்தவிர வேறு பிரகாசமில்லை. ஆனதால் பிரம்மத்தில் கற்பிக்கப்படும் பிரபஞ்சத்துக்குப் பிரகாசமில்லை என்பது மூன்றாவது பாதத்தின் கருத்து என்று சிலர் சொல்லுவது பொருந்தாது. ஏனெனின், **भान्तं** பாந்தம் என்பது பிரகாசத்தை உடையவன், பிரகாசத்துக்கு ஆசிரயன் என்னும் அர்த்தத்தை வஹிக்கிறது. ஆனதால் பிரம்மம் பிரகாசத்தை உடையது என்று ஏற்படுகிறது. ஆகவே பிரம்மமே பிரகாசம் என்று சிலர் சொல்லுவது யுக்தமன்று ஆயினும் **शिष्यज्ञानं प्रकाशते** ஶிஷ்யஜ்ஞானம் ப்ரகாஶதே என்னுமிடத்தில் சிஷ்யனுடைய ஞானமே பிரகாசமாயிருக்கிறதென்று அபேதம் தோன்றுவதுபோல் இவ்விடத்திலும் **भान्तं** பாந்தம் என்பதால் **भान** பாந (பிரகாசமே) பிரம்மம் என்று அபேதமாய்த் தோன்றுவதாக ஒப்புக்கொண்டாலும் **अनुभाति** அநுபாதி என்னும்பதம்ஒட்டமாட்டாது. தேவதத்தன்போகாமல்யஞ்ஞதத்தன்மட்டும் போகும்போது

வி-பா:—தேவதத்தனுக்குப்பின் யஞ்ஞதத்தன்போகிறான் என்று எப்படி உலகத்தில் பிரயோக மில்லையோ, அப்படி பிரம்மம் பிரகாசத்துக்கு ஆசிரயமாகாமல், ஸ்வயம் பிரகாசரூபமா யிருக்கும் போது, பிரகாசத்துக்கு ஆசிரயமாயிருக்கிற ஜகத்து பிரம்மத்தை அனுசரித்து ஆசிரயமா யிருக்கிறதென்று சொல்லுவது யுக்தமன்று.

ஆக்ஷேப:—நெருப்பு தஹிக்கும்போது இரும்பும் அதை அனுசரித்து தஹிக்கிறதென்று சொல்லுவதுபோல் பிரம்மம் பிரகாசிக்கும்போது, அதை அனுசரித்து ஜகத்தும் பிரகாசிக்கிறதேன்று சொல்லலாம்.

சமாதானம்:—இரும்புக்கு ஸ்வயம்தஹிக்கச்சாமர்த்தியமில்லை என்று தெரிந்து கொண்டவன், அதைச் சொல்லவேண்டும் என்னும் கருத்தால் மேற் சொன்னபடி பிரயோகம் செய்கிறதில்லை அதுபோல், பிரம்மத்தைத்தவிர ஜகத்துக்குத் தனியாகப் பிரகாசிகும் தன்மை இல்லை என்றும் கருத்தால் பிரகாசிக்கிற பிரம்மத்தை அனுசரித்து ஜகத்து பிரகாசிக்கிறது என்றுபிரயோகம் செய்யக்கூடாது.

ஆக்ஷேப:—பிரம்மப் பிரகாசத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகுங்கால், மற்ற தேஜஸ்ஸுகளுக்கு சாக்ஷாத்கார முண்டாகிறதில்லை என்று நீ சொல்லுவதும் சரியன்று. ஏனென்னின் பிரம்மப் பிரகாசத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்த முக்தனுக்கு மற்ற தேஜஸ்ஸுகளின் சாக்ஷாத்கார மிருப்பதால் தனக்கொப்பானதின் சம்பந்தத்தால் கிரகிக்கப்படாமை என்றும் அபிபவம் மற்ற தேஜஸ்ஸுகளுக்குக் கிடையாது.

சமாதானம்:—முக்தர்களுக்கு மேற்சொன்னபடி யிருந்தாலும், இந்த விஷயம் பத்தர்களைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது.

பூர்வபக்ஷி:—பத்தர்களுக்கு சாக்ஷாத்கார சக்தியே யில்லாதபடியால் எப்படிச் சொல்லலாம்.

சி :—பத்தர்களான அர்ச்சுனன் முதலானவர்களுக்கு பிரம்மப் பிரகாச சாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டதாகக் கண்டிருக்கிறோம். அல்லது காளிதாசரைக் கவியாக எண்ணுங்கால் மற்றவர்கள் கெட்டகவிகள் அல்லது கவிகளன்று என்று சொல்லுவதுபோல், பிரம்மம் பிரகாசிப்பதாக எண்ணப்படும் போது மற்ற சூரியன் முதலிய தேஜஸ்ஸுக்கள் பிரகாசிக்கிறதில்லை. ஆனதால் அந்த பிரம்மமே மேன்மையாய் விளங்கும் ஸ்வரூபத்தை உடையதென்பது பூர்வார்த்தத்தின் அர்த்தம். அதின் பிரகாசத்துக்கு சாக்ஷாத்

II - 6 - வது வல்லி 1 - வது மந்திரம்.

ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाख एषोऽश्वत्थः सनातनः ।
तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिंल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कश्चन । एतद्वै तत् ॥102 ॥

ஊர்த்⁴வமூலோऽவாக்ஶாக² ஏஷோऽஶ்வத்த²꞉ ஸநாதந꞉ ।
ததே³வ ஶுக்ரம் தத்³ப்³ரஹ்ம ததே³வாம்ருதமுச்யதே ।
தஸ்மிம்ல்லோகா꞉ ஶ்ரிதா꞉ ஸர்வே தது³ நாத்யேதி கஶ்சந ।
ஏதத்³வை தத் ॥ 102 ॥

வி-பா:—காரமிருக்கும்போது மற்ற தேஜஸுகளுக்கு அபிபவத்தை அடையும் அதாவது பிரகாசிக்காமலிருக்கும் தன்மையென்று வியாச பட்டர் சொல்லியிருப்பதற்கும் இதுவே அர்த்தம். இந்த சங்கதியே மற்ற தேஜஸுகள் உண்டாகும் விஷயத்திலும், அவைகள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும் விஷயத்திலும் பரமாத்மாவின் அனுக்கிர கத்தை அபேக்ஷிக்கும் தன்மையை உத்தரார்த்தம் வியக்தமாய் சொல்லுகின்றது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனதால் பாதகமில்லை. பூர்வார்த்தத்துக்கு மேற்சொல்லியபடியே அர்த்தம் பிரகாசிக்கும் ஸ்வரூபமுள்ள சூரியாதிகள் பிரத்தியக்ஷமாக அறி யப்படுங்கால் नभाति நபா₄தி என்று பிரத்தியக்ஷத்துக்கு விருத்த மாக எப்படி சொல்லலாமெனின். காணப்படும் பிரகாசம் ஸ்வ பாவத்தால் ஏற்பட்டதன்று, பரமாத்மாவால் கொடுக்கப்பட்ட தேஜஸே. அப்படியேகீதையில் यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं யதா³தி³த்யக³தம் தேஜோ ஜக³த்³பா⁴ஸயதேऽகி²லம் (XV. 12) சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

இந்த வாக்கியத்திற்கு பாஷ்யகாரருடைய அர்த்த மென்ன வெனில், சகல ஜகத்தையும் பிரகாசஞ்செய்யும் இந்த ஆதித்தியன் முதலானவர்களுக்கு இருக்கும் தேஜஸ் அவர்களால் ஆராதிக்கப் பட்ட என்னால் கொடுக்கப்பட்ட தேஜஸு என்று அறி ஆனதால் இருட்டிலுள்ள மின்மினிப் பூச்சிக்கு சமானமான இந்த சூரியன் முதலான பிரகாசாதிகள் பிரகாசிக்கவில்லை என்று சொல்லுவது சரியே என்பது கருத்து. ‖ 101 ‖

5-வது வல்லி முற்றிற்று.

II-6-1-வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை :—சாதுக்களுடையபுத்தியில்பகவானுடையமஹி மை நன்றாய் விளங்கும் பொருட்டு உலகப்பிரசித்த திருஷ்டாந் தத்தால் அந்த மஹிமையைச் சொல்லுகிறார்.

ச.பா:—एष: ஏஷ: = இந்த

अश्वत्थ: அஸ்வத்த: = சம்சாரவிருக்ஷம்

ऊर्ध्वमूल: ஊர்த்வமூல: = எல்லாவற்றிற்கும் மேலான விஷ்ணுவின் பரமபதத்தையே வேராக உடையது.

अवाक्शाख: அவாக்சாக: = ஸ்வர்க்கம் நரகம் முதலியவைகளை குறுக்கே வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிற கிளைகளாக உடையது.

सनातन: ஸநாதந: = வெகுகாலமாய் பிரவிர்த்தித்திருக்கிறது.

तदेव தமேவ = அதுவே (சம்சார விருக்ஷத்துக்கு மூலமானதே)

शुक्रं சுக்ரம் = சைதன்னியமாகிய பிரகாச ஸ்வபாவத்துடன் கூடி இருக்கிறது.

तत् தத் = அது

ब्रह्म ப்ரஹ்ம = எல்லாவற்றுக்கும் பெரியதா யிருப்பதால் பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

து-பா:—एष: ஏஷ: = இந்த ஜகத்தாகிற விருக்ஷம்

ऊर्ध्वमूल: ஊர்த்வமூல: = சர்வத்திற்கும்சிரேஷ்டனை பகவானை பூமிபோல் அடிபாகம் (அதாவது ஆசிரய)மாக உடைத்தாயிருக்கிறது. அல்லது ऊर्ध्वा ஊர்த்வா = பிரம்மாதிகளைவிட சிரேஷ்டமான லெட்சுமியை அடிபாகம் போலுடைய விருக்ஷம்.

अवाक्शाख: அவாக்சாக: = பகவானைவிட சிரேஷ்டமா 303காத தேவதைகளை கிளைகளாக உடையது.

अश्वत्थ: அஸ்வத்த: = आशु + वा ஆசு + வா (கதி) अश्व: अस्मिन् + तिष्ठति = अश्वत्थ:: आशु + वा ஆசு:+அஸ்மின்+திஷ்டதி = அஸ்வத்த: ஆசு +வா அல்லது अश्वस्य + थं அஸ்வஸ்ய+த்தம் = अश्वत्थ: அஸ்வத்த: சீக்கிரம் போகிறதினால் அசுவ என்று பெயருள்ள ஹரியால் வியாபிக்கப் பட்டும் பக்ஷிக்கப்பட்டு மிருப்பதால் அந்த விருக்ஷம் அசுவத்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

सनातन: ஸநாதந: = பிரவாஹ ரூபத்தால் அநாதியாயும் நித்தியமாயுமிருக்கிறது.

तदेव தமேவ = ஜகத்திற்கு மூலமான பகவான் (மற்ற பதங்களுக்கு முந்தின வல்லியின் 8-வது மந்திரத்தில் அர்த்தம் பார்த்துக்கொள்ளுக.

एतत्वैतत् ஏதத்வை தத் = உன்னால் கேட்கப்பட்ட ஸ்வரூபம் இப்படிப்பட்ட குணமுள்ளது.

ச-பா:—तदेव ததேவ = அதுவே

अमृतं அம்ருதம் = நாசமற்றதாக

उच्यते உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

तस्मिन् தஸ்மிந் = அந்தசத்திய பிரம்மத்தினிடத்தில்

सर्वे ஸர்வே = சமஸ்தமான

लोकाः லோகா: = லோகங்களும்

श्रिताः ஶ்ரிதா: = ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அ - கை :—பிரபஞ்சத்தில்இலவமரத்தின்பஞ்சை[317]பார்ப்பதினுல் அதின் அடிமரம் இருப்பதாக நிச்சயம் செய்யப்படுவது போல், சம்சாரகாரிய விருக்ஷத்தை நிச்சயிப்பதினுல் அதின் மூலமான பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை நிச்சயிக்கும் பொருட்டு இந்த ஆருவது வல்லி ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

ऊर्ध्वमूल: [319]ஊர்த்வமூல: = அவ்வியக்தம் முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள இந்த சம்சாரவிருக்ஷம் உயர இருக்கும் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தையே மூலமாயுடையது. விருக்ஷம் என்னும் பதத்தின் பகுதிக்கு பிளக்கக்கூடியது என்று அர்த்தம். ஆனதால் சம்சாரம் விருக்ஷமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது. சம்சாரமாகிய

II - 6 - 1 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—ऊर्ध्व...सनातन: —ऊर्ध्वमूलमध: ஊர்த்வ...ஸநாதந:—ஊர்த்வமூலமத: என்னும் பகவத் கீதையின் (XV-1) சுலோகத்துக்கு பகவான் பாஷ்யகாரர் வியாக்கியானம் செய்கிற இடத்தில் இந்த மந்திரத்துக்கும் அடியில் வருமாறு வியாக்கியானம் செய்திருக்கிருர். எந்த சம்சாரமென்னும் அரசமரத்தை மேல்வேர் உள்ளதென்றும், கீழ்கிளையுள்ளதென்றும், நாசமற்றதென்றும் ऊर्ध्वमूलो

து-பா:—பிரமாண வசனம்:—

सर्वोच्चो भगवान्विष्णुर्मूलंभूमिवदस्यतु ।
जगदाख्यस्यवृक्षस्य शाखादेवास्ततोऽवमा: ।
वृक्षमूलंरमादेवी सोश्वआशुगतेर्हरिः ।
तद्वयासत्वात्तदन्नत्वादश्वत्थोऽयंप्रकीर्त्तितः ।
प्रवाहतस्त्व नादिश्चमुखतस्त्वमृतोहरिः ।
मुख्यामृतस्सएवैकोजगन्नित्यंप्रवाहत: ॥ (वराहे)

317. அடிமரம் பார்க்கப்படாவிட்டாலும், அது இருக்கிறதென்பதாய் தூலத்தால் (பஞ்சால்) ஊஹிக்கப்படுவதுபோல், பிரம்மம் பார்க்கப்படாவிட்டாலும் அதை நிச்சயிப்பதற்காக இந்த வல்லி ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

318. சமானவாக்கியம் :—கீதை XV-1-3, சுவே VI-6.

விருக்ஷம், ஜன்மம், மரணம், ஜரை, துக்கம், இவைகளாகிற அநேக அநர்த்தங்களுடன் கூடியிருக்கிறது ; ஒவ்வொருக்ஷணமும் ஒவ்வொரு ஸ்வபாவ 319 முள்ளதாயிருக்கிறது ; இந்திரஜாலமாயை, கானல் ஜலம், கந்தர்வநகரம், முதலியவைகள் போல் பார்க்கப் படும்போதே நஷ்டமாகக்கூடியது. (ஆகையால் சம்சாரம்விருக்ஷமாகச் சொல்லப்படுகிறது.)

அல்லது 320, விருக்ஷம்போல் இந்த சம்சாரம் முடிவில் இல்லாமலிருக்கிறது ; வாழைக்கட்டைபோல் அசாரமாயிருக்கிறது ; அநேக பாஷண்ட புத்தியுள்ளவர்களின் சந்தேகங்களுக்கு 321 விஷயமாயிருக்கிறது ; தத்துவத்தை அறிய இச்சிக்கிறவர்களால் இது இன்னதத்துவம் 322 என்று நிச்சயிக்கப்படாமலிருக்கிறது ;

வி-பா :–ऽर्वाक्शाखएषोऽश्वत्थः सनातनः ऊर्ध्वमूलमवाक्शाखं वृक्षं योवेदसंप्रति ஊர்த்⁴வமூலோ(அ)வாக்ஶாக² ஏஷோ(அ)ஶ்வத்த²: ஸநாதந:, ஊர்த்⁴வமூலமவாக்ஶாக²ம் வ்ருக்ஷம் யோ வேத³ ஸம்ப்ரதி முதலிய சுருதி வசனங்கள் கூறுகின்றனவோ, அந்த சம்சாரமாகிற அரசமரத்துக்கு ஏழு லோகங்களுக்கும் மேலிருக்கும் சதுர்முகப்பிரம்மா ஆதியான தால் மேல்வேர் என்று சொல்லப்படுகின்றார், பூமியிலிருக்கும் சகல மனிதர்களும், பசுக்கள், மிருகங்கள், பெரியபுழு, சிறியபுழு, மிகவும் சிறியபுழு, மரம், செடி முதலியவைகளும் கடைசியான தால் கிழ்கிளைகள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

து-பா:–ஸர்வாத்மா ப⁴க³வான்விஷ்ணு: ஸர்வஸம்ஸாரவ்ருக்ஷக³: ।
ஜந்மாதி³வ்யஸநவ்ருக்ஷஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்யைக ஏவ ஸ: ।
வ்ருக்ஷஸ்ய மூலம் ப்ரோக்தோ வேதா³: ஶாகா²ஶ்ச தே³ஹிந: ।
தத்³ப்³ரஹ்மாத்³யா: ஸ்தி²தா: ஸர்வே ஶாகா²ஸ்தஸ்ய ஸ்தி²தா: ।
வ்யாப்தஸ்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய தஸ்ய தே³ஹாத³ய: ।
ஸம்ஸாரஸ்ய ஸ்வப⁴ாவோ(அ)யம் ஸர்வஸ்ய வ்யாபக: ॥
(வராஹ)

319. இதுவரையில் பகுதி அர்த்தத்தின்பேரில் சம்சாரம் விருக்ஷமாக வர்ணிக்கப்பட்டது. இனி பிரசித்தவிருக்ஷத்திற்கும் சம்சாரத்திற்கும் உள்ள சாதிருசியம் கூறப்படுகின்றது.

320. சத்வ இரஜஸ்தமோ குணபேதத்தால்

321. இந்த பிரசித்தமான விருக்ஷம் கட்டையா அல்லது புருஷனு என்கிற சந்தேகத்திற்கு விஷயமாகிறது. அதுபோல் இந்த சம்சாரமும் சங்காதமா? (சமுதாயரூபமா) பரிணமமா? ஆரம்பரூபமா? சத்தா? அசத்தா? முதலிய அநேக புத்திவிகற்பங்களுக்கு விஷயமாகின்றது.

322. இது இன்னமரம் என்று தெரியாமல் ஒருமரம் காணப்படுவது போல் இந்த சம்சார விருக்ஷம்காணப்படுகிறது.

ச-பா:—வேதாந்த சாஸ்திரத்தில்[323] நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற பிரம்மமாகிற (சாரத்தை) மூலத்தை உடையது; அவித்தை, காமம், கர்மம், இவைகளாகிற அவ்வியக்த (ஸ்பஷ்டமாயிராத) விதையினின்றும் உண்டாயிருக்கிறது; அபரபிரம்மத்தின் ஞானசக்தி கிரியா சக்தி ஸ்வரூபமான ஹிரணியகர்பனையே முளையாக உடையது; சகல பிராணிகளின் லிங்க சரீரங்களே கிளைகள். இச்சையாகிற ஜலத்தை விடுவதால் உண்டாகும் கர்வத்தை (அதாவது விர்த்தியை) உடையது; புத்தி, இந்திரியம் இவைகளின் விஷயங்களே இலைகளின் மொக்குகள்; சுருதி, ஸ்மிருதி, யுக்தி, வித்தையின் உபதேசம், இவைகளே இலைகள்; யஞ்ஞம், தானம், தபஸ், முதலிய கிரியைக

வி-பா:—तदेव... தடுேவ... = இவைகளுக்கு விலக்ஷணமான வஸ்துவே பிரம்மம் இந்த பாகத்துக்கு வியாக்கியானம் முன்னமையே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

323. இந்த சம்சார விருக்ஷத்திற்கு :—

1. மூலம் :—பரப்பிரம்மம்.
2. விதை :—அவித்தியாந்தியாசம், காமகர்மங்கள், அஞ்ஞானதசை தன்னியம்-இவைகள் (இவைகளினின்றும் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.)
3. அங்குரம் (முளை):—அபரப்பிரம்மத்தின் ஞானகிரியா சக்திஸ்வரூபமான ஹிரணியகர்பன் என்னும் முதல் அவஸ்தை.
4. கிளைகளின் அடிபாகங்கள் :—சகல பிராணிகளின் லிங்கசரீரங்கள்.
5. ஜலம் :—இச்சை.
6. இளந்தளிர் :—புத்தி, இந்திரியங்கள் இவைகளின் விஷயங்களாகிய சப்தாதிகள்.
7. இலைகள் :—சுருதி முதலியவைகள்.
8. புஷ்பங்கள் :—யஞ்ஞம், தானம் ஆசாரம் முதலியகிரியைகள்.
9. இரசங்கள் :—பிராணிகளின் சுகதுக்கஞானம்.
10. ஜலம்விடுதல் :—பல இச்சை.
11. அவாந்திர மூலம் :—பல இச்சையால் உண்டான கர்மவாசனைகள் சாத்விகாதி பாவங்களுடன் சேர்ந்து திடமான பந்தங்களாகுதலே.
12. பக்ஷிகள் :—சத்தியாதி லோகங்களிலிருக்கும் பிரம்மாமுதலான பூதங்கள்.
13. பக்ஷிகளின் கூடுகள் :—சத்தியமுதலிய லோகங்கள்.
14. சப்தங்கள் :—பிராணிகளின் சுகதுக்கங்களை காட்டும் நாட்டியம் ரோதனம் முதலிய சப்தங்கள்.
15. வெட்டும் கோடாலி :—பிரம்மாத்மைக்கிய ஞானம்.
16. மரத்தை அசைக்கும் காத்து:—காமகர்மங்கள். இவைகளால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய் சம்சாரம் எப்போதும் சஞ்சல ஸ்வபாவமுள்ளதாக இருக்கிறது.
17. குருக்கே போகும் கிளைகள் :—சுவர்க்கம், நரகம், திரியக்கு, பிரேதம் முதலியவைகள்.

ச-பா:—ளே மனோஞ்ஞமான புஷ்பங்கள் ; சுகதுக்கானுபவங்களே அநேகஇரசங்கள்;பிராணிகளின் உபஜீவனத்திற்கு உபயோகமான அநேக பலங்களை உடையது ; பலன்களினிச்சையாகிற ஜலத்தால் நனைக்கப்பட்டு உண்டாகிறதும், சாத்விகாதிபாவங்களுடன் கூடியிருக்கும் கர்மம், வாசனை, முதலியவைகளே ஆலமரத்தின் விழுதுகள் போன்ற அவாந்தர மூலங்கள் என்னும் விழுதுகளுள்ளது ; சத்திய முதலிய ஏழுலோகங்களே பிரம்மாதி பிராணிகளாகிற பக்ஷிகளின் கூடுகள் ; பிராணிகளின் சுகத்தாலுண்டாகும் சந்தோஷம், அதைக்காட்டும் நாட்டியம், கானம், விளையாட்டு, சஸ்திரவித்தை, சிரிப்பு முதலியவைகளும், துக்கத்தாலுண்டாகும் வருத்தம், அதைக்காட்டும் அழுகை, விடுவிடு என்னும் சப்தம் முதலியவைகளும் அந்த விருக்ஷத்தின் அநேக சப்தங்கள் வேதாந்தத்தால் உண்டாகும் பிரம்மாத்ம ஞானமாகிற தடையற்ற கோடாலியால் பிளக்கத்தக்கது. அரசமரம்போல் இந்த சம்சாரவிருக்ஷம் காமகர்மமாகிற வாயுவால் அடிக்கப்பட்டு எப்போதும் சஞ்சல ஸ்வபாவமுள்ளது.

अवाक्शाखः அவாக்ஶாக²: :—ஸ்வர்க்கம், நரகம், பசு, பக்ஷி, பிரேதம்[324], முதலியவைகளை குறுக்கே பிரவிர்த்திக்கும் கிளைகளாக உடையது.

सनातनः ஸநாதந: ;—அனாதியா யிருப்பதால் வெகுகாலமாய் பிரவிர்த்தித்திருக்கிறது.

तदेव शुक्रं[325] ததே³வ ஶுக்ரம் :—இப்படி சம்சாரத்திற்கு மூலம் எதுவோ அதுவே சைதன்னியமாகிற பிரகாச ஸ்வரூபம்.

तद्ब्रह्म தத்³ப்³ரஹ்ம=சகலத்துக்கும் பெரியதா யிருப்பதால் அதுவே பிரம்மம்.

तत्...उच्यते தத்...உச்யதே:—சத்தியமா யிருப்பதால் விநாசமற்ற ஸ்வபாவமுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. वाचारंभणंविकारो नामधेयं வாசாரம்ப⁴ணம்விகாரோ நாமதே⁴யம் என்கிற சாந்தோக்கிய VI - 1 - 1 சுருதிப்படிக்கும், अनृतमन्यदतोमर्त्यं அந்ருதமந்யத³தோமர்த்யம் என்கிற சுருதிப்படிக்கும் வாக்குனால் சொல்லப்படுவது விகாரம், நாமமாத்திரம் ; பிரம்மத்தைத்தவிர மற்றதெல்லாம் மித்தை, ஆகையால் நாசமடையத்தக்கது.

324. அக்கினி சம்ஸ்காரமடையாத அஞ்ஞாத ஜந்துக்களின் அவஸ்தாவிசேஷம்.

325. இந்தவாக்கியத்தை முந்தின 5 - வது வல்லி 8 - வது மந்திரத்திலும் பார்க்கலாம்.

ச-பா:—तस्मिन् ... सर्वे தஸ்மிந்...ஸர்வே :—அந்தபரமார்த்தசத்திய பிரம்மத்தினிடத்தில், கந்தர்வ பட்டணம், கானல்ஜலம், இந்திர ஜாலமாயை இவைகளுக்குச் சமானமாய், பரமார்த்த வஸ்துவின் ஆஞ்ஞானத்தால் விளங்கும் சகல லோகங்களும், உற்பத்தி ஸ்திதி, பிரளயகாலங்களில், ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன,

तदु ... कश्चन தது...கஶ்சந :— எப்படி கெடம் முதலிய காரியம் மண்முதலியவைகளின் ஸ்வரூபத்தை விட்டுவிலகிறதில்லையோ அப்படி யாதொரு விகாரமும் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை விட்டிருக்கிறதில்லை.

एतद्वैतत् ஏதத்வைதத் :—இதுவே அந்த பிரம்மம். ॥102॥

II - 6 - 2 - வது மந்திரம்.

यदिदं किंचजगत्सर्वं प्राण एजाति निःसृतम् ।

महद्भयं वज्रमुद्यतं य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ 103 ॥

யதிதம்கிம்சஜகத்ஸர்வம்ப்ராணஏஜதி நிஃஸ்ருதம் ।

மஹத்பயம்வஜ்ரமுத்யதம்யஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தேபவந்தி॥103॥

यत्किञ्च इदंसर्वं जगत् யத்கிம்சஇதம்ஸர்வம்ஜகத்=இந்த சமஸ்த ஜகத்தும்

निः सृतं நிஃஸ்ருதம்=பிராணனுகிற பரப்பிரம்மத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு

प्राणे ப்ராணே=பிராணனுகிற பரப்பிரம்ம மிருக்குமளவில்

एजाति ஏஜதி = சலிக்கிறது

II-6-2-வது மந்திரம்.

து-பா:—यत्इदंकिञ्चसर्वं जगत् யத்இதம்கிம்சஸர்வம்ஜகத்=இந்தசகல ஜகத்தும்

प्राणे ப்ராணே=ஹரியினிடத்தில் (பிராணனிடத்தில் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனின் நசிகேதசுனுடைய கேள்விகளில் பிராணனைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபமில்லை. ஆகையால் இவ்விடத்தில் பிராண சப்தத்தால் ஹரி என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.)

(स्थितं ஸ்திதம்= இருந்துக் கொண்டும்)

(प्राणात् ப்ராணாத்=ஹரியினிடத்தினின்றும்)

निः सृतं நிஃ ஸ்ருதம்=வெளிப்பட்டும்

एजाति ஏஜதி = பகவானுடைய பிரேரணையால் சேஷ்டிக்கிறது.

प्राणः ப்ராணஃ என்று பதம் பிரித்து பிராணனும் சகல ஜகத்தும் எந்த ஹரியினிட மிருந்து நிஃஸ்ருதம் வெளிப்பட்டதோ அந்த ஹரியின் பிரேரணையால் சேஷ்டிக்கின்றன என்றும் அர்த்தம் செய்யலாம்

ச-பா:–महत्भयं மஹத்பயம் = மிகுதியான பயத்திற்குக் காரணம்.

उद्यतं உத்யதம் = உயரெடுக்கப்பட்ட

वज्रं வஜ்ரம் = வச்சிராயுதம் போலிருக்கிறது.

ये யெ = எவர்கள்

एतत् வதத் = இதை

विदुः விதுஃ = அறிவார்களோ

ते தெ = அவர்கள்

अमृताः அம்ருதாஃ = மரணமற்றவர்களாய்

भवन्ति ஹவந்தி = ஆகிறார்கள்

அ - கை :—"எதை அறிவதினால் முக்தர்களாகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஜகத்காரணமான பிரம்மமே இல்லை; ஏனெனின் இந்த ஜகத்து அசத்தினின்றும் உண்டாகிறது" என்கிற சங்கை அயுக்தம். 326

यत् ... एजति யத்...வஜதி :—சகல ஜகத்தும் பிராணனாகிற பரப்பிரம்ம மிருக்கிறதினால் தான் சலிக்கிறது.

II-6-2-வது மந்திரம்.

வி-பா:–यदिदं...वज्रमुद्यतं யதிதம்...வஜ்ரமுத்யதம்:—இந்த மந்திரத்துக்கு कंपनात् கம்பநாத் (I-3 - 39) என்னும்சூத்திரபாஷ்யத்தில்

ஶ்ரு-பா.–एतत् வதத் = இந்த ஹரியை

उद्यतवज्र உத்யதவஜ்ரம்= உயரொடுக்கப்பட்ட வஜ்ஜிராயுதம் போல்

महद्भयं மஹத்பயம் = தன்னுடைய விதிகளை உல்லங்கனம் செய்கிறவர்களுக்குப் பெரும்பயத்தைக் கொடுக்கிறவராக

ये யெ=எவர்கள்

विदुः விதுஃ=அறிகிறார்களோ

ते தெ=அவர்கள்

अमृताः भवन्ति அம்ருதாஃஹவந்தி = முக்தர்களாகிறார்கள்.

326. உலகத்தில் (விருக்ஷம் போன்ற ஒரு) காரியம் நாசமானபின் ஒன்றுமில்லாமற் போகின்றது. அதினால் அது உண்டாகும் போதும் அசத்தினின்றுமே உண்டாயிருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஜகத்திற்கு மூலம் இல்லை. இந்த ஆக்ஷேபம் யுக்தமன்று. ஏனெனின் முயற்கொம்பு போன்ற அசத்தினின்றும் ஒருவஸ்துவும் உண்டாவதாக காணப்படுகிறதில்லை; சத்தினின்றும் உண்டாவது பிரசித்தமாயிருக்கிறது. ஆகையால் ஜகத்திற்கு மூலகாரணமான ஒரு சத்ரூபவஸ்து இருக்கவேண்டும். பிராணனுடையபிரவிர்த்திக்கும் அது காரணமாயிருப்பதால் அதுவே இவ்விடத்தில் பிராண சப்தத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே பிரம்மம்.

ச-பா:-निः सृतं நி: ஸ்ருதம் = அதினின்றுமே உண்டாகி நியமமாக சேஷ்டிக்கிறது.

महद्भयं மஹத்பயம் = ஜகத்தின் உற்பத்தி முதலியவைகளுக்குக் காரணமான பிரம்மம் பெரிதாயிருக்கிறது. இதனுல் சகலஜகத்தும் பயத்தை அடைகிறது. ஆகையால் அது பயஸ்வரூபம்.

वज्रमुद्यतं வஜ்ரமுத்யதம் :—உயரெடுக்கப்பட்ட வஜ்ஜிராயுதம் போலிருக்கிறது. வஜ்ஜிராயுதத்தை கையில் எடுத்திருக்கிற யஜமானனைப் பார்த்து சேவகர்கள் ஆஞ்ஞைப்படி நியமமாக நடக்கிறது போல், சந்திர சூரிய கிரகங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவைகளடங்கிய ஜகத்து நியமமாய் ஒழிவன்றியில் பிரவிர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வி-பா:-பாஷ்யகாரர்வியாக்கியானம்செய்திருக்கிறுர். பிராண சப்தத்தால் கூறப்படும் அங்குஷ்ட பரிமாணமுள்ள புருஷனிடத்தில் சகல ஜகத்துக்கும் இருப்பு, அவரிடத்தினின்றும் பிரவிர்த்தி, அவருடைய பயத்தால் நடுக்கம் இவைகள் சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய ஆஞ்ஞையை மீறும் பக்ஷத்தில், உயரெடுக்கப்பட்ட வஜ்ஜிராயுதத்தால் நடுக்கமுண்டாவதுபோல், என்னவருமோ என்றும் அதிக பயத்தால் சகல ஜகத்தும் நடுங்குகிறது என்பது கருத்து. भयात् अस्य आग्निः तपाति பயாதஸ்யாக்நி: தபதி என்னும் (II-3-3) வார்க்கியாத்தத்தையே இந்த வாக்கியத்திலும் சொல்ல வேண்டியதற்காக महद्भयवज्रमुद्यतं மஹத்பயம்வஜ்ரமுத்யதம் என்னுமிடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமையின் அர்த்தத்தில் முதல் வேற்றுமை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பாஷ்யத்திற் சொலலப்பட்டிருக்கிறது. சுருதப்பிரகாசிகையில் அடியில் வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. प्राणे ப்ராணே

இந்த மந்திரத்தின் பேரில் I-3-39-வது பிரம்மசூத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜகத்காரணமான பிராண சப்தத்தால் கூறப்படுவது பிராண வாயுவா, மின்னலா? மிகுதியான பயத்துக்குக் காரணமானதால் மின்னலாயிருக்கலாம். அல்லது பிராணனிடத்தில் சலிக்கிறதாக சொல்லியிருப்பதால், தேகாதிகளின் சலனத்திற்குக் காரணமான வாயுவாயிருக்கலாம்.

சி:—பிராண சப்தத்தால் ஈசுவரனேயே அறியவேண்டியது. ஏனெனின் (1) இதை அறிந்தவர்கள் மரணமற்றவர்களாகிறுர்கள் என்றுசொல்லியிருக்கிறது (2) இதர சுருதி பிரமாணத்தாலும் பயத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை ஈசுவரனுக்கே பொருந்தும். (3) சர்வசக்திமானுன ஈசுவரன் தேகாதிகளேயும் சலிக்கலாம். (4) நசி கேதஸுடைய கேள்வியாலும் (I-2-14) பிரம்மமே கூறப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று தெரியவருகிறது.

சமான வாக்கியம்;-பிரஹ; III-8-9; IV-4-18;

ச-பா:—யே...भवन्ति [327] யெ...ஹவந்தி :—எவர்கள் தங்களுடைய அந்தக்கரணப் பிரவிர்த்திக்கு சாட்சியாயிருக்கிற ஒன்றான பிரம்மத்தை அறிகிறார்களோ அவர்கள் மரணமற்ற தர்மமுள்ளவர்களாகிறார்கள். ॥ 103 ॥

வி-பா:—என்று ஏழாம்வேற்றுமை பதமிருப்பதால் **स्थितानां** ஸ்திதாநாம் என்னும் பதத்தைசேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. எங்கிருந்து வெளிப்படுகின்றன என்னும சங்கைக்கு பிரஸ்தாபத்திலிருக்கிற பிராணனிடத்திலிருந்து என்று சொல்லுகிறார். **एजत्** வஜநம் என்றால் கம்பனம் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் காரியத்தைச் செய்யாவிடின் தோஷம் சம்பவிக்குமென்னும் பயத்தால் அவரவர்களின் காரியத்தில் அவரவர்கள் பிரவிர்த்திப்பது கம்பனம் என்னும் சப்தத்தால் கூறப்படுகின்றது. உயர எடுக்கப்பட்டிருக்கிற வஜ்ஜிரத்தினின்றும் போல பரம புருஷனிடத்தினின்றும் உண்டான பயத்தால் சகல ஜகத்தும் நடுங்குகிறது என்பது கருத்து.

இவ்விடத்தில் **महत् भयं वज्रं उद्यतं** மஹத்பயம் வஜ்ரம் உத்யதம் என்னும் நான்கு பதங்களும் ஐந்தாம் வேற்றுமை அர்த்தத்தில் முதல் வேற்றுமையாக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் முதலிரண்டு பதங்களும் பயத்தைக் கூறுகின்றன. பிந்தின இரண்டு பதங்களும் அதற்குக் காரணமானதும் பிராண சப்தத்தால் கூறப்ப்டுவதுமான பரமாத்மாவைக் கூறுகின்றனவென்று அறியத்தக்கது. எதினின்றும் பயமுண்டாகிறதோ அது பயம்

து-பா:—இந்திராயுதமானவஜ்ஜிரத்தைப்பற்றிஇவ்விடத்தில் கேள்வி இல்லாதபடியாலும் வஜ்ஜிர ஞானத்தால்மோக்ஷம் சித்திக்காதபடியாலும் வஜ்ஜிர சப்தத்திற்கு ஆயுதம் அர்த்தம் ஆகமாட்டாது. இந்திராயுதம் போல் பயத்தை உண்டு பண்ணும் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியது. பயத்தை உண்டு பண்ணும் குணமிருப்பதால் வஜ்ஜிர சப்தத்தை பகவானுக்கே உபயோகிக்கலாம். அப்போது **उद्यतं** உத்யதம் என்பதற்கு கண்டார்த்தப்படி உத்கிருஷ்டமான எத்தினமுடையவன் என்று அர்த்தம்.

தத்வப்பிரகாசிகை என்னும் சூத்திர பாஷ்யத்தில் கம்பநாத் என்னும் (I - 3 - 39) சூத்திரத்தை அனுசரித்து இந்த மந்திரத்தின் இரண்டு பாகங்களையும் ஒரே வாக்கியமாக பாவிக்கப்பட்டு அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அதுவும் ஒரு வியாக்கியானமானபடியால் விரோதமில்லை.

27. சமானவாக்கியம்:—கேன : I - 2;

II - 6 - 3 - வது மந்திரம்.

भयादस्याग्निस्तपाति भयात्तपतिसूर्यः ।

भयादिन्द्रश्चवायुश्च मृत्युर्धावति पञ्चमः ॥ 104 ॥

பயாதஸ்யாக்நிஸ்தபதி பயாத்தபதிஸூர்ய: ।

பயாதிந்த்ரஸ்சவாயுஸ்ச ம்ருத்யுர்தாவதிபஞ்சம: । 104 ॥

अस्य அஸ்ய = இந்த பரமேசுவரனுடைய

भयात् பயாத் = பயத்தினால்

अग्निः அக்நி: = அக்கினி

तपाति தபதி = தபிக்கிறான்.

भयात् பயாத் = பயத்தினால்

सूर्यः ஸூர்ய: = சூரியன்

तपाति தபதி = தபிக்கிறான்

வி-பா :—என்னும்பதத்திற்குஅர்த்தமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மிகவும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாகிய உயரெடுக்கப்பட்ட வஜ்ஜிரம்போல் தன்னிடத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட சகல வஸ்துக்களையும் பிராண சப்தத்தால் கூறப்படும் பரமாத்மா நடுங்கும்படி செய்கிறார். एजाति ஏஜதி என்னும்வினைச்சொல்லில் ஏவுதல் என்னும் அர்த்தம் உள்ளடங்கியிருக்கிறது.

एतत् ...ஏதத்... அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம்.

अत एव प्राणः அத ஏவ ப்ராண: என்னும் (I - 1 - 23) அதிகரணத்தில் प्राण ப்ராண சப்தத்தால் பரமாத்மா கூறப்பட்டிருக்கிற நியாயப்படி இந்த மந்திரத்திலும் प्राण ப்ராண சப்தம் பரமாத்மாவைக் கூறுகிறதென்று அறியத்தக்கது.

து-பா:=பிரமாண வாக்கியம் :—

प्राणाख्येतुहरौसर्वमेजत्यस्माच्चनिस्सृतम् ।

वज्रवद्भयदंचैव स्वधर्मस्यातिलंघने ॥ (वराहे)

ப்ராணாக்யேதுஹரௌஸர்வமேஜத்யஸ்மாச்சநிஸ்ஸ்ருதம் ।

வஜ்ரவத்பயதஞ்சைவஸ்வதர்மஸ்யாதிலங்கநே ॥ (வராஹே)

II-6-3-வது மந்திரம்.

அ-கை :—வஜ்ஜிரம் போல் பயத்தை உண்டு பண்ணும் தன்மையையே காட்டுகிறார்.

अस्यभयात् அஸ்யபயாத் = இவருடைய பயத்தினால்

अग्निः तपाति அக்நி:தபதி = அக்கினி தபிக்கிறான்

भयात् பயாத் = பயத்தால்

सूर्यः ஸூர்ய: = சூரியன்

तपाति தபதி = தபிக்கிறான்

II - 6 - 4 - வது மந்திரம்.

इहचेदशकद्बोद्धुं प्राक् शरीरस्यविस्रसः ।
ततः सर्गेषुलोकेषु शरीरत्वाय कल्पते ॥ 105 ॥

இஹசேதஶகத்போத்தும் ப்ராக் ஶரீரஸ்யவிஸ்ரஸ: ।
தத: ஸர்கேஷுலோகேஷு ஶரீரத்வாய கல்பதே ॥ 105 ॥

ச-பா:—**भयात्** ஭யாத் = பயத்தினுல்

इन्द्रः இந்த்ர: = இந்திரன்

वायुः வாயு: = வாயு

पञ्चमः பஞ்சம: = ஐந்தாவதான

मृत्युः ம்ருத்யு: = மிருத்தியு

धावति தாவதி = பிரவிர்த்திக்கிறுன்.

அ - கை :—அதற்கு பயந்து ஜகத்து எப்படி பிரவிர்த்திக்கிற தெனின் சொல்லுகிருர்.

भयात् 328 ...**पञ्चमः** ஭யாத்...பஞ்சம: :—இந்த பரமேசுவரனுக்கு பயந்து அக்கினி தபிக்கிறுன், சூரியன் பிரகாசிக்கிறுன், இந்திரன் வர்ஷிக்கிறுன், வாயு சலிக்கிறுன், ஐந்தாவதான யமன் ஓடுகிறுன் (அதாவது தன் வியாபாரத்தில் பிரவிர்த்திக்கிறுன்.) ஜகத்திற்கு ஈசுவரர்களாயும் சமர்த்தர்களாயுமிருக்கிற லோகபாலகர்களுக்கு வஜ்ஜிராயுதத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அரசனைப்போல் நியாமகனில்லாவிடின், யஜமானனை நோக்கிப் பயமடைந்த சேவகர்கள்போல், அவர்கள் நியமமாய் பிரவிர்த்திக்க மாட்டார்கள். (ஆகையால் லோகபாலகர்களின் நியாமகன்பரமேசுவரன் என்று அறியத்தக்கது.) ॥ 104 ॥

II - 6 - 3-வது மந்திரம்.

வி-பா:-**धावति** தாவதி என்னும் வினைச்சொல்லின் பகுதியாகிய **धावृ**தாவ்ரு என்பது இந்திரன் முதலானவர்களின் ஸ்வ வியாபார பிரவிர்த்தியைக் கூறுகிறது. மற்ற பதங்கள் ஸ்பஷ்டம்.

து-பா:-**भयात्** ஭யாத் =பயத்தால்

इन्द्रश्च இந்த்ரஶ்ச= இந்திரனும்

वायुः च வாயுஶ்ச= வாயுவும்

पंचमः मृत्युः பஞ்சம: ம்ருத்யு:=ஐந்தாவதான யமனும்

धावति தாவதி=தங்களுடைய காரியங்களில் வியாபிக்கிருர்கள். இந்திரன் வர்ஷிக்கிறுன். வாயு வீசுகிறுன். யமன் சம்காரம் செய்கிறுன்.

ச-பா:-इह இஹ= இவ்விடத்தில்(ஜீவித்திருக்கும்போதே)

शरीरस्य ஶரீரஸ்ய = சரீரம்

विस्रसः प्राक् விஸ்ரஸ: ப்ராக் = விழுந்துபோவதற்குமுன்

(ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை)

बोद्धुं போத்தும் = அறிவதற்கு

अशकत् चेत् அஶகத்சேத் = சமர்த்தனுனல் (சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுகிருன்.)

ततः தத: = அப்படி அறியாவிட்டால்

सर्गेषु ஸர்கேஷு = பிராணிகளின் உற்பத்திக்கு ஆசிரயமான

II - 6 - 4 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-शरीरस्य ஶரீரஸ்ய = சரீரத்தின்

विस्रसःप्राक् விஸ்ரஸ: ப்ராக் = நழுவதலுக்குமுன்

इह இஹ=இந்த லோகத்தில்

(ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிரம்மத்தை)

बोद्धुं போத்தும் = அறிவதற்கு

अशकत् चेत् அஶகத்சேத் = அசக்தனுகும் பக்ஷத்தில்

ततः தத: = அந்த ஞானமில்லாத காரணத்தால்

सर्गेषु ஸர்கேஷு = சிருஷ்டிக்கப்படும்

II-6-4-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ கை:—(உ)இந்த பகவத் ஞானம்மானிடஜன்மத்திலேயே சம்பாதிக்கத்தக்கது. மற்ற ஜன்மங்களில் அது கிடைக்க மாட்டாதென்று சொல்லுகிருர். (க) பாலியத்திலேயே ஞானத்தைச் சம்பாதித்த நசிகேதஸைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு மற்றவர்களும் அப்படியே செய்யவேண்டும் என்கிற ஆசையுடன் அப்படி சம்பாதிக்கிறவனுக் குண்டாகும் பலத்தைச் சொல்லுகிருர்.

इह இஹ = இந்த மானிட ஜென்மத்தில் (க) இந்த மனுஷிய சரீரத்தில்

शरीरस्यविस्रसः ஶரீரஸ்யவிஸ்ரஸ: = சரீரம் விழுவதற்கு

प्राक् ப்ராக் = முன்னமேயே

बोद्धुं போத்தும் = பகவத் தத்துவாதிகளை அறிய

अशकत्चेत् அஶகத்சேத் = சமர்த்தனுனல்.

ततः தத: = அப்போது

(सः ஸ: = அவன்)

स्वर्गेषुलोकेषु ஸ்வர்கேஷுலோகேஷு = ஆநந்தஞான ஸ்வ

328. சமானவாக்கியம்:—தைதரீயம் II - 8.

ச-பா:- लोकेषु லொகெஷு = பிருதிவிமுதலியலோகங்களில்

शरीरत्वाय ஶரீரத்வாய = தேகத்தை அடைவதற்கு

कल्पते கல்பதே = தகுந்தவனுகிறான்.

इह ... विस्रस : இஹ...விஸ்ரஸ: :—பயத்திற்குக் காரணமான பிரம்மத்தை ஒருவன் ஜீவித்திருக்கும்போதே அறிய சமர்த்தனுகி, சரீரம் விழுவதற்குமுன் அறிவானேயானல், அவன் சம்சார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்.

ततः ...कल्पते தத:...கல்பதே :—அப்படி தெரிந்துகொள்ள அசமர்த்தனுனல், அந்த சாமர்த்தியக் குறைவால், பிராணிகளின் உற்பத்திக்கு ஆசிரயமான பிருதிவிமுதலிய லோகங்களில், அவன் சரீரத்தை தரிக்க தகுந்தவனுகிறான், (அதாவது சரீரத்தை தரிக்கிறான் என்பது கருத்து.) ஆகையால் சரீரம் விழுவதற்கு முன்னமேயே ஆத்மாவை அறியும் பொருட்டு யத்தினம்[329] செய்யத்தக்கது. கண்ணுடியில் முகத்தை ஸ்பஷ்டமாய் பார்ப்பதுபோல் இந்த மனுஷிய லோகத்திலேயே ஆத்ம தர்சனம் அடையத்தக்கது. பிரம்ம லோகத்துக்கு அன்னியமான இதர லோகங்களில் ஆத்மாவை அடையமுடியாது. பிரம்மலோகமோ துர்லபம் (ஆகையால் யத்தினம் செய்யத்தக்கது. ॥ 105 ॥

வி-பா :-- लोकेषु லொகெஷு = சகலலோகங்களிலும்

शरीरत्वाय कल्पते ஶரீரத்வாயகல்பதே = ஜனனம், ஜரா, மரணம் முதலியவைகளையுடைய தன்மை என்னும் சிதறிப்போகும் தன்மையை அடைவான் என்பது கருத்து. ஆனதால் சரீரம் விழுவதற்கு முன்னமேயே ஆத்மஞானத்துக்காக யத்தினம் பண்ணவேண்டும் என்பது கருத்து.

து-பா-—ரூபமான வைகுண்டம் அநந்தாசனம் சுவேதத்வீபம் இந்த3-லோகங்களில்

शरीरत्वाय ஶரீரத்வாய = அப்பிரா கிருதமாயும், சின்மயமாயுமிருக்கிற சரீரத்தின் பொருட்டு

कल्पते கல்பதே=சமர்த்தனுகிறான், யோக்கியனுகிறான், முக்தனுகிறான் என்பது கருத்து.

ஆகையால் சரீரம் போகும் முன்னமேயே பகவத் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்கும் பொருட்டு எத்தினம் செய்ய வேண்டியது என்பது கருத்து. ॥105॥

329. நியாமகனன்றியில் சூரியாதிகள் நியமமாய் பிரவிர்த்திக்கமாட்டார்களாகையால், நியாமகனுன பரமேசுவரனை பரோக்ஷமாய் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது முன்சொல்லப்பட்டது. அந்த பரமேசுவரனை அபரோக்ஷமாயும் அறிய யத்தினம் செய்யவேண்டியது என்று இப்போது சொல்லுகிறார்.

II - 6 - 5 - வது மந்திரம்.

यथादर्शेतथात्मनि यथास्वप्नेतथापितृलोके ।
यथाप्सुपरीवददृशे तथागन्धर्वलोके छायातपयोरिवब्रह्मलोके ॥ 106 ॥

யதா2த3ர்ஶெ ததா2த்மநி யதா2ஸ்வப்நெ ததா2பித்ருலொகெ । யதா2ப்ஸுபரீவத3த்3ருஶெ ததா2க3ந்த4ர்வலொகெ சா2யாதபயொரிவ ப்3ரஹ்மலொகெ ॥ 106 ॥

यथा யதா2=எப்படி

आदर्शे ஆத3ர்ஶெ=கண்ணாடியில் லோகம் பிரதிபிம்ப பூதமானதால் ஸ்வரூபத்தை ஸ்பஷ்டமாக பார்க்கிறதோ

तथा ததா2=அப்படி

आत्मनि ஆத்மநி=நிர்மலமான புத்தியில் (ஆத்ம தரிசனம் உண்டாகிறது.)

II - 6 - 5 - வது மந்திரம்.

அ - கை. ஆத்மாவை அறிவது கஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்.

यथा ...आत्मनि யதா2...ஆத்மநி ;—எப்படி அமாவாசியை தினத்தில் சந்திரிகையில்லாததினால் ஸ்பஷ்டமான தோற்றமில்லையோ அப்படி இந்த லோகத்தில் ஆத்மாவிலும் என்பது கருத்து. அல்லது எப்படி **आदर्शे** ஆத3ர்ஶெ கண்ணாடியில் தோன்றும் வஸ்து சாக்ஷாத்தாய் பார்க்கப்பட்ட வஸ்துவைப்போல தோன்றாமல் அதற்கு எதிரிடையாகக் காணப்படுகிறதோ அப்படியே இந்த லோகத்தில் ஆத்மாவின் தோற்றமுண்டாகிறதென்பது கருத்து.

II-6-5-வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை :—முன்சொல்லியஉபாயத்தால்பகவத்ஞானமுண்டானாலும் அது எல்லாருக்கும் ஒரே விதமாக இருக்கமாட்டாதென்று சொல்லுகிறார்.

आत्मनि ஆத்மநி=ஜீவனிடத்தில்

(**अत्रास्थितः भगवान्** அத்ராஸ்தி2த: ப4க3வாந்=இருக்கிற பகவான்)

आदर्शे ஆத3ர்ஶெ=கண்ணாடியில்

मुख முக2ம்=முகமானது

यथादृश्यते யதா2த்3ருஶ்யதெ=எப்படி செவ்வையாகக் காணப்படுகிறதோ

तथा (ज्ञानदृष्टिभिः) ததா2 (ஜ்ஞாநத்3ருஷ்டிபி4:) = அப்படி ஞான திருஷ்டியுள்ள ரிஷிகளால்

दृश्यते த்3ருஶ்யதெ = நன்றாகப் பார்க்கப்படுகிறான்

ச-பா:-यथा யதா=எப்படி

स्वप्ने ஸ்வப்நே=ஸ்வப்நத்திலோ

तथा ததா=அப்படி

पितृलोके பித்ருலோகே=பிதிர்லோகத்தில்

यथा யதா=எப்படி

अप्सु அப்ஸு=ஜலங்களில்

परिददृशेइव பரீதத்ருசேஇவ=பார்க்கப்பட்டதுபோல இருக்கிறதோ,

तथा ததா=அப்படி

गन्धर्वलोके கந்தர்வலோகே=கந்தர்வ லோகத்தில் ஆத்ம

வி-பா:-यथा...पितृलोके யதா...பித்ருலோகேலோகாந்திரத்திலும் அப்படியே என்று சொல்லுகிறார். எப்படி ஸ்வப்னத்திலுண்டாகும் பார்வை ஜாக்கிறத காலத்திலுண்டாகும் பார்வையைப்போல செவ்வையாக சம்சயத்துக்கிடமன்றியில் மறுபடியும் நினைக்க யோக்கியமாகிறதில்லையோ அப்படியே பிதிர் லோகத்திலும் என்பது கருத்து.

यथा ... गन्धर्वलोके யதா...கந்தர்வலோகே:—எப்படி ஜலத்திற் குள்ளிருக்கும் வஸ்து கரையிலுள்ள வஸ்துவைப்போல ஸ்பஷ்டமாய் பிரகாசிக்கிறதில்லையோ அப்படிப்போல परिददृशे

து-பா:-यथास्वप्ने யதாஸ்வப்நே=ஸ்வப்நாவஸ்தையிலிருக்கிறபதார்த்தம் எப்படி காணப்படுகிறதோ

तथापितृलोके ததாபித்ருலோகே = அப்படி பிதரு லோகத்தில் பகவான் காணப்படுகிறான்; நன்றாகக் காணப்படுகிறதில்லை என்பது கருத்து. ரிஷிகளுடைய ஞானம் பூர்ணமாயிருப்பதால் கண்ணாடி திருஷ்டாந்தமும், பிதிருக்களுடைய ஞானம் அப்படியில்லாதபடியால் ஸ்வப்ன திருஷ்டாந்தமும் கொடுக்கப்பட்டன. இக்காரணத்தால் परिदृश्यते பரித்ருச்யதே என்று இரண்டாவது தடவை சொல்லாமல் दृश्यते த்ருச்யதே என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டது.

यथाअप्सु யதாஅப்ஸு = எப்படி ஜலத்தில் முகம் முதலியவைகளின் பிரதிபிம்பம்.

परीव பரீவ=ஸ்வப்ந பதார்த்தத்தைவிட கொஞ்சம் செவ்வையாக

दृश्यते த்ருச்யதே=காணப்படுகிறதோ

तथागन्धर्वलोके ததாகந்தர்வலோகே = அப்படியே கந்தர்வ

ச-பா:—தர்சனம் உண்டாகிறது.

छायातपयोरिव ஛ாயா-தவயொரிவ = வெய்யிலேயும், நிழலேயும் போல்

ब्रह्मलोके ப்ரஹ்மலொகெ = பிரம்மலோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ஆத்மதரிசனமுண்டானுல் சகல வேதங்களிலும்

வி-பா:—வரிசஜ்ருலெநாலுபக்கத்திலும்காணப்படுகிறதுபோலிருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் நாலு பக்கத்திலும் காணப்படவில்லை என்பது கருத்து. கந்தர் வலோகத்திலும் ஸ்தூலமான தோற்றமே என்பதுகருத்து.

छाया...लोके ஛ாயா...லொகெ :—எப்படி வெய்யிலும் நிழலும் சேர்ந்திருக்குமிடத்திலிருக்கும் பதார்த்தம் நல்லவெய்யிலிலிருக்கும் பதார்த்தம்போல் அறியப்படவில்லேயோ, அப்படியே பிரம்மலோகத்திலும் ஆத்மாவின் சரியான ஞானமடையப் படவில்லே, ஆனதால் ஆத்மதத்துவத்தை அறிவது ரொம்ப கஷ்டம் என்பது கருத்து.

து-பா:—லோகத்திலிருக்கிற பகவான் பிதிரு லோகத்தில்விட கொஞ்சம்ஸ்பஷ்டமாகக் காணப்படுகிருன்.

छायातपयोःइव ஛ாயாதவயொ: இவ = மிக வெய்யில் அல்லது மிக நிழலில்லாமல் பகலில் வெய்யிலும் நிழலும் இருக்குமிடத்தில் ஒரு வஸ்து ஸ்பஷ்டமாய்க் காணப்படுவதுபோல் மிக வெய்யிலிலும் மிக நிழலிலும் ஒன்றும் வியக்தமாய் தெரியமாட்டாது.

ब्रह्मलोके ப்ரஹ்மலொகெ = பிரம்ம லோகத்தில் பகவான் காணப்படுகிருன்.

பிரமாண வாக்கியம் :—

जीवेस्थितस्तुभगवान्दृश्यते ज्ञानदृष्टितः ।
आदर्शेमुखवत्सम्यङ्नतथापितृलोकगः।
ततः किंचित्स्पष्टतयागांधर्वेवेदृश्यतेहरिः ।
नात्यातपेनछायायां यथैवाहानिदृश्यते ।
स्पष्टंतथाब्रह्मलोकेदृश्यतेपुरुषोत्तमः ॥ (वराहे)

ஜீவெஸ்திதஸ்துபகவாநுத்ரு ஶ்யதெஜ்ஞாநத்ருஷ்டித: ।
ஆதர்ஶெமுகவத்ஸம்யங்நதயாபிதுலொகக: ।
தத:கிஂசித்ஸ்பஷ்டதயா காஂயவெத்ருஶ்யதெஹரி: ।
நாத்யாதபெந஛ாயாயாஂயதைவாஹநித்ருஶ்யதெ ।
ஸ்பஷ்டஂதயாப்ரஹ்மலொகெத்ருஶ்யதெபுருஷொத்தம: ।
(வராஹெ)

II-6-6-வது மந்திரம்.

इन्द्रियाणां पृथग्भावमुदयास्तमयौचयत् ।
पृथगुत्पद्यमानानां मत्वाधीरोनशोचाति ॥ 107 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑍁𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑍌𑌚𑌯𑌤𑍍 ।
𑌪𑍃𑌥𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌰𑍋𑌨𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 ॥ 107 ॥

ச-பா:-தா-ம்:—ஆத்மதர்சனம் எப்படிஉண்டாகிறது என்றால்:—கண்ணாடியில் உண்டாகிற தன் பிரதி பிம்பத்தை சகல லோகமும் ஸ்பஷ்டமாக பார்க்கிறது போல, நிர்மலமான புத்தியில் ஆத்ம தரிசனம் தெளிவாய் உண்டாகிறது. எப்படிஸ்வப்நத் தில்ஜாக்கிரத் வாசனையால் உண்டாகும் ஜகத்து தரிசனம் அஸ்பஷ்டமாயிருக் கிறதோ அப்படியே பிதிர் லோகத்தில் ஆத்ம தரிசனம் அஸ்பஷ் டம். ஏனெனில் பிதிர் தேவதைகள் கர்ம பல போகத்தில் ஆசக்தி யுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஜலத்தில் தன் ரூபம் பிரத்தியேக அவயவங்களுடன் ஸ்பஷ்டமாக தெரியாதது போல, கந்தர்வலோ கத்தில் ஆத்மதரிசனம் அஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது. இப்படி இதர லோகங்களிலும் ஆத்ம தரிசனம் அஸ்பஷ்டமாகவே இருக்கிறது என்று சாஸ்திரபிரமாணத்தால்அறியத்தக்கது. பிரம்மலோகத்தில் ஒன்றில்தான் வெய்யில் நிழல் போல் ஆத்மதரிசனம் வெகு தெளி வாயிருக்கிறது. ஆனால் அந்த பிரம்ம லோகம் மிகவும் சிரேஷ்ட மான கர்ம உபாசனைகளின் பலனாயிருக்கிறது. ஆதலால் பிர ம்மலோகம் சுலபமாய் அடையத்தகுந்ததல்ல. ஆகையால் ஆத் மதர்சனத்தின் பொருட்டு இந்த லோகத்திலேயே யத்தினம் செய் யத்தகுந்தது. ॥ 106 ॥

வி-பா :—அல்லது, வெய்யிலும்நிழலும்பகுத்தறியப்படுவதுபோல் பிரம்மலோகத்தில் ஆத்மா அனாத்மாக்கள் பகுத்தறியப்படுகின் றன. ஆயினும் அவ்விடத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு ஆத்ம தத்துவம் சுலபமாய் கிடைக்கத் தகுந்ததல்ல என்பது கருத்து. ॥ 106 ॥

II-6-6-வது மந்திரம்,

து-பா:-அ-கை :—(௬)கேவலம் பகவதஞானம்மட்டும் மோக்ஷ காரணமன்று. தேவதைகளின் தாரதம்மிய ஞானமும் காரண மென்கிறார். (௪) நான்காவது மந்திரத்தில் "அறிய சமர்த்த னானால்" என்று சொல்லப்பட்டது.எவனை அறிவதினால் ஸ்வர்க்க லோகம் சித்திக்கும், ஆகையால் அறியவேண்டியதைச் சொல்லு கிறார்.

ச-பா:-पृथक्उत्पद्यमानानां ப்ருதகுத்பத்யமாநாநாம் = வெவ்வேறாக உண்டாகியிருக்கிற

इन्द्रियाणां இந்த்ரியாணாம் = இந்திரியங்களின்

पृथक्भावं ப்ருதக்பாவம் = ஆத்மாவுக்கு விலக்ஷணமாயிருக்கும் தன்மையும்

यत्उदयास्तमयौच யதுதயாஸ்தமயௌ ச = உற்பத்தி நாசங்களையும்

मत्वा மத்வா = அறிந்து

धीरः தீர: = ஞானி

नशोचति நஶோசதி = துக்கிக்கிறதில்லை.

II-6-6-வது மந்திரம்.

इन्द्रियाणां இந்த்ரியாணாம் = வெவ்வேறாக உண்டாகும் இந்திரியங்களின் (இந்த பதம் தேக முதலியவைகளையும் குறிப்பிடுகின்றது.) **यत्** யத் என்பது **यौ** யௌ என்னும் அர்த்தத்தை குறிப்பிடும் அவ்வியயம்.

उदय...यत् உதய...யத் = எவை உற்பத்தி நாசமுடையவைகளோ எது விலக்ஷணமாயும் தனித்தனியாயுமிருக்கிறதோ

मत्वा ... शोचति மத்வா...ஶோசதி = அவைகள் எல்லாம் இந்திரியம் முதலியவைகளிலிருப்பதாக நினைத்து தைரியசாலியானவன் துக்கப்படுகிறதில்லை. வெவ்வேறாயிருக்கும் தன்மை, உற்பத்தி விநாசங்கள் இவைக்ள் ஞானத்தையே ஆகாரமாயுடைய ஆத்மாவுக்கு இல்லை என்று அறிந்து துக்கப்படமாட்டான் என்பது கருத்து. ॥ 107 ॥

து-பா:-पृथक् उत्पद्यमानानां ப்ருதகுத்பத்யமாநாநாம் = விலக்ஷணமாய் உண்டாகிற (அல்லது வெவ்வேறு வியாபாரங்களைச் செய்கிற.)

इन्द्रियाणां இந்த்ரியாணாம் = இந்திரிய தேவதைகளின் (முன்சொன்னவைகளுக்கு இது உபலக்ஷணம்.)

पृथक्भावं ப்ருதக்பாவம் = ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாயிருக்கும் தன்மையையும் (அதாவது தாரதம்மியத்தையும்)

यत्उदयास्तमयौ யதுதயாஸ்தமயௌ = உற்பத்தி, தோற்றம், முதலியவைகளையும்.

मत्वा மத்வா = பகவானுக்கு ஸ்வாதீனம் என்று அறிந்து

धीरः தீர: = ஞானி

नशोचति நஶோசதி = துக்கிக்கிறதில்லை (அதாவது மோக்ஷமடைகிறான்.) ॥ 107 ॥

II-6-7-வது மந்திரம்.

इन्द्रियेभ्यः परंमनोमनसः सत्वमुत्तमम् ।
सत्वादधिमहानात्मा महतोऽव्यक்तमुत्तमम् ॥ 108 ॥

இந்த்ரியேப்ய: பரம்மநோமநஸ: ஸத்வமுத்தமம் ।
ஸத்வாதத⁴மஹாநாத்மா மஹதோऽவ்யக்தமுத்தமம் ॥ 108 ॥

ச-பா:-அ-கை :—அந்த ஆத்மா எப்படி அறியத்தக்கது. மேலும் அதை அறிவதினால் என்ன பிரயோசனம் என்றால், இதைக் கூறுகிறார்.

ஆகாசாதி தனித்தனி காரணங்களினின்றும், அவ்வவற்றின் விஷயங்களை கிரகிப்பதற்காக உண்டான இந்திரியங்கள் அத்தியந்தம் சுத்தமான கேவல சைதன்னியத்திற்கு விலக்ஷணமாயிருக்கின்றனவென்றும், இந்த இந்திரியங்களும் ஆத்மாவின் அபேக்ஷயன்றியிலேயே ஜாக்கிறத் ஸ்வப்நாவஸ்தைகளை அபேக்ஷித்து உற்பத்திலயங்களை அடைகின்றனவென்றும் விவேகத்தினால் அறிகிறவன் சோகத்தை அடையமாட்டான். எப்போதும் ஒரே ஸ்வபாவமுள்ள ஆத்மாவுக்குச் சலனமில்லாத படியால் சோககாரணமும் ஏற்படுகிறதில்லை. இப்படி तरतिशोकमात्मवित् தரதிஶோகமாத்மவித் (ஆத்மாவை அறிந்தவன் சோகத்தைத் தாண்டுகிறான்) என்னும் சாந்தோக்கிய VIII சுருதியும் கூறுகின்றது. ॥107॥

इन्द्रियेभ्यः இந்த்ரியேப்ய:=இந்திரியங்களை காட்டிலும்

II-6-7-8-வது மந்திரங்கள்.

வி-பா:-அ-கை :—தேகத்துக்குவேறாயிருக்கும் பிரத்தியகாத்மாவின் யதார்த்த ஸ்வரூப ஞானத்துக்கும் பகவானுடையசரணாகதியே உபாயமென்று முன் சொல்லியபடி ஈசுவரனை சரணமாக (தனக்கு இரக்ஷகை) வரிப்பதையே இரண்டு மந்திரங்களால் சொல்லுகிறார்.

इन्द्रियेभ्यः இந்த்ரியேப்ய: என்பது விஷயங்களையும் லக்ஷணையால் குறிப்பிடுகின்றது. ஏனெனின் इन्द्रियेभ्यः पराः ह्यर्थाः अर्थेभ्यश्चपरं मनः (I-3-10) இந்த்ரியேப்ய: பரா: ஹ்யர்தா²: அர்தே²ப்⁴யஶ்சபரம்

II - 6 - 7 - 8 - வது மந்திரங்கள்.

து-பா:-அ-கை :—இந்திரியம் முதலியதேவதைகளின்தாரதம்மிய ஞானத்தால் மோக்ஷம் எப்படிக்கிடைக்கும். அந்த ஞானம் பகவத் ஞானமன்றோ, எனின், விவரிக்கிறார். इन्द्रियेभ्यः இந்த்ரியேப்ய: என்பதற்குப்பிறகு முன் (I-3-10) சொல்லியபடி पराः ह्यर्थाः अर्थेभ्य பரா:ஹ்யர்தா²:அர்தே²ப்⁴ய: என்னும்பதங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

मनः மநः=மனது

परं பரம்=சிரேஷ்டமானது.

मनसः மநஸः = மனதை காட்டிலும்

सत्वं ஸத்வம்=புத்தி

उत्तमं உத்தமம் = சிரேஷ்டம்.

सत्वात् ஸத்வாத்=புத்தியை காட்டிலும்

महानात्मा மஹாநாத்மா = மஹத்தத்வம்

अधि அதி = அதிகம்.

महतः மஹதः = மஹத்தை காட்டிலும்

अव्यक्तं அவ்யக்தம்=அவ்வியக்தம்

उत्तमं உத்தமம் = சிரேஷ்டம்.

முந்தின மந்திரத்தில் ஆத்மாவைவிட இந்திரியங்கள் (உற்பத்தி நாசங்களுள்ளவை யாகையால்) விலக்ஷணம் என்று சொல்லியிருப்பதாலும், ஆத்மா சகலத்திற்கும் அந்தராத்மாவாயிருப்பதாலும், ஆத்மா (விஷயங்கள் போல் இந்திரியங்களால்) வெளியில் தெரிந்துகொள்ளத் தக்கதல்ல. (ஆத்மாவை அந்தராத்மாவாகத்தான் அறிய முடியும் என்பது கருத்து.) அப்படியானால் முன் 54-வது மந்திரத்தில் இந்திரங்களைவிட அர்த்தங்கள் சிரேஷ்டம் என்று சொல்லி இப்போது இந்திரியங்களைவிட மனது சிரேஷ்டம் என்று எப்படி சொல்லலாம் எனின் சொல்லுகிறார். இவ்விடத்தில் சப்தாதி விஷயங்களாகிற அர்த்தங்கள் அனாத்மாவாயிருப்பதால் இந்திரிய வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இந்திரிய சப்தத்தால் அர்த்தங்களையும் சேர்த்து அர்த்தம்செய்துகொள்ள வேண்டும். மற்ற பதங்களுக்கு அர்த்தம் முன் போலவே. சத்துவ சப்தத்தால் புத்தி என்று இவ்விடத்தில் அறிய வேண்டியது. ॥ 108. ॥

வி-பா:- மः (I-3-10) என்கிற வாக்கியார்த்தமே இவ்விடத்திலும் சொல்லப்படுகின்றது.

सत्व ஸத்வ சப்தம் புத்தியைக்கூறுகின்றது. ஏனெனின் **मनसस्तुपराबुद्धिः** மநஸஸ்துபராபுத்திः என்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

अलिङ्गः அலிங்கः = லிங்கங்களால் (ஹேதுக்களால்) அறியத்தகாதவன்.

இவ்விடத்திலுள்ள **परं** பர மென்பதுஒன்றுக்கொன்றுஸ்வாதீன மென்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது. **परं** பரம் மென்றால் கஷ்டத்தின் பேரில் ஸ்வாதீனப்படுத்தத்தக்கது என்று அர்த்தம். பரமாத்மாவை ஸ்வாதீனப்படுத்தல் என்பது அவனுடைய சரணாகதியே. மற்ற பாகம் ஸ்பஷ்டம். ॥ 108-109 ॥

II-6-8-வது மந்திரம்.

अव्यक्तात्तुपरः पुरुषोव्यापकोऽलिङ्गएवच ।
यज्ज्ञात्वामुच्यते जन्तुरमृतत्वञ्चगच्छति ॥ 109 ॥

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍋𑌽𑌲𑌿𑌂𑌗𑌏𑌵𑌚 ।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 109 ॥

अव्यक्तात् 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 = அவ்வியக்தத்தைவிட

पुरुषः 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 = புருஷன்

परः 𑌪𑌰𑌃 = சிரேஷ்டன்;

व्यापकः 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌃 = வியாபகன்,

अलिङ्गएवच 𑌅𑌲𑌿𑌂𑌗𑌏𑌵𑌚 = லிங்கம் (அடையாள) மற்றவன்.

जन्तुः 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 = பிராணி (மனிதன்)

यं 𑌯𑌂 = இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை

ज्ञात्वा 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 = அறிந்து

मुच्यते 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 = விடுபடுகிறான்.

अमृतत्वंच 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚 = மரணமற்ற தன்மையையும்

गच्छति 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 = அடைகிறான்.

ச-பா:- अव्यक्तात्...व्यापकः 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍...𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌃 = அவ்வியக்தத்தைவிட புருஷன் சிரேஷ்டன், வியாபகன். ஏனெனின் வியாபகமான ஆகாசாதி சகலத்திற்கும் அவன் காரணமாயிருக்கிறான்.

अलिंगः 𑌅𑌲𑌿𑌂𑌗𑌃 = எதினால் எது அறியப்படுகிறதோ அது லிங்கம், புத்தி முதலியவைகள்போல். அவைகளில்லாதபடியால் 330
ஆத்மா அலிங்கன், சகல சம்சார தர்மங்களற்றவன் என்பது கருத்து.

து-பா:- सत्वं 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 = புத்தி

अधि 𑌅𑌧𑌿 = அதிகமானவன் வியாபகன், புருஷன் என்று அன்வயிக்கவேண்டியது.

आलिंगः 𑌆𑌲𑌿𑌂𑌗𑌃 = அல்லது **आलिंगः** 𑌅𑌲𑌿𑌂𑌗𑌃 = அனுமானத்தால் அறியத்தகாதவன். அல்லது ஜடசரீரமற்றவன்.

जन्तुः 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 = ஜீவன்

तं 𑌤𑌂 = தாரதம்மியத்தின் முடிவிலிருக்கிற பகவானை

ज्ञात्वा 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 = அறிந்து

मुच्यते 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 = சம்சார பாசத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்.

अमृतत्वंचगच्छति 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 = ஸ்வரூபத்தின் ஆவிர்ப்பாவமாகிய மோக்ஷத்தை (க) மறுபடியும் ஜனனமரணாதிகளற்ற மோக்ஷ ஸ்திதியை அடைகிறான்.

II - 6 - 9 - வது மந்திரம்.

नसन्दृशेतिष्ठतिरूपमस्यनचक्षुषापश्यतिकश्चनैनम् ।
हृदामनीषामनसाऽभिक्लृप्तोय एतद्विदुरमृतास्तेभवन्ति ॥ 110 ॥

நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதிகஶ்
சநைநம் । ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாऽபிக்லுப்தோயஏதத்விதுரம்ருதா
ஸ்தேபவந்தி ॥ 110 ॥

ச-பா:-यं...जन्तु:யம்...ஜந்து:—இப்படி எதை ஆசாரியரிடமிருந்தும் சாஸ்திரத்தாலும் எவன் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறனோ, அவன் ஜீவித்திருக்கும் போதே அவித்தை முதலிய ஹிருதய கிரந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறன்.

अमृतत्वंचगच्छति அம்ருதத்வம்சகச்சதி :—சரீரம் விழுந்த பிறகும் மரணமற்ற பாவத்தை அடைகிறன். இப்படிப்பட்ட ஆத்மா அவ்வியக்தத்தைவிட சிரேஷ்டன் என்று முந்தின வாக்கியத்துடன் பிந்தின வாக்கியத்தை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. ॥ 109 ॥

து-பா:—முதலாவது அத்தியாயம் 3-வது வல்லி 10-11-வது மந்திரங்களில் பகவான் சர்வோத்தமன் என்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் சர்வ வாக்கியங்களுக்கும் இதுவே மஹாதாத்பரியம் என்பதை ஞாபகப்படுத்தும் பொருட்டு இந்த மந்திரங்கள் பிரவிர்த்தித்திருப்பதால் இவைகளும் பிரயோசனமுள்ளவை. தேவதைகளின் உற்பத்தி நாசங்களுக்கு பகவானே காரணம் என்னும் ஞானமும் கூறப்பட்டதாக பாவிக்கவேண்டியது.

பிரமாண வாக்கியம் :—

तारतम्यपरिज्ञानपूर्वकंसर्वतोहरे: ।
आधिक्येसर्ववाक्यानां तात्पर्यंमहदिष्यते ॥ (इति वराहे)

தாரதம்யபரிஜ்ஞாநபூர்வகம்ஸர்வதோஹரே: ।
ஆதிக்யேஸர்வவாக்யாநாம் தாத்பர்யம்மஹதிஷ்யதே ॥
(இதிவராஹே)

330. ரூபாதிகுணம்போல் புத்தி முதலியவைகளும் குணமாயிருப்பதால் ஆத்மாவை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று வைசேஷிகர்கள் சொல்லுவது யுக்தமன்று. ஏனெனின் ஆத்மா நிர்குணன் என்று சுருதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சுஷுப்தி முதலிய காலங்களில் புத்தி முதலியவை ஆத்மாவுடன் காணப்படவில்லை. ஆகையால் ஆத்மா அலிங்கன்தான்

ச-பா:-अस्य அஸ்ய = இந்த பிரத்தியாகத்மாவின்

रूपः ரூபம் = ஸ்வரூபம்

सन्दृशे ஸந்த்ருஶே = தர்சன விஷயங்களில், (பார்க்கக்கூடிய விஷயங்களில்)

नतिष्ठति நதிஷ்டதி = இருக்கவில்லை.

कश्चन கஶ்சந = எவனும்

एनम् ஏநம் = இந்த ஆத்மாவை

चक्षुषा சக்ஷுஷா = நேத்திரேந்திரியத்தினால்

नपश्यति நபஶ்யதி = பார்க்கிறதில்லை.

II-6-9-வது மந்திரம்.

न...अस्य ந...அஸ்ய :—பரமாத்மாவின் ரூபம் அல்லது சரீரம் வியாபகமாயிருப்பதால் எதிரில் பார்க்கப்படவில்லை. அல்லது பார்க்கத்தகுந்த நீலரூபம் முதலியவைகளில்லை என்பது கருத்து, ஆனதால்

नचक्षुषापश्यति कश्चनैनं நசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம் (பதஉரையைப் பார்க்க)

II-6-9-வது மந்திரம்

து-பா:-அ-கை:—तज्ज्ञात्वामुच्यते தஜ்ஞாத்வாமுச்யதே என்று முந்தின மந்திரத்தில் கூறப்பட்ட முக்திக்குக்காரணமான பகவத் ஞானம் கண் முதலியவைகளால் சுலபமாய் உண்டாகமாட்டாது. ஆனால் பக்தி, சிரவணம் முதலியவைகளுடன் கூடின மனதினாலேயே உண்டாகும் என்று சொல்லுகிறார்.

अस्य அஸ்ய=இந்த பகவானுடைய

रूपं ரூபம்=மத்ஸியம் முதலிய அவதார ரூபங்களுக்கு வேறான அந்தர்யாமிரூபம்.

संदृशे ஸம்த்ருஶே=செவ்வையாகப் பார்க்கப்படும் பொருட்டு

नतिष्ठति நதிஷ்டதி=கண்ணுக்கு விஷயமாகிறதில்லை.

ஏனெனின் அவன் வியக்தமாயிராத ஒரே ஸ்வபாவமுள்ளவன், சிந்திக்கக்கூடாத மஹிமையை உடையவன். வஸ்து ஸ்வபாவம் வருத்தத்தின் பேரில் பார்க்கக்கூடியது என்று சொல்லி இந்திரியங்களும் அதினிடத்தில் சமர்த்தமாகிறதில்லை என்றார்.

कश्चित् கஶ்சித் =ஒருவனும்

एनं ஏநம்=இந்த பரமாத்மாவை

चक्षुषा சக்ஷுஷா=கண் முதலிய இந்திரியங்களால்

नपश्यति நபஶ்யதி = பார்க்கிறதில்லை. அப்படியானால் அவருடைய ஞானம் எப்படி உண்டாகுமெனில்,

ச-பா:-हृदा ஹ்ருதா = ஹிருதய கமலத்திலிருக்கிற

मनीषा மநீஷா = சங்கற்பாதிரகித புத்தியால்

मनसा மநஸா = செவ்வையாய் மனனத்தால் (அதாவது விசாரத்தால்)

अभिक्लृप्तः அபிக்லுப்தஃ = நன்முகபிரகாசிக்கப்பட்டதால்

(आत्मा ज्ञातुं शक्यते ஆத்மா ஜ்ஞாதும் சக்யதே = ஆத்மா அறிய சாத்தியமாகிறது.)

ये யெ = எவர்கள்

एतत् ஏதத் = இந்த ஆத்மாவை பிரம்மம் என்று

विदुः விதுஃ = அறிகிறார்களோ,

ते தெ = அவர்கள்

अमृताः அம்ருதாஃ = மரணதர்ம ரகிதர்களாக

भवन्ति ஹவந்தி = ஆகிறார்கள்.

வி-பா :-हृदामनीषा ஹ்ருதாமநீஷா :-இந்த மந்திரபாகம் सर्वत्रप्रसिद्ध ஸர்வத்ர ப்ரஸித்த என்கிற (I-2-1) அதிகரணத்தில் வியாச பட்டரால் பின்வருமாறு வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

हृदा ஹ்ருதா = பக்தி

मनीषा மநீஷா = தைரியம்

பாரதத்தில் ஒரு சுலோகத்தில்

नसंदृशेतिष्ठतिरूपमस्यनचक्षुषापश्यति कश्चनैनम् ।

நஸந்த்ருசெ திஷ்டதிரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் ।

என்பது பூர்வார்த்தமாயும்

भक्त्याचधृत्याचसमाहितात्मा ज्ञानस्वरूपंपरिपश्यतीह ॥

ஹக்த்யாசத்ருத்யாசஸமாஹிதாத்மா ஜ்ஞாநஸ்வரூபம்பரிபஶ்யதீஹ ॥

து-பா:-हृदा ஹ்ருதா = பக்தியுடன் கூடியும்

मनीषा மநீஷா = சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களுடன் கூடியுமிருக்கிற

मनसा மநஸா = ஸம்ஸ்கார மடைந்த மனதினால்

अभिक्लृप्तः அபிக்லுப்தஃ = தியானம் செய்யப்பட்டு செவ்வையாய் பகவான் காணப்படுகிறார். (கண்டார்த்தப்படி)

हृदामनसा ஹ்ருதாமநஸா = சிரவண மனன தியான பக்திமுதலிய சாதனங்களுடன் கூடிய மனதினால்

मनीषा மநீஷா = ஞானமாகிய பகவான்

अभिक्लृप्तः அபிக்லுப்தஃ = விஷயமாக்கப்படுகிறான்.

ச-பா:-அ-கை :—அப்படியானால் அலிங்கனான (குறிப்பிடக்கூடிய அடையாளமற்ற) பரமாத்மாவை எப்படி [331] பார்க்க முடியுமெனின் சொல்லுகிறார்.

न ... अस्य [332] ந...ஸ்ய :—இந்த ப்ரத்திய காதமாவின் ரூபம் பார்க்கக்கூடியவைகளில் சேர்ந்ததல்ல.

न...एनम् ந...வனம் :—ஆனதால் நேத்திரத்தால் (அதாவது நேத்திரம் முதலிய சகல இந்திரியங்களாலும்) ஒருவனும் பிரஸ்தாபத்திலிருக்கும் ஆத்மாவை அறிய முடியாது. அப்படி

வி-பா:-என்பது உத்தரார்த்தமாயும் இருக்கிறது.

अभिक्लृप्त: அபிக்லுப்த: = கிரகிக்கத்தகுந்தவன்என்று வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தைரியத்தால் சமாதானமடைந்து பக்தியால் புருஷோத்தமனைப் பார்க்கிறான். (சாக்ஷாத்கரிக்கிறான், அடைகிறான்.)வேதார்த்த சங்கிரகத்தில் **भक्त्यात्वनन्ययाशक्या** பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்யா என்கிறவாக்கியத்தின்அர்த்தத்தையே இந்தமந்திரமும் சொல்லுகின்றதுஎன்றுசொல்லியிருக்கிறது.

து-பா:-यएतं யஏதம் (க) முந்தின 8 - வது மந்திரத்தில் முச்யதே முக்தனாகிறான் என்று ஒருமைப்பிரயோகம் வந்திருப்பதால் ஞானிகளில் ஒருவனே முக்தனாகிறான் என்னும் சங்கை வரக்கூடும். அதை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டுச் சொல்லுகிறார். (உ) இப்படி அறிந்ததின் பலனைச்சொல்லுகிறார்.

एतं ஏதம் = இந்த புருஷனை
ये யே = எவர்கள்
विदु: விது: = அறிகிறார்களோ
ते தே = அவர்கள்

अमृता: भवन्ति அம்ருதா:பவந்தி = முக்தர்களாகிறார்கள்.

अनियम:सर्वेषां அநியம:ஸர்வேஷாம் = என்கிற (III-3-31)சூத்தி

331. எப்படி ஆத்மாவை பார்க்கலாம் எனறு கேட்கிறவனுக்கு என்ன அபிப்பிராயம்? ஆத்மா எதற்காவது விஷயமாவதால் அதை தர்சிக்க சாத்தியமா? அல்லது, எதற்கும் விஷயமாகாதபடியால் அதைபார்க்க உபாயத்தை மட்டும் சொல்ல சாத்தியமா? (1)-முதலாவது விகற்பத்திற்கு உத்தரமா **नसंदृशे** நஸம்த்ருஶே = என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த உத்தரத்திற்கு அபிப்பிராயம் என்னவெனில், எந்த வஸ்து ரூபம் முதலிய குணங்களுடன் கூடியிருக்கிறதோ அது தர்சனத்திற்கு விஷயமாகக்கூடும். பிரத்திய காத்மாவுக்கு ரூபம்முதலிய குணங்களில்லாமையால் அது பார்வைக்கு விஷயமாக மாட்டாது.

332. இதே வாக்கியத்தை சுவேதாசு தவிர உபநிஷத்தின் 4-வது அத்தியாயம் 20-வது மந்திரத்திற் பார்க்க.

ச-பா:-யானல்[333] எப்படி அதை பார்க்கிறதெனில் சொல்லப் படுகிறது.

हृदामनीषा[334] ஹ்ருதாமநீஷா :— சங்கற்பாதி ஸ்வரூபமான மனதை[335] இஷ்ட விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்வதினால் புத்தி மனீட் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட விகற்பங்களுள்ள ஹிருதயத்திலிருக்கும் புத்தியால்[336]

मनसा மநஸா :—விசார மென்னும்[337] செவ்வையான பார்வையால்

अभिकॢप्तः அபிக்லுப்த: =பிரகாசிக்கப்பட்டதாய் ஆத்மா அறியத்தக்கவனாகிறான்.

ये...भवन्ति யெ...பவந்தி= அந்த ஆத்மாவை (பிரம்மத்தை) அறிகிறவர்கள் முக்தர்களாகிறார்கள். ॥ 110 ॥

வி-பா:-**य एतत्**...யஏதத்...அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம். ॥ 110 ॥

து-பா:-ரத்திலும் அப்படியே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டீகையில் அடியில் வருமாறு வேறு விதமாயும் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை :—அவதாரங்களை உபாசிக்கிறவர்களுடைய பக்திமுதலியவைகள் வியர்த்தமன்று. ஏனெனின்

अस्यरूपं அஸ்யரூபம்=பகவானுடைய இராமகிருஷ்ணாதி அவதார ரூபம்

संदृशे नातिष्ठति ஸம்த்ருஶெ நதிஷ்டதி=சிரமல்லாத மோக்ஷ ஹேதுவான சாக்ஷாத்கார (ஞான)த்திற்கு விஷயமாகிறதில்லை. ஏனெனின்.

333. ஷை உபநிஷத்து IV - வது 17-பார்க்க

334. டிப்பணியிற் கண்ட இரண்டாவது விகற்பத்திற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

355. வெளியிலுள்ள இந்திரியங்கள் ஓய்வடைந்தாலும் மனது விஷயங்களை சங்கற்பிக்கக்கூடும், அப்பொழுது முமுக்ஷுவின் புத்தி மனதை அடியில் வருமாறு நியமனம் செய்கிறது. மனதே, பிசாசுபோல் ஏன் அலைகிறாய் நீ ஜடமானதால் உன்னுடைய சொந்த பிரயோஜனத்தின் பொருட்டு அலைச்சல் கூடாது. நீ சம்பந்தப்படும் விஷயங்கள் நாசமாகிறபடியால் அவைகளுடன் சேருவதில் பிரயோஜனமில்லை. சேதனத்திற்காக என்னும் பக்ஷத்தில் அது அசங்கமாயிருப்பதாலும், பரமாநந்த ஸ்வரூபமாயிருப்பதாலும், அதற்காகவும் அலையவேண்டியதில்லை. இவ்விதமாய் புத்தி மனதை நியமனம் செய்கிறபடியால் புத்தி மனீட் என்று சொல்லப்படுகிறது.

336. நானே பிரம்மம் என்னும் மகாவாக்கிய உபதேசத்தாலுண்டாகும் புத்தி விருத்தியால் ஆத்மா அறியத்தக்கது.

337. எப்படி என்றால் பார்க்கப்படும் வெளியிலுள்ள கெடாதிகள் நானன்றோ அப்படி இந்த சரீரத்திலும் எது எது பார்க்கப்படுகின்றதோ அது நானன்று. ஆனால் இதிலிருக்கும் சைதன்னியாம்சமே நான் இது சகலசரீரத்திலும் ஒரே விதமாயிருப்பதால் ஒன்றே இப்படி விசாரத்தால் நிச்சயம் செய்து ஆத்மாவை அறியவேண்டும்.

II - 6 - 10 - வது மந்திரம்.

यदापञ्चावतिष्ठान्ते ज्ञानानिमनसासह ।
बुद्धिश्चनविचेष्टाति तमाहुः परमांगातिम् ॥ 111 ॥

யதாவஂசாவதிஷ்஠ந்தே ஜ்ஞாநாநிமநஸாஸஹ ।
பு³த்³தி⁴ஶ்சநவிசேஷ்டதி தமாஹு: பரமாம்க³திம் ॥ 111 ॥

यदा யதா = எப்போது

पञ्चज्ञानानि பஂசஜ்ஞாநாநி = ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள்

मनसासह மநஸாஸஹ = மனதுடன்கூட

अवतिष्ठन्ते அவதிஷ்ட²ந்தே = இருக்கின்றனவோ,

து-பா:-एनं (मोक्षार्थी) चक्षुषा कश्चिन्न पश्यति ஏநஂ(மோக்ஷார்தீ²) சக்ஷுஷா கஶ்சிந்நபஶ்யதி=இந்த ரூபத்தை மோக்ஷத்தின் பொருட்டு கண்ணல் ஒருவனும் பார்க்கிறதில்லை. அதாவது இந்த ரூபத்தைக் கண்ணல் பார்வையிடுதலே மேக்ஷசாதன மன்று. ஆனல் பக்திமுதலியவைகளுடன் கூடின மனதால் விஷ்ணுவென்று பார்ப்பதே சாதனமாகும்.

பிரமாண வசனம் :—

प्रादुर्भावानृतेविष्णुमिन्द्रियैर्नैवपश्यति ।
प्रादुर्भावानपियदाज्ञानदृष्ट्यैवपश्यति ।
तदैवमुच्यतेयोगी नदुष्टैरिन्द्रियैःक्वचित् (इति वराहे)

ப்ராது³ர்பா⁴வாந்ருதேவிஷ்ணுமிந்த்³ரியைர்நைவபஶ்யதி ।
ப்ராது³ர்பா⁴வாநபியதா³ஜ்ஞாநத்³ருஷ்ட்யைவபஶ்யதி ।
ததை³வமுச்யதேயோகீ³ நது³ஷ்டைரிந்த்³ரியை:க்வசித் ॥
(இதிவராஹே)

II-6-10-வது மந்திரம்.

அ-கை :—(௧) முந்திய மந்திரத்திற் கூறிய பக்தி முதலிய சாதனங்களில் தவறுதலை அடையக்கூடாதென்னும் பாவத்துடன், எப்போது தவறுதல் சம்பவிக்காதெனின், இந்திரியாதிகளை நியமனம் செய்கையால் என்று சொல்லுகிருர். (௨) முன் சொன்ன சாதனங்களில் எந்தசாதனமெனின் பிரத்தியாஹாரத்தால் சித்திக்கக்கூடிய தியானம் என்று சொல்லுகிருர்.

ज्ञानानिपंच ஜ்ஞாநாநிபஂச= சக்ஷுஸ் முதலிய ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள்

मनसासह மநஸாஸஹ=மனதுடன்கூடி

यथाअवतिष्ठन्ते யதா²அவதிஷ்ட²ந்தே=விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்காமல் இருக்கின்றனவோ

ச-பா:-बुद्धिश्च பு₃த்₃தி₄ஶ்ச = புத்தியும்

नविचेष्टते நவிசேஷ்டதே = சலிக்கவில்லையோ

तां தாம் = அந்த நிலைமையை

परमां பரமாம் = உத்கிருஷ்டமான

गतिं க₃திம் = மோக்ஷகதியாக

आहुः ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை :—மனதை[338] நியமனம் செய்யும் புத்தி எப்படி அடையப்படும் எனின், அதற்காக யோகம் சொல்லப்படுகின்றது

यदा ...सह யதா...ஸஹ :—சங்கற்பாதிகளற்ற மனதும். அதை அனுசரித்திருக்கும் சுரோத்திரம் முதலிய ஞானேந்திரியங்களும் (இந்திரியம் ஞானசாதகமானதால் ஞானமென்றே இவ்விடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) தங்கள் தங்கள் வியாபாரங்களி

II-6-10-வது மந்திரம்.

வி-பா:-ज्ञानानि-ज्ञायतेऽनेन ஜ்ஞாநாநி—ஜ்ஞாயதே அநேந என்னும் வித்பத்தியால் ஞான சாதனமாகிற இந்திரியம் கூறப்படுகின்றது. ஆகையால் ज्ञानानि ஜ்ஞாநாநி= இந்திரியங்கள் सप्तगतेः ஸப்தக₃தே: என்கிற I-4-5 அதிகரணத்தில் வியாசபட்டர் இப்படியே அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

बुद्धिः பு₃த்₃தி₄: =நிச்சயத்தையுடைய மனது நிச்சயம், அபிமானம், சிந்தனை என்னும் விர்த்தி பேதங்களால் மனதே புத்தி என்றும், அகங்கார மென்றும், சித்தமென்றும் பாஷ்யத்தில் பாஷ்யகாரர் சொல்லியிருக்கிறார். சரீரத்துக்குள் சஞ்சரிப்பதை விட்டு மோக்ஷார்த்தத்தை அடைவது பரமகதி என்று அவ்விடத்திலேயே பாஷ்யத்தில் ஸ்பஷ்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ॥ 111 ॥

து-பா:-बुद्धिः च பு₃த்₃தி₄:ச=புத்தியும்

नविचेष्टते நவிசேஷ்டதே=விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்க வில்லையோ டீகைப்படி अप्रमत्तःतदाभवति அப்ரமத்த:ததா₃ப₄வதி= அதாவது பிரமாதமற்றவனாகிறான் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.

இந்திரிய நிக்கிரகத்தை ஸ்துதிக்கிறார்.

तां தாம்=அந்த இந்திரிய நிக்கிரகத்தை

परमांगतिं பரமாம்க₃திம்=பரமகதிக்குச் சாதனமானதால் பரமகதி என்று.

आहूः ஆஹு:=ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

338. வேதாந்த சிரவணம் செய்தும் சிலருக்கு ''நான் பிரம்மம்'' என்னும் புத்தி ஸ்திரப்படுகிறதில்லை. அதினால் பிரதிபந்தம் இருக்கிறதாக ஊகிக்கவேண்டும். இது சித்தத்தின் ஏகாக்கிரதை இல்லமையே. இதை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு யோகம் உபதேசிக்கப்படுகிறது.

II - 6 - 11 - வது மந்திரம்.

तां योगमितिमन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणाम् ।
अप्रमत्तस्सदाभवति योगोहिप्रभवाप्ययौ ॥ 112 ॥

தாம்யோகமிதிமந்யந்தே ஸ்திராமிந்த்ரியதாரணாம் ।
அப்ரமத்தஸ்ததாபவதி யோகோஹிப்ரபவாப்யயௌ ॥ 112 ॥

ச-பா:—ளின்றும் எப்போது ஒழிவடைகின்றனவோ, ஆத்மாவினிடத்தில் பிரவிர்த்திக்கின்றனவோ, நிச்சயாத்மகமான புத்திவிர்த்தியும் தன் வியாபாரத்தில் பிரவிர்த்திக்க வில்லையோ, அப்போது இருக்கும் அவஸ்தையை யோகிகள் பரமகதி என்று சொல்லுகிறார்கள். ॥ 111 ॥

तां தாம் = அந்த
स्थिरां ஸ்திராம் = ஸ்திரமான
इन्द्रियधारणां இந்த்ரியதாரணாம் = இந்திரிய நிக்கிரகத்தை
योगंइति யோகம் இதி = யோகமென்று
मन्यन्ते மந்யந்தே = நினைக்கிறார்கள்.
तदा ததா = அப்போது
अप्रमत्तः அப்ரமத்த: = பிரமாதமற்றவனாக
भवति பவதி = ஆகிறான்.
हि ஹி = ஏனெனின்
योगः யோக: = யோகம்
प्रभवाप्ययौ ப்ரபவாப்யயௌ = உற்பத்தி நாசங்களுள்ளது.

து-பா:—கண்டார்த்தக்காரர் நூதன வார்த்தைகளைச்சேர்க்காமல் அடியில் வருமாறு அர்த்தம் செய்கிறார்.

तं தம் = ஏழு இந்திரியங்களை விஷயங்களினின்றும் திருப்புதலையே

परमांगतिं பரமாம்கதிம் = ஞானத்தின் பரமசாதனம் என்று
आहुः ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.

तां தாம் = என்னும் பாடத்தில் கதி சப்தத்தை உத்தேசித்து பெண்பால் பிரயோகம் சித்திக்கிறது.

II - 6 - 11 - வது மந்திரம்.

அ-கை:—தியான சமாதிகளாகிய யோகமே பரமசாதனமாயிருக்க இந்திரியங்களை அடக்குதலாகிய பிரத்தியாஹாரத்தை எப்படி பரமசாதனமென்று சொல்லலாமெனின் சொல்லுகிறார்.

ச-பா:-तां ...धारणां தாம்...தாரணாம் :—இந்திரிய நிக்கிரகமாகிற அவஸ்தையை வியோகமாயிருக்கிற யோகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். யோகிகளின் ஸ்திதி சகல அநர்த்தங்களின் 339 சேர்க்கையற்ற (யோக வியோகமுள்ள) தாயிருக்கிறது. இந்த அவஸ்தையில் 340 ஆத்மா அவித்தையின் ஆரோபமன்றியிலும், தன் ஸ்வரூபத்திலுமிருக்கிறது. பாஹ்ய ஆந்தர இந்திரியங்கள் சஞ்சலிக்காமலிருக்கின்றன.

अप्रमत्तः அப்ரமத்த :=பிரமாதமற்றவன் ; எப்போதும் சமா

II - 6 - 11 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—तां...धारणां தாம்...தாரணாம்:—முன் மந்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் இந்திரியங்கள், மனது, இவைகளின் தாரணை (அதாவது இவைகளை அடக்குதல்) என்னும் பரம கதியை யோகம் என்று நினைக்கிறார்கள். வியாசபட்டரும் **परमागतिः** பரமாகதிः என்பதற்கு யோகம் என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

अप्रमत्तः ...அப்ரமத்த:...:—இந்திரியங்களின் வியாபாரமற்றிரு.

து-பா:—तांस्थिरांइन्द्रियधारणां தாம்ஸ்திராம் இந்த்ரியதாரணாம் = அந்தஸ்திரமான இந்திரிய நிக்கிரகத்தை.

योगं इति मन्यन्ते யோகம் இதி மந்யந்தே = யோகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்திரியங்களை விஷயங்களினின்றும் திருப்புவதால் பகவான் விஷயத்தில் சலிக்காத புத்தியை யுடையதேதியான சமாதிகளாகிய யோகம் என்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

अप्रमत्तः அப்ரமத்தஃ :—இவைகளுக்கு பேதமில்லை என்பதைக் காட்டுகிறார்.

339. மனது விர்த்தியற்றதானால் சுஷுப்திக்குச் சமானமான லயமென்னும் நிலமையை அடையும் அதை நிவர்த்திப்பதற்காக, எப்படி பாஹ்ய கெடாதிகள் நான் அன்றே, அப்படி இந்த சரீரத்தில் பார்க்கக்கூடிய ஒன்றும் நான் அல்ல, நான் பரிபூர்ண பிரம்மமாயிருக்கிறேன் என்று அடிக்கடி சிந்திக்க வேண்டியது. அப்படி சிந்தித்தும் மனது விஷயங்களில் பிரவர்த்தித்தால் அவைகளில் தோஷங்களைப் பார்ப்பதினால் அவைகளினின்றும் திருப்ப வேண்டியது. மனதை திருப்பியும் அது ராகாதி தோஷங்களை அடைந்தால், அப்போது ஏற்படும் அவஸ்தை கஷாயம் எனப்படும். அதினின்றும் திருப்பப்பட்ட மனது எப்போது ஜாக்கிற ஸ்வப்ந ஸ்திதிகளையும் அவைகளின் மத்தியிலிருக்கும் ஸ்திதியையும் அடையவில்லையோ, பூர்ண பிரம்மத்தை பிரகாசம் செய்வதாலேயே க்ஷீணகதியை அடைகிறதோ, அப்போது சகல அநர்த்தங்களும் வியோகமடைந்த அதாவது விலகின ஸ்திதி ஏற்படுகின்றது.

340. லயவிக்ஷேபக ஷாயரஸாஸ்வாதங்களற்ற அவஸ்தையில் ஆத்மாவை அறிய முடியும் என்று சேர்த்துகொள்ள வேண்டியது.

ச-பா:-தானத்தை அடையும்பொருட்டு யத்தினம் செய்கிறவன்.

तदाभवति தநாஹவதி ।-யோகத்தில் எப்போது பிரவிர்த்தி உண்டாகிறதோ அப்போது பிரமாதமற்றவனாகிறான். புத்தி முதலியவைகளின் வியாப்பாரங்களில்லாத சமயத்தில் பிரமாதத்திற்கே இடமில்லை. ஆகையால் புத்தி முதலியவைகளின் வியாபாரங்கள் ஒழிவடையும் முன்னமேயே அப்பிரமாதம் (சாவதானம்) விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அல்லது [341] எப்போது இந்திரியங்கள் ஸ்திரமாய் தரிக்கப்படுகின்றனவோ அப்போதே அப்பிர மாதம் சித்திக்கிறது. ஆகையால் சுருதி अप्रमत्तः तदाभवति அப்ரமத்தஃ தநாஹவதி என்று கூறுகிறது.

योग ... யொமஃ... :—ஏன் (அப்பிர மாதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனின்) யோகம் உற்பத்தி விநாசங்களை அடையத்தக்கது. அதற்கு (லயத்திற்கு) விநாசம் வராமலிருக்கும்பொருட்டு அப்பிரமாதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அபிப்பிராயம். ‖ 112 ‖

வி-பா:—க்கும்போது தான் சாவதானமான மனதையுடைய தன்மை உண்டாகிறது.

योगः யொமஃ:-சித்தத்தைச் சாவதானப்படுத்தல் யாது காரணம் பற்றி எனின் சொல்லுகிறார். யோகம் அடிக்கடி அபாயமுள்ளதாகையால் அதில் ஜாக்கிரதை வேண்டும். அல்லது இஷ்டப்பிராப்தி, அநிஷ்ட நிவர்த்தியாகிற சகலவித புருஷார்த்தத்துக்கும் யோகம் சாதனமாயிருப்பதால் அதில் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. ‖ 112 ‖

து-பா:-तदाअप्रमत्तःभवति தநாஅப்ரமத்தஃஹவதி = இந்திரியநிக்கிரக சமயத்தில் பகவத்ஞான முள்ளவனாகவே ஆகிறான்.

योगोहि யொமொஹி :-எவனை உத்தேசித்து யோகம் செய்ய வேண்டியதென்பதைச் சொல்லுகிறார்.

प्रभवाप्ययौ ப்ரஹவாவ்யயௌ = பகவானிடமிருந்து ஜகத்துக்கு உற்பத்தி நாசங்கள் சம்பவிக்கின்றன என்னும் பாவனையே.

योगोहि யொமொஹி = பகவத் விஷயமான யோகம். இது பிரசித்தம்.

योगोहिप्रभवाप्ययौ யொமொஹிப்ரஹவாவ்யயௌ என்பதில் சாமாநாதிகரணியத்தால் யோகமே உற்பத்தி நாசங்கள் என்று

341. யோகாரம்ப காலத்தில் பிரமாதத்தை விடத்தக்கதுஎன்று வியாக்கியானம் செய்து இப்போது அநுவாதபரமாய் வியாக்கியானம் செய்கிறார்.

II - 6 - 12 - வது மந்திரம்.

नैववाचानमनसा प्राप्तुंशक्योनचक्षुषा ।
अस्तीतिब्रुवतोऽन्यत्रकथं तदुपलभ्यते ॥ 113 ॥

நைவவாசாநமநஸா ப்ராப்தும்ஶக்யோநசக்ஷுஷா ।
அஸ்தீதிப்ருவதோऽந்யத்ரகதம் ததுபலப்யதே ॥ 113 ॥

ச-பா:-(अयंआत्मा அயம்ஆத்மா=இந்த ஆத்மா)

वाचा வாசா=வாக்கினால்

प्राप्तुं ப்ராப்தும்= அடைவதற்கு

नशक्यः நஶக்ய:=சாத்தியமானதல்ல.

मनसा மநஸா = மானதால்

न ந=சாத்தியமானதல்ல.

चक्षुषा சக்ஷுஷா=கண்ணால்

न ந=சாத்தியமானதல்ல.

अस्ति इति அஸ்திஇதி = ஆத்மா இருக்கிறது என்று

ब्रुवतः ப்ருவத:=சொல்லுகிறவனைவிட

अन्यत्र அந்யத்ர=இதரனை நாஸ்திகனால்

कथं கதம்=எப்படி

तत् தத்=அது

उपलभ्यते உபலப்யதே = அடையப்படும்.

II - 6 - 12 - வது மந்திரம்.

வி-பா:—नैव...चक्षुषा நைவ...சக்ஷுஷா:- ஸ்பஷ்டம் (பதஉரை பார்க்க.)

து-பா:—அர்த்தம் செய்வது யுக்தமன்று. ஏனெனில் (1) உற்பத்தி நாசங்கள் பிரபஞ்சத்தைச் சேர்ந்தவை. யோகம் முமுக்ஷுவைச் சேர்ந்தது. (2) யோகமே உற்பத்திநாசங்களுள்ளதுஎன்றுசொல்லக் கூடாது. ஏனெனின் உற்பத்தி நாசங்களுக்கு உற்பத்தி நாசங்களுள்ளது என்று அர்த்தம் செய்யும்பக்ஷத்தில் முக்கியார்த்தம் விட்டுப்போய் லக்ஷியார்த்தம் சித்திக்கும். (3) மேலும் பிரகிருதத்தில் உபயோகமுமில்லை. ஆகையால் நாம் செய்யும் அர்த்தமே யுக்தமானது. ॥ I 12 ॥

II - 6 - 12 - வது மந்திரம்.

அ-கை:—முன் 9-வது மந்திரத்தில் கண்ணால் பார்க்கப்படவில்லை என்று சொன்னதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொண்டு இப்போது அதை விவரிக்கிறார்.

(पुरुषः புருஷ:=பகவான்)

ச-பா:—அ-கை :—பிரம்மம் புத்தி முதலியவற்றின் வியாபாரங்களுக்கு விஷயமானால் இது தான் அது என்பதாய் விசேஷமாய் கிரகிக்கப்படும். புத்தி முதலியவை ஒழிவடைந்த வளவில் பிரம்மத்தை அறியும் காரணமில்லாததால், அறியப்படாத பிரம்மம் இல்லை என்றே சித்திக்கிறது. எது இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகிறதோ அது இருக்கிற தென்பதும், விஷயமாகாதது இல்லை என்பதும உலகப்பிரசித்தம். ஆகையால் யோகம் பிரயோசன மற்றது. அல்லது, கிரகிக்கப்படாதபடியால் அந்த பிரம்மத்தை (முயற்கொம்பு போல்) இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டுமெனின் சொல்லுகிறார் :—

नेव...नचक्षुषा நைவ...நசக்ஷுஷா :—சரிதான். வாக்கினாலும், மனதாலும், கண்ணாலும், இதர இந்திரியங்களாலுங்கூட பிரம்மத்தை அறிய சாத்தியமன்று என்பது கருத்து. இப்படி பிரம்மம் ஒருவித விசேஷமற்றதாயினும், ஜகத்துக்குக் காரணமென்று அறியப்பட்டிருப்பதாலும், காரியம் 342 சத்தான காரணத்

வி-பா:—பூர்வபக்ஷம்:-பிராணபாதத்தில் सप्तगतेर्विशेषितत्वाच्च ஸப்தகதேர்விசேஷிதத்வாச்ச (II-4-5) என்னும் சூத்திரத்தில் இந்திரியங்கள் ஏழுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறது. सप्तइमेलोका: एषुचरन्ति प्राणा: गुहाशयानिहितास्सप्तसप्त ஸப்தஇமேலோகா:,ஏஷுசரந்திப்ராணா: குஹாஶயாநிஹிதாஸ்ஸப்தஸப்த என்னும் சுருதி ஏழு இந்திரியங்களே பரலோகத்துக்குப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறது. यदापञ्चावतिष्ठन्ते யதாபஞ்சாவதிஷ்டந்தே என்கிற (முந்தின 10-வது) மந்திரத்தில் இந்திரியங்கள் ஏழு என்றே எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்திரியங்கள் ஏழுதான்.

து-பா:—वाचामनसा चक्षुषा வாசாமநஸாசக்ஷுஷா=இவைகளால்

342. கடம் இருக்கிறது என்று நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிற கடம் தடியடியால் உடைந்து அதின் ஆகாரம் லயமடைந்தாலும், "கடம் இருக்கிறது" என்னும் கடத்தின் அஸ்தித்வ அம்சம் லயமடைகிறதில்லை. ஏனெனின் அது உடைந்த சுபாவத்திலும் காணப்படுகின்றது. ஆகையால் காரியம் லயமடைந்தாலும் அஸ்தித்வம் மிஞ்சுகிறபடியால், சூனியத்தில் காரியத்தின் லயம் பரிவசானப்படுகிற தென்பதில்லை. இதுபோல் ஒரு ஸ்தூல காரியம் அதின் சூட்சுமத்தில் லயமடைகிறது. இது அதைவிட அதிக சூட்சுமத்தில் லயமடைகிறது. இப்படியே நேத்திர கோசரமாகும் வரையில் லயமடைவதுமன்றி, அகோசரமானபிறகும் லயமடைந்து கடைசியில் கேவலம் சுகமட்டும் மிஞ்சுகிறது. இவ்விதமாக காரியம் பரம்பரையாக சூட்சுமத்தில் லயமடைவதால் கடைசியில் புருஷனுக்கு அஸ்தி என்னும் புத்தி மட்டும் காணப்படுகிறது.

ச-பா:—தில்லயமாகிறபடியாலும், ஸ்தூல காரியம் லயமாகும்போது அதற்குக்காரணமான சூட்சுமம் மிஞ்சுகிறது. இது லயமாகும்போது இதற்கும் காரணமான சூட்சுமம் மிஞ்சுகிறது. இப்படியே கடைசியில் அமூர்த்தமான சத்ரூப பிரம்மம் மிஞ்சுகிறது என்று ஏற்படுகிறது. விஷயத்தின் நாசத்தால் புத்தியானது நாசமடைந்தாலும், அப்போதும் புத்தியில்லை என்னும் புத்தி சத்ரூபமாயிருக்கிறது [343]. சதசத்துக்களின் யதார்த்தத்தை அறியும் விஷயத்

வி-பா:—சித்தாந்தம்:—हस्तादयस्तुस्थितेऽतोनैवं ஹஸ்தாதயஸ்துஸ்திதேதோ நைவம் சரீரமிருக்குமளவில் கை முதலியவைகள் எடுப்பது முதலிய காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுவதால் கை முதலியவைகளும் இந்திரியங்களே. ஆகையால் இந்திரியங்கள் ஏழு தான் என்று சொல்லக்கூடாது. दशेमेपुरुषेप्राणाआत्मैकादश தசேமே புருஷே ப்ராணா ஆத்மைகாதச என்னுமிடத்தில் ஆத்ம சப்தம் மனதைக்கூறுகின்றது. इन्द्रियाणिदशैकञ्च एकादशंमनश्चात्र இந்த்ரியாணி தசைகஞ்ச ஏகாதசம் மனச்சாத்ர இந்த சுருதிஸ்மிருதிகளால் இந்திரியங்கள் பதினொன்று என்று ஏற்படுகின்றது. இந்திரியங்களைக் குறைத்துச்சொல்லும் வசனங்களுக்கு அவ்விந்திரியங்கள் அதிக உபகாரத்தைச் செய்வதாக கருத்து. இந்திரியங்களை ஜாஸ்தியாகச்சொல்லும் வசனங்கள் மனதின் விர்த்தி பேதத்தால் ஏற்படும் பேதத்தை அனுசரித்து ஏற்பட்டிருக்கின்றனவென்பது கருத்து.

து-பா:-प्राप्तुं ப்ராப்தும் = அறியப்படுவதற்கு

न शक्यः நசக்ய: = சாத்தியமானவனல்ல.

अस्तीति அஸ்தீதி:—(அ-கை) (௧௨) அப்படியானல் பகவத்ஞானம் எப்படி உண்டாகுமெனில் சத்குருவின் உபதேசத்தால் என்று சொல்லுகிருர். (க) எந்த உபாயத்தால் பகவானை அறியலாம் எனில் அந்த 9-வது மந்திரத்திலேயே பக்தி சிரவணுதிகளால் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தச்சாதனமும் குருவினிடமிருந்தே அடையத்தக்கது என்று இப்போது சொல்லுகிருர்.

343. ஸ்வப்நம் அசத்தாயிருப்பதுபோல் எது எதுபார்க்கப்படுகிறதோ அதெல்லாம் அசத் என்று சொல்வது யுத்தமன்று. ஏனெனின் சத்புத்தியில்லை என்னும் புத்தி அவசியம் உண்டாகிறது. அப்படி உண்டாகாத பக்ஷத்தில் இல்லை என்னும் வியவஹாரத்திற்கே இடமில்லை. ஆகையால் கடைசியில் இருக்கிறது என்னும் சத்புதியே மிஞ்சுகிறது.

ச-பா:-தில் புத்தி தான் நமக்குப்பிரமாணமானது. 344 ஜகத்திற்குக்காரணமான 345 சத்து இல்லாத பக்ஷத்தில் காரியம் அசத்தென்றே கிரகிக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படி கிரகிக்கப்படவில்லை. மண் முதலியவைகளின் காரியமான கடம் முதலியவைகள் மண் முதலியவைகள் என்று கிரகிக்கப்படுவது போல சகல ஜகத்தும் சத்தென்று கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஆனதால் சகல ஜகத்துக்கும் காரணமான ஆத்மாவை சத் என்று அறியவேண்டும். ஏனெனின் 346

अस्तीति... उपलभ्यते அஸ்தீதி...உபலப்யதே:- ஜகத்காரணத்தை அஸ்தி என்று சொல்லும் வேதார்த்தத்தை அனுசரித்த புருஷனைத்தவிர நாஸ்திக வாதிகளிடத்தில் ஜகத்காரணமான பிரம்மம் இல்லை. அதாவது சகல காரியமும் சூனியமாகவே முடிகிறதென்று அறிகிறவனிடத்தில் அந்த பிரம்மம் எப்படி யதார்த்தமாக அறியப்படும்; அறியப்படமாட்டாது என்பது கருத்து. 347 ॥ 113 ॥

வி-பா:-अस्तीति அஸ்தீதி:-இதனால் மேற் சொன்ன சங்கதியையே செவ்வையாகக் காண்பிவிக்கிறார்.

अस्तीतिब्रुवतः அஸ்தீதிப்ருவதः=இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறவனுக்கு

து-பா:-अस्तिइति அஸ்திஇதி=பிரகிருத புருஷன்என்னும்பகவான் ஸ்வதந்திரனாயிருப்பதால் சத்தாகியப் பிரபஞ்சத்தைவிட சர்வோத்தமனா யிருக்கிறான் என்று (அஸ்தி என்பதில் அ ஆதிக்கியத்தையும் ஸ்தி சத்தையுடன் கூடின வஸ்துவையும் கூறுகின்றன.)

ब्रुवतः ப்ருவதः=உபதேசிக்கும் குருவைவிட

344. இந்த புத்தியால் நமக்கு என்ன கிடைத்ததெனின், பதார்த்தம் வியபிசாரத்தை அடைந்தாலும் இருக்கிறது என்னும் சற்புத்தி வியபிசாரமடையவில்லை. இந்த புத்தியே நமக்குப்பிரமாணமானது. இதை ஒப்புக்கொள்ளுவதினால் சத்மாத்திரமானவஸ்துவை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது.

345. யுக்தியாலும் சத்வஸ்துவே ஜகத்துக்குக் காரணமென்று சொல்லுகிறார்.

346. ஜகத்காரணமான பிரம்மம் இல்லைஎன்று விபரீத பிரம்மஞானம் உண்டாக்கக்கூடும். பிரம்மஞானத்தை இச்சிக்கும் முமுக்ஷு ஏன் இப்படி அறியவேண்டும் என்கிற சங்கையை இந்தபதம் சூசிப்பிக்கிறது. விபரீத ஞானம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஜகத்காரணமான பிரம்மம் இருக்கிறதென்றே அறியத்தக்கது.

347. சமானவாக்கியம்:—கேனம் I - 3. முண்டகம் 5 - 8. சுஷுப்தி அடைந்த புருஷனுக்கும் காமம் இல்லாமற் போகிறபடியால், இந்த காமத்தின் சுபாவம் அசுரர்களுக்கும் அடையாளமாகுமே எனின் சொல்லுகிறார்.

II-6-13-வது மந்திரம்.

अस्तीत्येवोपलब्धव्यस्तत्त्वभावेन चोभयोः ।
अस्तीत्येवोपलब्धस्यतत्त्वभावः प्रसीदति ॥ 114 ॥

அஸ்தீத்யேவோபலப்³த⁴வ்யஸ்தத்வபா⁴வேந சோப⁴யோ: ।
அஸ்தீத்யேவோபலப்³த⁴ஸ்யதத்வபா⁴வ: ப்ரஸீத³தி ॥ ॥114॥

வி-பா:—अन्यत्र... அந்யத்ர=சப்தத்திற்கு வேறிடத்தில் என்பது கருத்து. சப்தத்திற்கு வேறிடத்தில் அது எப்படி அறியப்படும். அது உபநிஷத்து ஒன்றாலே அறியத்தகுந்த வஸ்து என்பது அபிப்பிராயம். ‖ 113 ‖

து-பா:—अन्यत्र அந்யத்ர = இதரர்களிடமிருந்து, (அதாவது பகவான் சர்வோத்தமனல்லவென்று அறிகிறவர்களிட மிருந்து)

तत् தத்=அந்த பகவானுடைய ரூபம்

कथंउपलभ्यते கத²ம்உபலப்⁴யதே = எப்படி அறியப்படும். (அறியப்படமாட்டாது என்றபடி.) குருவானவர் பிரீதியுடன் உபதேசித்தால், தன்னுடைய சிரவணமனனுதி பிரயத்தினத்தாலும் குருவின் உபதேசத்தாலும் பகவானை அறியலாம் என்பது கருத்து.

பிரமாண சூத்திரம் :—**प्रदानवदेवाहितदुक्तम्** ப்ரதா³நவதே³வாஹிதது³க்தம் (III-3-43).

டீகையில் மற்றொரு அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது :—வாக்கு முதலியவைகளால் ஏன் பகவான் அறியப்படவில்லை எனின் பகவானுடைய ஆதிக்கியத்தை அவைகள் அறியமாட்டார்கள். **अन्यत्र** அந்யத்ர என்பதற்கு **न** ந என்று அர்த்தம் வைத்துக்கொண்டு **न अस्तीतिब्रुवतः** ந அஸ்தீதிப்³ருவத: என்று அன்வயம் செய்யவேண்டும். பகவான் சகலத்தையும்விட அதிகமாகவில்லை என்று அறிந்து உபதேசிக்கிறவர்களிடமிருந்து பகவானை எப்படி அறியமுடியும். (அறியமுடியாது என்றபடி.)

பிரமாண வாக்கியம் :—

अधिकस्सतोयंभगवान्सर्वस्मादपिकेशवः ।
अस्तीतिनामकस्तस्माज्ज्ञातव्यस्सतथैवच ।
अनाधिक्यंजानतांतु कथंसउपलभ्यते ॥ (वराहे)

அதி⁴கஸ்ஸதோயம் ப⁴க³வாந்ஸர்வஸ்மாத³பிகேஶவ: ।
அஸ்தீதிநாமகஸ்தஸ்மாஜ்ஜ்ஞாதவ்யஸ்ஸதத²யைவச ।
அநாதி⁴க்யம்ஜாநதாம் து கத²ம் ஸ உபலப்⁴யதே । (வராஹே)॥113॥

ச-பா:-(आत्मा, ஆத்மா = ஆத்மா)

अस्ति इतिएव அஸ்தி இதிஏவ=இருக்கிற தென்றே

उपलब्धव्य: உபலப்தவ்ய:=தெரிந்து கொள்ளத்தக்கது.

तत्वभावेनच தத்வபாவேநச=ஸ்வபாவ ஞானத்தாலும்

(उपलब्धव्य: உபலப்தவ்ய:=தெரிந்து கொள்ளத்தக்கது.

उभयो: உபயோ:=இவ்விரண்டில்

अस्तीत्येवउपलब्धस्य அஸ்தீத்யேவஉபலப்தஸ்ய= இருக்கிறதென்று தெரிந்து கொண்டவனுக்கு

II - 6 - 13 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-अस्ति...भावेन: –तत्वभावयति इति तत्वभाव: அஸ்தி...பாவேந: தத்வம்பாவயதி இதி தத்வபாவ:=அந்தக்கரணம். அந்த அந்தக்கரணத்தால் பரமாத்மா இருக்கிறார் என்றே அறிய வேண்டும். வேதாந்த வாக்கியத்தால் இருக்கிறார் என்று அறியப்பட்ட பரமாத்மா விஷயமாய் மனதாலும் अस्ति அஸ்தி (இருக்கிறார்) என்று மன்ன் நிதித்தியாசனங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

வி-பா:-उभयो: உபயோ:=இரண்டு காரணங்களால் அதாவது சப்தம்மனது இவைகளால்

अस्तीतिउपलब्धस्य அஸ்தீதிஉபலப்தஸ்ய = இருக்கிறார் என்று அறிந்தவனுக்கு

II - 6 - 13 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—இப்படியிருப்பதால், அதாவது பகவானுடைய ஆதிக்கியத்தை அறியாதவர்களுக்கு ஞானமே யில்லாதபடியால்.

उभयो: உபயோ: = பிரகிருதி புருஷர்களுக்கு

तत्वभावेन தத்வபாவேந=தத்வம் அதாவது பிராமாணிகத்தை அல்லது அவர்களின் ஸ்வரூபத்தைக் கொடுக்கிறதினால் தத்வபாவன் என்று பெயருள்ள பகவானாலேயே அதாவது அவருடைய பிரசாதத்தாலேயே.

अस्तीत्येव அஸ்தீத்யேவ = சகல பதார்த்தங்களை விட அதிகம் அதாவது உத்தமன் என்றே

(पुरुष: புருஷ: = பகவான்)

उपलब्धव्य: உபலப்தவ்ய:=அறியத்தக்கவன். அவருடைய பிரசாதமன்றியில் அவனை அறியமுடியாது.

अस्तीति அஸ்தீதி:—விஷ்ணு பிரசாதத்தா லுண்டாகக்கூடிய பகவதாதிக்கிய ஞானத்தின் பலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अस्तीत्येवउपलब्धस्य அஸ்தீத்யேவஉபலப்தஸ்ய=பகவான் சகலத்திற்கும் அதிகமாக (அதாவது உத்தமராக) இருக்கிறார் என்று அறிந்தவர்களுக்கு

ச-பா:-तत्वभाव: தத்வபாவ: = அத்வைத ஸ்வபாவம்

प्रसीदाति ப்ரஸீததி=தெளிவாக தெரியவருகிறது.

ஆகையால் அசுர பிரகிருதிகளான அசத்வாதிகளின் பக்ஷத்தை தள்ளிவிட்டு சத்காரியமான புத்தியை உபாதியாயுடைய ஆத்மாவை இருக்கிறது என்றே அறிய வேண்டியது; சோபாதிக நிருபாதிகங்களான அஸ்தித்வ பாவங்களுக்குள் ஒன்றான அஸ்தித்வத்தால் அறியவேண்டியது, அதாவது அஸ்தி (இருக்கிறது) என்று அறிய வேண்டியது.

எப்போது ஆத்மா உபாதியற்றவனாயும் விகாரமற்றவனாயுமிருக்கிறானோ वाचारंभणं विकारोनामधेयं मृत्तिकेत्येवसत्यं வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் என்கிற சா-VI-I-சுருதிப்படி காரணத்தைவிட காரியம் வேறில்லையோ, அப்போது முதலானது உபாதியற்றவனாயும் புத்தியாதிகளால் குறிப்பிடப்படாமலும், சத் அசத் ஞானத்திற்கு விஷயமாகாமலும் இருக்கும் ஆத்மாவுக்கு தத்துவத்தன்மையாயிருக்கும். அப்படியே ஆத்மாவை அறியவேண்டியது.

ஆத்மாவை பிரகாசம் செய்ய வேண்டியதற்காக, முன்னால் அஸ்தி என்று அறிந்த புருஷனுக்கு, முன் அஸ்தி என்று அறியப்பட்ட அதாவது சத்காரிய உபாதியால் ஏற்படும் அஸ்தித்வ ஞானத்தால் அறியப்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவின் பிந்திய சர்வ உபாதியற்ற தத்துவபாவம் அதாவது नेति-नेति ; अस्थूलमनणु अद्रेश्यम् நெதி-நெதி; அஸ்தூலமநணு அத்ரேச்யம் முதலிய சுருதிகளால் கூறப்படும் அறியப்பட்டவைகளுக்கும் அறியப்படாதவைகளுக்கும் வேறு என்னும் அத்வைத ஸ்வபாவம் தோன்றும். ॥ I 14 ॥

வி-பா:-तत्वभाव: प्रसीदति தத்வபாவ: ப்ரஸீததி= மனதுபிரசாதத்தை அடைகிறத், தோஷமற்றதாகிறது.

भुक्ताः ब्राह्मणाः புக்தா: ப்ராஹ்மணா: என்னுமிடத்தில்

भुक्ताः புக்தா: என்னும் பதம் போஜனம் செய்த பிராமணர்களைக் குறிப்பிடுவதுபோல் उपलब्धस्य உபலப்தஸ்ய என்பது அறிகிறவனைக் குறிப்பிடுகிறது. ‖ 114 ‖

து-பா:-तत्वभाव: தத்வபாவ: = முன் சொன்னபடி தத்துவபாவமென்று பெயருள்ள பகவான்

प्रसीदाति ப்ரஸீததி = விசேஷமாய் பிரசன்னராகிறார். ஸ்வல்வப் பிரசாதத்தின் பேரில் ஞானம் கிடைக்கிறது. இது விருத்தியானால் விசேஷ பிரசாதம் கிடைத்து மோக்ஷம் சித்திக்கிறது,

II - 6 - 14 - வது மந்திரம்.

ச-பா:—यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामाऽयेऽस्यहृदिश्रिताः ।
अथ मर्त्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥ 115 ॥
𑌯𑌦𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌕𑌾𑌮𑌾𑌽𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌥𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ 115 ॥

अस्य 𑌅𑌸𑍍𑌯=இந்த வித்வானுடைய
हृदि 𑌹𑍃𑌦𑌿=ஹிருதயத்தில்
ये 𑌯𑍇=எந்த
कामाः 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃=காமங்கள்
श्रिताः 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃=ஆசிரயித்திருக்கின்றனவோ,

II-6-14-வது மந்திரம்.

வி-பா:—यदा...श्रिताः 𑌯𑌦𑌾...𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃:—கெட்ட விஷயத்தில் ஏற்படும் மனதின் இச்சைகள் எப்போது சாந்தமாய் விடுகின்றனவோ,

து-பா:—பிரமாண வாக்கியம் :—

प्रकृतेःपुरुषाणाञ्च तत्वंभावयतिस्फुटम् ।
तत्वभावस्ततोविष्णुस्तत्प्रसादात्तुतस्यहि ।
आधिक्यंज्ञायतेसत्तः प्रसादश्चतथाविदः ।
अनादिकालादाधिक्यं सर्वस्माज्जानतोहरेः ।
पुनःपुनर्वृद्धिमेतितज्ज्ञानं हि भवेभवे ।
येषामाधिक्यविज्ञानं नैवपूर्वंहरेर्भवेत् ।
तेषांपश्चाच्चनैवस्यादभिभूतंतुतत्पुनः ।
व्यंजकाद्व्यक्तिमभ्येतितस्मात्तज्ज्ञानमुत्तमम् ॥ (इति वराहे)
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿 ।
𑌆𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇𑌸𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍇𑌤𑌿𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌹𑌿𑌭𑌵𑍇𑌭𑌵𑍇 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌨𑍈𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑌨𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌂𑌜𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥
(இதிவராஹே) ॥ 114 ॥

II - 6 - 14 - வது மந்திரம்.

அ-கை:—பகவானுடைய விசேஷ பிரசாதத்தாலுண்டாகும் பலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अस्य 𑌅𑌸𑍍𑌯=ஞானிக்குப் பகவத் பிரசாதத்தால்
हृदिस्थिताः 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃=அந்தக்கரணத்திலிருக்கும்

(ते தே=அவைகள்)

यदा யதா=எப்போது

प्रमुच्यन्ते ப்ரமுச்யந்தே=விடுபடுகின்றனவோ,

अथ அத=பிறகு (அக்காலத்தில்)

मर्त्यः மர்த்ய:=மனிதன்

अमृतः அம்ருத:=மரணமற்றவனாக

भवति பவதி=ஆகிறான்.

अत्र அத்ர=இவ்விடத்திலேயே

ब्रह्म ப்ரஹ்ம=பிரம்மத்தை

समश्नुते ஸமச்நுதே=அடைகிறான்.

வி-பா:—अथ ...भवति அத...பவதி:—அப்போது தான் இந்த உபாசகன் முன்னிருந்த பாபங்களினின்றும் விடுபட்டும், இனி வரும் பாபங்களின் பற்றுதலற்றவனையும் ஆகிறான்.

अत्रब्रह्मसमश्नुते அத்ரப்ரஹ்மஸமச்நுதே:—இந்த லோகத்திலேயே உபாசனை செய்யுங்காலத்தில் பிரம்மத்தை அனுபவிக்கிறான் என்பது கருத்து.

து-பா:—सर्वेकामाः ஸர்வேகாமா: = சகலவித இச்சைகள்

ये யே=எவைகளோ

(ते தே = அவைகள்)

यदाप्रमुच्यन्ते யதாப்ரமுச்யந்தே = வாசனையுடன் நஷ்டமடைகின்றனவோ

अथ அத=அப்போது

मर्त्यः மர்த்ய: = மரணதர்ம முடையவனாயினும்

अमृतःभवति அம்ருத: பவதி=மரணமடைகிறதில்லை.

अत्र அத்ர = முக்தியில்

ब्रह्मसमश्नुते ப்ரஹ்மஸமச்நுதே=பிரம்ம விஷயமான தர்சனாதி போகங்களை அடைகிறான்.

கண்டார்த்தப்படி ஏன் மரணமடைகிற தில்லை எனின் अत्र அத்ர சுவேதத்வீபாதி ஸ்தான விசேஷங்களில் பிரம்மத்தை அடைகிறான். ஆகையால் மரணத்தை அடைகிறதில்லை.

மந்திரத்தில் அந்தக்கரணத்தி லிருக்கும் காமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர சகல காமங்களும் கூறப்படவில்லை. ஏனெனின் முக்தி தசையில் பகவத் விஷயமான காமம் இருக்கவேண்டியது. ஹிருதயத்திலிருக்கும் இச்சைகளை மட்டும் கொல்லவேண்டும். ஜீவஸ்வரூபத்திலிருக்கும் காமத்தை விடலாகாது.

ச-பா:—"காமசங்கற்ப" சுருதிப்படி காமங்களுக்கு புத்தி ஆசிரயமேதவிர ஆத்மாவல்ல. ஆனதால் ஞானிக்கு போதத்திற்குமுன் காமங்கள் புத்தியை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, ஆத்மாவை ஆசிரயிக்கவில்லை. மேற்சொல்லியபடி யதார்த்தத்தை அறிந்தவனுக்கு எக்காலத்தில், இச்சிக்கத்தகுந்த வேறு யாதொன்று மில்லாதபடியால், புத்தியை ஆசிரயித்திருக்கும் சகல இச்சைகளும் சிதறிப்போகின்றனவோ, அக்காலத்தில், ஞானமுண்டாவதற்குமுன் மரிக்கத்தகுந்த மனிதன் ஞானமுண்டானபின் அவித்தியா காமகர்மமாகிய மிருத்தியுவின் நாசத்தால் மரணரகிதனாகிறான். அல்லது இதர லோகங்களுக்குப் போகக்காரணமான மிருத்தியு நாசமானபடியால், அவன் மரணமற்றவனாகிறான்.

अत्रब्रह्मसमश्नुते அத்ர ப்ரஹ்மஸமச்நுதே :— கமனு பாவத்தால் இந்த சரீரத்திலேயே அணைந்த தீபம் போல் சகல பந்தங்களும் நிவர்த்தியானபடியால் பிரம்மத்தை அடைகிறான். அதாவது பிரம்மமாகவே ஆகிறான். ‖ 115 ‖

வி-பா:—பாஷ்யகாரர் சூத்திர பாஷ்யத்திற் சொல்லியிருக்கிறதாவது :—**समानाचासृत्युपक्रमात् अमृतत्वञ्चानुपोष्य** ஸமானா சாஸ்ருத்யுபக்ரமாத் அம்ருதத்வஞ்சானுபோஷ்ய என்கிற இடத்தில் **अनुपोष्य** அனுபோஷ்ய (பி-சூ-IV-2-7) சரீரம், இந்திரியம் முதலியவைகளின் சம்பந்த மற்றுப்போகாமல் இருக்குங்காலத்தில் முன் பின் பாபங்களின் பற்றுதலற்றிருக்கும்தன்மைஎன்னும் அமிருதத்வம்அடையப்படுகிற தென்று **यदासर्वेप्रमुच्यन्तेअथमर्त्योऽमृतोभवति** யதாஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவதி என்னும் பிரகிருத சுருதி கூறுகின்றது. **समश्नुते** ஸமச்நுதே என்னும் வாக்கியம் உபாசனை வேளையில் உண்டாகும் பிரம்மானுபவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. ‖ 115 ‖

து-பா:—பிரமாண வசனம் :—

अंतःकरणकामानां त्यागोव्यक्तिश्चिदात्मनाम् ।
कामानांतुतदामुक्तौमृतिर्नैवाभियास्यति ॥ (वराहे)

அந்த:கரணகாமானாம் த்யாகோ வ்யக்திச்சிதாத்மனாம் ॥
காமானாம் து ததா முக்தௌ ம்ருதிர்நைவாபியாஸ்யதி)
(வராஹே) ॥ 115 ॥

II - 6 - 15 - வது மந்திரம்.

ச-பா:—यदासर्वेप्रभिद्यन्ते हृदयस्येहग्रन्थयः ।

अथमर्त्योऽमृतोभवत्येतावदनुशासनम् ॥ 116 ॥

𑌯𑌦𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ 116 ॥

यदा 𑌯𑌦𑌾 = எப்போது

हृदयस्य 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 = புத்தியின்

सर्वे 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 = சகல

ग्रन्थयः 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑌃 = அஞ்ஞான பந்தங்களும்

इह 𑌇𑌹 = ஜீவித்திருக்கும்போதே

प्रभिद्यन्ते 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 = பேதிக்கப்படுகின்றனவோ,

अथ 𑌅𑌥 = பிறகு, (அப்போது)

मर्त्यः 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 = மனிதன்

अमृतः 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 = மரணமற்றவனாக

भवति 𑌭𑌵𑌤𑌿 = ஆகிறான்.

II-6-15-வது மந்திரம்.

வி-பா:—அ-கை :—சொன்ன அர்த்தத்தையே ஆதரவோடு திருப்பிச்சொல்லி உபதேசிக்கத்தகுந்த அம்சம் இவ்வளவு தான் என்பதை உபசம்ஹாரம் செய்கிறார்.

यदा ... ग्रन्थयः 𑌯𑌦𑌾 ... 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑌃 = கட்டியான முடிச்சுப்போல் சிரமத்தின் பேரில் விடுவிக்கத்தகுந்த இராகத்துவேஷ முதலியவைகள் எந்த காலத்தில் விடுபடுகின்றனவோ.

II-6-15-வது மந்திரம்.

து - பா:—அ-கை :—ஹிருதயத்திலுள்ள சர்வ காமத்தியாகமும் அதற்குக்காரணமான அவித்தையாகிற முடிச்சு நாசமாகும்போது உண்டாகும் என்று சொல்லுகிறார். (அல்லது) பகவத் பிரசாதத்தால் என்னபலன் சித்திக்கும். மோக்ஷமெனில், அநேகவிஷயரமங்களிருக்கும் வரையில் அது சித்திக்கமாட்டாது என்கிறார்.

इह 𑌇𑌹 = இந்த மானிடசரீரத்தில்

हृदयस्य 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 = ஹிருதயத்தி லிருக்கிற

सर्वेग्रन्थयः 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑌃 = சமஸ்தமான மித்தியா ஞான முடிச்சுகளும் (அதாவது அவித்தை, அஹங்காரம், கர்மம் இவைகள்.)

यदाप्रभिद्यन्ते 𑌯𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 = மிகவும் பேதிக்கப் படுகின்றனவோ (நாசமடைகின்றனவோ)

अथ 𑌅𑌥 = அப்போது

मर्त्यः अमृतः भवति 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 = மனிதன் முக்தனாகிறான்.

ச-பா:-एतावत् ஏதாவத்=இதுவே

अनुशासनं அநுஶாஸநம் =வேதத்தின் அனுஞ்ஞை (அதாவது உபதேசம்)

காமங்களின் மூலநாசம் எப்போது உண்டாகுமெனில் "நானே இந்த சரீரம்; இது என்னுடைய தனம்; நான்சுகி; நான் துக்கி;" என்கிறது போன்ற அவித்தியாவிர்த்தி ஸ்வரூபமான புத்தியின் பந்தங்கள், அதற்கு விருத்தமான "நான் அசம்சாரியான பிரம்மம்" என்கிற புத்தி விர்த்தியால் எவன் விஷயத்தில் அவனுடைய ஜீவதசையிலேயே எப்போது நாசமடையுமோ, அப்போது அதனால் ஏற்பட்ட கர்மங்கள் மூலத்துடன் நாசமாகும். பிறகு மரிக்கத்தகுந்த மனிதனும் அமரனாகிறான். இதுவே எல்லா வேதாந்த உபதேசம். இதற்கு அதிகமான உபதேசமிருப்பதாக சங்கிக்க வேண்டாம். ‖ 116 ‖

வி-பா:- एतावदनुशासनं ஏதாவத³நுஶாஸநம் =உபாசகன் செய்ய வேண்டியதாக உபதேசிக்கத்தக்கது இவ்வளவே மேல் மந்திரத்திற் சொல்லப்போகிற मूर्धन्य மூர்த⁴ந்ய நாடி வழியாய் வெளிப்படுதல், அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் போகுதல் முதலியவை உபாசகனாற் செய்யத்தகுந்தவையல்ல. ஆனால் உபாசனத்தாற் பிரீதி அடைந்த பகவானுடைய காரியம் என்பது கருத்து. ‖ 116 ‖

து-பா:-एतावदनुशासनं ஏதாவத³நுஶாஸநம் = நிஷ்காமகர்மம், சிரவணம், மனனம் தியானம் இவைகளே மோக்ஷத்தின்பொருட்டே (அதாவது மித்தியா ஞானமுடிச்சி நாசமாகும் பொருட்டே) செய்யவேண்டியது என்பதே சகல வேதங்களின் உபதேசம்.

வேதாந்த உபதேசம் இவ்வளவுதான். வேறு அதிகமாக இருக்கிறதாக சங்கிக்கக்கூடாது என்னும் வியாக்கியானம் பொருந்தாது. ஏனெனின் அப்போது இதர வேதங்களின் பிரவிர்த்தி உபயோகமில்லாமற்போகும்.

பிரமாண வாக்கியம்:—

मिथ्याज्ञानग्रंथिभिस्तुनितरांमुच्यतेयदा ।
तदा ऽमृतत्वमेवैतितदर्थं चानुशासनम् ॥ (वराहे)

மித்²யாஜ்ஞாநக்³ரந்தி²பி⁴ஸ்துநிதராம்முச்யதேயதா³ ।
ததா³ ऽம்ருதத்வமேவைதிதத³ர்த²ம்சாநுஶாஸநம் ॥
(வராஹே) ॥ 116 ॥

II - 6 - 16 - வது மந்திரம்.

शतञ्चैकाचहृदयस्यनाड्यस्तासाम्मूर्द्धानमभिनिः सृतैका ।
तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्याउत्क्रमणेभवन्ति ॥ 117 ॥

ஶதஞ்சைகாச ஹ்ருதயஸ்ய நாட்யஸ்தாஸாம் மூர்த்தானமபிநிஃஸ்ருதைகா । தயோர்த்வமாயந்நம்ருதத்வமேதி விஷ்வங்ஙன்யா உத்க்ரமணே பவந்தி ॥ 117॥

ச-பா:-हृदयस्य ஹ்ருதயஸ்ய=ஹிருதயத்தின்

नाड्यः நாட்யஃ=நாடிகள்

शतंच ஶதம்ச=நூறும்

एकाच ஏகாச=ஒன்றும்

(सन्ति ஸந்தி=இருக்கின்றன)

तासां தாஸாம்=அவைகளில்

एका ஏகா=ஸுஷும்னை என்னும் ஒரு நாடி

मूर्द्धानं மூர்த்தானம்=சிரசை

भित्वा பித்வா=பேதித்து

अभिनि:सृता அபிநிஃஸ்ருதா=வெளிப்படுகிறது.

II-6-16-வது மந்திரம்.

விபா:-அ-கை:—विमुक्तश्चविमुच्यते விமுக்தஶ்சவிமுச்யதே என்று முன் (II-5-1) சொல்லிய இரண்டாவது பரம முக்தியைச் சொல்லுகிறார்.

शत...नाड्य: ஶதம்... நாட்யஃ=ஹிருதயத்தில் முக்கியமான நாடிகள் 101.

तासां... தாஸாம்...:—அவைகளுக்குள் ஒன்றாகிய சுஷும்னை என்னும் பிரம்மநாடி சிரசுக்கு நேராகப்போகிறது.

II - 6 - 16 - வது மந்திரம்.

து-பா:—அ-கை:—மோக்ஷம் பிரம்ம நாடிவழியாய்ப் போகிறவர்களுக்கு உண்டாகும், மற்றவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டாது என்கிறார்.

(க) இவ்விதமாக பிரம்ம வித்தையைச்சொல்லி, ஞானிகள் கடைசியான தேகத்தை விடுகையில் அவசியமாய் தியானிக்க வேண்டிய மார்கத்தைச் சொல்லுகிறார்.

हृदयस्यनाड्यः ஹ்ருதயஸ்ய நாட்யஃ = ஹிருதயத்தின் நாடிகள்

शतंचएकाच ஶதம்சஏகாச = நூற்றொன்று.

तासां தாஸாம்=அவைகளுக்குள்

एका ஏகா=ஒரு பிரதான நாடி

मूर्धानंअभिनि: सृता மூர்தானம் அபிநிஃஸ்ருதா= ஹிருதயத்திலிருந்து உச்சந்தலை வரையிற் போகிறது.

ச-பா:–तया தயா=அந்த நாடியால்

ऊर्ध्वं ஊர்த்வம்=மேல்

आयन् ஆயந்=போய்

अमृतत्वं அம்ருதத்வம்=மரணமற்ற பாவத்தை

एति ஏதி=அடைகிறான்.

विष्वङ् விஷ்வங்=அநேகவித கதிகளுள்ளவைகளாக

अन्याः அந்யா:=இதர நாடிகள்

उत्क्रमणे உத்க்ரமணே=ஜீவன் வெளிப்படுவதில்

भवन्ति பவந்தி=ஆகின்றன.

சகலவித விசேஷமற்ற வியாபக பிரம்மமே ஆத்மா என்னும் ஞானத்தால் சகல ஹிருதய கிரந்திகளற்றவனையும், ஆனதால் ஜீவித்திருக்கும்போதே பிரம்மமாயுமிருக்கிற வித்வானுக்கு கமன மில்லையென்று अत्रब्रह्मसमश्नुते அத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே (II-6-14) என்ற சுருதியிற் சொல்லப்பட்டது. नतस्यप्राणाउत्क्रामन्ति நதஸ்யப்ராணா உத்க்ராமந்தி (அவனுடைய பிராணன்கள் வெளிப்படுகிறதில்லை.) ब्रह्मैवसन् ब्रह्माप्येति ப்ரஹ்மைவஸந் ப்ரஹ்மாப்யேதி (பிரம்மமாகவே

வி-பா:–तया...एति தயா...ஏதி=அந்தநாடியால் பிரம்மலோகத்தை அடைந்து தன் ஸ்வரூபம்பிரகாசமாகிற மோக்ஷத்தை அடைகிறான் என்பது கருத்து.

अन्याः அந்யா:=இதர நாடிகள்

विष्वङ्उत्क्रमणेभवन्ति விஷ்வங் உத்க்ரமணே பவந்தி= அநேகவித சம்சார மார்க்கத்தில்பிரவிர்த்திக்க உபயோகப்படுகின்றன.

विष्वक् விஷ்வக் =விரிவான நாடிகள்

अन्योत्क्रमणेभवन्ति அந்யோத்க்ரமணே பவந்தி = வேறு உத்கிரமணத்தில் உபயோகப்படுகின்றன என்று வியாசபட்டர் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்.

இந்த நாடி விஷயமான பிரஸ்தாபம் तदोकोग्रज्वलनं ததோகோக்ர ஜ்வலநம் (IV-2-17.) என்னும் சூத்திரத்தின்பாஷ்யத்தில் விசேஷமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ‖ 117 ‖

து-பா:–तया தயா = அந்த நாடியால்

ऊर्ध्वंआयन् ஊர்த்வமாயந் = உயரப்போய்

अमृतत्वंएति அம்ருதத்வமேதி = மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

अन्याः அந்யா: = இதர நாடிகள்

विष्वक्उत्क्रमणेभवंति விஷ்வக் உத்க்ரமணே பவந்தி = லோகாந்தரத்தை அடையும்பொருட்டு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ‖ 117 ‖

II - 6 - 17 - வது மந்திரம்.

**अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मासदाजनानां हृदयेसन्निविष्टः ।
तंस्वाच्छरीरात्प्रवृहेन्मुञ्जादिवेषीकां धैर्येण ।
तंविद्याच्छुक्रममृतमितितंविद्याच्छुक्रममृतमिति ॥ 118 ॥**

அங்குஷ்ட²மாத்ர: புருஷோऽந்தராத்மாஸதா³ஜநாநாம் ஹ்ருத³யேஸந்நிவிஷ்ட: । தம்ஸ்வாச்ச²ரீராத்ப்ரவ்ருஹேந்முஞ்ஜாதி³வேஷீகாம் தை⁴ர்யேண । தம்வித்³யாச்சு²க்ரமம்ருதமிதி தம்வித்³யாச்சு²க்ரமம்ருதமிதி ॥ 118 ॥

ச-பா:—ஆகி பிரம்மத்தை அடைகிருன்) என்கிற சுருதிகளும் இப்படியே சொல்லுகின்றன. (இப்படி 115-வது மந்திரத்திற் சொல்லப்பட்டது.)

அபரப்பிரம்மத்தை அறிகிறவர்களும் இதர வித்தைகளை அப்பியசிக்கிறவர்களும் பிரம்ம லோகத்தை அடைகிருர்கள். பிரகிருத மேன்மையான பிரம்ம வித்தையை ஸ்துதிக்க வேண்டியதற்காக, அவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு வேருன சம்சாரிகளுக்கும் ஏற்படும் கதி விசேஷம் கூறப்படுகிறது. மேலும் நசிகேதஸ் அக்கினிவித்தையை கேட்டான். யமன் உத்தரம் சொன்னுன். அந்த வித்தையின் பலத்தை அடையும் பிரகாரத்தைச் சொல்ல வேண்டியதற்காகவும் இந்த மந்திரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில், ஹிருதயத்தினின்றும் 101 நாடிகள் கிளம்பி, அவைகளுக்குள் சுஷும்னை என்பது மஸ்தகத்துக்குப் போய் அதை பேதித்துக்கொண்டு வெளிப்புறப்படுகிறது. அந்த காலத்தில் ஹிருதயத்திலிருக்கும் ஆத்மாவை ஸ்வாதீனம் செய்து கொண்டு இந்த சுஷும்ன நாடியுடன் சேர்க்கவேண்டியது. அந்த நாடி வழியாய் மேற் சென்று சூரியன் வழியாய் சென்று **आभूत संप्लवंस्थानं अमृतत्वं हि विन्द ते** ஆபூ⁴தஸம்ப்லவம் ஸ்தா²நம் அம்ருதத்வம் ஹிவிந்த³தே சகல பூதங்களின் பிரளயம் வரையிலுள்ள பிரம்ம லோகம் என்றும் ஸ்தானத்திற்கு அமரம் அதாவது மோக்ஷம் என்று பெயர் இந்த ஸ்மிருதிப்படி) ஆபேக்ஷிக மரணமற்ற தன்மையை அவன் அடைகிருன். அல்லது, பிரம்மலோகத்திலுள்ள நிகரற்ற போகங்களை அனுபவித்து காலாந்தரத்தில் முக்கியமான (பரம) மோக்ஷத்தை பிரம்மாவுடன் அடைகிருன். வேறு வழிகளிற்போகும் இதர நாடிகள் பிராணன் போகிறதற்குக் காரணமாகின்றன. அதாவது ஒருவன் சம்சார மடைவதற்குக் காரணமாகின்றன. ‖ 117 ‖

ச-பா:–अङ्गुष्ठमात्रः அங்குஷ்டமாத்ர:=அங்குஷ்டமாத்திரமுள்ள

पुरुषः புருஷ:=புருஷனை

अन्तरात्मा அந்தராத்மா=அந்தராத்மா

सदा ஸதா=எப்போதும்

जनानां ஜநாநாம்=ஜனங்களின்

हृदये ஹ்ருதயெ=ஹிருதய கமலத்தில்

सन्निविष्टः ஸந்நிவிஷ்ட:=பிரவேசித்திருக்கிறது.

तं தம்=அந்த அந்தராத்மாவை

मुञ्जात् முஞ்ஜாத்=முஞ்சி என்றும் புல்லினின்றும்

इषीकां इव இஷீகாம் இவ=அதின் மத்தியிலிருக்கிற கோறையைப்போல

धैर्येण தைர்யெண=பிரமாதமில்லாத ஞானத்தால்

स्वात् ஸ்வாத்=தன்னுடைய

II-6-17-வது மந்திரம்.

வி-பா:–अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்டமாத்ர:... அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம்

तंस्वात् தம்ஸ்வாத்... எப்படி தேவதத்தன் தன் சரீரத்துக்கு வேறானவன் என்று சொன்னால், தன் என்னும் சப்தம் அத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் தேவத்தனுடைய சரீரத்தைக் குறிப்பிடுவதுபோல் இவ்விடத்திலும் स्व ஸ்வ சப்தமும் முன் கூறப்பட்ட அந்தராத்மாவைச் சேர்ந்தவையை (தேகத்தை) குறிப்பிடுகின்றது. ஆனதால் அடியில் வருமாறு அர்த்தம் செய்யத்தக்கது.

तं தம்=ஜனங்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கும் பரமாத்மா

II - 6 - 17 - வது மந்திரம்.

து-பா:–அ.கை:—अनन्यप्रोक्तेगतिरत्रनास्ति அநந்யப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி (I-2-8) முதலிய வசனங்களால் கூறப்பட்ட ஜீவேசுவர பேதஞானமே மோக்ஷசாதனம் என்பதை உபசம்காரம் செய்கிறார்.

अंतरात्मा அந்தராத்மா=உள்ளேவியாபித்திருக்கிற (அல்லது உள்ளே பிரேரணை செய்கிற)

पुरुषः புருஷ:=விஷ்ணு

जनानां ஜநாநாம்=மனிதன் முதலான சேதனங்களின்

हृदये ஹ்ருதயெ=ஹிருதயத்தில்

सदा ஸதா=எப்போது

अंगुष्ठमात्रः அங்குஷ்டமாத்ர:=ஜீவனுடைய அங்குஷ்ட பரிமாணமாக அல்லது சரீரத்தின் அங்குஷ்ட பரிமாணமாக

ச-பா:-शरीरात् ஶரீராத்=சரீரத்தினின்றும்

प्रवृहेत् ப்ரவ்ருஹேத்=வேறுபடுத்த வேண்டும்.

तं தம்=அதை

शुक्रं ஶுக்ரம்=சுத்தம்

अमृतं அம்ருதம்=முன் சொல்லப்பட்ட பிரம்மம்

इति இதி=என்று

विद्यात् வித்யாத்=அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

तं தம்=அதை

शुक्रं ஶுக்ரம்=சுத்தம்

अमृतं அம்ருதம்=முன் சொல்லப்பட்ட பிரம்மம்

इति இதி=என்று

विद्यात् வித்யாத்=தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சமஸ்த வல்லிகளினும் சமாப்தியின் பொருட்டு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அங்குஷ்ட மாத்திரமாயும் புருஷஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற அந்தராத்மா எப்போதும் மனிதர்களின் ஹிருதயத்திலிருக்கிறது. முஞ்சிப்புல்லினின்றும் உள்ளிருக்கும் கோறையை பிரித்து எடுப்பதுபோல் இந்த அந்தராத்மாவை ஞானபலத்தால் சரீரத்தினின்று ஜாக்கிரதையாய் வேறுபடுத்தி சின்மாத்திரன் என்று அறியவேண்டியது. அப்படி சரீ

வி-பா:-வை அவனுக்குச் சரீரமாயிருக்கும் ஜனபதத்தால் கூறப்படும் சேதனனிடத்தினின்றும்

प्रवृहेत् ப்ரவ்ருஹேத்=வேறு படுத்தி அறியவேண்டும்.

जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशं ஜுஷ்டம்யதாபஶ்யத்யந்யமீஶம் என்னும் மு III-1-2 சுருதியிற்சொல்லியபடி எல்லாவற்றையும் தரிக்குந்தன்மை, ஏவும் தன்மை, ஸ்வதந்திரனுயிருக்கும் தன்மைமுதலியவைகளால் பரமாத்மாவை ஜீவனுக்கு விலக்ஷணன் என்று அறியவேண்டியது.

து-பா:-सन्निविष्टः ஸந்நிவிஷ்ட:=நன்றாக சுகமாய்இருக்கிறான்.

तं தம் = அந்த பகவானை

स्वात्शरीरात् ஸ்வாத்ஶரீராத் = தன் சரீரத்தினின்றும் அல்லது பகவானுக்குச்சரீரமாயிருக்கும் ஜீவரூபத்தினின்றும் (ஜீவன் ஹரியின் ஸ்வாதீனத்தி லிருப்பதாலும் ஹரியால் அதிஷ்டிதனாயிருப்பதாலும், ஹரியின் சரீரமாகிறான்.)

धैर्येण தைர்யேண = (உ)பிராமண ஆபாசத்தால் சலிக்காத புத்தியால் (க) சூட்சுமமான திருஷ்டியால்

ச-பா:-ரத்துக்கு வேறான சைதன்னியம் சுத்தமாயும் பிரம்மரூபமாயுமிருக்கிறதென்று அறியத்தக்கது. இரண்டு தடவை சொன்னது உபநிஷத்தின் சமாப்தியின் பொருட்டேயாம். ‖ 118 ‖

வி-பா:—मुञ्जात् முஞ்ஜாத்=முஞ்சிப்புல்லினின்றும்

इषीकां இஷீகாம்=அதன் மத்தியிலிருக்கும் தண்டைப்போல் ஞான சாமர்த்தியத்தால் அறிய வேண்டுமென்று முன் சொன்னதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளவும். இரண்டு தடவை சொன்னது உபதேசத்தின் முடிவை குறிப்பிடப்பொருட்டாம். ‖ 118 ‖

து-பா:—मुजात् முஞ்ஜாத் = முஞ்சிப்புல்லின்மத்தியினின்றும்

इषीकां इव இஷீகாம்இவ = விஜாதீயமான இஷீகா என்னும் திருண விசேஷத்தை

प्रवृहेत् ப்ரவ்ருஹேத் = வேறுபடுத்தி அறியவேண்டும். (ஜீவேசுவரர்களை வெவ்வேறாய் அறியவேண்டும் என்பது கருத்து.)

तं தம் = அ·கை :—மோக்ஷ இச்சையுள்ளவனுக்கு சோகமற்ற தன்மையும் மரணமற்ற தன்மையும் அவசியம் வேண்டியவையாகையாலும் பகவானுடைய ஞானத்தாலேயே இவைகள் உண்டாகக் கூடியவை யாகையாலும், பகவத் ஞானம் அவசியம் என்று சொல்லுகிறார்.

तं தம் = ஜீவனுக்கு வேறானபகவானை

शुक्रं சுக்ரம் = சோகம்முதலிய தோஷங்களற்றவனாயும்

अमृतं அம்ருதம் = நித்திய முக்தனாயும்

विद्यात् வித்யாத் = அறியவேண்டியது. அநாதி அநந்த காலமிருப்பதாயும், ஸம்பூர்ணமான ஸ்வரூபாநந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற பகவானை என்பது கருத்து. இப்படிப்பட்ட அனுபவமே முக்தி சப்தார்த்தம்.

தம்... என்று இரண்டுதடவை சொன்னதானது தாற்பரிய நிச்சயத்தைக் காட்டும்பொருட்டாம்.

इति இதி :—இந்த சப்தம் அறியவேண்டிய பிரகாரத்தைக் கூறுகிறது. அல்லது-அத்தியாய முடிவைக் கூறுகிறது.

பிரமாண வாக்கியம் :—

शरीरभूतोविष्णोस्तु जीवस्तद्वशगोयत: ।

अधिष्ठितश्चतेनैवविज्ञानीयात्पृथक्तत: ।

स्वाण्याच्छरीराज्जीवात्तुप्रवृहेद्विष्णुमव्ययम् ।

यस्य आत्मशरीरम् यआत्मानमन्तरोयमयतीतिच ।

जनानांहृदयइत्युक्तत्वाच्चजीवात्पृथक् हरिरितिसिद्धं ।

II - 6 - 18 - வது மந்திரம்.

मृत्युप्रोक्तान्नचिकेतोऽथलब्ध्वा विद्यामेतां योगविधिञ्चकृत्स्नम् ।
ब्रह्मप्राप्तोविरजोऽभूद्विमृत्युरन्योऽप्येवंयोविदध्यात्ममेव ॥ 119 ॥

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑍋𑌽𑌥𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂𑌚𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌯𑍋𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵 ॥ 119 ॥

अथ 𑌅𑌥=பிறகு

नचिकेतः 𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃=நசிகேதஸ்

मृत्युप्रोक्तां 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂=யமனுடைய உபதேசத்தினின்றும்

एतां 𑌏𑌤𑌾𑌂=இதை

विद्यां 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂=பிரம்ம வித்தையையும்

II-6-18-வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை :—கதையின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

नचिकेताः 𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌾𑌃=நசிகேதஸ்

मृत्युप्रोक्तां 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂=யமனாற் சொல்லப்பட்ட

विद्यां 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂=ஆத்ம வித்தையும்

து-பா:-देहांगुष्ठमितोदेहेजीवांगुष्ठमितोहृदि ।
जीवस्यसतुविज्ञेयो जीवाद्भेदेनमुक्तये ॥ (इति वराहे)

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌮𑍋𑌯𑌤𑌃 ।
𑌅𑌣𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚𑌤𑌥𑍈𑌵𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿𑌚 ।
𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ।
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑍋𑌦𑍇𑌹𑍇𑌜𑍀𑌵𑌾𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑍋𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌤𑍁𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥
(𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇) ॥ 118 ॥

II - 6 - 18 - வது மந்திரம்.

அ - கை :—இவ்விதமாய் யமனால் உபதேசிக்கப்பட்ட பிரம்ம வித்தையை அடைந்த நசிகேதஸ் வித்தையின் பலத்தை அடைந்தான் என்று வேதபுருஷன் சொல்லுகிறான்.

नाचिकेतः 𑌨𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃=நசிகேதன்

मृत्युप्रोक्तां 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 = யமனா லுபதேசிக்கப்பட்ட

एतांविद्यां 𑌏𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 = இந்த பிரம்மவித்தையையும்

ச-பா:—कृत्स्नं க்ருத்ஸ்நம்=சமஸ்தமான

योगविधिञ्च யோகவிதிஞ்ச = யோக விதியையும்

लब्ध्वा லப்த்வா=அடைந்து

विरजः விரஜ:=தர்மா தர்மமற்றவனாகிய

विमृत्युः விம்ருத்யு:=அவித்தியாகாமரகிதனாய்

ब्रह्मप्राप्तः ப்ரஹ்மப்ராப்த:= பிரம்மத்தை அடைந்தவனாக

अभूत् அபூத்=ஆனான்.

अन्योऽपि அந்யோऽபி=வேறு

यः ய:=எவன்

अध्यात्ममेव அத்யாத்மமேவ=ஒவ்வொரு சரீரத்திலுமிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை

வி-பா:—योगविधिंच= यदापञ्च யோகவிதிஞ்ச=யதாபஞ்ச (II-6-10) என்னும் முதலியவைகளாற் கூறப்பட்ட யோக விதியையும்

लब्ध्वा லப்த்வா=அடைந்து

ब्रह्मप्राप्तः=परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणअभिनिष्पद्यते ப்ரஹ்மப்ராப்த = பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேண அபிநிஷ்பத்யதே என்னும் சுருதிப்படி பிரம்மத்தை அடைகிறான்.

विरजः விரஜ:= பிரகாசமான எட்டு குணங்களுடையவனாகிறான்.

अन्योप्येवं அந்யோப்யேவம் :—அத்தியாத்ம வித்தையை வேறு எவன் அறிகிறானோ, அவனும் இப்படியே நசிகேதஸ் போல் ஆகிறான் என்பது கருத்து. ‖ 119 ‖

து-பா:—कृत्स्नं க்ருத்ஸ்நம் = சமஸ்தமான

योगविधिंच யோகவிதிஞ்ச = இந்திரிய நிக்கிரகம் முதலிய பகவத்ஞானத்திற்கு உபயோகமான விதியையும்

लब्ध्वा லப்த்வா = அடைந்து

विरजः விரஜ:=பாபமற்றவனாய்

ब्रह्मप्राप्तः ப்ரஹ்மப்ராப்த: = பிரம்மத்தை அடைந்தான்

विमृत्युःअभवत् விம்ருத்யு:அபவத் = மிருத்தியு அற்றவனானான் அதாவது மரண தர்மமற்றவனானான்

अध्यात्मं एव அத்யாத்மம் ஏவ = பகவத் ஸ்வரூபத்தையே

यःअन्यः वित् ய:அந்ய: வித் = எவன் அறிகிறானோ

(**सः** ஸ: = அவனும்)

एवं ஏவம் = இப்படியே ஆகிறான்.

கடோபநிஷத்தின் துவைதபாஷ்யத்தின்,
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
முற்றிற்று.

II - 6 - 19 - வது மந்திரம்.

सह नाववतु सह नौ भुनक्तु सह वीर्यं करवावहै तेजस्वि
नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥
ओंशान्तिः शान्तिः शान्तिः हरिः ओं ॥ 120 ॥
इति द्वितीयाध्याये षष्ठीवल्ली समाप्ता ॥
इति श्रीयजुर्वेदीय कठोपनिषत् समाप्ता ॥

ஸஹ நாவவது ஸஹ நௌ பு⁴நக்து
ஸஹ வீர்யங்கரவாவஹை தேஜஸ்வி
நாவதீ⁴தமஸ்து மா வித்³விஷாவஹை ॥
ஓம் ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ஹரி꞉ ஓம் ॥ 120 ॥
இதி த்³விதீயாத்⁴யாயே ஷஷ்டீ²வல்லீ ஸமாப்தா ॥
இதி ஶ்ரீயஜுர்வேதீ³ய கடோ²பநிஷத் ஸமாப்தா ॥

ச-பா:—एवं ஏவம்=இந்த பிரகாரம்
वित् வித்=அறிகிருனே
(सोपि ஸோऽபி=அவனும்)
(नचिकेतइव நசிகேதஇவ=நசிகேதஸ் போல)
(विरजः விரஜ꞉=அவித்தியா கர்மரகிதனுய்)
(विमृत्युः விம்ருத்யு꞉=மிருத்தியுரகிதனுய்)
(भवति ப⁴வதி=ஆகிருன்.)

ச-பா:-பிரம்மவித்தியா ஸ்துதியின் பொருட்டு இந்த உபக்கியானத்தின் முடிவு சொல்லப்படுகிறது. தர்மராஜாவால்சொல்லப்பட்ட பிரம்மவித்தையையும் சாதக பல சகிதமான சம்பூர்ண யோக விதியையும் யமனுடைய வரத்தால் நசிகேதஸ் அடைந்து, அவித்தியாகாமரகிதனுயும் வித்தையை அடைந்ததனுல் தர்மாதர்மங்களற்றவனுயும் ஆனவனுய் பிரம்மத்தை அடைந்தான் (அதாவது மோக்ஷ மடைந்தான்.) கேவலம் நசிகேதசு தான் மோக்ஷம் சித்தனுனதாக நினைக்க வேண்டாம். எவன் நசிகேதஸைப்போல பிரம்மம் ஸ்வரூபத்தையே தெரிந்து கொள்ளுகிருனே அவனும் இவனைப்போல மோக்ஷத்தை அடைவான். ‖ 119 ‖

II - 6 - 19 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-அ-கை :—சிஷ்யன், ஆசாரியன், இவர்களுக்கு சாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நியமத்தை அதிக்கிரமிப்பதினுல்சம்பவிக்கும் தோஷங்கள் நிவிர்த்தியாவதற்காக சாந்தி சொல்லப்படுகின்றது.

ச-பா:-स; ஸ:=உபநிஷத்தால்பிரகாசம் செய்யப்பட்டபரமாத்மா

ह ஹ=பிரசித்தமாக

नौ நள=சிஷ்ய ஆசாரியர்களை

भुनक्तु ஹுநக்து=பாலனம் செய்யட்டும்

स:ह ஸஃஹ=அவரே

नौ நள=எங்களிருவரையும்

भुनक्तु ஹுநக்து=உபநிஷத் அர்த்தத்தை அனுபவிக்கச் செய்யட்டும்

सह ஸஹ=சேர்ந்தே

वीर्यं வீர்யம்=பிரம்ம வித்தியாசாமர்த்தியத்தை

करवावहै கரவாவஹை=உண்டாகச் செய்கிறோம்.

नौ நள=நாமிருவரால்

अधीतं அதீதம்=செய்யப்பட்ட அத்தியயனம்

तेजस्वि தேஜஸ்வி=சமர்த்தமாக

வி-பா:-स: ஸஃ = வித்தையால் பிரகாசிக்கும் பரமாத்மா

ह ஹ=(இந்த சப்தம் பிரசித்தத்தைக் கூறுகின்றது.)

नौ நள=சிஷ்யனும் ஆசாரியராயுமிருக்கும் எங்களை

अवतु அவது=தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைத் பிரகாசிப்பதால் இரக்ஷிக்கட்டும்.

सहनौभुनक्तु ஸஹநளஹுநக்து=வித்தையை விர்த்தி செய்தல் மூலமாய் எங்களைப்பரிபாலனம் செய்யட்டும். அல்லது பிரியாமல் நாம் எப்படி சேர்ந்திருப்போமோ அப்படி பரிபாலனம் செய்யட்டும்.

सहवीर्यंकरवावहै ஸஹவீர்யம்கரவாவஹை :— நியமத்தோடு கூடிய வித்தையைக் கொடுப்பதால், வித்தைக்குச் சாமர்த்தியத்தை உண்டு பண்ணுவோம். நியமமில்லாவிடின் வித்தை வீரியமற்றதாய் விடும் என்பது கருத்து.

तेजस्विनौअधीतमस्तु தேஜஸ்விநள அதீதமஸ்து—नौ நள=எங்களுக்கு

अधीतं அதீதம்=அத்தியயனம் செய்யப்பட்டவை

तेजस्विअस्तु தேஜஸ்விஅஸ்து = அதிக வீரியமுள்ளவையாக ஆகட்டும்.

माविद्विषावहै மாவித்விஷாவஹை = எவன் அன்னியாயமாய்ச்

ச-பா:-अस्तु ஃஸ்து = இருக்கட்டும்

मा विद्विषावहै ஶாவித்விஷாவஹை= நாம் இருவரும் எப்போதும் துவேஷிக்காம லிருப்போமாக.

शान्तिः शान्तिः शान्तिः ஶாந்திஃ ஶாந்திஃ ஶாந்திஃ=சாந்தி சாந்தி சாந்தி உண்டாகட்டும்.

தா-ம்:—வித்தியாகிரஹண நிமித்தத்தில் சிஷ்யனுக்கு உண்டாகும் தோஷத்தையும் வித்தையை சொல்லுவதால் குருவுக்கு உண்டாகும் தேஷத்தையும் நிவர்த்திக்க சாந்தி சொல்லப்படுகிறது. உபநிஷத்தால் பிரகாசம் செய்யப்பட்ட பரமேசுவரன், பிரம்ம வித்தியா பிரகாசத்தால் குருசிஷ்யர்களான நம்மிருவர்களையும் பாலனம் செய்யட்டும். பிரம்ம வித்தியாபலத்தால் நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும். பிரம்ம வித்தையால் உண்டாகி சாமர்த்தியத்தை கொடுக்கட்டும். நாம் செய்த அத்தியயனம் சமர்த்தமானதாகச் செய்யட்டும். நம் மிருவரிலும் எக்காரணத்தாலும் துவேஷம் உண்டாகாமலிருக்கும்படிச் செய்யட்டும். நமக்கு சாந்தி யுண்டாகட்டும் சாந்தி யுண்டாகட்டும், சாந்தி யுண்டாகட்டும். இப்படி மூன்று தடவை சாந்தி உச்சாரணம் செய்தல் சகல தோஷ நிவர்த்தியின் பொருட்டேயாம். इति ஊதி சப்தம் முடிவை காண்பிக்கிறது. ||120||

கடவல்லி உபநிஷத்தின்

சங்கர பாஷ்யத்தின் தமிழி மொழிபெயர்ப்பு முற்றிற்று.

வி-பா:-சொல்லுகிறுனே, எவன் அன்னியாயமாய்க் கேட்கிறுனே அவர்களுக்குள் ஒருவன் மரணத்தை அல்லது துவேஷத்தை அடைகிறுன் என்று ஸ்மிருதியிற் சொல்லியபடி அதர்மமாகச் செய்யும் அத்தியயனம், அத்தியாபனம், இவைகளால் ஏற்படும் துவேஷம்நமக்கு வேண்டாம் என்பது கருத்து.

சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி என்று மூன்று தடவை சொன்னது சகல தோஷ சாந்தியின் பொருட்டாம். || 120 ||

கடோபநிஷத்தின் விசிஷ்டாத்வைத பாஷ்ய
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
முற்றிற்று.

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனார்த நெ.	பக்கம்.
	முதலாவது அத்தியாயம் - முதலாவது வல்லி.				
	I. வாஜசிரவஸனுடையவும் நசிகேதஸுடையவும் பிரசங்கம் 1-6.				
1	1. வாஜி சிரவஸனுடைய யாகம். அவன் பிள்ளை நசிகேதஸ் ...	அத்வைதத்தில்போலவே ...	அத்வைதத்தில் போலவே ...	1	25
2	2. பிதா விஷயமாய் நசிகேதஸுடைய ஆஸ்திக்கிய புத்தி நசிகேதஸ் மனதில் விசாரித்தல் ...	அ. போலவே ...	அ போலவே ...	2	35
3	3. விசாரத்தின் பிரகாரம் ...	சிரத்தையின் பிரகாரம் ...	சிரத்தையின் விவரம் ...	3	36
4	4. (1) எவனுக்கு தன்னை கொடுக்கப் போகிறீர் என்னும் நசிகேதஸுடைய கேள்வி ...	அ போலவே ...	அ. போலவே ...	4	39
	(2) யமனுக்குக் கொடுப்பதாக பிதாவின் உத்தரம் ...	அ ,, ...	அ. ,, சாபம். ...		
5	5. நசிகேதஸுடைய ஏகாந்த ஆலோசனை.	பூர்ண காமனுன யமனுக்குச்செய்த நிஷ்பிரயோசன தானத்தில் நசிகேஸுடைய துக்கம் ...	தன் சேவையை அபேக்ஷிக்காத யமனுக்குச் செய்ததானம் வியர்த்தமென்னும் அபிப்பிராயம். ...	5	43
6	6. உத்தரம்: அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளல் ...	அ போலவே ...	ஆயினும், போகிறதாக உத்தரம். ...	6	46

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்.	ஜைராசி நெ.	பக்கம்.
	II. நசிகேதஸுடையவும் யமனுடையவும் பிரசங்கம் 7-29.				
7	1. (a) நசிகேதஸ் யமனுடைய வீட்டை அடைதல் ...	(a) அ போலவே ...	(a) அ. போலவே ...	7	49
	(b) அவனை பூஜிக்கும்படி மந்திரிகளும் பத்நீயும் கூறுதல் ...	(b) அவனை பூஜிக்கும்படி பெரியோர்கள் கூறுதல் ...	(b) அவனை பூஜிக்கும்படி பத்நீ கூறுதல்.		
8	2. அதிதியின் அனாதரத்தாலுண்டாகும் துன்பம் ...	அ போலவே ...	அ. போலவே ...	8	52
9	3. மூன்று வரங்களை கேட்கும்படி நசிகேதஸுக்கு யமனுடைய அனுக்கிரகம்	அ ,, ...	அ. ,, ...	9	54
10	4. பிதாவின் கோபசாந்தி விஷயமாய் நசிகேதஸ் முதல் வரங் கேட்கல் ...	பிதாவின் சிந்தா நிவிர்த்தி விஷயமாய் நசிகேதஸ் முதல் வரங் கேட்கல் ...	பிதாவின் பிரீதிவிஷயமாய் நசிகேதஸ் வரங்கேட்டதாக வேத புருஷனுடைய வசனம் ...	10	57
11	5. யமனுடைய அனுக்கிரகம் ...	அ போலவே ...	அ. போலவே. ...	11	60
12	6. ஸ்வர்க்க ஸாதன நிமித்தமாய் இரண்டாவது கேள்வி ...	அ ,, ...	அ. ,, ...		
	(a) ஸ்வர்க்க நிருபணம் ...	(a) மோக்ஷஸ்தான வர்ணனை ...	(a) விஷ்ணுலோக வர்ணனை ...	12	63
13	(b) அக்கினி ஞானத்தை யாசித்தல் ...	(b) அக்கினி உபாசனையை யாசித்தல் ...	(b) விஷ்ணு ஞானத்தை யாசித்தல் ...	13	66
14	7. யமனுடைய உத்தரம்:— ...	ஞானபலன்-புனர் ஜன்மமில்லாமை ...	விஷ்ணு லோகபிராப்திக்குச் சாதனமான அக்கினியாகிற விஷ்ணுவின் வர்ணனை. ...	14	70
	(1) அக்கினியின் ஸ்துதி ...				

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனால் நெ.	பக்கம்.
15	(2) அக்கினி சயனவிதி ...	அ போலவே ...	இஷ்டகா தேவதையாகிற விஷ்ணுவின் உபாசனை ...	15	74
16	(3) அதிகமாய் ஒரு வரத்தை அனுக்கிரகித்தல் ...	அ ,, ...	அ. போலவே ...	16	78
17	(4) கர்மஸ்துதி - அக்கினி ஞானபல உபசம்காரம் ...	அ ,, ...	பகவத்ஞான முண்டாகும் விதம் பலன்.	17	80
18	(5) நாசிகேதாக்கினியாக பலன் ...	நாசிகேதாக்கினி சயன பலன் ...	ஷை விவரம் ...	18	87
19	(6) உபசம்ஹாரம் ...	உபசம்ஹாரம் ...	உபசம்ஹாரம் ...	19	93
20	8. நசிகேதஸ் ஆத்மஞான விஷயமாய் 3 - வது வரங்கேட்கல் ...	மோக்ஷஸ்வரூப விஷயத்தில் சந்தேகம் கேட்கல் ...	மிருதமுக்தர்களை நியமனம் செய்யும் பகவானுடைய விசேஷ ஞானத்தை யாசித்தல் ...	20	106
21	9. அதிசூட்சுமமான ஆத்மாவைப் பற்றி கேட்க வேண்டாம் என்னும் யமனுடைய உத்தரம் ...	அதிசூட்சுமமான முக்தி ஸ்வரூபத்தைக் கேட்க வேண்டாம் என்னும் யமனுடைய உத்தரம் ...	அதி சூட்சுமமான பகவத் ஸ்வரூபத்தைக் கேட்க வேண்டாம் என்னும் யமனுடைய உத்தரம் ...	21	117
22	10. அதையே நசிகேதஸ் யாசித்தல் ...	அ போலவே ...	அ. போலவே ...	22	121
	11. யமனுடைய உத்தரம் :—				
23	(1) புத்திரன், தனம், ஆயுள் இவைகளை கேட்டுக்கொள் ..	அ போலவே ...	அ. போலவே ...	23	123
24	(2) இராஜ்ஜியாதி பத்தியத்தைக்கேள்.	அ ,, ...	அ. ,, ...	24	126
25	(3) அப்ஸராதி போகங்களைக்கேள் மரணத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டாம்.	அப்ஸராதிகளைக்கேள்-மோக்ஷ ஸ்வரூபத்தைக் கேட்க வேண்டாம் ...	முன்சொன்னதின் விவரமே. பகவத்ஸ்வரூபத்தைக் கேட்கவேண்டாம் ...	25	129

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்த்ர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்.	ஸூத்ர நெ.	பக்கம்.
	12. நசிகேதஸுடைய வசனம் ...				
26	(1) போகங்களை நிராகரித்தல் ...	அ போலவே ...	அ. போலவே ...	26	131
27	(2) ஆத்ம ஞானத்தையே யாசித்தல்..	கேட்டதையே யாசித்தல் ...	கேட்டதையே யாசித்தல் ..	27	134
28	(3) தேவதைகளை அடைந்தவன் அஸ்திரமானவைகளை யாசிப்பானா ...	முக்த ஸ்வரூபத்தை இச்சிக்கிறவன் அப்ஸராதிகளை இச்சிப்பானா ...	உம்மை அடைந்தும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை தெரிந்து கொள்ளாமல் யோகங்களை ஒருவன் இச்சிப்பானா ...	28	137
29	(4) ஆத்ம தத்துவத்தையே சொல்ல வேண்டும் ...	முக்த ஸ்வரூபத்தையே சொல்லவேண்டும் ...	பகவத் ஸ்வரூபத்தையே சொல்ல வேண்டும். ...	29	140

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனார் நெ.	பக்கம்.
	முதலாவது அத்தியாயம் - இரண்டாவது வல்லி.				
	வித்தை : அவித்தை : பிரணவ உபாசனை : ஆத்மஸ்வரூபம் : ஞானசாதனம்.				
	I. யமனுடைய வசனம் :— (a) வித்தை அவித்தை விஷயமாய்:—				
1	1. வித்தை அவித்தைகளின் வெவ்வேறு பிரயோசனங்கள் ...	மோக்ஷ போக மார்க்கங்களின் பிரயோசனம் மோக்ஷத்தின் ஸ்துதி ...	பிரம்மவித்தை - காம்மிய வஸ்துக்கள் - இவைகளின் பிரயோசனம் ...	30	143
2	2. அவைகளை அடைகிறவர்கள் முறையே புத்திசாலிகளும், மூடர்களுமே ...	அ போலவே ...	அ. போலவே ...	31	147
3	3. நீ சர்வத்தியாகம் செய்து கர்ம மார்க்கத்தை அடையவில்லை. ...	ஆசைப்படக் கூடியவைகளை நீ விரும்பவில்லை ...	போகங்களை ஆசைப்படாதவனாக ஸ்துதி.	32	149
4	4. ஆகையால் வித்தையையே கோருகிறவனயிருக்கிறாய் ...	தத்துவ ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிறவனயிருக்கிறாய் ...	சிரேயஸ் பிரேயஸ்களின் பிரயோசன விவரம் ...	33	152
5	5. சம்சாரிகள் ஜனனமரண சம்சாரத்தில் வருத்தப்படுகிறார்கள் ...	அவித்தியாமார்க்க நிந்தனை ...	காம்மிய கர்ம இச்சையுள்ளவனுடைய நிந்தனை ...	34	155
6	6. ஆகையால் அவிவேகி பரலோக சாதனத்தை அறிகிறதில்லை ...	அ போலவே ...	சிரேயஸை விட்டு பிரேயஸை ஞானி இச்சிக்கும் காரணம் ...	35	157
7	7. ஆத்மாவை அறிந்தவன் வெகு அரிது.	பரமாத்மா பெரும்பான்மையாய் அறியப்படுகிறதில்லை ...	பகவானை அறிந்தவர்கள் அரிது ...	36	160

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர ஸெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்.	ஸ்லோக ஸெ.	பக்கம்.
8	8. இதற்குக்காரணம் - ஆசாரியருடைய உபதேசம் ...	ஏகாந்த பக்தியுள்ளவன்தான் உபதேசிக்க யோக்கியன் ...	நல்ல ஞானமில்லாதவன் உபதேசிக்கலாகாது ...	37	163
9	(b) நசிகேதஸ் விஷயமாய் :— அபேததர்சி ஆசாரியர் தான் உபதேசிக்க வேண்டும். உன்னைப்போல் கேட்கிறவர்கள் அரிது ...	மூர்த்தினதின் விவரம் ...	பிரம்ம ஞானோபாயம் பேதபுத்தியே ...	38	171
10	(c) தன் விஷயமாய் :— என்னைவிட நீ புத்தி சாலி. நித்திய பிரம்ம பிராப்திக்காக அநித்திய கர்மத்தை இச்சிக்கவில்லை ...	பிரம்ம பிராப்திக்கு அநித்திய கர்மங்களும் சாதகங்கள் ...	நித்தியமான பகவானை விஷ்ணுவிஷய திரவியங்களால் நான் அடைந்திருக்கிறேன். ...	39	174
11	(d) நசிகேதஸ் விஷயமாய் :— 1. ஹிரண்ய கர்ப்ப பதவியில் விரக்தி அடைந்த நீ அதிகாரி ...	கர்மமோக்ஷ ஸ்வரூபங்களை அறிந்து கர்மத்தை விட்டவனே அதிகாரீ ...	நசிகேதஸ் காம்மிய வஸ்துக்களை விட்டகாரணம் பகவத் ஸ்வரூபஞானமே ...	40	179
12	2. ஆத்மாவை அறியும் அதிகாரீ சுகதுக்கங்களை விடுகிறான் ...	3-வது கேள்விக்கு உத்தரம் பரமாத்மஞானத்துக்குக் காரணமான ஜீவாத்மஞானத்தால் சுகதுக்கங்களின் நிவிர்த்தி ...	அபரோக்ஷ ஞானத்தால் சுகதுக்கங்களின் தியாகம் ...	41	185
13	3. ஞானமே மோக்ஷ சாதனம். நீ மோக்ஷார்ஹன் ... II. நசிகேதஸுடைய வசனம் :—	௮ போலவே ...	ஜீவ பிரம்மபேதஞானமே மோக்ஷசாதனம். நீ மோக்ஷார்ஹன் ...	43	188

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அநுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்.	ஜனார்த நெ.	பக்கம்.
14	தர்மா தர்மாதிகளுக்கு வேருன வஸ்துவையே சொல்லும் ...	பிராப்ய, பிராபக, பிராப்தாக்களின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும் ...	ஜீவனைவிட வேருன தத்துவத்தைச் சொல்லும் ...	43	195
	III. யமனுடைய வசனம் :—				
	1. பிரணவ உபாசனை :—				
15	(1) பிரம்மஸ்வரூபத்தை அறிய சாதகமான பிரணவம் பிரம்ம வாசகம், பிரதீகம் ...	அடையத்தகுந்த வஸ்துவின் மாஹாத்மியம் ...	பிரம்ம ஸ்வரூபவர்ணனை ...	44	203
16	(2) அதை அறிவதால், இச்சிக்கப்பட்டவைகளின லாபம் ...	பிரணவம் தியான சாதகம் பிரணவஸ்துதி ...	பிரம்மஸ்வரூப ஞானபலன் ...	45	211
17	(3) அறிகிறவன் உபாசிக்கத்தக்கவன்..	ஷை ஒங்கார சகித்தியானம் சிரேஷ்டம்.	ஷை ...	46	214
	2. ஆத்மஸ்வரூபம் :—				
18	(1) ஆத்மஸ்வரூபம் ஜன்மாதிகளற்றது.	ஜீவஸ்வரூபம் ஜன்மாதியற்றவன் ...	பிரம்ம லோகத்தை அடைந்த ஞானிக்கு ஜன்மாதிகளின் அபாவம் ...	47	215
19	(2) அஞ்ஞானியின் விபரீதஞானம் ...	ஷை ...	அ. போலவே. ...	48	221
20	(3) ஆத்மாவின் அணுவாதி லக்ஷணம்: பிரத்தியக் ஸ்வரூபம்: அடையும் உபாயம்; பலன்: தர்விஞ்ஞேயன் ...	அந்தர்யாமி பரமாத்ம ஸ்வரூபம் ...	பிரேத நியாமக பிரம்ம ஸ்வரூப விவரம். ஞானசாதனம் பலம். ...	49	224
21	(4) தர்விஞ்ஞேயத்துக்குக் காரணம். விருத்த தர்மங்கள் ...	பகவானிடம் தோன்றும் விருத்த தர்மங்கள் ...	பகவத் மாஹாத்மியம் ...	50	230
22	(5) ஆத்மஸ்வரூப விவரத்தின் தொடர்ச்சி ஞானத்தால்சோகநாசம் ...	பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ...	ஷை ஞானபலம். ...	51	233

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனரல் நெ.	பக்கம்.
	3. ஞானசாதனங்கள் :—				
23	(1) அனுசந்தானத்தால் ஆத்ம பிரகாச லாபம். பிரதி பந்தகம் ...	ஆத்மாவை அடையும் உபாயம் :— (1) பகவதுபாசனே ...	அடையும் சாதகம் :— (1) பகவத் பிரசாதம் ...	52	235
24	(2) சாதன பிரதிபந்தங்கள். சாதனத்தால் ஆத்ம லாபம் ...	(2) சில தர்மானுஷ்டானங்கள் ...	(2) ஞானவைராக்கிய சாதனங்கள் ...	53	238
25	(3) சாதனமன்றியில் சகல சம்ஹார கர்த்தாவான ஆத்மாதுர்லபம் ...	(3) சர்வ சம்ஹாரகர் திருஞானம் ...	(3) பகவானுடைய சகல சம்ஹாரமஹாத்மியம் ...	54	242

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனரா. நெ.	பக்கம்.
	முதலாவது அத்தியாயம் 3-வது வல்லி.				
	I. யமனுடைய வசனம் :—				
1	1. உபாதியாலுண்டான ஜீவேசுவர பேதா பேதங்கள் ...	பகவதுபாசனை சாத்தியம் ...	பகவானை தியானிக்க வேண்டிய இடம்-மாஹாத்மியம் ...	55	248
2	2. தன்னுடைய ஞானம் ...	உபாசிக்க நாம் சமர்த்தர்கள் ...	பகவானுடைய இரண்டுவித ஸ்வரூப ஞானத்தில் அதிகாரி ...	56	258
	3. சம்சார மோக்ஷங்களை அடைய சாதனமான இரத திருஷ்டாந்தம் :—	3-9 :— பரமாத்மசாதனம் : ஜீவஸ்வரூபம் ...	3-9. இந்திரிய நிக்கிரகத்தின் ஆவசியத்தன்மை ...		
3	(1) ஆத்மா, சரீரம், புத்தி, மனது இவைகளுக்கும், இரதி, இரதம், சாரதி, கயிறு, இவைகளுக்கும் சாதிர்ச்யம் ...	இரத திருஷ்டாந்தம் ...	இரததிருஷ்டாந்தம் ...	57	261
4	(2) இந்திரியம், விஷயம், இவைகளுக்கும் குதிரை, மார்க்கம், இவைகளுக்கும் சாதிர்ஸ்யம் ...	ஷை ...	ஷை ...	58	263
5	(3) அவிவேக புத்திரூப சாரதிக்கு இந்திரியமாகிற குதிரை வசமாகாது ...	திருஷ்டாந்தத்தின் பிரயோசனம் ...	இந்திரிய நிக்கிரக சாதனம் ...	59	265
6	(4) விவேகி புத்திரூப சாரதிக்கு எப்போதும் வசம் ...	ஷை ...	ஷை ...	60	267
7	(5) அவிவேகி பரம பதத்தை அடைய மாட்டான் ...	அசுவாதீன இந்திரியத்தின் பிரயோசனம் ...	இந்திரிய நிக்கிரகம் மோக்ஷசாதனம் ...	61	268

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்தி ரே.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜீரா ரே.	பக்கம்.
8	(6) விவேகி அதை அடைவான் ...	சுவாதீன இந்திரியத்தின் பிரயோசனம்..	நிக்கிரகமில்லாவிடின் மோக்ஷமில்லை ...	62	270
9	(7) அப்படி அடையப்படும் பதம் விஷ்ணுபதமாம் ...	பரமபதத்தின் விவரம் ...	பரமபதவிவரம் இந்திரிய நிக்கிரக விசேஷபலம் ..	63	271
	4. அதின் மஹாத்மியம் சூட்சும தாரதம்மியம்:—				
10	(a) இந்திரியம் முதல் மஹானுத்மா வரையில் ...	சுவாதீனப்படுத்த வேண்டியவைகளின் தார தம்மியங்கள் ...	பகவத்ஞானம் சிரேஷ்டதார தம்மியத்தாலேயே அடையக் கூடியது ...	64	272
11	(b) மஹத் முதல் பிரம்ம வரையில்...	ஷை ...	ஷை ...	65	277
	5. பிரம்ம பிராப்திக்குச் சாதனம் ...				
12	(1) சூட்சும புத்தி ...	அ போலவே ...	சூட்சும புத்திசிரவணம் முதலியவை ...	66	282
13	(2) மனது முதலியவைகளை ஆத்மாவில் லயப்படுத்தல் ...	வாக்கு முதலியவைகளை லயமாக்கும் விதம் ...	பகவத்ஞானத்துக்குச் சாதகமான நியமன தாரதம்மிய ஞானம் ...	67	285
	II. சுருதி வசனம் :—				
14	1. சுருதியின் உபதேசம் ...	அதிகாரிக்கு எச்சரிக்கை ...	வேத புருஷனுடைய உபதேசம் ...	68	290
15	2. பிரம்மத்தின் அதிசூட்சுமத்தன்மை ...	சுருக்கமான அர்த்தம் ...	ஆசாரிய உபதேசம் அவசியம் ...	69	294
16	3. நசிகேதோபாக்கியான கதனம்-சிரவணபலன் ...	உபசம்ஹாரம் ...	சிரவண பலன் ...	70	298
17				71	300

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனரல் நெ.	பக்கம்.
	இரண்டாவது அத்தியாயம் 4-வது வல்லி.				
	ஆத்ம தீர்சன பிரதிபந்தக நிரூபணம்:— யமனுடைய வசனம் :—	அஞ்ஞானி விஷயமாய் பச்சாத்தாபம்...	வைராக்கிய நிரூபணம் பிரம்ம ஸ்வரூபநிரூபணம் ...		
1	1. ஞான பிரதிபந்தகம் இந்திரியங்களின் பிரவிர்த்தி	ஞான பிரதிபந்தகம் ...	ஜீவன் பாஹ்யவிஷயங்களைப்பார்க்கிறுன் அந்தராத்மாவை பார்க்கிறதில்லை ...	72	301
2	2. ஞானி அஞ்ஞானிகளின் பிரவிர்த்தி ...	அஞ்ஞானிக்கு சம்சார பிராப்தி ...	அஞ்ஞானிக்கு சம்சாரபிராப்தி ...	73	306
	3. பிரம்ம ஸ்வரூபம் :—				
3	(1) ரூபாதிகள் எதினுல் அறியப்படுகின்றனவோ அதுவே பிரம்மம் ...	அ போலவே ...	பிரம்ம ஸ்வரூபமாய்யமனுடையஉத்தரம்.	74	309
4	(2) ஜாக்கிரஸ்வப்நங்கள் விஷய ...	அ போலவே ...	ஜாக்கிர ஸ்வப்நபிரோகன் ...	75	313
5	(3) கரம்பல போக்தா - காலத்திரய நியாமகன் ...	ஜீவேசுவரனை அறிந்தவனை நிந்திக்கக் கூடாது. ...	சகலத்தையும் இரக்ஷிக்கிறவர் ...	76	315
6	(4) ஹிரணிய கர்பமே பிரம்மம் ...	சதுர்முக பிரம்மாவை சிருஷ்டிக்கும்படி செய்கிறவர் ...	பிரம்மாவின் சிருஷ்டிகர்த்தா ...	77	317
7	(5) வேறு விசேஷணங்கள் ...	ஜீவஸ்வரூபம் ...	அதிதிரூபம் ...	78	322
8	(6) அதியஞ்ஞரூப அக்கினியே பிரம்மம் ...	அக்கினியின் அந்தர்யாமி பரமாத்மா ..	ஜாதவேதஸ் ...	79	324
9	(7) சூரியனுடைய உற்பத்தி லயங்களுக்கு ஸ்தானம் ...	சூரியாதிகளுக்கு அந்தர்யாமி ...	சகலதேவதைகளுக்கும் ஆசிரயம் ...	80	326

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அநுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர ஸ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்.	ஸூத்ர ஸ.	பக்கம்.
10	(8) உபாதிபேதத்தால் பேததோற்றம் ஜனனமரணங்கள் ...	அந்தர்யாமி ஆத்மாவுக்கு பேதமில்லை ...	மூலரூபத்துக்கும் மத்ஸ்யாதி அவதார ரூபங்களுக்கும் பேதமில்லை. ...	81	328
11	(9) பிரம்மம் ஏகமேவ என்பதை மனதினால் அறியத்தக்கது ...	அதை அடையும் விதம் ...	அவயவாதிகளுக் குள்ளும் பேதமில்லை.	82	333
12	(10) ஹிருதயத்திலிருக்கிற அங்குஷ்ட மாத்திர புருஷன் இதுவே.	ஈசுவரன் புருஷ சரீரத்தில் அங்குஷ்ட பரிமாணமாக இருக்கிறான் ...	உபாசனையின் பொருட்டு அங்குஷ்ட பரிமாணம் ...	83	336
13	(11) புகை இல்லாத அக்கினி ரூபம் இதுவே ...	பிரகாச ஸ்வரூபம் சகலத்துக்கும் அந்தர்யாமி ...	நிர்மலமானவன் ...	84	341
	4. ஞான அஞ்ஞானங்களின் பலம் ...				
14	(1) ஆத்மாவை அநேகமாய் பார்க்கிறவன் சரீரங்களை அடைகிறான் ...	அந்தர்யாமி தன்மையில் பேதஞானம்...	விஷ்ணுவின் மேற்சொல்லிய விசேஷணங்களை அறியாதவனுக்கு அந்தந்தமஸ் பிராப்தியாகும் ...	85	342
15	(2)ஞானி விபரீத பாவத்தை எப்போதும் அடைகிறதில்லை ...	அந்தர்யாமி ஞானத்தின் பலன் ...	பகவானுக்கும் முக்தனுக்கும் பேதம் ...	86	344

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனரல் நெ.	பக்கம்.
	இரண்டாவது அத்தியாயம் 5-வது வல்லி.				
	பிரம்ம நிச்சயம் I. யமனுடைய வசனம் :—				
1	1. சரீராதிபதியான ஆத்மாவே பிரம்மம் என்று அறிந்தவனுக்கு துக்கநாசம் ...	தேகாத்ம பேதாபேத ஞானங்கள் ...	பகவத் ஞானத்தின் பலன் ...	87	347
2	2. சகல சரீரங்களுமுள்ள ஆத்மா ஒன்றே ...	ஆத்மஸ்வரூபவர்ணனை ...	ஹரியின் வேறுமஹிமை ...	88	352
3	3. தேகத்துக்கு வேறான ஆத்மாவை அறிய லிங்கங்கள் ...	ஹிருதயத்திலுள்ள பரமாத்மாவுக்கும் பிராணுதிகளுக்கும் சம்பந்தம் ...	அங்குஷ்டமாத்திரம் ஜீவனல்ல ...	89	357
4	4. ஆத்மாவுக்காக தேகம் ஏற்பட்டிருப்பதால், ஆத்மா வெளியே போவதால் தேக நாசம் ...	உபாசகனுக்கு தேக வியோகத்தால் மோக்ஷம் ...	பகவான் பிராணுதிகளின் பிரேரகன் ...	90	659
5	5. ஆத்மாவன்றியில் பிராணுதிகள் தேகத்திற் தங்கமாட்டா. ஆத்மா அவைகளை விட வேறு ...	பரமாத்மா சகல ஜீவனத்துக்கும் காரணம் ...	வி. போலவே ...	91	361
6	6. மரணத்திற்குப்பிறகு ஆத்மாவின் ஸ்திதியை சொல்லுவதாய் பிரதிஞ்ஞை ...	பிரம்ம ஸ்வரூபத்தையும் மரணத்துக்குப் பிறகு ஜீவனுடைய சொரூபத்தையும் சொல்லுவதாய் பிரதிஞ்ஞை ...	ஜீவேசுவர பேதத்தைச் சொல்லுவதாய் பிரதிஞ்ஞை ...	92	364
	7. மரணத்துக்குப்பிறகு ஸ்திதி ...	புனர் ஜன்மத்துக்கு அதிகாரி ...	ஜீவேசுவர பேதம் ...	93	366

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அநுசரித்த பொருளட்டவணை,

மந்திர தெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்.	ஸூத்ர தெ.	பக்கம்.
8	8. பிரம்மம் சகலத்துக்கும் ஆசிரயம் ...	பிரம்மம் அமிருதம் ...	பகவத்மாஹாத்மியம் ...	94	368
9	9. ஆத்மா அநேகமாய்காணப்படுவதற்கு. (1) அக்கினி திருஷ்டாந்தம் ...	ஆத்மா சகலத்துக்கும் அந்தர்யாமி என்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் ...	பேதத்துக்கு திருஷ்டாந்தம் ...	95	372
10	(2) வாயு திருஷ்டாந்தம் ...	ஷை ஷை ...	ஷை ...	96	376
11	10. ஆத்மா சூரியன்போல் அசங்கன் ...	பரமாத்மா தோஷமற்றவன் ...	ஷை ...	97	377
12	11. துக்கமற்ற ஆத்மாவை ஏக ரூபமாய் பார்ப்பாரேசுகி ...	அந்தர்யாமியை அறிகிறவர்களே முக்தர்கள் ...	அந்தர்யாமி பகவான் துக்கமற்றவன் ...	98	381
13	12. சேதனங்களுக்குச் சேதனமான பிரம்மத்தை அறிகிறவனே சுகி. ...	நித்திய சேதனன் பரமாத்மா ...	பகவானுடைய சுவதந்திரத்தன்மை ...	99	385
	II. நசிகேதஸுடைய கேள்வி ...				
14	வித்வான்களுடைய அனுபவம்-பிரம்மத்தை தெரிந்து கொள்ளக்கூடுமோ, கூடாதா ...	பிரம்மத்தை எப்படி அறிகிறது அது பிரகாசிக்கிறதா ...	வி. போலவே ...	100	387
	III. யமனுடைய உத்தரம் :—				
15	ஸ்வயம் பிரகாசமாயும் சகலத்தையும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரம்மம் அறியத்தக்கது ...	மேன்மையான பிரகாச ஸ்வரூபத்தை உடையது ...	பூர்ணமாய் அறியமுடியாத பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை பிரகாசத்தால் தான் அறிய முடியும் ...	101	390

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர நெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	துவைதம்.	ஜனரல் நெ.	பக்கம்.
	இரண்டாவது அத்தியாயம் 6-வது வல்லி.				
	யமன் வசனம்:— I. காரியமாகிற சம்சாரவிருக்ஷத்தால் காரணமாகிற மூல பிரம்மத்தின் நிர்த்தாரணே. ...				
1	1. பிரம்மம் சகலசம்சாரத்துக்கும் மூலம்	சதுர்முக பிரம்மா சகல சம்சாரத்துக்கும் மேல் வேர். இவைகளுக்கு விலக்ஷணம் தான் பிரம்மம் ...	பகவத் மஹிமையை திருஷ்டாந்தத்தால் விளக்கிவைத்தல். ...	102	396
2	2. ,, பயஸ்வரூபம் சிருஷ்டி ஸ்திதிக்குக் காரணம் ...	பிராணரூப பிரம்மம் சிருஷ்டி ஸ்திதிகளுக்குக் காரணம் ...	பகவானிடத்தில் சகலத்துக்கும் உற்பத்தி பயம் ...	103	402
3	3. அதின் பயத்தால் லோகபாலகர்களின் பிரவிர்த்தி ...	இந்திராதிகளின் பிரவிர்த்தி ...	பயத்தால் பிரவிர்த்தி ...	104	406
4	4. இந்த லோகத்திலேயே அதை அறிய வேணும் ...	சரீரம் போகும் முன்னமேயே ஆத்ம ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க எத்தினம் செய்ய வேண்டியது ...	மானிடஜன்மத்திலேயே பகவத்ஞானத்தை சம்பாதிக்க வேண்டும் ...	105	407
5	5. இதர லோகங்களில் அறிய முடியாது	ஆத்மாவை அறிவது கஷ்டம் ...	பலருக்கு பலவிதமாய் பகவத் சொரூபம் விளங்கும் ...	106	410
6	6. இந்திரியங்களுக்கு வேருனது ஆத்மா.	ஆத்ம ஞானிக்கு துக்கமில்லை ...	மோக்ஷத்துக்கு வேண்டிய தேவதைகளின் தாரதம்மிய ஞானம் ...	107	413

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அநுசரித்த பொருளட்டவணை.

மந்திர ஸெ.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்வைதம்.	த்வைதம்,	ஜஞரீ ஸெ.	பக்கம்.
7	7. இந்திரியாதிகளின் பரஸ்பர சிரேஷ்டதை ...	பகவானை சரணமடைதல் ...	ஷை விவரம் ...	108	415
8	8. ஆத்மா அலிங்கன். ...	ஷை ...	ஷை ...	109	417
	II. அறியும் வகை.				
9	1. விசார புத்தி ...	வியாபகபிரம்மத்தைப்பார்க்க பக்தி உபாயம் ...	பகவத்ஞானசாதனம் :— 1. சிரவணாதிகள் ...		
10	2. யோகம் ...	நிச்சயபுத்தி ...	2. இந்திரிய நிக்கிரகம் ...	110	418
11	,,	இதுவே யோகம் ...	3. ஷை ...	111	423
12	3. அஸ்தி என்னும் புத்தி ...	உபநிஷத் ஞானத்தால் பிராப்தி ...	4. குரு உபதேசம் ...	112	425
13	4. அஸ்தி புத்தியால் தத்துவலாபம் ...	மனனாதிகளால் பிராப்தி ...	5. பகவத் விசேஷபிரசாதம் ...	113	428
14	சகல காம நிவிர்த்தியின் பேரில் பிரம்மபிராப்தி ...	பாப நிவர்த்தியின்பேரில் பிரம்மானுபவம் ...	பிரசாதபலன் ...	114	432
15	அஞ்ஞான நிவிர்த்தியின்பேரில் ஷை ...	ஷை ...	காமநாசத்தின் பேரில் மோக்ஷம் ...	115	434
16	அக்கினி வித்தையின் பலன் ..	பரம முக்தி ...	மோக்ஷம் யாருக்கு? ...	116	438
17	சரீரத்துக்கு வேறாக பிரம்மத்தை அறிதல் ...	பிரம்மத்தை ஜீவனுக்கு வேறாக அறிதல்.	ஜீவேசுவரபேத ஞானமே மோக்ஷ சாதனம் ...	117 118	440 442
18	இந்த கதையின் பலன் ...	கதையின் முடிவு ...	வேதவசனம் : நசிகேதஸ் அடைந்தபலன் ...	119	446
19	சாந்திமந்திரம் ...	சாந்தி மந்திரம் ...		120	448

கடோபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் பாதங்களுடையவும், வாக்கியங்களுடையவும், சில முக்கியமான பதங்களுடையவும் முதலெழுத்தை அனுசரித்த அகாராதி

அட்டவணை.

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
अ	அ				
अगन्धवत् ...	அகந்தவத் ...	I	3	15	294
अग्निर्यथैकः ...	அக்நிர்யதைக: ...	II	5	9	372
अंगुष्ठमात्रःपुरुषोज्योतिः	அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோஜ்யோதி: ...	II	4	13	341
„ क्षराता ...	„ க்ஷராதா ...	II	6	17	342
„ मध्ये ...	„ மத்யே ...	II	4	10	336
अजोनित्यः ...	அஜோநித்ய: ...	I	2	18	215
अजीर्यताम् ...	அஜீர்யதாம் ...	1	1	28	137
अणीयान् ...	அணீயாந் ...	I	2	8	163
अणुरेषधर्मः ...	அணுரேஷதர்ம: ...	I	1	21	117
अणोरणीयान् ...	அணோரணீயாந் ...	I	2	20	224
अतिथिः ...	அதிதி: ...	II	5	2	352
अतिमासृजैनं ...	அதிமாஸ்ருஜைநம் ...	I	1	21	117
अत्रब्रह्म ...	அத்ரப்ரஹ்ம ...	II	6	14	435
अथधीरा: ...	அததீரா: ...	II	4	2	306
अथमर्त्यः ...	அதமர்த்ய: ...	II	6	14	435
„ ...	„	...	...	15	438
अथास्यमृत्युः ...	அதாஸ்யம்ருத்யு: ...	I	1	11	74
अर्थेभ्यः ...	அர்தேப்ய: ...	I	3	10	272
अदितिः ...	அதிதி: ...	II	4	7	322
अद्भ्य पूर्वं ...	அத்ப்ய: பூர்வம் ...	II	4	6	377
अद्रिजा ...	அத்ரிஜா ...	II	5	2	352
अध्यात्मयोगाधिगमने ...	அத்யாத்மயோகாதிகமேந ...	I	2	12	185
अनन्तलोकाप्तिं ...	அநந்தலோகாப்திம் ...	I	1	14	70
अनन्दानाम ...	அநந்தாநாம ...	I	1	3	36

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
TAMIL NADU - INDIA

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
अनन्यप्रोक्ते ...	அநந்யப்ரோக்தே ...	I	2	8	163
अनश्नन् ...	அநஶ்நந் ...	I	1	9	54
अनवस्थेष्ववस्थितं ...	அநவஸ்தேஷ்வவஸ்திதம் ...	I	2	22	233
अनाद्यनन्तं ...	அநாத்யநந்தம் ...	I	3	15	294
अनित्यैः द्रव्यैः ...	அநித்யை: த்ரவ்யை: ...	I	2	10	174
अनिर्देश्यं ...	அநிர்தேஶ்யம் ...	II	5	13	387
अनुपश्य ...	அநுபஶ்ய ...	I	1	6	46
अनुप्रविष्टं ...	அநுப்ரவிஷ்டம் ...	I	2	12	185
अनुष्ठाय ...	அநுஷ்டாய ...	II	5	1	347
अन्तरात्मा ...	அந்தராத்மா ...	II	6	1	442
अन्तरिक्षसत् ...	அந்தரிக்ஷஸத் ...	II	5	2	352
अन्धेनैव ...	அந்தேநைவ ...	I	2	5	155
अन्यच्छ्रेयः ...	அந்யச்ச்ரேய: ...	I	2	1	143
अन्यत्रधर्मात् ...	அந்யத்ரதர்மாத் ...	I	2	14	195
अन्यत्रभूतात् ...	அந்யத்ரபூதாத் ...	I	2	14	195
अन्यत्राधर्मात् ...	அந்யத்ராதர்மாத் ...	I	2	14	195
अन्यत्रास्मात् ...	அந்யத்ராஸ்மாத் ...	I	2	14	195
अन्यंवरं ...	அந்யம்வரம் ...	I	1	21	117
अपिसर्वं ...	அபிஸர்வம் ...	I	1	26	131
अब्जा ...	அப்ஜா ...	II	5	2	382
अभयस्यपारं ...	அபயஸ்யபாரம் ...	I	2	11	179
अभयं ...	அபயம் ...	I	3	2	258
अभिध्यायन् ...	அபித்யாயந் ...	I	1	28	137
अमनस्कः ...	அமநஸ்க: ...	I	3	7	268
अयुक्तेन ...	அயுக்தேந ...	I	3	5	265
अयंलोकः ...	அயம்லோக: ...	I	2	6	157
अरण्योर्निहितं ...	அரண்யோர்நிஹிதம் ...	II	4	8	324
अरसं ...	அரஸம் ...	I	3	15	294
अरूपं ...	அரூபம் ...	I	3	15	294
अविद्यायामन्तरे ...	அவித்யாயாமந்தரே ...	I	2	5	155
अव्यक्तमुत्तमम् ...	அவ்யக்தமுத்தமம் ...	II	6	7	415
अव्यक्तात्तुपरः ...	அவ்யக்தாத்துபர: ...	II	6	8	417
अव्यक्तात्पुरुषः ...	அவ்யக்தாத்புருஷ: ...	I	3	11	277
अव्ययं ...	அவ்யயம் ...	I	3	15	294
अशब्दं ...	அஶப்தம் ...	I	3	15	294

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
अशरीरं ...	அஶரீரம் ...	I	2	22	233
अश्वत्थं ...	அஶ்வத்தம் ...	II	6	1	396
अस्तीतिब्रुवतः ...	அஸ்தீதிப்ருவத: ...	II	6	12	428
अस्तीत्येके ...	அஸ்தீத்யேகே ...	I	1	20	106
अस्तीत्येव ...	அஸ்தீத்யேவ ...	II	6	13	432
अस्तंय ...	அஸ்தம்யத்ர ...	II	4	9	326
अस्पर्शं ...	அஸ்பர்ஶம் ...	I	3	15	294
अस्यजन्तोः ...	அஸ்யஜந்தோ: ...	I	2	20	224
अस्यविस्रंसमानस्य ...	அஸ்யவிஸ்ரம்ஸமாநஸ்ய..	II	5	4	359
अक्षरं ...	அக்ஷரம் ...	I	3	2	258
आ	**ஆ**				
आभिर्मत्प्रत्ताभिः ...	ஆபிர்மத்ப்ரத்தாபி: ...	I	1	25	129
आत्मानंरथिनं ...	ஆத்மாநம்ரதிநம் ...	I	3	3	261
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं ...	ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம்	I	3	4	263
आवृत्तचक्षुः ...	ஆவ்ருத்தசக்ஷு: ...	II	4	1	301
आशाप्रतीक्षे ...	ஆஶாப்ரதீக்ஷே ...	I	1	8	53
आश्चर्योवक्ता ...	ஆஶ்சர்யோவக்தா ...	I	2	7	160
ज्ञाता ...	,, ஜ்ஞாதா ...	I	2	7	160
आसीनोदूरं ...	ஆஸீநோதூரம் ...	I	2	21	230
इ	**இ**				
इतरेणतु ...	இதரேணது ...	II	5	5	361
इन्द्रियाणांपृथक् ...	இந்த்ரியாணாம்ப்ருதக்	II	6	6	413
इन्द्रियाणि ...	இந்த்ரியாணி ...	I	3	4	263
इन्द्रियेभ्यःपराः ...	இந்த்ரியேப்ய:பரா: ...	I	3	10	272
,, परं ...	,, பரம் ...	II	6	7	415
इमारामाः ...	இமாராமா: ...	I	1	25	129
इष्टकाः ...	இஷ்டகா: ...	I	1	15	74
इहचेत् ...	இஹசேத் ...	II	6	4	407
ई	**ஈ**				
ईशानोभूत ...	ஈஶாநோபூத ...	II	4	12	336

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
ईशानोभूत ...	ஈஶானோபூத ...	II	4	13	341
ईशानंभूत ...	ஈஶானம்பூத ...	II	4	5	315
उ	**உ**				
उक्त्वा ...	உக்த்வா ...	I	3	16	298
उत्तिष्ठत ...	உத்திஷ்டத ...	I	3	14	290
उपसेचनं ..	உபஸேசநம் ...	I	2	25	242
उभेतीर्त्वा ...	உபேதீர்த்வா ...	I	1	12	63
उभातौ ...	உபௌதௌ ...	I	2	19	221
उरुगायं ...	உருகாயம் ...	I	2	11	179
उशन् ...	உஶந் ...	I	1	1	25
ऊ	**ஊ**				
ऊर्ध्वमूल ...	ஊர்த்வமூல ...	II	6	1	396
ऊर्ध्वंप्राण ...	ஊர்த்வம்ப்ராண ...	II	5	3	357
ऋ	**ரு**				
ऋतजाः ...	ருதஜா: ...	II	5	2	352
ऋतसत् ...	ருதஸத் ...	II	5	2	352
ऋतंपिबन्तौ ...	ருதம்பிபந்தௌ ...	I	3	1	248
ए	**ஏ**				
एकस्तथा ...	ஏகஸ்ததா ...	II	5	9	372
,, ...	,, ...	II	5	10	376
,, ...	,, ...	II	5	11	377
एकोबहूनां ...	ஏகோபஹூநாம் ...	II	5	13	385
एकोवशी ...	ஏகோவஶீ ...	II	5	12	381
एतच्छ्रुत्वा ...	ஏதச்ச்ருத்வா ...	I	2	13	188
एतत्तुल्यं ...	ஏதத்துல்யம் ...	I	1	24	126
एतत्त्रयाणां ...	ஏதத்த்ரயாணாம் ...	I	1	10	57
एतदालम्बनं ...	ஏததாலம்பநம் ...	I	2	17	214

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
एतद्ध्येवाक्षरं ...	ஏதத்த்யேவாக்ஷரம் ...	I	2	16	211
एताद्वितीयेन ...	ஏதாத்விதீயேந ..	I	1	13	66
एताद्विद्यां ..	ஏதாத்வித்யாம் ...	I	1	20	106
एतद्वृङ्क्ते ...	ஏதத்வ்ருங்க்தே ...	I	1	8	52
एतद्वैतत् ...	ஏதத்வைதத் ...	II	4	3	309
एतमाग्निं ...	ஏதமக்நிம் ...	I	1	19	93
एतेनैव ..	ஏதேநைவ ...	II	4	3	309
एवंधर्मान् ...	ஏவம்தர்மாந் ...	II	4	14	342
एवंमुने: ...	ஏவம்முநே: ...	II	4	15	344
एषतेऽग्निः ...	ஏஷதேऽக்நி: ...	I	1	19	93
एषसर्वेषु ..	ஏஷஸர்வேஷு ...	I	3	12	282
ओ	ஒ				
ओदन ...	ஓதநம் ...	1	2	25	242
क	க				
कइत्था ...	கஇத்தா ...	I	2	25	242
कथं तत् ...	கதம்தத் ...	II	5	14	387
कस्त मदामदं ...	கஸ்தம்மதாமதம் ..	I	2	21	230
कस्मै मां ...	கஸ்மைமாம் .	I	1	4	39
कश्चिद्धीरः ...	கஶ்சித்தீர: ...	II	4	1	301
कामस्याप्तिं ...	காமஸ்யாப்திம் ...	I	2	11	179
कामानांत्वा ...	காமாநாம்த்வா ..	I	1	24	126
किमुभाति ...	கிமுபாதி ...	II	5	13	387
किं स्वित् ...	கிம்ஸ்வித் ...	I	1	5	43
कुशलोऽस्य ...	குஶலோऽஸ்ய ...	I	2	7	160
क्रतोरनन्त्यं ..	க்ரதோரநந்த்யம் ...	I	2	11	179
ग	க				
गर्भः ...	கர்ப: ...	II	4	8	324
गह्वरेष्ठं ...	கஹ்வரேஷ்டம் ...	I	2	12	185
गुहायां निहितं ...	குஹாயாம்நிஹிதம் ...	I	1	14	70
गुहाहितं ...	குஹாஹிதம் ...	I	2	12	185

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
गुहांप्रविश्यातिष्ठन्तं ...	குஹாம் ப்ரவிஶ்யாதிஷ்டந்தம்...	II	4	6	317
,, तिष्ठन्तीं ...	,, திஷ்டந்தீம்...	II	4	7	322
गुहांप्रविष्टौ ...	குஹாம்ப்ரவிஷ்டௌ ...	I	3	1	284
गुह्यं ...	குஹ்யம் ...	II	5	6	364
गूढं ...	கூடம் ...	I	2	12	185
गोजा ...	கோஜா ...	II	5	2	352
गोतम ...	கௌதம ...	II	4	15	344
च	ச				
चेतनः चेतनानां ...	சேதநஶ்சேதநாநாம் ...	II	5	13	385
छ	஛				
छायातपयोः ...	஛ாயாதபயோ: ...	II	6	5	410
छायातपौ ...	஛ாயாதபௌ ...	I	3	1	248
ज	ஜ				
जगतःप्रतिष्ठां ...	ஜகத:ப்ரதிஷ்டாம் ...	I	2	11	179
जाग्रत ...	ஜாக்ரத ..	I	3	14	290
जानाम्यहं ...	ஜாநாம்யஹம் ...	I	2	10	174
जीविष्याम ...	ஜீவிஷ்யாம: ..	I	1	27	134
ज्योतिरिव ...	ஜ்யோதிரிவ ..	II	4	13	341
त	த				
ततोमया ...	ததோமயா ...	I	2	10	174
ततःसर्गेषु ...	தத:ஸர்கேஷு ...	II	6	4	407
तत्तेपदं ...	தத்தேபதம் ..	I	2	15	203
तत्वभाव ...	தத்வபாவ ...	II	6	13	432
तदुनात्येति ...	ததுநாத்யேதி ...	II	4	9	326
,, ...	,, ...	II	5	8	863
,, ...	,, ...	II	6	1	396
तदुमे ...	ததுமே ...	I	i	14	70
तदेतत् ...	ததேதத் ...	II	5	14	387

நாகரம்.		கிரந்தம்.		அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
तदेवशुक्रं	...	ததேவஶுக்ரம்	...	II	5	1	368
,,	...		...	II	6	1	396
तदेवामृतं	...	ததேவாம்ருதம்	...	II	6	1	396
तद्ब्रह्म	...	தத்ப்ரஹ்ம	...	II	6	1	396
तद्यच्छेत्	...	தத்யச்சேத்	...	I	3	13	285
तद्विष्णोः	...	தத்விஷ்ணோ:	...	I	3	9	271
तपांसि	...	தபாம்ஸி	...	I	2	15	203
तमक्रतुः	...	தமக்ரது:	...	I	2	20	224
तमब्रवीत्	...	தமப்ரவீத்	...	I	1	16	78
तमात्मस्थं	...	தமாத்மஸ்தம்	...	II	5	12	381
,,	...	,,	...	,,	,,	13	385
तमेवभान्तं	...	தமேவபாந்தம்	...	II	5	15	390
तयोर्ध्वमायन्	...	தயோர்த்வமாயந்	...	II	6	16	440
तयोःश्रेय	...	தயோ:ஶ்ரேய	...	I	2	1	143
तवैवनाम्ना	...	தவைவநாம்நா	...	I	1	16	78
तवैववाहा	...	தவைவவாஹா:	...	I	1	26	131
तस्मात्पराङ्	...	தஸ்மாத்பராங்	...	II	4	1	301
तस्मात्प्राति	...	தஸ்மாத்ப்ரதி	...	I	1	9	54
तस्मिंल्लोकाः	...	தஸ்மிம்ல்லோகா:	...	II	5	8	368
,,	...	,,	..	II	6	1	396
तस्यभासा	...	தஸ்யபாஸா	...	II	5	15	390
तस्यह	...	தஸ்யஹ	...	I	1	1	25
तस्येन्द्रियाणि	...	தஸ்யேந்த்ரியாணி	...	I	3	5	265
,,	...	,,	...	I	3	6	267
तस्यैतां	...	தஸ்யைதாம்	...	I	1	7	49
तस्यैषः	...	தஸ்யைஷ:	...	I	2	23	235
तंदुर्दर्शं	...	தம்துர்தர்ஶம்	...	I	2	12	185
तंदेवाः	...	தம்தேவா:	...	II	4	9	326
तंविद्यात्	...	தம்வித்யாத்	...	II	6	17	442
तंस्वात्	...	தம்ஸ்வாத்	...	II	6	17	442
तंहकुमारं	...	தம்ஹகுமாரம்	...	I	1	2	35
तांयोगं	...	தாம்யோகம்	...	II	6	11	425
तितीर्षतांपारं	...	திதீர்ஷதாம்பாரம்	...	I	3	2	258
तिस्रोरात्रीः	...	திஸ்ரோராத்ரீ:	...	I	1	9	54
तृतीयंवरं	...	த்ருதீயம்வரம்	...	I	1	19	93
तेमृत्योः	...	தேம்ருத்யோ:	...	II	4	2	306

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
तेषांशान्तिः	தேஷாம்ஶாந்தி:	II	5	13	385
तेषांसुखं	தேஷாம்ஸுகம்	II	5	12	381
तौसम्परीत्य	தௌஸம்பரீத்ய	I	2	2	147
त्रिकर्मकृत्	த்ரிகர்மக்ருத்	I	1	17	80
त्रिणाचिकेतस्त्रयं	த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரயம்	I	I	18	87
त्रिणाचिकेतस्त्रिभिः	த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரிபி:	I	1	17	80
त्रिणाचिकेताः	த்ரிணாசிகேதா:	I	3	1	248
त्वत्प्रसृष्ट	த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்ட	I	1	10	57
त्वादृङ्नोः	த்வாத்ருங்நோ:	I	2	9	171
त्वंचमृत्यो	த்வம்சம்ருத்யோ	I	1	22	121
द	**த**				
दन्द्रम्यमाणाः	தந்த்ரம்யமாணா:	I	2	5	155
दिवेदिवे	திவேதிவே	II	4	8	324
दुरोणसत्	துரோணஸத்	II	5	2	352
दुर्गंपथः	துர்கம்பத:	I	3	14	290
दुष्टाश्वाः	துஷ்டாஶ்வா:	I	3	5	265
दूरमेते	தூரமேதே	1	2	4	152
देवैरत्रापि	தேவைரத்ராபி	I	1	22	121
देहात्	தேஹாத்	II	5	4	359
दृश्यते	த்ருஶ்யதே	I	3	12	282
दृष्ट्वाधृत्या	த்ருஷ்ட்வாத்ருத்யா	I	2	11	179
द्वितीयं	த்விதீயம்	I	1	4	39
न	**ந**				
नचन्द्रतारकं	நசந்த்ரதாரகம்	II	5	15	390
नचक्षुषा	நசக்ஷுஷா	II	6	9	418
नचिकेतोमरणं	நசிகேதோமரணம்	I	1	25	129
नजरया	நஜரயா	I	1	12	63
नजायते	நஜாயதே	I	2	18	215
नततोविजिगुप्सते	நததோவிஜிகுப்ஸதே	II	4	12	336
नतत्रत्वं	நதத்ரத்வம்	I	2	12	63
नतत्रसूर्यः	நதத்ரஸூர்ய:	II	5	15	390

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
नत्वाकामाः ...	நத்வாகாமா: ...	I	2	4	152
ननरेण ...	நநரேண ...	I	2	8	163
नप्राणेन ...	நப்ராணேந ...	II	5	5	361
नमनसा ...	நமநஸா ...	II	6	12	428
नमस्ते ...	நமஸ்தே ...	I	1	9	54
नमेधया ...	நமேதயா ...	I	2	23	235
नवित्तेन ...	நவித்தேந ...	I	1	27	134
नसतत्पदं ...	நஸதத்பதம் ...	I	3	7	268
नसन्दृशे ...	நஸந்த்ருஶே ...	II	6	9	418
नसांपरायः ...	நஸாம்பராய: ...	I	2	6	157
नहन्यते ...	நஹந்யதே ...	I	2	18	215
,, ...	,, ...	I	2	19	221
नहिसुज्ञेयं ...	நஹிஸுஜ்ஞேயம் ...	I	1	21	117
नह्यध्रुवैः ...	நஹ்யத்ருவை: ...	I	2	10	174
नाचिकेतं ...	நாசிகேதம் ...	I	3	16	298
नाड्यः ...	நாட்ய: ...	II	6	16	440
नान्योवरः ...	நாந்யோவர: ...	I	1	22	121
नायमात्मा ...	நாயமாத்மா ...	I	2	23	235
नाविरतः ...	நாவிரத: ...	I	2	24	238
नायंहन्ति ..	நாயம்ஹந்தி ...	I	2	19	221
नासमाहितः ...	நாஸமாஹித: ...	I	2	24	238
नित्यःशाश्वतः ...	நித்ய:ஶாஶ்வத: ...	I	2	18	215
नित्यं ...	நித்யம் ...	I	3	15	294
नित्योऽनित्यानां ...	நித்யோऽநித்யாநாம் ...	II	5	13	385
नृषत् ...	ந்ருஷத் ...	II	5	2	352
नेमाविद्युतः ...	நேமாவித்யுத: ...	II	5	15	390
नेहनानास्ति ...	நேஹநாநாஸ்தி ...	II	4	11	333
नैतांसृङ्कां ...	நைதாம்ஸ்ருங்காம் ...	I	2	3	149
नैववाचा ...	நைவவாசா ...	II	6	12	428
नैषातर्केण ...	நைஷாதர்கேண ...	I	2	9	171
प	ப				
परमांगतिं ...	பரமாங்கதிம் ...	II	6	10	423
पराचः ...	பராச: ...	II	4	2	306
पराञ्च ...	பராஞ்சி ...	II	4	1	301

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
पंचाग्नय: ...	பஞ்சாக்நய: ...	I	3	1	248
पंडितंमन्यमाना: ...	பண்டிதம்மந்யமாநா: ...	I	2	5	155
पीतोदका: ...	பீதோதகா: ...	I	1	3	36
पुन: पुन: ...	புந: புந: ...	I	2	6	157
पुरमेकादश ...	புரமேகாதஶ ...	II	5	1	347
पुराणं ...	புராணம் ...	I	2	12	185
पुराण: ...	புராண: ...	I	2	18	215
पुरुष:अन्तरात्मा ...	புருஷ:அந்தராத்மா ...	II	6	17	442
,, व्यापक: ...	,, வ்யாபக: ...	II	6	8	417
पुरुषात् ...	புருஷாத் ...	I	3	11	277
पृथगुत्पद्यमानां ...	ப்ருதகுத்பத்யமாநாநாம்	II	6	6	413
प्रतिष्ठां ...	ப்ரதிஷ்டாம் ...	I	1	14	70
प्रतेब्रवीमि ...	ப்ரதேப்ரவீமி ...	I	1	14	70
प्रब्रूहित्वं ...	ப்ரப்ரூஹித்வம் ...	I	1	13	66
प्रयत: ...	ப்ரயத: ...	I	3	17	300
प्रत्यगात्मानं ...	ப்ரத்யகாத்மாநம் ...	II	4	1	301
प्रज्ञानेनैनं ...	ப்ரஜ்ஞாநேநைநம் ...	I	2	24	238
प्राप्यवरान् ...	ப்ராப்யவராந் ...	I	3	14	290
प्रेय: ...	ப்ரேய: ...	I	2	1	143
प्रेयोमन्दान् ...	ப்ரேயோமந்தாந் ...	I	2	2	147
प्रोक्तान्येनैव ...	ப்ரோக்தாந்யேநைவ ...	I	2	9	171
ब	ப				
बहूनामेमि ...	பஹூநாமேமி ...	I	1	5	43
बुद्धिन्तु ...	புத்திந்து ...	I	3	3	261
बुद्धिश्च ...	புத்திஶ்ச ...	II	6	10	423
बृहत् ...	ப்ருஹத் ...	II	5	2	352
ब्रह्मचक्षत्रञ्च ...	ப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச ...	I	2	25	242
ब्रह्मजज्ञं ...	ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் ...	I	1	17	80
ब्रह्मप्राप्त: ...	ப்ரஹ்மப்ராப்த: ...	II	6	18	446
ब्रह्मलोके ...	ப்ரஹ்மலோகே ...	I	2	17	214
ब्रह्मसंसादि ...	ப்ரஹ்மஸம்ஸாதி ...	I	3	17	300
भ	ப				
भयात् ...	பயாத் ...	II	6	3	406

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
भूमेः ...	ஹூமெ: ...	I	1	23	123
म	ம				
मध्येवामनं ...	மத்யெவாமநம் ...	II	5	3	357
मनःप्रग्रहः ...	மந:ப்ரக்ரஹ: ...	I	3	3	261
मनःप्रग्रहवान् ...	மந:ப்ரக்ரஹவாந் ...	I	3	9	271
मनस्तु ...	மநஸ்து ...	I	3	10	272
मनसैव ...	மநஸைவ ...	II	4	11	333
मनसःसत्वं ...	மநஸ: ஸத்வம் ...	II	6	7	415
मत्वाधीरः ...	மத்வாதீர: ...	I	2	12	135
महतःपरं ...	மஹத:பரம் ...	I	3	11	277
,, ...	,, ...	I	3	15	294
महतोऽव्यक्तं ...	மஹதோऽவ்யக்தம் ...	II	6	7	415
महतोमहीयान् ...	மஹதோமஹீயாந் ...	I	2	20	224
महदात्मनि ...	மஹதாத்மநி ...	I	3	13	285
महद्भयं ...	மஹத்பயம் ...	II	6	2	402
महानात्मा ...	மஹாநாத்மா ...	II	6	7	415
महान्तं ...	மஹாந்தம் ...	II	4	4	313
,, ...	,, ...	I	2	22	233
महान्परः ...	மஹாந்பர: ...	I	3	10	272
महाभूमौ ...	மஹாபூமௌ ...	I	1	24	126
मामोपरोत्सीः ...	மாமோபரோத்ஸீ: ...	I	1	21	117
मुञ्जात् ...	முஞ்ஜாத் ...	II	6	17	442
मृत्युप्रोक्तं ...	ம்ருத்யுப்ரோக்தம் ...	II	6	18	446
मृत्युर्यस्य ...	ம்ருத்யுர்யஸ்ய ...	I	2	25	242
मृत्योःसमृत्युमाप्नोति ...	ம்ருத்யோ:ஸம்ருத்யுமாப்நோதி ...	II	4	10	328
,, र्गच्छति ...	,, ர்கச்சதி ...	II	4	11	333
य	ய				
यइमंपरमं ...	யஇமம்பரமம் ...	I	3	17	300
,, मध्वदं ...	,, மத்வதம் ...	II	4	5	315
यइहनानेव ...	யஇஹநாநேவ ...	II	4	11	333
यएषः ...	யஏஷ: ...	II	5	8	368

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
य:पूर्व ...	யஃபூர்வம் ...	II	4	6	..
य:सेतु: ...	யஸ்ஸேது: ...	I	3	2	258
यच्छेत् ...	யச்சேத் ...	I	3	13	285
यज्ज्ञात्वा ...	யஜ்ஞாத்வா ...	II	6	8	417
यतश्चोदेति ...	யதச்சோதேதி ...	II	4	9	326
यथाऽप्सु ...	யதாऽப்ஸு ...	II	6	5	410
यथादर्शे ...	யதாதர்ஶே ...	II	6	5	410
यथापुरस्तात् ...	யதாபுரஸ்தாத் ...	I	1	11	60
यथास्वप्ने ...	யதாஸ்வப்நே ...	II	6	5	410
यथोदकं दुर्गे ...	யதோதகம் துர்கே ...	II	4	14	342
„ शुद्धे ...	„ ஶுத்தே ...	II	4	15	344
यदमुत्र ...	யதமுத்ர ...	II	4	10	328
यदापञ्च ...	யதாபஞ்ச ...	II	6	10	423
यदासर्वे प्रभिद्यन्ते ...	யதாஸர்வே ப்ரபித்யந்தே ...	II	6	15	438
„ प्रमुच्यन्ते ...	„ ப்ரமுச்யந்தே ...	II	6	14	435
यदिच्छन्तः ...	யதிச்சந்த: ...	I	2	15	203
यदिदं ...	யதிதம் ...	II	6	2	402
यदेवेह ...	யதேவேஹ ...	II	4	10	328
यमेव ...	யமேவ ...	I	2	23	235
यस्मात् भूय: ...	யஸ்மாத் பூய: ...	I	3	8	270
यस्मिन्निदं ...	யஸ்மிந்நிதம் ...	I	1	29	140
यस्य ब्रह्म ...	யஸ்ய ப்ரஹ்ம ...	I	2	25	242
यस्यानश्नन् ...	யஸ்யாநஶ்நந் ...	I	1	8	52
यस्यां मज्जन्ति ...	யஸ்யாம் மஜ்ஜந்தி ...	I	2	3	149
यस्तु ...	யஸ்து ...	I	3	6	267
„ ...	„ ...	I	3	8	270
यस्त्वविज्ञानवान् ...	யஸ்த்வவிஜ்ஞாநவாந் ...	I	3	5	265
„ ...	„ ...	I	3	7	268
यान्त्वमाप: ...	யாம் த்வமாப: ...	I	2	9	171
याप्राणेन ...	யா ப்ராணேந ...	II	4	7	322
युक्तेन ...	யுக்தேந ...	I	3	6	267
येनरूपं ...	யேந ரூபம் ...	II	4	3	309
येयेकामा: ...	யே யே காமா: ...	I	1	25	129
येयं प्रेते ...	யேயம் ப்ரேதே ...	I	1	20	106

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
योगं ...	யோகம் ...	II	6	11	465
योनिमन्ये ...	யோநிமந்யே ...	II	5	7	362
योऽयदिच्छति ...	யோயதிச்சதி ...	II	2	16	211
योऽयंवरः ...	யோऽயம்வரः ...	I	1	29	140
योविदधाति ...	யோவிதயாதி ...	II	5	13	385
ल	ல				
लप्स्यामहे ...	லப்ஸ்யாமஹே ...	I	1	27	134
लोकादिमग्निं ...	லோகாதிமக்நிம் ...	I	1	15	74
व	வ				
वक्ताचास्य ...	வக்தாசாஸ்ய ...	I	I	22	121
वरसत् ...	வரஸத் ...	II	5	2	352
वरस्त ...	வரஸ்த ...	I	1	27	134
वराणामेतत् ...	வராணாமேதத் ...	I	1	20	106
वसुः ...	வஸுः ...	II	5	2	352
वाजस्रवसः ...	வாஜஸ்ரவஸः ...	I	1	1	25
वामनं ...	வாமநம் ...	II	5	3	357
वायुः ...	வாயுः ...	II	5	10	376
विद्याभीप्सिनं ...	வித்யாபீப்ஸிநம் ...	I	2	4	152
विभुं ...	விபும் ...	I	2	22	233
,, ...	,, ...	II	4	4	313
विमुक्तश्च ...	விமுக்தஶ்ச ...	II	5	1	347
विवृतंसद्म ...	விவ்ருதம்ஸத்ம ...	I	2	13	188
विश्वेदेवाः ...	விஶ்வேதேவாः ...	II	5	3	357
विषयान् ...	விஷயாந் ...	I	3	4	263
विज्ञानसारथिः ...	விஜ்ஞாநஸாரதிः ...	I	3	9	271
वेदिषत् ...	வேதிஷத் ...	II	5	2	352
वैश्वानरः ...	வைஶ்வாநரः ...	I	1	7	49
व्योमसत् ...	வ்யோமஸத் ...	II	5	2	352
श	ஶ				
शतायुषः ...	ஶதாயுஷः ...	I	1	23	123
शतंच ...	ஶதம்ச ...	II	6	16	440

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
शयानोयाति ...	ஶயாநோயாதி ...	I	2	21	230
शरीरंरथं ...	ஶரீரꣳரதம் ...	I	3	3	261
शान्तआत्मनि ...	ஶாந்த ஆத்மநி ...	I	3	13	285
शान्तसंकल्पः ...	ஶாந்தஸங்கல்ப: ...	I	1	10	57
शुचिषत् ...	ஶுசிஷத் ...	II	5	2	352
शोकातिगः ...	ஶோகாதிக: ...	I	1	12	63
श्रद्धा ...	ஶ்ரத்தா ...	I	1	2	35
श्रवणायापि ...	ஶ்ரவணாயாபி ...	I	2	7	160
श्राद्धकाले ...	ஶ்ராத்தகாலே ...	I	3	17	300
शृण्वन्तः ...	ஶ்ருண்வந்த: ...	I	2	7	160
श्रेयः ...	ஶ்ரேய: ...	I	2	1	143
श्रेयश्चप्रेयश्च ...	ஶ்ரேயஶ்சப்ரேயஶ்ச ...	I	2	2	147
श्रेयोहिधीरः ...	ஶ்ரேயோஹிதீர: ...	I	2	2	147
श्वोभावाः ...	ஶ்வோபாவா: ...	I	1	26	131
स	ஸ				
सएवाद्य ...	ஸஏவாத்ய ...	II	4	13	341
सचापि ...	ஸசாபி ...	I	1	15	74
सतुतत्पदं ...	ஸதுதத்பதம் ...	I	3	8	270
सत्वंअग्निं ...	ஸத்வம் அக்நிம் ...	I	1	13	866
सत्वंप्रियान् ...	ஸத்வம்ப்ரியாந் ...	I	2	3	142
सदश्वाः ...	ஸதஶ்வா: ...	I	3	6	267
सदाजनानां ...	ஸதாஜநாநாம் ...	II	6	17	442
सनातनं ...	ஸநாதநம் ...	II	5	6	364
समनस्कः ...	ஸமநஸ்க: ...	I	3	8	270
समृत्युपाशान् ...	ஸம்ருத்யுபாஶாந் ...	I	1	18	87
समोदते ...	ஸமோததே ...	I	2	13	189
सर्वभूतान्तरात्मा ...	ஸர்வபூதாந்தராத்மா ...	II	5	9	372
,, ...	,, ...	II	5	10	376
,, ...	,, ...	II	5	11	377
,, ...	,, ...	II	5	12	381
सर्ववेदसं ...	ஸர்வவேதஸம் ...	I	1	1	25
सर्वेवेदाः ...	ஸர்வேவேதா: ...	I	2	15	203
सस्यमिव ...	ஸஸ்யமிவ ...	I	1	6	46
स्वर्गलोकाः ...	ஸ்வர்கலோகா: ...	I	1	13	66

நாகரம்.	கிரந்தம்.	அத்தியாயம்.	வல்லி.	மந்திரம்.	பக்கம்.
स्वर्ग्यमाग्निं …	ஸ்வர்க்யமக்நிம் …	I	1	14	70
सहोवाच …	ஸஹோவாச …	I	1	4	39
सोध्वनः …	ஸோத்வந: …	I	3	9	371
संसारञ्च …	ஸம்ஸாரஞ்ச …	I	3	7	268
साकाष्ठा …	ஸாகாஷ்டா …	I	3	11	277
सुखंरात्रीः …	ஸுகம்ராத்ரீ: …	I	1	11	60
सूर्योयथा …	ஸூர்யோயதா …	II	5	11	377
सृंकाञ्च …	ஸ்ருங்காஞ்ச …	I	1	16	78
स्थाणुमन्ये …	ஸ்தாணுமந்யே …	II	5	7	366
स्वप्नान्तं …	ஸ்வப்நாந்தம் …	II	4	4	313
स्वयंच …	ஸ்வயஞ்ச …	I	1	23	123
स्वयंधीराः …	ஸ்வயம்தீரா: …	I	2	5	15
स्वयंभूः …	ஸ்வயம்பூ: …	II	4	1	301
स्वर्गेलोके …	ஸ்வர்கேலோகே …	I	1	2	63
स्वास्तिमे …	ஸ்வஸ்திமே …	I	1	19	54
ह	**ஹ**				
हतश्चेत् …	ஹதஶ்சேத் …	I	2	9	221
हन्तते …	ஹந்ததே …	II	5	16	364
हन्ताचेत् …	ஹந்தாசேத் …	I	2	9	221
हरवैवस्वत …	ஹரவைவஸ்வத …	I	1	17	49
हीयते …	ஹீயதே …	I	2	1	143
हृदयग्रन्थयः …	ஹ்ருதயக்ரந்தய: …	II	6	5	438
हृदामनीषा …	ஹ்ருதாமநீஷா …	II	6	19	418
होता …	ஹோதா …	II	5	2	352
हंसः …	ஹம்ஸ: …	II	5	2	352
क्ष	**க்ஷ**				
क्षत्रञ्च …	க்ஷத்ரஞ்ச …	I	2	5	242
क्षुरस्य …	க்ஷுரஸ்ய …	I	3	24	290
ज्ञ	**ஜ்ஞ**				
ज्ञानआत्मनि …	ஜ்ஞாநஆத்மநி …	I	3	13	285

கடோபநிஷத்தின்
அகாராதி விஷய அட்டவணை.

அ.

அகாரம் பிரம்மவாசகம் 211.
அக்கிரது 226.
அக்கினியின் அர்த்தம் 66-69, 90-93.
,, மஹிமை 73, 74.
,, ஸ்வரூபம் 84-85.
,, ஞானபலன் 85-86, 63, 69.
,, ,, பலனாகிற சம்சாரசாந்தி 86.
,, அதியஞ்ஞ ரூபம் 326.
,, அத்தியாத்ம ரூபம் 326.
,, ஞானம் சுவர்க்க சாதகம் 69, 70-73.
,, உபாசனை மோக்ஷ சாதகம் 66, 72.
அக்கினியிலிருக்கும் பரமாத்மா 260.
அக்கினியே பிரம்மம் 326.
,, ஹரி 325.
அக்கினிக்கு பரமாத்மா அந்தர்யாமி 326-7.
அக்கினி ஜகத்துக்கு ஆசிரயம் 70-73.
,, புத்திகுஹையிலிருப்பது 70-73.
,, லோகாதி 74-77.
,, ஸ்துதி 84-85.
அங்குஷ்ட மாத்திர புருஷன் 337-341, 443.
அதிகாரி உபநிஷத்தின் 32, 108, 124.
,, பிரம்ம வித்தைக்கு 332.
,, சம்சார மோக்ஷங்களுக்கு 262-63.
அத்தி 322-3, 353.
அதிதி பூஜை 51.
,, ,, செய்யாவிடின் தோஷம் 51,53.
அத்தியாத்ம யோகம் 186.
அத்தியா ரோபம் 108.
அத்ரிஜா 355.
அத்வைத பாஷ்யத்தின் ஆவசியம் 27.
அநந்த லோகம் 37-39.
,, லோகாப்தி 71.
அநித்தியம் 175.
அந்தர்யாமி பரமாத்ம ஸ்வரூபம் 224.
,, ஜீவனை விட சூட்சுமம் 225.
ஆகாசாதிகளை விட பெரிது 225.

,, அக்கினியின் 327.
,, சூரியாதிகளின் 326-7.
,, ஆத்மா 329-331.
,, சகலத்துக்கும் 341.
,, 374, 443.
அந்தராத்மா 248, 284, 303, 324.
அந்தரிக்ஷசத் 353.
அபிமானி தேவதைகள் இந்திரியங்களின் 273.
,, ,, புத்தியின் 274.
,, ,, மனதின் 274.
,, ,, மஹத்தின் 274.
,, ,, விஷயங்களின் 273.
அபேததர்சி ஆசாரிய உபதேசம் 174.
அப்ஜா 354.
அமிருதத்துவம் 67.
அர்த்தம் அக்கினி பதத்தின் 66, 90.
,, ஆத்மாவின் 304.
,, உபநிஷத்தின் 28-32.
,, பிரத்தியகாத்மாவின் 304.
,, மோக்ஷத்தின் 67.
,, ஸ்வர்க்கத்தின் 64.
அவதார ரூபம் 331.
அவதார ரூபத்துக்கும் பகவானுக்கும் அபேதம் 327.
அவரன் 165.
அவித்தை பந்தசாதகம் 146.
,, போக சாதகம் 143.
,, வித்தையை விடவேறு 152-154.
அவித்தையின் பலன் 155-154.
அவித்வான்களின் கதி 155-7.
அவ்வியக்தம் 277-281, 298.
அவிவேகிகள் 155-159.
அவிவேகிக்கு இந்திரியம் அஸ்வாதீனம் 265 6.
,, சம்சார பிராப்தி 268-9.
,, பரலோக சாதனமில்லை 157-60.
,, பிரம்ம பிராப்தி 269.
,, விஷயபிராப்தி 308-9.
அவிவேகியின் இச்சை 147-148.

ஆ.

ஆசிரயம் சகல தேவர்களின் 327.
ஆசை 53.
ஆத்ம ஞான லக்ஷணம் 108.
,, சப்தார்த்தம் 304-5.

ஆத்மா தத்துவம் வெகு சூட்சுமம் 164-168.
,, தர்சனப் பிரதிபந்தம் 301-5, 306-8.
,, தர்மம் அதி சூட்சுமம் 119.
,, விஷய சந்தேகம் 109-110.
,, விஷயமாய் பேதா பேதஞான பிரகாரம் 169-170.
,, ஸ்வரூபவர்ணனை 352-356.
ஆத்மா வேதத்தால் அறியக் கூடியது 174.
,, அபேததர்சி ஆசாரிய உபதேசத்தால் அறியக்கூடியது 174.
,, கேவல தர்க்கத்தால் அறிய முடியாதது 174.
,, பேததர்சி உபதேசத்தால் அறியக்கூடியது 169-170.
,, குரு உபதேசத்தால் அறிய முடியும் 172.
,, ஜனன மரண மற்றது 218.
,, சர்வஞ்ஞன 218.
,, அகாரியன் 218.
,, அகாரணம் 218.
,, நித்தியன் 219.
,, சாஸ்வதன் 219.
,, விர்த்தியற்றவன் 220.
,, கொல்லப்பட மாட்டான் 220, 221-223.
,, சூட்சுமத்தை விட சூட்சுமம் 225-227.
,, ஜீவனைவிட சூட்சுமம் 225-226.
,, பெரியதை விட பெரிது 226-227.
,, ஆகாசம் முதலியதை விட பெரிது 225.
,, சகலத்தையும் உபாதியாயுடையது 227.
,, ஹிருதய குஹைவாசி 225-227.
,, விருத்த தர்மமுள்ளது 230-2.
,, சரீரமற்றது 233-235.
,, அநித்திய சரீரமற்றது 233-235.
,, மஹத்து 233-235.
,, சர்வவியாபகம் 233-235.
,, சர்வசரீர மற்றது 233.
,, அநித்திய சரீரத்தில் நித்தியம் 234.
,, அதிகவைபவ முள்ளது 234.
,, பிராகிருத சரீரமற்றது 234.
,, வேதசாஸ்திரங்களால் அடையக்கூடியது 236-8.
,, சகல சம்ஹார கர்த்தா 242-7.
,, கர்மபல போக்தாவன்று 250-251.
,, சகலத்திலும் மறைபட்டவன் 282-84.
,, சூட்சும புத்தியால் பார்க்கத்தக்கவன் 285.
,, ஏகாக்கிர புத்தியால் அடையக்கூடியது 285.
,, சுலபமாய் அறியப்படாதது 164-167.
,, அணுவைவிட அணு 165-168.
, தர்க்கத்தால் ஊகிக்கப்படமாட்டாதது 165-168, 173-174.

ஆத்மா ஒன்று, அபேதம் 356, 382.
,, தேகத்துக்கு வேறு 357-9.
,, பிராணாதிகளை விட வேறு 363.
,, அந்தராத்மா 372-5, 383.
,, அந்தர்யாமி 372-375.
,, அசங்கன் 377-380.
,, சகலத்துக்கும் விலக்ஷணன் 379.
,, அலிங்கன் 417.
,, அனுமானத்தால் அறியத்தகாதது 417.
,, அவ்வியக்தத்தை விடசிரேஷ்டம் 418.
,, வாக்காதிகளால் அறியப்படாதது 428.
,, சத் 431.
ஆத்மாவில் ஆரோபம் 108.
ஆத்மாவின் அர்த்தம் 302.
,, விசேஷணம் 187.
,, சாட்சாத் ஸ்வரூபம் 217.
ஆத்மாவுக்கு உபாதியால் பேதம் 383.
ஆத்மாவைப்பற்றி உபதேசிக்கிறவனும் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவனும் அரிது 160-163.
,, அடையும் உபாயம் 235-7.
,, பற்றி வாதங்கள் 166-167.
,, சாதாரண ஜீவன் அறிகிறதில்லை 302-3.
,, மஹான் அறிகிறான் 304.
ஆருணி 60-62.
ஆலோசனை 43-45.
ஆஸ்திக்கிய புத்தி 26.

இ.

இந்திரியம் அவிவேகிக்கு அசுவாதீனம் 266.
,, விவேகிக்கு சுவாதீனம் 267.
,, அடக்கசாதனம் 266.
,, குதிரைக்குச் சமானம் 263-264.
இந்திரியங்களின் அபிமானி தேவதைகள் 273.
,, ஹனனம் 302-3.
,, நிக்கிரகம் 267-8, 423-6.
,, சிரேஷ்டத் தன்மை 415-6.
இரததிருஷ்டாந்தம் 261.
இரத்னமாலை 78-80.
இருஷி உபநிஷத்தின் 27.
இஷ்டகைகள் 74-77.
இஷ்டகாஞானம் மோக்ஷ சாதனம் 89, 118.
இஷ்டாபூர்த்தி 53.

உ.

உகாரம் அடையும் உபாயத்தைக் கூறுகிறது 211.
உசன் 33.
உத்தாலகன் 33, 34.
உபதேசம் வேதத்தின் 291-3.
,, சுருதியின் 290-94.
உபநிஷத்தின் இருஷி 27.
,, தேவதை 27.
,, விஷயம் 27, 32.
,, அர்த்தம் 28, 31.
,, அதிகாரி 32.
,, பிரயோசனம் 32.
,, சம்பந்தம் 32.
உபாயம் ஆத்மாவை அடைய 235-8, 239-41, 418-22.
,, பரமாத்மதத்துவத்தை அடைய 333-5.
,, யோகம் 423-4.
,, இந்திரிய நிக்கிரகம் 423-4.
உருகாயம் 182.

ஓ.

ஓதனம் 242.

ஔ.

ஔத்தாலகி 60-62.

க.

கடோபநிஷத்து என்னும் பெயருக்குக் காரணம் 1.
,, எஜுர் வேதத்தைச் சேர்ந்தது 1.
,, இதின் இரண்டு பாகங்கள் 1.
,, ,, மேன்மை 2.
,, ,, முக்கிய கதை 1-3.
,, ,, அத்வைத சங்கிரகம் 6-14.
,, ,, விசிஷ்டாத்வைத ,, 15-17.
,, ,, துவைத ,, 18-21.
கதையின் பிரயோசனம் 31, 32.
கர்பம் 324-326.
கர்மம் மூன்று விதம் 81-83.
,, நிந்தனை 108.
,, பிரம்மத்தை அடைய சாதகம் 206.
,, பலத்தை புஜிக்கிறவன் ஜீவன் 250.
,, ,, புஜிக்காத பிரம்மம் 250.
காம்மிய வஸ்துக்களின் பந்தத்தைக் கொடுக்கும் தன்மை 143-5.

காம்மிய கர்ம நிந்தனை 155.
காரணம் துவைத பாஷ்யம் ஏற்பட 25.
,, அத்வைத ,, ,, 27.
,, பிரத்தியகாத்மாவை பார்க்காததற்கு 301-5.
,, ஆத்மதர்சன பிரதி பந்தத்திற்கு 306-8.
குமாரன் 35.
கோஜா 355.
கௌதமர் 57-9.

ச.

சதுர்முக பிர்ம்மா பகவானை அறிகிறார் 243.
,, ,, சிருஷ்டி கர்த்தா 319.
சத்குருபதேசம் 430.
சத்தியத்தின் மஹிமை 47-8.
சந்தஸ் உபநிஷத்தின் 27.
சம்சார நிவிர்த்தியே விஷயம் 47-8.
,, நிவிர்த்தி உபாயம் 292.
,, லக்ஷணம் 108, 157, 269.
,, பிராப்தி அஞ்ஞானிக்கு 306, 344.
,, உபாதிபேத ஞானத்தால் உண்டாகிறது 331.
,, விருக்ஷம் 397-401.
சம்சாரி 265.
சம்பந்தம் உபநிஷத்தின் 32.
சயனவிதி 74-77.
சரியான தக்ஷிணை யிராத யாகபலன் 37-39.
சரீரம் இரதம் 262.
,, பட்டணம் 347-8.
சாதனம் மோக்ஷத்திற்கு 143.
,, போகத்திற்கு 143.
,, பிரம்மப் பிராப்திக்கு 214, 215, 293.
,, ஆத்மாவை பார்க்க 225-230.
235-241.
சாந்த ஆத்மா 285,
சாந்தி மந்திரம் 4, 23-4.
,, ஞானத்தின் 81-6.
சாபம் 42.
சிரத்தை 35-6.
சிருங்காம் 152.
சிரேயஸ் 143-5, 147-8.
சிஷ்ய லக்ஷணம் 44.
சுசிஷத் 352.
சூட்சுமதார தம்மியம் 272-281.
சூரிய புத்திரன் 26.
சூரியோற்பத்தி 327.

ஜ.

ஜன்மமரணம் 335.
ஜாதவேதசன் 110, 114, 324-6.
ஜீவஸ்வரூபம் 213.
ஜீவன் ஜனனமரணங்களற்றவன் 218, 219.
,, சர்வஜ்ஜன் 218.
,, அகாரியன் 218.
,, ரூபமற்றவன் 219.
,, விகாரமற்றவன் 219.
,, தேகத்தைவிட வேறானவன் 220.
,, கொல்லுகிறதில்லை 222.
,, கொல்லப்படுகிறதில்லை 222.
,, சரீரத்தின் அதிஷ்டாதா 261.
,, கர்மபல போக்தா 261-262, 322.
,, பிராணனோடு இருக்கிறான் 322.
,, இந்திரிய போகங்களுள்ளவன் 322.
,, குஹையிலிருக்கிறவன் 322.
,, தேவதாரூபமானவன் 323.
,, சம்சார மோக்ஷங்களுக்கு அதிகாரி 262-63.
,, சம்சாரி 265,
,, அந்தராத்மாவை பார்க்கிறதில்லை 303.
ஜீவப்பிரம்ம பேதஞானம் 169-170, 183-84, 188-194. 248-256, 305-13, 345-6, 366-7, 368-372-5, 377-80.
,, ஹிருதயப் பிரவேசம் 248-51.
,, அபேதம் 235, 328-332.
ஜீவாத்மா அதிகாரி 262.

த.

தர்க்கம் ஆத்மஞானத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது 174.
தர்மாதிகளைவிட வேறானது 195-204.
தாதுப்பிரசாதம் 229.
தாரதம்மியம் சுவாதீனப் படவேண்டியவைகளின் 272-75.
,, தேவதைகளின் 272-5, 413-8.
,, வஸ்துக்களின் 274-286.
,, நியமனத்தின் 285-8.
,, தியானத்தின் 272-4, 285-9.
தியானம் 214.
தியான தாரதம்மியம் 272-4, 285-9.
தீரன் 147.
துரோணசத் 353.
துவைதபாஷ்யத்தின் ஆவசியகம் 25.
தேவசப்தம் அக்கினிவாசகம் 85.
,, பரமாத்ம வாசகம் 85.

தேவதை உபநிஷத்தின் 27.
தேவதைகளின் சந்தேகம் 117-120.
தோஷம் அதிதிபூஜை செய்யாவிடின் 51-3.

ந.

நசிகேதஸ-டைய கேள்விகளின் சுருக்கம் 3.
„ உற்பத்தி 25, 34.
„ ஆஸ்திக்கியபுத்தி 35, 36.
„ மனோவிசாரம் 36-8, 43.
„ ஏகாந்தாலோசனை 43-5.
„ அபிப்பிராயம் தன்னை தானம்செய்ததில் 45.
„ பிரார்த்தனை 46-8.
„ முதலாவது கேள்வி 57-9.
„ சந்தேகம் ஆத்மவிஷயமாய் 108-110.
„ „ மோக்ஷஸ்வரூப „ 108-115.
„ „ பகவத்பிரேரணை „ 107-116.
நசிகேதஸ் யமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 39-42.
„ யமன்வீட்டை அடைதல் 49-51.
„ வரனைக்கேட்க அனுக்கிரகம் பெற்றல் 54-7.
„ ஸ்வர்க்கத்தை வர்ணித்தல் 63-65.
„ அக்கினி ஞானத்தை யாசித்தல் 66-69.
„ ஆத்ம, மோக்ஷ, பகவத்ஸ்வரூப விஷயத்திலேயே உபதேசம் யாசித்தல் 117-121.
„ போகவிஷயங்களை நிராகரித்தல் 131-4.
„ கேட்டதையே அபேக்ஷித்தல் 134-6.
„ அஸ்திரமானவைகளை வெறுத்தல் 137-140.
„ ஆத்மஞானத்தையே யாசித்தல் 140-142, 197.
„ முக்தஸ்வரூபத்தையே யாசித்தல் 141-142.
„ நியாம பகவத்ஸ்வரூபத்தையே யாசித்தல் 141-142.
„ யமனால் ஸ்துதிக்கப்படல் 149-154, 171-74.
நமஸ்காரத்தின் பிரயோசனம் 27.
நாசிகேதாக்கினி ஞானபலன் 87-92.
„ சயனம் 81, 259-60.
நாடிகள் 440.
நியமன தாரதம்மியம் 285.
நிருஷத் 354.

ப.

பகவத்ஸ்வரூப சாமான்னிய ஞானபிரயோசனம் 116.
„ விசேஷ „ „ 115-116.
„ கஷ்டத்தின்பேரில் அறியத்தக்கது 118.
„ விவரம் 180-182.
„ வேதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது 204,
பகவத் ஞானசாதகம் 418-22.

பகவத்பிரசாதம் 433.
பகவான் 26.
" மிருநமுக்த நியாமகன் 107.
" ஜன்மாதி யற்றவஸ்து 218,296.
" அணுவைவிட அணு 225.
" பெரிதைவிட பெரிது 225.
" ஜீவனுடைய ஹிருதய குஹைவாசி 225.
" துர்விஞ்ஞேயன் 231, 119.
" வாயுவினிடத்தில் பிராணிக்கச் சக்க வஸ்து 249.
" ஆத்மா, அந்தராத்மாவாயிட இரண்டு ரூபங்கள் 248-253.
" பிரம்மாவைவிட சிரேஷ்டமானவர் 297.
" எப்போதும் ஏகரீதியானவர் 297.
" தர்மனென்று பெயருள்ளவர் 119.
" வியக்தமாயிராத சுவபாவமுள்ளவர் 119.
" ஜாக்கிரதாதிகளை நியமனஞ் செய்கிறவர் 313.
" பிரம்மாவின் கர்த்தா 315.
" அந்தர்யாமி 324, 341.
" நிர்மல மானவர் 341.
" பிராணுதிகளின் பிரேரகன் 360-361.
" சகல ஜீவனுக்கும் காரணம் 361-363.
" ஸ்வதந்திரன் 379.
" துக்கமற்றவர் 382, 385.
" வசியன் 383.
" பரம நித்தியன் 385.
" பரம சேதனன் 385.
பகவானுடைய துவைதஸ்துதி 26.
" பிரசாதம் 235.
" சிரேஷ்டதார தம்மியஞானம் 285-88.
" நியமன ஞானம் 285-88.
" அதிதிரூபம் 322-24.
" இரண்டு சொரூபங்கள் 258.
" ஸ்வரூபம் 352-56.
" சுவாதந்திரியம் 385.
" பலவித தர்சனம்410-12.
பகவானுக்கும் அவாந்திர தேவதைகளுக்கும் அபேதம் 328.
பஞ்சாக்கினிகள் 248.
பண்டிதர்கள் 156.
பரமகதி 425-6.
பரமாத்மா வெகுபெயர்களால் கேட்கப்படவில்லை 160-2.
பரமாத்ம பதம் 271-2.
பரமாத்மா பிரகாச ஸ்வரூபம் 341.
" சகலத்துக்கும் அந்தர்யாமி 341, 327, 174.
" நிர்மலமானவர் 341.

பரமாத்மா சகல சம்ஹார கர்த்தா 243.
,, கர்மநியாமகர் 336-8.
,, நாசமற்றவர் 386.
,, சகலத்துக்கும் சேதனத்தைக் கொடுக்கிறவர் 386.
,, கர்மயோகத்தைக் கொடுக்கிறவர் 387.
,, பரம சுகரூபம் 388.
,, சகல பிரகாச கர்த்தர் 392.
,, சம்சார விருக்ஷமூலம் 397-401.
,, பயஸ்வரூபம் 402-5.
,, சிருஷ்டிஸ்திதி காரணம் 402-5.
,, இந்த சரீரத்திலேயே அறியத்தக்கவர் 408-9-413.
,, விசாரத்தால் அறியத்தக்கவர் 418-22.
பரலோக சாதனம் 157-160.
பர்த்தருப் பிரபஞ்சர் 27.
பராக் 303.
பலன் பிரம்ம வித்தையின் 27.
,, சரியான தக்ஷணையற்ற யாகத்தின் 37-39.
,, அக்கினி ஞானத்தின் 63, 69.
,, நாசிகேதாக்கினியின் 87-92.
,, சயனயாகத்தின் 89.
,, இஷ்டகாதேவதை ஞானத்தின் 118.
,, வித்தை அவித்தைகளின் 152-4.
,, உபாக்கியானத்தின் 298-300.
,, பகவத்ஞானத்தின் 347-51.
பாஷ்யத்தின் பிரயோசனம் 25-27.
பிரணவம் அபரப்பிரம்மம் 212.
,, பரப்பிரம்மம் 212.
,, தியானசாதகம் 212.
,, சிரேஷ்டம் 212, 214.
,, இஷ்டபலத்தைக் கொடுக்கும் 213.
,, பிரம்மப்பிராப்தி சாதனம 214.
,, முக்கியா சிரயம் 214.
பிரணவத்தை அறிகிறவன் உபாசியன் 215.
பிரதிபந்தம் ஆத்மாவை அடைய 238-41.
பிரதிஷ்டை 71-73.
பிரதீகம் 206.
பிரத்தியகாத்மா - உபநிஷத்தின் விஷயம் 27.
பிரத்தியகாத்மா 274 - 5; 283, 304, 308, 320.
பிரத்தியாகாரம் 268, 425.
பிரமாதம் 427.
பிரயேஸ் 143 - 5.
பிரயேஸைமூடன் அடைகிறான் 148.

பிரயோசனம் உபநிஷத்தின் 32.
,, கதையின் 31.
,, வித்தை அவித்தைகளின் 143-6.
பிரஹத் 335.
பிராப்யாதிகளின் ஸ்வரூபம் 196-202.
பிராப்யம் சகல வியவஹாரங்களுக்கும் ஹேது 197.
பிர்ம்மம் அநித்திய கர்மங்களால் அடையக்கூடாதது 175-8.
,, கர்மத்தால் அடையக்கூடியது 175-6.
,, அடையக்கூடியதாய் வேதங்கள் கூறுகின்றன 206.
,, பிரணவத்தைப் பிரதீகமாயுடையது 207.
,, அக்ஷரம், சகலத்திற்கும் பரம் 212.
,, சப்தாதிகளற்றது 295.
,, நாசமற்றது 211, 295.
,, நித்தியம் 296.
,, காரணமற்றது 296.
,, சர்வசாக்ஷி 297.
,, விகாரமற்ற நித்தியம் 297.
,, மஹத்தைவிட வேறு 297.
,, ரூபாதிகளை அறிய சாதகம் 309-12.
,, ஜாக்கிரதாதிகளை அறிய சாதகம் 313-4.
,, காலத்திரய நியாமகம் 315-6.
,, ஹிரணிய கர்ப்பம் 320.
,, அக்கினி ஸ்வரூபம் 326.
,, சூரியாதிகளின் உற்பத்தில யஸ்தானம் 327.
,, சகல தேவதைகளின் ஆசிரயம் 327.
,, நான் என்னும் ஆத்மா 329.
,, மனதினால் அடையத்தகாதது 333.
,, அங்குஷ்ட மாத்திரம் 336-7.
,, பிராப்தி விஷயம் 32.
,, ஜீவனைவிட வேறு 198.
,, காரியகாரியங்களுக்கு வேறு 198.
,, திருகால வஸ்துக்களுக்கு வேறு 198.
,, கேவலம் வேதங்களால் கூறப்படுகிறது 206.
,, கர்மங்களால் கூறப்படுகிறது 206.
,, பிரம்ம சரியத்தால் அடையக்கூடியது 206.
,, குணத்தால் பூரணமானது 211.
,, பிரேத நியாமகம் 224.
,, சகலத்திற்கும் ஆசிரயம் 371, 259-60.
,, பயமற்ற ஆசிரயம் 259-261.
,, வாக்காதிகளால் அடையப்படாதது 429.
,, உபநிஷத்தால் அறியத்தகுந்தது 432.
,, மனதினால் ,, 433.
பிர்ம்ம சரியம் பிர்ம்மத்தை அடைய சாதகம் 205-206.

பிர்ம்ம ஜஞனும் அக்கினியை கூறுகிறது 84.
,, ஜீவனைக்கூறுகிறது. 84.
,, ஹரியைக் கூறுகிறது 84.
பிர்ம்ம வித்தை மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கது 143-6.
பிர்ம்ம வித்தையின் பலன் 31.
பிர்ம்ம வித்தைக்கு அதிகாரி 32.
பிர்ம்ம ஞானோபாயம் பேதபுத்தியே 172-173.
பிர்ம்மாவுக்கு விஷயத்தில் அனுசக்தி 302-3.
பிர்ம்மானுபவகாலம் 436-7.
புத்தி குறை 71.
புத்தி சாரதி 261-3.
புத்திக்கு சிரேயஸின் பிராப்தி 147-8.
புத்தியின் அபிமானி தேவதை 274.
புத்திரன் 40.
புருஷன் 277-284.
புனர்ஜன்மம் 47, 157-9.
பூர்தம் 53.
பெரியோர்களின் ஆசரணை 47.
பேதஞானம் ஜன்மமரண காரணம் 333-5.
,, பலம் 344.
பேதம் ஆத்மாவுக்கும் அந்தராத்மாவுக்கும் 329-331.
,, பிம்பத்துக்கும் அவதாரங்களுக்கும் 329-331.
பொய்சொல்லல் 47.
போகசாதனம் அவித்தை 143.
போகத்தின் ஸ்வரூபம் 131-4, 136.
போக்தா 263-5.

ம.

மகாரம் ஜீவவாசகம் 211.
மரணபாசங்கள் 89.
மரணத்திற்குப் பிந்தினஸ்திதி 366-7.
மனது 261-2.
மனதின் அபிமானி தேவதை 274.
மஹத்தின் அபிமானி தேவதை 274.
மஹாநாத்மா 276,285.
மஹத்துவம் 274, 277-9, 294-8.
மாயை 284.
மாலே 79, 151.
மித்யாஞான நிவிர்த்தி 293.
மூடனுக்கு பிரேயஸின் பிராப்தி 148.
மூன்று கர்மங்கள் 82-83.
மூன்றுடன் சந்தி 82.

மோக்ஷம் ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மையே 96-98.
,, ஆத்மாவால் பிராப்தி 98.
,, விஷயமாய் சந்தேகம் 108-116.
,, பகவானுடைய விசேஷஞானத்தால் சாத்தியம் 115-6, 118.
,, ஸ்வரூபம் அதிசூட்மம் 117-8.
,, சாதனம் 89, 143, 146-8.

ய.

யமன் உபநிஷத்திற்கு இருஷி 27.
,, வரங்களை அனுகிரகித்தல் 54-7.
,, முதல்வரனைக் கொடுத்தல் 60-62.
,, இரண்டாவது ,, 70-77.
,, கேட்காததை ,, 78.
,, மூன்றாவது வரனை ,, 93.
,, தத்துவோபதேசம் செய்ய பின்வாங்கல் 117.
,, புத்திராதிகளைக் கொடுத்தல் 123.
,, இஷ்டமானவைகளை ,, 126.
,, கிடைக்கக்கூடாதவைகளை ,, 129.
,, பகவான் 26.
,, சூரிய புத்திரன் 26.
,, பிரம்ம வித்தியாசாரியர் 26.
,, நசிகேதஸை ஸ்துதித்தல் 149-52, 154-6.
யாகத்தின் பலன்-தக்ஷிணையற்ற 37-39.
யோகம் 425-7.

வ.

வசு 353.
வரசத் 354.
வரம் முதலாவது 57-9.
,, இரண்டாவது 66-69.
,, மூன்றாவது 106-116.
,, நான்காவது 93.
வரங்களைக் கொடுக்கும்படி யமனுடைய அனுக்கிரகம் 54 - 7.
வல்லியின் கருத்து 2.
வாக்காதிகளை அடக்குதல் 286 - 8.
வாமன தேவதை 27, 358.
வாஜசிரவஸன் 25, 33.
விசாரம் பிதாவிஷயமாய் 36 - 8, 40.
விஸ்வஜித் யாகம் 33.
வித்தை மோக்ஷசாதனம் 143 - 6.
,, அவித்தையைவிட வேறு 152 - 4.
,, உபநிஷத்தின் அர்த்தம் 28 - 32.
வித்தைக்கு அதிகாரி 32.
,, விஷயம் 32.

வியோமஸத் 354.
விராட் 71.
விராட்ஞான பலன் 86.
விருக்ஷ திருஷ்டாந்தம் 397, 341.
விவேகிக்கு இந்திரியம் சுவாதீனம் 266 - 8.
,, பரமதப் பிராப்தி 270.
,, மோக்ஷ இச்சை 308 - 9.
,, இச்சை 147-8.
வேதங்கள் பிர்ம்மம் அடையக்கூடியது என்று சொல்லுகின்றன 206.
,, பகவத் ஸ்வரூபத்தை ,, 204.
,, அதற்காக கர்மங்களை ,, 204.
வேதிஷத் 353.
வைசுவாநரன் 49.

ஸ.

ஸர்வ வேதஸ் 25.
ஸாம்பராய 157.
ஸ்வயம் தீரா 156.
ஸ்வயம்பூ 203.
ஸ்வர்க்க சப்தார்த்தம் 27, 63-5, 95 - 105.
,, வர்ணனை 63 - 65, 71.
,, லோகாஃ 67 - 69.
,, பிராப்திமோக்ஷ சாதகமன்று 108.
,, பிரம்ம வித்தையின் பலன் 31.
,, அக்கினிஞான பலன் 63, 69, 70 - 73.
ஸ்வரூபம் பிராப்யாதிகளின் 196 - 202.
,, அந்தர்யாமியின் 224.

ஹ.

ஹம்சம் 352.
ஹரி 27.
ஹிரணியகர்ப்பஸ்துதி 179 - 82, 320,
ஹிருதயம் பிரம்ம ஸ்தானம் 252.
ஹிருதய குஹாப்பிரவேசம் 3179, 320, - 23, 333.
ஹோதா 353.

ஞ.

ஞான ஆத்மா 285.
,, சாதகம் 293
,, பலம் 347 - 51.
ஞானி 218.

ஷ.

ஷட்விதலிங்கதாற்பரிய நிரூபணம் 21.
ஷேர்மி 289.

க்ஷ.

க்ஷத்திரம் 242 - 7.